

مۇھەممەد نۇر بىن ئابدۇلھەفىز سۇۋەيد

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيىلەش ئۇسۇلى

سەلەپ - سالھارنىڭ ئەۋلاد تەربىيىلەش ھاياتىدىن نەمۇنىلەر

منهج التربية النبوية للطفل

ئۇيغۇر تەرجىمە مەركىزى

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇلئەھەد ئابدۇراھمان
تەكشۈرۈپ بېكۈتكۈچى: ئابدۇلغەنى ئابدۇلئەزىز
تەھرىرلىگۈچى: مۇنەۋۋەر نىياز
كوررېكتورى: ئا. روزى توختى

ئالاقىلىشىش ئادرېسى:

E-mail:

<http://www.munber.org>
munber@munber.org
webmaster@munber.org

مۇندەرىجە

7	بېغىشلىما
11	تەقدىم (2)
16	تەقدىم (4)
17	تەقدىم (5)
18	كىرىش سۆز
23	بىرىنچى قىسىم
23	بىرىنچى بۆلۈم
24	مۇقەددىمە
24	تەربىيە مەسئۇلىيىتى
53	ئىككىنچى بۆلۈم
77	ئۈچىنچى بۆلۈم
77	پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالا تەربىيەلەش ئۇسۇللىرى
78	مۇقەددىمە
97	ئىككىنچى باب
114	ئۈچىنچى باب
114	بالىنىڭ پىخسىكىسىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان پىخسىكا ئۇسۇللار
130	تۆتىنچى بۆلۈم
		ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئۇلارنى قاخشىتىشتىن
130	ئاگاھلاندۇرۇش
132	قۇرئاندىن ۋە سىيەتلەر
133	مۇقەددىمە
137	ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەرز كۇپايە ئىبادەتلەرنىڭمۇ ئالدىغا قويۇش
		اللەغا ئاسىي بولىدىغان ئىشلاردا ئاتا - ئانىغا ئىتائەت قىلماسلىق ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە
145	ئۇ ئىككىسىگە ياخشىلىق قىلىشنى توختاتماسلىق
149	ئىنسانلار ئىچىدە ھەمسۆھبەت بولۇشقا ئەڭ لايىق كىشىلەر ئاتا - ئانىدۇر
153	ئاتا - ئانا ھەرقانداق بىر مالدا قەرزدار بولۇپ قالسا ئۇلارنى ئۇ قەرزدىن قۇتۇلدۇرۇش ..
153	ئاتا - ئانا ۋە پەرزەنتلەرنىڭ بىر - بىرىگە دۇئا قىلىشى
155	ئاتا - ئانىسىنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولماسلىق
156	نەسەبىنىڭ ئاتىغا تەۋەلىكىنى ئاشكارىلاش ۋە ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىش
		ئاتا - ئانا سالامەتلىكى يار بەرمىگەنلىك سەۋەبى بىلەن ھەج قىلالىمسا، ئۇلار ئۈچۈن ھەج
156	بەدەل قىلىش
168	بەشىنچى بۆلۈم
168	بالىغا ئەدەب ئۆگىتىش
170	مۇقەددىمە

186 ئىككىنچى قىسىم
186 بالىنىڭ ئىسلامىي شەخسىيەتنى شەكىللەندۈرۈش
186 مۇقەددىمە
190 بىرىنچى بۆلۈم
190 بالدا ئەقەدە تۇرغۇزۇش
231 ئىككىنچى بۆلۈم
231 ئىبادەت
232 مۇقەددىمە
249 ئۈچىنچى بۆلۈم
249 ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئۆگىتىش
262 تۆتىنچى باب
262 ئەخلاقنى بەرپا قىلىش
263 كىرىش سۆز
283 بەشىنچى بۆلۈم
283 ھېس - تۇيغۇ ۋە شەخسىيەتنى بەرپا قىلىش
284 مۇقەددىمە
312 ئالتىنچى بۆلۈم
312 جىسمانىي جەھەتتىن يېتىلدۈرۈش
313 مۇقەددىمە
320 يەتتىنچى بۆلۈم
320 ئىلمىي ۋە پىكىرىي جەھەتتە يېتىلدۈرۈش
321 مۇقەددىمە
342 سەككىزىنچى بۆلۈم
343 مۇقەددىمە
356 توققۇزىنچى بۆلۈم
357 مۇقەددىمە
367 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىلارغا قىلغان خىتابى
374 پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار ئۈچۈن قىرىق ھەدىسى

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئاللاھنىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ئۈچىنچى باسما ئۈچۈن دۇئا ۋە دەۋەت

ئى ئاللاھ! ساڭا ئاسماندىكى، زېمىندىكى ۋە ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىدىكى سەن ياراتقان بارلىق نەرسىلەرنىڭ سانغا باراۋەر ھەمدۇسانالار بولسۇن!

رەببم ئەگەر بەرمىسەڭتى بىزگە شۇنداق ھىدايەت،

ئىشەنمەيتتۇق، ساڭا ۋە ئوقۇمايتتۇق نامازمۇ ھەم.

ئاتا قىلغىن خاتىرجەملىك بىزنىڭ ئۇشبۇ قەلبىمىزگە،

دۈشمەنلەرگە ئۇچرىغاندا مەزموت بولسۇن بىزنىڭ قەدەم.

– (بۇ ساھابىلارنىڭ ئەھزاب ئۇرۇشىدىكى چېغدا قىلغان دۇئاسىدۇر)

ئى دىللارنى ۋە كۆزلەرنى ئۆزگەرتكۈچى ئاللاھ! بىزنىڭ دىلىمىزنى سېنىڭ دىنىڭدا مۇستەھكەم قىلغىن! پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى ھىدايەت قىلغىنىڭدىن كېيىن دىللىرىمىزنى توغرا يولدىن بۇرۇۋەتمىگىن، بىزگە دەرگاھىڭدىن رەھمەت بېغىشلىغىن، شۇبھىسىزكى، سەن (بەندىلىرىڭگە ئاتالارنى) بەكمۇ بېغىشلىغۇچىسىن⁽¹⁾ ﴿مۇسا ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! مېنىڭ قەلبىمنى كەڭ قىلغىن، (يەنى ئىمان بىلەن ۋە پەيغەمبەرلىك بىلەن نۇرلاندۇرغىن) مېنىڭ ئىشىمنى ئاسانلاشتۇرغىن. تىلىمدىن كېكەچلىكنى كۆتۈرۋەتكىن. ئۇلار مېنىڭ سۆزۈمنى چۈشەنسۇن﴾⁽²⁾ پەرۋەردىگارمىز! بىز بىلەن قەۋمىمىزنىڭ ئارىسىدا ھەق ھۆكۈم چىقارغىن، سەن ھۆكۈم چىقارغۇچىلارنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇرسەن﴾⁽³⁾ ﴿ئى قەۋمىم! پەرۋەردىگارىڭلاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار، ئاندىن ئۇنىڭغا تەۋبە قىلىڭلار، سىلەرگە ئۈمىد بېغىن ياغدۇرۇپ بېرىدۇ، سىلەرگە تېخىمۇ كۈچ - قۇۋۋەت بېرىدۇ، سىلەر گۇناھقا چۆمگەن ھالدا (مېنىڭ دەۋىتىمىدىن) يۈز ئۈرۈمەڭلار﴾⁽⁴⁾ ﴿ئى قەۋمىمىز! ئاللاھ غا دەۋەت قىلغۇچى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) نىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىڭلار ۋە ئاللاھ غا ئىمان ئېيتىڭلار، ئاللاھ بەزى گۇناھلارنى مەغپىرەت قىلىدۇ، سىلەرنى قاتتىق ئازابىتىن ساقلايدۇ﴾ كىمكى ئاللاھ غا (ئىمان ئېيتىشقا) دەۋەت قىلغۇچىنىڭ (يەنى رەسۇلۇللانىڭ) دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىسا، ئازابىتىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، ئاللاھ دىن باشقا (ئۇنى ئاللاھنىڭ ئازابىدىن ساقلىغۇچى) ياردەمچىلەر بولمايدۇ، ئۇلار (يەنى رەسۇلۇللانىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلمىغۇچىلار) ئوپۇنچۇق گۇمراھلىقتىدۇر﴾⁽⁵⁾ ﴿پىرىئەۋن خاندانىدىن) ئىمان ئېيتقان كىشى ئېيتتى: «ئى قەۋمىم! سىلەر ماڭا ئەگىشىڭلار، مەن سىلەرنى توغرا يولغا باشلايمەن، ئى قەۋمىم! بۇ دۇنيا تىرىكچىلىكى پەقەت (ۋاقىتلىق) پايدىلىنىشتىن ئىبارەتتۇر، ئاخىرەت ھەقىقەتەن (مەڭگۈلۈك) قارارگاھتۇر كىمكى (بۇ دۇنيادا) بىرەر يامانلىقنى قىلىدىكەن، ئۇنىڭغا (ئاخىرەتتە) شۇنىڭغا لايىق جازا بېرىلىدۇ، مەيلى ئەر بولسۇن، مەيلى ئايال بولسۇن، كىمكى ئۆزى مۇمىن تۇرۇپ بىرەر ياخشى ئىش قىلىدىكەن، ئەنە شۇلار جەننەتكە

(1) سۇرە ئال ئىمران 8 - ئايەت.

(2) سۇرە تاھا 25 - 28 - ئايەتلەر.

(3) سۇرە ئەئرانى 89 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) سۇرە ھۇد 52 - ئايەت.

(5) سۇرە ئەھقانى 31 - 32 - ئايەتكىچە.

كىرىدۇ، جەننەتتە ئۇلارغا ھېسابسىز رىزىق بېرىلىدۇ. ئى قەۋم! ماڭا نېمىدۇركى، سىلەرنى مەن (دوزاختىن) قۇتۇلۇشقا دەۋەت قىلىمەن، سىلەر بولساڭلار مېنى دوزاخقا دەۋەت قىلىسىلەر سىلەر مېنى اللە نى ئىنكار قىلىشقا، مەن بىلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئۇنىڭغا شېرىك كەلتۈرۈشكە دەۋەت قىلىسىلەر، ھالبۇكى، مەن سىلەرنى غالىب، (بەندىلەرنىڭ گۇناھلىرىنى) ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچى (اللە) غا دەۋەت قىلىمەن. ھەقىقەتەن سىلەر مېنى ئۇنىڭغا (يەنى بۇتقا) ئىبادەت قىلىشقا چاقىرىسىلەر، ئۇنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە (ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشقا) چاقىرغىنى يوق، بىزنىڭ ئاخىر بارىدىغان جايىمىز اللە نىڭ دەرگاھىدۇر، (گۇمراھلىقتا) ھەددىدىن ئاشقۇچىلار ئەھلى دوزىخىدۇر (سىلەرگە ئازاب نازىل بولغان چاغدا) سىلەرگە ئېيتقان سۆزۈمنىڭ (راستلىقىنى) ئەسلىسىلەر، مەن ئىشىمنى اللە غا تاپشۇرىمەن، اللە ھەقىقەتەن بەندىلىرىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر» اللە ئۇنى پىرىئەۋن جامائەسىنىڭ سۇيىقەستلىرىدىن ساقلىدى. پىرىئەۋن جامائەسىگە ئەڭ يامان ئازاب نازىل بولدى»⁽¹⁾

مۇھەممەد نۇر سۇۋەيد (اللە تائالا ئۇنىڭغا، ئاتا - ئانىسىغا ۋە پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا مەغپىرەت قىلسۇن!)

ھىجرىيە 1410 - يىلى رامىزاننىڭ 17 - كۈنى

مىلادىيە 1990 - يىلى 11 - ئاپرىل

(1) سۇرە غافر 38 - 45 - ئايەتكىچە.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئىسمى بىلەن باشلايمەن

ھەمدۇسانالارنىڭ ھەممىسى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللا تائالاغا خاستۇر. دۇرۇتلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى ۋە سالاملارنىڭ ئەڭ مۇكەممىلى يولباشچىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا ۋە پۈتۈن ساھابە كىراملارغا بولسۇن!

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بارلىق ئەمەللەر ھەقىقەتەن نىيەتكە باغلىقتۇر. شۇنداقلا ھەر قانداق كىشى ئۆزى نىيەت قىلغان نەرسىسىگە ئېرىشىدۇ. كىمكى ئاللا ۋە ئاللا نىڭ پەيغەمبىرىنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ھىجرەت⁽¹⁾ قىلغان بولسا، ئۇ ھىجرىتىدىن شۇنىڭغا ئېرىشىدۇ. كىمكى بۇ دۇنيادا پۇل - مالغا ئېرىشىش ياكى بىرەر خوتۇن ئېلىش ئۈچۈن ھىجرەت قىلغان بولسا، ئۇنىڭ ھىجرىتى نىيەت قىلغان نەرسىسى ئۈچۈن بولىدۇ». [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس]

تەربىيە سۆزلىرى

1 - ئىمام ئەئمەش بىر توپ بالىلار بىلەن تۇرغاندا بىر ئادەم كېلىپ گەپ باشلاپ: ئەتراپىڭدىكى بۇ ئۇشاق بالىلار، دېيىشى بىلەنلا ئەئمەش ئۇنىڭغا: «ئاغزىڭنى يۇم! ئۇلار سېنىڭ دىنىڭنى ساقلىغۇچىلىرىدۇر» دېگەن.

2 - ئىبنى سەھنۇنغا ئۇنىڭ شاگىرتلىرىنىڭ بىرىنىڭ دادىسى: مەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزۈملا قىلىمەن، ئوغلۇمنى ھېچ بىر ئىشقا سالمايمەن، دېۋىدى. ئىبنى سەھنۇن: سېنىڭ بۇنىڭدىن ئالدىغان ئەجرىڭنىڭ ھەج قىلىش، ئۆمۈرىنى جىھادقا ئاتىغان مۇجاھىد بولۇش ۋە جىھاد قىلىشتىنمۇ ئارتۇق ئىكەنلىكىنى بىلەمسەن؟ دېگەن.

3 - ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىشلىرىنىڭ كۆپىيىپ كېتىشىدىن ئىلگىرى ئۇلارغا ئىلىم ئۆگىتىڭلار، چۈنكى چوڭلارنىڭ ئەقلى چوڭ بولىدۇ دېسەكمۇ ئىشلارنىڭ كۆپ بولۇشى ئۇلارنىڭ دىلىنى مەشغۇل قىلىپ قويدۇ. (ھېكمەت)

4 - ھەقىقەتەن مەن مەرىپەتنىڭ ۋە مەدەنىيەتنىڭ رولىغا ئىشىنىمەن، بولۇپمۇ تەربىيەنىڭ رولىغا بەك ئىشىنىمەن. (سەيبىد قۇتۇب)

(1) ھىجرەتنىڭ مەنىسى يۆتكۈلۈش ياكى كۆچۈش بولۇپ ئۈچ تۈرلۈك بولىدۇ: بىرىنچىسى، كاپىر يۇرتىدىن ئىسلام يۇرتىغا كۆچۈش. ئىككىنچىسى، گۇناھ ئىشتىن ياخشى ئىشقا يۆتكۈلۈش. ئۈچىنچىسى، گۇناھقا پەرۋا قىلمايدىغان يامان كىشىلەردىن قېچىش.

بېغىشلەمە

ئۆسمۈرلۈك ۋاقتىدا ماڭا قۇرئان كەرىمنى ۋە ھەدىس شەرىپنى يادا ئالدۇرغان ئاتامغا، قەلبىمدە مۇھەببەت، ۋاپادارلىق، ئىخلاص ۋە ئىلىمنى سۆيۈش كۆچەتلىرىنى تىككەن ئانامغا بېغىشلايمەن.

پىداكارلىق مەنبئىيىم سەن ئاتام - ئانام!

ئۈمىدىمدۇر بەخت تىلەش سىلەر ئۈچۈن،

رازىلىقىڭ مۇسبەتتىن ساقلا مېنى،

دۇئا قىلىش قورالىمدۇر سىلەر ئۈچۈن.

مەن مۇشۇ كىتابنىڭ ئۈچىنچى باسمىنى يەنىلا سۆيۈملۈك ئاتا - ئانامغا بېغىشلايمەن. ھەم تۆۋەندىكى ئايەت كەرىملەرنىڭ ھەق ھۆرمىتى بىلەن ئۇلۇغ ۋە پاك ئاللاھتىن مۇشۇ ئەمەلنىڭ قوبۇل قىلىنىشىنى ۋە دۇنيا، ئاخىرەتتىكى ئاخىرقى مىنۇتلىرىمنىڭ ياخشىلىق ئۈستىدە ئاخىرلىشىشىنى تىلەيمەن.

دۇئالار: ﴿پەرۋەردىگارنىڭ ئېيتىدۇ: «ماڭا دۇئا قىلىڭلار، مەن (دۇئايىڭلارنى) قوبۇل قىلىمەن (تىلىڭىڭلارنى بېرىمەن)﴾⁽¹⁾ ﴿پەرۋەردىگارمىز! بىزنىڭ (خىزمىتىمىزنى) قوبۇل قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن (دۇئايىمىزنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىسەن، (نىيىتىمىزنى) بىلىپ تۇرغۇچىسەن﴾⁽²⁾ ﴿زەكەرىيا پەرۋەردىگارغا دۇئا قىلىپ: «ئى پەرۋەردىگارم! ماڭا ئۆز دەرگاھىڭدىن بىر ياخشى پەرزەنت ئاتا قىلغىن، ھەقىقەتەن دۇئانى ئىشىتكۈچىسەن» دېدى﴾⁽³⁾ ﴿ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم ئېيتتى: «پەرۋەردىگارم! بۇ جايىنى (يەنى مەككىنى) تىنچ (جاي) قىلىپ بەرگىن، مېنى ۋە مېنىڭ ئەۋلادلىرىمنى بۇتلارغا چوقۇنۇشتىن يىراق قىلغىن﴾⁽⁴⁾ ﴿پەرۋەردىگارم! مېنى ۋە بىر قىسىم ئەۋلادىمنى نامازنى ئادا قىلغۇچى قىلغىن، پەرۋەردىگارمىز! دۇئايىمنى قوبۇل قىلغىن پەرۋەردىگارمىز! ھېساب ئالدىغان كۈندە (يەنى قىيامەت كۈنىدە) ماڭا، ئاتا - ئانامغا ۋە مۆمىنلەرگە مەغپىرەت قىلغىن﴾⁽⁵⁾ ﴿ئى پەرۋەردىگارمىز! بىزگە ئاياللىرىمىز ۋە ئەۋلادلىرىمىز ئارقىلىق شادلىق بېغىشلىشىڭنى (يەنى بىزگە ساڭا ئىتائەتمەن پەرزەنت ئاتا قىلىشىڭنى) تىلەيمىز، بىزنى تەقۋادارلارنىڭ پېشىۋاسى (يەنى تەقۋادارلارنىڭ نەمۇنىسى، ياخشىلىققا دەۋەت قىلغۇچى) قىلغىن﴾⁽⁶⁾ ﴿پەرۋەردىگارم! سەن مېنى ماڭا ۋە ئاتا - ئانامغا بەرگەن نېمىتىڭگە شۈكۈر قىلىشقا، سەن رازى بولىدىغان ياخشى ئەمەلنى قىلىشقا مۇۋەپپەق قىلغىن، رەھمىتىڭ بىلەن مېنى ياخشى بەندىلىرىڭ قاتارىغا كىرگۈزگىن﴾⁽⁷⁾ ﴿پەرۋەردىگارم! سېنىڭ ماڭا ۋە ئاتا - ئانامغا بەرگەن

(1) سۈرە غافىر 60 - ئايەت.

(2) سۈرە بەقەرە 127 - ئايەت.

(3) سۈرە ئال ئىمران 38 - ئايەت.

(4) سۈرە ئىبراھىم 35 - ئايەت.

(5) سۈرە ئىبراھىم 40 - 41 - ئايەتلەر.

(6) سۈرە فۇرقان 74 - ئايەت.

(7) سۈرە نەمل 19 - ئايەت.

نېمىتىگە شۇكۇر قىلىشنى ۋە سەن رازى بولىدىغان ياخشى ئىشنى قىلىشىمنى ماڭا ئىلھام قىلغىن، مەن ئۈچۈن مېنىڭ ئەۋلادىمنى تۈزىگىن (يەنى مېنىڭ ئەۋلادىمنى ياخشى ئادەملەر قىلغىن)، مەن ھەقىقەتەن ساڭا (جىمى گۇناھلاردىن) تەۋبە قىلدىم، مەن ھەقىقەتەن مۇسۇلمانلاردىن دۇر مەن»⁽¹⁾.

(1) سۈرە ئەھقانى 15 - ئايەت .

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

تەقدىم (1)

ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە تائالاغا ھەمدۇسانالار، يولباشچىمىز ۋە پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا، بارلىق ساھابە كىراملارغا ۋە تاكى قىيامەتكە قەدەر ئۇلارنىڭ يولىنى تۇتۇپ ماڭغانلارغا دۇرۇت ۋە سالاملار بولسۇن!

ھۆرمەتلىك قېرىنداشىم مۇھەممەد نۇر سۇۋەيد "پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ئۇسۇلى" دېگەن كىتابىنىڭ ئۈچىنچى باسمىنى كۆرۈپ چىقىشىم ئۈچۈن ماڭا كىتابىدىن بىر نۇسخا سۇندى. بۇ كىتابنى ۋاراقلاپ ئەۋلاد تەربىيەلىشكە دائىر ساھەدە چوڭ بىر بوشلۇقنى تولدۇرغان مەزكۇر كىتابقا ئىسلام مۇتەپەككۈرلىرى، مەشھۇر مەرىپەت شۇناس تەربىيۋىيەت ئەھلى بولغان ئاتاقلىق كىشىلەرنىڭ يۇقىرى باھا بەرگەنلىكىنى كۆردۈم.

بۇ كىتاب يەنە يېڭىدىن باھا بېرىلىشىگە موھتاج ئەمەس، چۈنكى بۇندىن بۇرۇنمۇ بۇ كىتابقا نۇرغۇن مەشھۇر ئۆلىمالار ناھايتى ياخشى باھالارنى بەرگەنكەن. شۇنداقلا يەنە بۇ كىتابنىڭ بىر يىل ئىچىدە ئىككى قېتىم بېسىلىپ تۈگىگەنلىكىنىڭ ئۆزىلا قانچىلىك دەرىجىدە قارشى ئېلىشقا ئېرىشكەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر⁽¹⁾.

يازغۇچى بۇ كىتاب ئۈچۈن ناھايتى كۆپ ماتېرىيال كۆرگەن ۋە كۈچ سەرپ قىلغان بولۇپ، بۇ تېمىدا ھەرقانداق بىر ئۆلىما بۇنچىلىك كۆپ كۈچ سەرپ قىلمىغان ئىدى. ئەپسۇسلىنارلىقى ناھايتى كۆپ ساندىكى كىشىلەر بۇ ساھەدىكى ئىزدىنىشلىرىدە غەرب ئەللىرىنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش نەزىرىيەلىرىنى ئۆزلىرىگە نەمۇنە قىلىۋالدى. چۈنكى، بىز ياشاۋاتقان دەۋر پىكرى - رىقابەت دەۋرىدۇر. مۇسۇلمانلار ناھايتى كەڭ دائىرىدە غەرب پەن - تېخنىكىسىنىڭ ماددىي ۋە مەنەۋىي تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئەمەلىيەتتە غەربلىكلەرنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش نەزىرىيەسى بولسا چاھارپايىلار ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان تەجرىبىلىرىنىڭ يەكۈنىگە ئاساسەن تەربىيەلىش ئۇسۇلىدۇر. بۇ خىل تەربىيەلىش نەزىرىيەسىنىڭ نەتىجىسى شۇكى ئەۋلادلار ئاڭلىق ياكى ئاڭسىز ھالدا ماددىنىلا كۆزلەيدىغان، ھەرقانداق نەرسىدىن ماددىي مەنەپەئەتكە ئېرىشىشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويىدىغان بولۇپ يېتىشىپ چىقىشتۇر. بۇ خىل نەزىرىيە ھەرگىزمۇ ئىنسانلار جەمئىيىتىنى ھەقىقىي ئالىچاناپ جەمئىيەتكە ئېلىپ بارالمايدۇ.

ئاپتور بۇ كىتابتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى ۋە سۈننىتىنى ئاساس قىلىپ ئەۋلاد تەربىيەسىنىڭ بىرىنچى باسقۇچىنىڭ ئاتا - ئانىنىڭ توي قىلىشىدىن باشلىنىدىغانلىقىغا ئىشارەت قىلغان. ئاتا - ئانىنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋىتى، ئۇلارنىڭ ياخشى كىشىلەردىن بولۇشى، ئۇلارنىڭ ياخشى ئىشلاردا بىر - بىرىگە ھەمئەپەس بولۇشى بالىنىڭ خاراكتېرىنىڭ يېتىلىشىگە، مەجەز - خۇلقىغا چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ.

(1) بۇ كىتاب ھازىرغا قەدەر 17 قېتىم بېسىلدى.

ئاپتور بۇ كىتابتا بالىنىڭ ئانىنىڭ باغرىدا چوڭ بولۇشى، ئائىلىسىدە ئۆسۈپ يېتىلىشى، ئاتا - ئانا ئۇرۇق - تۇغقانلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، ئۆسۈپ يېتىلىشتە ۋە ئىسلامىي پىكىر جەھەتتە ئەخلاققا رىئايە قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ يەنە بىلىمنىڭ تەبىئىيەتكە مۇناسىپ ۋاسىتىلەرنى قوللانغان، بۇنداق قىلىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇسۇلى ۋە ئىسلام تەربىيە تەجىربىسى بىلەن شوغۇللىنىدىغان ئالىملارنىڭ سۆزلىرىدىن پايدىلىنىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى تەكىتلىگەن. ئەۋلادلارنىڭ ئىسلامىي ئاڭ بىلەن سۇغۇرىلىشى، ئۇلاردا ئىسلامىي سۈپەتنىڭ يېتىلىشى، شۇنداقلا يەنە ياخشى بىلەن ياماننى، ھالال بىلەن ھارامنى پەرقلەندۈرەلەيدىغان ئىسلامىي چۈشەنچىنىڭ ئۇلارنىڭ تەبىئىيەتكە سېڭىشى ئۈچۈن پايدىلىق بولغان ئىسلامىي ئاڭغا ماس ھېكايە ۋە قىسسەلەرنى بايان قىلغان. ئۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات كەچۈرمىشلىرىنى بالىلارنىڭ ھەر بىر باسقۇچى ئۈچۈن تەربىيە ئۈلگىسى قىلىپ كۆرسەتكەن.

ھەممىگە مەلۇمكى، مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاقىنى: «ئۇنىڭ ئەخلاقى قۇرئان ئىدى» دەپ سۈپەتلىگەن. اللہ تائالا مۇسۇلمانلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىنى: ﴿سەلەرگە - اللہ نى، ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلغان ۋە اللہ نى كۆپ ياد ئەتكەنلەرگە - رەسۇلۇللا ئەلۋەتتە ياخشى ئۈلگىدۇر﴾⁽¹⁾ دېدى.

ھەر بىر كىشى ھاياتلىقنىڭ ھەر بىر باسقۇچىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىنى ۋە ئەمەلىيىتىنى ئۆزىدە ئۆزلەشتۈرۈمگۈچە ئاشۇ ئېسىل ئۈلگىگە ئەگەشكەنلىك بولمايدۇ. بۇ كىتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىۋى ھاياتى، پەرزەنت تەربىيەلىش ئۇسۇلىدىن ئىبارەت مەزمۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. اللہ تائالا ھۆرمەتلىك قېرىنداشىمىز مۇھەممەد نۇر سۇۋەيدىنىڭ بۇ ئەمگىگە ۋە مۇشۇنداق ئېسىل بىر تېمىنى تالغانلىقىغا كاتتا مۇكاپاتلارنى ئاتا قىلسۇن! بۇ كىتابتىن مۇسۇلمانلارغا كۆپلەپ مەنپەئەت تېگىشىنى اللہ دىن تىلەيمەن. شۇنداقلا كىتابتىكى تەربىيە كۆز قارىشىدىن ئىبارەت تەربىيەلىش ئۇسۇلىنىڭ ھەر بىر ئائىلىدە ئەمەلىيلىشىشىنى ئۈمىد قىلىمەن!

ئەبۇلھەسەن ئەلى ئەننەدەۋىي

دارۇلئۇلۇم ئۆلىمالار ئۇيۇشمىسى

ھىجرىيە 1413 - يىلى 11 - ئاينىڭ 17 - كۈنى

مىلادىيە 1993 - يىلى 5 - ئاينىڭ 11 - كۈنى

(1) سۇرە ئەھزاب 21 - ئايەت

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

تەقىم (2)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىنى ئۆگىنىش، ھەدىس شەرىپلەرنىڭ تېكىستلىرى ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا كۆڭۈل بۆلۈش دەۋرىمىزدىكى ئىسلامىي ئويغىنىشنىڭ مۇھىم ئامىللىرىدۇر.

بۇنىڭ سەۋەبىنى تۆۋەندىكىدەك بىر نەچچە تۈرگە يېغىنچاقلاشقا بولىدۇ.

1 - ئۆمەتنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل بولغان تىلاۋەت قىلىندىغان قۇرئان كەرىم ۋە تىلاۋەت قىلىنمايدىغان ھەدىس شەرىپتىن ئىبارەت ۋەھىينىڭ ھەرىكىتى تۈرىنى چىڭ تۇتۇشقا قايتىشىدۇر.

2 - ئىسلام ئۈممىتى ئىلگىرىكى ھۆرمىتى ۋە ئەسلىدىكى قىممىتىگە قايتىش ئۈچۈن، بارلىق تەدبىرلەرنى قوللانغان، ھەتتا پەن - تېخنىكىنىڭ تەرەققىياتىغا، زامانىۋىلىشىشنىڭ ۋاسىتىلىرىغا تايانغان بولسىمۇ، لېكىن ئىسلامنىڭ ئەڭ كۈچلەنگەن دەۋرىدىكىدەك ماددىي ۋە مەنەۋىي پاراۋانلىققا ئېرىشەلمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىسلام ئۈممىتى قايتىدىن ئويغىنىپ ئىلگىرىكى ئەرەب ۋە بارلىق مۇسۇلمانلارنى ھەقىقىي يولغا باشلىغان كىتاب ۋە سۈننەتكە چىڭ ئېسىلغاندىلا ئاندىن ئىسلامنىڭ تەلەپ قىلغان ئەسلىدىكى ھالىتىگە ئېرىشكىلى بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىشكە باشلىدى.

3 - ھازىرقى دەۋردە سۈننەتكە ئەمەل قىلىش بەلكىم سۈننەتكە شۈبھە پەيدا قىلىدىغان شەرقشۇناس ۋە غەربشۇناسلارغا رەددىيە بېرىشتىمۇ ناھايتى مۇھىم رولغا ئىگە بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، ئۇلار كىشىلەرنى پەيغەمبەرلىرى ھەققىدە گۇمانغا سېلىش، ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغۇچى ساھابىلەرگە تۆھمەت قىلىش، ھەدىسلەرنىڭ رىۋايەت قىلىنىش يوللىرى، رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە ھەدىسنىڭ تېكىستلىرىگە شەك قىلدۇرۇش، مەزمۇنى ساغلام دەپ تونۇلغان كىتابلارنىڭ قىممىتىنى چۈشۈرۈپتاش، ھەدىسلەرنىڭ تېكىستلىرىنىڭ ھەممىسى ياكى بەزىلىرىدە ئاجىزلىق پەيدا قىلىش، ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچىلار ئۈستىدە ئىختىلاپ پەيدا قىلىشتەك قەيەب ئىشلار بىلەن شۇغۇللاندى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە ھەتتا بەزى باشباشتاقلار: سۈننەتنى قالدۇرۇپ پەقەت قۇرئانغا ئېسىللىق، دېگەندەك سۆزلەرنى قىلالىغىدەك ھالەتلەرنى شەكىللەندۈردى.

شۇنىڭ ئۈچۈن ھەدىسشۇناسلار بۇ ھەقتە ئەڭ ئىنچىكە نۇقتىلىرىغىچە تەكشۈرۈپ چىقىپ بارلىق گۇمان ۋە شۈبھىلەرنى يوقىتىش، ھەدىس ھەققىدىكى خاتا كۆز قاراشلارغا رەددىيە بېرىش ۋەزىپىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى. شۇڭا ھەدىس ۋە سۈننەت ئىلىملىرى بىلەن شوغۇللىنىش ئىسلامغا ۋە ئىسلام ئىلىمىگە خىزمەت قىلىش، شەرىئەت ۋە ئۇنىڭ دەلىللىرىنى قوغداشنىڭ مۇھىم ۋەزىپىلىرىدىن بولۇپ قالدى.

زامانىمىزدىكى ھەدىس شەرىپكە ئىنتىلىش ھەرىكىتىنىڭ قوزغىلىشى ھەدىس ئەھلىنىڭ نەزىرىدە ئۇنى قۇرئان كەرىمدىن مۇھىم دەپ بىلىش دېگەنلىك ئەمەستۇر. چۈنكى، قۇرئان كەرىم مۇسۇلمانلارنىڭ دەستۇرى. ھەرقانداق بىر مۇسۇلمان بۇنىڭغا شەك قىلمايدۇ. ھەدىس شەرىپ بولسا ئۇنىڭدىن كېيىنكى

ئورۇننى ئىگەللەيدۇ، ھەدىس قۇرئاندىكى بەزى ئومۇمىي بولغان چۈشەنچىلەرنى خاسلاشتۇرىدۇ ۋە تەپسىلىيەشتۈرىدۇ، مەنىلىرىنى بايان قىلىدۇ، نىشانلىرىنى ۋە مەقسەتلىرىنى ئايدىڭلاشتۇرىدۇ.

فەھقى ئىلمى قۇرئان ۋە ھەدىسكە مەركەزلىشىدۇ. ھۆكۈملىرى بۇ ئىككىسىدىن چىقىرىلىدۇ. فەھقى ئىلمى بولسا ئىسلام شەرىئىتىنىڭ مەڭگۈلۈك جېنى ۋە ئاساسدۇر.

ئىمام شاتىبىنىڭ دېگىنىدەك: شەرىئەت (قۇرئان) ھەرقايسى مەسىلىلەرنىڭ شاخچە مەسىلىلىرىدە ئالاھىدە توختالمايدۇ. بەلكى ئۇ نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان مۇتلەق تېكىستلەر بىلەن كەلگەندۇر.

يېڭى مەسىلىلەردە ئىجتىھاد قىلىش سەلەپ ۋە خەلەپ ئالىملىرى، ساھابىلار، تابىئىنلار ۋە ئۇلاردىن كېيىن كەلگەنلەرنىڭ فەھقى ئىلمىدىكى ھەرىكەت يۆلىنىشى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىجتىھاد قىلىشىغا رۇخسەت قىلغان. ساھابىلەرمۇ سەئىد ئىبنى مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئىجتىھاد قىلىشىغا رازى بولۇپ بەنى قورەيزىگە ھۆكۈم قىلىشىغا قوشۇلغان.

ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچى بەزى سەلەپلەرنىڭ ئىجتىھاد قىلىشتا نۇرغۇنلىغان قائىدىلەرنى قوللانغانلىقىنى كۆردۈق، مەسىلەن ئىمام ئەھمەد سۈننەتكە قاتتىق ئېسىلىش بىلەن بىرگە ”مەسالھۇل مۇرسەلە“ قىمۇ ئەمەل قىلاتتى. ئىمام ماللىكۇ قىياس ۋە ئىستىسلاھ يولىنى تۇتاتتى. ئۇ ئىككىسىدىن باشقا مۇھەددىسلەرمۇ سەددىز زارائىئە ۋە ئۆرپىگە ئەمەل قىلاتتى. ئىمام ئەبۇ ھەنىئەنىڭ ئۇلارنىڭ ”پىكىر ئەھلى“ دەپ ئاتىلىشى ھەرگىزمۇ ئۇلارنىڭ ھەدىسنى تاشلاپ قويۇپ پىكىر بىلەنلا ئەمەل قىلىدىغانلىقىنى كۆرسەتمەيدۇ. توغرىسى شۇكى ئىمام ئەبۇ ھەنىئەنىڭ: اللە نىڭ كىتابى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىدە كەلگىنى بېشىم ۋە كۆزۈمنىڭ ئۈستىدە، دېگەن سۆزىنىڭ رىۋايەت قىلىنغانلىقىدۇر.

ئىمام ئەبۇ ھەنىئەنىڭ: ئارىسىدا ھەدىس ئۆگىنىدىغانلار بولسىلا ئىنسانلار ياخشىلىق ئۈستىدە بولغان بولىدۇ. ئەگەر ئىنسانلار ھەدىسسىز ئىلىم تەلەپ قىلسا، ئۇلار چوقۇم بۇزۇلىدۇ، دېگەن سۆزى ۋە: سىلەر اللە نىڭ دىنىدا ئۆز رايىڭلار بويىچە بىرنەرسە دېيىشتىن ساقلىنىڭلار، سىلەر ھەدىسكە ئەگىشىڭلەر. ئۇنىڭ كۆرسەتمىسىدىن چىققان كىشى ئېزىپ كېتىدۇ، دېگەن سۆزلىرى ئىلىم ئەھلى ئارىسىدا مەشھۇردۇر.

ئىمام ئەبۇ ھەنىئەنىڭ نەزىرىدە قۇرئان كەرىم، ھەدىس شەرىپكە ۋە قۇرئان بىلەن ھەدىسنىڭ تېكىستلىرىگە ئاساسلانماي قىلىنغان سۆز ئەڭ يامان سۆزدۇر. چۈنكى ھۆكۈم چىققىرىشتا دەلىللەرنى ئىشلىتىش پاراستىنى قوللىنىش ئۇنىڭ ۋە باشقىلارنىڭ نەزىرىدە توغرا يولنى تۇتقانلىقتۇر. ئىبنى قۇتەيبە ”ئەلمەئارىق“ دېگەن كىتابىدا ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچى ئالىملارنىڭ پىشۋالىرى بولغان ئىمام ئەۋزائىي ۋە سۇفىيان قاتارلىق كىشىلەرنى ”پىكىر ئىگىسى“ دەپ ئاتىغان. بەزى يازغۇچىلار خۇشەننىڭ «قۇرئۇبە قازىلىرى» دېگەن كىتابىدا يازغىنىدەك ئىمام ماللىككە ئەگەشكۈچىلەرنى ”پىكىر ئىگىلىرى“ دەپ سۆيەتلەيدۇ.

اللە نىڭ ئىزنى بىلەن بۇ مۇسۇلمان ئۈممىتى ئىچىدە پىكىرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىنمۇ ئۈستۈن بىلىدىغان بىر كىشى چىقمايدۇ. ئىمام شافئىينىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ

ھەدىسىنى ئاڭلىغان بىر كىشىنىڭ باشقا بىر ئادەمنىڭ سۆزى بىلەن ئۇ ھەدىسىنى تاشلاپ قويۇش ھەققى يوق، دېگەن سۆزى يېتەرلىكتۇر.

بۇ ئەسىردىكى ئىلمىي تەتقىقاتنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى ھەدىس ئىلمى بىلەن شوغۇللىنىش، ئۇنىڭ ئەسلى نۇسخىلىرىنى تەھقىق قىلىش، تېكىستلىرىنى شەرھىلەش، رىۋايەت قىلىش يوللىرىنى رەتلەش، ھەدىسلەرنى تېپىشقا قولايلىق بولۇشى ئۈچۈن مۇندەرىجىلەرنى تۇرغۇزۇش، توغرا ھەدىسلەر بىلەن ئاجىز ھەدىسلەرنىڭ ئارىسىنى ئايرىش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆزلىرىگە ئۆلگە قىلىش ۋە ئۇنىڭ يولىدا مېڭىش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىنچلىقتىكى، ئۇرۇشتىكى، ئائىلىسىدىكى، ساھابىلىرىنىڭ ئارىسىدىكى، مۇناپىق ۋە ئەھلى كىتابلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىكى ھەر تەرەپلىملىك ئالاھىدىلىكلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىبادەت، مۇئامىلە، پەتۋا، ھۆكۈم، جازا ئىجرا قىلىش، كىشىلەر ئارىسىدا قېرىنداشلىق ئورنىتىش، ئەھدە تۇزۇش، زىددىيەتلىشىپ قالغانلارنىڭ ئارىسىنى ياخشىلاشتەك نەمۇنىلىك ئىشلىرىنى ئالاھىدە دەرس قىلىش، شۇنىڭدەك ئىمام ۋە ئالىملاردىن قالغان ئىلمىي ماقالىلارنى تەتقىق قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى مۇھىمراقى ئىبنى قەييۇم رەھمەتۇللاھنىڭ ”زادۇلمەئاد“ (قىيامەتنىڭ ئۇزۇق تۈلۈكى) دېگەن كىتابىدۇر.

قوللىغۇچىدىكى بۇ كىتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەت ۋە ھەدىسلىرىدىن مۇئەييەن بىر تېمىغا ئەھمىيەت بېرىلگەن قىممەتلىك كىتابلارنىڭ بىرى بولغان ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ئۇسۇلى“ دېگەن كىتابىدۇر.

بۇندىن بۇرۇن دىنىي تەربىيىگە دائىر نۇرغۇن كىتابلار يېزىلغان بولسىمۇ لېكىن، بۇ مەزمۇندىكىسى تېخى يېزىلمىغان ئىدى. بۇ كىتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆسمۈرلەرنى تەربىيەلەشكە ئائىت خاس تېمىسىدۇر. ئاپتور بۇ كىتابنى مۆمىنلەرنىڭ ئەقىدىسى، ئىلىم ئەھلىنىڭ پىكىرى، مۇتەپەككۈرلەرنىڭ نەزەرىيىسى ۋە پاراسەت ئىگىسىگە خاس ئورۇنلاشتۇرۇش بىلەن تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە بۆلۈمگە ئايرىدى.

ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش، ئېمىۋاتقان بالىنىڭ ھوقۇقى ۋە سۈتتىن ئايرىلىش بىلەن بالاغەتكە يەتكەنگە قەدەر بالىنىڭ كىشىلىك خاراكتېرىنىڭ تۇرغۇزۇلۇشىغا ئوخشاش مەزمۇنلار كىتابنىڭ ئەڭ گەۋدۈلەندۈرۈلگەن مەزمۇنلىرىدۇر. شۇنداقلا بالىلارنىڭ تەربىيەلىنىشىدىكى مۇھىم مەزمۇنلاردۇر. بۇ مەزمۇنلار بالىلارنى ئەقىدە، ئىبادەت، ئىجتىمائىي ئىلىم، ئەخلاق، ھېس - تۇيغۇ، پىكىر، جىسمانىي، جىنسىي ساغلاملىق قاتارلىق جەھەتلەردە يېتىلدۈرۈشكە ئائىت نۇقۇملارنى تەكىتلەيدۇ، بۇ كىتابتا يەنە بالىنىڭ ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ ھەقلىرىگە رىئايە قىلىشقا ئائىت ئالاھىدە بىر بۆلۈم ئايرىلغان. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلارنى جەلب قىلىدىغان، پىكىر ۋە روھىي جەھەتتىكى ئۇسۇللىرىنى بىر بۆلۈم قىلىپ ئايرىغان. ئۇ بۇ بۆلۈملەرنى ئەۋلادلارغا ئەدەب ئۆگىتىش ھەققىدە توختالغان ئالاھىدە بىر بۆلۈم بىلەن تاماملىغان. شۇنداقلا مەزكۇر كىتابنى ئىككى خىل مەزمۇندا كەلگەن سەكسەن ھەدىس بىلەن ئاخىرلاشتۇردى. ئۇنىڭدىن قىرىق ھەدىس ئاتا - ئانىغا قارىتىلغان ھەدىسلەر، قالغان قىرىقى ئەۋلادلارغا قارىتىلغان ھەدىسلەردۇر.

ئاپتور بۇ كىتابنى يېزىشتا تەربىيە ئىلمى، ھەدىس ئىلمى، تەپسىر ئىلمى، فىھقى ئىلمى، تارىخ ئىلمى، دەۋەت ئىلمى، ئىسلام دۇنياسىنىڭ ئەھۋاللىرى ۋە ئىسلام مەدەنىيىتى قاتارلىق ئىلىملەر ھەققىدىكى ئىشەنچلىك ماتېرىيال مەنبەلەرگە ئاساسلانغان ئۇ ئالغان ھەربىر مەنبەگە ئىشارەت قىلىپ ماڭغان. ئوتتۇرغا قويغان ھەر بىر پىكىرنى ھەدىس شەرىپ، سەلەپلەرنىڭ ئەمەلىيىتى ۋە ئىلىم ئەھلىدىن تەربىيە تېجى ئىماملارنىڭ تۇتقان يوللىرى بىلەن كۈچلەندۈردى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش نەزەرىيەسىنى ئىسپاتلانغان دىنىي ھەقىقەتلەر، ئىشەنچلىك تارىخىي ھادىسىلەر ۋە ئىسلام تەربىيە تېجىلىرىنىڭ نەزىرىدە توغرا دەپ قارالغان پىكىرلەر بىلەن كۈچلەندۈردى. بۇنىڭ بىلەن بۇ كىتاب ئوقۇرمەنلەرگە شۇنچىلىك تەسىر قىلارلىق بولۇپ چىققانكى ھەتتا بۇ كىتاب ئەۋلادلارنى تەربىيەلىشتىكى بىر دىنىي دەستۇرغا، شۇنداقلا ئەۋلاد تەربىيەلىش ھەققىدىكى ھەدىسلەر، سەلەپ ئالىملىرىنىڭ سۆزلىرى ۋە ئىسلام تەربىيە تېجىلىرىنىڭ تۇتقان يوللىرىنىڭ مەنبەسىگە ئايلىنىپ دەپ قالدى.

مەن بۇ قىممەتلىك كىتابنىڭ مۇسۇلمانلار ئارىسىدا كەڭ كۆلەمدە تارقىلىشى، چوڭقۇر ئىلمىي تەسىرگە ئىگە بولۇشى چوقۇمدۇر دەپ ئويلايمەن. ھەمدە ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنتلىرىنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدىكى تەربىيەلىشلىرىدە ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشقا ئىگە قىلالايدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. بۇ كىتابنىڭ تىلى ناھايىتى راۋان بولۇپ، ئۇنىڭ مەزمۇنلىرى قۇرئان كەرىمنىڭ ئايەتلىرى بىلەن كۈچلەندۈرۈلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى بىلەن بېيىتىلغان، ھېكايىلەر بىلەن رەڭدارلاشتۇرۇلغان ۋە بۇ ئۈممەتنىڭ بۇرۇن ئۆتكەن ياخشىلىرىنىڭ ھېكمەتلىك سۆزلىرى بىلەن بېزەلگەن. مۆمىن كىشىنىڭ دىلىغا پۈتۈن مۇسۇلمانلار جامائىتى تەرىپىدىن تەستىقلانغان ئەسەرلەردىن بەكرەك تەسىر قىلىدىغان ئەسەر يوقتۇر. مەن ھېچبىر كىشىنى ئاللا تائالانىڭ ئالدىدا پاك دەپ بىلمەيمەن...

ھەدىس ئىشلىرىمىزنى توغرا ئېلىپ بېرىشىمىزدىكى ياردەمچىمىزدۇر. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەنۋىي بۇلاقلىرىدىن كەلگەن بولۇپ، پۈتكۈل زېمىن ئەھلى ئۇنى تەلەپ قىلىشىمۇ ھەممىسىگە يېتىدۇ. ئاللا تائالانىڭ يولباشچىمىز ۋە پەيغەمبەرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا لايىق مۇكاپات بېرىشىنى تىلەيمەن.

پروفېسسور: مۇھەممەد فەۋزى فەيزۇللاھ

ھىجرىيە 1404 - يىلى زۇلقەئدىنىڭ 1 - كۈنى

مىلادىيە 1984 - يىلى 8 - ئاينىڭ 8 - كۈنى

كۇۋەيت - شۇۋەيخە

دەمەشق ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئىسلام فىقھىسى ۋە مەزھەبلىرى بۆلۈمىنىڭ سابىق رەئىسى

كۇۋەيت ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ شەرىئەت ۋە ئىسلامىيەت دەرسلىرى فاكۇلتېتىنىڭ فىقھى ۋە ئۇسۇل فىقھى بۆلۈمىنىڭ رەئىسى.

ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان اللە نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن

تەقىم (3)

ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان اللە تائالاغا ھەمدۇسانالار، ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ياخشى مۇئەللىمى ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارنىڭ ئۆلگىسى يولباشچىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ۋە ئۇنىڭ ئائىلە - تاۋابئاتلىرىغا، بارلىق ساھابىلىرىغا دۇرۇت ۋە سالاملار بولسۇن!

ياش ئىنژېنېر مۇھەممەد نۇر ئابدۇلھەفىز سۇۋەيد ماڭا ئۆزىنىڭ نەشرگە تەييارلىغان ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ئۇسۇلى“ دېگەن كىتابىنىڭ ئارگىنالىنى كۆرۈپ چىقىشىم ئۈچۈن سۇندى. مەن بۇ كىتابنى كۆرۈش جەريانىدا ئۇنىڭ بۇ كىتابنىڭ ماتېرىياللىرىنى قۇرئان، ھەدىس، ئىسلام تەربىيەسى ۋە ئىسلام ئەخلاقىغا دائىر كىتابلاردىن توپلاشقا قانچىلىغان يىلنى سەرپ قىلغانلىقىنى ھېس قىلدىم، شۇنداقلا كىتابنىڭ بۆلۈم ۋە بابلىرىنى ناھايتى ئىلمىي ئۇسۇلدا رەتلەپ، تۈزگەنلىكىگە ئالاھىدە دىققەت قىلدىم. ئۇنىڭ ئائىلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بويىچە قۇرۇش ۋە بالىلارنى ئىسلامىي تەربىيە بىلەن تەربىيەلەشكە بولغان ھېرىسمەنلىكى بۇ قىممەتلىك كىتابنى يېزىپ چىقىشىغا تۈرتكە بولغان.

بۇ كىتابتا ئاتا - ئانىلارنىڭ نىكاھلىنىشتا قارشى تەرەپنىڭ مۇسۇلماندارچىلىقىنى تاللاشنى ئاساس قىلىشى، توي قىلىشى، ھامىلىنىڭ قورساقتىكى ھالەت ئەھۋالى، تۇغۇلىشى، بوۋاقلىق ھالىتى، ئۆسمۈرلىك مەزگىلى، ئاق - قارىنى پەرقلەندۈرگىدەك بولغان ھالىتى، بالاغەتكە يېتىش مەزگىلى ۋە مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغۇدەك بولغان مەزگىلگە قارىتا بىلىۋېلىشقا تېگىشلىك ھەممە ماتېرىياللار تەييارلانغان. دېمەك ئۇ بۇ كىتاب ئۈچۈن قۇربىتىنىڭ يېتىشىچە تىرىشقان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالا تەربىيەلىشكە ئائىت ئۇسۇلىنى ئۆگىنىشنى خالىغان ھەرقانداق بىر ئادەم بۇ كىتابتىن قانائەتلەنگىدەك مەنپەئەتكە ئېرىشەلەيدۇ.

مەن اللە تائالادىن قېرىندىشىم مۇھەممەد ئابدۇلھەفىز سۇۋەيدنى ياخشى ئەمەلىدە تۇرغۇزۇشنى، تېخىمۇ كۆپ مەنپەئەتلىك ئىلىم، خىزمەتلەرنى ئىشلىشىگە مۇيەسسەر قىلىشىنى، مەزكۇر كىتابنىڭ ھەقىقىي مەنپەئەتلىك كىتاب بولۇش سۈپىتى بىلەن پۈتكۈل مۇسۇلمان ئائىللىرىدىكىلەرنىڭ كۆزلىرىنى يورۇتۇپ، پەرزەنتلىرىنى ھەقىقىي تۈردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولى بىلەن تەربىيەلەشتەك ئىسلامىي ئائىلە تەربىيىسىنى بارلىققا كەلتۈرۈلىشىنى تىلەيمەن!

ئابدۇرراھمان ھەسەن ھەبەنكە ئەلمەيدانى

ھىجرىيە 1445 - يىلى رامزاننىڭ 18 - كۈنى كۇۋەيت

مەككە مۇكەررەمە ئۇممۇلقۇرا ئۈنۋېرىستىنىڭ ئۇستازى

تەقىب (4)

بۇ كىتاب بۈگۈنگىچە ئوخشىشى يېزىلىپ باقمىغان بىر كىتابتۇر. چۈنكى بۇ كىتابتا يېزىلغان مەزمۇنلار بالىلارنىڭ دىلىنى ئالەملەرنى ياراتقۇچى ۋە ئۇنى پەرۋىش قىلغۇچى پەرۋەردىگارىمىز ئاللاھ غا باغلايدۇ. بۇ كىتابنى ئوقۇغان ھەر بىر كىشى كىتابنىڭ ھەر بۆلۈمىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلەشكە ئائىت مەزمونلىرى بىلەن تولغانلىقىنى كۆرەلەيدۇ.

ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن بۇ كىتابنى ئوقۇپ كېتىۋېتىپ بىر قانچە قېتىم ناھايىتى قاتتىق ھاياجانلاندىم، كۆزلىرىمگە ئىسسىق ياشلارمۇ كەلدى. ئاللاھ تائالا ئاپتورغا ئۆز دەرگاھىدىن ياخشى مۇكاپاتلارنى ئاتا قىلسۇن! مۇسۇلمانلارنى بۇ كىتابتىن ياخشى مۇكاپاتلىنىشقا نېسىپ قىلسۇن! مەن بۇ كىتابنىڭ ھەرقايسى مەكتەپلەردە بولۇپمۇ باشلانغۇچ مەكتەپلەردە ئىسلام تەربىيە دەرسلىكى قىلىپ قوللانسا ئىكەن، دېگەن ئۈمىدىمەن.

ئەھمەد قەللاش

كۆپلىگەن نوپۇزلۇق ئالىملارنى يېتىشتۈرگەن ھەلەب شەھىرىنىڭ كاتتا ئۆلىماسى.

تەقىم (5)

ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بىر ئاللا تائالاغا ھەمدۇسانالار، تەربىيە قىلغۇچىلارنى ئىمامى ۋە يولباشچىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىغا ۋە پۈتۈن ساھابىلىرىگە دۇرۇت سالاملار بولسۇن!

ھۆرمەتلىك قېرىنداشىم! مۇھەممەد نۇر سۇۋەيد ”پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ئۇسۇلى“ دېگەن بۇ كىتابنى تەكشۈرۈپ كۆرۈپ چىقىشىم ۋە كىتاب ھەققىدە پىكىر بېرىشىم ئۈچۈن ماڭا بىر نۇسخا سۇندى. مەن كىتابنى كۆرگەندىن كېيىن كىتاب ھەققىدە تۆۋەندىكىدەك باھا بېرىشنى لايىق كۆردۈم:

مەن بۇ كىتابنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن كىتابنىڭ ئىسمىغا لايىق ھالدا يېزىلغان، ئەۋلاد تەربىيەلىش ساھەسىدە نۇرغۇنلىغان پايدىلىق مەزمۇنلارنى ئۆز ئۆزى ئىچىگە ئالغان نادىر بىر كىتاب بولغانلىقىنى كۆردۈم. بۇ كىتابنى ئەڭ يۈكسەك دەرىجىدە قىممەتكە ئىگە قىلغان بىر نوقتا شۇكى بۇ كىتاب مۇسۇلمانلارنى ئەۋلاد تەربىيەلىشتە غەرب ئەللىرىنىڭ بالا تەربىيەلىش نەزىرىيەسىگە ئەمەس بەلكى ئۆز خاھىشى بىلەن سۆزلىمەيدىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش نەزىرىيەسى بىلەن تەربىيەلىش يولىنى كۆرسىتىپ بەرگەن.

كىتابنى ئوقۇغان ھەر بىر ئادەم خۇددى مەندەكلا بۇ كىتابنى يېزىش ئۈچۈن يازغۇچىنىڭ ناھايىتى كۆپ كۈچ سەرپ قىلغانلىقىنى، بۇ خىزمەتكە ھەقىقىي تۈردە ناھايىتى ئىخلاسى بىلەن بېرىلگەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيدۇ. شۇنى شەرتسىز ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، يازغۇچى ئەۋلاد تەربىيەلىشكە دائىر دەلىللەرنى ئېلىپ كېلىشتە ھەدىسلەردىن كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك كەڭ ۋە مۇناسىپ دائىرىدە توپلاپتۇ ۋە ھەر بىر مەزمۇنغا ناھايىتى ماس ھالەتتە باغلاپتۇ.

يىغىپ ئېيتقاندا، بۇ ھەر بىر مۇسۇلمان ئائىلىسى ئۈچۈن كەم بولسا بولمايدىغان، شۇنداقلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىنى كۈندىلىك تۇرمۇش ئەمەلىيەتلىرىگە سىڭدۈرۈشنى مەقسەت قىلغان بىر كىتابتۇر. ناۋادا مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنىڭ مائارىپ مىنىستىرلىكلىرى بۇ كىتابنى مەكتەپلەرنىڭ دەرسلىكلىرىگە كىرگۈزسە ئىنتايىن ياخشى بولغان بولاتتى.

مەن سۆزۈمنىڭ ئاخىرىدا ئاللا تائالانىڭ بۇ قېرىنداشىمنىڭ كۈزلىگەن ئىشلىرى ۋە مەقسەتلىرىدە مۇۋەپپەقىيەت ئاتا قىلىشىنى، ئاللا تائالانىڭ ھۇزۇرىغا ساغلام دىل بىلەن كەلمىگەن كىشىگە مال - مۈلۈك، بالا - چاقا ئەسقاتمايدىغان كۈندە ئۇنىڭ قىلغان ياخشى ئەمەلىنى ياخشىلىق تارازىسىغا قويۇشنى تىلەيمەن!

پروفېسسور: مەھمۇد تاھەيان

ھىجرىيە 1405 - يىلى جەمادىيەلئاخىر 21 - كۈنى. كۇۋەيت

مىلادىيە 1988 - يىلى 9 - فېۋرال

كۇۋەيت ئۇنۋېرسىتېتى شەرىئەت فاكولتېتى تەپسىر ۋە ھەدىس بۆلۈمىنىڭ رەئىسى.

كىرىش سۆز

كىتابنىڭ تۈزۈلۈش، پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇش ۋە ئۇنى تەرتىپكە سېلىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى ئاساسى مەنبە قىلىندى. ئەسلىدە مەن بۇ كىتابنى يېزىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىن دەلىل ئېلىش مەقسىتىم يوق ئىدى. ئەمما غەرب ئەللىرىنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىشكە دائىر كىتاب ماتېرىياللار ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا يۈزلەنگىنىدە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىدە كۆرۈلگەن بىر - بېرىگە زىت كۆز قاراشلار، كەمتۈك تەجىربىلەر مېنى ناھايىتى ئۈمىدسىزلەندۈردى.

شۇنىڭ بىلەن ھەدىس ئۈستىدە تەتقىقات ئېلىپ بېرىشقا باشلىدىم. بۇ جەرياندا ھەر قېتىم بۇ مەزمونغا مۇناسىۋەتلىك ھەدىسلەرنىڭ بىرەرنى تاپقاندا دىلىم ئالدىم نۇرى بىلەن يورۇپ تۇردى. ھەدىسنىڭ ھەممە مەسىلىدە ھەل قىلغۇچىلىق رولى بارلىقىنى، ھەر نەرسىگە ئالاقىدار مەزمونلارنى بايان قىلىدىغانلىقىنى، دىللارغا ھىدايەت ئاتا قىلىپ، ياخشىلىققا بۇيرۇپ يامانلىقتىن توسىدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىشىگە دائىر ھەدىسلەرنى ئىزدەپ تېپىپ تەتقىق قىلىشقا بولغان ھېرىسمەنلىكىم تېخىمۇ ئاشتى. بۇ خىلدىكى تاللاش يولۇمنىڭ توغرىلىقىغا ئىشەنچىم تېخىمۇ كۈچەيدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلار ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ۋاسىتىلىق ياكى ۋاسىتىسىز تەربىيەسى، قىلغان سۆزلىرى، تەستىقلىرى ۋە تۈزىتىشلىرىگە دائىر ھاياتى توغرىلۇق ئىزدىنىشىم تېخىمۇ جانلاندى.

ئىمام ئەلى (اللە ئۇنىڭ يۈزىنى تېخىمۇ نۇرلۇق قىلسۇن!) پۈتكۈل ئۈممەتنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۈلگە قىلىشى كېرەكلىكىنى ھەم شۇنداق قىلىشنىڭ بىردىن - بىر توغرا يول ئىكەنلىكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قايسى بىر ھەدىسنى رىۋايەت قىلسام سىلەر ئۇ ھەدىسنىڭ ئەڭ مۇۋاپىق، ئەڭ ھىدايەت قىلغۇچى، تەقۋالىققا ئەڭ يېقىنلاشتۇرغۇچى ئىكەنلىكىگە ئىشىنىڭلار.

[بۇنى ئىمام ئەبۇ يەئلا (444/1) مۇسەددەسە سەھىھ سەئىد بىلەن رىۋايەت قىلغان].

شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ كىتابتا تۆۋەندىكىدەك بىرقانچە تۈرلۈك ئالاھىدىلىك مۇجەسسەملەشكەن، دېيىشكە بولىدۇ.

1 - كىتابنىڭ مەزمونلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى ساھابىلەرنىڭ، تارىخلارنىڭ ۋە ياخشى كىشىلەرنىڭ ئەمەلىيىتىگە تەتبىقلاش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرىدۇر.

2 - بۇ كىتابتا ئاساسلانغان ۋە تايانغان مەنبەلەر ھېچقاسى بىر مەزھەپنىڭ كۆز قارىشىغا خىلاپ بولمىغان، مۇقىم ۋە ئۆزگەرمەس مەنبەلەردۇر.

3 - بۇ سۈننەتكە ئەگىشىلگەن كىتابتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشكەنلىك اللەغا ئىبادەت قىلغانلىقتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بويرۇقىنى ئورۇندىغانلىق اللەنىڭ بويرۇقىنى ئىجرا قىلغانلىقتۇر. سەئىد ئىبنى ئىسمائىل زاھىد مۇنداق دەيدۇ: سۆز ۋە ئەمەلىيىتىنى سۈننەتكە تەتبىقلىغان

ئادەم ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغان ۋە سۆز قىلغان بولىدۇ. سۈننەتنى ئۆز نەپسى خاھىشىغا بويسۇندۇرغان ئادەمنىڭ قىلغان سۆزى بىدئەت سۆز، قىلغان ئىشى ھەم بىدئەت بولىدۇ. چۈنكى اللہ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿ئەگەر پەيغەمبەرنىڭ (ئەمرىگە) ئىتائەت قىلساڭلار، ھىدايەت تاپسىلەر﴾⁽¹⁾.

4 - بالىلار دۇنياسى نۇرغۇنلىغان چۈشنىكسىز مەسىلىلەر بىلەن تولغان، نۇرغۇنلىغان مەسىلىلەرنىڭ سىرىنىڭ يېشىلىشىدە بۇ ئىلىمنىڭ ئەھلىگە موھتاج بولىدىغان دۇنيادۇر. بۇ كىتاب بۇ مەسىلىلەرنى يېشىشتە ئەڭ ئىمتىيازلىق بولغان شەخس - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيەلىش يولىنى تاللىغاندۇر.

5 - بۇ كىتاب ئاتا - ئانىلار ۋە تەربىيىلىگۈچىلەرنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش جەھەتتە يوللىققان مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرىشنى ئاساس قىلماي بەلكى كەلگۈسىدە يۈز بەرگۈسى مەسىلىلەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش تەدبىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيەلىش ئۇسۇلى ئەۋلاد تەربىيەلىشنىڭ ھەربىر باسقۇچىدا يوللىقىدىغان ھەر بىر مەسىلىگە قارىتا ئورتاق بولغان بىردىن بىر ھەل قىلىش يولى بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئۆزگە توغرا يول يوقتۇر. بۇ خۇددى ئىجتىمائىي ھاياتتا بىرەر مەسىلە كۆرۈلسە بۇنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئىجتىمائىي ھاياتلىقنىڭ مەنبەسىگە مۇراجەت قىلغانغا ئوخشايدۇ.

6 - ئەۋلاد تەربىيىلىگۈچىلەر ياكى ئاتا - ئانىلارنىڭ بۇ كىتابتىن پايدىلانغاندا ئۆزلىرىنىڭ ھەر بىر باسقۇچلاردا ئۇچرايدىغان مەسىلىلەرگە قانائەتلىنەرلىك جاۋابقا ئېرىشەلىشى بۇ كىتابنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىدىندۇر.

7 - بۇ كىتاب تۆۋەندىكى بىر قانچە سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن غەرب ياكى شەرقنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش نەزىرىيەسى بىلەن سېلىشتۇرۇش ئېلىپ بارمىدى. بۇ سەۋەبلەرنىڭ بىرىنچىسى، غەرب ۋە شەرقنىڭ ئەۋلاد تەربىيىلىگۈچىلىرى ۋە تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئەقىدىسىنىڭ پۈچەك بولغانلىقىدىن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلىرىنىڭ ئەتراپلىق بولماسلىقىدۇر.

ئىككىنچىسى، ئوتتۇرىغا قويۇلغان نەزىرىيەلەر خىلمۇخىل، مەزمۇنلىرى ئۆزئارا زىت بولغانلىقىدۇر. مۇسۇلمان پەرزەنتلەر بىر اللہ تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئەگەشسە باشقىلار تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان نەزىرىيەلەرگە ئېھتىياجى يوقتۇر.

ئۈچىنچىدىن ئۇ نەزىرىيەلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان پىكىرلەرنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسى، ئالغان ئۆرنەكلىرىنىڭ ئەھۋاللىرى ھەرخىل، شۇنداقلا تەتبىقلىنىدىغانلارنىڭ قاتلىمىمۇ بىر خىل بولمىغانلىقى ئۈچۈندۇر.

8 - بۇ كىتاب ئەمەلىيەتتە يالغۇز ئەۋلادلارغا قارىتىلغان بولماستىن، بەلكى ئۇلارنى تەربىيىلىگۈچىلەرنىمۇ تەربىيەلىدىغان، ئاتا - ئانا ۋە تەربىيىچىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ پەرزەنتلەر ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتلىرىنى تونۇتۇپ، ئۇلارنى مەسىلىلەرگە ئالدىراقسانلىق ۋە ياكى سەل قاراشتەك خاھىشلاردا قاراپ قېلىشتىن ئاگاھلاندۇرىدىغان كىتابتۇر.

9 - بۇ كىتاب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ۋە ياكى ئەمەلىيەتتە قىلغان ئىشلىرىنى كەڭ دائىرىدە بايان قىلىشنى، شۇنداقلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنىڭغا دائىر سۆزلىرىگە ئەمەل

(1) سۈرە نۇر 54 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قىلىپ، يولغا ئەگەشكەن ئالىملارنىڭ نەسىھەتلىرىنى بايان قىلىشنى ئاساسلىق قىلىپ، يازغۇچىنىڭ سۆزىنى قىسقا قىلىش بىلەن ئالاھىدىلىكىدى. اللہ ئۇ ئالىملارغىمۇ كۆپ ئەجر بەرسۇن!

10 - ياخشىلار ئەسلەنگەندە رەھمەت نازىل بولىدۇ، دېيىلگەندەك پىكىرلەرنىڭ ئېنىق ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولۇشى تەربىيە قىلغۇچىلارغا زىچ مۇناسىۋەتلىكتۇر. بۇ كىتاب ئەۋلادلارنىڭ ۋۇجۇدىغا ئورنىدىغان، ئەمەلىيەتتە ئورۇشنى خالىغاندا ئەمەلىيەتتە ئورۇنلەيدىغان ئاساس بولۇپ قېلىشى ئۈچۈن بۇرۇن ئۆتكەن ياخشى كىشىلەرنىڭ ھاياتىدا سىناقتىن ئۆتۈلگەن مىساللارنى، ئۆرنەكلەرنى بايان قىلىدۇ.

11 - بۇ كىتابتا مىسال ئۈچۈن ياكى دەلىل ئۈچۈن ئېلىنغان ھەر بىر قىسسە ياكى بىر سۆزنىڭ ئاساسلانغان مەنبەسىگە ئىشارەت قىلىندى.

12 - بۇ كىتاب ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەن بولۇپ بىرىنچى قىسىمى ئالتە بۆلۈمگە ئايرىلغان. ئۇنىڭ بىرىنچى بۆلۈمى ئاتا - ئانا ۋە تەربىيەلىگۈچىلەرگە قارىتىلغان. ئىككىنچى بۆلۈمى بالا تۇغۇلۇپ ھەتتا ئىككى ياشقىچە بولغان زاماندىكى تەربىيەلىشكە قارىتىلغان. ئۈچىنچى بۆلۈمى ئىككى يېشىدىن تاكى بالاغەتكە يەتكەن مەزگىلدىكى بالىنىڭ خاسلىق تەربىيەسىگە دائىر بىلىملەر توغرىسىدا توختالغان. تۆتىنچى بۆلۈم، پەرزەنتلەرنى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا قىزىقتۇرۇش، ئاسىيلىق قىلىشتىن ئاگاھلاندۇرۇشقا قارىتىلغان. بەشىنچى بۆلۈم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ئۇسۇللىرى ھەققىدە توختالغان. ئالتىنچى بۆلۈم ئەۋلادلارغا ئەدەب ئۆگىتىش ھەققىدە توختالغان. ئىككىنچى قىسىم بولسا بالىنىڭ شەخسىيەتىنى بەرپا قىلىشقا دائىر بارلىق بىلىملەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان.

13 - بۇ كىتاب يەنە تۆۋەندىكىدەكمۇ ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە. بىرىنچى: ئەۋلادلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىكى ھەر بىر باسقۇچقا كېرەكلىك بولغان مەزمۇنلار بىلەن تەمىن ئەتكەندەك دەرىجىدە ئاممىيىبىتۇر.

ئىككىنچى، بۇ كىتاب غەربتىكى تەربىيە شۇناسلار تۈزگەن، ئېرىشلىگەن خەۋەرلەر، يەكۈنلەنگەن تەجرىبىلەر، سان - سىفىرلارغا ئوخشاش بولماستىن بەلكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىغا كۆرسەتكەن ئەۋلاد تەربىيەلىشكە ئائىت كۆرسەتمىلىرى بىلەن ئەۋلادلارنىڭ ئۆزلىرىگە بىۋاسىتە بەرگەن كۆرسەتمىلىرىنى ئاساس قىلغانلىقى ئۈچۈن ئەمەلىيەتچانلىقى ناھايىتى كۈچلۈك بىر كىتابتۇر.

ئۈچىنچى، بۇ كىتاب دۇنيانىڭ ھەرقانداق يېرىدە شۇنداقلا ھەرقانداق زاماندا ياشىغۇچى ئەۋلادلارغا مۇۋاپىق كېلىدىغانلىقى بىلەن خەلقئارالىق كىتاب بولۇشقا لايىقتۇر.

تۆتىنچى، بۇ كىتاب بارلىق ئەۋلادلارغا يۇقىرى - تۆۋەن دەپ قارىماي ئورتاق ھالدا باراۋەر مۇئامىلە قىلغان ئاساستا يېزىلغاندۇر.

بەشىنچى، بۇ كىتاب ئومۇمىيلىقنىڭ مەنپەئىتى ئاساسىدا يېزىلغان بولغاچقا تەربىيەلىش پېتىشتۈرۈشتىمۇ تەڭپۇڭسىزلىقنىڭ كېلىپ چىقىشىغا يول قويۇلمىغان. شۇنداقلا، ئەۋلادلارنىڭ كىچىكىدىن تارتىپ تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرلىرىغىچە تەڭپۇڭلىقى كاپالەتلەندۈرگەن ياشاش يولى كۆرسىتىلىپ بېرىلدى.

ئالتىنچى، مۇسۇلمان ئەۋلادلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىبارەت بىرلا ئىنساننىڭ تەربىيە پرىنسىپىدا تەربىيەلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار ھېس - تۇيغۇ، ئەمەل ئەخلاقلاردا ئورتاقلىققا ئىگە قىلىندۇ.

14 - بۇ كىتاب توپلاش، بابلارغا ئايرىلىش، بايان قىلىش ئۇسۇلىنى تەرتىپلەشتۈرۈش، ئوتتۇرىغا قويۇلماقچى بولغان دەلىللەرنىڭ كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى مۇقىملاشتۇرۇش قاتارلىق باسقۇچلارنى بېسىپ ئۆتتى. بۇ كىتاب ھەقىقىي مۇسۇلمان ئەۋلادلىرىنى تەربىيەلەشتە شەرىئى قانۇنغا ئوخشايدۇ. ئاتا - ئانىلار بۇ كىتابنىڭ بەشىنچى بۆلۈمىدە بايان قىلىنغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرىنى تەربىيەلەش ئۇسۇلى بويىچە تەربىيەلەشتىنلا ئىبارەتتۇر. نەتىجىنىڭ قانداق بولۇشى ئاللاھ تائالانىڭ خالىغىنى بويىچە بولىدۇ. دەل مانا مۇشۇنداق ئاڭ بىلەن تەربىيەلەش ئاتا - ئانىنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ مۇھىملىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرىدۇ. چۈنكى ئاتا - ئانىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن يولغا ئەگەشكەن ھالدا مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىشقا تىرىشقاندۇر. ئاللاھ تائالا ئەھزاب سۈرىسىدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿سەلەرگە - ئاللاھ نى، ئاخىرەت كۈنىنى ئۈمىد قىلغان ۋە ئاللاھ نى كۆپ ياد ئەتكەنلەرگە - رەسۇلۇللاھ ئەلۋەتتە ياخشى ئۆلگۈدۇر﴾⁽¹⁾ «كىمكى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇ ئاللاھ غا ئىتائەت قىلغان بولىدۇ (چۈنكى پەيغەمبەر ئاللاھ نىڭ ئەمرىنى يەتكۈزىدۇ). كىمكى (ئى مۇھەممەد!) سەندىن يۈز ئۆرۈيدىكەن، (بىلگىنىكى) بىز سېنى ئۇلارغا كۈزەتچى (يەنى ئۇلار نىڭ ئەمەللىرىنى كۈزەتتى، ئەمەللىرىگە قاراپ ھېساب ئالغۇچى) قىلىپ ئەۋەتمىدۇق»⁽²⁾.

بۇ كىتاب ئاتا - ئانىلارغا پايدىلىنىشتا پايدىلىق بولۇشىنى ۋە بالىلارنىڭ يادا ئېلىشىدا پايدىلىق بولۇشىنى نەزەردە تۇتقان ھالدا قىرىق ھەدىس بىلەن تاماملاندى.

بۇ كىتابنىڭ يېزىلىپ چىقىشى 10 يىلدا تامام بولدى. كىتابتا ئوتتۇرىغا قويغانلىرىمنىڭ توغرا ۋە پايدىلىق بولغانلىرىنىڭ ھەممىسى جانابى ئاللاھ تائالانىڭ مۇۋەپپىقىيەتلىك قىلىشى بىلەن بولدى. كىتابتا كۆرۈلگەن ھەرقايسى جەھەتتىكى يېتەرسىزلىكلەرنىڭ ھەممىسى كەمىنە يازغۇچىغا تەئەللۇقۇر. چۈنكى، ئىمكانىيەتلەرنىڭ كەمچىلىكى، شەرىئى ئىلىم سەۋىيەسىنىڭ مۇكەممەل بولۇپ كېتەلمىگەنلىكى سەۋەبىدىن بۇ كىتاب ئەلۋەتتە بەزى بىر كەمچىلىكلەردىن خالىي ئەمەس، دەپ قارايمەن. مەن يەنى بۇ تەربىيە ئىجتىھادىدا ئوتتۇرىغا قويغانلىرىمنى يۈزدە - يۈز توغرا دەپ كېتەلمەيمەن. ئۇنىڭدىكى ھۆكۈمى نەزىرىيەلىرىمنى ئاللاھ نىڭ ھۆكۈمى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆكۈمى! دەپمۇ دەۋا قىلمايمەن. بۇنداق دېيىشىمدىكى سەۋەب ئىمام مۇسلىم، ئىمام ئەھمەد ۋە ئىمام تىرمىزى (ئاللاھ ئۇلارغا رەھمەت قىلسۇن) قاتارلىقلارنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسنىڭ سەۋەبىدىندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەربىي قوماندانلارغا ياكى قەبىلە باشلىقلىرىغا مۇنداق تەۋسىيە قىلاتتى: «سەن بىرەر سېپىلنى قورشاشقا ئالغاندا قارشى تەرەپ سېپىنىڭ ئاللاھ نىڭ بىرەر ھۆكۈمىگە ماقۇل بولۇشىڭنى تەلەپ قىلسا، سەن ئۇلارنى ئاللاھ نىڭ ھۆكۈمىگە ماقۇلاندۇرما، بەلكى ئۆزەڭنىڭ ھۆكۈمىگە ماقۇل قىل. چۈنكى، سەن ئاللاھ نىڭ ھۆكۈمىنىڭ ئۇلارغا شاپائەت قىلامدۇ ياكى قىلمايدۇ بۇنى بىلەلمەيسەن».

كونىلاردا: كىمكى كىتاب يازسا نىشانغا ئېلىنىدۇ، ياخشى بولسا مەرھەمەت قىلىنىدۇ. يامان قىلسا بوھتان قىلىنىدۇ، دەيدىغان بىر ھېكمەتلىك سۆزى بار.

سۆزىمنىڭ ئاخىرىدا مەن ماڭا بۇ ئىشتا ياردەم قولىنى سۇنغان، ماڭا ياخشىلىق قىلغان زاتلارغا ئاللاھ تائالانىڭ كاتتا ئەجىرلەرنى بېرىشىنى، مال - دۇنيا، خوتۇن، بالا - چاقىلىرىغا ئەسقاتمايدىغان، ساغلام

(1) سۈرە ئەھزاب 21 - ئايەت.

(2) سۈرە نىسا 80 - ئايەت.

دىل بىلەن كەلگەن كىشىلەردىن باشقا ھەممە كىشى زىيان ئىچىدە بولىدىغان كۈندە ئاللاھ تائالانىڭ ماڭا ۋە ئۇلارغا كۆپ ئەجىر ساۋابلارنى بېرىشىنى چىن دىلىمدىن تىلەپ ئاللاھقا دۇئا قىلىمەن! شۇنداقلا يەنە كىتابتا كۆرۈلگەن ماڭا تەۋە بولغان خاتالىقلاردا ماڭا سەمىمىي پىكىر، تەلەپلەرنى بېرىشىنى ئۈمىد قىلىمەن! ۋە شۇنداقلا ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلىرىمنىڭ كىتابنى ئوقۇپ پايدىلانغاندا قېرىندىشىڭنىڭ يوق يېرىدە دۇئا قىلغان كىشى ئۈچۈن پەرىشتىلەر ئامىين ۋە ساڭمۇ شۇنىڭدەك بولسۇن! دېيىلىدىغان دۇئالىرىنى ئايماسلىقىغا ئىشىنىمەن.

ئاللاھ تائالا مەقسەتلەرگە قارىتا ياردەم بەرگىچىدۇر.

ھىجرىيە 1404 - يىلى رەببىئۇلئەۋۋەل 12 - كۈنى كۇۋەيت .

مىلادىيە 1983 - يىلى 12 - ئاينىڭ 15 - كۈنى .

مۇھەممەد نۇر ئابدۇلھەفىز سۇۋەيد

بىرىنچى قىسىم

بالا تەربىيەلىگۈچىلەرنى ۋە ئەر - ئاياللارنى بالا تەربىيەسى ئۈچۈن تەييارلاش

بىرىنچى بۆلۈم

- 1 - ئاتا - ئانىلار ھازىرلاشقا تېگىشلىك ئومۇمىي شەرتلەر مۇقەددىمە .
- 2 - تەربىيە مەسئۇلىيىتى .
- 3 - ئانا بولغۇچىنى ياخشى تاللاش .
- 4 - ئايالى ۋە بالىلىرىغا نەپقە بېرىشنىڭ ساۋابى .
- 5 - ئىسلامىي نىكاھنىڭ پايدىلىرى .
- 6 - مۇۋەپپىقىيەت قازىنىدىغان تەربىيەلىگۈچىنىڭ سۈپەتلىرى .
- 7 - ئاتا - ئانا ئۈچۈن خوش خەۋەر .
- 8 - پەرزەنتلەر دۇنيا ھاياتىنىڭ زىننىتى .
- 9 - ئەۋلاد تەربىيەلەشتە ئىنسان بىلەن شەيتان ئارىسىدىكى كۈرەش .
- 10 - ئاتا - ئانىنىڭ ياخشى بولۇشىنىڭ ئەۋلادلارغا بولىدىغان تەسىرى .
- 11 - ئەر - ئايال بىر تۆشەكتە بولغاندا ياخشى پەرزەنت ئۈمىد قىلىپ دۇئا قىلىش .
- 12 - توي قىلىش ۋە قۇدا - باجلىق .
- 13 - بالىنىڭ پەيدا بولۇش جەريانى .
- 14 - بالىنىڭ ئابى مەنىي ھالىتىدىكى ھالى .
- 15 - بالىنىڭ تۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى .
- 16 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغماسلارغا كۆرسەتكەن داۋاسى .
- 17 - ئاتا - ئانىسىدىن ياكى بالىسىدىن تانغاننىڭ جازاسى .

مۇقەددىمە

بالا يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچقاندا ئۇنىڭ دەسلەپ كۆرىدىغىنى ئۆي ۋە ئائىلىدىن ئىبارەتتۇر. ئۇنىڭ زېھنىدە ئاۋۋال كۆرگەن نەرسىدىن باشلاپ كۆزىگە چېلىققان ھەرقانداق نەرسىنىڭ سۈرىتى ئورنىشىدۇ. ئۇنىڭ خارەكتېرىمۇ زېھنىگە قالدۇرغان نەرسىلەرگە قارىتا شەكىللىنىدۇ. بۇ باسقۇچتا ھەرقانداق نەرسە بالغا تەسىر كۆرسەتكۈچ ئامىل بولىدۇ.

ئىمام غەزالى مۇنداق دەيدۇ: بالا ئاتا - ئانىغا ئامانەتتۇر، ئۇ يېڭى تۇغۇلغاندا ئۇنىڭ قەلبى ھېچنەمنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىماي خالىي تۇرغان بىر پاك - پاكىز گۆھەردۇر. بۇ مەزگىلدە ئۇ كۆزىگە چېلىققان ياكى تەسىر قىلدۇرۇلغان ھەرقانداق نەرسىنىڭ قىياپىتىنى زېھنىدە قالدۇرىدۇ. مايىل قىلىنىدىغان ھەرقانداق نەرسىگە دىلى مايىل بولىدۇ. نېمىگە ئادەتلەندۈرسە شۇنى ئۆگىنىپ چوڭ بولىدۇ. ياخشىلىققا ئۆگىتىلسە ياخشىلىق ئۈستىدە چوڭ بولىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى، تەربىيىلىگۈچىسى، ئىلىم ئۆگەتكۈچىلىرى دۇنيادا ۋە ئاخىرەتتە ياخشىلىققا ئېرىشىدۇ. ناۋادا ئۇ يامانلىق ئۈستىگە كۆندۈرۈلسە ياكى ئۇنىڭغا ھايۋانلار بالىلىرىغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىنىپ چوڭ بولسا، ئۇنىڭ تەربىيىلىنىشىگە سەل قاراپ ئۆز ھالىغا قويۇۋەتسە، ئاخىردا ئۇ يامان تەبىئەتلىك ئادەم بولۇپ يېتىلىپ ئۆزىنى ھالاك قىلىدۇ. ئۇنىڭ گۇناھى ئۇنىڭ تەربىيىلىنىشىگە مەسئۇل بولغان ھەر بىر ئادەمنىڭ ئۈستىگە يۈكلەندۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇڭا: «ھەر بىر بالا اللە نى بىر دەپ بىلىش تەبىئىيىتى بىلەن تۇغۇلىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ئۇنى يا يەھۇدىي قىلىدۇ، يا خرىستىئان قىلىدۇ ياكى ئاتەشپەرەس قىلىدۇ»⁽¹⁾ دېگەن.

ئەبۇ يەئلا بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىدەك دېدى: بىزنىڭ ئۆسمۈرلىرىمىز ئاتا - ئانىلىرى كۆندۈرگەن بويىچە چوڭ بولىدۇ. ئۇلاردىن ئەقىل كىرگەن ياشلارنى خىش - ئەقىربالىرى دىندارلىققا كۆندۈرىدۇ.

دېمەك ئەۋلادلارنىڭ تەربىيىسىدە ئائىلە بۇ قەدەر مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە بولسا، يۇقىرىدىكى غايىنىڭ ئەمەلىيلىشىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ ماھىيىتىدە دىن ۋە ئەخلاق روھلىرىنى پەيدا قىلىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ھۆددىگە ئېلىش ئائىلىگە ۋاجىپ بولىدۇ.⁽²⁾

تەربىيە مەسئۇلىيىتى

زېمىنىسىگە تەربىيىلەشتىن ئىبارەت مۇقەددەس يۈكنى يۈكلەنگەن ئى اللە نىڭ بەندىسى! ناۋادە ئۆز مەسئۇلىيىتىگە پەرۋاسزلىق قىلىپ، ئەۋلادىڭنى لايىقىدا تەربىيەلەي تاشلاپ قويساڭ، بۇنىڭ جازاسىنى

(1) ئاتا - ئانا بالىنىڭ قانداق تەربىيىلىنىشىدىكى ئەڭ مۇھىم ئامىلدۇر، بەزى ئاتا - ئانىلار پەقەت بالىنىڭ دۇنيالىق مەنپەئەتىنى كۆزلەپلا بالىلىرىنى قانداق مەكتەپلەردە ئوقۇتۇش ۋە قانداق تەربىيەتچىلەرگە تاپشۇرۇش ھەققىدە ئويلىنماي بالىلىرىنى دۇنيا - ئاخىرەتتە بەختسىز قىلىپ قويدۇ. ئاللاھ پاناھ بەرسۇن!

(2) ئەڭ پايدىلىق ۋەسىلىلەر رسالسى

قوشلاپ تارتىپ قېلىشىڭدىن، بۇ قىممەتلىك گۆھەرنى تاشقا ئۇرغانلىقىڭ ئۈچۈن قاتتىق جازاغا ئۇچراپ قېلىشىڭدىن، بۇنىڭدىن كېلىپ چىققان يامان ئاقۋەتتىن بىر ھەسسىسىنى جەمئىيەتكە تەقدىم قىلىشىڭدىن قورقمەن. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەۋلاد تەربىيەلىشىنىڭ بارلىق مەسئۇلىيىتىنى ئاتا - ئانىلارغا تاپشۇرغان.

بۇ ھەقتە مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سەلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچى، سەلەر ھەممىڭلار ئۆز پادىلىرىڭلاردىن سوراق قىلىنىسىلەر. پادىشاھمۇ پادىچى، ئۇ ئۆز پۇقرالىرىدىن سورىلىدۇ. ئايال كىشىمۇ پادىچى، ئۇ ئېرىنىڭ ئۆيى ۋە بالا - چاقىلىرىدىن سورىلىدۇ. خىزمەتچىمۇ پادىچى، ئۇ خوجايىنىڭ مال - مۈلكىدىن سوراق قىلىنىدۇ. سەلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچى ئۆز پاداڭلاردىن سوراق قىلىنىسىلەر» [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس].

ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا - ئانىنىڭ دىنىدا چوڭ بولۇشىدا ئاتا - ئانىنىڭ ئەڭ كۈچلۈك تەسىر قىلىش رولىغا ئىگە ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بىر ئاساسىي پىرىنسىپنى ئوتتۇرىغا قويدۇ.

ئىمام بۇخارى، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە ھەربىر ئىنسان ئەۋلادىنى اللە نى تونىشتىن ئىبارەت توغرا ئەقىدە ئۈستىدە يارىتىدۇ. بىراق ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى يا ئۇنى يەھۇدىي قىلىدۇ يا خرىستىئان ۋە ياكى مەجۇسىي قىلىدۇ، بۇ خۇددى ھايۋان بالىسى تۇغۇلغاندا ھەممە ئەزاسى ساق تۇغۇلغىنىدەك، سەلەر بولساڭلار ھايۋانلارنىڭ ئادەملەر تەرىپىدىن قۇلاقلىرى يىرىلىپ، بۇرۇن ۋە باشقا ئەزالىرىنىڭ كېسىلگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇرۇسىلەر.» ئەبۇ ھۇرەيرە يۇقىرىقى ھەدىسنى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن اللە تائالانىڭ: «اللە نىڭ دىنىغا (ئەگەشكىنى) اللە ئىنسانلارنى شۇ دىن بىلەن ياراتقان، اللە نىڭ ياراتقىنىدا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، بۇ توغرا دىندۇر»⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى تىلەۋەت قىلغان.

اللە تائالا ئاتا - ئانىلارنى ئەۋلادلىرىنى تەربىيەلەشكە بۇيرۇپ ھەم ئۇلارغا ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش مەسئۇلىيىتىنى يۈكلەپ مۇنداق دېدى: «ئى مۆمىنلەر! ئۆزەڭلارنى ۋە بالا - چاقاڭلارنى ئىنسان ۋە تاشلار يېقىلغۇ بولىدىغان، رەھىم قىلمايدىغان قاتتىق قول پەرىشتىلەر مۇئەككەل بولغان دوزاختىن ساقلاڭلار، ئۇ پەرىشتىلەر اللە نىڭ بۇيرۇقىدىن چىقمايدۇ، نېمىگە بۇيرۇلسا شۇنى ئىجرا قىلىدۇ»⁽²⁾.

«ئۆزەڭلارنى ۋە بالا - چاقاڭلارنى... دوزاختىن ساقلاڭلار» دېگەن ئايەتنىڭ تەپسىرىسى ھەققىدە ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: بۇ ئۆزەڭلار ۋە بالا - چاقىلىرىڭلارغا ياخشىلىقنى ئۆگىتىڭلار، دېگەنلىكتۇر دېگەنلىكى، رىۋايەت قىلىنغان. (ھاكىم ئۆزىنىڭ «مۇسئەد» دېگەن كىتابىدا كەلتۈرگەن). بۇ ھەدىس ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتلىرىگە ئۇيغۇندۇر.

(1) سۈرە رۇم 30 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

(2) سۈرە تەھرىم 6 - ئايەت

ئىمام فەخرى رازى «ئۆزەڭلارنى ساقلاڭلار» دېگەن ئايەتنى: يەنى اللە توسقان ئىشتىن يېنىش ئارقىلىق ئۆزەڭلارنى قوغداڭلار، دەپ تەپسىر قىلغان. مۇقاتىل بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: مۇسۇلمان ئۆزىگە ۋە ئائىلىسىگە تەربىيە قىلىشى، ئۆزىنى ۋە ئائىلىسىنى ياخشىلىققا بويرۇپ يامانلىقتىن توسىشى كېرەك.

«ئەلكاششانى» ناملىق تەپسىردە «ئۆزەڭلارنى ساقلاڭلار» دېگەنلىك، ئۆزەڭلار گۇناھ ئىشلارنى تاشلاش، ياخشىلىق قىلىش بىلەن ئائىلەڭلاردىن خۇددى ئۆزەڭلاردىن ھېساب ئېلىنىدىغاندەك ھېساب ئېلىپ تۇرۇڭلار دېگەنلىكتۇر، دەپ تەپسىر قىلىنغان.

ئەۋلادلارنى تەربىيەلەشتە ئەۋلادلارنى ئىسلاھ قىلىش، ئۇلارنىڭ كەمچىلىكلىرىنى تۈزىتىش، ئۇلارنى ياخشىلىققا يېتەكلەش ۋە ئادەتلەندۈرۈش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچنى سەرپ قىلىش، ھەم بۇنىڭدا ئىزچىل بولۇش كېرەك. ئىسلام تارىخىنى ۋاراقلىغىنىمىزدا نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلىنى ئىمانغا دەۋەت قىلغانلىقىنى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغۇللىرىنى يالغۇز بىر اللە غا ئىبادەت قىلىشقا بويرىغانلىقىنى كۆرەلەيمىز.

ئىمام نەۋەۋىي «ئارىفلارنىڭ بوستانى» دېگەن كىتابىدا ئىمام شافىئىدىن، فۇزەيلىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: اللە نىڭ پەيغەمبىرى داۋۇد ئەلەيھىسسالام: ئى پەرۋەردىگارىم! سەن ئوغلۇمغا خۇددى ماڭا بولغاندەك بول، دېگەندە، اللە داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا: «ئى داۋۇد! سەن ئوغلۇڭنىڭ خۇددى سەن ماڭا بولغاندەك بولۇشىنى ئېيتتىن، ئاندىن مەن ئۇنىڭغا ساڭا بولغاندەك بولمەن» دېگەن.

ئىمام غەزالى ئۆزىنىڭ «ئى ئوغۇل!» دېگەن رسالىسىدە: بالا تەربىيەلەش خۇددى دېھقاننىڭ ئىشىغا ئوخشايدۇ. زىرائەتلەرنىڭ ساغلام ئۆسۈپ يېتىلىشى ئۈچۈن باغۋەن زىرائەت ئارىسىدا ئۇنىڭغا ياۋا ئوت ۋە تىكەنلەرنى يۈلۈپ ئېلىۋېتىدۇ، دېگەن.

ئىمام ئىبنى قەييۇم، بۇ مەسئۇلىيىتى بايان قىلىپ تۆۋەندىكىدەك ناھايىتى پايدىلىق سۆزلەرنى قىلدى: بەزى ئالىملار: اللە تائالا قىيامەت كۈنى بالىدىن دادىسىنى سوراشتىن بۇرۇن دادىسىدىن بالىسىنى سورايدۇ، دەيدۇ. اللە تائالا سۈرە ئەنكەبۇتنىڭ 8 - ئايىتىدە: «ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بويرىدۇ» دېگەن. ھەم سۈرە تەھرىمنىڭ 6 - ئايىتىدە: «ئى مۆمىنلەر! ئۆزەڭلارنى ۋە بالا - چاقاڭلارنى ئىنسان ۋە تاشلار يېقىلغۇ بولدىغان دوزاختىن ساقلاڭلار» دېگەن. دېمەك، ئاتىنىڭ بالىسىنىڭ ئۈستىدە ھەققى بولغىنىدەك بالىنىڭمۇ ئاتىسىنىڭ ئۈستىدە ھەققى بار.

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئۇلارنى (يەنى پەرزەنتلەرنى) ئوقۇتۇڭلار ۋە تەربىيەلەڭلار! چۈنكى، اللە تائالا «اللە غا ئىبادەت قىلىڭلار، ئۇنىڭغا ھېچ نەرسىنى شېرىك كەلتۈرمەڭلار، ئاتا - ئاناڭلارغا، خىش - ئەقىرباللىرىڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار»⁽¹⁾ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەۋلادلىرىڭلارنىڭ ئارىسىدا ئادىل بولۇڭلار» دەپ بۇيرىغان، دەيدۇ.

اللە تائالا پەرزەنتلەرگە ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشىنى تەۋسىيە قىلىشتىن ئىلگىرى ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارغا ياخشىلىق قىلىشىنى تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دېدى: «كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ

(1) سۈرە نىسا 36 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بالىلىرىڭلارنى ئۆلتۈرمەڭلار. ئۇلارنىڭ ۋە سىلەرنىڭ رىزىقىڭلارنى بىز بېرىمىز، ئۇلارنى ئۆلتۈرۈش ھەقىقەتەن چوڭ گۇناھتۇر»⁽¹⁾.

ئىمام ئىبنى قەييۇم ئۆزىنىڭ بۇ ھەقتىكى سۆزىنىڭ داۋامىدا يەنە مۇنداق دەيدۇ: پەرزەنتلىرى ئۈچۈن پايدىلىق بولغان ھەر تۈرلۈك ئىلىملەرنى ئۆگەتمەي ئۇلارنىڭ ۋاقتلىرىنى بوشقا ئۆتكۈزۈۋەتكۈچى تولىمۇ زىيانلىق بىر يامان ئىشنى قىلغان بولىدۇ. ئەۋلادلارنىڭ بۇزۇلۇشىغا سەۋەب بولىدىغان كۆپ ساندىكى ئامىل ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا يېتەرلىك ئەھمىيەت بەرمەي تاشلاپ قويغانلىقىدىن، ئۇلارغا دىنىنىڭ سۈننەت، پەرزلىرىنى بىلدۈرمىگەنلىكىدىن، ئۇلارنىڭ كىچىك ۋاقتىدىكى ۋاقتلىرىنى چىڭ تۇتماي زايە قىلىۋەتكەنلىكىدىن ئىبارەتتۇر. شۇڭا بەزى بالىلار خۇددى ئاتا - ئانىلار ئەۋلادلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە يامانلىق قىلىپ، قېرىغاندا ئۆزلىرىگە ئەسقا تىمغانلىقىغا قاخىلاپ شىكايەت قىلغىنىدا: ئى ئاتا! سەن ماڭا مېنىڭ كىچىك ۋاقتىمدا يامانلىق قىلدىڭ، شۇڭا مەن چوڭ بولغاندا ساڭا يامانلىق قىلدىم. سەن مېنىڭ كىچىكلىكىمنى زايە قىلدىڭ، مەن سېنىڭ قېرىلىقىڭدا سېنى زايە قىلدىم، دەپ شىكايەت قىلىدۇ. ھەم ئاتا - ئانىسىغا ۋاپاسىز بولۇپ چوڭ بولۇشىدۇ.

توي قىلىش ۋە پەرزەنتلىك بولۇش بولسا قىيامەت كۈنى ھېساب بېرىدىغان چوڭ مەسئۇلىيەتلەردىندۇر. ئىمام تىرمىزى، ئەبى سەئىد خۇدرى بىلەن ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن قىلغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: «بەندە قىيامەت كۈنى (ھېساب مەيدانىغا) كەلتۈرىلىدۇ، ئاندىن اللە تائالا: مەن ساڭا قۇلاق، كۆز، مال ۋە ئەۋلاد بەرمىدىممۇ؟ ھاياۋاناتلار ۋە ئۆسۈملۈكلەرنى سېنىڭ پايدىلىنىشىڭ ئۈچۈن ياراتتىممۇ؟ سېنى چوڭ قىلىپ باشقىلارغا باش بولغىدەك قىلدىممۇ؟ سەن بۇ كۈندە مەن بىلەن ئۇچرىشىدىغىنىڭغا ئىشىنىمتىڭ؟ دەيدۇ. ئۇ بەندە: ياق... دەپ جاۋاب بېرىدۇ. اللە تائالا خۇددى پانىي دۇنيادا سەن مېنى ئۇنتۇپ قالغىنىڭدەك، ئەمدى مەنمۇ سېنى ئۇنتۇپ قالغىمەن، دەيدۇ». يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن سېنى ئۆيلەندۈرمىدىممۇ، دېگەن دەپ بايان قىلىنغان.

ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىسىنىڭ ئەقىل - ئىدراكى زەئىپ، ھېس - تۇيغۇسى ئاجىز بولۇپ قالماستىن، بالىسىنىڭ ھەقىقىي بىر كېرەكلىك ئىنسان بولۇپ قاتارغا قوشۇلىشىنى ئۈمىد قىلىپ تۇرۇپمۇ ئۇنىڭ بۇنداق بولۇشىغا كېرەكلىك تەربىيەسىنى بەرمەسلىكىدىنمۇ ئارتۇق مەسئۇلىيەتسىزلىك بولامدۇ؟!

پەرزەنتلەرنى تەربىيەلىش ھەرگىزمۇ ياخشى كۆرۈش ياكى ھەدىيە قاتارىدا ئاتا قىلىدىغان نەرسە بولماستىن بەلكى ئۇ ھەر بىر ئاتا - ئانا ئۈستىگە ۋاجىب بولغان بىر ھەقتۇر. ئىمام بۇخارى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتە تۆۋەندىكىدەك دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە ئۇلارنى "ئەبرار" يەنى ياخشىلىق قىلغۇچىلار، دەپ ئاتىدى. چۈنكى ئۇلار ئاتا - ئانىلارغا ۋە ئەۋلادلىرىغا ياخشىلىق قىلدى. خۇددى ئاتاڭنىڭ سېنىڭ ئۈستىڭدە ھەققى بولغىنىدەك بالاڭنىڭمۇ سېنىڭ ئۈستىڭدە ھەققى بار».

ئىمام نەسەئى بىلەن ئىبنى ھەببان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە تائالا ھەر بىر پادىچىدىن ئۇنىڭ ماللىرىنى قانداق باققانلىقى ھەققىدە سورايدۇ. ھەر بىر ئادەمنىڭ ئائىلىسىدىكى مەسئۇلىيىتىدىن سورايدۇ» باشقا بىر رىۋايەتتە: «اللە تائالا ھەر بىر مەسئۇل

(1) سۈرە ئىسرا 31-ئايەت

بولغۇچىنى ئۆزى مەسئۇل بولغان نەرسىسىدىن يەنى ئۇلارغا بولغان مەسئۇلىيىتىدە اللە نىڭ ئەمرىنى يۈرگۈزگەن يۈرگۈزۈشكە نىلىكىنى سورايدۇ. ھەتتاكى بىر ئادەمنىڭ ئائىلىسىدە ئۈستىگە ئالدىغان مەسئۇلىيىتىدىن سورايدۇ».

ئانا بولغۇچىنى يانئاش تالاش

پەرزەنتنى ياخشى تەربىيەلىمەكچى بولغان ھەر قانداق كىشى كەلگۈسى پەرزەنتى ئۈچۈن ياخشى بىر ئانا بولالايدىغان ياخشى ئايالنى تاللىشى كېرەك. ئىسلام دىنى ئىسلامىي ئائىلىنى ئاساس قىلغان ئىسلامىي جەمئىيەتنى بەرپا قىلىشنى مەقسەت قىلىدىغان دىندۇر. ئىسلامىي جەمئىيەتنىڭ قانداق بولۇشى ئۇنىڭ ھۈجەيرىسى بولغان ئائىلىنىڭ قانداق بولۇشىغا مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىگە ناھايىتى ئېتىبار بېرىدۇ. ياخشى بىر ئايال ئانا بولغۇچىنىڭ پەرزەنتى ئۈستىدىكى تەربىيەسىنىڭ ئوڭۇشلۇق ۋە ئۇتۇقلۇق بولۇشىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ياردەمچىسىدۇر. شۇنداقلا تەربىيەلىشتە تايىنىدىغان بىردىن - بىر تۇۋرىكىدۇر. ئايال كىشى گەرچە جەمئىيەتنىڭ مۇھىم ئىشلىرىدا بىۋاسىتە چوڭ رول ئوينىمىغاندەك قىلغان بىلەن جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى، جەمئىيەتنى گۈزەل ئەخلاقى بىلەن ئوڭشايدىغان، بۇزۇقچىلىق ۋە ھالاكەتلەردىن ساقلاپ قالىدىغان ئاجايىب شەخسلەرنى تەربىيەلىپ چىقىشتا مۇھىم روللارنى ئوينىشى مۇمكىن.

ئائىلە ھىمايە قىلىشقا تېگىشلىك بولغان ئەقەدە سېپىللىرىنىڭ بىر سېپىلىدۇر. ئائىلىنى ئەقىدىگە زىت كېلىدىغان ھەرقانداق تەسىرلەردىن مۇكەممەل تۈردە قوغداپ قېلىش ئىسلام ئەقىدىسىنى قوغداپ قالغاندەك مۇھىمدۇر. ئائىلىنىڭ ئەقەدە سېپىلى مۇستەھكەم بولمىغاندا ھەرقانداق سىرتقى تاجاۋۇزچىلارنىڭ تاجاۋۇز قىلىشىغا بىر يۈچۈك ئېچىپ بەرگەنلىك بولىدۇ. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئىسلام ئەقىدىسىگە تاجاۋۇز قىلغۇچىلارغا يۈچۈك ئېچىپ بەرگەنلىك بىلەن باراۋەردۇر. شۇڭا ھەرقانداق بىر مۇسۇلمان: دىنى دەۋەت قىلمەن، دەپ جەمئىيەتكە يۈزلىنىشتىن بۇرۇن ئائىلىسىدىكى ئەقەدە ئىستېھكامىنى مۇستەھكەملىشى ئۇنىڭ مۇقەددەس بۇرچىدۇر.

ئائىلىنىڭ مۇستەھكەملىنىشى يالغۇز ئەر كىشىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەنلا ئەمەلگە ئاشمايدۇ. چۈنكى ئائىلە دېگەن ئەر - ئايالدىن، پەرزەنتلىك ئائىلىلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا ئاتا - ئانىدىن تەركىپ تاپقان بىر قورغاندۇر. ئەر بولغۇچى ياكى ئانا بولغۇچىنىڭ ئىمانى قانچىلىك دەرىجىدە كۈچلۈك، بىلىمى قانچىلىك دەرىجىدە كۆپ بولغان تەقدىردىمۇ ئايال كىشى ياكى ئانا بولغۇچى بۇنىڭغا ماس ھالدا ماسلىشىپ بەرمىگەندە كۆزلەنگەن مەقسەتكە ھەرگىز يەتكىلى بولمايدۇ. چۈنكى، ئائىلىنىڭ ئىسلامىي ئائىلە بولۇشىدا ياكى پەرزەنتلەرنىڭ ئىسلامىي ئەخلاق، ئەقىدىدە، توغرا ئىدىيە ئېڭىدا يېتىلىشىدە ئانىنىڭ رولى ناھايىتى زور دۇر. بۇنى ھەرقانداق بىر تەربىيە قىلغۇچى چوقۇم ياخشى تونۇپ يېتىشى كېرەك.

ئائىلىنىڭ پەرزەنتكار ئائىلە بولۇشى ئۈچۈن كۈچ سەرپ قىلىشى ئالدى بىلەن ئايال كىشىگە ئاندىن ئانا بولغۇچىغا ئاندىن پەرزەنتلەرگە ئاندىن قالسا ئائىلىدىكى ئومۇمغا قارىتىلىشى كېرەك. بىر ئىسلامىي

ئائىلىنىڭ قۇرۇلۇشى ئۈچۈن چوقۇم ئايال كىشى مۇسۇلمان ئايال بولۇشى شەرت. ئىسلامىي ئائىلە قۇرىمەن، دېگەن ھەرقانداق بىر ئەر كىشى ئالدى بىلەن ئالدىنقى ئايالنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى ئالدىنقى شەرت قىلىشى كېرەك. ناۋادا ئالدى بىلەن ئائىلە قۇرۇلسۇن ئاندىن ئۇنى مۇسۇلمان قىلىمەن، دەيدىكەن بۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ كۈچ ۋە ئۇزۇن زامان كېتىدۇ. بۇنداق كېچىكىپ بىنا قىلىنغان ئائىلىنىڭ ئەسلىدىلا مۇسۇلمان ئايال بىلەن توي قىلىش ئارقىلىق بىنا قىلىنغان ئائىلىدەك ھەر تەرەپتىن مۇكەممەل بولۇپ كېتىشى ناتايىن. شۇڭا ھەر بىر ئەر كىشى ئۆزى نىكاھلىنىدىغان ئايالنى تاللاشتا ئۇ ئايالنىڭ دىندار، ياخشى سۈپەتلىك، تەقۋا، اللەنى كۆپ زىكر قىلىدىغان ئايال بولۇشىغا ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك. چۈنكى بۇ خىل سۈپەتلىك ئايال كىشى ئەركىشىگە ۋە ئائىلىگە خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىپلا قالماي، ئېرىنىڭ مال - مۈلكىنى، ئىززەت - ئابرويىنى، پەرزەنتلىرىنىڭ مەنپەئەتىنى ھەقىقىي تۈردە توغرا ئۆسۈلدا مۇھافىزەت قىلىدۇ. پەرزەنتلىرىنى ماددىي تائام بىلەن ئوزۇقلاندۇرۇش بىلەن بىرگە ئۇلارنى ئىمانىي ئوزۇق بىلەن ئوزۇقلاندۇرىدۇ. ئۇلارغا ئۆزىنىڭ پاك سۈتى بىلەن بىرگە ئىمان قۇۋىتىنىمۇ سىڭدۈرىدۇ. ئىنسانغا ھەممىدىن بەكرەك ئائىلىدىن ئالغان تەلىملىرى ناھايىتى بەك تەسىر قىلىدىغان ھەم ئۇنى بىر ئۆمۈر بويى ئېسىدە ساقلايدىغان بولغاچقا ئانىسىنىڭ تەربىيىسى ۋە ئەجرى ئارقىلىق ئۇلارنىڭ سەبىي قەلبىگە ئورنىغان ئىمان، ئەخلاق ۋە ئەقىدە بىر ئۆمۈر ئۇلارنىڭ روھىدا ساقلىنىپ، ئەمەلىيەتتە ئىپادە تاپىدۇ.

كۆپىنچە ھالدا بالىلار ئاتا - ئانا ياكى بۇ ئىككىسىدىن بىرىنىڭ ۋە ياكى ئۆزىنىڭ تاغىلىرى، ھامىلىرىنىڭ بىرىنىڭ خۇلقىنى تارتىدۇ. شۇڭا ئىبنى ئەدىي ۋە ئىبنى ئەسكەرنىڭ، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتە: «سەلەر ئابىي مەنىيىڭلارنى ئىلغاڭلار، ھەقىقەتەن ئاياللار ئۆزىنىڭ قېرىنداش ۋە ھەمىشە بىرلىرىنىڭ ئوخشاشلىرىنى تۇغىدۇ» دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

دارىقۇتى، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئابىي مەنىيىڭلارغا ياخشى جايلارنى تاللاڭلار» دېگەن ئىدى، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

ئەر كىشىنىڭ ئالدىنقى ئايالنىڭ بىلىملىك بولۇشىنى تاللاش ھوقۇقى بار. چۈنكى، بىلىملىك ئايال ئەرنىڭ ئۆيىنى ياخشى ئىدارە قىلىشىدا ۋە پەرزەنتلەرنى ياخشى تەربىيەلەشتە ئىنتايىن مۇھىمدۇر. ئاياللار ئۆزىنىڭ ئاياللىق تەبىئىيىتىگە ماس كېلىدىغان ھەرخىل ئىلىم تۈرلىرىنى ئۆگىنىش ھوقۇقىغا ئىگە. ئالىملار: بىر ئائىلىگە نىسبەتەن ئەر بىلەن ئايال بىر كۆپلىت شېئىرغا ئوخشايدۇ، بۇ بىر كۆپلىت شېئىرنىڭ بىر مىسراسى يەنە بىر مىسراسىغا قاپىداش بولمىسا قالماسمايدۇ، دېگەن مەزمۇندىكى خاتىرىلەرنى يېزىپ قالدۇرۇشقان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرەيش ئاياللىرىنىڭ ئەرلىرىگە ئىتائەتچان ۋە بالىلىرىغا كۆيۈمچانلىقىنى ماختىغان ئىدى. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «تۆگىگە مىنگەن ئاياللارنىڭ ئىچىدە ئەڭ ياخشى ئاياللار قۇرەيشنىڭ سالىھ ئاياللىرىدۇر، ئۇلار ئەۋلادلىرىغا كىچىكىدىنلا كۆيىنىدۇ، ئەرلىرىگە مېھرىبانلىق قىلىدۇ».

ئاياللارنىڭ ئەۋلادلىرىنى كۆيىنىپ تەربىيەلىشى، ئەللىرىنىڭ خىزمەتلىرىنى ياخشى ئادا قىلىشى، ئۇلارنىڭ دەرىجىلىرىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىگە سەۋەب بولىدۇ. ھەمدە ئۇلارنى ئۇلۇغ ئاياللارنىڭ مەرتىۋىسىگە ئىگە قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ خىل ئەمەللىرى جىھادقا چىقىش، مەسچىتلەردە جۈمە نامىزى ئوقۇش بىلەن باراۋەردۇر.

ئىمام مۇسلىم، يەزىد ئىبنى سەكەننىڭ قىزى ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كېرىپ: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن بىر گۇرۇھ مۇسۇلمان ئاياللارغا ۋەكىل بولۇپ ئالدىڭغا كىردىم، بىزنىڭ بىلمەكچى بولغىنىمىز شۇكى، ھەقىقەتەن اللہ سېنى ئەلەر ۋە ئاياللارغا ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى، بىز ساڭا ئىمان ئېيتتۇق ۋە ساڭا ئەگەشتۇق. بىز ئاياللار دىنىمىز كەمتۈك، تاشقىرىغا كۆپ چىقماي ئۆيلەردە ئولتۇرغانلىقىمىز ئۈچۈن بىلىدىغانلىرىمىز ئاز. ئەلەر جۈمە نامازلىرىغا، جىنازا نامازلىرىغا قاتنىشىش، جىھاد قىلىش قاتارلىق ئەمەللىرى بىلەن بولىدۇ. ئەللىرىمىز جىھادقا چىقسا بىز ئۇلارنىڭ مال - مۈلكىنى ساقلايمىز، ئەۋلادلىرىنى تەربىيەلىيمىز. ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! ئېيتقىنچۇ بىز ئۇلارغا ساۋابتا شېرىك بولامدۇق؟ دەپ سورىدى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارغا قاراپ: «بۇ ئايالنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىڭلارمۇ؟ دىندا سوئال سوراشتا بۇنىڭدىن ياخشى بىرى بارمۇ؟» دېدى. ساھابىلار: يوق، ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسماغا قاراپ: «ئى ئەسما! سەن قايتىپ بېرىپ ئۇ ئاياللارغا ئېيتقىن، سىلەردىن بىرىڭلارنىڭ ئېرىگە ياخشى خوتۇن بولۇشى، ئېرىنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىشكە تىرىشىشى، ئۇنىڭ مۇۋاپىقىيىتىگە ھەمدەمدە بولۇشى سەن زىكر قىلغان ئەلەرنىڭ ئەمەللىرىنىڭ دەرىجىسى بىلەن باراۋەردۇر» دېدى.

ماۋەردى، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: بالىنىڭ بىرىنچى ھەقتى ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ياخشى تاللانغان بولۇشى، ئۇنىڭ ئانا بولۇشتىن ئىلگىرى لاتاپەتلىك، شەرەپلىك، دىيانەتلىك، ئىپپەتلىك، تەدبىرلىك، ئەقىللىق بىر ئايال بولۇپ يېتىلگەن، ئۇنىڭدىن رازى بولۇنغان ھەم ئۇنىڭ تەدبىرلىكلىكى تەجىربىدىن ئۆتكەن، ئېرىگە پۈتۈن ئەھۋاللاردا بويسۇنىدىغان ئايال بولۇشى كېرەكلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېشى كىچىك قىز بىر تۇغقانلىرىنى كەلگۈسىدە تەربىيەلىش ئۈچۈن ياراملىق ئانا بولالايدىغان ئايال (چوكان) بىلەن توي قىلغانلىقىنى قوللىغان.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، داۋۇد، ئىبنى ماجە، تىرمىزى قاتارلىقلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن جابىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن ئوزۇن بىر سۆھبەتنى بايان قىلىشقان. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جابىرنىڭ ئۆيلەنگەنلىكىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭدىن: «قىز ئالدىڭمۇ، چوكانمۇ؟» دەپ سورىدى. جابىر: چوكان ئالدىم، دەپ جاۋاب بەرگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىز ئالساڭ بوپتىكەن. چۈنكى، قىز ئالساڭ ئۇ سەن بىلەن مۇھەببەتلىشىپ، ياخشى ئۆلپەت بولاتتى» دېدى. جابىر: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ئاتا - ئانىم ئۆلۈپ كەتتى، ئۇنىڭدىن ماڭا توققۇز قىز قېرىندىشىم قالدى، مەن ئۇلارغا ئوخشاش قىزدىن بىرنى ئالسام ئۇ كىچىك قىز قېرىنداشلىرىمنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالماي قالارمىكەن، دەپ ئويلاپ ئۇلارغا ياخشى قارىيالغۇدەك، تەربىيە قىلالغۇدەك بىر چوكان ئالدىم، دېدى.

ئانا بولغۇچى پەرزەنتلىرىگە قارىتا مۇلايىم سەۋرچان، مېھرىبان بولالايدىغان، ئەرلىرىنىڭ ئالدىدا پەرزەنتلىرىگە ئاچچىقلايدىغان، ئۇلارغا قاتتىق، ئالايىق گەپ - سۆزلەرنى قىلمايدىغان، ئۇرمايدىغان ئايال بولۇشى كېرەك. ئاۋادا ئانا ئاچچىقنى باسالماي يۇقىرىقى ئىشلاردىن بىرەرنى سادىر قىلسا ئەر بولغۇچى ئۇ ئايالغا غەزەپلىنىپ قىلىپ، ئۇنىڭغا پايدىسىز ئاقىۋەت كېلىپ چىقىشى مۇمكىن.

يىغىپ ئېيتقاندا سالىھ ياخشى ئايال ئەر كىشىنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن ھەقىقىي خەزىنىدۇر. تىرمىزى، سەۋبان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿ئالتۇن - كۈمۈش يىغىپ، ئۇنى ئاللاھنىڭ يولىدا سەرپ قىلمايدىغانلارغا﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندا بۇ ئايەت ساھابىلارغا ئېغىر كەلدى. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن مەلۇم بىر سەپەردە بىرگە ئىدۇق، بەزى ساھابىلار: بىز ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنى ساقلىمىساق قايسى مال بىز ئۈچۈن ياخشى ئىكەنلىكىنى بىزگە خەۋەر بەرگىن! دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئەۋزىلى ئاللاھنى ياد ئېتىدىغان تىل، شۇكۇر ئېيتقۇچى دىل، سالىھ ئايال ۋە بىر مۇمىننىڭ ئۇنىڭ ئىمانىغا بەرگەن ياردىمى» دېدى.

ئەبۇ داۋاد ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئاللاھ تالانىڭ: ﴿ئالتۇن - كۈمۈش يىغىپ، ئۇنى ئاللاھنىڭ يولىدا سەرپ قىلمايدىغانلارغا﴾ دېگەن ئايىتى نازىل بولغاندا، بۇ مۇسۇلمانلارغا چوڭ بىر ئىش بولۇپ بىلىندى، ئۆمەر ئۇلارغا مەن سىلەرگە خۇش بولىدىغان بىر خەۋەر ئېلىپ كېلىمەن، دەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! بۇ ئايەت ھەقىقەتەن ساھابىلىرىڭغا ئېغىر كەلدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاللاھ زاكاتنى پەقەت سىلەرنىڭ ماللىرىڭلارنىڭ ئېھتىياجىڭلاردىن ئاشقان قىسمىنى پاكلاش ئۈچۈن پەرز قىلدى. مىراسلارنى سىلەردىن كېيىن سىلەرگە ۋارىس بولىدىغان كىشىلەرگە خاس قىلدى» دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەر تەكبىر ئېيتتى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەرلەر ئۈچۈن نېمىنىڭ بايلىق ئىكەنلىكىنى خەۋەر بىرەيمۇ؟ ئۇ بولسا، ئۇنىڭغا قارىسا دىلى سۆيۈنىدىغان، ئۇنىڭغا بىرەر ئىشنى بۇيرۇسا بويىۋىنىدىغان، ئېرى قېشىدا يوق چېغدا ئۇ ئېرى ئۈچۈن ئاماننى ساقلايدىغان سالىھ ئايال دۇر» دېدى.

ئى ئاللاھ! بىزنىڭ ئاياللارنىڭ ئاشۇنداق سالىھ، قانائەت قىلغۇچى ۋە ئامەنەتلىرىمىزنى ساقلىغۇچى قىلغۇچى!

ئايال ۋە بالىلىرىغا نەپقە بېرىشنىڭ ساۋابى

نەپقە بولسا ناھايىتى ياخشى تەسىر بېرىدىغان ئەمەلى تەربىيەدۇر، بولۇپمۇ ئۇنىڭ مەنبەسى شەرىئەت بەلگىلىمىسى كۆرسەتكەن: ﴿باي ئادەم (ئايالنى ۋە بالىسىنى) ئۆزىنىڭ بايلىقىغا يارىشا تەمىنلىسۇن﴾⁽²⁾ بويىچە بولسا، يەنى بەك ئىسراپمۇ قىلىۋەتمەي، بەكمۇ چىڭ تۇتۇۋالماي تەمىنلىسە. بۇنداق قىلىش ئۆز نۆۋىتىدە بالىلار ئۈچۈن بىر ياخشى تەربىيەدۇر. يەنى ئۇلارنىڭ مۇستەقىل بىر ئىش قىلىشى، ئىقتىسادى، بىرئائىلىنى ياخشى باشقۇرۇشنى ئۆگىنىشى ئۈچۈن بىر ياخشى ئۆرنەك بولۇپ

(1) سۈرە تەۋبە 34 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

(2) سۈرە تالاق 7 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

قالدۇ. ئىنساننى نەپقە بېرىشكە رىغبەتلەندۈرۈپ كەلگەن ھەدىسلەر ھەقىقەتەن ناھايىتى كۆپ بولۇپ تۆۋەندە بۇنىڭدىن بىرقانچىنى كەلتۈرمىز.

مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «سېنىڭ ئاللاھ يولىدا سەدىقە قىلغان دىنارىڭ، قۇل ئازاد قىلىشقا سەرپ قىلغان دىنارىڭ، مىسكىنگە سەدىقە قىلغان دىنارىڭ ۋە ئائىلەڭگە سەرپ قىلغان دىنارىڭ ئىچىدە ئائىلەڭگە سەرپ قىلغان دىنارىڭ ساۋابى ئەڭ كۆپتۇر».

سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئائىلەڭگە قىلغان ھەرقانداق نەپقەڭگە ئەجر باردۇر، ھەتتا ئايالىڭنىڭ ئاغزىغا سالغان بىر لوقما ئۈچۈنمۇ ئەجرگە ئېرىشىسەن!».

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىلغان رىۋايىتىدە مۇنداق دېيىلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبەرى! قايسى تۈردىكى سەدىقە ئەۋزەل؟ دەپ سورالغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كەمبەغەلنىڭ تىرىشچانلىقى، نەپقەڭنى سەن مەسئۇل بولغانلاردىن باشلىغىنىڭ» دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئىمام ئەھمەد مىقدام ئىبنى مەئدىكىرىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئۆزەڭ ئۈچۈن يېگىنىڭمۇ سەدىقە، بالاڭغا يېگۈزگىنىڭمۇ سەدىقە، ئايالىڭغا يېگىزگىنىڭمۇ سەدىقە، خىزمەتچىڭگە يېگىزگىنىڭمۇ سەدىقەدۇر».

ئەبۇ ھەنىفە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «كىمكى ھەق ئىگىلىرىنىڭ ھەققىنى ئادا قىلغان ۋە ھالال كەسىپ بىلەن شوغۇللانغان ھالدا ئۆلسە ئۇ ئاللاھ يولىدا مىڭ دۈشمەننىڭ بېشىغا قىلىچ چاپقاندىنمۇ ئەۋزەل مۇكاپاتقا ئېرىشىدۇ».

قەزائىنىڭ، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ھالال رىزىق تەلەپ قىلىش، جىھاد قىلغان بىلەن باراۋەر» دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

تەبەرائىنىڭ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە: «ھالال رىزىقنى تەلەپ قىلىش پەرز ئەين» دېيىلگەن.

دەيلەمىنىڭ، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە: «ھالال رىزىق تەلەپ قىلىش ھەر بىر مۇسۇلمان ئۈچۈن ۋاجىبتۇر» دېيىلگەن.

ئىبنى ئەسكەرنىڭ، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە: «كىمكى ھالال رىزىق تەلەپ قىلىش يولىدا تىرىشچانلىق قىلىپ ئۆلۈپ كەتسە، ئۇ مەغپىرەت قىلىنغان ھالدا ئۆلگەن بولىدۇ» دېيىلگەن.

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئىنسان بالىسىنىڭ ئوزۇق - تۆلۈكىنى ئىسراپ قىلغانلىقى ئۇنىڭ ئۈچۈن يېتەرلىك گۇناھتۇر».

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلغا پەرزەنتلىرى ئۈچۈن ھالال كەسىپ بىلەن شوغۇللىنىشىنى ئۆگەتتى. بۇ ۋەقەلىك ئىبنى مۇبارەكنىڭ «زاھىدلىق» دېگەن كىتابىدا رىۋايەت قىلىنغان. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر كۈنى مەدىنىنىڭ كۆچمىلىرىنىڭ بىرىدە كېتىۋاتقاندا ئالدىدا بىر كىچىك قىزچاقنىڭ بىر قوپۇپ بىر ئولتۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: بۇ كىمنىڭ قىزى، دەپ سوراپتۇ. ئوغلى: بۇ سېنىڭ (نەۋرە) قىزىڭ، دەيدۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئۇنىڭغا نېمە بولۇپتۇ؟ دەيدۇ. ئوغلى: سەن ئۇنىڭغا سەندە بار بولغاننى بەرمىدىڭ، دەپتۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: مەن مەندە بارنى بەرمىگەن بولسام، سەن ئىنسانلار قىزلىرىغا كەسىپ قىلىپ بەرگىنىدەك كەسىپ قىلىپ بېرىشتىن ئاجىز كەلدىڭمۇ؟ اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەندە ساڭا ھەر بىر مۇسۇلمانغا بېرىلىدىغان بىر كىشىلىكتىن باشقىسى يوق. بىز ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا پەقەت اللە نىڭ كىتابىلا ھەقىقىي كۈچكە ئىگە، دەيدۇ.

تۆۋەندە ئايال كىشىنىڭمۇ ئۆز ئېرى ۋە پەرزەنتلىرىگە قىلغان نەپىقىسىنىڭ ساۋابى ھەققىدە توختىلىپ ئۆتۈمىز:

ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قىلغان بىر رىۋايەتتە مۇنداق بىر ۋەقەلىك بايان قىلىنغان: بىر كۈنى سەھەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسچىتىنىڭ ئالدىغا ئاياللار كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا خۇتبە سۆزلەپ: «ئى ئاياللار گۇرۇھى! مەن سىلەردەك ئەقىل ۋە دىنى كەمتۈك ئىنسانلارنى كۆرمىدىم، مەن ھەقىقەتەن دوزاخ ئەھلىنىڭ كۆپرەكىنىڭ ئاياللار ئىكەنلىكىنى كۆردۈم، ئىمكانىيىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە اللە غا يېقىنلىشىڭلار!» دېدى. بۇ ئاياللارنىڭ ئىچىدە ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئايالىمۇ بار بولۇپ ئۇ ئۆيىگە قايتىپ ئاڭلىغانلىرىنى ئېرىگە دەپ بەردى ۋە ئۆزىنىڭ ئالتۇن جابدۇقلىرىنى ئېلىپ سىرتقا ماڭدى. ئىبنى مەسئۇد ئۆزىنىڭ ئالتۇن جابدۇقلىرىنى كۆتۈرۈپ سىرتقا ماڭغان ئايالى زەينەبتىن: سەن بۇ ئالتۇنلارنى ئېلىپ نەگە بارىسىز؟ دەپ سورىدى. زەينەب: مەن بۇنى اللە ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرىگە يېقىنلىشىشنىڭ ۋاسىتىسى قىلىمەن (يەنى سەدىقە قىلىمەن)، دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد: ۋاي ساڭا! ئۇنى ماڭا ۋە بالىلىرىمىزغا سەدىقە قىلغىن، بىز بۇنىڭغا ھەقىقىمىز، دېدى. زەينەب: مەن تاكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ھەقتە سورىمىغىچە بۇنى سىلەرگە سەدىقە قىلمايمەن، دېدى. دە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يىنىغا بېرىپ كىرىش ئۈچۈن ئىزىن سورىدى. ساھابىلار: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! زەينەب كىرىش ئۈچۈن ئىزىن تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قايسى زەينەب؟» دەپ سورىدى. ئۇنىڭغا: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئايالى، دېيىلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلدى. زەينەب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندىن كېيىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن سېنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆيىگە قايتىپ بېرىپ ئېرىم ئابدۇللاھقا سېنىڭ سۆزلىرىڭنى بايان قىلىپ بەردىم ۋە دوزاختىن يىراق بولۇش ئۈچۈن اللە يولىدا سەدىقە بەرمەكچى بولغانلىقىمنى ئېيتقىنىمدا ئابدۇللاھ: سەن ئۇنى ماڭا ۋە ئەۋلادلىرىمىزغا سەدىقە قىل! بىز بۇنىڭغا ئەڭ لايىقىمىز، دېدى. مەن ئۇنىڭغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىمىغىچە ئۇنداق قىلمايمەن، دەپ ئالدىلىرىغا كەلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇنى ئېرىڭگە ۋە بالىلىرىڭغا سەدىقە قىلغىن، ئۇلار ئۇنىڭغا ھەقىقەت» دېدى. بۇ رىۋايەتنىڭ يەنە بىر خىل باياندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سەن ئۇنى ئۇلارغا سەدىقە قىلىشىڭز قوش ئەجىرگە (سەدىقە قىلغان

بىلەن سىلەر - رەھىم قىلغاننىڭ ئەجىرىگە (ئېرىشىشەن) دېگەنلىكى بايان قىلىنغان. بۇنى ئىبنى ھۇزەيمە رىۋايەت قىلغان.

ئىسلامنى نىكاھنىڭ پايىلىرى

ئىسلامدا توي قىلىش ئارقىلىق ئىنساننىڭ جىنسىي تەلىپىنى قاندۇرۇپ بۇ ئارقىلىق ناماھەرەملەرگە قاراشتىن كېلىپ چىقىدىغان گۇناھلاردىن يىراق بولۇش مەقسەت قىلىنغاندەك قىلىشمۇ ئەمەلىيەتتە بۇ ئىسلامدىكى نىكاھلىنىشنىڭ ئاساسىي مەقسىتى ئەمەستۇر. ئۇنداقتا ئۇنىڭ غايىسى زادى نېمە؟ ئۇنىڭ تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تۈرلۈك غايىسى باردۇر.

1 - مۇسۇلمانلارنىڭ سانىنى كۆپەيتىش ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇرسەن بولىدىغان سۈننىتىنى ئادا قىلىش.

مەنقەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بىر كىشى كېلىپ: ئىيە، ئىيە! مەن ناھايىتى چىرايلىق بىر ئايالنى تاپتىم، لېكىن ئۇ تۇغماس ئىكەن، ئۇنى نىكاھمغا ئالايۇ؟ دەپ سورىۋېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق» دېدى. ئۇ ئىككىنچى قېتىم كېلىپ يەنە سورىۋېدى يەنە رۇخسەت قىلمىدى. ئۈچىنچى قېتىم كېلىپ سورىغاندا بولسا: «كۆپ تۇغۇدىغان ئاياللار بىلەن توي قىلىڭلار! شۇبھىسىزكى، مەن باشقا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئۈممەتلىرىگە سىلەرنىڭ كۆپلىكىڭلار بىلەن پەخىرلىنىمەن» دېدى. (بۇ ھەدىسنى ئىمام داۋۇد ۋە نەسەئى قاتارلىقلار رىۋايەت قىلغان.)

ئىمام ئىبنى ماجە ئائىشە (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) دىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «توي قىلىش مېنىڭ سۈننىتىمدۇر، كىمكى مېنىڭ سۈننىتىمنى تەرك ئېتىدىكەن ئۇ مەندىن ئەمەس، ئۆيلىنىڭلار! شۇبھىسىزكى، مەن قىيامەت كۈنى ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلەرنىڭ ئۈممەتلىرىدىن سىلەرنىڭ كۆپ بولغانلىقىڭلار بىلەن پەخىرلىنىمەن» دېدى.

2 - اللە تائالاغا يېقىنلىشىش ئۈچۈن نەپسىنى گۇناھلاردىن ساقلاش.

ئىمام مۇسلىم، نەسەئى ۋە ئەھمەد قاتارلىقلارنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە سەدىقە توغرىسىدا تەبلىغ قىلىۋېتىپ: «سىلەردىن بىرىڭلارنىڭ ئۆز ئاياللىرىڭلار بىلەن بىر تۆشەكتە بىرگە بولۇشىڭلارمۇ سەدىقەدۇر!» دېدى. ساھابىلار ھەيران بولۇپ: ئىيە، ئىيە! مەن پەيغەمبەر شەھۋىتىمنى قاندۇرغان ئىشقىمۇ ساۋاب يېزىلامدۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر ئۇنى ھارام بىلەن قاندۇرساڭلار گۇناھ بولامدۇ - بولمامدۇ؟» دەپ سورىدى. ساھابىلار: ئەلۋەتتە گۇناھ بولىدۇ، دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق بولغانكەن، ئۇنى ھالال جۈپتىڭلار بىلەن قاندۇرساڭلار ئەلۋەتتە ساۋاب بولىدۇ» دېدى.

3 - مۇسۇلمان پەرزەنتلەرنى يېتىشتۈرۈش.

ئەر - ئايال بىر تۆشەكتە بولماقچى بولغاندا ئۆزلىرىگە ياخشى ئەۋلاد بېرىلىشىنى تەلەپ قىلىشىدۇ. ئىمام بۇخارىنىڭ «جىھاد ئۈچۈن پەرزەنت تەلەپ قىلىش» دېگەن بابىدا ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام: مەن بۇ كىچىك يۈز ئايال بىلەن ياكى 99 ئايال بىلەن بىر تۆشەكتە بولۇپ چىقىمەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىدىغان بىردىن ئوغۇل تۇغۇپ بېرىدۇ، دېدى. ئۇنىڭ ھەمراھى: ئاللاھ خالىسا دېگىن! دېدى. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزنى دېمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاياللاردىن پەقەت بىرىلا مېيىپ بالىدىن بىرنى تۇغدى. مۇھەممەدنىڭ جېنى ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زاتنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ئاۋادا ئۇ ئاللاھ خالىسا دېگەن بولسا ئىدى ھەممە ئاياللىرى بىردىن مۇجاھىد تۇغقان بولاتتى».

ھافىز ئىبنى ھەجەر ئۆزىنىڭ «فەتھىلبارى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق يازغان: كىمكى ئايالى بىلەن بىر تۆشەكتە بولغان چاغدا، ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىدىغان پەرزەنت تېپىشنى نىيەت قىلسا، ئۇ دېگەندەك بولمىغان تەقدىردىمۇ ئاللاھ ئۇنىڭ بۇ نىيىتى ئۈچۈن ئەجىر بېرىدۇ».

ئەبۇ ھەسەننىڭ بۇ «بىر تۆشەكتە بولۇشنىڭ» مەنىسىنى تەكىتلەپ كەلگەن باياندا مۇنداق دېيىلگەن: «پەرزەنت تېپىشنىڭ نىيىتىنى قىلسا، بالىسى ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا سىغىنىپ قوغلاندى شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلىسە، ئۇنى ئاللاھ نى بىر دەپ بىلىدىغان، ئاللاھ غا ئىبادەت قىلىدىغان، قولدا ھەق يۈرگۈزىلىدىغان، ھەقتە تۇرۇدىغان، ھەقنى كۈچلەندۈرىدىغان، ئاللاھ نىڭ بەندىلىرىگە مەنپەئەت يەتكۈزىدىغان، دۆلەتلەرنى ئاۋاتلاشتۇرۇدىغان پەرزەنت بىلەن مۇكاپاتلىشى مۇمكىن».

4 - نەسىل قالدۇرۇش.

تەبەرانى، ئەبى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سىلەردىن ھېچكىم بالا تەلەپ قىلىشنى تاشلىۋەتمەسۇن، بالىسى يوق ئادەم ئۆلۈپ كەتسە ئۇنىڭ نەسەبى ئۆزلىدۇ».

ھازىرقى دەۋرنى مۇلاھىزە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق كاپىرلارنىڭ مۇسۇلمانلار دۆلىتىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ تۇغۇلىشىنى توساپ، ئۆزلىرىنىڭ دۆلەتلىرىدە كۆپلەپ تۇغۇشنى تەۋسىيە قىلىشۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمىز. بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ سانىنىڭ كېمىيىپ كاپىرلارنىڭ سانىنىڭ كۆپۈيىشىدىكى بىر ۋاسىتىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنى كۆپ پەرزەنتلىك بولۇشقا رىغبەتلەندۈرگەن.

تەبەرانى ئىبنى ئامەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەرقانداق بىر ئۆيدە بىر بالا تۇغۇلسا، ئۇ ئۆيدە بۇرۇن بولمىغان ئىززەتتىن بىرسى پەيدا بولىدۇ».

مۇۋەپپىقىيەتلىك تەربىيەنىڭ سۈپەتلىرى

بۇ يەردە تەربىيەلىگۈچىنىڭ تەربىيەنى ئىلمىي يول بىلەن ئېلىپ بېرىشقا ياردىمى بولىدىغان سۈپەتلىرىنىڭ ئاساسلىرى باردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بولسا ئىنسانلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ مۇكەممەل تەربىيەچىدۇر. لېكىن، ئىنسان ياخشى بىر تەربىيەلىگۈچى بولۇپ چىقىشى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئىمكانىيىتىنىڭ يېتىشىچە ھەر تەرەپتىن تىرىشىشى، ئىزدىنىشى، ئۆز - ئۆزىنى كۈزىتىپ تۇرۇشى كېرەك. مانا مۇشۇنداق قىلغاندىلا ياخشى ئەخلاقلىقلار مەرتىۋىسىگە، ماختىلىدىغان ئېسىل سۈپەتلەرگە ئېرىشىدۇ. بولۇپمۇ ئۇ تەربىيەدىكى زۆرۈر بولغان نوقتۇلۇق ئەخلاق تۇتۇقىسىدىندۇر. يېڭى ئەۋلادلار بۇنىڭ تەربىيەدىكى قاراتمىلىقىغا قارايدۇ. نەتىجىلىك بىر تەربىيەچى بولۇش ئۈچۈن ھەر بىر تەربىيەچىدە تۆۋەندىكىدەك سۈپەتلەر ھازىرلىنىشى كېرەك. اللە مۇۋەپپىقىيەت قازاندۇرغۇچىدۇر!

(1) - مۇلايىم ۋە كەڭ قورساق بولۇش. ئىمام مۇسلىم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئابدۇلقەيسكە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «سەئدە اللە ياخشى كۆرىدىغان مۇلايىم ۋە كەڭ قورساقلىقتىن ئىبارەت ئىككى خىسلەت بار».

مانا بۇ يېڭى ئۆسمۈرلەرنى بىنا قىلىشتا سالماقلىق تەمكىنلىكنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەيدىغان بىر ھېكايە، ئابدۇللاھ ئىبنى تاھىر مۇنداق دەيدۇ: مەن بىر كۈنى خەلىپە مەئۇننىڭ يېنىدا ئىدىم. ئۇ ئۆزىنىڭ خىزمەتچىسى بولغان بالىنى: ئى بال! دەپ چاقىردى. ھېچكىم جاۋاب بەرمىگەندىن كېيىن يەنە شۇنداق چاقىردى. شۇ ئارىدا بىر بالا: قاچانلا يېنىڭىزدىن چىقساق ئى بال! ئى بال! دەپ تۈۋلاۋېرىدىكەنسىز. ئى بال! ئاش - تاماق يېمەمدۇ؟ سۇ ئىچمەمدۇ؟ قاچانغىچە: ئى بال! ئى بال! دەپ چاقىرىۋېرىسىز؟ دېگەن پېتى كىرىپ كەلدى. مەئۇن بېشىنى ساڭگىلاتقىنىچە بىر ھازا تۇرۇپ كەتتى. مەن ئۇ بالىنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇلۇشىمدىن ھېچقانداق شەك قىلمىدىم. بىر ھازادىن كېيىن ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ: ئادەم ئۆزىنىڭ ئەخلاقىنى ياخشىلىسا خىزمەتكارلارنىڭ ئەخلاقى بۇزۇلىدىكەن. بىز ئۇلارنىڭ ئەخلاقىنى ياخشىلايمىز دەپ ئۆزىمىزنىڭ ئەخلاقىمىزنى بۇزۇۋالسا بولمايدۇ، دېدى.

(2) - قوپاللىقتىن يېراق بولۇش، مېھرىبان بولۇش. ئىمام مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «اللە ھەقىقەتەن رەھىملىكتۇر، رەھىمدىللىكنى ياخشى كۆرىدۇ. رەھىمدىلغا، قوپالغا بەرمىگەننى ۋە باشقىلارغىمۇ بەرمىگەننى بېرىدۇ». ئائىشە يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «اللە ھەقىقەتەن رەھىمەتلىكتۇر، رەھىمەت قىلغانلارنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى.

ئىمام مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «رەھىمدىللىك ھەرقانداق نەرسىنى زىننەتلەيدۇ، ئۇنىڭدىن رەھىمدىللىك كۆتۈرۈۋېتىلسە، ئۇ سەتلىشىپ قالىدۇ».

ئىمام مۇسلىم، جەرىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «رەھىمدىلىقتىن مەھرۇم قالغان كىشى ياخشىلىقنىڭ ھەممىسىدىن مەھرۇم قالغان بولىدۇ».

ئىمام ئەھمەد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى ئائىشە مولايىم بولغىن، اللە ھەقىقەتەن بىرەر ئۆيگە ياخشىلىق يەتكۈزمەكچى بولسا شۇ ئۆيدىكى كىشىلەرنى يوشاقلىققا باشلايدۇ» دېگەن ئىدى. يەنە بىر رىۋايەتتە: «ئۇلارنى مولايىم قىلىدۇ» دېيىلگەن.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: بىز بىر كۈنى خۇپتەن نامىزىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئىدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتقان ئىدى، سەجدىگە چۈشكەندە ھەسەن بىلەن ھۈسەيىننى يەلكىسىگە مىندۈرگەن ھالدا سەجدە قىلدى. سەجدىدىن بېشىنى كۆتەرگەندە بولسا ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئۇلارنى يېنىغا چۈشۈرەتتى. يەنە سەجدىگە بارسا يەنە ئاۋۋالقىدەك قىلاتتى. پەرز نامازغا تۇرغاندا بولسا بىرىنى بىر يېنىغا يەنە بىرىنى يېنىغا تۇرغۇزدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئۇلارنى ئانىسىغا ئاپىرىپ بەرمەيمۇ؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق» دېدى. مەن بىر چىراق ياقتىم. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىگە: «ئاناڭلارنىڭ يېنىغا بېرىڭلار!» دېدى. ئۇلار شۇ يورۇقتا ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. (بۇ ھەدىسنى ھاكىم ئۆزىنىڭ «مۇستەدرەك» دېگەن كىتابىدا رىۋايەت قىلدى.)

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن! سىزلەرگە ئىلگىرى ئۆتكەن ياخشى كىشىلەرنىڭ ئەخلاق، مۇئامىلىدىكى ئېسىل خۇلۇقلىرىنى بايان قىلىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئىبەرەتلىك بىر ھېكايىنى سۆزلەپ بەرسەك ئارتۇقچە بولماس. رىۋايەت قىلىنىشىچە زەينۇل ئابدىنىڭ بىر خىزمەتچىسى بار بولۇپ ئۇ چاخچۇقتىن ياسالغان بىر ئىبرىقتا ئۇنىڭ قولغا سۇ قويۇپ بېرىۋاتقاندا ئۇ ئىبرىق ئۇنىڭ پۇتىغا چۈشۈپ كېتىپ سۇنۇپ كېتىدۇ، ھەم ئۇنىڭ پۇتىمۇ جاراھەتلىنىدۇ. خىزمەتكار ياش دەرھاللا: ئى خوجايىنىم! اللە تائالا: «ئاچچىقىنى يۇتقانلار جەننەتكە كېرىدۇ» دېگەن، دەيدۇ. زەينۇل ئابدى: مېنىڭ ئاچچىقىمنى توستۇڭ، دەيدۇ. خىزمەتكار ياش: اللە تائالا «ئىنسانلارنى ئەپۇ قىلغانلار جەننەتكە كىرىدۇ» دەيدۇ، دەيدۇ. زەينۇل ئابدى: سېنى ئەپۇ قىلىدىم، دەيدۇ. خىزمەتكار ياش: اللە تائالا «اللە ياخشىلىق قىلغانلارنى ياخشى كۆرىدۇ» دېگەن، دەيدۇ. زەينۇل ئابدى: ئۇ ياشقا قاراپ: اللە نىڭ رازىلىقى ئۈچۈن سەن ئازاد! دەيدۇ.

3) - مېھرى - شەپقەتلىك بولۇش. ئەبۇ سۇلايمان، مالىك ئىبنى ھۇزەيرىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. بىز ياش جەھەتتە تەڭتۇش بولغان بىرقانچە ياش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ قېشىدا 20 كېچە تۇردۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناھايىتى كۆيۈمچان ۋە مېھرىبان ئىدى. ئۇ بىزنىڭ ئائىلىمىزنى سېغىنغانلىقىمىزنى ئويلاپ ئائىلىمىزدە قالغان كىشىلەرنى سورىدى. بىز ئۇنىڭغا ئائىلىمىزدىكىلەردىن خەۋەر بەردۇق. ئۇ بىزگە: «سىلەر ئائىلەڭلەرگە قايتىڭلار ۋە ئۇلار بىلەن بىللە ياشاڭلار. ئۇلارغا ئىلىم ئۆگىتىڭلار، ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار، مۇنداق ۋاقىت بولغاندا ماۋۇ نامازنى، مۇنداق ۋاقىتتا ئاۋۇ نامازنى ئوقۇڭلار! نامازنىڭ ۋاقتى كىرگەندە سىلەردىن

بىرىڭلار تۇرۇپ ئەزەن ئېيتسۇن، سىلەردىن يەنە بىرىڭلار ئىمام بولسۇن!» دېدى (بىرلىككە كەلگەن ھەدىس)

بەزىلەر ئىبنى ئومەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ھەر بىر دەرەخنىڭ مېۋىسى بولغىنىدەك دىلىڭمۇ مېۋىسى بار. دىلىڭ مېۋىسى بولسا پەرزەنتتۇر. اللّٰھ ھەقىقەتەن بالىسىغا مېھرىبان بولمىغان كىشىگە شەپقەت قىلمايدۇ. اللّٰھ بىلەن قەسەمكى، مېھرىبان بولمىغان كىشى جەننەتكە كىرەلمەيدۇ» دېدى. بىز: ئى اللّٰھ نىڭ پەيغەمبىرى! ھەممىز مېھرىبانلىق يەتكۈزۈمىز، دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ دوستۇغا يەتكۈزگەن مېھرى، مېھرىبانلىق ھېسابلانمايدۇ بەلكى پۈتكۈل ئىنسانلارغا مېھرىبانلىق قىلىش، ھەقىقىي مېھرىبانلىقتۇر» دېدى.

ئەبۇ ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئايالنىڭ ئىككى قىزىدىن بىرىنى كۆتۈرۈپ، يەنە بىرىنى يېتىلەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: «بالىلىرىنى كۆتۈرۈپ كېتىۋاتقان مېھرىبان ئاياللار ئەگەر ئۇلار ئەللىرىگە ئاسىيلىق قىلمىغان ۋە نامازلىرىنى ئوقۇغان بولسا ئەلۋەتتە جەننەتكە كىرىدۇ» دېدى. (بۇ ھەدىسنى ھاكىم ئۆزىنىڭ مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلغان بولۇپ، ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە مۇۋاپىق كېلىدۇ.)

ئەبۇ ئۇمامەدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئىككى بالىسى بار بىر ئايال كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئۈچ دانە خورما بەردى. ئۇ ئايال ھەربىر بالىسىغا بىردىن خورما بەردى، بۇ چاغدا بالىلارنىڭ بىرى يىغلىغىلى تۇردى ئۇ ئايال ئۈچىنچى تال خورمىنى ئىككىگە بۆلۈپ ئۈنمۇ ئۇ ئىككىسىگە بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى كۆرۈپ: «بالىلارنى يۇدۇۋالغان مېھرىبان ئانىلار، ئەگەر ئۇلار ئەللىرىگە ئاسىيلىق قىلمىسا ۋە نامازلىرىنى ئوقۇسا ئۇلار ئەلۋەتتە جەننەتكە كىرىدۇ» دېدى. (بۇ ھەدىسنىمۇ ھاكىم رىۋايەت قىلغان.)

(4) - گۇناھ بولمايدىغانلا ئىش بولسا ئاسىنى تاللاش.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىككى ئىشتىن بىرىنى قىلىشنى تاللاشقا توغرا كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام گۇناھ بولمايدىغانلا ئىش بولسا ئۇ ئىككى ئىشتىن ئاسان بولغىنىنى تاللايتتى، ئەگەر گۇناھ بولدىغان ئىش بولسا ئۇ ئىشتىن ھەممە ئىنساندىن بەكرەك يىراق ئىدى، اللّٰھ نىڭ ھۆرمىتى يەرگە ئۇرۇلمىسا ئۇ ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەئىتى ئۈچۈن ھەرگىز ئىنتىقام ئالمايتتى، اللّٰھ نىڭ ھۆرمىتى دەپسەندە قىلىنسا اللّٰھ ئۈچۈن ئىنتىقام ئالمايتتى. (بىرلىككە كەلگەن ھەدىس)

(5) - ئاڭلىق بولۇش. يەنى باشقىلارنى توغرا چۈشىنىدىغان، كەمتەر، كەڭ قورساق بولۇش لازىمدۇر. ھەرگىزمۇ نەزەر دائىرسى تار ئادەملەردىن بولماسلىق لازىم. كەمتەر، كەڭ قورساق بولۇش دېگەنلىكتىن ھەرگىزمۇ ئاجىز، زەئىپ خورلۇققا قىلىشقا رازى بولۇش دېگەنلىك چىقمايدۇ. بەلكى ئۇ خىل خىسلەتلەرنى شەرىئەت كۆرسەتكەن، روخسەت قىلىش پىرىنسىپىنى ئىشلىتىشنى مەقسەت قىلدۇ. ئىبنى مەسئۇد، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «مەن سىلەرگە دوزاخ ئۇ

كشىگە ياكى ئۇ كشى دوزاخقا ھارام بولغان كشىدىن خەۋەر بەرمەيمۇ؟ دوزاخ كىچىك پېئىل، مولايىم، باشقىلار بىلەن ئاسان چىقىشىپ كېتىدىغان كىشىلەرگە ھارامدۇر» [تىرمىزى رىۋايىتى]

(6) - غەزەپتىن يىراق بولۇش. غەزەپلىنىش ئىجتىمائىي ئالاقىدە ياخشى ئەخلاق ھېسابلانمايلا قالماستىن تەلىم - تەربىيە ساھاسىدىمۇ ئىنتايىن يامان ئىللەتتۇر. ئىنسان ئاچچىقىغا ھاي بىرەلسە ۋە غەزەپنى باسالسا بۇنداق قىلىش ئۆزى ۋە ئائىلىسى ئۈچۈنمۇ ناھايىتى زور ئۇتۇق قازانغان بولىدۇ. ئەكسىچە بولغاندا ئۆزى ۋە ئائىلىسى ئۈچۈن چوڭ بىر پالاكەتتۇر. بىر كشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى ماڭا نەسەھەت قىلغىن! دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئاچچىقلانما» دەپ ئۈچ قېتىم جاۋاب بەردى. [ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە ئاچچىقنى بېسىۋالغان كشى ھەقىقىي پەلۋاندۇر، دەپ تەرىپلىگەن. ئەبى ھۇرەيرىدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «چېلىشىشتا يەڭگەن باتۇر ئەمەس، ئاچچىقنى يەڭگەن باتۇر» دېگەن. [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس]

رىۋايەت قىلىنىشىچە زەينۇلئابدىن ئىبنى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ئۆزىنىڭ بىر خىزمەتكارىنى ئىككى قېتىم چاقىرغاندا ئۇ خىزمەتكار جاۋاب بەرمىگەن. كېيىن زەينۇلئابدىن ئۇ خىزمەتكارغا: چاقىرغىنىمنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ دېگەندە، ئۇ خىزمەتكارى: ئاڭلىدىم، دەپ جاۋاب بەرگەن. زەينۇلئابدىن ئۇنداق بولسا، نېمە ئۈچۈن جاۋاب بەرمىدىڭ، دېسە. خىزمەتكارى: ئەخلاقىڭنى ياخشىلىقنى بىلگەچكە سەندىن خاتىرجەم بولۇپ ھورۇنلۇق قىلدىم، دېگەندە زەينۇلئابدىن مېنىڭ خىزمەتچىمنى مەندىن خاتىرجەم قىلغان اللە قا شۇكۇرلەر بولسۇن! دەپ دۇئا قىلغان.

(7) - ھەرىئەتتا نورمال ۋە مۆتىدىل بولۇش. ھەرقانداق ئىشتا ھەددىدىن ئاشۇرۇۋېتىش ناچار ئەخلاقىتۇر. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاساسلىق دىنىي مەسىلىلەردە مۆتىدىللىقنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. ئۇنداق بولغان ئىكەن قالغان تۇرمۇش مەسىلىلەردە بولۇپمۇ تەربىيەلىش مەسىلىلەردە مۆتىدىل بولماسلىقىمىز توغرا بولامدۇ؟!

ئەبى مەسئۇد ئەقەبە ئىبنى ئومەر ئەلبەدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن پالانىنىڭ نامازنى ئۇزۇن ئوقۇيدىغانلىقى سەۋەبى بىلەن نامازغا كېچىكىپ كېلىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام غەزەپلىنىپ: «ئى خالايق! سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا كىشىلەرنى نامازدىن قاجۇرۇپ قويدىغانلار بار. كىمكى كۆپچىلىككە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇيدىكەن نامازنى قىسقا ئوقۇپ بەرسۇن، چۈنكى، ئىقتىدا قىلغان كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا قېرىلار، كىچىكلەر ۋە ھاجەتمەنلەر بار» دېدى. رىۋايەت قىلغۇچى مۇنداق دەيدۇ: مەن ھېچقاچان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ دەرىجىدە ئاچچىقلانغانلىقىنى كۆرمىگەن ئىدىم. [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس]

(8) - ۋەز - نەسەھەتنى چىرايلىق يوسۇندا قىلىش. ھەددىدىن ئارتۇق كۆپ قىلىنغان سۆزنىڭ قىممىتى بولمايدۇ. چىرايلىق رەۋىشتە قىلىنغان ۋەز - نەسەھەت اللە خالىسا ھەر ۋاقىت ئۈنۈملۈك بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمام ئەبۇ ھەنىپە (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) شاگىرتلىرىغا: سىلەر فىقھىنى ئۇنى ئاڭلاشقا ھېرىسمەن بولمىغان كىشىگە سۆزلىمەڭلار، دەپ نەسەھەت قىلغان. بۇنداق قىلىشنى ساھابىلار

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خۇلق - ئادىتىدىن ئۆگەنگەن ئىدى. ئىبنى سەلەمەنىڭ بىر تۇغقىنى ئەبۇ ۋائىلىدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم بىزىلەرگە ھەر پەيشەنبە كۈنى ۋەز - نەسپەت قىلاتتى. ئارىمىزدىن بىر ئادەم ئۇنىڭغا: ئى ئابدۇراھماننىڭ ئاتىسى! سەن بىزگە كۈندە ۋەز - نەسپەت قىلىپ بەرسەڭ، دېگەندە ئىبنى مەسئۇد: مەن ئۇنداق قىلىپ سىلەرنى زېرىكتۈرۈپ قويۇشتىن ئەنسىزلىكىم ئۈچۈن ئۇنداق قىلمايمەن، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزنىڭ جامائەتنى قاقچۇرۇۋاتماسلىقىمىز ئۈچۈن بىزدىن ۋەدە ئالغان ۋەز - نەسپەتنى سىلەرگە قىلمەن، دېدى.

ئاتا . ئانىلارغا ئەۋلادلارنىڭ بەرىكىتىنى بەھەققىدەكى خۇش خەۋەرلەر

ئىمام بۇخارىنىڭ ئەبۇ ھۇرەيرىدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىنسان ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئۈچ نەرسىدىن باشقا ئەمەللىرى ئۇزۇلۇپ قالىدۇ. (1) سەدىقە جارىيە، (2) باشقىلار مەنپەئەتلىنىدىغان ئىلىم، (3) ئۇنىڭغا دۇئا قىلىپ تۇرىدىغان ياخشى پەرزەنت»

ئىبنى ئەبى ھاتەم ئەبۇ دەردائۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئۆمۈرنىڭ ئۇزۇن بولۇشى ھەققىدە سۆزلەشتۈق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىر جانغا ئەجەل كەلگەندە اللە ئۇنىڭ جېنىنى ئېلىشنى كېچىكتۈرمەيدۇ. ئۆمۈرنىڭ ئۇزۇن بولۇشى، اللە بەندىسىگە ئۇنىڭغا دۇئا قىلىدىغان ۋە دۇئالىرى قەبرىسىگە يېتىدىغان ياخشى پەرزەنت ئاتا قىلىشىدۇر».

ئىمام بۇخارى ئۆزىنىڭ «ئەدەبۇلمۇفردە (كىشىلىك ئەخلاق)» دېگەن كىتابىدا ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مېيىت ئۆلگەندىن كېيىن دەرىجىسىنىڭ كۆتۈرۈلۈپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ: ئى رەببىم! بۇ نېمە ئىش! دەيدۇ. اللە بۇ ئەۋلادىڭنىڭ ساڭا تىلگەن مەغپىرىتىنىڭ پەزىلىتىدىن، دەپ جاۋاب بېرىدۇ».

ئەبۇ يەئلا ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلار تۇغۇلۇپ بالاغەت يېشىغا يەتكىچە بولغان ئارىلىقتا قىلغان ھەر بىر ياخشىلىقى ئۈچۈن ئاتىسىغا ياكى ئانىسىغا ئۇنىڭ ياخشى ئەجرى يېزىلىپ تۇرىدۇ. ئەمما يامان ئىش قىلغان بولسا ئۇنىڭ گۇناھى ئۇنىڭ ئۆزىگە ياكى ئاتا - ئانىسىغا يېزىلمايدۇ»

پەرزەنتلەر دۇنيا ھاياتىنىڭ زىننىتىنى بەھەم پىتىنىسىدۇر

پەرزەنت اللە تائالانىڭ ئىنسانلارغا قىلغان سوغىتى بولۇپ، ئۇلارغا قارىغاندا كۆزلەر راھەتلىنىدۇ، كۆڭۈللەر شادلىنىدۇ. ئۇلار بىلەن سۆزلەشكەندە قەلبلەر ھۇزۇر ئالىدۇ. ئۇلار دۇنيا ھاياتلىقىنىڭ گۈل - چېچەكلىرىدۇر.

اللہ تائالا سۇرە ئال ئىمراننىڭ 14 - ئايىتىدە بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: ﴿ئاياللار، ئوغۇللار، ئالتۇن - كۆمۈشتىن توپلانغان كۆپ ماللار، ئارغىماقلار، چارۋىلار ۋە ئېكىنلەردىن ئىبارەت كۆڭۈل تارتىدىغان نەرسىلەرنىڭ مۇھەببىتى ئىنسانلارغا چىرايلىق كۆرسىتىلدى. ئۇلار دۇنيا تىرىكچىلىكىدە مەنپەئەتلىنىدىغان (باقاسى يوق) شەيئىلەردۇر؛ اللہ نىڭ دەرگاھىدا بولسا قايتىدىغان گۈزەل جاي (يەنى جەننەت) باردۇر (شۇنىڭ ئۈچۈن باشقىغا ئەمەس، جەننەتكە قىزىقىش كېرەك) بۇندىن باشقا يەنە سۇرە كەھفىنىڭ 46 - ئايىتىدە: ﴿ماللار ۋە بالىلار دۇنيا تىرىكچىلىكىنىڭ زىننىتىدۇر، باقى قالدۇرغان ياخشى ئەمەللەرنىڭ ساۋابى پەرۋەردىگارنىڭ نەزىرىدە تېخىمۇ ياخشىدۇر. ئۈمىد تېخىمۇ چوڭدۇر﴾ دېگەن بولسا، سۇرە ھەدىدىنىڭ 20 - ئايىتىدە: ﴿بىلىڭلاركى، دۇنيا تىرىكچىلىكى ئويۇندىن، (كىشىنى ئاخىرەتتىن غەپلەتتە قالدۇرىدىغان) مەشغۇلاتتىن، زىيۇنەتتىن، ئۆزئارا پەخىرلىنىشتىن، پۇل - مال، پەرزەنت كۆپەيتىپ پەخىرلىنىشتىن ئىبارەتتۇر﴾ دېگەن.

شۇڭا كافىرلارنىڭ بۇ خىل زىننەتلەرگە ئالدىنىپ، ئەۋلادلىرى بىلەن پەخىرلەنگەنلىكىنى كۆرۈمىز. ئەگەر ئۇلاردا شۇ پەخىرلىنىشنى توسۇپ قالدۇرغان قورققۇنچ بولسا ئىدى، اللہ ئۇلاردىن رازى بولغان بولغان، ھازىرقىدىنمۇ كۆپ ئەۋلادلارنى ئاتا قىلغان بولاتتى. ئۇلار مۆمىنلەرگە ئەۋلادلىرى بىلەن يوغانچىلىق قىلىدۇ. شۇڭا اللہ ئايەتلەردە كاپىرلارنىڭ ئۆتمۈشتىن قالغان پەخىرلىنىشلىرىنى سۆكۈپ، كۆپلۈكنىڭ اللہ نىڭ نەزىرىدە ھېچانداق پايدا بەرمەيدىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۆمىنلەرگە تەسەللىي بېرىدۇ.

بۇ ھەقتە اللہ تائالا سۇرە ئال ئىمراننىڭ 116 - ئايىتىدە: ﴿شۈبھىسىزكى، كاپىرلارنىڭ ماللىرى، بالىلىرى اللہ نىڭ ئازابى ئالدىدا ھەرگىز ھېچ نەرسىگە دال بولالمايدۇ؛ ئۇلار دوزاخ ئەھلىدۇر، دوزاخقا مەڭگۈ قالدۇرۇلدى﴾ دېگەن بولسا سۇرە تەۋبەنىڭ 55 - ئايىتىدە: ﴿ئۇلارنىڭ مال - مۈلكى ۋە ئەۋلادى سېنى ئەجەبلەندۈرمىسۇن، اللہ ئۇلارنى بۇ دۇنيادا شۇ نەرسىلەر بىلەن ئازابلاشنى ۋە ئۇلارنىڭ كاپىر پېتى جان ئۇزۇشىنى ئىرادە قىلىدۇ﴾ ۋە شۇ سۈرىنىڭ 69 - ئايىتىدە: ﴿ئى مۇناپىقلار، سىلەرنىڭ ھالىڭلار سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن (ھالاك بولغان ئۈممەتلەرنىڭ ھالىغا) ئوخشايدۇ، ئۇلار كۈچ - قۇۋۋەتتە سىلەردىن كۈچلۈك، مال - مۈلكى ۋە ئەۋلادى سىلەرنىڭكىگە قارىغاندا كۆپ ئىدى. سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەر (دۇنيانىڭ لەززەتلىرى جەھەتتىكى) نېسىۋىسىدىن بەھرىمەن بولغاندەك، سىلەرمۇ (دۇنيانىڭ لەززەتلىرى جەھەتتىكى) نېسىۋەڭلاردىن بەھرىمەن بولدۇڭلار؛ ئۇلار باتىلغا چۆمگەندەك، سىلەرمۇ باتىلغا چۆمدۈڭلار؛ ئەنە شۇلارنىڭ ياخشى ئەمەللىرى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ئېتىبارسىزدۇر، ئەنە شۇلار زىيان تارتقۇچىلاردۇر﴾ دەيدۇ.

اللہ تائالا يەنە سۇرە مۆمىنۇننىڭ 55 -، 56 - ئايەتلىرىدە: ﴿ئۇلار) بىزنىڭ ئۇلارغا مال - مۈلك ۋە ئەۋلادلىرىنى بەرگەنلىكىمىزنى ئۆزلىرىگە تېز ياخشىلىق قىلغانلىق دەپ ئويلايدۇ؟ ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئۇلار ئۇقمايدۇ﴾ دېگەن بولسا، سۇرە سەبەئىنىڭ 35 -، 36 -، 37 - ئايەتلىرىدە: ﴿ئۇلار يەنە: «بىزنىڭ ماللىرىمىز ۋە بالىلىرىمىز ئەڭ كۆپ، بىز ئازابلانمايمىز» دېدى. ئېيتقىنىكى، «ھەقىقەتەن، پەرۋەردىگار كىمنىڭ رىزىقىنى كەڭ قىلىشنى خالىسا ئۇنى كەڭ قىلىدۇ، (كىمنىڭ رىزىقىنى تار قىلىشنى خالىسا ئۇنى) تار قىلىدۇ، لېكىن كىشىلەرنىڭ تولىسى (بۇنى) ئۇقمايدۇ». ماللىرىڭلار ۋە بالىلىرىڭلار سىلەرنى بىزگە يېقىنلاشتۇرالمايدۇ، پەقەت ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغانلارغا قىلغان ئەمەللىرى

ئۈچۈن ھەسسىلەپ ساۋاب بېرىلىدۇ، ئۇلار (جەننەتنىڭ) ئېسىل ئۆيلىرىدە (ھەر قانداق كۆڭۈلسىزلىكتىن) ئەمىن بولغان ھالدا تۇرىدۇ».

اللہ تائالا قۇرئان كەرىمدە يۇقىرىدا دېگەندەك ئىنساننى ئەۋلادلاردىن كېلىدىغان پىتىدىن ئاگاھلاندۇردى. شۇنداقلا اللہ نىڭ دەرگاھىدا يۇقىرى مەرتىۋىگە ئېرىشىشنىڭ يوللىرى بىلەن اللہ نىڭ غەزىپىگە يولۇقتۇرىدىغان ئىشلاردىنمۇ خەۋەر بەردى. تۆۋەندىكى ئايەتلەر بۇ مەزمۇنلارنى كۆچەيتىپ كەلگەندۇر: ﴿بىلىڭلاركى، سىلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن بىر تۈرلۈك سىناقتۇر، اللہ نىڭ دەرگاھىدا چوڭ ساۋاب بار﴾⁽¹⁾ ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەرنىڭ ئاياللىرىڭلاردىن، بالىلىرىڭلاردىن سىلەرگە دۈشمەن بولىدىغانلىرىمۇ بار، ئۇلاردىن ئېھتىيات قىلىڭلار، ئەگەر (ئۇلارنى) ئەپۇ قىلساڭلار، كەچۈرسەڭلار، مەغپىرەت قىلساڭلار (اللہ سىلەرنىمۇ مەغپىرەت قىلىدۇ). اللہ ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر. سىلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار (سىلەرگە اللہ تەرىپىدىن) بىر تۈرلۈك سىناقتۇر، اللہ نىڭ دەرگاھىدا كاتتا ساۋاب بار﴾⁽²⁾ ﴿ئى ئىنسانلار! پەرۋەردىكارىڭلارغا (بۇيرۇقلىرىنى ئورۇنلاش، مەنى قىلغان ئىشلاردىن چەكلىنىش بىلەن) تەقۋادارلىق قىلىڭلار، شۇنداق بىر كۈندىن قورقۇڭلاركى، (ئۇ كۈندە) ئاتا بالىسىغا ئەسقاتمايدۇ، بالىمۇ ئاتىسىغا ئەسقاتمايدۇ، اللہ نىڭ ۋەدىسى ھەقىقەتەن ھەققۇر، سىلەرنى ھەرگىز دۇنيا تىرىكچىلىكى مەغرۇر قىلمىسۇن، شەيتاننىڭ سىلەرنى اللہ نىڭ ئەپۇسىنىڭ كەڭلىكى بىلەن مەغرۇر قىلىشىغا يول قويماڭلار﴾⁽³⁾

ئەمما ئەۋلادىغا اللہ نىڭ شەرئىتىدە كۆرسەتكىنى بويىچە مۇھەببەت ئاتا قىلغان بەندىسىگە بېرىدىغان ئەجىرىدىن اللہ تائالا تۆۋەندىكىدەك خەۋەر بېرىدۇ: ﴿ئېيتقىنىكى، «ئەگەر سىلەرنىڭ ئاتاڭلار، ئوغۇللىرىڭلار، قېرىنداشلىرىڭلار، خوتۇنلىرىڭلار، ئۇرۇق – تۇغقانلىرىڭلار (ھەمدە ئۇلاردىن باشقىلار)، تاپقان پۇل – ماللىرىڭلار، ئاقماي قېلىشىدىن قورققان تىجارىتىڭلار، ياخشى كۆرىدىغان ئۆيلىرىڭلار سىلەر ئۈچۈن اللہ دىن، اللہ نىڭ پەيغەمبىرىدىن ۋە اللہ نىڭ يولىدا جىھاد قىلىشتىنمۇ سۆيۈملۈك بولسا (يەنى شۇلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، اللہ نىڭ پەيغەمبىرىگە ياردەم بەرمىسەڭلار)، ئۇ ھالدا سىلەر تاكى اللہ نىڭ ئەمرى (يەنى مەككىنى پەتھ قىلىش ئىزىنى) كەلگۈچە كۈتۈڭلار، اللہ پاسىق قەۋمنى (يەنى اللہ نىڭ دىنىنىڭ چەك – چېگرىسىدىن چىقىپ كەتكۈچىلەرنى) ھىدايەت قىلمايدۇ﴾⁽⁴⁾.

بىراق اللہ تائالا ئىمان يولىدىن يىراق يول تۇتقان، ئەخلاقى ناچار، پاسىق پەرزەنتلەردىن تېنىمىز، ھېس – تۇيغىمىز، شەخسىيىتىمىز بىلەن يىراق تۇرۇشىمىزنى ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللہ غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىدىغان بىر قەۋمنىڭ اللہ بىلەن ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلەن قارىشلاشقانلارنى – ئۇلارنىڭ ئانىلىرى، ئوغۇللىرى، يا قېرىنداشلىرى، يا ئۇرۇق – تۇققانلىرى بولغان تەقدىردىمۇ – دوست تۇتقانلىقىنى كۆرمەيسەن (يەنى ئۇلارنى دوست تۇتۇشى مۇمكىن ئەمەس)، ئەنە شۇلارنىڭ دىللىرىدا اللہ ئىمانى مەھكەم قىلدى ۋە ئۆز دەرگاھىدىن بولغان روھ بىلەن ئۇلارنى كۈچەيتتى، اللہ ئۇلارنى ئاستىدىن ئۆستەڭلار ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەتلەرگە كىرگۈزىدۇ، ئۇلار جەننەتلەردە مەڭگۈ قالىدۇ، اللہ ئۇلاردىن

(1) سۇرە ئەنفال 28 - ئايەت

(2) سۇرە تەغابۇن 14 - 15 - ئايەتلەر

(3) سۇرە لوقمان 33 - ئايەت

(4) سۇرە تەۋبە 24 - ئايەت

رازى بولدى، اللہ دىن ئۇلارمۇ مەمنۇن بولدى، ئەنە شۇلار اللہ نىڭ قوشۇندۇر، بىلىڭلاركى، اللہ نىڭ قوشۇنى مەقسەتكە ئېرىشكۈچىلەردۇر»⁽¹⁾.

پەرزەنتلەرنىڭ پىتىنىسىگە روزا تۇتۇش، ناماز ئوقۇش، سەدىقە بېرىش، ياخشىلىققا بويرۇپ يامانلىقتىن توسۇش ئارقىلىق كەففارەت بولىدۇ. بۇ ھەقتە ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن. ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە ترمىزى ھۇزەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇزۇن ھەدىسىدە: «ئەركىشىنىڭ پىتىنىسى ئائىلىسىدىن، مېلىدىن، ئەۋلادىدىن، نەپسى خاھىشىدىن ۋە خوشنىسىدىن كېلىدۇ. بۇنىڭ كەففارىتى روزا تۇتۇش، ناماز ئوقۇش، سەدىقە بېرىش، ياخشىلىققا بويرۇپ، يامانلىقتىن توسۇشتۇر».

اللہ تائالا ھەممىزگە تائەت قىلىشتا ياردەم بېرىدىغان، ئۇنتۇپ قالغانلىرىمىزنى ئەسلىتىدىغان، ئازساق نەسپەت قىلىدىغان سالىھ پەرزەنت ئاتا قىلغاي! ئامىن!

ئەۋلاد تەربىيەلىشتە ئىنسان بىلەن شەيتان ئارىسىدىكى كۈرەش

ھەقىقەتەنمۇ شەيتان ئىنسان بىلەن ئۇنىڭ ئەۋلادى ئوتتۇرىسىدىكى ئاشكارا دۈشمەندۇر. شۇبھىسىزكى اللہ تائالا شەيتاننىڭ ئىنسان بالىلىرىنى اللہ نىڭ تائىتىدىن، اللہ نىڭ شەرئىتىدىن يىراقلاشتۇرۇپ ئۆزىگە ئەگەشتۈرۈدىغانلىقىغا قەسەم قىلغانلىقىدىن خەۋەر بەردى. ئېنىقكى مېھرىبان اللہ بۇنى بىزگە ئەھۋالىمىزنى ياخشى كۆزىتىشىمىز، شەيتاننىڭ بۇ ھەقتىكى ۋەدىسىدىن ئاگاھ بولۇشىمىز ئۈچۈن خەۋەر قىلدى. بىزنىڭ شەيتاندىن يىراق بولۇشىمىز ئۈچۈن بالىلىقتىن ئىبارەت بىر دەۋرىنى ئاتا قىلدى. ناۋادا ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلىرىنىڭ بالىلىقىدىكى بۇ مەزگىللىرىنى ئۆتكۈزۈپتېپ قالسا پەرزەنتلىرىنى بۇندىن كېيىنكى تەربىيىسىدە بۇنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇش ناھايىتى تەسكە توختايدۇ.

اللہ تائالا سۈرە ئىسرانىڭ 61 -، 62 -، 63 - ئايەتلىرىدە: ﴿ئىبلىس: «ماڭا ئېيتىپ بەرگىنە، سەن مەندىن ئۈستۈن قىلغان ئادەم مۇشۇمۇ؟ ئەگەر ماڭا قىيامەتكىچە مۆھلەت بېرىدىغان بولساڭ، ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىنى (ئازدۇرۇپ) تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتۇۋېتىمەن (يەنى ئۇلارنى خالىغانچە يېتىلەيمەن)» دېدى. اللہ (ئىبلىسقا) ئېيتتى: «بارغىن (ساڭا مۆھلەت بەردىم)، ئۇلاردىن (يەنى ئادەم بالىلىرىدىن) كىمكى ساڭا ئەگىشىدىكەن، (جەھەننەم ساڭا ۋە ئۇلارغا) بېرىلگەن تولۇق جازادۇر. ئۇلارنىڭ ئىچىدىن قوزغىتالايدىغانلىكى ئادەمگىنى ئاۋازىڭ بىلەن (يەنى گۇناھقا چاقىرىشنىڭ بىلەن) قوزغاتقىن، ئاتلىق ۋە پىيادە قوشۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا ھۇجۇم قىلغىن، ئۇلارنىڭ ماللىرىغا ۋە بالىلىرىغا شېرىك بولغىن، ئۇلارغا (يالغان) ۋەدىلەرنى بەرگىن - شەيتاننىڭ ئۇلارغا بەرگەن ۋەدىسى پەقەت ئالدامچىلىقتۇر».

ئىمام مۇسلىم ئىياز ئىبنى ھەمماد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللہ تائالا: "ھەقىقەتەن مەن بەندىلىرىمنى پاك ئىسلامنى بىلىدىغان پاك تەبىئەت بىلەن ياراتتىم، شۇنىڭدىن كېيىن شەيتان كېلىپ ئۇلارنى ئازدۇردى" دەيدۇ» دېدى. بىز تۇرمۇشتا ھەقىقەتەنمۇ بەزى

(1) سۈرە مۇجادىلە 22 - ئايەت

ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنتلىك بولالماسلىقتەك سىناق بىلەن سىنىلىدىغانلىقىنى كۆرۈپ تۇرىمىز. بۇنداق قىلىش شۇنداق بىر ھېكمەتتىكى پەرزەنتلىك بولۇشتىن مەھرۇم قىلىنغان ئاتا - ئانىلار ھەمىشە ئاللاھ تائالادىن ئۆزلىرىگە پەرزەنت بولۇپمۇ ياخشى پەرزەنت تەلەپ قىلىش بىلەن دىللىرى يۇمشىغان ھالەتتە ياشايدۇ.

بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا سۈرە شۇرانىڭ 49 -، 50 - ئايىتىدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئاللاھ غا خاستۇر، ئاللاھ نېمىنى خالىسا شۇنى يارىتىدۇ، خالىغان ئادەمگە قىز پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ، خالىغان ئادەمگە ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ ياكى ئۇلارغا ئوغۇل، قىزنى ئارىلاش بېرىدۇ، خالىغان ئادەمنى تۇغماس قىلىدۇ، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىگە قادىردۇر﴾.

ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى جاھىلىيەت دەۋرىدە پەرزەنتلىك بولالمىغان كىشىلەر باشقىلارنىڭ بالىلىرىنى بېقىۋېلىش، ئۇلارنى تەربىيەلەپ نەسەبلىرىنى ئۆزلىرىگە نىسبەت قىلىۋېلىش قاتارلىق ئىشلارنى قىلاتتى. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە بالىلارنى ئۆز ئاتىسىغا نىسبەت بېرىشكە، باشقىلارنى: ئۇ بالام، دەپ ھېسابلاپ ئۇلارنىڭ نەسەبىنى ئۆز ئاتىلىرىغا قايتۇرۇشقا بۇيرۇپ ئايەتلەرنى نازىل قىلدى. مەسىلەن ئاللاھ تائالانىڭ سۈرە ئەھزابىنىڭ 4 -، 5 - ئايەتلىرى بۇنىڭ دەلىلىدۇر. ئاللاھ تائالا بۇ يەردە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللاھ ھېچ ئادەمنىڭ ئىچىدە ئىككى يۈرەك ياراتقىنى يوق، سىلەر زىھار قىلغان ئاياللىرىڭلارنى ئاللاھ سىلەرگە ئانا قىلغىنى يوق، سىلەر بالا قىلىۋالغانلارنىمۇ ئاللاھ (ھەممە ھۆكۈمدە ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولغان) بالىلىرىڭلارنىڭ ھۆكۈمدە قىلمىدى، بۇ (يەنى ئۆز پۇشتۇڭلاردىن بولمىغانلارنى بالا دېيىش) پەقەت ئاغزىڭلاردا ئېيتىلغان سۆزدۇر، ئاللاھ ھەق (سۆز) نى ئېيتىدۇ، توغرا يولغا باشلايدۇ. ئۇلارنى ئاتىلىرىنىڭ ئىسىملىرى بىلەن چاقىرىڭلار، بۇ ئاللاھ نىڭ دەرگاھىدا توغرىدۇر، ئەگەر ئۇلارنىڭ ئاتىلىرىنى بىلمىسەڭلار، ئۇ چاغدا ئۇلار سىلەرنىڭ دىنىي قېرىنداشلىرىڭلاردۇر، دوستلىرىڭلاردۇر، سىلەر سەۋەنلىكتىن قىلىپ سالغان ئىشلاردا سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، لېكىن قەستەن قىلغان ئىشىڭلاردا (سىلەرگە گۇناھ بولىدۇ)، ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر﴾.

تۇغۇلغان ئاتا - ئانىلارنىڭ ياخشى بولۇشىنىڭ ئەۋلادلارغا بولغان تەسىرى

ئاتا - ئانىلارنىڭ ياخشى كىشىلەردىن بولۇشى، ئۇلارنىڭ ھەر ئىشتا پەرزەنتلەر ئۈچۈن ياخشى ئۆلگە بولۇشى پەرزەنتلەر ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم تەسىر قىلىش كۈچىگە ئىگە. ئەگەر ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆزلىرى تەقۋادار كىشىلەر بولغىنىدا ئۇلار ئاللاھ نىڭ بۇيرۇقلىرىغا ئىتائەت قىلىش بىلەن بىرگە پەرزەنتلىرىگە بۇ ھەقتە ئازغىنە كۈچ سەرپ قىلسا ۋە ئۇلارنىڭمۇ تەقۋادار ئىنسانلاردىن بولۇشىغا ياردەمچى بولسا پەرزەنتلەر تەبىئىي ھالدا ئاللاھ تائالاغا بويسۇنۇش ۋە ئىتائەت قىلىش ئېڭىدا چوڭ بولىدۇ. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇ ئەۋلادلار بىر - بىرى بىلەن قانداشتۇر﴾⁽¹⁾.

ئاتا - ئانىلارنىڭ ياخشى كىشىلەردىن بولۇشىنىڭ پەرزەنتلىرىگە پايدا يەتكۈزىدىغانلىقىنى قۇرئان كەرىمدىكى مۇسا ئەلەيھىسسالام بىلەن خىزىر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىسسىسىدىن كۆرىۋالغىلى بولىدۇ.

(1) سۈرە ئال ئىمران 34 - ئايەتنىڭ بىرىقىسى.

خىزىر ئەلەيھىسسالام بېقىلىپ كېتەي دەپلا قالغان بىر تامنى ھەق ئالماي يېڭىلاپ ياساپ قويدۇ، مۇسا ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنىڭ سەۋەبىنى سورىغاندا خىزىر ئەلەيھىسسالام: بۇ تامنىڭ ئاستىدا ئىككى يېتىم بالىنىڭ مال - مۈلكىنىڭ بارلىقىنى، بۇ بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ ياخشى كىشىلەردىن ئىكەنلىكىنى دەپ بەرگەن. ھەتتا پەرىشتىلەرمۇ مۆمىنلەرگە ۋە ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىغا: ﴿پەرۋەردىگارمىز! سەن ئۇلارنى، ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىدىن، ئاياللىرىدىن، ئەۋلادلىرىدىن ياخشى بولغانلارنى ئۇلارغا ۋەدە قىلغان مەڭگۈلۈك جەننەتكە كىرگۈزگىن، سەن ھەقىقەتەن غالىبسىەن، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسىەن﴾⁽¹⁾.

پەرزەنتلەر ئاللاھقا بويسۇنۇش، تائەت ئىبادەت ئۈستىدە چوڭ بولسا ئايەتلەردە خەۋەر بېرىلگەندەك مەڭگۈ بەختلىك بولىدىغان جەننەتلەردە ئاتا - ئانىلىرى بىلەن بىرگە بولىدۇ: ﴿ئۆزلىرى ئىمان ئېيتقان، ئەۋلادلىرىمۇ ئەگىشىپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز، ئۇلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىدىن قىلچىمۇ كېمەيتىۋەتمەيمىز، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا مەسئۇلدۇر﴾⁽²⁾.

شۇنىڭ ئۈچۈن سالىھ كىشىلەردىن بىرى بالىسىغا: ئى ئوغلۇم! مەن سېنىڭ ئۈچۈن نامازنى كۆپ ئوقۇيمەن، دېگەن. سەھلۈتتە ستۇرى تېخى تۇغۇلمىغان بالىسى ئۈچۈن ئاللاھقا دۇئا قىلىپ ئۆزىگە ياخشى پەرزەنت بېرىلىشىنى ئاللاھقا تائالادىن تىلەش بىلەن بىرگە ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا ئۆز - ئۆزىگە ۋەدە بېرىپ مۇنداق دېگەن: مەن ئاللاھقا تائالانىڭ بىز ئىنسان بالىلىرىدىن ئالغان ۋەدىسىگە (يەنى ئاللاھقا تائالا ئادەم ئەلەيھىسسالامنى يارىتىپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن دۇنياغا كېلىدىغان بارلىق ئەۋلادلىرىدىن ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرمەسلىكىگە ئالغان ۋەدىسىگە) ۋاپا قىلىمەن، ھازىردىن تارتىپ تاكى ئاللاھ پەرزەنتلىرىمنى يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچتۇرغانغا قەدەر ئۇنى پەرۋىش قىلىشىنى باشلايمەن (يەنى ئۇلار ئۈچۈن ياخشى ئەمەل قىلىمەن).

يۇقىرىقى مىساللار بۇرۇنقى ياخشى كىشىلەرنىڭ ياخشى ئەۋلادلارغا ئېرىشىشىگە نەقەدەر ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنىڭ دەلىللىرىدۇر. ئاللاھقا تائالا بىز ھەممىزگە ياخشى پەرزەنت ئاتا قىلسۇن! ئۇ ئاڭلىغۇچى ۋە دۇئالارنى قوبۇل قىلغۇچىدۇر.

بەيھەقى ئۆزىنىڭ "ئېتىقاد" دېگەن كىتابىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئاللاھقا تائالانىڭ: ﴿ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ﴾⁽³⁾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندىن كېيىن ئاللاھ يەنە بۇ ئايەتنىڭ ئارقىسىدىن: ﴿ئۆزلىرى ئىمان ئېيتقان، ئەۋلادلىرىمۇ ئەگىشىپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز، ئۇلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىدىن قىلچىمۇ كېمەيتىۋەتمەيمىز، ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا مەسئۇلدۇر﴾⁽⁴⁾ يەنى ئاتا - ئانىلارنىڭ سالىھ بولغانلىقى سەۋەبى بىلەن ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئىچىدىن ئىمان ئېيتقانلارنىڭ جەننەتتىكى دەرىجىلىرىنى باراۋەر قىلىمىز، دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى.

(1) سۇرە غافىر 8 - ئايەت

(2) سۇرە تۇر 21 - ئايەت

(3) سۇرە نەجم 39 - ئايەت

(4) سۇرە تۇر 21 - ئايەت

رەۋايەتتە اللہ تائالانىڭ: ﴿ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز﴾ دېگەن ئايىتى ھەققىدە ئىبنى ئابباس: يۈكسەك ۋە پاك بولغان اللہ جەننەتتە مۆمىنلەرنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ دەرىجىسىنى ئۇلارنىڭ ھېچقانداق ئەمەلى بولمىسىمۇ مۆمىن ئاتا - ئانىسى بىلەن باراۋەر قىلىدۇ، دېگەنلىكتۇر، دېگەن. ئاندىن اللہ تائالانىڭ: ﴿ئۆزلىرى ئىمان ئېيتقان، ئەۋلادلىرىمۇ ئەگىشىپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز، ئۇلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىدىن قىلچىمۇ كېمە يەتتەيمىز، ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز﴾ دېگەن ئايەتنى قايتا ئوقۇدى.

ئىبنى شاھىن، ھارس ئىبنى نوئمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رەۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بىر ئادەمنى چاقىرىغان پېتى سالاملاشمايلا كېلىپ ئولتۇردى. ئاندىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام: ئەگەر ئۇ سالام بەرگەن بولسا ئىدى، ئەلۋەتتە بىز جاۋاب قايتۇرغان بولاتتۇق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامدىن: «سەن ئۇنى تونۇمسەن؟» دەپ سورىۋېدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام: ھەئە! ئۇ ھۇنەين ئۇرۇشىدا سەۋر قىلىپ تۇرغان 80 كىشىدىن بىرى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى جەننەتلەردە باغ - بوستانلار بىلەن رىزىقلاندۇرۇلىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى.

سەئىد ئىبنى مۇسەيب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن بالامنى ئويلىساملا ناماز ئوقۇيمەن، ھەم نامىزمنى ئۇزارتىمەن ۋە اللہ تىن ئەۋلادىمنى يەتتە چوڭ گۇناھلاردىن ساقلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن، چۈنكى اللہ تائالا: ﴿ھەقىقەتەن كىتابىنى (يەنى قۇرئانىنى) نازىل قىلغان اللہ مېنىڭ ئىگەمدۇر، ئۇ ياخشىلارغا ئىگىدارچىلىق قىلىدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن.

توي قىلىش ۋە قۇبا . بابىلىق

نىكاھ نېمىتى اللہ نىڭ ئىنسانغا قىلغان نېمەتلىرىدىندۇر. ھەم ئۇ بارلىق پەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننەتلىرىدىن بولۇپ، اللہ تائالا ئۇنى ئىنسانىي ھاياتلىقنىڭ نەسىل قالدۇرۇش يولى قىلدى. ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئۆتۈرسىدا قۇرۇلىدىغان نىكاھ اللہ نىڭ ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىدا بېكىتكەن ئالاقىسىدۇر. اللہ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللہ سىلەر (نىڭ ئۆنسى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار) ئۈچۈن خوتۇنۇڭلارنى ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتتى، سىلەر ئۈچۈن ئۇلاردىن ئوغۇللارنى ۋە نەۋرىلەرنى ياراتتى. سىلەرگە تۈرلۈك شېرىن نەرسىلەرنى رىزىق قىلىپ بەردى. ئۇلار باتلىغا (يەنى بۇتلارغا) ئىشىنىپ اللەنىڭ نېمىتىگە كۇفرىلىق قىلامدۇ؟﴾⁽²⁾ بىز سەندىن ئىلگىرى ھەقىقەتەن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارغا خوتۇنلار ۋە بالىلار بەردۇق﴾⁽³⁾.

اللہ تائالا ئىنسان بالىسىغا نىكاھتىكى بۇ ئاشكارا ھېكمەت ۋە ئۇنىڭ زېمىن يۈزىدىكى اللہ نىڭ ئايەتلىرىدىن بىر ئالامەت ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ كاتتىلىقىنى ئۇنىڭ ئىنساننىڭ نەپسىگە نىسبەتەن سولتانلىق رولىنى ئوينايدىغانلىقى ئۈستىدە تەپەككۈر قىلىشقا، بۇ ئارقىلىق اللہ سۇبھانە تائالا تەرەپكە

(1) سۈرە ئەئراى 196 - ئايەت

(2) سۈرە نەھىل 72 - ئايەت

(3) سۈرە رەئەد 38 - ئايەت

يۈزلىنىپ ئۇنىڭدىن ياردەم سوراپ، ئۇنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە ئىمان كەلتۈرۈپ ۋە تەستىقلىشىمىزغا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاياللار بىلەن ئۇنى - ئۆلپەت ئېلىشىڭلار ئۈچۈن (اللە نىڭ) ئۇلارنى سىلەرنىڭ ئۆز تىپىڭلاردىن ياراتقانلىقى، ئاراڭلاردا (يەنى ئەر - خوتۇن ئارىسىدا) مېھىر - مۇھەببەت ئورناتقانلىقى اللە نىڭ (كامالى قۇدرىتىنى كۆرسىتىدىغان) ئالامەتلىرىدىندۇر، پىكىر يۈرگۈزىدىغان قەۋم ئۈچۈن، شەك - شۈبھىسىزكى، بۇنىڭدا نۇرغۇن ئىبرەتلەر بار﴾⁽¹⁾.

اللە تائالانىڭ ئىنسانلارغا بېكىتكەن بۇ خىل ئاجايىب قۇدا - باجلىق باغلىنىش مۇناسىۋىتى، اللە نىڭ بەندىلىرىگە قىلغان مېھرىبانلىقى ۋە كۈيۈنۈشى بولۇپ ئۇ بەندىلىرىگە روھىي جەھەتتىن مېھىر - مۇھەببەت ۋە خاتىرجەملىك ئاتا قىلىدۇ.

بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە ئىنساننى ئابىمەنىدىن ياراتتى، ئۇنى بالىلار نىسبەت بېرىلىدىغان ئەر ۋە قۇدا - باجلىق پەيدا قىلىدىغان ئايال (دىن ئىبارەت ئىككى خىل قىلىپ) ياراتتى، پەرۋەردىگارىڭ ھەممىگە قادىردۇر﴾⁽²⁾.

ئەر . ئايال بىر تۆشەكتە بولغاندا يانئىش پەرزەنت ئۈمىد قىلىپ بۇئا قىلىش

ئابدۇررازاق ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىدۇ: «سىلەردىن بىرىڭلار ئايالى بىلەن بىرگە بولماقچى بولسا: بىسىمىلاھ، ئى اللە! بىزدىن شەيتاننى يىراق قىلغىن ۋە بىزگە ئاتا قىلىدىغان پەرزەنتىمىزنىمۇ شەيتاندىن يىراق قىلغىن! دېسە ئۇ ئىككىسىدىن تۇغۇلغان بالغا شەيتان ھەرگىز زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ». [ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى]

يەنە بىر رىۋايەتتە: «ئەگەر بىرىڭلار ئايالى بىلەن بىرگە بولغاندا: ئى اللە! بىزنى ۋە بىزگە رىزىق قىلىپ بېرىدىغان پەرزەنتىمىزنى شەيتاندىن يىراق قىلغىن! دېسە، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا پەرزەنت رىزىق قىلىپ بېرىلسە، اللە خالىسا ئۇ بالغا شەيتان ھەرگىزمۇ زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ» دېدى، دېيىلگەن.

ئابدۇررازاق ھەسەننىڭ: ئەگەر بىر كىشى ئايالى بىلەن بىرگە بولغاندا: «بىسىمىلاھ، ئى اللە! بىزگە رىزىق قىلىپ بەرگىنىڭدە بەرىكەت ئاتا قىلغىن، بىزنىڭ رىزىقىمىزغا شەيتاننى ھەرگىزمۇ شېرىك قىلمىغىن! دېسە، شۇ قېتىمدا ئايالى ھامىلدار بولۇپ قالسا، تۇغۇلغان بالىسى سالىھلاردىن بولىدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

بالىنىڭ پەيدا بولۇش جەريانى

ئەر - ئايال ئىككەيلەن نىكاھتىن ئىبارەت بۇ باسقۇچنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن اللە تىن ئۆزلىرىگە سالىھ پەرزەنت تەلەپ قىلىش باسقۇچىغا قەدەم قويدۇ. ئۆزلىرىگە سالىھ ئەۋلادنى نېمەت

(1) سۈرە رۇم 21 - ئايەت

(2) سۈرە فۇرقان 54 - ئايەت

قىلىپ بېرىشنى تىلەيدۇ. ناۋادا ئۇلارغا پەرزەنت ئاتا قىلىشنى كېچىكتۈرسە ئۇ ئىككىسىنىڭ تەلىپى بارغانسېرى كۈچىيىپ، شۇڭا ئىنساننىڭ ئەسلىنىڭ ئەسلىنىڭ تىلغا ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان بىر نەرسە ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بۇ دۇنياغا كېلىشىدىكى بىردىن - بىر سەۋەبچىسى ئىكەنلىكىنى، شۇڭا ئىنساننىڭ ئەسلىنىڭ ئەسلىنىڭ تىلغا ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان بىر نەرسە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىنسان (ئانىنىڭ قورسىقىدا) بىر مۇددەتنى ئۆتكۈزدى، ئۇ (ئەرزىمەيدىغان بىر نەرسە بولدى)﴾⁽¹⁾.

بالىنىڭ ئابىمەنىي پەزىلىتىنى ئەيىۋال

ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئىنساننى ئۆزىنىڭ ئەسلى يارىتىلىشى ۋە نېمىدىن يارىتىلغانلىقى ھەققىدە ياخشى تەپەككۈر قىلىشقا، بويسۇنۇشقا ئاللاھ نىڭ بەرگەن نېمەتلىرىنى تونۇپ، چوڭچىلىق ۋە تەكەببۇرلۇق قىلماستىن ئۆزىگە داۋاملىق ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿ئىنسان نېمىدىن يارىتىلغانلىقىغا قارىسۇن، ئۇ ئېتىلىپ چىققۇچى مەنىدىن يارىتىلدى. ئۇ مەنىي ئۇمۇرتقا بىلەن قوۋۇرغا سۆڭىكىنىڭ ئارىسىدىن چىقىدۇ﴾⁽²⁾ ﴿ئىنسانغا لەنەت بولسۇنكى، ئۇ ئەجەب كاپىر بولدى! ئىنسان نېمىدىن يارىتىلغانلىقىغا قارىسۇن، ئاللاھ ئۇنى نېمىدىن ياراتتى؟ ئاللاھ ئۇنى ئابىمەنىدىن ياراتتى، (ئۇ تولۇق يارىتىلىپ بولغۇچە) ئاللاھ ئۇنى بىر قانچە باسقۇچلارغا بۆلۈپ پەيدىن - پەي ياراتتى﴾⁽³⁾ ﴿سەلەر (ئاياللارنىڭ بەچچىدىن تۈكۈلگەن مەنىيى دەپ بېقىڭلارچۇ؟ ئۇنى سەلەر (ئىنسان قىلىپ) يارىتامسىلەر؟ ياكى بىز (ئىنسان قىلىپ) يارىتامدۇق؟﴾⁽⁴⁾ ﴿شۇبھىسىزكى، بىز ئىنساننى ئارىلاشما مەنىي (يەنى ئەر بىلەن ئاياللارنىڭ مەنىيىسى) دىن ياراتتۇق، ئۇنى بىز (شەرىئەت تەكلىپلىرى بىلەن) سىنايمىز، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى بىز (ئۇنى نازىل قىلغان ئايەتلىرىمىزنى ئاڭلىسۇن، كائىناتنى ياراتقۇچىنىڭ بىرلىكىگە دالالەت قىلىدىغان دەلىللەرنى كۆرسۈن دەپ) ئاڭلايدىغان، كۆرىدىغان قىلىپ ياراتتۇق﴾⁽⁵⁾.

بالىنىڭ تۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىي قىلىشى

ئەر - بىلەن ئايال بىرگە بولغاندىن كېيىن ئەرنىڭ مەنىيىسى بىلەن ئايالنىڭ مەنىيىسى بالا ياتقۇدا ھامىلىلىقنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىنى باشتىن كەچۈرۈپ، ئاللاھ نىڭ تەقدىر قىلغان ئوغۇل ياكى قىزلىق جىنسىيىتىگە خاس ئالامەتلەر بىلەن تەرەققىي قىلىشقا باشلايدۇ. تۆۋەندىكىلىرى بۇ ھەقتە كەلگەن ئايەتلەردۇر:

(1) سۇرە ئىنسان 1 - ئايەت

(2) سۇرە تارىق 5، 6، 7 - ئايەتلەر

(3) سۇرە ئەبەسە 17، 18، 19 - ئايەتلەر

(4) سۇرە ۋاقىئە 59 - ئايەت

(5) سۇرە ئىنسان 2 - ئايەت

﴿ئۇ سىلەرنى بەچچىدىنلاردا (يەنى ئاناڭلارنىڭ قورسىقىدىكى چېغىڭلاردا) ئۆزى خالىغان شەكىلگە كىرگۈزىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر. اللہ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾⁽¹⁾ ﴿قىيامەت (نىڭ بولىدىغان ۋاقتى) توغرىسىدىكى بىلىم ھەقىقەتەن اللہ نىڭ دەرگاھىدۇر. اللہ يامغۇرنى (ئۆزى بەلگىلىگەن ۋاقتتا ۋە ئۆزى بەلگىلىگەن جايغا) ياغدۇرىدۇ، بەچچىدىنلىكلەرنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى (يەنى ئوغۇلمۇ، قىزىمۇ، بېجىرىمۇ، كەمتۈكمۇ، بەختلىكمۇ، بەختسىزمۇ) اللہ بىلىدۇ، ھېچ ئادەم ئەتە نېمىلەرنى قىلىدىغانلىقىنى (يەنى ئۇنىڭغا نېمە ئىش بولىدىغانلىقىنى، ياخشى - يامان ئىشلاردىن نېمىلەرنى قىلىدىغانلىقىنى) بىلمەيدۇ، ھېچ ئادەم ئۆزىنىڭ قەيەردە ئۆلىدىغانلىقىنى بىلمەيدۇ، اللہ ھەقىقەتەن (پۈتۈن ئىشلارنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر، (شەيئىلەرنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى تەرەپلىرىدىن) تولۇق خەۋەرداردۇر﴾⁽²⁾ ﴿ئى ئىنسانلار! ئەگەر سىلەر قايتا تىرىلىشتىن شەكىلەنسەڭلار (گۇمانىڭلارنىڭ تۈگىشى ئۈچۈن ئەسلىدىكى يارىتىلىشىڭلارغا قاراڭلار)، بىز سىلەرگە (اللہ نىڭ قۇدرىتىنى بايان قىلىش ئۈچۈن ئاتاڭلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى) تۇپراقتىن، ئۇنىڭ ئەۋلادىنى (ئالدى بىلەن) ئابىمەنىدىن، ئاندىن لەختە قاندىن، ئاندىن شەكىلگە كىرگۈزۈلگەن ۋە كىرگۈزۈلمىگەن پارچە گۆشتىن ياراتتۇق. بىز خالىغان ئادەمنى بەچچىدىنلاردا مۇئەييەن مۇددەتكىچە قالدۇرىمىز، ئاندىن سىلەرنى (ئاناڭلارنىڭ قارىندىن) بوۋاقلق ھالىتىڭلاردا چىقىرىمىز (ئاندىن سىلەرنى ئاستا - ئاستا كۈچ - قۇۋۋەتكە تولدۇرىمىز)، سىلەر (كامالەت يېشى) قىران ۋاقتىڭلارغا يېتىسىلەر، بەزىلىرىڭلار ياشلىقنىڭلاردا ۋاپات بولۇپ كېتىسىلەر، بەزىلىرىڭلار، (ئىلگىرى) بىلگەندىن كېيىن ھېچ نەرسىنى بىلمەس ھالىتىڭلارغا قايتۇرۇلۇشىڭلار ئۈچۈن، ناھايىتى قېرىپ كەتكۈچە (ھايات) قالدۇرۇلسىلەر﴾⁽³⁾ ﴿اللہ سىلەرنى (يەنى ئەسلىڭلار ئادەم ئەلەيھىسسالامنى) تۇپراقتىن ياراتتى. ئاندىن ئابىمەنىدىن پەيدا قىلدى. ئاندىن سىلەرنى (ئەر - ئايالدىن ئىبارەت) بىر جۈپ قىلدى، ھەر قانداق ئايالنىڭ ھامىلدار بولۇشى ۋە تۇغۇشى اللہ نىڭ ئىلمىنىڭ سىرتىدا ئەمەس، ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن ياكى قىسقا بولۇشى لەۋھۇلمەھپۇزدا يېزىلغان، بۇ ھەقىقەتەن اللہ غا ئاسان﴾⁽⁴⁾ ﴿اللہ سىلەرنى ئاناڭلارنىڭ قارىندا بىر ھالەتتىن يەنە بىر ھالەتكە تەرىققىي قىلدۇرۇپ (يەنى ئابىمەنى، ئاندىن لەختە قان، ئاندىن پارچە گۆش باسقۇچلىرىغا بۆلۈپ)، ئۈچ قاراڭغۇلۇق (يەنى بالاھەمراھىنىڭ پەردىسى، بەچچىدىن ۋە ئانىنىڭ قورسىقى) ئىچىدە يارىتىدۇ﴾⁽⁵⁾.

مانا بۇ ھامىلىقنىڭ ئەھۋالى شۇنداقلا اللہ نىڭ تۈرلەمنى پەرۋىش قىلىشىدۇر. ئەمما ھامىلدار ئايالنىڭ ئەھۋالى بولسا ئىلگىرىگە ئوخشىمايدىغان، ھارغىنلىق، ئاجىزلىق ھېس قىلىدىغان بولۇپ قالىدىغانلىقى ھەققىدە قۇرئاندا مۇنداق بايان قىلىنىدۇ:

﴿بىز ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئىنساننى ئانىسى مۇشەققەت بىلەن قورساق كۆتۈرۈپ، مۇشەققەت بىلەن تۇغدى﴾⁽⁶⁾. ئەمما قورساق كۆتۈرۈش مۇددىتىنىڭ ئەڭ ئاز بولغاندا ئالتە ئاي ئىكەنلىكىنىڭ، ئالتە ئاي قورساق كۆتۈرۈش بىلەنلا تۇغۇلغان بالىلارنىڭ تولۇق ئىككى يىل

(1) سۇرە ئال ئىمران 6 - ئايەت

(2) سۇرە لوقمان 34 - ئايەت

(3) سۇرە ھەج 5 - ئايەت

(4) سۇرە فاتىر 11 - ئايەت

(5) سۇرە زۇمەر 6 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(6) سۇرە ئەھقانى 15 - ئايەت

ئېمىتىلدىغانلىقى توغرىسىدا اللہ تائالا يەنە مەزكۇر ئايەتنىڭ داۋامىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇنىڭغا قورساق كۆتۈرۈش مۇددىتى ۋە ئۇنى سۈتتىن ئايرىش مۇددىتى 30 ئايدۇر﴾.

تۆرەلمىنىڭ تەرەققىي قىلىش باسقۇچى توغرىسىدا ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ راستچىلارنىڭ راستچىلى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۇنداق ھەدىس بايان قىلىپ بەرگەن: «ھەقىقەتەنمۇ ھەر بىر ئىنسان ئانىسىنىڭ قورسىقىدا دەسلەپكى ئابىي مەنىلىك ھالەتتە قىرىق كۈن تۇرىدۇ. ئاندىن ئۇيۇلما قان ھالەتتە قىرىق كۈن، ئاندىن بىر چىشلەم گۆشچىلىك ھالەتتە قىرىق كۈن تۇرىدۇ. ئاندىن اللہ تائالا ئۇ ھامىلىگە جان كىرگۈزۈش ئۈچۈن بىر پەرىشتىنى ئەۋەتىپ جان كىرگۈزىدۇ. ئاندىن ئۇنىڭ رىزىقى، ئەجلى، ئەمەلى ۋە بەختلىك ياكى بەختسىز بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت تۆت ئىشنى يېزىشقا بويرۇيدۇ».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغما ساراغا كۆرسەتكەن نائاس

ئەبۇ ھەنىفە جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: بىر كۈنى ئەنسارىلاردىن بولغان بىر ساھابە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبەرى! اللہ تائالا ماڭا پەرزەنت بەرمىدى، يەنى ئايالىم پەقەتلا تۇغمىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ساڭا پەرزەنت بېرىشى ئۈچۈن كۆپلەپ ئىستىغفار (مەغپىرەت تەلەپ قىلىش) ئېيتىمىدىڭمۇ، كۆپلەپ سەدىقە بەرمىدىڭمۇ؟» دېدى. ئۇ ئادەم شۇندىن كېيىن ئىستىغفارنى تېخىمۇ كۆپ ئېيتىدىغان، سەدىقنىمۇ تېخىمۇ كۆپ بېرىدىغان بولدى. جابىر مۇنداق دەيدۇ: مەن كېيىن ئۇ كىشىنىڭ توققۇز ئوغۇلىنىڭ بولغانلىقىنى كۆردۈم. موللا ئەلى قارىي بۇ ھەدىسنىڭ شەرھىسىدە اللہ نىڭ نۇھ ئەلەيھىسسالامدىن خەۋەر بەرگەن تۆۋەندىكى ئايەتنى يۇقىرىقى ھەدىسنىڭ مەزمۇنىنىڭ دەلىلى ئورنىدا كەلتۈردى: ﴿ئۇلارغا) ئېيتتىم: پەرۋەردىگارلاردىن مەغپىرەت تىلەڭلار، ئۇ ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر. ئۇ سىلەرگە مول يامغۇر ياغدۇرۇپ بېرىدۇ. سىلەرنىڭ ماللىرىڭلارنى ۋە ئوغۇللىرىڭلارنى كۆپەيتىپ بېرىدۇ، سىلەرگە باغلارنى، ئۆستەڭلارنى ئاتا قىلىدۇ﴾⁽¹⁾.

ئىمام ئەھمەد بىلەن ھاكىم، ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى كۆپلەپ ئىستىغفار ئېيتسا اللہ ئۇنىڭ غەم - قايغۇسىنى كۆتۈرۈپتېتىپ ئۇنىڭ ئورنىغا خۇشاللىق ئاتا قىلىدۇ. روھىي جەھەتتىكى سىقىنلىرىنى ئازادلىككە ئايلاندۇرۇپ بېرىدۇ ۋە ئويلىمىغان يەردىن رىزىقلار بىلەن رىزىقلاندۇرىدۇ».

ئاتا، ئانىسىدىن ياكى بالىسىدىن تانغاننىڭ جازاسى

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى بالىسىدىن تانسا اللہ ئۇنى دۇنيادا رەسۋا قىلىدۇ. قىيامەت كۈنى (پەرىشتە، پەيغەمبەر ۋە

⁽¹⁾ سۈرە نۇخ 10، 11، 12 - ئايەتلەر.

مۆمىنلەردىن بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە گۇۋاھ بولىدىغان (گۇۋاھچىلارنىڭ ئالدىدا ئۇلارنى رەسۋا قىلىش ئارقىلىق قىساسقا قىساس ئالىدۇ). [بۇنى ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائى رىۋايەت قىلغان]

مۇئاز ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ تائالانىڭ شۇنداق بەندىلىرى باركى قىيامەت كۈنى اللھ ئۇلار بىلەن گەپلەشمەيدۇ. ئۇلارنى ھېچكىم ئاقلمايدۇ ۋە ئۇلارغا ھېچكىم قارىمايدۇ» دېگەندە ساھابىلار: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇلار كىم؟ دەپ سورىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا - ئانىسىغا تانغان، ئۇ ئىككىسىنى تاشلىۋەتكەن ۋە بالىسىدىن تانغان كىشىلەردۇر» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائىمۇ رىۋايەت قىلغان بولۇپ، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «قاتتىق ئازاب بار» دېگەنلىكىنى قوشۇپ رىۋايەت قىلدۇ.

ئىمام ئەھمەد، ئىبنى ماجە، ئەبۇ يەئلا ۋە ئەلبەغەۋىي قاتارلىقلار خەششاش ئەلئەنبەرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ئوغلۇم بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا بارغانىدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن: «بۇ سېنىڭ ئوغلۇڭمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: ھەئە، دەپ جاۋاب بەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ ئوغلۇڭ ساڭا يامانلىق قىلمايدۇ. سەنمۇ ئۇنىڭغا يامانلىق قىلما» دېدى.

ھاكىم خەششاش ئەلئەنبەرىنىڭ ئوغلى ئەبى رەمسەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ئاتام بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا باردىم. ئاتام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سلام قىلدى ھەم بىز ئۇ يەردە بىر ئاز ئولتۇردۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتامدىن: «بۇ سېنىڭ ئوغلۇڭمۇ؟» دەپ سورىدى. ئاتام: كەينىڭ پەرۋەردىگارى بىلەن قەسەمكى! ھەئە، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «راستمۇ؟» دېدى. ئاتام: ئۇنىڭ (يەنى ئوغلۇم) بىلەن گۇۋاھلىق بېرىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ دادامغا ئوخشاشلىقىمغا قاراپ ۋە دادامنىڭ قەسىمىگە تەبەسسۇم بىلەن كۈلۈپ: «بۇ ئوغلۇڭ ساڭا يامانلىق قىلمايدۇ. سەنمۇ ئۇنىڭغا يامانلىق قىلما» دېدى. ئاندىن اللھ تائالانىڭ: ﴿بىر گۇناھكار ئادەم يەنە بىر ئادەمنىڭ گۇناھىنى كۆتەرمەيدۇ (يەنى بىر ئادەم باشقا بىر ئادەمنىڭ گۇناھى تۈپەيلىدىن جازاغا تارتىلمايدۇ ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ ئۇنىڭ قىلغان ئىشى كەلگۈسىدە كۆرۈلىدۇ) (يەنى ئۇنىڭ ئەمەلى قىيامەت كۈنى ئۇنىڭغا توغرىلىنىدۇ ئاندىن ئۇنىڭغا تولۇق مۇكاپات (ياكى) تولۇق جازا بېرىلىدۇ. ھەممىنىڭ ئاخىرى بارىدىغان جايى پەرۋەردىگارىنىڭ دەرگاھىدۇر. اللھ ئىنساننى كۆلدۈرەلەيدۇ ۋە يىغلىتالايدۇ، اللھ ئۆلتۈرۈشكە ۋە تىرىلدۈرۈشكە قادىر، اللھ بىر جۈپنى - ئەركەك بىلەن چىشىنى ياراتتى. ئېتىلىپ چىققان مەنىدىن (ياراتتى). (ھېساب ئۈچۈن ئىنسانلارنى) ئىككىنچى قېتىم يارىتىشنى ئۈستىگە ئالدى. اللھ ئىنساننى باي قىلالايدۇ ۋە مەنۇن قىلالايدۇ. اللھ شىئرا يۆلتۈزىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ئۇ (يەنى اللھ) قەدىمكى ئادنى ھالاك قىلدى سەمۇدىنىمۇ (ھالاك قىلدى، ئۇلاردىن بىرىنىمۇ) قويمىدى ئىلگىرى نۇھنىڭ قەۋمىنى (ھالاك قىلغان ئىدى)، شۇبھىسىزكى، ئۇلار تېخىمۇ زالىم، تېخىمۇ سەركەش ئىدى لۇد قەۋمىنىڭ شەھەرلىرىنى دۇم كۆمتۈرۈۋەتتى، ئۇنى (دەھشەتلىك تاشلار) قاپلىۋالدى. (ئى ئىنسان!) پەرۋەردىگارىڭنىڭ قايسىبىر نېمىتىدىن گۇمانلىنسەن؟ بۇ (يەنى

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) ئىلگىرىكى ئاگاھلاندۇرغۇچىلارنىڭ جۈملىسىدىن بولغان بىر ئاگاھلاندۇرغۇچىدۇر)﴿⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئوقۇدى.

(1) سۈرە نەجم 38، -، 56 - ئايەتكىچى

ئىككىنچى بۆلۈم

بوۋاقنىڭ تۇغۇلۇشى ۋە ئىككى ياشقىچە بولغان مەزگىلى

تەبەرائىي ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى بىر بالىنى «لا ئىلاھە ئىلالاھ» دېيەلەيدىغان قىلىپ تەربىيەلەسە، اللە ئۇنىڭدىن ھېساب ئالمايدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

مۇقەددىمە: تۇغۇتنىڭ ئاسان بولۇشىغا قىلىنىدىغان دۇئالار.

- 1 - تۇغۇتنىڭ بىرىنچى كۈنىدىكى ئەمەللەر؛
زاكات - فتىر بېرىش، مەراسقا لايىق بولۇش، خوشخەۋەر يەتكۈزۈش، ئەزان ئېيتىپ تەكبىر ئوقۇش، دۇئا قىلىش ۋە ئېغىزلىنىدۇرۇش.
- 2 - بالا تۇغۇلۇپ يەتتىنچى كۈنى قىلىنىدىغان ئەمەللەر؛
ئىسىم قويۇش، چېچىنى ئالدىرۇش، ئەقىقىسىنى قىلىش، خەتنىسىنى قىلىش.
- 3 - بالىنى ئىككى يىل ئېمىتىش.
- 4 - ئېمىۋاتقان بالىنىڭ سۈيدۈكى ۋە ئۇنى پاكلاش.
- 5 - ئانىلارنىڭ ئېمىۋاتقان بالىلىرىنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىشنىڭ دۇرۇستلۇقى.
- 6 - چوڭ - كىچىك تەرىپتىكى باشقۇرالمىدىغان ياشتىكى بالىنى مەسچىتكە ئېلىپ بېرىشنىڭ ياخشى ئەمەسلىكى.
- 7 - بالىنى بېقىش ئانىنىڭ ھەققى.
- 8 - ئاتىنىڭ بالغا ئىگىدارچىلىق قىلىش ھوقۇقى.

مۇقەددىمە:

تۇغۇتنىڭ ئاسان بولۇشىغا قىلىنىدىغان دۇئالار

ئانا بالىنى تۇغۇدىغان ئاشۇ دەقىقىلەردە روھىي ۋە جىسمانىي جەھەتلەردە ناھايىتىمۇ چارچايدۇ. تولغاقنىڭ ئاچچىق ئاغرىقى بەدەننى ئىنتايىن قىينايدىغان بىر ھادىسە. بالىنىڭ تۇغۇلۇش ۋاقتى ئەر - ئايال ئىككەيلەنگە نىسبەتەن ئەڭ مۇشكۈل بىلىنىدىغان ھالقىلىق پەيتلەردۇر. اللە تائالا سۈرە مەريەمدە ئاشۇ قىيىن دەقىقىلەرنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿تولغاقنىڭ قاتتىقلىقى ئۇنى (يۆلىنىۋېلىش ئۈچۈن) بىر خورما دەرىخىنىڭ يېنىغا كېلىۋېلىشقا مەجبۇر قىلدى. مەريەم ئېيتتى: «كاشكى مەن بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۆلۈپ كەتكەن بولسامچۇ! كىشىلەر تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كەتكەن (ئەرزىمەس) نەرسىگە ئايلىنىپ كەتسە مېچۇ!﴾⁽¹⁾

تۇغۇت ئالدىدىكى تولغاق تۇتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمەنىڭ تولغىقى تۇتقاندا ئوقۇشقا بۇيرىغان دۇئانى ئوقۇش مۇستەھەبتۇر. ئىبنى سىنىننىڭ قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمە تۇغۇت ئالدىدىكى تولغاق ئازابىنى تارتىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللىرى ئۇمۇ سەلەمە ۋە زەينەب بىنتى جەھشنى فاتىمەنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا ئايەتۈلكۈرسى بىلەن:

﴿شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگار ئىللاھ ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئالتە كۈندە (يەنى ئالتە دەۋردە) ياراتتى، ئاندىن (ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۇقىغا لايىق رەۋىشتە) ئەرش ئۈستىدە قارار ئالدى، اللە كېچە بىلەن (يەنى كېچىنىڭ قاراڭغۇلۇقى بىلەن) كۈندۈزنى ياپىدۇ، كېچە بىلەن كۈندۈز بىر بىرىنى قوغلىشىدۇ (يەنى داۋاملىق ئورۇن ئالمىشىپ تۇرىدۇ)؛ اللە قۇياش، ئاي ۋە يۇلتۇزلارنى اللە نىڭ ئەمرىگە بويسۇندۇرۇلغۇچى قىلىپ ياراتتى، يارىتىش ۋە ئەمر قىلىش (يەنى كائىناتنى تەسەۋرۈپ قىلىش) راستتىنلا اللە نىڭ ئىلكىدۇر. ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە نىڭ دەرىجىسى كاتتىدۇر﴾⁽²⁾ دېگەن ئايەت بىلەن: ﴿شۇبھىسىزكى، سىلەرنىڭ پەرۋەردىگار ئىللاھ دۇر، ئۇ ئاسمانلارنى، زېمىننى ئالتە كۈندە ياراتتى. ئاندىن ئەرش ئۈستىدە ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە قارار ئالدى. اللە خالايقىنىڭ ئىشلىرىنى (ئۆز ھېكمىتىگە مۇۋاپىق) ئىدارە قىلىپ تۇرىدۇ، (قىيامەت كۈنى) ھەر قانداق شاپائەت قىلغۇچى ئالدى بىلەن اللە نىڭ ئىزىنى ئالىدۇ، ئەنە شۇ اللە سىلەرنىڭ پەرۋەردىگار ئىللاھدۇر، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىڭلار، ۋەز - نەسەپت ئالماسلەر؟﴾⁽³⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇشقا ھەم ئۇنىڭغا قېتىپ سۈرە فەلەق بىلەن سۈرە ناسىنى ئوقۇپ شەيتاندىن پاناھ تىلەشكە بۇيرۇدى.

ئىبنى سۈننى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئايال كىشىنىڭ تۇغۇتى تەسەلەشكەندە: ﴿ئۇلار (ئاخىرەتتە) ۋەدە قىلىنغان

(1) سۈرە مەريەم 23 - ئايەت

(2) سۈرە ئەئراى 54 - ئايەت

(3) سۈرە يۇنۇس 3 - ئايەت

ئازابىنى كۆرگەندە، (ئۇلار دۇنيادا) گويا كۈندۈزدە بىر دەملا تۇرغاندەك ھېس قىلىدۇ، (بۇ قورئان سىلەرگە) تەبلىغدۇر، پەقەت پاسىق قەۋملا ھالاك قىلىندۇ»⁽¹⁾ «ئۇلار قىيامەتنى كۆرگەن كۈندە، گويا ئۆزلىرىنى (دۇنيادا) پەقەت بىر كەچقۇرۇن ياكى بىر ئەتىگەن تۇرغاندەك (گۇمان قىلىدۇ)»⁽²⁾ «ئۇلارنىڭ قىسسىسىدىن ئەقىل ئىگىلىرى ئەلۋەتتە ئىبەرەت ئالىدۇ»⁽³⁾ دېگەن ئاتەتلەرنى بىر قاچىغا يېزىپ ئۇنىڭغا سۇ قۇيۇپ ئۇنىڭدىن ئايالغا ئىچكۈزسۇن. ئۇ سۇنى ئۇ ئايالنىڭ قورسىقى ۋە ئالدىغا سەپسۇن».

ئايال كىشى بۇ قىيىن سائەتلەردە چىن يۈرىكىدىن دۇئا قىلىش ئارقىلىق اللە تەرەپكە يۈزلەنسۇن. قانچىلىك دەرىجىدە ئىخلاىس بىلەن دۇئا قىلسا اللە ئۇنىڭ تولغاق ئازابى ۋە تۇغۇتىدىكى مۇشكۈلچىلىككە سەۋر كۈچى ئاتا قىلىدۇ ۋە شۇ كۈندىكى تولقانىڭ، قىيىنچىلىقلارنىڭ ئېغىرچىلىقىنى كۆتۈرۈۋېتىدىغان سەۋەبلەرنى تەييارلاپ بېرىدۇ.

شەيخ ئىبنى زەفەرەل مەككى مۇنداق دەيدۇ. ماڭا يەتكۈزۈلگەن بىر خەۋەردە ئابا سىرى مەنسۇر ئىبنى ئاممار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئانىسىنى قاتتىق تولغاق تۇتقان بىر پەيتتە ئۇ ئانىسىنىڭ يېنىغا كىرىدۇ. ئۇ چاغدا ئۇ تېخى كىچىك بالا ئىدى. ئانىسى ئۇنىڭغا: ئى مەنسۇر! تېز بېرىپ داداڭنى چاقىرىپ كەل! دەيدۇ. ئۇ ئانىسىغا: مۇشۇنداق قىيىن ئەھۋالدا قولىدىن ھېچ بىر پايدا - زىيان كەلمەيدىغان مەخلۇقتىن ياردەم تىلىمەكچى بولسىز؟ مېنى ئۇنى چاقىرىپ كېلىشكە ئەۋەتەمسىز؟ دەيدۇ. ئانىسى: مەن بەلكىم ھازىر ئۆلۈپ كېتىشىم مۇمكىن، تېز بولغىن! دەيدۇ. ئۇ ئانىسىغا: سىز: ئى اللە! ماڭا ياردەم قىل! دەپ تىلەك دەيدۇ، ئانىسى اللە دىن شۇنداق دۇئا قىلىپ تىلەيدۇ. شۇنىڭ بىلەنلا بالا تۇغۇلۇشقا باشلايدۇ.

اللە تائالا بەندىسىنىڭ ھەممە ئىشىغا يېقىندىن كۆزىتىپ، ئۇنىڭدىن رەھمىتىنى ئايرىمايدۇ. ئۇنىڭ بەندىلىرىگە بولغان كۈيۈمچانلىقى باشلىنىشتىلا بولىدۇ. بۇنىڭغا قورئان كەرىمدىكى بۇ ئايەتتە ئىشارەت بار: «ئاندىن ئۇنىڭغا (ماڭار) يولىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەردى»⁽⁴⁾. شۇنىڭ بىلەن بالا تۇغۇلۇپ بۇۋاقلق ھاياتىنى باشلاش ئۈچۈن تۆرەلمىلىك ھاياتىنى ئاياغلاشتۇرىدۇ. مانا مۇشۇنىڭدىن ئېتىبارەن بالىنىڭ تۆۋەندىكى ھوقۇقلىرى باشلىنىدۇ.

تۇغۇتنىڭ بىرىنچى كۈنىدىكى ئەسەرلەر

- 1 - پىترە زاكات بېرىش. اللە خالىسا بۇ ھەقتىكى تەپسىلاتنى ئۈچىنچى بۆلۈمدە بايان قىلىمىز.
- 2 - مىراسقا ھەقلىق بولۇشى. بۇ ھەقتە ئەبۇ داۋۇد ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «تۇغۇلغان بالا يىغلىغان بولسىلا، ئۇنىڭغا مىراس بېرىلىدۇ».

(1) سۇرە ئەھقافى 35 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

(2) سۇرە نازىئات 46 - ئايەت

(3) سۇرە يۇسۇفى 111 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

(4) سۇرە ئەبەسە 20 - ئايەت

سەئىد ئىبنى مۇسەيبىب، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ، ۋە مەنسۇر ئىبنى مەخرەمە قاتارلىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملاردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالا يۇقىرى ئاۋاز چىقارمىغىچە مىراس بېرىلمەيدۇ. ئۇنىڭ يۇقىرى ئاۋاز چىقارغانلىقى، ۋاقىرىشى، قاتتىق چۈشكۈرۈشى ياكى يىغلىشىدۇر».

«شەرھ سۈننە» دە مۇنداق دېيىلىدۇ: بىر ئادەم ئۆلگەندە ئۇنىڭ بالىسى تېخى تۇغۇلمىغان ھالەتتە بولسا ئۇنىڭ مىراسى تاكى بالا تۇغۇلغىچە تەقسىم قىلىنماي توختىتىپ قويۇلىدۇ. ئەگەر بالا تىرىك تۇغۇلسا ئۇنىڭغا مىراس تەقسىم قىلىنىپ بېرىلىدۇ. ناۋادا ئۆلۈك تۇغۇلسا ئۇنىڭغا مىراس بېرىلمەي ئۇنىڭغا تېگىشلىك بولغان قىسمى باشقا مىراسخورلارغا تەقسىم قىلىنىپ بېرىلىدۇ. ناۋادا ئۇ تۇغۇلغاندا ھايات تۇغۇلغان يەنى يۇقىرىدا دېگەندەك ھايات تۇغۇلغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان ئالامەتلەرنىڭ بىرەرنى قىلسا ئۇ كېيىن ئۆلگەن تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ مىراسىنى ھەققى ئايرىلىدۇ».

3 - يېڭى تۇغۇلغان بالا بىلەن كىشىلەرگە خوشخەۋەر بېرىش ۋە ئۇنى تەبرىكلەش

ئىسلام ئىجتىمائىي جەمئىيىتى قۇرۇلۇشىنىڭ بىرگەۋدىگە ئايلىنىشى ئۈچۈن، شۇ جەمئىيەتنىڭ ئەزالىرىدىن بىرى بولغان مۇسۇلمان قېرىندىشىغا كەلگەن خۇشاللىقتىن خۇشال بولۇش ۋە كەلگەن مۇسەبەتكە قايغۇرۇش شۇ جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ مەجبۇرىيىتىدۇر.

ئىسلام ئىجتىمائىي جەمئىيىتىگە بىر يېڭى بوۋاق قوشۇلغان ھامان اللە نىڭ پەيغەمبىرى (زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام) نى پەرىشتىلەر تەبرىكلەنگە ئوخشاش، شۇ جەمئىيەتنىڭ ئەزالىرى ئۇ بوۋاقنىڭ ئاتا - ئانىلىرىنى قىزغىن تەبرىكلەش كېرەك!

تۆۋەندىكى زەكەرىيا ئەلەيھىسسالامنىڭ پەرزىنتىنى قانداق تەبرىكلەنگەنلىكى ھەققىدىكى ئايەتلەردۇر: ﴿ئۇ ئىبادەتگاھىدا ناماز ئوقۇۋاتقاندا پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا: «ساگا اللە نىڭ كەلىمىسى (يەنى ئىسا) نى تەستىق قىلغۇچى، سەيبىد، پەرھىزكار ۋە ياخشىلاردىن بولغان يەھيا ئىسىملىك بىر پەيغەمبەر بىلەن خۇش خەۋەر بېرىدۇ» دەپ نىدا قىلدى﴾⁽¹⁾ ﴿اللە ئېيتتىكى﴾ «ئى زەكەرىيا! بىز ھەقىقەتەن ساگا (پەرىشتىلەر ئارقىلىق) يەھيا ئىسىملىك بىر ئوغۇل بىلەن خۇش خەۋەر بېرىمىز، ئىلگىرى ھېچ ئادەمنى ئۇنىڭغا ئىسمىداش قىلمىدۇق»﴾⁽²⁾.

مۇبارەكلەش ۋە خۇش خەۋەر بېرىش ئاتا - ئانىنىڭ دىلىدىكى خۇشاللىقنى تېخىمۇ زىيادە قىلىدۇ. ھەم مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت تېخىمۇ چېڭگىيدۇ. مۇسۇلمانلار ئاتا - ئانىنى مۇبارەكلەنگەندە: سىزگە بېرىلگەن بۇ سوۋغاتقا مۇبارەك بولسۇن! بۇ سوۋغاتنى ئاتا قىلغان رەببىمىزگە رەھمەت ئېيتىڭ. اللە سىلەرگە ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن! بالىنىڭ ياخشى ئۆسۈپ يېتىلىشىنى نېسىپ قىلسۇن! دېگەندەك خەيرلىك سۆزلەرنى قىلىدۇ.

4 - ئوڭ قۇلقىغا ئەزان، سول قۇلقىغا تەكبىر ئېيتىش

(1) سۇرە ئال ئىمران 39 - ئايەت

(2) سۇرە مەريەم 7 - ئايەت

ئىمام ئەھمەد ۋە تىرمىزىدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئەلى ۋە فاتىمەنىڭ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ بالىسى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۇغۇلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قۇلىقىغا ئەزان ئېيتقان.

دەھلەۋىي بۇنىڭ ھېكمىتى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ:

بىرىنچى، ئەزاننىڭ ئىسلامنىڭ شۇئارلىرىدىندۇر.

ئىككىنچى، ئەزان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام دىنىنىڭ بايانا تېجىسىدۇر.

ئۈچىنچى، قۇلىقىغا ئەزان ئېيتىش ئارقىلىق بوۋاقتىڭ قەلبىنى شۇ ئەزانغا باغلاش.

تۆتىنچى، ئەزاننىڭ خۇسۇسىيەتلىرىدىن شەيتان ئۇنى ئاڭلىغاندا قاچىدىغان بولۇپ. ھەدىستە كەلگەندەك شەيتان يېڭى تۇغۇلغان بالغا ئەزىيەت قىلىدىغان بولۇپ، شۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قۇلاققا ئەزان ئوقۇلدۇ.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەريەم ئوغلى ئىسادىن باشقا ھەرقانداق بىر بوۋاق تۇغۇلغان ھامان يىغلايدۇ. چۈنكى، شەيتان يېڭى تۇغۇلغان بالىنى سىقىپ، ئەزىيەتلەيدۇ. بۇنىڭ بىلەن بالا يىغلايدۇ» ئەبۇ ھۇرەيرە سۆزىنىڭ ئاخىرىدا مۇنداق دېدى: سىلەر بۇ ئەھۋالدا خالساڭلار: ﴿مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئۈچۈن ساڭا سېغىنىپ، قوغلاندى شەيتاندىن پاناھ تىلەيمەن﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇڭلار.

ئىبنى قەييۇم (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) قۇلىقىغا ئەزان ئېيتىشنىڭ يۇقىرىقىدىن باشقا ھېكمەتلىرى ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

بەشىنچى، بوۋاق ئەزاندان ئىبارەت ئىسلامدىكى اللە نىڭ كاتتىلىقىنى بىلدۈرىدىغان شۇئارى، اللە نىڭ دىنىغا تۇنجى بولۇپ كىرگۈچىنىڭ ئىسمىنى بىلدۈرىدىغان بۇ سۆزلىكلەرنى ئاڭلاش بىلەن ئۆزىنىڭ ئىسلام دۇنياسىغا كەلگەنلىكىنى، تەۋھىد كەلىمىسى بىلەن ئۇچراشقانلىقىنى ھېس قىلىدۇ.

ئالتىنچى، ئىسلام شۇئارى بولغان ئەزان ئۇنىڭ يۇمران قەلبىگە تۇنجى بولۇپ كىرگەن بولغاچقا ئۇ باشقا نەرسىلەرگە قارىغاندا ئۇنىڭغا تونۇشلۇق ھەم يېقىن تۇيۇلۇپ، ئۇنى ئۆچ كۆرمەيدۇ. يەتتىنچىدىن، شەيتاننى بالىدىن يىراق قىلىش ئۈچۈندۇر. چۈنكى، شەيتان بالا تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئۇ بالا بىلەن ھەپلىشىدۇ، شۇڭا ئەزان ئوقۇلسا اللە نىڭ ئىزنى بىلەن شەيتان بالىدىن ۋە ئۇنىڭغا ئەزىيەت بېرىشتىن يىراق قىلىنىدۇ. ھەم ئۇنىڭ دىلىغا شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىلىرىنىڭ كىرىشىدىن پاناھلاندىرغىلى بولىدۇ.

سەككىزىنچى، بۇ ھېكمەتنىڭ ئاخىرقىسى بولۇپ، ئەزان ئىسلام دىنىغا قىلىنغان بىر دەۋەتتۇر. يەنى اللە نىڭ بەندىسىنى اللە تەرەپكە، ئىسلام دىنى تەرەپكە دەۋەت قىلىشتىن ئىبارەتتۇر. كىمكى شەيتان تەرەپكە دەۋەت قىلسا خۇددى اللە شەيتاننى رەھىمىتىدىن قوغلاندى قىلغىنىدەك شەيتانغا دەۋەت قىلغۇچى ۋە قىلىنغۇچىنىمۇ رەھىمىتىدىن يىراق قىلىدۇ. ئەزاننىڭ بۇنىڭدىن باشقا ھېكمەتلىرىمۇ بولۇشى مۇمكىن، اللە ئەڭ ياخشى بىلگۈچىدۇر.

(1) سۇرە ئال ئىمران 36 - ئايەت

تۇغۇلغان بوۋاق مەيلى قىز ياكى ئوغۇل بولسۇن ئۇ ئاللاھنىڭ ھەدىيىسىدۇر. شۇنداقلا بەندىسىگە ئاتا قىلغان نېمەتتۇر.

تەبەرائىي ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «قىز تۇغۇلسا ئاللاھ تائالا پەرىشتە ئەۋەتىپ پەرىشتىنى ئۇنىڭغا بەرىكەت ۋە رىزىق بىلەن خۇش خەۋەر بېرىشكە ۋە ئاجىزە ئاجىزەنى تۇغقانلىقى ئۈچۈن قىيامەت كۈنى ئۇنىڭغا ياردەم بېرىمەن، دېگەن سۆزىنى، دېيىشكە بۇيرۇيدۇ. ئاۋادا تۇغۇلغان بالا ئوغۇل بولسا ئاللاھ ئاسماندىن بىر پەرىشتە ئەۋەتىپ بالىنىڭ ئىككى كۆزىنىڭ ئارىلىقىغا سۆيۈپ ئاللاھ ساڭا سالام دېدى، دېيىشكە بۇيرۇيدۇ».

5 - بېرىلگەن بۇ يېڭى نېمەت ئۈچۈن ئاللاھقا شۈكۈر ئېيتىش ۋە ئۇنىڭغا دۇئا قىلىش

ھافىز ئەبۇ بەنناب ئەلمۇسلى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئاللاھ تائالا بىر بەندىگە ئۆز ئەھلىدىن نېمەت بەرسە (بالا ئاتا قىلىنسا) ئۇ بەندە: ماشائاللاھ لا قۇۋەتتە ئىللا بىللاھ، دېسە ئۇ، ئۇ ھاياتىدا ئۆلۈمدىن باشقا ئاپەت كۆرمەيدۇ».

6 - بالىنى ئېغىزلىنىدۇرۇش

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مېنىڭ ئوغلۇم تۇغۇلغاندا مەن ئۇنى كۆتۈرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «ئىبراھىم» دەپ ئىسىم قويدى، ئاندىن ئۇنىڭغا بىر تال خورما يېگۈزدى. بۇخارى ئۆزىنىڭ بۇ رىۋايىتىدە: ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلدى ۋە ئۇنى ماڭا بەردى، دېگەن سۆزنى قوشۇپ رىۋايەت قىلغان.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ ھىمام ئىبنى ئۇرۋەدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئەسمانىڭ مەككىدە ئېغىر ئاياق بولغانلىقىنى بايان قىلىپ كەلگەن سۆزىنىڭ داۋامىدا ئەسمانىڭ ئۆز ئاغزى بىلەن دېگەن مۇنۇ سۆزلىرى بىلەن داۋام قىلدۇ. ئەسما مۇنداق دەيدۇ: مەن مەككىدىن تۇغۇشقا ئاز قالغاندا ھىجرەت قىلىپ چىقتىم ۋە مەدىنىدىكى قۇباغا كەلگەندە تۇغۇدۇم. شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ بالامنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇچۇغىغا قويدۇم. ئۇ بىر تال خورما ئېلىپ كېلىشكە بۇيرىدى. خورما ئېلىپ كېلىنگەندە ئۇ خورمىنى چايناپ بالىنىڭ ئاغزىغا سالدى. بالامنىڭ قورسىقىغا كىرگەن تۇنجى نەرسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك تۈكۈرىكى بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن شۇ خورما بىلەن بالىنى ئېغىزلىنىدۇردى ۋە ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلىپ مۇبارەكلىدى. بالام مەدىنىگە مۇسۇلمانلار ھىجرەت قىلىپ كەلگەندىن كېيىن تۇغۇلغان تۇنجى بالا ئىدى. ئۇنىڭ تۇغۇلغانلىقى ئۈچۈن مۇسۇلمانلار ناھايىتى خۇشال بولۇشتى، چۈنكى مۇسۇلمانلارغا: يەھۇدىيلار مۇسۇلمانلارنىڭ تۇغماسلىقى ئۈچۈن سېھىر قىلدى، ئەمدى مۇسۇلمانلار تۇغمايدۇ، دېگەن خەۋەر يەتكەندى.

ئىمام مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېڭى تۇغۇلغان بالىلار كەلتۈرۈلەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى مۇبارەكلەيتتى ۋە ئۇلارنى ئېغىزلىنىدۇراتتى. بىر قېتىم بىر بوۋاق كەلتۈرۈلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېيىمىگە سېپىپ قويۇۋېدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇ ئەكەلدۈرۈپ سېيىلگەن يەرگە سۇنى ئاققۇزدى.

ئىمام نەۋەۋىي بۇ رىۋايەتتىكى: «ئۇلارنى مۇبارەكلەيتتى» دېگەن سۆزنى ئۇلارغا دۇئا قىلاتتى ۋە ئۇلارنى سىلايتتى، دەپ تەپسىر قىلدى.

بۇ ھەدىستىن پايدىلىنىدىغان ھۆكۈملەر:

■ بالىنى ئېغىزلىنىدىغان مۇستەھەبلىكى.

■ سالىھ ۋە پەزىلەتلىك كىشىلەردىن دۇئا ئېلىش.

■ بالا تۇغۇلغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلىنىشى ئۈچۈن بالىنى ياخشى كىشىلەرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىش.

■ چوڭ - كىچىك بارلىق كىشىلەرگە كەمتەر، سىلىق ۋە مېھرىبانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقنى ئېغىزلىنىدىغان ئۇسۇللىرى

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: (ئانام) ئۇممۇ سەلىم يەڭگىگەندە بالىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىشقا مېنى بۇيرىدى. مەن بالىنى ئېلىپ كەلگەن ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىسىگە يەم بېرىۋاتقان ئىكەن. ئۇ بىر تون كىيىۋالغان ھالەتتە ئىكەن. ئۇ مەندىن: «سەندە خورما بارمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: ھەئە، دېدىم. ئۇ خورمىلارنى ئاغزىغا سېلىپ يۇمشاق چايناپ ئاغزىدىن توپلاپ چىقىرىپ بوۋاقنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ ئۇ خورمىلارنى بوۋاقنىڭ ئاغزىغا سالدى. يەنى ئۇنىڭ بىلەن بالىنى ئېغىزلىنىدىغاندىن كېيىن: «ئەنسايلار خورمىنى ياخشى كۆرىدۇ» دېدى. بالىنى ئېغىزلىنىدۇرۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا «ئابدۇللاھ» دەپ ئىسىم قويدى. ئەنسايلار ئىچىدە ئابدۇللاھدەك ياخشى بىرنى بىلمەيمەن.

بالا تۇغۇلۇپ يەتتىنچى كۈن قىلىنىدىغان ئەسەلەر

1 - بالىنىڭ ئىسمىنى قويۇش:

بالا تۇغۇلغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئالدى بىلەن قىلىنىدىغان ھۆرمەت ئۇنى چىرايلىق ئىسىم ۋە كۆنىيەتلەر بىلەن چاقىرىش ئارقىلىق ئۇنى مەنئۇي جەھەتتىن زىننەتلەشتۈر. چىرايلىق ئىسىم ئاڭلىنىشتىمۇ تۇنجى ئاڭلىغان كىشىنىڭ كۆڭلىدە بىر سۆيۈنۈش پەيدا قىلىدۇ. شۇڭا ئاللا تائالا بەندىلىرىگە ئۆزىنىڭ چىرايلىق ئىسىم - سۆيەتلىرى ئارقىلىق دۇئا قىلىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللھ نىڭ گۈزەل ئىسىملىرى بار، اللھ نى شۇ (گۈزەل ئىسىملىرى) بىلەن ئاتاڭلار، اللھ نىڭ ئىسىملىرىنى كەلسە - كەلمەس قوللىنىدىغانلارنى تەرك ئېتىڭلار، ئۇلار (ئاخىرەتتە) قىلمىشلىرىنىڭ جازاسىنى تارتىدۇ﴾⁽¹⁾

(1) سۇرە ئەئراق 180 - ئايەت

ۋە يەنە اللہ تائالا ئۆزىنى ئېسىل سۈپەتلەشكە بۇيرۇپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللہ دەپ ئاتساڭلارمۇ بولىدۇ، رەھمان دەپ ئاتساڭلارمۇ بولىدۇ، قايسىنى ئاتساڭلار (ھەممىسى ياخشىدۇر). چۈنكى اللہ نىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئىسىملىرى بار﴾ دېگەن⁽¹⁾.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ھەممە پەرزەنتىگە ئەڭ گۈزەل ئىسىملارنى تاللاپ قويغان. ھەمدە مۇھەممەد ئىبنى ھەنىپە دېگەندەك ھۆرمەتلىك، ئىززەتلىك ئىسىملار بىلەن چاقىرىلىشىنى يولغا قويدى.

ئەبۇ يەئلا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئەگەر بالىسى تۇغۇلسا ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى ۋە كۈنىيىتىنى قويسا بولىدىغان ياكى بولمايدىغانلىقىدىن رۇخسەت سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا رۇخسەت بەرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمى مۇھەممەد، كۈنىيىتى ئەبۇلقاسم ئىدى.

ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسەئى، ئەبى ۋەھب جەشمىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارغا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىسىملىرىنى قويۇڭلار، ئىسىملارنىڭ ئىچىدە اللہ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغىنى ئابدۇللاھ ۋە ئابدۇراھماندۇر. ئەڭ توغرا بولغان ئىسىم ھارس ۋە ھەمامدۇر. ئىسىملاردىن ئەڭ يامان بولغىنى ھەرب ۋە مۇررە دېگەن ئىسىملاردۇر».

ئەبۇ داۋۇد، ئەبۇ دەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «شۈبھىسىزكى قىيامەت كۈنى ھەر بىرىڭلار ئىسىمىڭلار ۋە ئاتلىرىڭلارنىڭ ئىسمى بىلەن چاقىرىلىسىلەر، ياخشى ئىسىملارنى قويۇڭلار!».

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە ترمىزى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللہ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئىسىملار ئابدۇللاھ ۋە ئابدۇراھماندۇر».

تەبەرائىنىڭ، ئەبى بەسرەدىن قىلغان ئىشەنچلىك رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىسىملىرىڭلاردىن ئەڭ ياخشى بولغىنى ئابدۇللاھ، ئابدۇراھمان ۋە ھارستۇر» دېگەنلىكىنى بايان قىلغان. ساھابىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ توغرىسىدىكى سۆزىگە شۇنچىلىك ئەمەل قىلىشقانكى ئىبنى سەلاھ: ساھابىلارنىڭ ئىچىدىلا ئابدۇللاھ ئىسىملىكلەردىن 220 سى بار ئىدى، دەيدۇ. ئىراقى مۇنداق دەيدۇ: ساھابىلاردىن ئابدۇللاھ ئىسىملىكلەردىن 330 كىشى بار ئىدى.

بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۇغۇلغان كۈنى ئۇنىڭغا ئابدۇللاھ دەپ ئات قويغانلىقى ھەققىدىكى گۈزەل ۋەقەلىكىنى بايان قىلىپ ئۆتمەكچىمىز. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: ئانام ئۇممۇ ھارسە ماڭا مۇنداق سۆزلەپ بەرگەن: مەن يولدىن ئۆتۈپ كېتىپ باراتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھوجۇرىسىدا ئىكەن. ئۇ ماڭا: «ئى ئۇممۇ فەزل!» دېدى. مەن: خوش ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! دېدىم. ئۇ: «سەن بىر ئوغۇلغا ھامىلدار بولۇپ قالدىڭ» دېدى. مەن: قۇرەيشلىكلەر مۇسۇلمان ئاياللىرىنى تۇغۇرۇمۇسلىققا بىرلىككە كەلگەن تۇرسا⁽²⁾، بۇ قانداق بولىدۇ؟

(1) سۈرە ئىبرا 110 - ئايەت

(2) بۇ ھىجرەتتىن ئىلگىرى قۇرەيش كاپىرلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىمان ئېتىقانلار ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاپشۇرۇپ بەرمىگەن جامائەتتىن بىرلىكتە ئەبۇ تالىب جىلغىسىغا قاماشقا ۋە ئۇلارغا ئىمبارگو يۈرگۈزۈشكە بىرلىككە كەلگەن ۋاقىتتىكى

دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن تۇغۇسەن، بالا تۇغۇلغاندا ماڭا ئېلىپ كەلگەن» دېدى. بالا تۇغۇلغاندا مەن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدىم. ئۇ بالغا: «ئابدۇللاھ» دەپ ئات قويدى. ئاندىن: «بالىنى ئېلىپ كەتكەن بۇ بالا ناھايىتى ئەقىللىق بالا بولدى» دېدى. مەن ئۇنى ئېلىپ دادىسى ئابباسنىڭ يېنىغا كېلىپ، بولغان ئىشلاردىن خەۋەر بەردىم، ئۇ تەبەسسۇم قىلدى. بىر ئازدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلدى. ئۇ ناھايىتى كېلىشكەن قامەتلىك كىشى ئىدى. ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇردى ۋە ئىككى كۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سۆيۈپ ئۆزىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ئولتۇرغۇزدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەرقانداق كىشى ئۆز تاغىسى بىلەن پەخىرلەنمەكچى بولسا، مانا بۇ مېنىڭ تاغام» دېدى. ئابباس بەزى گەپلەرنى قىلىپ ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېۋىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نېمە ئۈچۈن ئۇنداق دېمىگۈدەكمەن، سەن مېنىڭ تاغام ئاتىلىرىمنىڭ قالدۇقى تۇرساڭ، تاغا دېگەن ئاتا دېمەكتۇر» دېدى.

ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: «بۈگۈن كېچە مېنىڭ ئوغلۇم تۇغۇلدى. مەن ئۇنىڭغا ئاتىمىز ئىبراھىمنىڭ ئىسمىنى قويدۇم».

ئىمام مۇسلىم كىتابىدا جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: ئارىمىزدىن بىرىنىڭ ئوغلى تۇغۇلغاندا ئۇ ئوغلىغا «ئەبۇ قاسم» دەپ ئىسىم قويدى. شۇنىڭ بىلەن بىز ئۇنىڭغا: سەن بالاڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئوخشاش كۈنىيەت قوللانساڭ بولمايدۇ، دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ ھەقتە خەۋەر بېرىلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوغلۇڭغا ئابدۇرراھمان دەپ ئىسىم قويغىن!» دېدى.

يەنە بىر ھەدىستە جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان: ئارىمىزدىن بىرىنىڭ ئوغلى تۇغۇلغاندا ئۇ ئوغلىغا مۇھەممەد دەپ ئىسىم قويدى. ئۇنىڭ قەۋمى ئۇنىڭغا: سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئوخشاش ئىسىمنى قويغىن! دېدى. ئۇ ئادەم بالىسىنى ھاپاش قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ بىر ئوغلۇم تۇغۇلدى، مەن ئۇنىڭغا مۇھەممەد دەپ ئىسىم قويغاندىم مېنىڭ قەۋمىم مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى قويغىن، دەپ توستى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنىڭ ئىسمىمنى قويغىن، لېكىن كۈنىيەتمىنى قوللانمىغىن، مېنىڭ كۈنىيەتم قاسم، مەن ئاراڭلاردا تەقسىم قىلغۇچىمەن» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بارلىق مۇسۇلمانلار ئاممىسىنىڭ بۇرۇن ئۆتكەن پەيغەمبەرلەر ۋە سالىھلارنىڭ ئىسمىنى قويغانلىقىنى تەستىقلىغان ئىدى. ئىمام مۇسلىم مۇغىيرە ئىبنى شۇئبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: مەن نەجرانغا بارغاندا (بۇ يەر خرىستىئانلار كۆپ بولغان بىر جاي) نەجرانلىقلار كېلىپ. مەندىن: سىلەر قۇرئاندىن: ﴿ئى ھارۇننىڭ ھەمشىرىسى!﴾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇيسىلەر ۋە مۇساننىڭ ئىسادىن بۇرۇن مۇنداق - مۇنداق ھادىسىگە ئۇچرىغانلىقىنىمۇ بىلىسىلەر؟ دېدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بارغاندا بۇ ھەقتە سورىدىم. ئۇ: «ھەقىقەتەنمۇ ئۇلار

ۋەقەلىك بولۇپ، بەزى رىۋايەتلەردە قۇرئاندىن بىرلىككە كەلگەن نىزامنامىسىدا مۇسۇلمان ئاياللىرىنىڭ تۇغۇشىغا رۇخسەت قىلىنمايدۇ، دېيىلگەن.

ئۆزلىرىنىڭ پەيغەمبەرلىرىنىڭ ئىسىملىرىنى ۋە بۇرۇن ئۆتكەن سالھ كىشىلىرىنىڭ ئىسىملىرىنى قويۇشقا» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان.]

ھۆرمەتلىك ساھابە زۇبەير ئىبنى ئەۋۋام پەرزەنتلىرىگە شېھىت ساھابىلەرنىڭ ئىسىملىرىنىلا تاللاپ قويۇش ئارقىلىق پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىنى بېسىپ، اللە يولىدا ئۇلار ئېرىشكەن شېھىتلىك مەرتىۋىسىگە ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلغان.

زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھ تەمىمى ئوغۇللىرىغا پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىسىملىرىنى قويماقچى بولدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىن پەيغەمبەر كەلمەيدىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن بالىلىرىغا ئۆزلىرىنىڭ شېھىت بولۇشىنى ئۈمىد قىلىپ شېھىتلەرنىڭ ئىسمىنى قويدى.

يۇقىرىقى قائىدىگە ئاساسەن ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئوغۇللىرىنىڭ بىرىنچىسىگە ئۇھۇد ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان جەھشنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنىڭ ئىسمىنى قويدى، ئىككىنچىسىگە ئۇھۇد ئۇرۇشىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھىمايە قىلىۋاتقان ۋاقتتا شېھىت بولۇپ كەتكەن بەنى سائادە قەۋمىدىن بولغان ئەمرۇ ئەنسارنىڭ ئوغلى مۇنزىرنىڭ ئىسمىنى، ئۈچىنچىسىگە مەسۇد سەقىيىنىڭ ئوغلى ئۇرۇھنىڭ ئىسمىنى، تۆتىنچىسىگە مۇتتە ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان ئەبۇ تالىپنىڭ ئوغلى جەئفەرنىڭ ئىسمىنى، بەشىنچىسىگە ئۇھۇدتا شېھىت بولغان بايراقدار ئۇمەيرنىڭ ئوغلى مۇسئەبىنىڭ ئىسمىنى، ئالتىنچىسىگە بەدرى شېھىتلىرىنىڭ بىرى بولغان ھارسەنىڭ ئوغلى ئۇبەيدەننىڭ ئىسمىنى، يەتتىنچىسىگە مەرجىسەپەر ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان سەئىدنىڭ ئوغلى خالىدنىڭ ئىسمىنى قويدى، سەككىزىنچىسىگە يەرمۇك ئۇرۇشىدا شېھىت بولغان خالىدنىڭ بىر تۇغقىنى سەئىدنىڭ ئوغلى ئۇمەرنىڭ ئىسمىنى قويدى. توققۇزىنچىسىغا ئۇھۇدتا شېھىت بولغان ئابدۇلمۇتەللىبىنىڭ ئوغلى ھەمزىنىڭ ئىسمىنى قويدى. (اللە ئۆزلىرىنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن)

■ شەيتان دائىم ئىنسانغا يامان ۋە شەرىئەتكە ئۇيغۇن بولمىغان ئىسىملارنى ۋەسۋەسە قىلىدۇ:

بۇنداق يامان ئىسىملاردىن يىراق بولغان ئەر - ئاياللار بەختلىك بولىدۇ.

ئىمام تىرمىزى سەئىد ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەۋۋا ئانىمىز ھامىلە بولغاندا شەيتان دائىم كېلىپ ئۇنى ئايلىنىپ يۈرەتتى، ھەۋۋا ئانىمىزنىڭ تۇغۇلغان بالىسى ياشماي ئۆلۈپ كېتەتتى. شەيتان ئۇنىڭغا: بالاڭغا ئابدۇلھارس دەپ ئىسىم قوي، ئۇ ئاندىن ياشايدۇ، دېدى. ئۇ شۇنداق ئىسىم قويدى، بالىسى ياشىدى. بۇ شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسى ۋە بۇيرىقى ئىدى.

■ قويۇلۇشى مەكرۇھ بولغان ئىسىملار:

ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزى، ئەبۇ داۋۇدتىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇغۇلۇڭغا ياسار (سول) راباھ (ئۇغلاق) نەجسە (توغرا پىكىرلىك ئادەم) ۋە ئەفلەھە (خالغىنىنى قىلالغان ئادەم) دەپ ئىسىم قويما!» دېگەن.

ئىمام تىرمىزى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن رافىئە، بەرەكە ۋە يەسار، دېگەن ئىسىملارنى قويۇشنى چەكلەيمەن».

تۆۋەندە دىققەت قىلىڭىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يامان ۋە سەت ئىسىملارنى ئۆزگەرتىۋېتىشكە كۆڭۈل بۆلگەنلىكىنى كۆرۈۋالايلىز.

ئىمام تىرمىزى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەت ئىسىملارنى ئۆزگەرتىۋېتىتتى، تۆۋەندىكى ئىسىملار ئۆزگەرتىلگەن ئىسىملار قاتارىدىندۇر. مەسىلەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «بەررە» دېگەن ئىسىمنى زەينەبكە ئۆزگەرتىۋەتكەن.

ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد، مۇھەممەد ئىبنى ئەتانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن قىزىمغا «بەررە» دەپ ئىسىم قويدۇم، ماڭا زەينەب بىنتى ئەبى سەلەمە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىسىمنى چەكلەنگەن، ئەسلىدە مېنىڭ ئىسىممۇ بەررە ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆزەڭلارنى ئاقلماڭلار، اللە سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىكى ياخشىلىق (يەنى بەررە) ئەھلىنى بەكرەك بىلگۈچىدۇر» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ساھابىلار: ئۇنداقتا ئۇنى قانداق ئىسىم بىلەن ئاتايمىز؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «زەينەب، دەپ ئاتاڭلار!» دېدى.

ئاسىيەنى جەملىگە ئۆزگەرتتى.

ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاسىيە ئىسىمنى جەملىگە ئۆزگەرتكەن.

ئەسرەمنى ئۆرنەگە ئۆزگەرتتى.

ئەبۇ داۋۇد، بەشىر ئىبنى مەيمۇن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە ئۇنىڭ تاغىسى ئۇسامە ئىبنى ئەخدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: بىر ئادەم بار ئىدى، ئۇنىڭ ئىسمى ئەسرەم ئىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەن بىر گۇرۇھ كىشىلەرنىڭ ئىچىدە كەلگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: ئىسمىڭ نېمە؟ دەپ سورىدى، ئۇ: ئەسرەم (ئايغ چەمى)، دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى سەن زۇرئە (مايسا)» دېدى.

سوئال: بالغا ياخشى ئىسىم قانداق تاللىنىدۇ؟

بۇنىڭغا ئىمام مەۋەردىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە مۇنداق ئۈچ خىل تاللاش باردۇر.

(1) - ئىسىم دىن ئەھلى، پەيغەمبەرلەر ۋە اللە نىڭ سالىھ بەندىلىرىنىڭ ئىسىملىرىدىن ئېلىنغان بولۇشى لازىم، ئۇلارنى سۆيۈش، ئىسىملىرىنى ئەۋلادلارغا قويۇش ئۇلارنى ئەسلىش نىيەت قىلىنىدۇ. يۇقىرىدا كەلگەن ھەدىسلەردە بايان قىلىنغاندەك اللە قا ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان ئابدۇللاھ ۋە ئابدۇراھماندەك ئىسىملارنى قويۇش ئارقىلىق اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەش.

دەھلەۋىي (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) مۇنداق دەيدۇ: بىلگىنى شەرىئەتنىڭ مەقسەتلىرىنىڭ ئەڭ چوڭى اللە نىڭ زىكرى ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇشىدىكى مۇھىم بولغان ۋە بولمىغان ئەمەللىرىنىڭ ھەممە تارماقلىرىدا ئورۇن ئېلىشىنى ئىشقا ئاشۇرۇش بولۇپ، ئىنساننىڭ ھەر بىر ھۈجەيرىسى ھەقىقەتنى دەۋەت

قىلىدىغان بىر تىلغا ئايلىنىشى كېرەك. تۇغۇلغان بالغا مۇشۇ مەقسەتتە ئىسىم قويۇش ئالدى بىلەن ئىسلامنىڭ ئىبادەت قىلىشتىن ئىبارەت باسقۇچتۇر. بۇرۇنقى دەۋردە ئەرەبلەر ۋە باشقا مىللەتلەر بالىلىرىغا ئۆزلىرى ئىبادەت قىلىدىغان نەرسىلىرىنىڭ ئىسمىنى قويۇشنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەۋھىد كەلىمىسىنى ئۈستۈن قىلىش ئۈچۈن كەلگەندىن كېيىن مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىغىمۇ ئالدى بىلەن ئىبادەتتە ئۇيغۇن بولغان ئىسىملارنى قويۇش ۋاجىپ بولدى. ئىككى ئىسىم يەنى ئابدۇللاھ بىلەن ئابدۇراھمان ئالدى بىلەن ئىسىملىرىغا قېتىلىپ قويىلىدىغان ئىسىملار ئىچىدە ئالدى بىلەن ئىسىملىرىنىڭ ئىسمىدىن بولدى. بۇ ئىسىمنىڭ شۇنچىلىك مەشھۇرلىقىنىڭ يەنە بىر سەۋەبى شۇكى بۇ ئىككى ئىسىمنى ئالدى بىلەن باشقا ئىسىملىرىغا قوشۇلۇپ چاقىرىلىدىغان ئىسىملارغا ئوخشاش ئالدى بىلەن ئىسىمدىن ئايرىپ چاقىرىشقا مۇمكىن بولمايدۇ، سىلەر يەنە يېڭى تۇغۇلغان بالغا: مۇھەممەد! دەپ ياكى ئەھمەد، دەپ ئىسىم قويۇشنىڭ نېمە ئۈچۈن ياخشى ئىكەنلىكىگە ئائىت سىزنى بىلەمسىلەر؟ نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ئەزەلدىن قىلىپ كېلىۋاتقان ئادەت بويىچە ئۆزلىرىنىڭ نەزىرىدە چوڭ بىلىنگەن بۇرۇنقى ئەجدادلىرىنىڭ ئىسمىنى قويۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. مۇشۇ بويىچە بولغاندا مۇھەممەد بىلەن ئەھمەد مۇ ئوخشاشلا ئۆزلىرىنىڭ دىندار بولغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

(2) - قۇيۇلغان ئىسىمنىڭ ھەرپلىرى قىسقا، چاقىرىشقا ئاسان، سۆزلەشكە قولايلىق، ئۇنى ئەستە ساقلاش ئاسان بولىدىغان ئىسىملار بولۇشى كېرەك.

(3) - مەنىسى چىرايلىق، قۇيۇلغان كىشىگە مۇناسىپ ۋە جەمەتى ئىچىدە چاقىرىلىدىغان ئىسىملاردىن بولۇشى كېرەك.

2- چېچىنى چۈشۈرۈش.

ئىمام مالىك (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) دىن رىۋايەت قىلىنىشىچە فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھەسەن، ھەسەين ۋە ئۇمۇكۈلسۇمنى تۇغقاندا ئۇلارنىڭ چاچلىرىنى چۈشۈرۈتۈپ، چاچلىرىنىڭ ئېغىرلىقى مىقدارىدا كۈمۈش سەدىقە قىلغان.

ئىبنى ئىسھاقنىڭ زىكرى قىلىشىچە فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئوغلى ھەسەننى تۇغقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى فاتىمە! ئۇنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈپ چېچىنىڭ ئېغىرلىقى مىقدارى كۈمۈش سەدىقە قىلغىن!» دېگەن. فاتىمە ئانىمىز ئوغلىنىڭ چۈشۈرۈلگەن چېچىنى ئۆلچىگەندە ئۇنىڭ ئېغىرلىقى بىر دەرھەم ياكى يېرىم دەرھەم كۈمۈشنىڭ مىقدارىچىلىك كەلگەن.

شەيخ دەھلەۋىي بۇ ھەدىس ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ ھەدىستە كۆرسىتىلگەندەك كۈمۈش سەدىقە قىلىشقا بۇيرۇلۇشنىڭ سەۋەبى بالا قورساقتىكى ھامىلىلىك ھالىتىدىن يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچقان بوۋاققا ئايلىنغاندىن كېيىن بالغا ئەزان ئېيتىش ئارقىلىق بالا بېرىلگەنلىك نېمىتىگە شۈكۈر قىلىش لازىم ئىكەنلىكىدۇر. ئالتۇن سەدىقە قىلغاننىڭ ئورنىغا كۈمۈش سەدىقە قىلىشنىڭ سەۋەبى بولسا ئالتۇننى ھەممە ئادەمنىڭ سەدىقە قىلىشقا قۇربىتى يەتمەيدىغانلىقى، ھەم بۇنىڭدىن باشقا مالنىڭ مىقدارىنى چاچ بىلەن ئۆلچەشكە مۇمكىن بولمايدىغانلىقى ئۈچۈندۇر.

3- ئەقىقە قىلىش.

ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى، ئەبۇ داۋۇد، نەسەئى، ھاكىم ۋە ئىبنى ھەببان، ئۆممۇ كەرەزلىككە بە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بالىنىڭ ئەقىقىسى ئۈچۈن سويۇلىدىغان مال ھەققىدە سورالغان سوئالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوغۇل بالىغا ئىككى قوي، قىز بالا ئۈچۈن بىر قوي، قىز بالا بولسۇن، ئوغۇل بالا بولسۇن بۇ ھەرگىزمۇ سىلەرگە زەرەر بەرمەيدۇ» دېگەن.

ئەسھابى سۇنەن سەمىرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەر بىر بالا ئەقىقىسىگە گۆرۈگە قويۇلغاندۇر. قوي يەتتىنچى كۈنى سويۇلىدۇ. شۇ كۈنى بالىغا ئىسىم قويۇلىدۇ ۋە شۇ كۈنى ئۇ بالىنىڭ چېچى چۈشۈرۈلىدۇ».

ئىمام ئەھمەدنىڭ ئەسما بىنتى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىنىڭ ئەقىقىسىنى قىلىش ھەقتۇر، ئوغۇل بالا ئۈچۈن ئىككى دانە، قىز بالا ئۈچۈن بىر دانە بوردالغان قوي سويۇلىدۇ».

تەبەرائىنىڭ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەقىقە بوۋاق تۇغۇلۇپ يەتتىنچى، ئون تۆتىنچى ۋە ياكى يىگىرمە بىرىنچى كۈنى قىلىندۇ»

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تۇغۇلغان بالىلىرى ئۈچۈن تۆگە بوغۇزلاپ ئەقىقە قىلاتتى.

ئىلگىرىكى سەلەپ - سالىھلار بالىلىرىنىڭ ئەقىقىسىنى قىلىپ مال سويۇشقا قاتتىق ئەھمىيەت بەرگەنلىكتىن مال سويۇشقا قادىر بولالمىغانلار ئاددىيسى قۇشقاچ چاغلىق نەرسە بولسىمۇ سويۇپ ئەقىقىسىنى ئادا قىلاتتى. ئىمام مالىك «مۇۋەتتا» دېگەن كىتابىدا مۇھەممەد ئىبنى ئىبراھىم ئىبنى ھارىس ئەتتە مىمىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئاتامنىڭ: قۇشقاچ بولسىمۇ سويۇپ ئەقىقەنى ئادا قىلىشنى مۇستەھەپ، دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دەيدۇ.

ئۇنىڭدىن كېيىن ئىمام مالىك مۇنداق دەيدۇ: مال سويۇپ ئەقىقىسىنى قىلىش مەسىلىسى بىزنىڭ قارىشىمىزچە، مال سويماقچى بولغان كىشى ئوغۇل بوۋاق ئۈچۈن بىر قوي، قىز بوۋاق ئۈچۈن بىر قوي سويىدۇ، توغۇلغان بالا ئۈچۈن مال سويۇش ۋاجىپ ئەمەستۇر، ئەمما ئۇنى ئىجرا قىلىش مۇستەھەبتۇر. بىزنىڭ ئادەملىرىمىز بۇنى ئەمەلىيلەشتۈرۈپ كەلمەكتە، بالىنىڭ ئەقىقىسى ئۈچۈن مال سويغان ئادەم بىر ئىبادەتنى ئادا قىلغان بولىدۇ، قۇربانلىق قىلىنىدىغان مالنىڭ بىر كۆزى كور، ئاقساق ۋە ياكى بىرەر ئەزاسى مېيىپ، ئورۇق ۋە ئاجىز مال بولۇشى جايىز ئەمەستۇر. ئۇنىڭ گۆشى ۋە تېرىسى سېتىلمايدۇ، سۆڭەكلىرى سۇندۇرۇلمايدۇ، بۇ مالنىڭ گۆشىنى قۇربانلىق قىلغۇچىلار يەيدۇ ۋە سەدىقە قىلىندۇ. ئۇنىڭ قېنى بالىغا سۇرتۇلمەيدۇ، دېدى.

شەيخ دەھلەۋىي مۇنداق دەيدۇ: ئىككى قويغا ئېرىشەلگەن ئادەم ئىككى ئوغۇل بالا ئۈچۈن ئىككى قوي سويۇش مۇستەھەبتۇر. بۇ ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئوغۇل بالىنىڭ قىزىلارغا قارىغاندا مەنپەئەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. شۇڭا بۇنىڭغا شۈكۈرنى زىيادە قىلىش مۇناسىپتۇر.

بالا ئۈچۈن ئەقىقىسىنى قىلىپ قۇربانلىق قىلىشنىڭ سەۋەبى شۇكى: ئەرەبلەر ئەزەلدىن بالىلىرى ئۈچۈن مال سوياتتى، بۇ ئۇلار ئۈچۈن قىلمىسا بولمايدىغان ھەم ئىزچىل قىلىپ كەلگەن ئادەت ئىدى،

بۇنىڭ بۇ مىللەت ئۈچۈن، مىللەتنىڭ مەدەنىيىتى ئۈچۈن شۇنداقلا پىسخىكىسى ئۈچۈن زور مەنپەئەتلىرى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەندىن كېيىن بۇ ئادەتنى ئەمەلدىن قالدۇرمىدى، ئۇ ئۆزىمۇ بۇنىڭغا ئەمەل قىلىپ باشقىلارنىمۇ بۇنىڭغا بۇيرىدى.

■ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىجرا قىلىنىش ئادەتلىرىنى ئۆزگەرتتى.

بۇرەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى جەمئىيەتتە تۇغۇلغان بالىمىز ئوغۇل بولسا ئۇنىڭغا بىر قوي بۇغۇزلايتتۇق، قېنىنى بالىنىڭ بېشىغا سۈرەتتۇق، ئىسلام كەلگەندىن كېيىنمۇ ئوغلىمىز ئۈچۈن بىر قوي بۇغۇزلىدۇق، لېكىن ئۇنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈپ بېشىغا زەپىران سۈرىدىغان بولدۇق. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلدى ۋە ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە ئۇيغۇن، دېدى].

شەرىپىنى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) مۇنداق دېدى: بوۋاقنىڭ بېشىغا قان سۈرتۈش مەكرۇھتۇر، چۈنكى بۇ جاھىلىيەت قىللىقلىرىدىندۇر، لېكىن بۇ ھارام قىلىنمىدى، چۈنكى «مەجمۇئە» دە بايان قىلىنغاندەك سەھىپى رىۋايەتكە قارىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بالغا قۇربانلىق قىلغاندا بالىنىڭ ئۈستىگە قان تۈكۈڭلار، ئۇنىڭدىكى ئەزىيەتنى يوقىتىڭلار» شۇنىڭ ئۈچۈن ھەسەنە سەرى بىلەن قەتادە مۇشۇ رىۋايەتكە ئاساسەن شۇنداق قىلىشنى مۇستەھەب بولدى، قان سۈرتۈلۈپ ئارقىدىن يۇيىلىدۇ، ئاندىن بوۋاقنىڭ بېشىغا زەپىران ۋە باشقا خۇشبۇي نەرسىلەر سۈرتىلىدۇ، بۇ سۈننەتتۇر، دەيدۇ. [شەرىھۇلموھتاج، 4 - جىلد 294 - بەت]

■ مال سويۇپ ئەقىقىسىنى قىلىشنىڭ پايدىلىرى ۋە ھېكمەتلىرى:

(1) - بالىنىڭ نەسەبىنى ئىلان قىلىشتىن ئىبارەتتۇر، يەنى مېنىڭ بالام بولدى، دەپ ئىلان قىلماقتۇر، چۈنكى ئۇنداق قىلمىغاندا قالايمىقان پىتىنلىك سۆزلەرنىڭ چىقىپ قىلىشىمۇ ئېھتىمالغا يېقىندۇر.

(2) - بېخىللىقنى تاشلاپ سېخى بولۇشقا پايدىلىقتۇر.

(3) - خىرىستىئانلار يېڭى تۇغۇلغان بالىلىرىنى مەئمۇدىيە دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل سېرىق سۇ بىلەن يۇيىدۇ. ئۇلار شۇنداق قىلغاندا بالا خىرىستىئان بولىدۇ، دەپ قارايتتى. مۇشۇ ئىسىمگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نىڭ دىنىدا چىڭ تۇرۇڭلار، اللە نىڭ دىنىدىن ياخشى كىمنىڭ دىنى بار؟﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتى نازىل بولدى. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمان ئۈممىتىنىڭ ئۇلارنىڭ قىلغىنىنىڭ قارشىسىدا بىر ئىش قىلىشى مۇستەھەب بولىدۇكى، بالىلىق بولغانلىق ئىبراھىم ۋە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالاملارنىڭ دىنىغا ئەگەشكەنلىكىنى ھېس قىلسۇن، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوتتۇرىسىدىكى ۋەقەلىكتە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بالىسىنى اللە يولىدا قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ بارغاندا اللە ئۇنىڭ ساداقىتىگە مۇكاپات ئورنىدا بىر قوچقار ئەۋەتكەنلىكى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى قۇربانلىق قىلغانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئۇنىڭدىن قالغان بۇ ئادەت بىلەن قۇربانلىق قىلىپ كېلىۋاتقانلىقى ھەممىگە مەشھۇردۇر، ئۇلاردىن قالغان ئەڭ مەشھۇر يوللاردىن بىرى ھەج

(1) سۈرە بەقەرە 138 - ئايەت

قىلىپ قۇربانلىق قىلىش ۋە چاچ چۈشۈرۈشتۈر. بۇ پائالىيەتلەرنىڭ ئۆزىنى ئادا قىلىش ئۇلارغا ئەگەشكەنلىك بولىدۇ، شۇنداقلا بالغا ئەجدادىنىڭ ئەمەللىرىنى ئىجرا قىلغانلىقىنى ئىلان قىلغانلىق بولىدۇ.

(4) - بالىنىڭ ھاياتلىقتىكى تۇنجى مۇساپىسىدە بۇ ئىشنى قىلىش ئاتا - ئانا بولغۇچىنىڭ بۇ ئىشنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش ئالەم يولىدا بېغىشلاپ قىلغان بىر ئەمەل ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىدۇ. ھەمدە بۇ يەنە ياخشى بىر ئەمەلنى قىلىش ۋە ئالەمغا بويىسۇنۇشنىڭ ئىپادىسى بولىدۇ.

(5) - بالا دۇنياغا ئەمدى كۆز ئېچىشىغا ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىش، تۇغۇلغان بۇ بوۋاق ئۈچۈن قىلىندىغان دۇئانىڭ سەۋەبچىسى بولىدۇ، شۇنداقلا بالىنى مۇراسىمگە قاتناشتۇرغانلىقىنىڭ، ھۆرمەتلەندۈرۈلگەنلىكىنىڭ تۇنجى قەدىمى بولۇپ قالىدۇ.

(6) - بالىنى گۆرەگە قويۇلشتىن ئازاد قىلغانلىق بولىدۇ. چۈنكى تۇغۇلغان بالا ئەقىقەگە گۆرۈ قويۇلغۇچىدۇر. ئىمام ئەھمەد: ئاتا - ئانىسىغا شاپائەت قىلىش ياكى قىلماسلىققا گۆرۈگە قويۇلغۇچىدۇر، دەيدۇ. قەتادە بالىسى ئۈچۈن ئەقىقە قىلمىغان ئادەمگە بالىسىنىڭ شاپائىتى ھارام بولىدۇ، دەيدۇ.

بالىسى ئۈچۈن ئالەمنىڭ رازىلىقىنى ئىزلەپ مال سويۇش ئۇنى شەيتاننىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇشىغا سەۋەبچى بولىدۇ، چۈنكى بالا دۇنياغا كېلىش بىلەنلا شەيتان ئۇنى كۈزۈتۈشكە باشلايدۇ، قۇربانلىق قىلىپ مال سويۇش بالىنى شەيتاننىڭ ئاسارىتىدىن، شەيتاننىڭ بالىنى ياخشى يولدىن توسۇشىدىن خالاس قىلىشتۇر. شەيتان پەرۋەردىگارىغا ئادەم ئەۋلادىدىن ئاز بىر قىسمىدىن باشقىلىرىغا داۋاملىق كۆرىنىپ، ئادەم بالىلىرى دۇنياغا كەلگەن ھامان ئۇنىڭغا خىرىس، دۈشمەنلىك، ئازدۇرۇش دائىرىسىدە تۇتۇدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ بارلىق قوشۇنلىرىنى ئىشقا سالىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلغان ئىدى، بالىنىڭ ئەقىقىسىنى قىلىپ ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىش بولسا شەيتاننىڭ بالا ئۈچۈن بىلگەن پىچىقىنى ئالەمنىڭ رازىلىقىنى كۆزلەپ بالا ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىش ئارقىلىق قايتۇرۇشنىڭ مەنئۇيى شەكلىدۇر. ئالەم تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارنىڭ ماللىرىغا ۋە بالىلىرىغا شېرىك بولغىن﴾⁽¹⁾ ﴿ئىبلىس ئۇلارنى (ئازدۇرۇشتىن ئىبارەت) گۇمانىنى ھەقىقەتەن ئىشقا ئاشۇردى﴾⁽²⁾.

بالا بۇ شەكىلدە گۆرۈدە قالىدىغانلىقى ئۈچۈن ئالەم تائالا ئاتا - ئانىسىنىڭ بالىسىغا پىداكارلىق كۆرسىتىشى ئۈچۈن مال سويۇپ قۇربانلىق قىلىشنى يولغا قويدى، ناۋادا ئاتا - ئانا قۇربانلىق قىلىپ ئەقىقىسىنى قىلمىسا بالا شەيتاننىڭ گۆرۈسىدە قالىدۇ.

سوئال:

مال سويۇپ ئەقىقىنى يەتتىنچى كۈنى قىلىشنىڭ ھېكمىتى نېمە؟

ئىمام دەھلەۋىي بۇ سوئالغا مۇنداق جاۋاب بەردى. يەتتىنچى كۈنى قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى بۇنىڭدىن بۇرۇنقى كۈنلىرى ئائىلە يېڭى تۇغۇلغان بوۋاق ۋە ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتىدۇ، شۇڭا بالا تۇغۇلغان كۈن بىلەن ئەقىقىسى قىلىندىغان كۈننىڭ ئارىسىدىكى ۋاقىت بىرئاز ئايرىلىشى كېرەك. بولمىسا ئىشلار ئارقا - ئارقىدىن ئارتىلىپ مۇشكۈلچىلىك تۇغۇلىدۇ. بەزىدە

(1) سۇرە ئىسرا 64 - ئايەت

(2) سۇرە سەبئ

ئالدىراشلىق بولۇپ كەتكەندە قۇربانلىق تېپىش قىيىن بولۇپ قىلىشتەك قىيىنچىلىققىمۇ دۇچ كېلىپ قالىدۇ. شۇڭا يەتتىنچى كۈنى كەلگەندە ۋاقىت بىرئاز كەڭرەك بولىدۇ، چېچىنى چۈشۈرۈش بولسا ھاجىلارغا ئوخشاتقانلىقتۇر. بۇ ھەقتە باشتا سۆزلەپ ئۆتكەن ئىدۇق، ئىسمىنى قويۇشقا كەلسەك يەتتە كۈندىن بۇرۇن بالا ئىسمىمۇ موھتاج بولمايدۇ.

قۇربانلىق قىلىنىدىغان مال بالغا خاس بولغان مالدىن قىلىنمايدۇ، چۈنكى ئەقىقە قىلىش بولسا سەدىقە قىلغانلىقتۇر. بالغا ئىگە بولغان كىشى بالغا خاس قىلغاندۇر. ئىمام ئەۋەۋىينىڭ پەتىۋالار توپلىمىدا بايان قىلغىنىدەك ئۇنى ئىشلەتكۈچى ئۇ ھەقىقىي تۆلەيدۇ.

4 - خەتنە قىلىش

خەتنە قىلىش بالىنىڭ جىنسىي ئەزاسىنىڭ ئۆچىدىكى تېرە قىسمىنى كېسىپ ئېلىۋېتىش، دېگەنلىكتىن ئىبارەتتۇر. ئۇنىڭ شەرتى مەنسى بولسا جىنسىي ئەزاسىنىڭ ئۆچى تەرىپىدىكى بۇغۇم يېرىنىڭ زىيادە تېرىسىنى كېسىش ئارقىلىق ئۆچى تەرىپىنى تېرىسىز قالدۇرۇش دېگەنلىكتۇر.

ئىمام ئەھمەد، تىرمىزى ۋە نەسەئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىككى خەتنىڭ ئۇچراشسا غۇسلى قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ» دېگەن سۆزىنى رىۋايەت قىلغان بولۇپ بۇ يەردە كۆرسىتىلگەن «خەتنىڭ» دېگەنلىكتىن خەتنە قىلىشنىڭ چوقۇملىقىنى ئىپادىلەش كېلىپ چىقىدۇ.

■ خەتنى قىلىشقا تەۋسىيە قىلىپ كەلگەن ھەدىسلەر:

ئىمام ئەھمەد مۇسەددە ئەممار ئىبنى ياسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇرۇنغا سۇ ئېلىش، ئېغىزنى چايقاش، بۇرۇتنى قىسقارتىش، مېسۋاك قىلىش، تىرناقلىرىنى ئېلىش، قولىقىنىڭ تۈكلىرىنى يۇلۇش، ئەۋرەت جاينىڭ ئەتراپىدىكى تۈكلەرنى چۈشۈرۈش ۋە خەتنى قىلىش پىتەرەتنىڭ جۈملىسىدندۇر» دېگەن.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «خەتنى قىلىش، چاچ چۈشۈرۈش، بۇرۇتنى قىسقارتىش، تىرناقلىرىنى ئېلىش ۋە قولىقى تۈكىنى يۇلۇشتىن ئىبارەت بەش ئىش پىتەرەتتىندۇر» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

ئىمام ئەھمەدنىڭ شەدداد ئىبنى ئەۋس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خەتنە قىلىش ئەركەكلەر ئۈچۈن سۈننەت، ئاياللار ئۈچۈن ياخشى ئىشتۇر» دېگەن.

ئىسلام دىنى ئوغۇل - قىزلىرىنىڭ خەتنە قىلىنىش ئىشىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بولۇپ ئادەتتە خەتنە قىلىش بالا تۇغۇلۇپ يەتتىنچى كۈنى ئېلىپ بېرىلىدۇ. چۈنكى بەيھەقى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن ۋە ھۈسەينلەر ئۈچۈن ئۇلار تۇغۇلۇپ يەتتىنچى كۈنى قۇربانلىق كېسىپ ئەقىقىسىنى قىلدى ۋە خەتنىسىنى قىلدى، دېگەن سۆزىنى رىۋايەت قىلغان.

ئىبنى جەزىي: بالىنى تۇغۇلغان ھامانلا خەتنە قىلىش ۋە يەتتىنچى كۈنى خەتنە قىلىش ئۆچ كۆرىلىدىغان ئىشتۇر، چۈنكى يەھۇدىيلار شۇنداق قىلىدۇ، دېگەن. لېكىن بۇ يەردە يەتتىنچى كۈنى دېگەن سۆزدە زىتلىق بار. اللە توغرىسىنى بىلگۈچىدۇر.

ئادەم ئەۋلادىدىن تۇنجى بولۇپ خەتنە قىلىنغان ئادەم ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بولۇپ ئۇ سەكسەن يېشىدا خەتنە قىلىنغان. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام سەكسەن يېشىدا خەتنە قىلىنغان» دېگەن. يەنە بىر رىۋايەتتە: «ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام تۇنجى قېتىم مېھماننى مېھمان قىلغان، ئىشتان كەيگەن ۋە خەتنە قىلغان كىشىدۇر» دېيىلگەن.

خەتنى قىلىش ئىشىنى پەيغەمبەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى تاكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتىلگەنگە قەدەر داۋام قىلدۇرۇپ كەلگەن بولۇپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتى ئۈچۈن ئېيتقاندا سۈننەتتۇر.

تىرمىزى ۋە ئىمام ئەھمەد ئەبۇ ئەييۇب ئەنسارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «خەتنە قىلىش، ئەتىر ئىشلىتىش، مېسۋاك ئىشلىتىش ۋە نىكاھلىنىشتىن ئىبارەت تۆت ئىش پەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننىتىدۇر».

ئىمام بۇخارى سەئىد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا سەن كىمچىلىك بار ئىدىڭ؟ دېگەندە ئۇ: مەن ئۇ چاغدا خەتنە قىلىنىپ بولغان ئىدىم، ئۇ زامانلاردا ئەقىلغا يەتمىگىچىلىك خەتنە قىلىنمايتتى، دەپ جاۋاب بەرگەن.

ھاكىمنىڭ مۇستەدرەك دېگەن كىتابىدا بايان قىلىنغان رىۋايەتتە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا مەن ئون بەش ياش ئەتراپىدا بولۇپ خەتنە قىلىنىپ بولغان ۋاقتىم ئىدى، دېگەن.

بالىلارنى خەتنە قىلغاندا تاماق قىلىپ باشقىلارنى تاماققا چاقىرىش مۇستەھەبتۇر، ئەمما قىزلارغا باشقىلاردىن يوشۇرۇش ئۈچۈن ئۇنداق قىلمىسىمۇ بولىدۇ.

ئىسلام دىنى خەتنە قىلىشنى قاتتىق تەۋسىيە قىلىدىغان بولغاچقا ئەركىشى مۇسۇلمان بولغاندا خەتنە قىلىنمىغان ھالدا بولسا ئىمان ئېيتقاندا ئۇنىڭ غۇسۇل قىلىشى بىلەن بىرگە خەتنە قىلىشى ۋاجىپ بولىدۇ.

ئىمام ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد نۇسەيم ئىبنى كۈلەيبىدىن ئۇ ئاتىسىدىن، ئاتىسى بوۋىسىدىن رىۋايەت قىلىشىچە بوۋىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەن مۇسۇلمان بولىدۇم، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن كاپىرلىق چېغىڭدىكى چېچىڭنى چۈشۈرگىن ۋە خەتنە قىلدۇرغىن» دېگەن.

ھەرب «مەسائىل» دېگەن كىتابىدا زۆھرىدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇسۇلمان بولغان كىشى يېشى گەرچە چوڭ بولسىمۇ خەتنە قىلدۇرسۇن» دېگەن. ئىسلامدا خەتنى قىلىنمىغان كىشىنىڭ نامىزى قوبۇل بولمايدۇ، ئۆلتۈرگەن مېلىنىڭ گۆشى يېيىلمەيدۇ، دېگەن.

خەتنە قىلىش ھەققىدە خەتتە تېمىنىڭ ناھايىتى گۈزەل بىر سۆز بار. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: گەرچە خەتنە قىلىش سۈننەتلەر قاتارىدىن زىكر قىلىنغان بولسىمۇ بىراق ئۇ كۆپلىگەن ئالىملارنىڭ قارىشىدا ۋاجىپ

ئەمەللەردىندۇر. چۈنكى ئۇ دىندا كاپىر بىلەن مۇسۇلماننىڭ ئوتتۇرىسىنى ئايرىيدىغان پەرقلەرنىڭ بىرىدۇر. خەتنە قىلىنمىغان ئۆلۈكلەر ئارىسىدا بىر خەتنە قىلىنغان ئۆلۈك تېپىلسا ئۇ ئادەمنىڭ نامىزى چۈشۈرۈلۈپ مۇسۇلمانلار قەبرىستانلىقىغا كۆمۈلدى.

بالىنى ئىككى يىل ئېمىتىش

ئىسلام دىنى ئەر بىلەن ئايالنى نىكاھ ئەقدىسى بىلەن باغلاپ، بىر ئائىلىدە جەملىگەندە ياخشى ئائىلە قۇرۇپ چىقىشتا قۇرۇلۇشنىڭ ئۆلىنى مۇستەھكەم قۇرۇش ئۈچۈن ئەر - ئايال ھەر ئىككىسىنىڭ ئۈستىگە مەسئۇلىيەت يۈكلىرى ۋە ھەر ئىككىسىگە ئايرىم - ئايرىم ھەق ۋە مەسئۇلىيەت بېكىتتى. ئەرنىڭ ئۈستىگە ئائىلىسىنى بېقىشنى پەرز قىلغان بولسا، ئايالنىڭ ئۈستىگە بالىسىنى ئېمىتىپ بېرىش مەسئۇلىيەتنى ۋاجىپ قىلدى. بوۋاق ئىككى قولىنى ئانىنىڭ كۆكسىگە قويۇشقا موھتاجدۇركى ئۇ ئۇنىڭ بىلەن ئانىنىڭ مېھرىدىن روھى لەززەت تاپىدۇ، سۈتىنى ھۇزۇرلۇق بىر تۇيغۇ بىلەن ئېمىدۇ ۋە شۇ سۈت بىلەن بەدىنى ئېھتىياجلىق بولغان ئوزۇقلۇققا ئېرىشىدۇ. ھېكمەت ئىگىسى بولغان اللە ئانا كۆكسىدە سۈت ئىشلەپ چىقىرىدىغان بىر زاۋۇتنى تەييار قىلدى. شۇنىڭ بىلەن پېقىر بولسۇن ياكى باي بولسۇن بۇ غېرىب ئالەمدە تۇغۇلغان بارلىق بوۋاقلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى ئۈچۈن بىر ئىجتىمائىي پاراۋانلىق مەيدانغا كەلدى.

بۇرۇنقى زامانلاردا ئەرەبلەرنىڭ ئادىتىدە ھەمدە باشقا مىللەتلەرنىڭ ئادىتىدەمۇ بالىسىنى ئانىسىدىن باشقا بىرىگە ئەمدۈرۈش بار ئىدى، قۇرئان كەرىم مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن خەۋەر بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۆز ئانىسى كېلىشتىن) ئىلگىرى مۇسەنى سۈت ئەمگۈزگۈچى ئاياللارنىڭ ئېمىتىشىدىن توسۇق﴾⁽¹⁾ شۇنىڭدەك يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ باشقا ئانىلارنى ئېمىپ چوڭ بولغان بولۇپ ئۇنى ھۆرمەتلىك ھەلىمە ئانىمىز (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) ئېمىتكەن ئىدى. اللە تائالا بۇ خىلدىكى بالا ئېمىتىشكە ئۆزىنىڭ شەرئى ھۆكۈملىرىنى قويدى. ئۇلاردىن بىرى: ﴿سەلەرگە ئانىلىرىڭلارنى، قىزلىرىڭلارنى، ھەم شىرىلىرىڭلارنى، ئاتاڭلارنىڭ ھەم شىرىلىرىنى، ئاناڭلارنىڭ ھەم شىرىلىرىنى، قېرىندىشىڭلارنىڭ قىزلىرىنى، ھەم شىرىلەرڭلارنىڭ قىزلىرىنى، سۈت ئانىلىرىڭلارنى، ئېمىلدەش ھەم شىرىلىرىڭلارنى، قېيىن ئاناڭلارنى، سەلەر بىر يەردە بولغان ئاياللىرىڭلارنىڭ (باشقا ئەردىن بولغان) ئۆيۈڭلاردا تەربىيەلەنگەن قىزلىرىنى (بۇ شەرت ئەمەس، ئۆيدە تەربىيەلەنمىگەن بولسۇمۇ) ئېلىش ھارام قىلىندى﴾⁽²⁾.

بالىلارغا سۈنئىي سۈت ۋە سۈنئىي غىزالار ئالدىنقى ئەسىرلەردە تېخى ئىشلەپچىقىرىلمىغان ئىدى. 20 - ئەسىردىن باشلاپ بوۋاقلار ئۈچۈن ھەرخىل نام ۋە ئىسىمدىكى ئوزۇقلۇقلارنى ئىجاد قىلغانلارمۇ ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئانا سۈتىنىڭ ئەۋزەللىكىنى، ئانىنىڭ ئېمىتىشى كېرەكلىكىنى ئۆزلىكىدىن تەتقىق قىلىشقا باشلىدى. اللە نىڭ بۇيرىغىنى قىلىشقا ئالدىرايدىغان مۇسۇلماننىڭ ئۇنداق ياكى بۇنداق تەشۋىقاتلار ئارىسىدا ئارىسالدى بولۇپ يۇرۇشنىڭ ھېچقانداق بىر ئورنى يوق. چۈنكى ئانىنىڭ سۈتىدە ئەمدۈرۈش اللە نىڭ بېكىتىپ بەرگەن كۆرسەتمىسى بولۇپ، قۇرئاندا ئانىلارغا بالىلىرىنى ئۆز كۆكسىدىن

(1) سۇرە قەسەس 12 - ئايەت

(2) سۇرە نىسا 23 - ئايەت.

ئەمدۇرۇشكە ھەتتاكى ئەر ئاياللارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقە يامانلاشقان ياكى ئاجرىشىپ كەتكەن ھالەتتەمۇ ئۇنىڭغا سەل قارىماسلىققا بۇيرۇغان. مانا بۇ ئىلاھىي قانۇننىڭ بالىلارغا كۆڭۈل بۆلۈشى ۋە ئادىللىقىدۇر. اللە تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

﴿ئانىلار (باللارنى ئېمىتىش مۇددىتىدە) تولۇق ئېمىتمەكچى بولسا، تولۇق ئىككى يىل ئېمىتىشى لازىم. ئانىلار ئانىلارنى قائىدە بويىچە يېمەك - ئىچمەك ۋە كىيىم - كېچەك بىلەن تەمىنلەپ تۇرۇشى كېرەك. كىشى پەقەت قولىدىن كېلىدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلىنىدۇ. ئانىنى بالىسى سەۋەبلىك زىيان تارتقۇزماسلىق، ئاتىنىمۇ بالىسى سەۋەبلىك زىيان تارتقۇزماسلىق لازىم. (ئەگەر ئاتا ئۆلۈپ كەتسە) ئۇنىڭ ۋارىسى ئاتىغا ئوخشاش مەسئۇلىيەتنى (يەنى ئانا بولغۇچىغا نەپقە بېرىش ۋە ئۇنىڭ ھەقىرىگە رىئايە قىلىش قاتارلىقلارنى) ئۆز ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. ئەگەر ئاتا - ئانا كېڭىشىپ (بالىنى ئىككى يىل توشماستىنلا) ئايرىۋەتمەكچى بولسا، ئۇلارغا ھېچبىر گۇناھ بولمايدۇ. ئەگەر بالىلىرىڭلارنى ئىنىكئانىلارغا ئېمىتمەكچى بولساڭلار، قائىدە بويىچە ئۇلارنىڭ ھەققىنى بەرسەڭلارلا سىلەرگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. اللە دىن (يەنى اللە نىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك قىلىشتىن) قورقۇڭلار، بىلىڭلاركى، اللە سىلەرنىڭ ئەمەلىڭلارنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽¹⁾

ئېرىدىن ئايرىلغان ئايالنىڭ ئېمىتىدىغان بالىسىغا مەسئۇلىيەتنى بار بولۇپ، ئۇ مەسئۇلىيەتنى اللە ئۇنىڭ ئۈستىگە پەرز قىلغان. ئۇنى ھەرگىز ئائىلە بۇزۇلغان ھامان بۇزۇلدىغان ۋە پەرۋاسىز قارىلىدىغان بىر ئىش قاتارىدا قويمىدى. شۇنداقلا ئاجرىشىپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ بالىسىنى ئېمىتىپ بېرىۋاتقان ئايالغا گەرچە ئۇ بالا ئانىنىڭ ئۆز بالىسى بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ ئېمىتىش ھەققىنى بېرىشىنى پەرز قىلدى. اللە تائالا ئىنسانلارغا ھەتتا ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىگە كۆيۈنگەندىنمۇ بەكرەك كۆيۈنگۈچىدۇر. اللە تائالا ئانىغا بالىسىنى تولۇق ئىككى يىل ئېمىتىشىنى پەرز قىلدى. چۈنكى بۇ مۇددەت بالىنىڭ سالامەتلىكى ۋە ئوزۇقلىنىشىدا ئانا سۈتىگە ئەڭ موھتاج ۋاقىتدۇر. بۈگۈنكى تىببىي تەتقىقاتلارمۇ بۇ ئىككى يىلنىڭ ناھايىتى مۇھىملىقىنى، بالىنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن ئانا سۈتى بىلەن بېقىلىش بالا ئۈچۈن ئەڭ زۆرۈر ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىماقتا. اللە نىڭ رەھىمىتى شۇكى ئۇ مۇسۇلمانلارنى بۇنداق مۇھىم قانۇنىيەتنى تەجىربە قىلىپ بىلىۋېلىشى ئۈچۈن تاشلاپ قويماي قۇرئان كەرىمدە ئېنىق قىلىپ بۇيرىدى. اللە بەندىلىرىگە تولمۇ مېھرىبانىدۇر، بوۋاقلارغا تولمۇ رەھىمدىلدۇر.

ئىسلام دىنى ھالال نىكاھ بىلەن تۇغۇلغان بالىلارنىلا ئەمەس ھەتتا زىنادىن تۆرەلگەن بالىلارنىمۇ تولۇق ئېمىش مۇددىتىگە ئىگە قىلىشقا بۇيرىغان ۋە بۇ مۇددەت تاماملانماي تۇرۇپ ئانىغا بېرىلىدىغان جازانى يۈرگۈزمەسلىكىنى بۇيرىغان. مانا بۇ اللە نىڭ بالىغا قانچىلىك دەرىجىدە مېھرىبان ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

ئىمام ئەھمەد مۇسەددەد مۇنداق بىر ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان. زىنا قىلغان غامدىيەلىك بىر ئايالنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: مەن زىنا قىلدىم، ماڭا ئىسلامدا بەلگىلەنگەن جازانى بەرگەن بولساڭ، دەپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن بېرىپ تۇغۇپ بولغاندا ئاندىن كەل!» دېدى. ئۇ ئايال تۇغۇپ بولغاندىن كېيىن بالىسىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مانا بۇ

(1) سۈرە بەقەرە 233-ئايەت.

بالىنى تۇغدۇم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ھازىر قايت! بالىنى ئېمىتىكىن، بالا سۈتتىن ئايرىلغاندا كەل!» دېدى. ئۇ ئايال بالىسىنى سۈتتىن ئايرىغاندىن كېيىن بالىسىنىڭ قولىدا بىر پارچە نان كۆتەرگەن ھالدا كېلىپ: ئىيى ئاللى نىڭ پەيغەمبىرى! بالام سۈتتىن ئايرىلدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالىنى مۇسۇلمانلاردىن بىرىنىڭ بېقىۋېلىشىغا بەردى. ئاندىن باشقىلارنى ئۇ ئايال ئۈچۈن بىر ئورەك كولاشقا بۇيرۇپ ئۇ ئايالغا چالما - كېسەك جازاسىنى ئىجرا قىلدى.

داڭلىق تېۋىپ ئىبنى سىنا بالىنىڭ ئانا سۈتىنى ئېمىشىنىڭ ئەھمىيىتىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: بالىنى مۇمكىن بولغىنىچە ئانا سۈتىدە بېقىش كېرەك، ئانا سۈتىنىڭ بالىنى تېنىنىڭ تەرەققىي قىلىشى ۋە ھەرقانداق بىر كېسەللىكتىن قوغدىنىشىدا ئالاھىدە ھىمايە قىلىش رولىغا ئىگىدۇر.

مەشھۇر دوختۇر ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى يەھيا ئەلبەلەدى مۇنداق دېگەن: ئانىنىڭ سۈتى سۈت تەركىۋىنى بۇزۇدىغان بىرەر ئالامەت ياكى بىرەر كېسەللىك ئانىنىڭ جىسمىدا مەۋجۇتلا بولمايدىكەن ئۇ ئەڭ ساغلام ۋە ئەڭ قۇۋۋەتلىك سۈتتۇر. بالىنىڭ ئانا سۈتىنى ئېمىشى ئانا - بالىنىڭ ھەر ئىككىسى ئۈچۈنمۇ ئالاھىدە پايدىلىقتۇر.

بىز بۇ يەردە تۈپ ئەلبەلەدىنىڭ بالا ئانا سۈتىنى ئەمگەندە نۇرغۇن كېسەللىكلەرنىڭ ئالدىنى ئالدىغانلىقىنى، ئۇلاردىن بىرىنىڭ ئەمچەك راكىنىڭ ئالدىنى ئالدىغانلىقى ھەققىدىكى كۆز قارىشى زامانىمىز تەتقىقاتچىلىرىنى بىر قانچە ئەسىر ئارقىدا قالدۇردى.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك دەۋرىدە بالىلارغىمۇ دۆلەت خەزىنىسىدىن مائاش بېرىدىغان بولۇپ بالىلار سۈت ئېمىشتىن توختىغاندىن كېيىنلا مائاشلىق بولۇپ قالاتتى، بىر كۈنى كېچىدە ئۇ مەسچىتنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ يۈرگەندە بىر كىچىك بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدى، ئۇ بالىنىڭ ئانىسىغا: ئۇنى ئېمىتىكىن، دېدى. ئانىسى ئۆمەرنى تونۇمايتتى، ئۇ: ئۆمەر سۈتتىن ئايرىلمىغان بالىلارغا مائاش بەرمەيدۇ، شۇڭا مەن ئۇنى مائاشلىق بولۇپ قالسۇن، دەپ سۈتتىن ئايرىۋەتكەن ئىدىم، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۆمەر بۇنداق قىلغاندا بالىلارغا زۇلۇم بولۇپ قالىدىكەن، دەپ ئويلاپ بالىلار سۈتتىن ئايرىلمىسىمۇ ئۇلارغا دۆلەت خەزىنىسىدىن مۇئاش بېرىۋېرىدىغانلىقىنى جاكارلىغان. شۇنىڭ بىلەن ئاللى تائالانىڭ: ﴿ئۇلارنىڭ ۋە سىلەرنىڭ رىزىقىڭلارنى بىز بېرىمىز﴾⁽¹⁾ دېگەن ۋەدىسى ھەقىقەتەن تەشەككۈنلىكىنىڭ بىر ئىپادىسى نامايەندە قىلىنغان.

■ ئانا سۈتىنىڭ كۆپ خىل پايدىلىرى باردۇر.

بالا ئانىنىڭ قورسىقىدىكى ۋاقتىدا ئۇزۇقلۇقنى ئانىنىڭ بەدىنىدىن قوبۇل قىلىدۇ، تۇغۇلغاندىن كېيىن ئۇزۇقلۇقنى يەنلا ئانىنىڭ سۈتىنى ئېمىش ئارقىلىق داۋاملاشتۇرىدۇ، تەبىئىي سۈت ئۇنىڭ تەن ساغلاملىقىنىڭ نورمال بولۇشىنىڭ كاپالەتچىسىدۇر. تۈپ ۋە دوختۇرلار تېببىي ئىلىم ئۈستىدىكى تەتقىقاتلىرىدىن مۇنداق بىر نەتىجىگە خىل نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولۇپ بۇنى تۆۋەندە بايان قىلىمىز.

(1) - بالا پاك ۋە مىكروپسىز بولغان سۈت ئىچىدۇ.

(1) سۈرە ئىسرا 31 - ئايەت.

- (2) - ئۇ سۈتنىڭ تەركىۋى سوغۇق ياكى ئىسسىقمۇ ئەمەستۇر.
- (3) - ئانا سۈتى ھەرقانداق ۋاقىتتا تەييار تۇرىدۇ.
- (4) - ئانا سۈتى ساقلانغان تەقدىردىمۇ بۇزۇلمايدۇ.
- (5) - بالىنىڭ ئاشقازىنىغا مۇناسىپ بولۇپ، بالدا ئۇنى ھەزىم قىلالماسلىق ئەھۋالى كۆرۈلمەيدۇ.
- (6) - بالىنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرالايدۇ.
- (7) - بالىنىڭ بەدىنىنىڭ كېسەللىك مىكروپىلىرىغا قارشى تۇرۇش كۈچىنى ئاشۇرىدۇ.
- (8) - بالا سۈت ئەمگەن مەزگىلدە بالىمۇ، ئانىمۇ سەمىرىپ كەتمەيدۇ.
- (9) - ئانا - بالا ئوتتۇرىسىدىكى سۆيگۈ رىشتىسىنى كۈچەيتىدۇ.

ئانا بالا ئېمىتكەندە ئۇنىڭ دىلىدا يەنە بۇنى ئاللاھ نىڭ رازىلىقىنى تىلىگەن ھالدا قىلسا ئۇنىڭ مېۋىسى ناھايىتى تېزلا كۆرۈلۈشكە باشلايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەمىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئايالىغا: سىز بالىنى ئېمىتكەندە ئۇنى خۇددى ھەرقانداق ئانا مەخلۇقاتلارنىڭ بالىسىغا كۆيىنىش ۋە شەپقەت قىلىشىغا ئوخشاش كەيپىياتتىلا ئېمىتمەي بەلكى بۇ ئىشىڭىزدا ئاللاھ نىڭ رازىلىقىنى ئۈمىد قىلغان، بالىڭىز ئاللاھ نىڭ بارلىق ۋە بىرلىكىنى ئېتىراپ قىلىدىغان، ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىدىغان بىر بەندە بولۇشنى ئۈمىد قىلغان ھالدا ئېمىتىشىڭىز لازىم، دېگەن.

بالا ئېمىتىۋاتقان ئانىنىڭ يەنە قورساق كۆتۈرۈشى مەكرۇھتۇر. چۈنكى قورساق كۆتۈرۈش بىلەن ئۇنىڭدىكى سۈتنىڭ تەركىۋى بۇزۇلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئېمىتىۋاتقان بالا سۈتتىن مەھرۇم قالىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭدىن توسقان ئىدى.

ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يامان كۆرىدىغان ئون ئىشنى زىكىر قىلغاندا بالا ئېمىتىۋاتقان ئانىنىڭ قورساق كۆتۈرۈشى سەۋەبىدىن سۈتنىڭ بۇزۇلغانلىقىدەك ئىشىنىمۇ بۇ ئون ئىش قاتارىدىن زىكىر قىلغان ئىدى. [ئەبۇ داۋۇد ۋە ترمىزى رىۋايەت قىلغان]

ئېمىتىۋاتقان بالىنىڭ سۈيىمەن ۋە ئۇنى پاكىزلاش

ئىمام مۇسلىم كىتابىدا ئېمىتىۋاتقان بالىنىڭ سۈيىدۈكىنى پاكلاش ھەققىدە بىر قانچىلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلدى. تۆۋەندىكىلەر شۇلارنىڭ قاتارىدىندۇر.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يېڭى تۇغۇلغان بالىلار كەلتۈرۈلەتتى، ئۇ بوۋاقلارنى مۇبارەكلەيتتى ئېغىزلىنىۋاتتى، بىر كۈنى ئۇنىڭغا بىر بالا ئېلىپ كېلىندى، ئۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىيىمىگە سىيىپ قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇ كەلتۈرۈشكە بۇيرىدى، سۇ كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۇ شۇ سۇنى بالا سىيگەن يەرنىڭ ئۈستىدىن ئاققۇزۇپ تېشى بىلەنلا كۇپايىلەندى، ئۇنى يۇمىدى.

يەنە بىر رىۋايىتىدە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: بىر كىچىك بالا ئېلىپ كېلىندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنى قۇچىغىغا ئالغاندا بالا ئۇنىڭغا سىيىپ قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇ ئەكەلدۈرۈپ سىيگەن يەرگە تۆكتى.

ئۇمۇ قەيس بىنتى مۇھسىن رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۇ تاماق يېمىگەن (يەنى ئېمىدىغان بالىنى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەندە بالا ئۇنىڭ قۇچىغىغا سىيىپ قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىيگەن يەرنىڭ ئۈستىگە سۇ سەپتى، دېگەن. يەنە بىر رىۋايەتتە سۇنى سىيىپ قويۇپلا بولدى قىلدى، ئۇ يەرنى يۇمىدى، دېيىلگەن.

ئىمام شافىئى: سۇ تۆكسەلا كۇپايە قىلىدۇ، دېدى. ئىمام ئەبۇ ھەنىفە ۋە ئىمام مالىك: يۇيىشى كېرەك، دېدى. ئەمما سۇيىدۇكنىڭ نىجىسلىقى توغرىسىدىكى ھۆكۈمدە بارلىق ئالىملارنىڭ قارىشى بويىچە ئىمام نەۋەۋىينىڭ «سۇيىدۇك نىجىستۇر» دېگەن نەقلىسىگە بولغان قارىشىدا ئورتاق پىكىردىدۇر.

ئانىلارنىڭ ئېمىۋاتقان بالىلىرىنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىشنىڭ نۇرۇستلۇقى

ئانا جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشنى خالىسا ۋە ئۇنىڭ مەسجىدكە بېرىشىغا ئېرى رۇخسەت بەرسە ئېمىۋاتقان بالىسىنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىش جايىزدۇر. ئەينى زاماندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا شەپقەت قىلىش يۈزىسىدىن ۋە ئانىلارنىڭ ئۇلارنىڭ يىغلىشى بىلەن پىتىنگە قالماسلىقى ئۈچۈن نامىزنى تېز ۋە يەڭگىل ئوقۇيتتى. ئابدۇررازاق كىتابىدا ئىبنى جەرىردىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ئەتادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم: «مەن بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ ۋە ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ پىتىنگە چۈشۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ نامىزىمنى يەڭگىلىتىمەن».

رىۋايەت قىلىنىشىچە بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامازغا پەقەت سۈرە فەلق ۋە سۈرە ناسىنا ئوقۇپ بەردى، ساھابىلار: نامازنى ئەجەپمۇ قىسقا ئوقۇدىلغۇ؟ دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ ۋە ئانىسىنىڭ پىتىنگە چۈشۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ شۇنداق ئوقۇدۇم» دېگەن. كاسانى ئۆزىنىڭ «بەدائىئە» دېگەن كىتابىدا بۇ ھەدىسنى بايان قىلىپ: بۇ ھەدىس ئىمامنىڭ كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئېتىبارغا ئېلىشى كېرەكلىكىگە دالالەت قىلىدۇ، چۈنكى كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئېتىبارغا ئېلىشى ناماز ئوقۇيدىغان جامائەتنىڭ كۆپىيىشىگە سەۋەبچى بولىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمامنىڭ نامازنى يەڭگىل ئوقۇشى مۇستەھەبتۇر، دېگەن.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرگە ئىمام بولغاندا ئانىسى بىلەن بىللە بولغان بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ نامازدا قىسقا ۋە يەڭگىل سۈرلەرنى ئوقۇيتتى.

يەنە ئەنەس ئىبنى مالكتىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن نامازغا تۇرغاندا ئۇزۇن ئوقۇشنى خالايمەن، ئاندىن بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلايمەن - دە، ئانىنىڭ بالىسىنىڭ

يىغىسىدىن بىئارام بولىدىغانلىقىنى بىلىدىغانلىقىم ئۈچۈن ئۇنداق قىلىشتىن ۋاز كېچمەن» دېدى. [بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى]

ئىمام ئەھمەدنىڭ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە مۇنداق بايان قىلىنغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتقاندا بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ نامازنى يەڭگىلا ئوقۇپ تاماملىدى، بىز ئۇنىڭ بالغا شەپقەت قىلىش يۈزىسىدىن شۇنداق قىلغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، بالىنىڭ ئانىسىمۇ ناماز ئوقۇغۇچىلاردىن بىرى ئىدى.

تەرىتىنى باشقورالمايدىغان بالىلارنى مەسجىتلەرگە ئېلىپ بېرىشنىڭ مەكرۇپلىقى

بالا تەرىتىنى باشقورالمايدىغان يېشىدا بۇنى ئېنىق بىلدۈرەلمەيدۇ، بۇنداق ئەھۋالدىكى بالىلارنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىش مەكرۇھتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ بۇ ياشتىكى بالىلارنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىشتىن توسغان ئىدى.

ئىبنى ماجە ۋە ئابدۇررازاك مۇسئەددىدە ۋاسىلە ئىبنى ئەسقەت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەسجىدىڭلارنى كىچىك بالىلاردىن يىراق تۇتۇڭلار!» دېگەن. [ھەدىسنىڭ سەنەدى زەئىپ]

بالىنى بېقىش ئانىنىڭ بەھقۇبۇر

ئايال كىشى تەبىئىي يارىتىلىشىدىلا ئەلەرگە قارىغاندا مېھرىبان، كۆيۈمچان ۋە سەۋرلىكتۇر. شۇڭا ئانا بىلەن ئاتا ئايرىلىپ كەتسە بالا ئاتىغا بېرىلمەي بەلكى ئانىغا بېرىلىدۇ. ئانا بولمىسا بالا ئاتا ياكى ئاتىنىڭ ئاتىسى تەرەپكە بېرىلمەي بەلكى ئانىنىڭ ئانىسى تەرەپكە بېرىلىدۇ.

ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم ئەمرى ئىبنى شۇئەيبىتىن، ئۇئاتىسىدىن، ئاتىسى بوۋىسىدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى، بۇ مېنىڭ ئوغلۇم! ئۇنىڭ ئۈچۈن قورسىقىم قاچا، كۆكسۈم ئوزۇقلۇق مەنبەئى، قوچۇغۇم تۇرالغۇ بولغان ئىدى. ئەمدى بولسا ئاتىسى مېنى تالاق قىلدى ۋە مېنىڭدىن بالىنى تارتىۋالماقچى بولۇۋاتىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن باشقا بىرىگە ياتلىق بولمىساڭلا بالىنى بېقىشقا سەن ھەقىقەتتە سەن» دېدى.

بالغا ئىكسارچىلىق قىلىش ھوقۇقىنىڭ ئاتىغا تەۋە ئىكەنلىكى

بالىلارنىڭ ئىشلىرىغا دىققەت قىلىش، ئۇلارنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشىنى كۆزىتىش، مال - مۈلكىنى ئىدارە قىلىش، ئۇلارنى تەربىيەلەش، كەسىپ ئۆگىنىشكە ۋە ئىلىم ئېلىشقا يۈزلەندۈرۈش، ئۇلارغا بېرىلىدىغان جازالارنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىشى قاتارلىقلار ئىسلام فىقھىسىدا (ۋىلايەت يەنى ئىگىدارچىلىق)

دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ئىشلارغا ئەزلەر ئاياللارغا قارىغاندا بەكرەك ئىقتىدارلىقتۇر. چۈنكى ئەزلەر يارىتىلىشىدا كۈچلۈك، ئىرادىلىك يارىتىلغاندۇر. شۇڭا بۇ خىل مەسئۇلىيەتلەر ئەزلەرنىڭ ئۈستىگە يۈكلەندى.

ئۈچىنچى بۆلۈم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالا تەربىيەلەش ئۇسۇلى

مۇقەددىمە

بىرىنچى باب:

ئاتا - ئانا ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارغا قارىتىلغان ۋە ئۇلارنىڭ ئىجرا قىلىشى لازىم بولغان تەربىيە ئۇسۇللىرىنىڭ ئاساسلىرى

ئىككىنچى باب:

بالىنىڭ ئەقىلگە تەسىر قىلىدىغان پىكىرى ئۇسۇللىرىنىڭ ئاساسلىرى

ئۈچىنچى باب:

بالىنىڭ نەپسىيەتتە تەسىر قىلىدىغان ئۇسۇللىرىنىڭ ئاساسلىرى

”كۆپلىگەن ئىنسانلار بالىلارنى بالىلىق كىيىمى بىلەن يۈرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇ بالىلار ئۈمىدەتنىڭ ئەرلىرى ئىچىدىكى بىر ئەر ئىكەنلىكىنى ئۇلار كىچىك ۋاقتىدا ھېس قىلىپ يېتەلمەيدۇ، ئۇ ئۈستىگە كىيگەن كىيىمنىڭ ئىچىنى كۆرگەن بولسا، ئۇنىڭ ھەقىقەتەن يېتىلگەن بىر پۈتۈن ئەركەك ئىكەنلىكىنى كۆرگەن بولاتتى، لېكىن اللەنىڭ قانۇنى ئۇ پەردىلەرنى تەدرىجىي تەربىيە قىلىش ۋە تىرىشچانلىق كۆرسىتىش ئارقىلىق ئېچىلىدىغان قىلىپ قويغان“.

- شەيخ مۇھەممەد خېزىر ھۈسەين

مۇقەددىمە

بىز بۇ تەربىيە ئۇسۇللىرىنى ئىمكانىيىتىمىزنىڭ يېتىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن بولغان مۇئامىلىلىرى، ئۇنىڭ ئاتا - ئانىلار ۋە بالىلار بىلەن مۇئامىلە قىلىش يولىدا قىلغان خىتابلىرىدىن ئېلىشقا تىرىشىمىز، بىزنىڭ بايقىشىمىزچە ئۇ ناھايىتى كۆپ ۋە مەنپەئەتلىكتۇركى ئۇ ھەدىس بايلىقىنىڭ ھەقىقىي ھوسۇلىنى كۆرسىتىدۇ، شۇنداقلا غەرب ۋە شەرقنىڭ مودىلىرىنى، نەزىرىيەلىرىنى دوراشقا ئورۇن قويمايدۇ. مانا مۇشۇ موللۇقنىڭ پەزلى بىلەن ئاتا - ئانا بالىنىڭ پىكىر ۋۇجىدىغا كىرىشكە قادىر بولالايدۇ. ئۇلارنىڭ يوللىرىنى يورۇتۇپ بالىنىڭ كىشىلىكىنى يارىتىشتا مۇستەھكەم ئۇل قۇرۇشقا ياردەم بېرەلەيدۇ.

بىز بايان قىلماقچى بولغان مەزموندىكى بەزى ھەدىسلەر تەكرارلىنىشى مۇمكىن، لېكىن ئۇنىڭدىن پايدىلىشىشقا ھەقىقىي ھەۋەس قىلغۇچى ئۇنىڭ زېرىكىشلىك ئەمەسلىكىنى، ھەدىستىكى مەزمونلارنىڭ يېڭىدىن - يېڭى پىكىرلەر بىلەن تەمىنلىگۈچى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشى مۇمكىن، بۇ ئۇسۇللار ئۈستىدىن تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا ئۇلارنىڭ ئاساسەن تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە نوقتىدىن تەشكىل تاپقانلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

بىرىنچى: ئاتا - ئانا ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارغا قارىتىلغان بولۇپ ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ئەخلاقىنى ۋە پىكىرلىرىنى تېزگىنلەش ئۈچۈن قايسىلا قائىدە بولمىسۇن بىرەر قائىدىگە بويسۇنۇش لازىم بولىدۇ.

ئىككىنچى: تەسىر قىلغۇچى پىكىرلەرنىڭ ئاساسلىرىدىندۇركى، تەربىيە قىلغۇچى ۋە ئاتا - ئانىلار ئۇنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن بالىلارنىڭ پىكىرى ۋە ئەقلىنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. ئۆز ئالدىغا خاس بولغان ئېڭىنى، ئىدراكىنى ۋە كىشىلىك خارەكتېرىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ.

ئۈچىنچى: تەسىر قىلغۇچى پىكىر ئۇسۇللىرىنىڭ ئاساسلىرىدىندۇركى، تەربىيە قىلغۇچىلار ۋە ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ قەلبىگە تەسىر قىلىش ئارقىلىق ئۇلارغا سىڭدۈرمەكچى بولغان ئىدىيىسىنى ۋە تەربىيەسىنى سىڭدۈرەلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆز - ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى تۇرغۇزۇشىغا ئەڭ ياخشى يۈلەنچۈك بولالايدۇ.

تۆتىنچى: ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا تەۋسىيە قىلىش ۋە ئۇلارغا يامانلىق قىلىشتىن ئاگاھلاندۇرۇش. بىز بۇ يەردە ئاتا - ئانىلارنىڭ ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلغان ياكى قىلمىغانلىقىغا نەزەر سېلىپ باقايلى. چۈنكى بۇنىڭ نەتىجىسىنى كۆرمەك ناھايىتى ئاسان. ياخشىلىق قىلغانلىقىنىڭ مېۋىسى ياخشىلىقچە، يامانلىقىنىڭ نەتىجىسى بولسا ئەۋلادتىن ئەۋلاد يامانلىق ئىپادىسى بويىچە ئاشكارا بولىدۇ. ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ناھايىتى كەڭ ۋە مەزمونى مول بولغان بىر تېمىدۇر، يەنە ئۇلارنىڭ ھەقىقىتىنى تولۇق ئادا قىلمىغان بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەقىقىتىنى تولۇق ئادا قىلالماسلىق تۇيغۇسى ئۇنى ھەر زامان ئاتا - ئانىسىغا تېخىمۇ كۆپ ياخشىلىق قىلىشقا دەۋەت قىلىدۇ، اللە مېنى ۋە سىزنى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىدىغانلاردىن قىلسۇن!

بەشىنچى: بالىنى ئەدەبلەش ئۇسۇللىرى، ئۇنى ئۇرۇشنىڭ يوللىرى، قاچان ۋە قايسى جايلاردا ئۇرۇشقا بولىدىغانلىقى. ئۇرۇش بولسا خۇددى دورا ۋە تۇزغا ۋە ئوخشاشتۇر، ئۇنىڭ زىادە ياكى ئاز بولۇپ قالسا بالغا ھېچقانداق پايدا قىلمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن دىققەت بىلەن ئەھمىيەت بېرىشى لازىمدۇر.

مەن بۇ ئاددىي تەتقىقاتىدا اللە تائالانىڭ مۇۋەپپەقىيەت ئاتا قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن، توغرا بولسا اللە نىڭ ئىكرامى ۋە ئۇنىڭ ھىدايىتىدۇر، خاتا بولسا ئۇ مېنىڭ كەمچىلكىمدىندۇر. اللە تائالادىن مەغپىرەت تىلەيمەن.

شۇنىڭغا ئىشارەت قىلىش لازىمكى، مەن باشقىلارغا ئوخشاش باشتا ۋە غەرب ياكى شەرق ئەللىرىنىڭ ئۇسۇللىرىدىن ئالغاندىن كېيىن پىكىرلىرىگە شەرئەتتىن دەلىل ئىزدەش ئۇسۇلىنى ئىشلەتمىدىم، ئەكسىچە مەن ئۇدۇللا ھەدىستىن ئېلىشقا تىرىشتىم، چۈنكى اللە ئۆزىنىڭ شەرئىتىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتا باشقىلارنىڭ نەزىرىيەسىنى ئالدىغا قويۇشتىن بەھاجەتتۇر. ئەگەر بىز قەدىمكى ياخشى كىشىلەرنىڭ قۇرئان ۋە ھەدىسىنى ئەسلى تۇتقۇ قىلىش يولىغا ئەگەشسەك خاتالاشمايمىز. چۈنكى قەدىمكىلەرنىڭ يولى، قۇرئان ھەدىستە كەلگەنلەرنىڭ ئەمەلىي تەتبىقاتلىرىدۇر.

بىرىنچى باب

ئاتا-ئانا ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارغا قارىتىلغان ۋە ئۇلارنىڭ ئەمەل قىلىشى لازىم بولغان ئۇسۇللىرىنىڭ ئاساسلىرى

بىرىنچى: ياخشى ئۆلگە

ئىككىنچى: تەربىيە قىلىشقا مۇناسىپ ۋاقتىنى تاللاش

ئۈچىنچى: بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولۇش

تۆتىنچى: بالىلارنىڭ ھەقىقىتىنى قوبۇل قىلىشى ۋە ئۇلارغا بېرىش

بەشىنچى: دۇئا

ئالتىنچى: ئۇلارغا ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىش

يەتتىنچى: بالىلارنىڭ ياخشى ۋە تەقۋا بولۇپ يېتىلىشىگە ياردەم قىلىش

سەككىزىنچى: كۆپ ئاچچىقلىنىشتىن ۋە كايىشتىن يىراق بولۇش

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئۆگىتىڭلار، ئاسان قىلىڭلار تەس قىلماڭلار، خوش خەۋەر بېرىڭلار، قاجۇرئەتمەڭلار، سىلەرنىڭ بىرىڭلار غەزەپلەنگەن چاغدا جىم تۇرىۋالسۇن» [ئىمام ئەھمەد ۋە بۇخارى ئەدەب بابىدا رىۋايەت قىلدى]

ياخشى ئۆلگە

ياخشى ئۆلگە بولۇش بالا قەلبىدە ناھايىتى زور تەسىرگە ئىگە. بالا كۆپ ھاللاردا ئاتا - ئانىسىنى دورايدۇ. ھەتتا ئاتا - ئانا بالغا ئەڭ كۈچلۈك تەسىرلەرنى قالدۇرالايدۇ. "ئاتا - ئانىسى ئۇنى ياكى يەھۇدىيلاشتۇرىدۇ ياكى خرىستىئانلاشتۇرىدۇ ياكى بۇتپەرەس قىلىدۇ". شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىلارنى پەرزىنتلىرى بىلەن مۇئامىلە قىلغاندا، ئۆزلىرىنىڭ گۈزەل ئەخلاق - پەزىلەتلىرى ئارقىلىق، ئۇلارغا ئۆلگە بولۇشقا رىغبەتلەندۈرگەن.

ئىمام ئەھمەد ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى بالىسىنى چاقىرىپ بىرنەرسە بېرىمەن، دەپ قويۇپ ئاندىن ئۇنىڭغا بەرمىسە، ئۇ يالغانچىدۇر».

ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرغان ئىدى، ئانام مېنى چاقىرىپ: كەل! ساڭا بىرنەرسە بېرىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئانامغا: «سىز ئۇنىڭغا نېمە بەرمەكچى ئىدىڭىز؟» دېدى. ئانام: مەن ئۇنىڭغا خورما بەرمەكچى ئىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر سىز ئۇنىڭغا بېرىمەن، دەپ قويۇپ بەرمىسىڭىز سىزگە يالغانچىلىقتىن بىرى يېزىلىدۇ».

بالىلار چوڭلارنىڭ قىلىقىنى كۆزىتىدۇ، ئەگەر ئۇلارنى راستچىل، ئەخلاقلىق كۆرسە بۇ ئىشلاردا ئۇلارغا ئەگىشىدۇ. باشقا بارلىق ئىشلاردا ھەم شۇنداق. بۇ خۇددى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېچىدە ناماز ئوقۇغانلىقىنى كۆرۈپ كېچىدە ناماز ئوقۇشتا ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلىكىگە ئوخشايدۇ.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن بىر كۈنى كېچىسى ھامما ئاچام مەيمۇنەنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدىم، كېچىدىن بىر ئاز ئۆتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇردى ۋە ئېسىپ قويۇلغان بىر تولۇمدىن سۇ ئېلىپ يەڭگىل بىر تاھارەت ئالدى، ئاندىن ناماز ئوقۇشقا باشلىدى، ئاندىن مەنمۇ تۇردۇم ۋە ئۇنىڭغا ئوخشاش تاھارەت ئېلىپ ئۇنىڭ سول تەرىپىدە تۇردۇم، ئۇ مېنى ئوڭ تەرىپىگە يۈتكەتكەپ قويدى، ئاندىن ناماز ئوقۇدى.

ئاتا - ئانىلار ھەرقاچان ياخشى ئۆلگە بولۇش كېرەك. ئۆسمۈر بالىلار ھەمىشە چوڭلارنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىگە دىققەت قىلىدۇ. ھەربىر ئىش - ھەرىكەت، گەپ - سۆزلىرىنىڭ سەۋەبلىرىنى سۈرۈشتۈرىدۇ، ئاتا - ئانىسى ئىشلاردا ياخشى ئۆلگە بولسا ئۇلارنىڭ ئۆگىنىدىغانلىرىمۇ ياخشى بولىدۇ.

ئابدۇللاھ ئىبنى بەكرەنىڭ قىلغانلىرى يۇقىرىقى سۆزلىرىمىزنىڭ مىسالدۇر. ئۇ كېچىكىلىكىدە ئاتىسىنىڭ ئىشلىرىنى يېقىندىن كۆزىتىدىغان بولۇپ ئاتىسىنىڭ قىلغان دۇئالىرىنى ۋە ئۇنداق دۇئا قىلىشنىڭ سەۋەبلىرىنى سورايدۇ، ئاتىسى ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ قويدۇ.

ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبى بەكرەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ئاتامدىن: ئى ئاتا! سېنىڭ ھەر كۈنى ئەتىگەندە ”ئى اللہ! مېنىڭ قولغىمدا (ئىشتىكەنلىرىمدىن) ئەپۇ قىل! ئى اللہ مېنى كۆزۈمدە (كۆرگەنلىرىمدە) ئەپۇ قىل! سەندىن باشقا ئىلاھ يوق! دەيدىغانلىقىڭنى، بۇ سۆزنى ھەم ئاخشاملىرىمۇ دەيدىغانلىقىڭنى ئاڭلايمەن“ دېدىم. ئاتا: ئى ئوغلۇم! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشۇنداق دەپ دۇئا قىلغانلىقىنى ئاڭلىغان ئىدىم. مەن ئۇنىڭ سۈننەت يولىنى تۇتۇشنى ياخشى كۆرىمەن، دېدى.

ئاتا - ئانا بارلىق ئىش - ئەمەللىرىدە اللہ نىڭ ئەمرى ۋە پەيغەمبىرىنىڭ سۈننىتىگە مۇۋاپىق يول تۇتۇشى كېرەك. چۈنكى ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ھەممە ۋاقىت دېگىدەك ئۇلارنى كۆزىتىپ تۇرىدۇ، كۆپىنچە كىشىلەر ئۇلارنى ئاق - قارىنى پەرق ئېتەلمەيدىغان كىچىك بالا دەپ قارايدۇ، ئەمما ئۇلار توغرا ۋە خاتا بولغان نەرسىلەرنى ئەستە قالدۇرۇشتا بىز ئويلىغاندىنمۇ تېزدۇر.

تەربىيە قىلىشقا مۇۋاپىق ۋاقىت تاللاش

ئاتا - ئانا بالىلىرىغا گەپ - سۆز ئارقىلىق تەربىيە بەرمەكچى، ئۇلار بىلەن سۆھبەتلەشمەكچى بولغاندا چوقۇم بىر مۇۋاپىق ۋاقىتنى تاللىشى لازىم. چۈنكى مۇۋاپىق پۇرسەتتە قىلىنغان تەربىيە بالغا بېسىم ۋە زېرىكىشلىك تۇيۇلمايدۇ. ئىنساننىڭ دىلى ئېچىلىپ ۋە ئېتىلىپ تۇرىدۇ، ئەگەر ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ دىلى ئېچىلىپ قالغان ۋاقىتتا تەربىيە قىلالسا چوڭ بىر ئۇتۇق قازانغان بىلەن باراۋەردۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا تەربىيە قىلىشقا مۇناسىپ بولغان زامان ۋە ماكان تاللاشتا بۇ ماكان ۋە زاماننىڭ بالىنىڭ شەخسىيىتىگە تەسىر قىلىش، ئېڭىغا تەسىر قىلىش، ئەخلاقىنى تۈزۈش ۋە توغرا ئەخلاق بەرپا قىلىشتا كۆرسىتىدىغان تەسىرىگە بەكمۇ ئەھمىيەت بېرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە بۇ جەھەتتە مۇنداق ئۈچ زامان ۋە ماكاننى تاللاشنى ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن ئۆگەتكەن ئىدى.

1 - سەيلى - ساياھەتتە، يول ئۈستىدە ۋە ئۇلاغ ئۈستىدە.

تىرمىزى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ”مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغنىڭ ئارقىسىغا مىنگىشىپ كېتىۋاتقان ئىدىم“ دېگەن ھەدىسدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنىڭغا بولغان تەربىيە سىنىڭ يولدا كېتىۋاتقاندا سەپەر ئۈستىدە بولغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. دېمەك بۇ تەربىيە بىرەر ئولتۇراق ئۆي ئىچىدە بولماستىن ھاۋالىق يەردە بولغان، دېمەك مۇشۇنداق ئازادە مۇھىت ۋە يول ئۈستىدىكى كۆڭۈللۈك سەپەرداشلىق بالىنىڭ ئېڭىغا سىڭدۈرۈش مەقسەت قىلىنغان تەربىيە ئۈچۈن ئەڭ كۆڭۈللۈك بىر ئورۇن ۋە ۋاقىتتۇر.

ئىمام ھاكىمدىن قىلغان رىۋايەتتە ئۇلارنىڭ ئۇلاغ ئۈستىدە ئىكەنلىكى قەيت قىلىنغان. ئۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: كىسرا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر قېچىر سوۋغا قىلغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىگەرلەپ ۋە نۇقتۇلاپ سىندى ھەم مېنىمۇ ئارقىغا مىنگەشتۈرۋالدى، ئاندىن ماڭا ھېچكىمگە سۆزلەپ بەرمىگەن بىر سۆزنى دەپ

بېرىشكە باشلاپ يەنى: «ئى يىگىت!» دېۋىدى مەن: خوش، ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدىم. ئۇ: «اللە نى قەلبىڭدە ساقلىغىن، ئۇمۇ سېنى ساقلايدۇ!...» دېدى.

ھەدىسلەردە رىۋايەت قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلاردىن بىرىگە يولدا كېتىۋېتىپ بىر سىرنى دېگەن بولۇپ، بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى كىچىكىدىن باشلاپ سىر ساقلاشقا چېنىقتۇرۇشقا پۇرسەت يارىتىپ بەرگەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

ئىمام مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى مېنى ئۇلۇغنىڭ ئارقىسىغا مىنگەشتۈرۋالدى، ئاندىن ماڭا ھېچكىمگە سۆزلەنمەيدىغان بىر سىرنى سۆزلەپ بەردى، ئۇ سىر بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىتىنى راۋا قىلىشى ئۈچۈن دالدىلىنىشىنى ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان بىر دۆۋە نەرسە ياكى خورما دالدىسىغا ئائىت سىر ئىدى.

2 - تاماق ۋاقتى: بالا تاماق ۋاقتىدا ئەڭ كەپسىزلىشىدۇ، بەزى ۋاقتلاردا ھەددىدىن ئېشىپ ھەتتا ئەدەب - ئەخلاقنى ئۇنتۇپ قالىدۇ، ناۋادا ئاتا - ئانىسى بالىلىرىنىڭ بۇنداق بولۇمىسىز ۋە ئەدەبسىزلىكلىرىنى تۈزۈتۈپ ماڭمىسا كېيىن ئۇ بۇنداق ناچار ئەخلاقنى ۋۇجىدىغا سىڭدۈرۋالىدۇ - دە، ئۇنى ئۆگىتىشقا بەكلا تەسكە توختايدۇ، تاماق ۋاقتىدا ئاتا - ئانا بالىلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرمىسا بالىنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بەرگەن بولىدۇ. شۇنداقلا بالا ئۈچۈن تەربىيە قىلىشنىڭ بىر ياخشى پۇرسىتىنى قولدىن بېرىپ قويغان بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلار بىلەن بىرگە تاماق يەيتتى ۋە ئۇلارغا تاماق ئۈستىدىكى ئەدەب - ئەخلاقنى ناھايىتى سېلىق ۋە سەممىي بىر يول بىلەن بالىلارغا چۈشەندۈرەتتى، بۇنىڭ بىلەن بالىلار قىلىۋاتقان ئەدەبسىز قىلىقلىرىدىن ۋاز كېچىپ ئەدەبلىك بالا بولۇشقا بۇرۇلاتتى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئۆمەر ئىبنى ئەبۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا يۈرۈيدىغان كىچىك بىر بالا ئىدىم، تاماق ۋاقتىدا مېنىڭ قولۇم داستىخاننىڭ ھەممە يېرىدە يۈگۈرەپ يۈرەتتى، بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوغلۇم! تاماقتىن بۇرۇن "بىسمىللاھ" دېگىن، ئوڭ قولۇڭ بىلەن ئالدى تەرەپىڭدىن يېگىن!» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ تاماق يېيىشىم ھەمىشە شۇ ئۇسۇلدا بولۇپ كەلدى.

ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە ئىبنى ھەببان مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمەر ئىبنى ئەبۇ سەلەمەگە: «ئى ئوغلۇم! يېقىنراق كەلگىن، بىسمىللاھ، دەپ ئوڭ قولۇڭ بىلەن ئالدى تەرەپىڭدىن يېگىن» دېدى.

بۇ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىغا ناھايىتى ئېتىبار بەرگەن ئاساستا چاقىرىپ «يېقىنلاش» دېگەن. ئۇنىڭغا: ئاندىن تاماق يېيىشنىڭ ئەدەب - قائىدىلىرىنى ناھايىتى ئاسان ۋە سىلىق يول بىلەن تەربىيەلىگەن.

ساھابىلار بالىلىرىنى توي - تۈكۈنگە بولۇپمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھازىر بولغان سورۇنلارغا ئېلىپ بارىدىغان بولۇپ، ئۇلار بۇ ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بالىلىرىغا مەنپەئەتلىك ئىلىم، ئەدەب - ئەخلاق ۋە باشقا ئېسىل خۇلۇقلارنى ئۆگىنىشنى مەقسەت قىلغان.

دارىقۇتنى ئاسم ئىبنى كۈلەيبىتىن ئۇ ئاتىسىدىن، ئاتىسى ئەنسارىلارنىڭ بىرىدىن رىۋايەت قىلىشچە ئۇ ئەنسارى مۇنداق دېگەن: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە بىر مېيىت نامىزىنى ئوقۇشقا چىققان ئىدۇق، بىز قەبرىستانلىقچە بىللە باردۇق، مەن ئۇنىڭ قەبرى كولىغۇچىغا: «باش ۋە ئاياغ تەرەپلىرىنى كەڭرەك قازغىن!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم، بىز قەبرى بېشىدىن قايتىۋاتقىنىمىزدا قۇرەيش ئاياللىرىدىن بىرى كېلىپ: سېنى ۋە ھەمراھلىرىڭنى فۇلانى ئايال چاقىرىدۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەمراھلىرى بىلەن بىرلىكتە ئۇ ئايالنىڭكىگە باردى، كۆپچىلىك ئولتۇرۇشقا تاماق كەلتۈرۈلدى، ئۇ قولىنى تاماققا ئۇزاتتى، باشقىلارمۇ ئۇزاتتى، ئۇ تاماق يەۋىتىپ بىردىنلا يېيىشتىن توختاپ قالدى، بىز بالىلارنىڭ ئاتىلىرى بىلەن بىرگە ئولتۇرۇشى بويىچە ئولتۇرغان ئىدۇق، ئاتىلىرىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاماقتىن ئۆزىنى تارتقاندا قىلغان ئىدى، بىر ئادەم بالىسىنىڭ قولىدىكى سۆڭەكنى تاشلاپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ قولىغا ئۇرۇشقا باشلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن بۇنى ئىگىسىدىن سورىمىغان قوينىڭ گۆشىدەك ھېس قىلدىم» دېدى.

3 - بالىنىڭ كېسەل ۋاقتى: كېسەللىك چوڭ ئادەمنىڭ قېتىپ قالغان دىلىنى يۇمشىتىدۇ، ئۇنداقتا ئەسلىدىلا دىلى يۇمشاق، ھەر نەرسىنى قوبۇل قىلىشقا تەييار تۇرۇدىغان بالىلارنىڭ دىلى قانداق بولماقچى؟
بالا كېسەل بولۇپ قالغاندا ئۇنىڭ ئەخلاقىنى، خاتالىقلىرىنى تۈزىتىدىغان ھەتتا ئەقىدىسىنى توغرىلىققا باشلايدىغان بىر ياخشى مۇھىت شەكىللىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كېسەل بولۇپ قالغان يەھۇدىي بالىنى يوقلىشى ۋە ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشى بۇنىڭ داللىتىدۇر، ئۇ يەھۇدىي بالا ھەتتا ئىمان ئېيتقان ھالدا بۇ دۇنيا بىلەن خوشلاشقان.

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىدىغان بىر يەھۇدىي بالا بار ئىدى، ئۇ كېسەل بولۇپ قالغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ كېلىپ ئۇنىڭ باش تەرىپىدە ئولتۇردى ئاندىن ئۇنىڭغا: «مۇسۇلمان بولغىن!» دېدى، ئۇ بالا ئاتىسىغا قارىدى، ئاتىسى: ئەبا قاسىمغا ئىتائەت قىل! دېدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بالا مۇسۇلمان بولدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېشىدىن قايتىپ چىقىۋاتقاندا: «ئۇنى دوزاختىن قۇتقۇزغان اللە غا ھەمدىلەنلەر بولسۇن!» دېدى.

دېمەك گەرچە ئۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىدىغان بالا بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاكى مۇناسىپ پۇرسەت تاپقۇچە ئۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلمىغان ئىدى، بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا قانداق ۋاقىتتا قايسى ئۇسۇلدا دەۋەت قىلسا ئەڭ ياخشى بولىدىغانلىقىنى بىلگۈچى بولغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

مەن يەنە بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋەت ئېلىپ بېرىش يولىغا ئۇيغۇن بولغان مەزمونغا يانداشتۇرۇپ ئاتا - ئانا ۋە چوڭلارنىڭ بالىلارغا تەربىيە ئېلىپ بارغاندا ئۇلارغا يۇمشاق، مۇلايم مۇئامىلىدە سەۋرچانلىق بىلەن دەۋەت ئېلىپ بېرىشلىرىنى تەۋسىيە قىلىمەن.

بىز يۇقىرىدا بالىلارغا تەربىيە ئېلىپ بېرىشتا سەيلى قىلىش يولىدا، تاماق ۋاقتىدا ۋە ئۇلار ئاغرىپ قالغاندا ئېلىپ بېرىشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك يولى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ. ناۋادا ئاتا - ئانىلار بۇ ۋاقتلاردىنمۇ ياخشى پۇرسەتلەرنى بىلسە ياكى ئۇچراتسا تەربىيە قىلىشى كېرەك.

بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولۇش

بۇ ئاتا - ئانىدىن تەلەپ قىلىنغان ئۈچىنچى ئاساس بولۇپ، ئاتا - ئانىلار بالىلارغا بولغان تەربىيەسىنىڭ ئۈنۈملۈك بولۇشى ئۈچۈن بۇ ئاساسقىمۇ ئەمەل قىلىش كېرەك. بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولۇش بالىلارنىڭ دىلىنى ياخشىلىققا مايىل قىلىش ۋە تەربىيەنىڭ ئۇلارنىڭ دىلىدا يىلتىز تارتىشى ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ.

شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى بالىلار ئاتا - ئانىسىنىڭ قېرىنداشلىرىدىن بىرىنى ئۆزىدىن ئەلا بىلگەنلىكىنى، ئارتۇقچە ئامراقلىق قىلغانلىقىنى بىلىپلا قالسا ئۇ بالىنىڭ قەلبىدە شۇنچىلىك دەرىجىدە يامان تەسىر پەيدا قىلىدۇكى (الله ساقلىسۇن) بۇ يامان تەسىر بالىنىڭ ۋەجىدىدا ئاتا - ئانىنى قانداق قىلىشىنى بىلمەس قىلىپ قويدىغان، ھەم ئوڭشاشقا ئامالسىز قالدىغان يامان خۇلۇقلارنى پەيدا قىلىدۇ. مەسىلەن يۇسۇف ئەلەيھىسسالامنىڭ قېرىنداشلىرى ئاتىسىنىڭ يۇسۇفكە ھەددىدىن ئارتۇق ئامراقلىقىنى بىلگەندىن كېيىن قانداق قىلدى؟

الله قۇرئان كەرىمدە مۇنداق بايان قىلىدۇ: ﴿ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار: «يۇسۇف ۋە ئۇنىڭ قېرىندىشى (يەنى بۇنىمىن) ئاتىمىزغا بىزدىنمۇ سۆيۈملۈكتۇر، ھالبۇكى، بىز (كۈچلۈك) جامائەدۇرمىز، ئاتىمىز (نىڭ ئۇ ئىككىسىنى بىزدىن ئارتۇق كۆرۈشى) ئەلۋەتتە روشەن خاتادۇر» دېيىشتى﴾⁽¹⁾ ئۇلار بۇنداق قاراشقا كېلىش بىلەن ھەتتا ئاتىسىغا ئاسىيلىق قىلىش، قېرىندىشىنىڭ ھاياتىدىن ۋاز كېچىش دەرىجىسىگە باردى.

﴿ئۇلار﴾ «يۇسۇفنى ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار، ياكى ئۇنى يىراق بىر چەت جايغا تاشلىۋېتىڭلار، (شۇ چاغدا) ئاتاڭلارنىڭ مۇھەببىتى سىلەرگە قالدۇ، بۇ (گۇناھ) تىن كېيىن (تەۋبە قىلىپ) ياخشى ئادەم بولۇپ كېتىسىلەر» دېيىشتى. ئۇلاردىن بىرى سۆز قىلىپ: «يۇسۇفنى ئۆلتۈرمەڭلار، (ئەگەر ئۇنى ئاتىسىدىن يىراق قىلماقچى بولساڭلار، ئۇنى قۇدۇققا تاشلىۋېتىڭلار، ئۇنى يولدىن ئۆتكەن كارۋان ئېلىۋالسۇن» دېدى﴾⁽²⁾ شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى بۇ يەردە ئاتىسىنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈشىدىن باشقا گۇناھى بولمىغان كىچىك يۇسۇفنى قېرىنداشلىرىنىڭ: ئاتىمىز بىزگە ئادالەتسىزلىك قىلدى، دەپ قارىغان قارشى ۋە بۇ قاراشتىن كېلىپ چىققان قارا نىيەت، قەبىھ قىلمىشنىڭ قۇربانى بولۇپ قۇدۇققا تاشلاندى،

(1) سۇرە يۇسۇف 8 - ئايەت.

(2) سۇرە يۇسۇف.

ئۇنى سۆيگەن ئاتىسى بولسا پىغانلىق دەرتكە مۇبتىلا بولدى. دېمەك ئاتا - ئانا بالىلىرى ئارىسىدا ئادىللىقنى ساقلىمىسا ناھايىتى ئېغىر ئاقىۋەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەبچى بولۇپ قالىدۇ.

تۆۋەندىكى ھەدىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولۇش توغرىسىدا ئاتا - ئانىلارغا قىلغان تەربىيە تەۋسىيەسىنىڭ دەلىلىدۇر.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم نوئمان ئىبنى بەشىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۇنىڭ ئاتىسى ئۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەن بۇ ئوغۇلۇمغا خىزمەتچىمنى ھەدىيە قىلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭنىڭ ھەممىسىگە شۇنىڭغا ئوخشاشنى بەردىگمۇ؟» دېدى. ئاتىسى: ياق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا مېنى زۇلۇمغا گۇۋاھچى قىلما!» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ساڭا ئوخشاش ياخشىلىق قىلىشى سېنى خوشال قىلامدۇ؟» دېدى. ئۇ: ئەلۋەتتە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا سەنمۇ ئۇ بىر ئوغۇلۇمغا ھەدىيە قىلىشىڭغا بولمايدۇ» دېدى.

ئىمام مۇسلىمدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭنىڭ ھەممىسىگە ئوخشاش سوۋغات قىلىدىگمۇ؟» دېدى، ئۇ: ياق! دېگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ دىن قورقۇڭلار، بالىلىرىڭلار ئارىسىدا ئادىل بولۇڭلار!» دېدى، ئاندىن ئاتام ئۇ ھەدىيەسىنى قايتۇرۋالدى، دېيىلگەن.

دارىقۇتنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنىڭ بۇنىڭدىن باشقا بالاڭ بارمۇ؟» دېدى، ئۇ: بار، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنىڭغا بەرگىنىڭنىڭ ئوخشاشنى باشقىلارغىمۇ بەردىگمۇ؟» دېدى. ئۇ: ياق! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن بۇنىڭغا گۇۋاھچى بولمايمەن، اللھ تائالا سىلەرنىڭ ئۆزئارا بىر - بىرىڭلار ئارىسىدا ئادىل بولۇشىڭلارنى ياخشى كۆرگەندەك بالىلىرىڭلار ئارىسىدىمۇ ئادىل بولۇشىڭلارنى ياخشى كۆرىدۇ» دېدى.

ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، نەسەئى ۋە ئىبنى ھەببان قاتارلىقلار نوئمان ئىبنى بەشىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭلارنىڭ ئارىسىدا ئادىل بولۇڭلار، بالىلىرىڭلارنىڭ ئارىسىدا ئادىل بولۇڭلار!» دېگەن سۆزنى تەكرارلىغان ئىدى.

نوئمان ئىبنى بەشىر رەزىيەللاھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «خۇددى سىلەر بالىلىرىڭلارنىڭ ئارىسىدا خۇشاللىقتا، كۆپىنچە رەدە ئۇلارنىڭ ئادىل بولۇشىنى ياخشى كۆرگىنىڭلاردەك بالىلار ئارىسىدىكى مۇئامىلەڭلەردىمۇ ئادىل بولۇڭلار!».

شەيخ ئابدۇلغەنى ئەنئابىلى بۇ ھەدىسلەر ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ ھەدىسلەر شۇنىڭغا دالالەت قىلىدۇكى، بالىلار ئارىسىدا باراۋەر مۇئامىلىدە بولماسلىق ھارامدۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە بالىلارنىڭ بىرىدىن بىرىنى ئۈستۈن كۆرۈش ئۇلار ئارىسىدا ئۆچ - ئاداۋەت، ھەسەت ۋە قىزغىنلىق پەيدا قىلىپ قويدۇ، ئۇلار ئارىسىدىكى ئۆزئارا مۇناسىۋەتكە ۋە سىلە - رەھمىگە تەسىر يەتكۈزىدۇ، ھەتتا ئۆزىدۇ.

سەلەپ - سالىھلار بۇ نوقتىنى ناھايىتى ياخشى چۈشەنگەنلىكى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلغان ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەن ھالدا بالىلىرىنى ياخشى كۆرۈش بىلەن ئۇلار ئارىسىدا باراۋەر مۇئامىلىدە ئادىل بولۇشقا ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى.

بەيھەقى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئولتۇراتتى ئۇنىڭ ئوغلى كېلىۋېدى ئۇ ئوغلىنى سۆيۈپ قۇچىغدا ئولتۇرغۇزدى، ئارقىدىن قىزى كېلىۋېدى، ئۇنى يەنە ئولتۇرغۇزدى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نېمە ئۈچۈن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا ئادىللىق قىلمايسەن؟» دېدى.

تاۋۇس بۇنى تەئۋىل قىلىپ: بىر پارچە كۆيۈك ناننى بېرىشتىمۇ ئادىل بولماسلىق جايز ئەمەستۇر، دېدى. ئىبنى مۇبارەكمۇ شۇنداق دېدى. قېنى بىز نەزەر سالىق ياكى تەكشۈرسەك پۈتكۈل بەر شارى ئالىمىدە بالىلىرى ئارىسىدا ئادىل بولۇشتا بۇنچىلىك ئىنچىكە دەرىجىدە ئېھتىمام بەرگەن بىرەر تەربىيەلەش نەزىرىيەسى، نىزامى ياكى دەستۇرى، پىكىرى كىمدە بار؟! پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىن باشقا ھېچ يەردە يوقتۇر.

كچىك بالىلار ئارىسىدا دائىم ئۇرۇش - جېدەل ۋە دە - تالاش بولۇپ تۇرىدۇ، بۇلارنىڭ ئارىسىنى ئايرىش بولسىمۇ ئوخشاشلا باراۋەر بولۇشنى تەلەپ قىلىدىغان ئىشتۇر، شۇنداقلا ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ھەق ۋە ناھەقنى ئايرىشنى تەلەپ قىلىدىغان ئىشتۇر. تۆۋەندىكىسى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزگە قالدۇرغان ئۆرنىكىگە مىسالدۇر.

ئىمام مۇسلىم جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مۇھاجىرلارنىڭ بالىسى بىلەن ئەنسارىلارنىڭ بىر بالىسى ئۇرۇشۇپ قالدى، مۇھاجىرلارنىڭ بالىسى: ئى مۇھاجىرلار! دەپ چاقىردى، ئەنسارىلارنىڭ بالىسىمۇ: ئى ئەنسارىلار! دەپ چاقىردى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ نېمە؟ بۇ جاھىلىيەتنىڭ قىلىقىغۇ» دېدى. باشقىلار: ئۇنداق ئەمەس ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! پەقەت ئىككى بالا ئۇرۇشۇپ قالدى، ئۇلاردىن بىرى يەنە بىرىنىڭ ئارقىغا تەپتى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنىڭ ھېچقىسى يوق، ئىنسان ئۆزىنىڭ زالىم ۋە مەزلۇم بوردىرىگە ياردەم قىلىشى كېرەك، زالىمنىڭ قىلمۇتاتقان زالىملىقىدىن توسۇشۇمۇ ئۇنىڭغا قىلىنغان ياردەمدۇر، مەزلۇمغىمۇ ياردەم قىلسۇن!» دېدى.

ئۇرۇشۇپ قالغان بالىلارنىڭ ئارىسىنى ئايرىشۇمۇ ئادىللىقنى تەلەپ قىلىدىغان ئەمەل بولۇپ ئۇلاردىن بىرىنىڭ مەزلۇم، بىرىنىڭ زالىم بولۇشىدا شەك يوقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمام تىرمىزى مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەبۇ ئابدۇللاھ (يەنى ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل) نىڭ بىر يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئۇرۇشۇپ قالغان ئىككى بالىنىڭ ئارىسىنى ئايرىغانلىقىنى كۆردۈم.

بىز بۇ قائىدىدىن بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولغان ئاتا - ئانىلار، تەربىيەچىلەرنىڭ بۇ دۇنيادا ياخشى ئۈنۈم ۋە ئەجىرگە ئېرىشىپلا قالماي ئاخىرەت كۈنىدە نۇردىن بولغان مۇنبەرلەر ئۈستىدە بولىدىغانلىقى بىلەن ئۇلارغا خوش خەۋەر بېرىدۇ. اللھ تائالا بىزنى ۋە سىزنى شۇلاردىن قىلسۇن!

ئىمام مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ھۆكۈملىرىدە، ئائىلىسىدە ۋە تەيىنلەنگەن

ئىشلىرىدا ئادەلەتلىك قىلغان ئادىل كىشىلەر ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا نۇردىن بولغان مۇنبەرلەر ئۈستىدە بولىدۇ».

سوئال: قانداق ئەھۋالدا بالىلارنىڭ بىرىنى يەنە بىرىدىن ئۈستۈن تۇتۇش جايىز بولىدۇ؟

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) بالىلارنىڭ بىرىنى يەنە بىرىدىن سەۋەبسىزلا ئۈستۈن كۆرۈش ياكى باشقىلارنىڭ ئالدىدا چېنىپ قالغىدەك پەرقلىق مۇئامىلە قىلىشنىڭ ھاراملىقىنى، ئەگەر سەۋەبى تېپىلغاندا بۇنداق قىلىشنىڭ جايىزلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

ئائىلىدە بالىلار ئىچىدىن بەزىلىرىنىڭ ئاڭلىقلىقى، ياكى ئاتا - ئانىنىڭ ئۇلارغا ھاجەتمەن ئىكەنلىكى ياكى بۇ بالىلارنىڭ مېھرىبانلىققا، ئالاھىدە كۈتۈلۈشكە موھتاجلىقى، ياكى ئۇ بالىلارنىڭ ئىلىم بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلىقى... قاتارلىق سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇلارنى ئاسىي، ئىسراپخور، بەگۋاش خارەكتېردىكى بالىلاردىن بۇنداق بالىلارنى جازالاش يۈزىسىدىن ئۈستۈن تۇتۇش جايىزدۇر. بۇنىڭدا ھېچقانداق چەكلىمە يوقتۇر.

بالىلارنىڭ ھەقىقىي قوبۇل قىلىش ۋە ئۇنى بېرىش

بالىنىڭ ھەقىقىي بېرىش ھەم ئۇنىڭدىن قوبۇل قىلىش ئۇنى ھاياتقا توغرا قارايدىغان، ھاياتنىڭ ئېلىش - بېرىشتىن ئىبارەت قانۇنىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان قىلىدۇ. بۇ يەنە ئۆز نۆۋىتىدە بالىنىڭ ھەقىقە رىئايە قىلىشىنى ئۆگىنىشىدىكى بىر مەشىق جەريانىدۇر. بالا بۇ جەرياندا ئۆزىنىڭ ھەقىقىي تونۇش بىلەن باشقىلارنىڭ ھەقىقىيلىقىنى، ھەقىقەت قەدىرى قىممىتىنى تونۇشىنى ۋە ھەقىقىي تەلەپ قىلىشىنى ئۆگىنىدۇ.

مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر كىچىك بالا ئارىسىدىكى بىر ۋەقەلىك بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالىدىن بالغا تەۋە بولغان نەرسىنى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بېرىش بەرمەسلىكىنى سورىغاندا ئۇ بالىنىڭ بەرمەيمەن، دەپ تۇرۇۋالغانلىقى ئاندىن ئۇنىڭ ئۆز ھەقىقىي بولغان سۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئېلىپ ئېچكەنلىكىنىڭ مەسالىدۇر.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم سەھل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىئايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۈكەلتۈرۈلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن سۈكەل ئېلىپ ئىچتى، ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بىر بالا، سول تەرىپىدە چوڭلار بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوڭ تەرىپىدىكى بالغا: «مېنىڭ بۇنى ئاۋۇ كىشىلەرگە بېرىشىمگە قوشۇلامسەن؟» دېدى. ئۇ بالا: ياق ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن سېنىڭدىن كەلگەن ھەرقانداق نېسىۋىمنى ھېچكىمگە ئۆتۈنۈپ بەرمەيمەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈنى ئۇنىڭ قولىغا بەردى. رەزىن بۇ بالىنىڭ پەزىلى ئىبنى ئابدۇللاھ ئىكەنلىكىنى قوشۇپ قويدى.

ئوھۇد ئۇرۇشىغا تەييارلىق قىلىۋاتقاندا بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ ئۇرۇشقا چىقىشقا قوشۇلمىغانلىقىغا قارشى چىقىپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سەن مېنىڭ تاغامنىڭ ئوغۇلغا ئورۇشقا چىقىشقا رۇخسەت قىلىپ ماڭا رۇخسەت قىلىمىدىڭ، شۇبھىسىزكى مەن ئۇنىڭ بىلەن چېلىشىم

ئۇنى يىقتىۋالما، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنى چېلىشىشقا سالدى، دېگەندەك ئۇ بالا ئۆتتى، بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىمۇ ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلدى.

دۇنيادا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدەك ھۆرمەتلىك، ئەزىز ۋە ئەگەشكۈچىلىرى كۆپ بولغان يەنە بىر ئىنسان بارمۇ؟ يوق، ھەرگىز يوق، ئۇ كىچىكلەرنىڭ تەلىپىنى ئورۇندىدى، ئۇلارنىڭ تېگىشلىك ھەقلىرىنى ئۆزلىرىگە بەردى، ئۇلارغا خۇددى چوڭلارغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلدى، ھەم باشقىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشىنى ئۆگەتتى.

بىز بىر قىسىم كىشىلەردىن نېمە ئۈچۈن كىچىكلەرنىڭ ھەقلىرىنى بېرىشتە، ئادا قىلىشتا ھەرخىل ھەيىلە - نەيرەڭلەرنى ئىشلىتىسىلەر؟ دەپ سورىغىمىز كېلىدۇ. بىز ئۇنداق كىشىلەرگە تۆۋەندىكى ھەدىسىنى ھەدىيە قىلىمىز.

ئىبنى ئەسكەر ۋە دەيلەمى ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پايدىلىق ۋە يىغىنچاقلىغان سۆزلەرنى ماڭا ئۆگىتىپ قويغان بولسالا، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ غا ئىبادەت قىلغىن، ئۇنىڭغا ھېچنېمىنى شېرىك قىلما! نەدىلا بولساڭ قۇرئان بىلەن بول! ھەقىقىي كىم ئېلىپ كەلسە ئۇنى كىچىك، چوڭ، دۈشمەن ياكى يات ئادەم دېمەي قوبۇل قىل، باتىلنى كىم ئېلىپ كەلسە ئۇنى كىچىك - چوڭ، دوست ياكى يېقىنسىم دېمەي رەت قىل!» دېدى.

ئەگەر بالا يېشىدا چوڭلاردىن ئىلىمدە ۋە قىرائەتتە ئارتۇق بولسا ئۇنىڭ چوڭلارغا ئىمام ۋە قوماندان بولۇش ھوقۇقىغا ئىگە.

ئىمام ئابدۇررازاك مۇسەنەددە مۇھاجىر ئىبنى ھەبىب زۇبەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن:

ئەبۇ سەلەمە ئىبنى ئابدۇراھمان بىلەن سەئىد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر يەرگە كېلىۋېدى ئاندىن سەئىد ئەبۇ سەلەمەگە: بىزگە ھەدىس سۆزلەپ بەرگىن! بىز ساڭا ئەگىشىمىز، دېدى. ئەبۇ سەلەمە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە: «ئەگەر ئۈچ كىشى بىر سەپەردە بولسا ئۇلارنىڭ ئىچىدىن قۇرئاننى ئەڭ كۆپ يادا بىلگىنى ئىمام بولسۇن! ئىمام بولغان كىشى گەرچە ياشتا كىچىك بولسىمۇ ئۇ ئۇلارنىڭ ئەمرىدۇر» دېگەن ئىدى، دېدى. ئەبۇ سەلەمە: ئەنە شۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىلەرگە ئەمىر قىلغان ئەمىردۇر، دېدى.

ئىمام مۇسلىم مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئەبۇمۇسا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىشكە ئۈچ قېتىم رۇخسەت سورىدى، ئۆمەر ئالدىراش بولغاچقا جاۋاب بېرەلمىدى، بىر ئازدىن كېيىن ئىشىدىن بوشاپ: مەن ئەبۇ موسانىڭ كىرىش ئۈچۈن رۇخسەت سورىغانلىقىنى ئاڭلىغاندەك قىلغان ئىدىم، ئۇ كىرىدىغۇ؟ دېدى. باشقىلار: ئۇ قايتىپ كەتتى، دېدى. ئەبۇ موسانى چاقىرتىپ كېلىپ ئۇنىڭدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىغاندا ئەبۇ موسا: بىز شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇلغان، دېدى. ئۆمەر: يا سەن بۇنىڭغا دەلىل كەلتۈرۈسەن يا مەن سېنى جازالايەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ موسا چىقىپ ئەنسا رىلارنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇلار: بۇنىڭغا بىزنىڭ ئەڭ كىچىكىمىزمۇ گۇۋاھ بولالايدۇ، دېدى. ئاندىن ئەبۇ سەئىد ئورنىدىن تۇرۇپ: بىز بۇنىڭغا (يەنى ئىزنى سورىغاندا ئىزىن بېرىلمىسە قايتىپ كېتىشكە) بۇيرۇلغان ئىدۇق،

دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆمەر: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقلىرىدىن بىر بۇيرۇق ماڭا مەخپىي قالغان ئىكەن، مېنىڭ ئۇنى ئاڭلىشىمدىن بازاردىكى ئېلىم - سېتىم ئىشلىرىم توساپ قويۇپتۇ، دېدى.

ئى قېرىندىشىم! سەن مۇسۇلمانلار خەلىپىسىنىڭ ئەبۇ سەئىد خۇدرىدەك بىر كىچىك بالىنىڭ گۇۋاھلىقىنى قانداق قوبۇل قىلغانلىقىنى كۆردۈڭمۇ؟ بۇرۇنقى ياخشىلار ھەق مەيلى كىچىك بالىدا بولسىمۇ ئۇنى كىچىك كۆرمەي قوبۇل قىلاتتى.

ئىمام ئەبۇ ھەنىپە (اللھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ كىچىك بالىنىڭ ۋەزىنى قوبۇل قىلغانلىقى بۇنىڭ گۇۋاھىدۇر. ئۇ بىر كىچىك بالىنىڭ لاي ئۇيناۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: دىققەت قىل لايدا چۈشۈپ كەتمە، دېدى. ئۇ بالا بۇ كاتتا ئىمام ۋە ئۆلىماغا: بەلكى سەن چۈشۈپ كەتمىگەيسەن، چۈنكى ئالىمنىڭ چۈشۈشى ئالەمنىڭ چۈشۈشىدۇر، دېگەن. ئىمام بۇ سۆزدىن قاتتىق تەسىرلىنىپ كەتكەچكە شۇنىڭدىن كېيىن بىرەر نەرسىگە ھۆكۈم چىقارماقچى بولسا تالىپلىرى بىلەن بىر ئاي مۇزاكىرە ئېلىپ بارغاندىن كېيىن ئاندىن چىقىرىدىغان بولغان.

مەسئەلە مۇنداق دەيدۇ: مەن ئىمام ئەبۇ ھەنىپە بىلەن كېتىۋاتقىنىدا ئەبۇ ھەنىپە بىر بالىنىڭ پۇتىنى ئېھتىياتسىزلىقتىن دەسسەپ سالدى، ئۇ بالا: ئى شەيخ! قىيامەت كۈنىدە قىساستىن قورقمامسەن؟ دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ ھەنىپە ئايلىنىپ قالدى. مەن ئۇنى تۇرغۇزۇپ ھۇشىغا كەلتۈردۈم ۋە: بۇ بالىنىڭ بىر سۆزىگە شۇنچىلىك بولۇپ كەتتىڭمۇ؟ دېدىم. ئۇ: مەن ئۇنىڭ ماڭا ئەڭ ئاخىرقى ئاگاھلاندۇرۇشىنى بەردىمىكىن دەپ قورقىمەن، دېدى.

ئىبنى زافەرل مەككى رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ماڭا يەتكەن رىۋايەتلەردە دېيىلىشىچە سەرى ئىبنى ئەلمۇغلىس ئەسسەقەنى ئوقۇتقۇچىسىغا: ﴿گوناهكارلارنى ئۇلار چاڭقىغان ھالدا جەھەننەمگە ھەيدەيمىز﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ ئاندىن: ئى ئۇستاز! چاڭقىغان ھالدا دېگەنلىك نېمە دېگەنلىك بولىدۇ؟ دېدى. ئۇستازى: بىلمەيمەن، دېدى. ئاندىن يەنە ئۇ: ﴿مەرھەمەتلىك اللھ نىڭ ئەھدىگە ئېرىشكەنلەردىن باشقىلار شاپائەت قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ﴾⁽²⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇپ ئاندىن: ئى ئۇستاز! ئايەتتىكى ئەھدە نېمىنى كۆرسىتىدۇ؟ دېدى. ئۇستازى: بىلمەيمەن، دېدى. سەرى ئوقۇشنى توختىتىپ: بىلمەيدىغان ئىشنىڭ بولسا نېمە دەپ ئىنسانلارنى ئالدىدىڭ؟ دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىسى ئۇنى ئۇردى، سەرى: ئى ئۇستاز! سېنىڭ زالىم ۋە ئالدىغۇچى بولغىنىڭ يەتمىدىمۇ؟ سەن ئۇنىڭغا يەنە زۇلۇم ۋە ئەزىيەتنى زىيادە قىلدىڭ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىسى ئۇنىڭدىن رازىلىق ئالدى، ئوقۇغۇچىسىنى ئورۇنسىز ئەدەبلىگەنلىكى ئۈچۈن اللھ تائالاغا قاتتىق تەۋبە قىلدى ۋە ئىلىم تەلەپ قىلىشقا باشلىدى. ئۇ دائىم: مېنى جاھالىيەت قۇللۇقىدىن سەرى قۇتقۇزدى، دېدى.

مانا بۇ ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەلىپىلىككە ئولتۇرغاندا ئۇنى مۇبارەكلەش ئۈچۈن ھەرقايسى جايلاردىن كەلگەن ۋەكىللەرنىڭ ئىچىدىكى بىر ۋەكىللەر گۇرۇھىدىن بىر كىچىك بالىنىڭ قەۋمىگە ۋاكالىتەن سۆز قىلماقچى بولغاندا ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ: قەۋمىڭ ئۈچۈن سۆز قىلىشتا سەندىن چوڭ بىرى تېپىلمىدىمۇ؟ دېگەنلىكىنى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بالىنىڭ: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ئەگەر

(1) سۇرە مەريەم 86 - ئايەت.

(2) سۇرە مەريەم 87 - ئايەت.

ئىشلار ياشتا چوڭلارغا مۇناسىۋەتلىك بولىدىغان بولسا سىز ئولتۇرغان بۇ مەرتىۋىگە ئولتۇرۇش ئۈچۈن سىزدىن چوڭراق بىرى ئولتۇرسا بولماسمىدى؟ دېدى. ئاندىن ئۇ يەنە: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ئادەمنىڭ تىلى ۋە قۇلقى بىلەن ئادەم بولىدىغانلىقىنى سەن بىلەمسەن؟ دېدى. شۇنىڭ بىلەن خەلىپە: ئى بالا! ماڭا نەسەت قىلغىن! دېدى. ئۇ بالا قىلغان نەسەتلىرى بىلەن خەلىپىنى يىغلىتىۋەتتى.

اللە تائالا بىز ۋە سىلەرنىمۇ ئاشۇنداق ئۇلۇغ ۋە مەرتىۋىلىك زاتلار قىلغاندەك كەمتەرلىك بىلەن كىچىكلەردىن ۋەز - نەسەت ئېلىشىغا ئوخشاش ھەقلىق بولغان كىچىكلەردىن كەمتىرانە نەسەت ئېلىشقا نېسىپ قىلسۇن!

باللارغا دۇئا قىلىش

دۇئا قىلىش بولۇپمۇ ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرى ئۈچۈن دۇئا قىلىشى مۇسۇلمانلار ئۈچۈن ئىبادەت ئورنىدىكى مۇھىم دىنىي ئەمەللەردىن بېرىدۇر. ھەر بىر كىشى دۇئا قىلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن دۇئا قىلىش ۋاقتلىرىغا ئالاھىدە ئېھتىمام بېرىش كېرەك. چۈنكى ئاتا - ئانىسىنىڭ بالىسىغا قىلغان دۇئاسى ئىجابەت بولىدىغان دۇئالارنىڭ ئالدىنقى قاتارىدۇر. دۇئا بىلەن مېھرىبانلىق ئۇلغۇيدۇ، ئاتا - ئانىنىڭ قەلبىدە بالىغا بولغان كۆيۈمچانلىق ۋە مېھرىبانلىق تۇيغۇسى ئورنىدۇ. ئاتا - ئانا بالىلىرىنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشى، كەلگۈسىنىڭ پارلاق بولۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلىدۇ. كىتابلار ۋە مەزكۇر كىتابنىڭ باشلىرىدا زىكر قىلىنغاندەك دۇئا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىدۇر. ئاتا - ئانىسىنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بولىدىغانلىقى ئۈچۈن بالىسىغا بەتدۇئا قىلىشتىن ئىبارەت بۇ خەتەرلىك ئىشتىن ساقلىنىش كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىلارنىڭ بەتدۇئا قىلىشىدىن توسقان، چۈنكى بالىسى ئۈچۈن بەتدۇئا قىلىش ئىسلام ئەخلاقىغا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيەلىش نەزىرىيەسىگە زىتتۇر. ئۇ ئىنسانلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشتىن ئىبارەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىدىن چەتنىگەنلىك ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەتتا ئۆزلىرىگە قاتتىق نازار بەرگەن تائىق مۇشرىكىلىرىگىمۇ بەتدۇئا قىلمىغان، ئەكسىچە: «ئى اللە بۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىدىن اللە غا ئىبادەت قىلىدىغان كىشىلەرنىڭ چىقىشىنى ئۈمىد قىلىمەن» دەپ دۇئا قىلغان. اللە ئۇنىڭ ئۈمىدىنى ھەقىقەتە تەلەشتۈردى.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر ئۆزەڭلارغا، ئەۋلادىڭلارغا، خىزمەتچىڭلارغا، ماللىرىڭلارغا بەتدۇئا قىلماڭلار! ئەگەر دۇئا اللە نىڭ ئىجابەت قىلىدىغان ۋاقتىغا توغرا كېلىپ قالسا، ئىجابەت قىلىنىپ كېتىدۇ» دېگەن.

ئىمام غەزالىنىڭ زىكر قىلىشىچە بىر ئادەم ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەكنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۆزىنى قاخشاتقان بالىسىنىڭ يامان قىلمىشلىرى توغرىسىدا دەرت تۈگىدۇ، ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەك: سەن بالاڭغا بەتدۇئا قىلغانىدىڭ؟ دەپ سورايدۇ. ئۇ ئادەم: ھەئە، دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئابدۇللاھ ئۇ ئادەمگە: ئۇنى سەن بۇزۇپتىكەنەن، دەيدۇ.

باللارغا بەتدۇئا قىلىپ ئۇلارنى بۇزۇشنىڭ ئورنىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بويىچى ئۇلارنىڭ ئىسلاھ بولۇشى ئۈچۈن خەيرلىك دۇئا قىلىشىمىز لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باللارغا دۇئا قىلاتتى. باللارغا دۇئا قىلغانلىقىنىڭ سەۋەبى بىلەن ئاللا تائالا ئەۋلادلىرىغا ۋە ماللىرىغا بەرىكەت ئاتا قىلدۇ.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشچە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى باغرىغا چىڭ باسقاندىن كېيىن: «ئى اللھ ئۇنىڭغا ھېكمەت ئاتا قىلغىن» دېدى.

باشقا بىر رىۋايەتتە: «ئۇنىڭغا قۇرئاننى ئۆگەتكىن!» دېدى دەپ رىۋايەت قىلىنغان. مۇسلىم ۋە بۇخارىدىن قىلىنغان يەنە باشقا بىر رىۋايەتتە: «ئى اللھ ئۇنى دىنىڭدا ئالىم قىل!» دېدى، دېيىلگەن. ئىمام ئەھمەد ئۆزىنىڭ رىۋايىتىدە: «ئى اللھ ئۇنىڭغا قۇرئاننى تەئەۋىل قىلىشنى بىلدۈرگىن!» دېدى، دېگەن سۆزنى قوشۇپ قويغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكەت بىلەن ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇبۇ ئۈمەتنىڭ ئەڭ ئەللامسى ۋە قۇرئاننىڭ تەرجىمانى بولۇپ قالغان.

تۆۋەندىكىسى بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باللارنىڭ ئىسلام دىنىدا بولۇشى ئۈچۈن ئاجراشقان ئاتا - ئانىلارغا بالىنىڭ ئايرىلىشىدا مۇسۇلمان تەرەپكە ئايرىلىشىغا ھېرىسمەن بولغانلىقىنىڭ مىسالى:

ئابدۇررازاك مۇسەنەددە ئابدۇل ھەمدىل ئەنسارىدىن، ئۇ ئاتىسىدىن ئاتىسى چوڭ بوۋىسىدىن رىۋايەت قىلىشچە ئۇنىڭ چوڭ بوۋىسى مۇسۇلمان بولغاندا ئۇنىڭ ئايالى دىنىغا كىرىشكە ئۇنىماي تۇرۇۋالغان، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تېخى بالاغەت يېشىغا يەتمىگەن بىر كىچىك بالىسى بولۇپ، ئۇ بالىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتىنى بىر تەرەپكە، ئانىنى بىر تەرەپكە ئولتۇرغۇزۇپ بالىنى تاللاشقا قويدى ۋە: «ئى اللھ! ئۇنىڭغا ھىدايەت بەرگىن» دەپ دۇئا قىلدى. ئاندىن ئۇ بالا ئاتىسى تەرەپكە باردى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد ۋە ئەسەئىمۇ رىۋايەت قىلغان]

ئاتا - ئانىنى قاخشىتىش بولسا كاپىرلىق دەرىجىسىدىن خېلى تۆۋەن گۇناھتۇر. شۇنداقلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق ناچار ئەخلاقنى دۇئا قىلىش بىلەن بىر تەرەپ قىلغان. بۇنىڭدىن بىز ئاتا - ئانىنىڭ دۇئاسى مەيلى ئۇلار سەپەردە ياكى باشقا يەردە بولسۇن پەرزەنتلىرى ئۈچۈن خالىس دۇئا قىلسىلا ۋە دۇئا قىلىشنى ئۈزۈپ قويمىسىلا ئاتا - ئانىنى قاخشىتىدىغان قىلمىشنى تاشلىشى مۇمكىن، دېگەننى چىقىرىۋېلىشىمىز مۇمكىن.

ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەپەرگە چىقىش ئۈچۈن تۆگىسىگە راۋارۇس مېنىپ بولغاندا ئۈچ قېتىم تەكبىر ئېيتقاندىن كېيىن: «بىزگە بۇنى بويسۇندۇرۇپ بەرگەن زات پاكىتۇر! بىز ئۇنىڭغا مىنىشكە قادىر ئەمەس ئىدۇق، بىز ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز، ئى اللھ! سەپىرىمىزدە تەقۋالىق، ياخشىلىق ۋە سەن رازى بولىدىغان ئەمەل سورايىمىز، ئى اللھ! سەپىرىمىزنى ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگىن! سەپەرنىڭ ئۇزاقلىقىنى قىسقارتقىن، ئى اللھ! سەن بىزنىڭ سەپەردىكى ھەمراھىمىز سەن، ئائىلىمىزدە قالدىغان ئىگە بولغۇچىمىز سەن، ئى اللھ! سەن بىلەن سەپەرنىڭ قاتتىقلىقىدىن، زېرىكىشلىك كۆرۈنىشلەردىن، مال ۋە بالىلىرىمىزنىڭ يامانلىققا ئۆزگۈرۈپ قېلىشىدىن پاناھلىق تىلەيمىز!» دەيتتى.

ئەينى چاغدا سەلەپ - سالىھ ئانىلار ھەر ئىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆلگە ئېلىشقا تىرىشقىنىدەك بۇنداق دۇئالارنى قىلىشتىمۇ تىرىشاتتى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن دۇئا قىلىشنى تەلەپ قىلىشاتتى .

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئانىسى ئۆممۇ سەلىمە بۇ ئوغلى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن دۇئا تەلەپ قىلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۈچۈن دۇئا قىلغان . يۇقىرىقى ئۈچ راۋىينىڭ ئەنەستىن قىلغان رىۋايىتىدە ئەنەس مۇنداق دېگەن: ئانام ئۆممۇ سەلىمە: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبەرى! خىزمەتچىلىرى ئەنەسكە دۇئا قىلغىن، دېدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللہ! ئۇنىڭغا كۆپ مال ۋە پەرزەنت ئاتا قىلغىن ۋە ئۇنىڭغا بەرگەن نەرسەگە بەرىكەت بەرگىن!» دەپ دۇئا قىلدى .

ئىمام بۇخارىنىڭ باشقا بىر رىۋايىتىدە ئۆممۇ سەلىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ياغلىقىنىڭ يېرىمى بىلەن ئەنەسنى ئورغان ھالدا تۇرۇپ: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبەرى! بۇ مېنىڭ ئوغلىم ئەنەس مەن ئۇنى سېنىڭ خىزمەتلىگىنى قىلىشى ئۈچۈن ئېلىپ كەلدىم، ئۇنىڭغا دۇئا قىلغىن، دېدى . پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللہ! ئۇنىڭ مېلىنى ۋە بالىسىنى كۆپ قىلىپ بەرگىن!» دەپ دۇئا قىلدى . ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: اللہ بىلەن قەسەمكى مېنىڭ مېلىم ناھايىتى كۆپ بولدى ھەمدە بالا - چاقىلىرىم، نەۋرە - چەۋرىلىرىم بولۇپ يۈزگە يەتتى .

تىرمىزى ئەبى خەلدەدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ ئەبى ئالىيەدىن: ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىس ئاڭلىغانمۇ؟ دەپ سورىسام ئەبۇ ئالىيە: ئەنەس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئون يىل خىزمەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا دۇئا قىلغان، ئۇنىڭ بىر مېۋىلىك بوستانلىقى بار بولۇپ باغدىن يىلغا ئىككى قېتىم ھوسۇل ئېلىناتتى . ئەنەستىن خۇددى مۇشكى ئەنەرنىڭ پۇرىقىدەك پۇراق كېلەتتى، دېگەن .

ئابدۇللاھ ئىبنى ھىشام رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئانىسى ئۇنى كىچىك چېغىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ باردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بېشىنى سىلدى، ئۇنىڭدىن بەيئەت ئالدى، باشقا بىر رىۋايەتتە بېشىنى سىلدى ۋە ئۇنىڭغا دۇئا قىلدى، ئۇ پۈتۈن ئەھلى ئۈچۈن بىر قوي قۇربانلىق قىلاتتى، دېيىلگەن . [بۇ ئىككى ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلدى] .

ئەبى ھەزە ئىبنى ئابدۇللاھتىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئاتام ئۆبەيدۇللاھ ئىبنى ئۆتبە ئىبنى مەسئۇدىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قايسى نەرسىنى خاتىرىلىدىڭ، دەپ سورىدۇم، ئۇ: ئۇنىڭ مېنى بەش - ئالتە ياش چېغىدا قۇچىغىدا ئولتۇرغۇزۇپ بېشىنى سىلغانلىقىنى، ماڭا ۋە ئەۋلادىمغا بەرىكەت بىلەن دۇئا قىلغانلىقىنى خاتىرىلەيمەن، دېدى . [بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلدى]

سوئال: ناۋادا بالا ئاتا - ئانىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمايدىغان بالا بولۇپ قالغاندا قانداق قىلىش كېرەك؟ دېگەن سوئالغا، يەقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن سىلە ئۈچۈن اللہ غا مەغپىرەت تىلەيمەن!» دېگەن سۆزىنى دېيىش ئەڭ مۇۋاپىقتۇر، دەپ جاۋاب بېرىش ئەڭ توغرىدۇر .

باللارغا ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىش

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئويۇنچۇق ئوينىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنى توسمىغانلىقى باللارنىڭ ئويۇنچۇق ئويناشقا موھتاجلىقىنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئاشۇنداق كىچىك شەيئىلەر بىلەن ھەپلىشىشىنىڭ دۇرۇسلىقىنىڭ ئىپادىلىنىشىدۇر. بۇنىڭدىن باشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇئەبىرەنىڭ ئويۇنچۇق تۇرۇۋاتقان بىر قۇشنى كۆرگەندىمۇ ئۇنىڭغا (ئېتىراز بىلدۈرمىگەنلىكى) كىچىك باللانىڭ ئويۇنچۇقنى خوش قىلىدىغان بىر ئويۇنچۇقنىڭ قولىدا بولۇشىغا ئېھتىياجى بارلىقىنىڭ يەنە بىر دەلىلدۇر.

ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭمۇ بىر پىستە كۈچىكى بار بولۇپ ئۇ ئۇنى ئوينىتى.

ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ھەر كۈنى ئەتىگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرىپ بىر ئاز سۆھبەتتە ئولتۇراتتىم، ناۋادا ئۇ ناماز ئوقۇۋاتقان ۋاقىتتا كېلىپ ئىزنى سورىسام ئۇ تەسبىھ ئېيتىش ئارقىلىق ئىزنى بەرگەنلىكىنى بىلدۈرەتتى، ناماز ئوقۇمايۋاتقان ۋاقىتتا كېلىپ ئىزنى سورىسام ئىزنى بېرەتتى، بىر كۈنى كېچىدە ئۇنىڭ قېشىغا كەلدىم، ئۇ مېنىڭ كېرىشىمگە ئىزنى بەردى ۋە دەيدىكى: «ماڭا جىبرىئىل كەلدى، مەن ئۇنىڭغا كىرگىن! دېسەم ئۇ: ئۆيدە مەن كىرەلمەيدىغان نەرسە بار ئىكەن، دېدى، مەن ئەتراپقا قاراپ ھېچنېمە كۆرمىگەندىن كېيىن، ئۇ نەرسىنىڭ نېمىلىكىنى سورىدىم ئۇ ماڭا: قارىغىن! دېدى، مەن تەكرار قارىسام ئۇمۇ سەلەمەنىڭ ئۆيىدىكى كارۋاتنىڭ پۇتىغا ھۈسەيننىڭ پىستىسى باغلاقلق تۇرۇپتۇ، ئاندىن جىبرىئىل: بىز پەرىشتىلەر جامائەسى ھەيكەل، ئىت ياكى جۇنۇپ بار ئۆيگە كىرمەيمىز، دېدى»

باللارغا ئويۇنچۇق ئېلىپ بېرىش ئاتا - ئانىلارنىڭ ئىشىدۇر، ئۇلار باللارغا ئويۇنچۇق ئېلىپ بەرگەندە ئۇلارنىڭ ياش - قۇرامىغا، كۈچ - قۇدرىتىگە مۇناسىپ ئېلىپ بېرىشى، ئويۇنچۇقلارنى ئۇلارنىڭ قولى يېتىدىغان يەرلەرگە قويۇپ قويۇشى لازىم. ئويۇنچۇقلارنىڭ باللارنىڭ جىسمانىي جەھەتتىن ئۆسۈپ يېتىلىشىگە، ئەقلىي جەھەتتىن توغرا يۈنلىشتە تەرەققىي قىلىشىغا پايدىلىق بولغانلىرىنى ئېلىپ بېرىش لازىم. ئويۇنچۇقنىڭ كىچىك باللارغا پايدىلىق بولۇشى ئۈچۈن ئاتا - ئانىلار تۆۋەندىكى نوقتۇلارغا دىققەت قىلىشى كېرەك.

● ئېلىنغان ئويۇنچۇق باللانىڭ جىسمىگە ۋە بىخەتەرلىكىگە پايدىلىق ياكى ئەمەسلىكىگە قاراش لازىم.

● بۇزۇپ قۇراشتۇرغىلى بولۇش - بولماسلىقىغا قاراش.

● باللارنىڭ يېڭىلىق يارىتىش ۋە تەۋەككۈل قىلىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈشكە پايدىلىق ياكى ئەمەسلىكىگە قاراش.

● چوڭلارنىڭ ئەخلاقىنى ۋە ئۇلارنىڭ پىكىر يۈرگۈزۈش يوللىرىنى دوراشقا پايدىلىق ياكى پايدىسىزلىكىگە قاراش.

ناۋادا ئويۇنچۇقلار يۇقىرىدىكى تەلەپلەرگە ئۇيغۇن بولسا ئۇنى ئېلىش توغرا بولغان بولىدۇ.

باللارنىڭ ياخشى ۋە تەقۋا بولۇپ يېتىلىشىگە ياردەم قىلىش ۋە ئۇنىڭ سەۋەبلىرىنى تەييارلاش

ئاتا - ئانىلار باللارنىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ۋە اللانىڭ بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنۇشلىرىدا ئۇلارغا قولايلىق پۇرسەتلەرنى يارىتىپ بېرىش ۋە سەۋەبلىرىنى ھازىرلاپ بېرىش لازىم. بۇنداق قىلىش باللارغا ياردەم بەرگەنلىك بولۇپلا قالماي بەلكى ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاش ئاكتىپلىقىنىمۇ قوزغايدۇ. بۇنداق ياخشى پۇرسەت باللارنىڭ ياخشىلىق يولىدا مېڭىشىنى ئاسانلاشتۇرىدۇ، بۇ ئاتا - ئانىنىڭ بالا ئۈچۈن قىلىدىغان ئەڭ ياخشى ھەدىيەسىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باللارنىڭ ئاتا - ئانىلارغا ياخشىلىق قىلىشىنى ئۆگىنىشىگە قاتتىق ئەھمىيەت بەرگەن ۋە اللانىڭ تائالادىن بۇ ھەقتە رەھمەت ۋە رازىلىق ئاتا قىلىشىنى تىلگەن.

ئىبنى ھەببان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بالىنىڭ ياخشى ئىشلارنى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا ياردەم بەرگەن ئاتاغا اللانىڭ رەھمەت قىلسۇن!» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

تەبەرائى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بالىلىرىڭلارغا ياخشىلىقتا ياردەملىشىڭلار، خالىغان كىشى بالىسىدىن ئاسىيلىق قىلىشىنى چىقىرىۋەتەلەيدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

دېمەك ئاتا - ئانىنىڭ ئۈستىدە بالىنىڭ ياخشىلىق قىلىشىنى ئۆگىنىشىدە چوڭ مەسئۇلىيەت باردۇر. ئاتا - ئانىنىڭ بالىسىدىن ئاسىيلىق قىلىشىنى چىقىرىۋېتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە. بۇ ھېكمەت بىلەن ھەرىكەت قىلىش ئۇزۇن زامان ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئاندىن ھەقىقەتلىشىدۇ.

كۆپ ئاپىغلاش ۋە كايىشتىن يىراق بولۇش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باللارنىڭ ئىشلىرىغا ۋە بەزى بولۇمسىز قىلىقلىرىغا كۆپ كايىمايتتى، ياكى ئۇلارغا كۆپ تەنە قىلمايتتى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى ئىزچىل 10 يىل قىلغان بولۇپ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىگە قىلغان تەربىيەسى ھەققىدە توختالغاندا مۇنداق دەيدۇ: مەن بىر ئىشنى قىلسام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى نېمە ئۈچۈن قىلدىڭ؟ دېمەيتتى، قىلماي قالغان ئىشنى نېمىشقا قىلمىدىڭ؟ دېمەيتتى.

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئون يىل خىزمەت قىلدىم، ئۇ مېنى بىرەر ئىشقا بۇيرۇپ مەن ئۇ ئىشقا سەل قاراپ قالسام ياكى بۇزۇپ قويسام ئۇ ماڭا ھېچ تاپە - تەنە قىلمىغان ئىدى، ئائىلىسىدىكىلەردىن بىرەرسى تاپا قىلسا: «بولدى قىلىڭلار، تەقدىردە بولغان بولسا بولاتتى» دەيتتى، ياكى: «تاپا قىلماڭلار! تەقدىردە پۈتكەن بولسا بولاتتى» دەيتتى.

بۇ ئىشلار ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۈچۈن ئېيتقاندا جانلىق ئۆتۈلگەن بىر ھايات دەرسى قاتارىدا ئۇنىڭ زېھنىدە ساقلىنىپ قېلىندى ۋە ئۇنىڭ تەپەككۈر ۋە مۇلاھىزىلىرى ئۈچۈن ئوزۇق بولۇش رولىغا ئىگە بولدى.

ئابدۇررازاك ئورۇدەدىن، ئۇ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىشچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياكى ئەبۇ بەكرى ۋە ياكى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بالىسىنىڭ بىر ئىشىنى ئەيىبلەگەن بىر ئادەمگە: «بالاڭ سېنىڭ ئوقىدىڭدىكى بىر تال ئوقىدۇر» دېگەن.

ئاتا - ئانا بالىسىنى ئەيىبلىسا ھەقىقەتەن ئۆزىنى ئەيىبلەگەن بولىدۇ، چۈنكى ئۇ بالا ئۆزىنىڭ ۋۇجىدىنىڭ بىر پارچىسىدۇر، شۇڭا ئۇنى ئەيىبلاشنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭغا تەربىيە قىلىشقا ئالدىراش كېرەك.

شەمشىدىن ئەلنىبابى «بالىلار تەنتەربىيەسى، ئۇلارغا تەلىم بېرىش ۋە ئەدەبلەش» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر پىكىرنى ئوتتۇرغا قويدى: بالىغا ھەر ۋاقىت كايلىمايدۇ، كۆپ كايىش ئۇنىڭ تەسىرىنى يوقىتىپ يامان ئىشلارغا يول ئېچىپ قويدۇ.

ئىككىنچى باب

بالىنىڭ ئەقلىنى يېتىشتۈرۈشتە پايىلىق پىكىرى ئۇسۇللار

بىرىنچى: قىسسىلەرنى رىۋايەت قىلىش

ئىككىنچى: يۈز تۇرانە سۆزلىشىش

ئۈچىنچى: ئەقىلگە يارىشا سۆز قىلىش

تۆتىنچى: ئىلمىي مۇنازىرە

بەشىنچى: ئەمەلىي تەجرىبە يولى

ئالتىنچى: بالىلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆزلىرىگە ئۈلگە قىلىشقا ئۈندەش

«ئۆز ۋاقتىدا لوقمان (ھەكم) ئوغلىغا نەسىھەت قىلىپ: «ئى ئوغۇلچىقىم، اللە غا شېرىك كەلتۈرمىگەن، شېرىك كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن زور گۇناھتۇر» دېدى. ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئانىسى ئۇنى (قورسىقىدا) ئۈستى - ئۈستىگە ئاجىزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!) ماڭا ۋە ئاتا - ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر. ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن. (لوقمان ئېيتتى) « ئى ئوغۇلچىقىم! قىلمىشىڭ قىچا چاغلىق نەرسە بولۇپ، ئۇ ئۇيۇل تاشنىڭ ئىچىدە (يەنى ئەڭ مەخپىي جايدا) يا ئاسمانلارنىڭ قېتىمدا ياكى زېمىننىڭ ئاستىدا بولسىمۇ، اللە ئۇنى ھازىر قىلىدۇ (ئۇنىڭ ھېسابىنى ئالىدۇ). اللە ھەقىقەتەن ئىنچىكە كۆزەتكۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر. ئى ئوغۇلچىقىم! نامازنى (ۋاقتىدا تەئدىل ئەركان بىلەن) ئوقۇغىن، (كىشىلەرنى) ياخشىلىققا بۇيرۇغىن، يامانلىقتىن توسقىن، ساڭا يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋر قىلغىن (چۈنكى ھەقىقەتكە دەۋەت قىلغۇچى ئەزىيەتلەرگە ئۇچرايدۇ)، بۇ ھەقىقەتەن قىلىشقا ئىرادە تىكلەشكە تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر. كىشىلەردىن مەنسىتمەسلىك بىلەن يۈز ئۆرۈمىگەن، زېمىندا غادىيىپ ماڭمىغىن، اللە ھەقىقەتەن ھاكاۋۇر، ئۆزىنى چوڭ تۇتقۇچىلارنى دوست تۇتمايدۇ. ئوتتۇراھال ماڭمىن، ئاۋازىڭنى پەسەلتكىن، ئاۋازلارنىڭ ئەڭ زېرىكەرلىكى ھەقىقەتەن ئېشەكلەرنىڭ ئاۋازىدۇر»⁽¹⁾.

(1) سۈرە لوقمان 13، 19 - ئايەتكىچە.

بالغا قىسىلەرنى رىۋايەت قىلىش ۋە كىتابلاردىن ئوقۇپ بېرىش

قىسسە ۋە ھېكايەلەر بالىلارنىڭ ئەقلى ئىقتىدارىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش، دىققەتنى قوزغاشتا ناھايىتى چوڭ رول ئوينايدۇ، بالىنىڭ ئەقلى ئىقتىدارىغا تەسىر قىلىش تەربىيە ئۇسۇلىدىكى ئاساسلىق ئورۇنغا قويۇلدىغان ئۇسۇللاردىن بېرىدۇر. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلارغا ھېكايە قىلىپ بەرگەن قىسىللىرى ئىچىدە چوڭلار ۋە كىچىكلەرگە ئورتاق مەنپەئەت قىلىدىغان قىسىلەرنىڭ ناھايىتىمۇ كۆپ ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇرئاندىكى قىسسە بايان قىلىش ئۇسۇلىغا ماسلاشقان ھالدا ھازىرقىلار ۋە كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن ئىبرەتلىك دەرس بولىدىغان نۇرغۇن قىسىلەرنى سۆزلەپ بەرگەن بولۇپ، ئۇنى ئۇنىڭ ساھابىلىرىدىن چوڭ - كىچىك ھەممىسى دىققەت بىلەن ئاڭلايتتى.

شۇنى بىلىشىمىز كېرەككى قۇرئاندا بايان قىلىنغان قىسىلەرنىڭ ھەقىقىي ۋەقەلىك ئىكەنلىكىدە شەك بولمىغىنىدەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بايان قىلغان قىسىلەرمۇ تارىختا بولۇپ ئۆتكەن ھەقىقىي ۋەقەلىكلەردۇر. بۇ قىسىلەر توقۇلما ھېكايەلەر ئەمەستۇر قىسسە سۆزلەپ بەرگەندە، بالىنىڭ تارىختا بولغان چۈشەنچىسى ئاشىدۇ، روھى چۈشەنچىسى ۋە ئىنتىلىشى كۈچلۈك بولىدۇ، ئۇ قىسىلەر بالىلارنىڭ ئېڭىدا ئەڭ قىممەتلىك بولغان ئىسلام روھى ۋە ئەخلاق چۈشەنچىسىنى تۇرغۇزىدۇ.

ھەقىقەتەن ئۆلىمالارنىڭ ۋە سالىھلارنىڭ ھاياتى قەلبلەرگە پەزىلەت بىخلىرىنى سۈردۈرىدىغان، ئېسىل غايىلىرىمىز يولدىكى جاپا مۇشەققەتلەرنى سەۋرى قىلىشقا ياردەمچى بولىدىغان، ئۆزىنى پىدا قىلىش، ئىرادىلىك بولۇش روھىغا ئۈندەيدىغان ۋە ئېسىل دەرىجىلەرگە يېتىشكە سەۋەبچى بولىدىغان ئەڭ ئېسىل ۋەسىلىلەردىندۇر.

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿كۆڭلۈڭنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈن، ساڭا پەيغەمبەرلەرنىڭ قىسىللىرىنى بايان قىلىپ بېرىمىز، بۇ قىسىلەر ھەقىقەتنى، مۆمىنلەر ئۈچۈن ۋەز - نەسىھەت، ئىبرەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان﴾⁽¹⁾.

ئىمام ئەبۇھەنىپە: ئۆتكەنكى ئۆلىمالارنىڭ ياخشى ئىش - ئىزلىرىنى بەزى فىقھى مەسىلىلىرىدىن پايدىلىقراق دەپ قارايمەن. چۈنكى ئۇنىڭدا بىر مىللەتنىڭ ئەدەب ئەخلاقى گەۋدىلەنگەن، دەپ بۇنىڭغا اللہ تائالانىڭ: ﴿ئۇلارنىڭ قىسىلىدىن ئەقىل ئىگىلىرى ئەۋەتتە ئىبرەت ئالىدۇ﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتىنى دەلىل كەلتۈرگەن.

بىز تۆۋەندە بەزى قىسىلەرنى بايان قىلىپ ئۆتىمىز.

1 - ئىبراھىم ۋە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالاملار ۋە ئىسمائىلنىڭ ئانىسى ھەزرىتى ھاجەر ئانىمىزنىڭ قىسىسى .

(1) سۇرە ھۇد 120 - ئايەت.

(2) سۇرە يۇسۇف 111 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى .

ئىمام بۇخارى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئاياللار ئىچىدە تۇنجى بولۇپ بىلىگەن بەلباغ ئىشلەتلەن ئايال ھەزرىتى ھاجەر ئانىمىزدۇر، (يەنى ئۇ ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامغا قورساق كۆتەرگەندە ھەزرىتى سارە ئانىمىزنىڭ كۆڭلىنىڭ پەرىشان بولماسلىقى ئۈچۈن بىلىگەن ھامىلىلىقىنى چاندۇرمايدىغان قىلىپ بەلباغ باغلىۋالغان ئىدى.) كېيىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھاجەر ئانىمىز ئىسمائىلنى تېخى ئېمىتۋاتقان مەزگىلدە ئۇلارنى ئېلىپ سۇسىز، گۈل - گىياھسىز، ئادەماتسىز ھازىرقى بەيتۇللاھنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى زەم - زەم قۇدىقىنىڭ ئورنىدىكى بىر تۈپ دەرەخنىڭ يېنىغا قالدۇرۇپ قويدى. ئۇ ئانا - بالغا بىر ئاز يېگۈدەك خورما ۋە تولۇمدا سۇ بىلەن ئۇ ئىككىيلەننى شۇ جايدا قالدۇرۇپ قويۇپ كەتمەكچى بولۇپ ياندى لېكىن، ھاجەر ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىدىن ئەگىشىپ كېلىپ: ئى ئىبراھىم!، بىزنى تاشلاپ قويۇپ نەگە بارىسەن؟ دېدى.

ھاجەر ئىبراھىمغا بۇ گەپنى بىر نەچچە قېتىم دېدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھاجەرگە ئۇرۇلۇپ قارىمىدى. ھاجەر: ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا بۇ ئالەمنىڭ بۇيرۇقىمۇ؟ دېدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: ھەئە، دېدى. ھاجەر ئۇنداق بولسا بىزنى ئالەم ھەرگىز تاشلىۋەتمەيدۇ، دەپ ئارقىغا قايتىپ كەتتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام يۈرۈپ كەتتى تا ئۇلارنى كۆرەلمەيدىغان سەنئەت دېگەن يەرگە كەلگەندە بەيتۇللاھ تەرەپكە يۈز كەلتۈرۈپ ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ تۆۋەندىكى دۇئانى قىلدى: ﴿پەرۋەردىگارمىز! ئەۋلادىمىڭ بىر قىسمىنى (يەنى بالام ئىسمائىل بىلەن ئايالىم ھاجەرنى) ناماز ئوقۇسۇن (يەنى ساڭا ئىبادەت قىلسۇن دەپ) سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنسىز بىر ۋادىغا (يەنى مەككەگە) ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارمىز! بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن، ئۇلارنى شۇكۇر قىلسۇن دەپ تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگىن﴾⁽¹⁾.

ھاجەر ئىسمائىلنى ئېمىتتى ۋە سۇدىن ئىچتى. تاكى تولۇمدىكى سۇ تۈگىگەندە ھاجەر ۋە ئىسمائىل ئىككىسىلا ئۇسساشقا باشلىدى. ھاجەر ئۇياق - بۇياققا قاراپ سۇ ئىزدەشكە باشلىدى.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ سەفا تېغىنىڭ ئۆزىگە ئەڭ يېقىن تاغ ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بىرەرسىنى كۆرۈپ قالارمەنمىكەن دەپ جىلغا تەرەپكە قارىدى ۋە بىرەر ئادەمنىمۇ كۆرمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ سەفا تېغىدىن چۈشۈپ كۆينەكنىڭ ئېتىكىنى ئازراق يۇقىرى كۆتۈرۈپ ھاسىراپ يۈگۈرۈپ جىلغىدىن ئۆتۈپ مەرۋە تېغىغا كېلىپ ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىپ بىرەرسىنى كۆرۈپ قالارمەنمۇ، دەپ ئەتراپىغا قاراشقا باشلىدى. لېكىن بىرەر ئادەمنى كۆرمىدى.

ھاجەر بۇ تەرىقدە سەفا تېغى بىلەن مەرۋەنىڭ ئارىلىقىدا يەتتە قېتىم بېرىپ كېلىپ يۈردى. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېدى دەيدۇ: «شۇنىڭ ئۈچۈن كىشىلەر ھەج قىلغان سەفا - مەرۋەنىڭ ئارىلىقىدا سەئىي قىلىدۇ» دېدى. ھاجەر مەرۋەگە چىققاندا بىر ئاۋازنى ئاڭلىدى: ئۇ ئۆزىگە «جىم، تۇر» دەپ ئاۋازغا قۇلاق سالدى ۋە ئۇ ئاۋازنى يەنە بىر قېتىم ئاڭلىدى ھەم ئىچىدە ئەمدى بۇ قېيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلىدىغان بولىدۇم، دېدى. دەل شۇ چاغدا بىر پەرىشتە زەمزمە قۇدىقى ئۈستىدە تۇرغان ئىدى. ئۇ ئايىغىنىڭ ئۇچى بىلەن يەنە بىر رىۋايەتتە قاننى بىلەن يەرگە ئۇردى،

(1) سۇرە ئىبراھىم 37 - ئايەت.

شۇنىڭ بىلەن زەمەم قۇدىقىدىن سۇ چىقتى. ھاجەر سۇنىڭ ئەتراپىنى كۆلگە ئوخشاش قىلىپ ياسىدى ۋە قولى بىلەن سۇنى ئۇچۇملاپ ئېلىپ تولۇمغا قويغىلى تۇردى. ئۇ سۇنى ئالغانچە سۇ بولدۇقلاپ چىقىشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ھاجەرگە اللە رەھمەت قىلسۇن! ئەگەر ئۇ سۇنى مەيلىگە قويۇۋەتكەن بولسا ياكى سۇنى ئۇچۇملاپ قولى بىلەن ئىچمىگەن بولسا ئىدى ئەلۋەتتە ئۇ ئاقىدىغان ئۆستەڭ بولغان بولاتتى. ئۆستەڭگە ئايلىناتتى. شۇنىڭ بىلەن ھاجەر ئۇ سۇدىن ئىچتى ۋە بالىسىنى ئېمىتتى. ھاجەرگە پەرىشتە: "قورقماڭ، جەزمەن بۇ يەردە بۇ بالا ۋە ئۇنىڭ دادىسى اللە ئۈچۈن بىر ئۆي سالدۇ. جەزمەن اللە ئۇنىڭ ئەھلىنى زايە قىلىۋەتمەيدۇ" دېدى.

ئۇ كۈنلەردە كەبىنىڭ ئورنى بىر دۈڭدەك ئېگىز ئىدى. قىيان كېلىپ قالسا، چۆرىسىنى يالاپ ئۆتۈپ كېتەتتى. كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئۆتتى. بىر كۈنى جۇرھۇم قەبىلىسىدىن بىر تۈركۈم كىشىلەر ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، كەبىنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە چۈشتى. ئۇلار بىر قۇشنىڭ ئاسماندا بىر يەرنىلا كۆزلەپ ئايلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، چوقۇم بۇ قۇش سۇ بار يەردە ئايلىنىۋاتىدۇ، بىز مۇشۇ سۇ بار جىلغىغا چۈشەيلى دەپ، بىر ياكى ئىككى كىشىنى شۇ يەرگە ئەۋەتتى. ئۇلار سۇ بارلىقىنى دەپ قايتىپ كەلدى. ئۇلار ھەممىسى سۇنىڭ قېشىغا كەلگەندە، ئۇ يەردە ئىسمائىلنىڭ ئانىسى ھاجەر بار ئىدى. ئۇلار ئۇنىڭغا: بىزنىڭ بۇ يەرگە چۈشۈپ، سىزگە خوشنا بولۇشىمىزنى خالامسىز؟ دېدى. ئىسمائىلنىڭ ئانىسى: خالايمەن، لېكىن سىلەرنىڭ سۇغا ئىگىدارچىلىق قىلىش ھەققىڭلار يوق، دېدى. ئۇلارمۇ بۇنىڭغا قوشۇلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: ھاجەر بۇنىڭدىن خۇشال بولدى. چۈنكى ئۇ ھەمراھلار بىلەن بىرگە تۇرۇشنى خالايتتى. شۇنىڭ بىلەن جۇرھۇملار ئولتۇراقلىشىشقا باشلىدى ۋە بىر قىسىملىرى ئائىلىدىكىلىرىنى ئېلىپ كېلىشكە بېرىپ، ئۇلارنى بىللە ئېلىپ كەلدى. ھەتتا بۇ يەر ئائىلىكلەر ئولتۇراقلاشقان بىر يۇرتقا ئايلاندى.

ئىسمائىل جۇرھۇم قەبىلىسىدە چوڭ بولدى ۋە ئۇلاردىن ئەرەبچە ئۆگەندى، ئۇلارنىڭ ماختىشىغا ۋە ھۆرمەت قىلىشىغا ئېرىشتى. ھەمدە ئۇ چوڭ بولغاندا جۇرھۇم قەبىلىسىدىن بىر قىزغا ئۆيلەندى، ئۇزۇنغا قالماي ئانىسى ھاجەر ۋاپات بولدى.

ئىسمائىل ئۆيلىنىپ بولغاندىن كېيىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىسمائىلنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلدى. ئىسمائىل ئۆيىدە يوق ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىنىدىن ئوغلىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. كېلىنى ئىسمائىلنىڭ ئوۋغا كەتكەنلىكىنى ئېيتتى. تۇرمۇش ئەھۋالىنى سورىدى، كېلىنى دەرھال دەرت تۆكۈپ، تۇرمۇشنىڭ قېيىنچىلىقىدىن، قولىنىڭ قىسقىلىقىدىن زارلىنىپ بەردى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ: ئېرىڭ قايتىپ كەلسە سالام، دېگەن. ئاندىن ئۇنىڭغا ئېيتىپ قويغىن، ئىشكىنىڭ بوسۇغىسىنى يەڭگۈشلىۋەتسۇن، دېدى.

بىر نەچچە كۈندىن كېيىن، ئىسمائىل ئائىلىسىگە قايتىپ كەلدى. ئۇ بىر نېمە سەزگەندەك ئايالىدىن: ئۆيگە بىرەرسى كەلدىمۇ؟ دەپ سورىدى.

ئايالى: ھەئە، مۇنداق - مۇنداق سۈپەتلىك بىر بوۋاي كېلىپ كەتتى. بوۋاي سېنىڭ ئەھۋالىڭنى سورىدى. مەن تېخى ئۇنىڭغا تۇرمۇشتىكى قىيىنچىلىقلىرىمىزنى ئېيتتىم، دەپ جاۋاب بەردى.

ئىسمائىل: بوۋاي ساڭا بىرەر ئىش تاپىلىدىمۇ؟ دەپ سورىدى.

ئايالى: ھەئە، سالام ئېيتتى، يەنە ساڭا ئېشىكىمىزنىڭ بوسۇغىسىنى يەڭگۈشلۈۋېتىشىڭنى تاپىلىدى، دېدى.

ئىسمائىل: بۇ بوۋاي مېنىڭ دادام، ئۇنىڭ ماڭا تاپىلىغىنى ماڭا سېنى قويۇۋەت دېگەنلىكى، دېدى. ئاندىن: سەن ئۆيىڭگە كەتكەن! دەپ ئايالىنى دەرھال قويۇۋېتىپ، باشقا بىر جۈرۈملۈقنىڭ قىزىنى ئالدى.

ئارىدىن كۆپ ئۆتمەي، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلىنى يەنە يوقلاپ كەلدى. ئىسمائىل يەنە يوق ئىدى. ئۇ ئوغلىنىڭ يېڭى ئالغان ئايالى بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇنىڭدىن ئىسمائىلنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى سورىدى. يېڭى كېلىن: ئىسمائىل بىزگە بىر نەرسە ئىزدەپ چىقىپ كەتكەن، دېدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىندىن تۇرمۇش ئەھۋالىنى سورىدى. يېڭى كېلىن بوۋايغا تۇرمۇشتا ناھايىتى ياخشى ئۆتۈۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، اللە قاھەمدۇسانالار ئېيتتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئادەتتە نېمە يەيسەلەر؟ دەپ سورىدى. كېلىن: گۆش، دېدى نېمە ئىچىسىلەر دەپ سورىۋېدى كېلىن: سۇ دېدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: ئى اللە! ئۇلارنى گۆش ۋە سۈيىگە بەرىكەت ئاتا قىلغىن! دەپ دۇئا قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ كۈنلەردە ئۇلارنىڭ دانلىق زىرائەتلىرى يوق ئىدى. ئەگەر ئۇ نەرسىلەر بولغان بولسا، ئۇنىڭمۇ دۇئا قىلغان بولاتتى».

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېدى: «گۆش بىلەن سۇ مەككىدىن باشقا بىر يەردە بىرگە يېسە ئادەمنىڭ مېچەزىگە خىل كەلمەيدۇ».

شۇ كۈنى ئىسمائىل قايتىپ كېلىپ خوتۇنى بىلەن پاراڭلاشتى. خوتۇنى ئۇنىڭغا: بۈگۈن بۇ ئۆيگە سۈرلۈك بىر بوۋاي كېلىپ سېنىڭ ئەھۋالىڭنى سۈرۈشتۈردى، مەن ئۇنىڭغا تۇرمۇشىمىزنىڭ ياخشى ئۆتۈۋاتقانلىقىنى ئېيتتىم. بوۋاي كېتىدىغان چاغدا، مەندىن سالام ئېيتىڭ، ئۇ ئېشىكىنىڭ بوسۇغىسىنى ئويدان ساقلىسۇن دەپ تاپىلدى، دەيدۇ.

ئىسمائىل خوتۇنغا: ئۇ مېنىڭ دادام بولىدۇ. ئۇنىڭ ماڭا تاپىلغانلىرى، مېنى سەن بىلەن ياخشى ئۆتسۇن، مەڭگۈ ئايرىلمىسۇن، دېگەنلىك بولىدۇ» دەيدۇ.

بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىسمائىلنى يوقلاپ كەلدى، ئاخىرى ئۇنى زەم - زەم بۇلىقىنىڭ يېنىدا، ئوقيا ياساۋاتقان ھالىدە تاپتى. ئىسمائىل دادىسىنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، قولىدىكى ئىشنى دەررۇ تاشلاپ دادىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى.

ئاتا - بالا ئىككەيلەن بىر - بىرى بىلەن مەھكەم قۇچاقلىشىپ، قاتتىق خۇشاللىققا چۆمدى ۋە ھال - ئەھۋال سوراشتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئوغلىغا: اللە مېنى مۇشۇ ئورۇندا بىر ئۆي بىنا قىلىشقا بۇيرىدى، دېدى.

ئىسمائىل: ئۇنداق بولسا اللە سېنى بۇيرۇغان ئىشنى قىلغىن! دېدى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئارقىدىن يەنە: **اللہ سېنى بەيتۇللاھنى بنا قىلىشتا ماڭا ياردەملەشسۇن، دەپ بۇيرىدى، دېدى.**

ئىسمائىل ئۇنىڭغا: ئۇنداق بولسا، مەنمۇ ئەمىرگە ئىتائەت قىلىمەن، دېدى.

شۇنداق قىلىپ ئاتا - بالا ئىككەيلەن شۇ ئېگىزلىكتە ئۆي بنا قىلىشقا باشلىدى. ئىسمائىل تاش توشۇپ بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۆز قولى بىلەن ئۇل سالىدى. تام ئېگىزلىپ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ بويى يەتمەي قالغاندا، ئىسمائىل بىر چوڭ قارا تاشنى تېپىپ، دادىسىنىڭ پۇتى ئاستىغا قويۇپ بەردى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام تاشنىڭ ئۈستىگە دەسسەپ ئىشىنى داۋاملاشتۇردى. ئىسمائىل داۋاملىق تاش توشۇپ ۋە سۇنۇپ بەردى ۋە ئاخىرى كەبىنى بنا قىلىپ چىقتى.

ئاتا - بالا ئىككەيلەن داۋاملىق ھالدا: **«پەرۋەردىگارمىز! بىزنىڭ (خىزمىتىمىزنى) قوبۇل قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن (دۇئايمىزنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىسەن، (نىيىتىمىزنى) بىلىپ تۇرغۇچىسەن»** دەپ دۇئا قىلاتتى. [بۇخارىدىن]

2 - كېپىل قىسسىسى:

تىرمىزى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: **«سەلەردىن ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئىچىدە كېپىل ئىسىملىك بىر ئادەم بار ئىدى، ئۇ ھېچنەرسىدىن تەپتارتمايتتى، بىر كۈنى ئۇنىڭ يېنىغا موھتاج بىر ئايال كەلدى، ئۇ موھتاج ئايالغا نۇرغۇن پۇل (يەنە بىر رىۋايەتتە ئاتمىش دىنار) بەرگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئېرىشمەكچى بولدى، ئۇ ئايال ئارقىغا چېكىنىپ يىغلاپ كەتتى، ئۇ ئايالدىن: نېمىشقا يىغلايسەن؟ دەپ سورىدى. ئۇ ئايال مەن بۇنداق ئىشنى ھېچ قىلمىغان ئىدىم، بۇنداق قىلىشقا مېنىڭ موھتاجلىقىم سەۋەب بولدى، دېدى. كېپىل: سەن اللە تىن قورقانىلىقنىڭ ئۈچۈن يىغلىدىڭمۇ؟ اللە دىن قورقۇشقا ساڭا قارىغاندا مەن بەكرەك ھەقىقىمەن، ساڭا بەرگەنلىرىم ساڭا بولسۇن، اللە بىلەن قەسەمكى مەن ھەرگىز ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلمايمەن، دېدى. ئۇ شۇ كېچىسى ۋاپات قىلدى، ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ ئېشىكىگە: "اللە كېپىلنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلدى" دېگەن سۆز يېزىلىپ قالغان ئىدى، كىشىلەر بۇ ئىشقا ھەيران بولۇپ تۇرغاندا اللە تائالا شۇ زاماندا ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەرگە بولغان ئەھۋالنىڭ ھەقىقىتىنى ۋەھىي قىلىپ بىلدۈردى».**

3 - تاز، بەرەس ۋە كور ئادەمنىڭ قىسسىسى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بەنى ئىسرائىل قەۋمىنىڭ ئىچىدە تاز، بەرەس ۋە كوردىن ئىبارەت ئۈچ ئادەم بار بولۇپ اللە تائالا ئۇلارنى سىنىماق ئۈچۈن بۇ ئۈچىسىگە پەرىشتە ئەۋەتتۇ، پەرىشتە بەرەس كېپىلى بار ئادەمنىڭ قىشىغا كېلىپ: سەن نېمىنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرۈسەن؟ دەپ سورىدى. بەرەس كېپىلى بار ئادەم: مەن چىرايلىق رەڭ، چىرايلىق تېرە ئىنسانلار مەندىن يېرگەنگەن بەرەس كېپىلىنىڭ مەندىن يوقىلىشىنى، دېدى. پەرىشتە ئۇنى سېلىۋىدى ئۇنىڭدىكى بەرەس كېپىلى يوقىلىپ چىرايلىق تېرە ۋە رەڭ بېرىلدى، ئاندىن پەرىشتە: سەن ماللاردىن قايسى مالنى ئەڭ ياخشى كۆرۈسەن؟ دەپ سورىدى. بەرەس كېپىلى بار ئادەم: تۈگە، دېدى. ياكى كالا دېدى، دېگەنلەرمۇ بار. ئۇنىڭغا قورسىقىدا ئون ئايلىق ھامىلىسى بار بىر تۈگە بېرىلدى. ئاندىن پەرىشتە ئۇنىڭغا: ساڭا اللە بەرىكەت بەرسۇن! دېدى.

ئاندىن پەرىشتە تازنىڭ قېشىغا كېلىپ: سەن ھەممىدىن بەك نېمىنى ئارزۇ قىلسەن؟ دېدى. تاز: چىرايلىق چاچ ۋە ئىنسانلار مېنى خورلىغان نەرسىنىڭ مەندىن كېتىشىنى دېدى. پەرىشتە تازنى سىلىۋېدى ئۇنىڭغا چىرايلىق چاچ بېرىلدى، ئاندىن: سەن ماللارنىڭ ئىچىدىن قايسى مالنى ئەڭ ياخشى كۆرۈسەن؟ دەپ سورالدى، تاز: كالنى، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا بىر بۇغاز كالا بېرىلدى ۋە اللە ساڭا بەرىكەت بەرسۇن! دېدى.

پەرىشتە كورنىڭ يېنىغا كېلىپ: سەن قايسى نەرسىنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرسەن؟ دېدى. كور: مەن كۆزۈمنىڭ ساقىيىشىنى ۋە كىشىلەرنى كۆرەلەيدىغان بولۇشۇمنى، دېدى. پەرىشتە: سەن ماللاردىن قايسى مالنى بەك ياخشى كۆرسەن؟ دەپ سورىدى. كور: قويىنى، دېدى. پەرىشتە ئۇنىڭغىمۇ قوزلايدىغان بىر ساغلىق بەردى. ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن بەرەس كېسىلى بار كىشىنىڭ بىر جىلغا تولغىدەك تۆگىسى، تازنىڭ بىر جىلغا تولغىدەك كالىسى، كورنىڭ بىر جىلغا تولغىدەك قويسى بولدى.

ئارىدىن بىر زامانلار ئۆتكەندىن كېيىن ھېلىقى پەرىشتە تېرى كېسىلى بولغان ئادەمنىڭ قېشىغا ئۇ ئادەمنىڭ بۇرۇنقى سۈرىتىدە كېلىپ: مەن بىر مىسكىن ئادەممەن، مەن سەپىرىمدە يول ئۈستىدە قالدۇم، مېنى بارىدىغان مەنزىلىمگە اللە دىن باشقا پەقەت سەنلا يەتكۈزۈپ قويايلىسەن، ساڭا چىرايلىق رەڭ، چىرايلىق تېرە ۋە ناھايىتى كۆپ تۆگىلەرنى بەرگەن زات اللە نىڭ ھەقىقى ھۆرمىتى ئۈچۈن مېنى سەپىرىمدە بارار جايىمغا يەتكۈزۈپ قويۇشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن، دېدى.

تېرى كېسىلى بولغان ئادەم: ھەقىقەت كۆپ، (يەنى مەندىن كۆپ نەرسە سورىۋەتتىڭ) دېدى. پەرىشتە: مەن سېنى تونغاندەك قىلىۋاتمەن، سەن بىر چاغلاردا كىشىلەر تەرىپىدىن پەس كۆرۈلگەن تېرە كېسىلى بار ۋە نامرات بىر ئادەم ئەمەسمىدىڭ؟ اللە كېيىن ساڭا ساغلىق ۋە بايلىق ئاتا قىلىدىمۇ؟ دېدى. تېرى كېسىلى بولغان ئادەم: بۇ ماللار ماڭا ئاتا - بوۋامدىن مىراس قالغان، دېدى. پەرىشتە: ئەگەر يالغان ئېيتقان بولساڭ اللە سېنى بۇرۇنقى ھالىڭغا قايتۇرۇۋەتسۇن، دېدى.

پەرىشتە ئۇ يەردىن ئايرىلىپ تازنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭدىنمۇ تېرە كېسىلى بار ئادەمگە دېگەن گەپلەرنى دەيدۇ، تازمۇ ئۇنىڭغا تېرە كېسىلى بولغان ئادەمنىڭ جاۋابىدەك جاۋاب بەرگەندىن كېيىن پەرىشتە ئاخىرقى سۆزىنىمۇ ئوخشاش دەپ ئۇ يەردىنمۇ قايتتى.

ئاندىن ئۇ كور ئادەمنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭغىمۇ ئۆز ئەھۋالىنى بايان قىلغاندىن كېيىن: ساڭا كۆزۈڭنى كۆرىدىغان قىلىپ بەرگەن زاتنىڭ ھەقىقى ھۆرمىتى ئۈچۈن مېنىڭ سەپەردە كۆزلىگەن يېرىمگە يېتىۋېلىشىم ئۈچۈن ماڭا بىر قوي بەرگەن بولساڭ، دەيدۇ. كور ئادەم: مەن بىر كور ئادەم ئىدىم. اللە مېنىڭ كۆرۈش قۇۋىتىمنى قايتۇرۇپ بەردى. سەن مەندىن خالىغان نەرسەڭنى ئال، خالىغان نەرسەڭنى قوي، اللە بىلەن قەسسەمكى، مەن بۈگۈن اللە ئۈچۈن سەن ئالغان نەرسىدىن ھېچنېمىنى سەن بىلەن تالاشمايمەن، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان پەرىشتە: سېنىڭ ماللىرىڭ سەندە قالسۇن، سىلەر ھەقىقەتەن سىنالىدىڭلار، اللە سەندىن رازى بولدى، ئۇ ئىككى ھەمراھىڭغا خارلىق ھەق بولدى، دېدى.

4 - مىڭ دىنار قەرز ئالغان ئادەمنىڭ قىسسىسى:

ئىمام بۇخارى ئەبۇ ھۇرەيرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزلەپ بەرگەن مۇنداق بىر قىسسىنى بايان قىلىدۇ: بىر بەنى ئىسرائىللىق يەنە بىر بەنى ئىسرائىللىقتىن مىڭ دىنار قەرز سورىدى. قەرز سورالغان ئادەم: سەن قەرز ئالغانلىقىڭغا گۇۋاھ بولىدىغان گۇۋاھچىلارنى ئەكەل! دېدى. قەرز سورۇغۇچى: اللە گۇۋاھچى بولسۇن! دېدى. قەرز بەرگۈچى بىر كېپىل بولغۇچى ئەكەل! دېدى. قەرز ئالغۇچى: اللە كېپىل بولسۇن! دېدى. قەرز بەرگۈچى: توغرا دېدىڭ، دەپ ئۇ ئادەمگە مەلۇم مۇددەتتە قايتۇرۇپ بېرىش شەرتى بىلەن مىڭ دىنار قەرز بېرىپ تۇردى. قەرز ئالغۇچى ئۇ پۇلنى ئېلىپ دېڭىز سەپىرىگە چىقتى. بارغان يېرىدە ئىشىنى تۈگىتىپ قەرزنى قايتۇرۇش ئۈچۈن قايتماقچى بولغاندا ھېچ بىر يەردىن كېمە تاپالمىدى. ئاخىرى ئۇ بىر تال ياغاچنى تېپىپ ئۇنىڭ ئىچىنى ئۇيغاندىن كېيىن ئۇيۇلغان يەرگە مىڭ دىنارنى قويۇپ ئاندىن پۇل ئىگىسىگە خەت يېزىپ ئۇيۇلغان يەرنىڭ ئاغزىنى مەھكەم ئېتىپ ياغاچنى ئېلىپ دېڭىز قىرغىقىغا كېلىپ: ئى اللە! سەن مېنىڭ پالانى كىشىدىن مىڭ دىنار قەرز ئالغانلىقىمنى، مەندىن كېپىل سورىغاندا سېنى كېپىل قىلغانلىقىمنى، ئۇنىڭ ماقۇل بولغانلىقىنى بىلسەن، مەن قايتىش ئۈچۈن كۆپ تىرىشتم، لېكىن كېمە بولمىغاچقا قايتالمىدىم، دەپ ياغاچنى سۇغا قويۇپ بېرىپ ۋەتەنگە قايتىش ئۈچۈن يەنە كېمە ئىزدەپ كەتتى. قەرز بەرگۈچى ئادەم پۇل قەرز ئالغان ئادەمنىڭ چۈشۈپ كەتكەن كېمىسىنىڭ كەلگەن كەلمىگەنلىكىگە قاراپ بېقىش ئۈچۈن دېڭىز بويىغا كەلگەندە ئىچىگە پۇل سېلىنغان ھېلىقى ياغاچنى كۆردى، ئۇ بۇ ياغاچنى ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپ قالاش نىيىتىدە يارىغاندا ئىچىدىن خەت بىلەن مىڭ دىنار چىقتى. شۇنىڭدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن قەرز ئالغۇچى مىڭ دىنار ئېلىپ كېلىپ: مەن پۇلنىڭنى ئەكېلىپ بېرىش ئۈچۈن كۆپ تىرىشقان بولساممۇ لېكىن مۇشۇ قېتىمكى كېمىدىن ئىلگىرى ھېچبىر كېمە تاپالمىدىم، دېدى. قەرز بەرگۈچى ئادەم: سەن ياغاچنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئەۋەتكەن پۇلنى اللە ماڭا تاپشۇردى، دېدى. شۇنىڭ بىلەن قەرز ئالغۇچى ئادەم قولىدا قالغان مىڭ دىنار بىلەن يەنە يولىغا راۋان بولدى.

باللار پەيغەمبەرلەرنىڭ ھېكايىلىرى، تارىخىي قىسسىلىرى، قۇرئاندا بايان قىلغان قىسسىلەر بىلەن ئىمانى روھىي مۇھىت ئىچىدە ياشايدۇ. ئۇلارنىڭ يۈرەكلىرى بۇ خىل تىپتىكى تەربىيەۋى نەرسىلەرگە ئىنتىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئىمانى ساغلام ۋە مۇستەھكەم بولىدۇ.

باللار بىلەن يۈز تۇرانە سۆھبەت تۈتكۈزۈش

باللار بىلەن يۈز تۇرانە سۆزلىشىش ئۇلارنىڭ مەسىلىلەرنى ئوچۇق چۈشىنىشى، زېھنىدە قىلىشى، پىكىرلەرنى، ئاڭلارنى مېڭىسىدە رەتلىك ساقلىۋېلىشى ۋە ئۇنى ئېڭىدا ياخشى قوبۇل قىلىۋېلىشى، ئاڭلاپ چۈشىنىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈشى ئۈچۈن ناھايىتى پايدىلىقتۇر. بۇندىن باشقا يەنە باللار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرىمىزنىڭ تېخىمۇ يېقىن بولۇشىغا پايدىلىق بولىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە باللار بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ئوچۇق - يورۇق بولۇشىمىزنى، ئۇلار بىلەن يۈز - تۇرانە سۆزلىشىشىمىزنى ئۆگەتتى. تىرىمىزنىڭ ئىبنى ئابباستىن قىلغان رىۋايىتىدە بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلىغىغا مىنگەشتۈرۈلگەن ئىبنى ئابباسقا: «ئى ئوغۇلچىقىم! مەن ساڭا بىر قانچە سۆز ئۆگىتىپ قوياي!» دېگەنلىكى بۇنىڭ ئوچۇق دەلىلىدۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياش - ئۆسمۈرلەرگە سۆز قىلغاندا سۆزىنى ئۇلار ئاڭقىرىلمىغىدەك دەرىجىدە قىسقا ياكى ئۇلار ئاڭلاپ زېرىكىپ قالغىدەك ئۇزۇن قىلماي تۈزلا قىلىپ ئۇلارنىڭ بىلىۋېلىشىغا پايدىلىق بولغان كەلىمىلەرنى ئۆگىتىپ قويدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلىرىغا دېگەن سۆزلىرىنىڭ سۆزلىكلىرى ئاددىي، چۈشىنىشلىك، ئۆز ئىچىگە ئالدىغان مەنىسى چوڭقۇر بولۇپ بالىلارنىڭ ئەقىل ئىقتىدارىغا ناھايىتى يېقىندۇر.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەن سۆزلىرى ئۈستىدە ياخشىراق ئويلىنىپ باقىدىغان بولساق بۇ سۆزلەرنىڭ بالىلارنىڭ ھازىرقى بالىلىق دەۋرى بىلەن بىرگە ئۇنىڭ كەلگۈسىدىمۇ ياخشى بولۇشى ئەقەدە ۋە پىكىرى جەھەتتىن تەربىيەلەشكە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. بۇ دېگەنلىرىمىزنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە قېنى تۆۋەندىكى سۆزلەرگە قۇلاق سالايلى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەن اللە نى ھىمايە قىل، اللە سېنى ھىمايە قىلىدۇ، سەن اللە نى ھىمايە قىلساڭ اللە نى ئالدىڭدىنلا تاپسەن، بىرنەرسە سورىساڭ اللە دىنلا سورا، ياردەم تىلىسەڭ اللە دىنلا تىلە، بىلگىنى پۈتكۈل ئۈمەت ساڭا بىرەر نەرسىدە پايدا بېرىش ئۈچۈن يىغىلغاندىمۇ ئۇلار پەقەت اللە ساڭا پۈتۈۋەتكەندىن باشقىنى بېرەلمەيدۇ، ناۋادە پۈتكۈل ئۈمەت ساڭا بىرەر نەرسىدە زىيان يەتكۈزۈش ئۈچۈن يىغىلغاندىمۇ پەقەت اللە ساڭا پۈتۈۋەتكەندىن باشقىدا زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ. قەلەملەر كۆتۈرۈلدى، بەتلەر قۇرۇدى.»

ياشلارغا خىتاب قىلغاندا: ئى ياشلار! دېيىش ئارقىلىق ياشلاردا بىر خىل روھلىنىش پەيدا قىلغاندەك، بالىلارغا خىتاب قىلغاندىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئى ئوغۇل! دەپ خىتاب قىلىشى نەقەدەر يېقىملىق ئاڭلىنىدۇ - ھە! ئۇنىڭدىن باشقا يۇقىرىقى سۆزلەردەك ھەممە مەزمۇنى ئىخچام ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاز ئىبارىلىق، كۆپ ۋە چوڭقۇر مەنىلىك بىر باياننى كۆردىڭىزمۇ؟ بالىلارغا نىسبەتەن ئۇلارنىڭ ھازىرى ۋە كەلگۈسى ئۈچۈن كىشىلىك ھاياتىنىڭ ھەرقانداق بىر باسقۇچىدا ئۆرنەك بولغۇدەك تەسىر قالدۇرغۇچى چۈشىنىشلىك ھەم بالىلارنىڭ تەبىئىيىتىگە ماس بولغان بۇنداق سۆزلەرنى ھېچ ئاڭلىدىڭىزمۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق يۈزمۇيۈز سۆز قىلىش ئۇسۇلى دىلدىكى ھەسەتخورلۇق، ئىچى يامانلىق، كۆرەلمەسلىك ۋە ئادەۋەتكە ئوخشاش يامان ئىللەتلەردىن يىراق بولۇشقا نەسىھەت ئۇسۇلى بويىچە كۆرسەتمە بېرىدۇ.

تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا نەسىھەت قىلىپ: «ئى ئوغۇل! سەن ئەتگەن ۋە ئاخشامدا (يەنى بىر كۈننىڭ ئىچىدە) كۆڭلۈڭدە ھېچبىر كىشىگە ئاداۋەت ساقلىماسلىققا قادىر بولالساڭ شۇنداق قىلغىن، بۇ مېنىڭ سۈننىتىمدۇر، كىمكى مېنىڭ سۈننىتىمنى ياشاتسا مېنى ياشاتقان بولىدۇ. كىمكى مېنى ياشاتسا جەننەتتە مەن بىلەن بىرگە بولىدۇ» دېگەن ئىدى، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئورۇندىمۇ بالىنىڭ روھىنى ئۇرغۇتۇش ئۈچۈن ئۇنى: «ئى ئوغۇل!» دەپ ئاتىدى. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ بالغا قىلغان ئۇ سۆزلىرىنىڭ بالىلىق تەبىئەتكە يېقىنلاشتۇرۇپ ئۇنىڭ ئېسىدە ئاسان قالدۇرۇۋېلىشى، دىلدا مەھكەم ئورنىتىۋېلىشى، ۋە ئۇنى ئەمەلىيىتىگە

ئايلاندىرۇشلىشى ئۈچۈن بالىنىڭ دىققىتىنى جەلىپ قىلىدىغان سۆز بولغان: «ئى ئوغۇل!» دېگەن ئاتالغۇ بىلەن چاقىرىغان.

بالىنىڭ ئەقلىگە مۇۋاپىق سۆز قىلىش

ھەرقانداق مەخلۇقاتلارنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدا بۆسۈپ چىقىشقا توسالغۇ بولىدىغان بىر توساق بولغىنىدەك ھەرقانداق بىر بالىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش باسقۇچىدا شۇنداق بىر بۆسۈش نوقتىسى بولىدۇ. بۇ بالىنىڭ ئەقىل - ئىدراكىنىڭ تەرەققىي قىلىش باسقۇچىدىكى بالىنىڭ خاھىشىدا ئاشكارىلىنىدۇ. ئاتا - ئانا ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارنىڭ بالىنىڭ بۇ باسقۇچتىكى روھىي ۋە زېھنىي قۇۋۋىتىگە ياخشى دىققەت قىلىشى، ئۇلارغا ماس بولغان ئۇسۇل ۋە مۇئامىلەلەردە بولۇشى بالىنىڭ ئەقلىي ۋە خۇلقىنىڭ توغرا يۈنلىشىتە تەرەققىي قىلىشىغا پايدىسى بولىدۇ. چۈنكى ئاتا - ئانا ياكى تەربىيەچىلەرنىڭ توغرا ئۇسۇلدىكى ياردىمى ئۇلارنىڭ ھەر بىر سۆز ۋە ھەرىكىتىدە ئۆلگە بولىدۇ. ئۇلار ئۇنىڭدىن ئۆگىنىدۇ ۋە ئۆرنەك ئالىدۇ.

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان پىكرىمىزنىڭ دەلىلى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانداق قىلىشقا يول كۆرسەتكەنلىكىگە دائىر تۆۋەندىكى دەلىلگە بىر قاراپ باقايلى! بەدر ئۇرۇشى بولۇشتىن ئىلگىرى ساھابىلار قۇرەيشلىكلەرنىڭ مېلىنى باقىدىغان بىر بالىنى تۇتۇۋېلىپ ئۇ بالىدىن دۈشمەن تەرەپتىكى ئەسكەرلەرنىڭ سانىنى سورىدى. ئۇ بالا بۇنى دەپ بېرەلمىگەندە ئۇلار قەستەن دەپ بەرمىدى، دەپ گۇمان قىلىپ بۇ بالىنى ئۇرۇشقا باشلىدى. بۇ چاغدا دۇنيا ئەھلىدىن ئەڭ دانا پىسخولوگ ئالىمى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ بالىنى ئۇرۇشتىن توختاتتى ۋە ئۇ بالىدىن: «قەۋمىڭ (يەنى دۈشمەن تەرەپنى دېمەكچى) كۈندە قانچە تۈگە بوغۇزلايدۇ؟» دەپ سورىدى؛ بالا تېزلا: توققۇز ياكى ئون ئارىسىدا، دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا ئۇلارنىڭ سانى توققۇز يۈز بىلەن مىڭ ئارىسىدا ئىكەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ بالىنىڭ ئەقلىي ئىقتىدارىنىڭ ئۈنچىلىك كۆپ سانىنى بىلەلگىدەك ئەمەسلىكىنى، پەقەت ئۇنلۇق ساندىكى نەرسىلەرنىلا بىلەلەيدىغانلىقىنى ھېس قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئۇنداق قىيىن تۇيۇلىدىغان سانلارنى دېيىشكە قىستىماي ئۆزى ئۈچۈن ئاسان بىلىدىغان سان ۋە ئۆزى ئۈچۈن تونۇشلۇق مالنىڭ ئىسمى بىلەن سوئال سورىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەبەشىستانلىق كىچىك بىر قىزغا ھەبەشىستاننىڭ تىلىدا سۆز قىلغانلىقىمۇ ئۇنىڭ ئاشۇ دانالىقىنىڭ يەنە بىر دەلىلىدۇر. ئىبنى تەيمىيە: «ئىقتىدا ئۇسسراتىل مۇستەقىم (توغرا يولنىڭ تەلپى)» دېگەن كىتابىدا نەقىل قىلىشچە دادىسى ھىجرەت قىلىپ ھەبەشىستانغا بارغاندا شۇ يەردە تۇغۇلغان ئۇمۇ خالىد بىننى خالىد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئاس ئىسىملىك كىچىك بىر قىزغا بىر كۆينەك بىرىپ ئاندىن ئۇ قىز چۈشىنىدىغان ھەبەشىستاننىڭ تىلىدا: ئى ئۇمۇ خالىد! بۇ «سېنا» دېگەن. سېنا ھەبەشىستان تىلىدا «ياخشى» دېگەنلىك بولۇپ ناۋادا ئۇ قىزغا قىز بىلىدىغان تىلدا سۆز قىلمىغاندا بەلكىم ئۇ قىز چۈشەنمىگەن بولاتتى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. مەن ھەبەشىستانلىقلارنىڭ مەسچىتتە ئوينىۋاتقان نەيزىۋازلىقىغا قاراپ تۇراتتىم، ھەتتا مەن زېرىككىچىلىك

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ رىداسى بىلەن مېنى توسۇپ تۇرۇپ بەردى. يېشى كىچىك قىزچاقنىڭ ئويۇنغا قانچىلىك ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى تەخمىن قىلىپ بېقىڭلار! (يەنى مەن ئۇ چاغدا كىچىك بىر قىز ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن زېرىككىچىلىك رىزاسى بىلەن توسۇپ تۇرۇپ بەردى).

نەسەئى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلدۇ: بىر ھېيت كۈنلىرىنىڭ بىرىدە قارا تەنلىك كىشىلەر مەسچىتنىڭ ئالدىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆز ئالدىدا چەڭگۈزۈپ ماھارەتلىرىنى كۆرسىتىش ئويىنىنى ئويناشقا باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى چاقىردى. مەن ئۇلارنىڭ ئويىنىنى تاكى كۆرۈشتىن زىرىكچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دولىسىنىڭ ئارقىسىدىن تاماشا قىلىپ كۆردۈم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۈندىلىك تۇرمىشىدىكى مىساللارنى ئېلىپ ئېيتساقمۇ نۇرغۇنلىغان ھېكمەتلەرنى بىلىۋالالايمىز. مەسىلەن ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ ئۆيىدە خىزمىتىنى قىلىپ يۈرگەندە بىرەر ئىشنى خاتا قىلىپ سالسا ياكى ئۇنتۇپ قېلىپ قىلمىسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنى ئەيىبلەسە ياكى جازالىماقچى بولسا كىچىك بالىنىڭ ئىقتىدارىنى ياخشى بىلىدىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قويۇڭلار! ئەگەر ئۇ قىلالىغان بولسىلا ئەلۋەتتە قىلغان بولاتتى» دەيتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزى ۋە ئەمەلىيىتى شۇنى كۆرسىتىدىكى بالىلارنىڭ ئەقلى ئىقتىدارى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتى چەكلىك بولغاچقا ئۇلاردىن چامى يەتمەيدىغان ئىشلارنى تەلەپ قىلىش توغرا ئەمەستۇر. ئادەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىچىك بالىلار بىلەن ئوينىشاتتى. ئۇلار بىلەن ئويناشقاندا قارشى تەرەپنىڭ يېشى، ئەقلى ۋە جىسمانىي قۇۋۋىتىگە مۇناسىپ ئويۇنلارنى ئوينىتتى. ھەم ئۇلارغا مۇناسىپ سۆزلەرنى قىلاتتى. ھەتتا ئۇ «ئەبا ئۆمەر» دەپ ئاتىلىدىغان، ئۆزىنىڭ كىچىك بىر قۇشى بىلەن ئوينىۋاتقان بىر كىچىك بالا بىلەن ئوينىشىپ: «ئى ئەبا ئۆمەر! قۇشۇڭ نېمە قىلدى؟» دەپ سورىغان.

ئەگەر بالىلارغا بولغان مۇئامىلىدە يۇقىرىقى قانۇنىيەتنىڭ ئەكسىچە يول تۇتقاندا ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ پەقەتلا بالىنى ئۆزىگە ماس بولمىغان نەرسىگە مەجبۇر قىلغانلىق بولىدىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭ بۇنىڭغا قارىتا بىلدۈرىدىغان ئىنكاسىنىڭ جېدەللىشىش، قارشىلىق قىلىش، ئۇنىڭدىن بىزار بولۇشتىنلا ئىبارەت بولىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. ئۆزىمىزنى مىسالغا ئالساقمۇ ناۋادا بىرى بىزگە بىز چۈشەنمەيدىغان بىر تىلدا سۆزلىسە، بىرەر نەرسىلەرنى ئىپادىلەمەكچى بولسا، بىز ئۇنىڭغا ھېچقانداق ئىنكاس بىلدۈرمىسەك، ئۇ ئادەم ئاچچىقلاپ بىزنى ئۇرۇپ كەتسە ياكى دۈشكەللەپ كەتسە، بىزگە نىسبەتەن بۇ ئادىللىقمۇ؟ ھەرگىز ئادىللىق ئەمەس. دېمەك ئۆسمۈرلەرمۇ شۇنىڭغا ئوخشاشتۇر.

بالىلار بىلەن مۇلايىملىق بىلەن سۆزلىشىش

بالىلار بىلەن مۇلايىملىق بىلەن سۆزلىشىش بالىلارنىڭ ئەقىل ئىقتىدارىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا، چۈشىنىش دائىرىسىنى كېڭەيتىشكە، شەيئىلەرنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى بىلىپ يېتىشىگە پايدىلىقتۇر. ئۇلار بىلەن مۇلايىملىق بىلەن سۆزلەشكەندە يەنە ھادىسىلەرنىڭ سەۋەبلىرىنى، ھاياتلىقنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى بىلدۈرۈشكە ئاسان بولىدۇ. بالىلارنى مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇنازىرە يۈرگۈزۈۋىدىغان، سۆھبەتلىشىشكە

ھېرىسمەن بولىدىغان قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارغا قارىتا تېخىمۇ كەڭ دائىردە تەربىيەلىشىگە شارائىت ھازىرلىنىدۇ. چۈنكى بالىلاردا ئۇلارنىڭ تەربىيەلىنىشىگە پايدىلىق بولغان يۇقىرىقىدەك شارائىتلار ھازىرلانغاندا ئۇلارنىڭ تەبىئىيەتتە ئۆز ھەقىقىي قوغدىيالىغىدەك، بىلىمگەن نەرسىلىرىنى دادىل سورىيالىغىدەك جۈرئەت پەيدا بولىدۇ، ئۇلارنىڭ تىلى راۋانلىشىپ، تەپەككۈرى ئۆتكۈرلىشىدۇ. ھەتتا چوڭلارنىڭ پىكىرلىرىگە ئىشتىراك بولغىدەك، ئۇلارنىڭ پىكىرلىرىگە ئۆز پىكىرلىرىنى قاتناشتۇرالىغىدەك ۋە پىكىرلىرى چوڭلار تەرىپىدىن نەزەرگە، ئېتىبارغا ئېلىنىغىدەك بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ئائىلىدىكى تەربىيەلىنىش جەريانىدا چوڭلار بىلەن دادىل، روھلۇق، ئەدەبلىك سۆزلىشىش تەجرىبىسىگە ئىگە بولغاچقا باشقا جايلاردىمۇ شۇ ئارتۇقچىلىقنى جارى قىلدۇرالايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلارنىڭ سوتالىغا جاۋاب بىرەلمىگەن بالا بىلەن مۇلايم يۇسۇندا سۆزلىشىپ ئۇ بالىدىن ئىشەنچلىك جاۋابقا ئېرىشىشىمۇ بىزگە بىر ياخشى ئۈلگىدۇر. شۇنداقلا يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزىنىڭ زىنا قىلىشىغا رۇخسەت قىلىشىنى تەلەپ قىلىپ كەلگەن ياشنى ئەيىبلەستىن، ئۇنىڭغا قاتتىق - يىرىك گەپ قىلماستىن زىننى ئائىلىسىدىكى ھەرقانداق بىر ئايال كىشىگە راۋا كۆرىدىغان - كۆرمەيدىغانلىقىنى مسال قىلىپ سوراش ئارقىلىق ئۇ ياشنى ئۆمۈر بويى ھەتتا نامەھەرەملەرگە قارىمايدىغان بولۇپ يېتىشىپ چىقىشىغا سەۋەبچى بولۇشى ئۇنىڭ تەربىيەلىش بابىدا قانچىلىك دەرىجىدىكى مۇلايم ۋە سەۋرچان بىر ئۇستاز ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر. ئىمام بۇخارىنىڭ ئىبنى ئابباستىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ بالىنىڭ كېچىدە ناماز ئوقۇشقا قانچىلىك ھېرىس بولۇپ يېتىلگەنلىكى بايان قىلىنغان.

ئىككىنچى بىر رىۋايەتتە بىرىنچى رىۋايەتتەمۇ زىيادىرەك قىلىپ بايان قىلىنغان بولۇپ ئىبنى ئابباس كېچىدە ناماز ئوقۇش ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا قونۇپ قالغان. ئۇ ئۆزى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن نامىزنى كۆزىتىش ئۈچۈن ھامما ئاچام مەيمۇنەنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدىم. مېنىڭ بۇ يەردە قونۇپ قالغانلىقىمنى تۇيۇپ قالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كۆزلەر ئۇخلىدى، يۇلتۇزلار پاتتى، ھەممىنى ئىدارە قىلىپ تۇرغۇچى تىرىك اللە قېپقالدى» دېدى ۋە بۇنىڭغا ئۇلاپ ئال ئىمران سۇرىسىدىكى: ﴿شۇبھىسىزكى، ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ يارىتىلىشىدا، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ نۆۋەتلىشىپ تۇرۇشىدا، ئەقىل ئىگىلىرى ئۈچۈن، ئەلۋەتتە، روشەن دەلىللەر بار﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەتتىن باشلاپ بىرقانچە ئايەتنى ئوقۇدى. ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ نامازنى باشلىدى. مەنمۇ تاھارەت ئالغاندىن كېيىن بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سول تەرىپىدە نامازغا تۇردۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى قۇلۇقىمدىن تۇتۇپ، (باشقا بىر رىۋايەتتە مېنىڭ پىشانەمنى ئارقا تەرىپىدىن چۆگىلىتىپ، دېيىلگەن) ئۆزىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە تۇرغۇزدى. مەن يەنە ئۆز ئورنىمغا قايتىپ تۇردۇم. ئۇ مېنى ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى قېتىم ئۇنداق تۇرغۇزدى. ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن: «ئى بالا! سېنىڭ مەن تۇرغۇزۇپ قويغان يەردە تۇرماسلىققا نېمە سەۋەب بولدى؟» دەپ سورىدى. مەن: سەن دېگەن اللەنىڭ پەيغەمبىرى، ھېچقانداق بىر كىشىنىڭ سەن بىلەن باراۋەر ئورۇندا تۇرۇشى مۇۋاپىق بولمايدۇ، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللە ئۇنى دىندا ئالم قىل! ئۇنى ئىلىمنى تەئۈل قىلىشقا مۇۋەپپەق قىل!» دەپ دۇئا قىلدى.

(1) سۇرە ئال ئىمران 190 - ئايەت

ئىبنى ئابباستىن قىلىنغان يەنە بىر رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدىم. ئۇ كېچىنىڭ ئاخىرىدا ناماز ئوقۇيتتى. مەن ناماز ئوقۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئارقىسىدا تۇردۇم. ئاندىن ئۇ مېنى ئۆزى بىلەن باراۋەر ئورۇندا تۇرغۇزدى. ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇ مەندىن: «سەن نېمە ئۈچۈن مەن تۇرغۇزغان يەردە تۇرۇشقا ئۇنمايسەن؟» دېدى. مەن: ھېچكىمنىڭ سەن بىلەن تەڭ ئورۇندا تۇرۇپ ناماز ئوقۇشى توغرا بولمايدۇ، چۈنكى سەن دېگەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرى، دېدىم. مېنىڭ بۇ سۆزۈم ئۇنى ناھايىتى سۈيۈندۈردى. ئۇ ئاللاھ تائالادىن ماڭا ئىلىم ۋە چۈشەنچ ئاتا قىلىشىنى تىلەپ دۇئا قىلدى. (بۇ ھەدىسنى ھاكىم، ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە ئۇيغۇن يول بىلەن رىۋايەت قىلغان)

سەمۇرەتە ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئانام تۇل قالغاندىن كېيىن مەدىنىگە كەلدى. كىشىلەر ئۇنىڭغا توي قىلىش تەكلىپىنى قويدى. ئۇ ئۇلارغا: يېتىمنى كېيىلىكىگە ئالالمىغان ئادەم بىلەن توي قىلالمايمەن، دېدى. ئەنسا رىلىق بىر ئادەم بىلەن توي قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر يىلى ئەنسا رىلارنىڭ بالىلىرىنى چېلىشىشقا سالاتتى. چېلىشىشتا ئۇتقانلارنى ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلاتتى. بىر يىلى مەنمۇ چېلىشىش ئۈچۈن مەيدانغا چۈشتۈم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەن بىلەن تەڭ بىر بالىنى ئەسكەرلىككە ئالدى. مېنى بولسا ئالمىدى مەن: «ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرى! سەن ئۇنى ئەسكەرلىككە ئېلىپ مېنى ئالمىدىڭ، مەن ئۇنىڭ بىلەن چېلىشىسام ئۇنى يېڭىۋالىمەن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا سەن ئۇنىڭ بىلەن چېلىش!» دېدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن چېلىشىپ ئۇنى يېڭىۋالدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ساھابىلار خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەممە سۈننەتلەرنى تۇتۇپ ماڭغاندەك بالىلارغا قارىتا تۇتقان يولىنىمۇ تۇتۇپ كەلدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك قىلىۋاتقان مەزگىلدە بىر ئادەم ئۆزىنى بالىسىنىڭ قاخشاتقانلىقىدىن شىكايەت قىلىپ كەلدى. ئۆمەر ھەقىقىي ئەھۋالنى بىلىش ئۈچۈن بالىنى چاقىرتىپ كەلدى ۋە: سەن نېمە ئۈچۈن ئاتاڭنى قاخشاتتىڭ؟ دەپ سورىدى. ئۇ بالا ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! بالىنىڭ دادا ئۈستىدىكى ھەقىقىي نېمە؟ دەپ سورىدى. ئۆمەر: بالىغا ئانا بولغۇچىنى ياخشى تاللاش ۋە بالىغا ياخشى ئىسىم قويۇش، ئۇنىڭغا كىتابىنى (قۇرئاننى) ئۆگىتىش، دېدى. ئۇ بالا: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! دادام ماڭا ئۇ ئىشلارنىڭ ھېچبىرىنى قىلمىدى، دېدى. ئۆمەر ئۇ بالىنىڭ ئاتىسىغا قاراپ: بالاڭ سېنى قاخشىتىشتىن بۇرۇن سەن ئۇنى قاخشىتقان ئىكەنسەن، دېدى.

خەلىپە ئۆمەر مۇ دائىم بالىلار بىلەن سۆھبەتلىشەتتى. بەزىدە مۇھىم ئىشلاردا ئۇلارنىڭ مەسلىھەتلىرىنىمۇ ئالاتتى.

ئى ھۆرمەتلىك كىتابخان! سىز ئەينى زاماندا دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ دۆلەتنىڭ رەئىسى، پۈتكۈل مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى بولغان ئۆمەرنىڭ قانداق قىلغانلىقىغا قاراڭ. ئۇ مۇھىم ئىشلاردا ئۇلاردىن مەسلىھەتمۇ سورىغان، سىزنىڭ نەزىرىڭىزدە ئىش ئوقمايدۇ، دەپ قارىغان ئاشۇ گۈلدەك بالىلار بىلەن مەسلىھەتنى تالاش - تارتىش قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلار بىلەن مۇلايىم ھالەتتە سۆھبەتلىشكەندەك ئۇلار بىلەن سۆھبەتلىشكەن. سەنمۇ خۇلەفائىراشدىنلارنىڭ بەشىنچىسى قولاقتىن سالغان ۋە سۆزلەشكەندەك شۇ ئۆسمۈر بالىلارنىڭ مەسلىھەتلىرىگە قولاقتىن سېلىپ قويغىن!

ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز (اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) خەلىپىلىككە ئولتۇرغاندا ئۇنىڭ خەلىپىلىككە ئولتۇرغانلىقىنى تەبرىكلەش ۋە ئۆز يۇرتلىرىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بېرىش ئۈچۈن ھەرقايسى يۇرتلاردىن ئەلچىلەر ئۆمىكى كېلىشكە باشلىدى. ئۇلاردىن بىرى ھىجاز ئەلچىلىرى بولۇپ ئۇلار خەلىپىنىڭ ئالدىغا كىرگەندە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ياش جەھەتتىن ئۇلاردىن كىچىك بىر بالا ئۇلارغا ۋاكالەتەن سۆز قىلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقتى. خەلىپە ئۆمەر ئابدۇلئەزىز: سەندىن چوڭ بىرسى سۆز قىلسۇن! دېدى. ئۇ بالا: اللہ مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئىسلاھ ئەتسۇن! ئىنسان پەقەت قەلبى ۋە تىلىنىڭ كىچىكلىكى بىلەنلا كىچىكتۇر، اللہ بىرىگە سۆزلەيدىغان تىل، يادلايدىغان دىل بەرگەن بولسىلا ئۇ كىشى سۆزلەشكە ھوقۇقلۇق بولغان بولىدۇ. ئۇنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى ئاڭلىغانلار ئۇنىڭ قىممىتىنى بىلىدۇ، ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! ناۋادا ئىشلارنىڭ ھەممىسى ياش بىلەنلا بولىدىغان بولسا سەن ئولتۇرغان ئاشۇ ئورۇندا ئولتۇرۇشقا سەندىن باشقا بىرى ھەقلىق بولغان بولاتتى، دېدى. ئۆمەر: سەن توغرا ئېيتتىڭ، سەن دېمەكچى بولغىنىڭنى دەۋەرگىن! دېدى. بالا: اللہ مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئىسلاھ قىلسۇن! بىز بولساق تەبرىكلەش ئۈچۈن كەلگەن ئەلچىلەرمىز. ھەرگىزمۇ مۇسبەت ئۈچۈن كەلگەن ئەلچىلەر ئەمەسمىز، بىز اللہ نىڭ بىزگە بەرگەن نېمىتى ئۈچۈن كەلدۇق، بىزنىڭ سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىشىمىز ھەرگىزمۇ بىرەر نەرسىنى تەمە قىلىش ياكى سەندىن قورقۇشقا ئەمەس، بىرەر نەرسىنى ئۈمىد قىلدى دېگەندىمۇ بىز ئۆز يۇرتىمىزدىن كەلدۇق. لېكىن بىز سەندىن قورقۇشتىن يەنە بىزگە ئادىل بولماسلىقىڭدىن خاتىرجەملىككە ئېرىشتۇق، دېدى. ئۆمەر: ئى بالا بىزگە ۋەز ئېيتىپ بەرگىن! دېدى. بالا: اللہ مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئىسلاھ قىلسۇن! ئىنسانلار ئىچىدىكى بەزى ئىنسانلارنى اللہ نىڭ ئۇلارغا بولغان ھېلىملىقى، ئۈمىدىنىڭ ئۇزۇنلىقى ۋە ئىنسانلارنىڭ ئۇلارنى ماختاشلىرى غەرق قىلىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاينىپ كەتتى. ئاخىرىدا دوزاخقا لايىق بولۇپ كەتتى. اللہ نىڭ ساڭا كۆرسەتكەن ئىنئامىنىڭ كۆپلىكى، ئۈمىدىنىڭ ئۇزۇنلىقى ۋە كىشىلەرنىڭ سېنى ماختاشلىرى سېنى مەغرۇرلاندۇرۇپ قويمىسۇن، مەغرۇرلانسانغا ئايغىڭ تېپىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سەنمۇ گۇمراھ بولغان قەۋمدىن بولۇپ قالسىن، اللہ سېنى ئۇلاردىن قىلمىسۇن، سېنى بۇ ئۈمىدەتنىڭ ياخشىلىرىنىڭ ئىچىدە قىلسۇن!... دەپ سۆزىنى تۈگەتتى.

ئىبنى ئۆمەر بۇ بالىنىڭ يېشى ۋە نەسەبىنى سورىدى. بۇ بالىنىڭ 11 ياشقا كىرگەنلىكىنى، نەسەبىنىڭ ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ھۈسەيىننىڭ ئەۋلادىدىن ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندا، ئۆمەر ئۇ بالىغا رەھمەت ئېيتتى ۋە دۇئا قىلدى.

مۇسئەب ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېدى: ئاتام مەسچىتتە ناماز ئوقۇسا قىسقا ئوقۇيتتى ۋە رۇكۇ بىلەن سەجدىنى مۇكەممەل قىلاتتى. ئۆيىدە ناماز ئوقۇسا رۇكۇ، سەجدە ۋە نامازنى ئۇزۇن قىلاتتى. مەن: ئى ئاتا! سەن مەسچىتتە ناماز ئوقۇساڭ قىسقا ئوقۇيدىكەنسىن، ئۆيىدە ئوقۇساڭ ئۇزۇن ئوقۇيدىكەنسىن، بۇ نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سورىدىم، دادام ماڭا: ئى ئوغلۇم! بىز باشقىلار بىزگە ئىقتىدا قىلىنىدىغان ئىماملارمىز، دەپ جاۋاب بەردى. [بۇ ھەدىسنى تەبەرائى رىۋايەت قىلدى]

ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ئەبۇ بۇردە مۇنداق دەيدۇ: ئاتام ئەبۇ مۇسا ئۈممۇل پەزىلىنىڭ ئۆيىدىكى چېغىدا مەن ئۇنىڭ قېشىغا كەلدىم. ئۇ ئايال چۈشكۈرۈۋېدى ئاتام ئۇ ئايالغا جاۋاب بەردى. (يەنى يە رەھمۇكە اللہ! دېدى) مەن چۈشكۈرۈۋېدىم ئاتام ماڭا جاۋاب بەرمىدى. مەن ئۆيگە قايتقاندا بۇنى

ئانامغا دەپ بەردىم. دادام ئەبۇ مۇسا ئانامنىڭ يېنىغا كەلگەندە ئانام ئۇنىڭغا: بالام چۈشكۈرسە جاۋاب بەرمەي ئۇ ئايال چۈشكۈرسە جاۋاب بېرىپسە نە؟ دېدى. ئاتام: ئوغلۇڭ چۈشكۈردى لېكىن ئۇ «ئەلھەمدۇللىلاھ» دېمىدى. ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمىدىم، بىراق ئۇ ئايال چۈشكۈرگەندىن كېيىن «ئەلھەمدۇللىلاھ» دېدى. شۇڭا مەن ئۇنىڭغا جاۋاب بەردىم. چۈنكى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بىرىڭلار چۈشكۈرسە ۋە اللہ غا ھەمدى ئېيتسا ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىڭلار، ئەگەر چۈشكۈرۈپ بولۇپ ھەمدى ئېيتمىسا (يەنى ئەلھەمدۇللىلاھ دېمىسا) ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمەڭلار!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى. ئانام بۇنى ئاڭلاپ: ياخشى قىلىپسەن، ياخشى قىلىپسەن، دېدى. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

بىر كۈنى ئىمام ئەبۇ ھەنىپە لاي ئويناۋاتقان بىر بالىنى كۆرۈپ: ئى بالىجان! لاياغا يىقىلىپ كەتمىگىن يەنە دېگەندە ئۇ بالا: سەن يىقىلىپ كەتمىگەيسەن، چۈنكى ئاللىمنىڭ يىقىلىشى ئالەمنىڭ يىقىلىشىدۇر، دېگەن. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئىمام ئەبۇ ھەنىپە بۇ سۆزنىڭ مەنىسىگە پەتۋا بېرىش ئۈچۈن تالىپلىرى بىلەن بىر ئاي مەخسۇس دەرس ئېلىپ بارغان.

ئەلخەتب مەجاشى ئىبنى يۇسۇپتىن قىلغان رىۋايىتىدە مەجاشى مۇنداق دېگەن: مەن مەدىنىدە ماللىك ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدا ئىدىم. ئۇ كىشىلەرگە پەتۋا بېرەتتى. ئۇنىڭ ئالدىغا ئەبۇ ھەنىپەنىڭ ھەمراھى بولغان مۇھەممەد ئەلھەسەن كىردى. ئۇ چاغلاردا ئۇ تېخى كىچىك ئىدى. يەنى ئۇنىڭ ماللىك ئىبنى ئەنەستىن مۇۋەتتەنى ئاڭلاشقا باشلاشتىن ئىلگىرىكى ۋاقىت ئىدى. مۇھەممەد، ماللىكتىن: مەسچىتىن باشقا يەردە سۇ تاپالمىغان جۇنۇپ كىشىنىڭ ھۆكۈمى قانداق بولىدۇ؟ دەپ سورىدى. ماللىك: جۇنۇپ مەسچىدكە كىرمەيدۇ، دېدى. مۇھەممەد: ئۇ ئادەم سۇنى كۆرۈپ تۇرغان ھالەتتە نامازنىڭ ۋاقتى كىرىپ قالسا قانداق قىلىدۇ؟ دېدى. ماللىك: جۇنۇپ مەسچىدكە كىرمەيدۇ، دېگەن سۆزىنى تەكرارلاۋەردى. ماللىك بۇ ھەقتىكى سوئالنى سوراۋەرگە چىكە ماللىك ئاخىرى: ئۇنداقتا سېنىڭچە ئۇ ئادەم قانداق قىلىدۇ؟ دېدى. مۇھەممەد: ئۇ ئادەم ئاۋۋال تەيەممۇم قىلىدۇ، ئاندىن مەسچىدكە كىرىپ مەسچىدىن سۇ ئېلىپ چىقىپ غۇسۇل قىلىدۇ، دەپ جاۋاب بەردى. ماللىك: سەن نەدىن؟ دەپ سورىدى. مۇھەممەد: بۇنىڭ ئەھلىدىن دەپ يەرنى كۆرسەتكىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كەتتى. سورۇندىكىلەر: ئۇ ئەبۇ ھەنىپەنىڭ ھەمراھى مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن بولىدۇ، دېگەندە ماللىك: مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن؟! ئۇ قانداق قىلىپ يالغان ئېيتىدۇ، ئۇ ئۆزىنى مەدىنە ئەھلىدىن دېگەندەك قىلىدىغۇ، دېدى. باشقىلار: ئۇ بۇنىڭ ئەھلىدىن، دەپ تۇپراقنى ئىشارەت قىلدى، دېدى. ماللىك: ماڭا ئۇنىڭ باشتىكى سوئالىدىنمۇ بەكرەك كېيىنكى ئىشى بەك تەس تۇيۇلدى، دېدى.

بالىنىڭ سەزگۈ ئەزالىرىنى مەشىق قىلىۋېتىش

بالىنىڭ سەزگۈ ئەزالىرىنىڭ مەشىقى بالىنىڭ ئىجاتچانلىق روھىنى ئويغىتىدۇ. بالىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ئەگىشىپ بالىنىڭ قولىنىڭ ھەرىكىتى ئۇنىڭ سەزگۈرلۈك تۇيغۇسىنى ئاشۇرىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ سەزگۈ ئەزالىرىنىڭ ھەرىكەتلىنىشىنى كۆرگەندىن كېيىن ئۇ ھەر بىر ئەزاسىغا تەئەللۇق بولغان ئىشلارنى ئۆزى قىلىپ كۆرگۈسى كېلىدۇ - دە، ئاستا - ئاستا قىلىشقا باشلاپ ئاخىردا مۇكەممەل قىلالايدىغان

بولدۇ، بۇنىڭ بىلەن يېڭىلىق يارىتىش ئىمكانىيىتى ھازىرلايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالغا كۆرسەتكەن ئۆلگۈسى بۇنىڭ ياخشى مىسالدۇر. بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر بالىنىڭ قوي سويۇۋاتقانلىقىنى، لېكىن ئۇ بالىنىڭ تەجربىسىزلىكىدىن ياخشى سويالمايۋاتقانلىقىنى كۆرگەندىن كېيىن يېڭىنى تۇرۇپ قوينى سويۇشقا باشلايدۇ. ئۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوي سويغاندىكى ھەر بىر ھەرىكىتىگە زەڭ سېلىپ قاراپ ئۇنى ئۆگىنىشكە باشلايدۇ.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ ئىبنى سەئىد خۇدرىدىن قىلغان بىر رىۋايىتىدە مۇنداق بايان قىلىنغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوي سويۇۋاتقان لېكىن قوينى ياخشى سويالمايۋاتقان بىر بالىنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بۇياقتا تۇر، مەن ساڭا كۆرسىتەي» دەپ ئاندىن قولىنى تېرە بىلەن گۆشنىڭ ئارىلىقىغا تىقتى ۋە شۇ ھالەتتە قولى بىلەن تۇرتۇپ ھەتتا قوينىڭ قولىنىڭ قولىنىڭ ئېلىپ بارغاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ بۇ يەردىن كېتىپ جامائەتكە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بەردى. ناماز ئوقۇشتىن بۇرۇن تاھارەت ئالدى.

دېمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا ئەمەلىيەت ئارقىلىق ئۆگەتكەنلىكىدەك بۇ مىسالى بىزنىڭ شۇنداق قىلىشىمىزنىڭ توغرا ۋە زۆرۈرلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

بالىنىڭ خاراكتېرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خاراكتېرىدىن ئۆلگە ئالسىغان قىلىپ تەربىيەلىش

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايىتىدە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ناماز ئوقۇش نىيىتىدە دادامنىڭ ھەمىشىسى يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى بولغان مەيمۇنەنىڭ يېنىدا قونۇپ قالدىم. كېچىدىن بىر ئاز ئۆتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى. ئۇ يەڭگىل تاھارەت ئالغاندىن كېيىن نامازغا تۇردى. مەنمۇ تۇرۇپ تاھارەت ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سول تەرىپىدە تۇردۇم. ئۇ مېنى ئوڭ تەرىپىگە يۆتكىدى. ئاندىن ئۇ مەلۇم مۇدەت كېچە ناماز ئوقۇدى. ئاندىن تاكى مۇئەزرىن ئەزان ئېيتىشقا يېتىپ ئەزاندىن كېيىن چىقىپ جامائەتكە ئىمام بولدى. [بۇنى ئىبنى خۇزەيمە رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى خۇزەيمەنىڭ يەنە بىر رىۋايىتىدە ئاتامنىڭ ھەمىشىسى مەيمۇنەنىڭ يېنىدا قونۇپ قالدىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانداق ناماز ئوقۇيدىغانلىقىغا دىققەت قىلدىم. ئۇ كېچىدە قوپۇپ ناماز ئوقۇشقا باشلىدى... دېيىلگەن ئىدى.

بالىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خاراكتېرىنى ياخشى كۆرىدىغان قىلىپ تەربىيەلىش، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتمىلىرىگە بويسۇنىدىغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چىن دىلىدىن سۆيىدىغان، شۇنداقلا تەبەرائى ۋە ئىبنى نەججار ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «پەرزەنتىڭلارنى پەيغەمبەرنى سۆيۈش، ئەھلى بەيتىنى سۆيۈش ۋە قۇرئان ئوقۇشتىن ئىبارەت ئۈچ خىسلەتكە ئۆگىتىڭلار» دېگىنى بويىچە ئىش كۆرۈش لازىم بولىدۇ.

بالىنىڭ دىلىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا باغلىنىشى ئۇنى ھەممە تەرەپتىن مۇكەممەل بولۇپ تەربىيەلىنىشىگە تۈرتكە بولىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ زېھنى ۋە تەپەككۈرى پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىمامى ئىنسانىيەتنىڭ يولباشچىسى رەھمان تائالانىڭ دوستى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىغا ئېچىۋېتىلدى. ئۇنىڭ ئەقلى ئىمان نۇرى بىلەن يورۇيدۇ. بۇ ئۇلۇغ تارىخنى چۈشىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەنسۇپ بولغانلىقى ئۈچۈن بېشىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ يۈرۈيدىغان بولىدۇ.

بىز غەرپ ئەللىرىنىڭ بالىلارنى "دەرىجىدىن تاشقىرى ئادەم" (سۇپەر مەن) گە ئوخشاش خىيالىي ئوبرازى ئارقىلىق تەربىيەلەشكە دائىر سەپسەتلىرىنى بىلگەنلىكىمىز ئۈچۈن پەرزەنتلىرىمىزنى ھەقىقىي ئىلاھىي مۆجىزە بىلەن ئەۋەتىلگەن ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىنى ئۆلگە قىلغان ھالدا تەربىيەلەشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە مۇكەممەل ۋە قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز.

بىزنىڭ ئەۋلادلارغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىنى، تۇتقان يولىنى ۋە قىلغان غازاتلىرىنى ئۆگىتىشىمىز، پەرزەنتلەرنى ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرىنى سۆيىدىغان، ئۆزىنىڭ پەيغەمبىرىگە ئەگىدىشىدىغان ۋە شۇ پەيغەمبەرنىڭ تۇتقان يولىنى چىڭ تۇتىدىغان قىلىشىمىز يېتەرلىكتۇر. ئەكسىچە ئۇلارنى پەسكەش بۇزۇقلارنىڭ يولىدىن يىراق قىلىشىمىز لازىم.

ئۈچىنچى باب

بالىنىڭ پىسخىكىسىغا تەسىر كۆرسىتىدىغان پىسخىكا ئۇسۇللىرى

بىرىنچى: بالغا ھەمراھ بولۇش

ئىككىنچى: بالىنى خوش قىلىش

ئۈچىنچى: بالىلارنى ئۆزئارا مۇسابىقىگە سېلىش ۋە ئۇتقانلارنى مۇكاپاتلاش

تۆتىنچى: بالىلارنى رىغبەتلەندۈرۈش پىرىنسىپلىرى

بەشىنچى: ماختاش ۋە ئۇلارنى مەدھىيەلەش

ئالتىنچى: بالىنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى ئۆستۈرۈش

يەتتىنچى: ئۇلارنى چىرايلىق يۇسۇندا چاقىرىش

سەككىزىنچى: ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىگە مۇۋاپىق جاۋاب بېرىش ۋە رازى قىلىش

توققۇزىنچى: تەكرارلاشنىڭ بالىنىڭ پىسخىكىسىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى

ئونىنچى: تەربىيەدە بالىلار بىلەن ماس قەدەمدە مېڭىش

ئونبىرىنچى: رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش

تەن ياخشى تانام بىلەن قۇۋۋەتلىنىپ چوڭايغىنىدەك بالىلارمۇ ياخشى تەربىيە بىلەن ياخشى ئۆسىدۇ. تەننىڭ چوڭىيىشىنىڭ بىر چېكى، ھالقىپ كېتەلمەيدىغان بىر چېگرىسى باردۇر، ناۋادا تەن يۇغۇنۇپ ياكى ئۆسۈپ مەلۇم بىر چەككە يەتكەندە ئۇنىڭدىن ھالقىپ كېتەلمەيلا قالماستىن ھەم ئارقىغا قاراپ چېكىنىشكە باشلايدۇ. ئەمما روھنىڭ كۆتۈرۈلىشى ئىنساننىڭ ھاياتىغا باغلىنىشلىق بولۇپ ئۇ ھەتتاكى ئۆز نەفسىدىن چىقىپ بۇ بۈيۈك ئالەمنىڭ مەدرىسىسى مەيدانغا كەلگەنگە قەدەر داۋام قىلىۋېرىدۇ.

شەيخ مۇھەممەد خۇدەرىل ھەسەن رەھمۇتۇللاھ ئەلەيھى

بالغا ھەمراھ بولۇش

بالغا ھەمراھ بولۇش ۋە ئۇلار بىلەن ئويناش ئۇلارنىڭ نەپسىيەتتىگە نىسبەتەن ناھايىتى چوڭ رول ئوينايدۇ. بۇ خۇددى دوستنىڭ دوستقا ئەينەك بولغىنىدەك بالا بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھمۇ بىر - بىرىدىن ئۆگىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆپ ھاللاردا بالىلارنى ھەمراھ قىلىۋالاتتى. بەزىدە ئىبنى ئابباسنى

ھەمراھ قىلىۋالسا بەزىدە تاغسىنىڭ ئوغلى جەفەرنى ھەمراھ قىلىۋالاتتى يەنە بەزىدە بولسا ئەنەسنى ھەمراھ قىلىۋالاتتى (اللھ ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن رازى بولسۇن!). دېمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچبىر ئىككىلەنمەستىن ۋە كىبىرلەنمەستىن ئۇلارنى ھەمراھلىققا ئېلىۋالاتتى. بالىلارنىڭ چوڭلارنىڭ ھەر تۈرلۈك ھالەتلىرىدىكى ئىش - ھەرىكەتلىرىنى ئۆگىنىشى، شەخسىيەتنى ئەتراپلىق تەربىيەلىشى، ئەقىل - ئىدراكىنىڭ پىشىپ يېتىلىشى، ياخشى بولغان ئادەتلەرنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈشى ئۈچۈن چوڭلارنىڭ كىچىكلەرنى ھەمراھ قىلىش مەجبۇرىيىتى باردۇر.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە بايان قىلىنىشىچە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سىققان ۋە ئۇنىڭ كۆكسىنى يارغان ۋەقەلىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلار بىلەن ئويناۋاتقان پەيتتە يۈز بەرگەن...

ھاكىم رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلغان. مەن قەسەم ۋە ئوبەيدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم بىلەن بىرگە ئويناۋاتتۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلۇغنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپ بىزنى كۆردى ۋە: «ئۇنى ماڭا مىنگەشتۈرۈپ قويۇڭلار!» دېدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا مىنگەشتۈرۈلۈپ قويۇلدىم. ئاندىن قەسەمگە قاراپ: «ئۇنى ماڭا مىنگەشتۈرۈپ قويۇڭلار!» دېدى. قەسەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىغا مىنگەشتۈرۈلۈپ قويۇلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوبەيدۇللاھنى قويۇپ قەسەمنى مىنگەشتۈرۈۋالغانلىقى ئۈچۈن تاغسىدىن ئەيمەنمىدى. ئۇ مېنىڭ بېشىمنى ئۈچ قېتىم سىلاپ تۇرۇپ: «ئى اللھ جەئفەرگە ئوغلىنى ئورۇنباپ قىلىپ بەرگىن!» دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەردىن: قەسەم كېيىن قانداق بولدى؟ دەپ سورىغىنىدا ئابدۇللاھ: ئۇ شېھىت بولدى، دەپ جاۋاب بەردى. مەن ئۇنىڭ ئەھۋالىنى اللھ ۋە اللھ نىڭ پەيغەمبەرى ياخشى بىلگۈچىدۇر، دېدىم. ئابدۇللاھ: شۇنداق، دېدى.

مانا بۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋە ئۇنىڭ قانداق ساھابە بولغانلىقىنى، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغانلىقىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كۆرگەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بەرگەنلىكىنى بىزگە سۆزلەپ بېرىدۇ. ئۇ بولسىمۇ ئەبۇجۇھەيفە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدۇر. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىز «ئەلئەبتەھ» دېگەن جايدىن بىرقانچە نەپەر كىشىلەرنىڭ قاتارىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلگەندۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كەلگەنلىكىڭلارنى قارشى ئالىمىز، سىلەر مەندىن!» دېدى.

نامازنىڭ ۋاقتى كىرگەندە بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىككى بارمىقىنى قۇلۇقىنىڭ ئىچىگە تىقىپ ئەزان ئېيتتى. ئۇ ئەزان ئېيتىۋاتقاندا ئۇ يان بۇ يانغا ئۆرلەتتى. نامازغا تەكبىر ئوقۇلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر تال ھاسىنى يەرگە سانجىدى - دە، شۇ تەرەپكە قاراپ ناماز ئوقۇدى. [بۇ ھەدىسنى ئەبۇ يەئەلا مۇسەئەب سەھى سەئەدى بىلەن رىۋايەت قىلغان]

ساھابىلارمۇ ھەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدەك بالىلارنى ئۆزلىرىگە ھەمراھ قىلاتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىنى ۋە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانى ھەمراھ قىلىۋالاتتى. زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلىنىڭ ئۇرۇش تەكتىپلىرىغا كۆزى پىشىسۇن، قورقماس، چىداملىق بولۇپ چېنىقسۇن، دەپ ئۇنى ئۇرۇشلارغا بىرگە ئېلىپ چىقاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ بالىلار بىلەن بىللە بولۇشىغا

ئەھمىيەت بېرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلىق چاغلىرىدىمۇ دائىم بالىلار بىلەن بىرگە ئوينايتتى. ئۇ شۇنداق چوڭ بولغان ئىدى. شۇڭا ئويناۋاتقان بالىلارنى كۆرسە ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋەتمەيتتى، ھەم ئۇلارنىڭ ئويۇنلىرىغا دەخلى قىلمايتتى بەلكى ئۇلارنىڭ جامائەت بولۇپ ئويناشلىرىغا، ئويۇنلارنى داۋاملاشتۇرۇشىغا ئىلھام بېرەتتى.

شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بالىلارنىڭ ھاياتىدا ئۇلار بىلەن بىرگە ئوينايدىغان دوستلىرىنىڭ بولۇشىغا ئەھمىيەت بېرىش لازىمدۇر. ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ بىللە ئوينايدىغان بالىلارنىڭ كىملىكىگە ئەھمىيەت بېرىشى، ئۇلارنىڭ ياخشى بالىلار بىلەن ئوينۇشىغا تاللاش ياردىمى بېرىشى، ئۇ بالىلارنىڭ ئەخلاقلىرىغا، ئىش - ئەمەللىرىگە دىققەت قىلىشى، دادىلار، دادىلار بىلەن، ئانىلار، ئانىلار بىلەن پەرزەنتلىرىنىڭ ئەھۋاللىرىنى، دەرس ئۆگىنىش نەتىجىلىرى، ئەخلاق ۋە يۈرۈش - تۇرۇشلىرىنى نازارەت قىلىپ تۇرۇش ئۈچۈن يىغىلىپ تۇرۇشى ناھايىتى ئەھمىيەتلىكتۇر. چۈنكى ئاتا - ئانا بولغۇچى بالىنىڭ جىسمىنىڭ ھالال تائام بىلەن چوڭىيىشىغا ئەھمىيەت بەرگىنىدەك مەنەۋىي جەھەتتىنمۇ ساغلام ئۆسۈپ يېتىلىشى ئۈچۈن ئوينايدىغان، ھەمسۆھبەت بولىدىغان توغرا يولدىكى دوستلارنى تېپىشىغا ياردەم بېرىشى كېرەك.

ئاتا - ئانىلار ھاياتلىقنىڭ ئالدىراشچىلىقى بىلەن ياكى ئۆزلىرىنىڭ ھاۋايى - ھەۋەسلىرى بىلەنلا بولۇپ كېتىپ بالىلار بىلەن كارى بولماسلىق، ئانا بولغۇچىنىڭ تۈگىمەس باردى - كەلدى ۋە باشقا ئائىلە ئىشلىرى بىلەن بولۇپ كېتىپ بالىنىڭ ئەھۋالىغا كۆڭۈل بۆلمەسلىكى ناۋادا بالىلارنىڭ يامان خۇيلۇق بالىلار بىلەن دوست بولۇپ قېلىشىغا، بۇنىڭ بىلەن يامان ئادەم بولۇپ قېلىشىغا سەۋەب بولۇپ قالسا، بۇنىڭدىن ئارتۇق يامان ئىش بولمايدۇ. چۈنكى، جەمئىيەتتە يۈز بېرىۋاتقان جىنايەتلەرنىڭ دەسلەپكى ئامىللىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۇلارنى ئىشلىگۈچىلەرنىڭ ئاتا - ئانىلىرىنىڭ پەرزەنتلىرىدە بۇنداق يامان بۇرۇلۇشقا ئېلىپ بارىدىغان سەۋەبلەردىن غاپىل قالغانلىقى، خەۋەرسىز، پەرۋاسىز يۈرگەنلىكىدىندۇر.

سىز بالىڭىزنى بالىلار تۇرمىسىدە كۆرۈشنى خالامسىز ياكى اللە نىڭ ئۆيى بولغان مەسجىدلەردە تۇرۇشنى خالامسىز؟ ناۋادا ئاۋۋالقىسىنى خالامسىز بالىڭىزنىڭ يامان يولغا كىرىپ ئاشۇ ئاقسۆڭەتكە قېلىپ قالماستىكى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ياخشى دوست تېپىشىغا ياردەملىشىشكە ئالدىراڭ. ناۋادا بالىڭىز ئۈچۈن ياخشى دوست تېپىپ بېرىشكە ئۆزىڭىز قادىر بولالمىسىڭىز ئۇنداقتا بالىڭىزنى ياخشى بالىلارنىڭ ئارىسىغا قوشۇپ قويدىغان ياخشى تەربىيەچى ئۇستاز تېپىشقا ئالدىراڭ.

دىن دۈشمەنلىرى بالىلىرىمىزنى قوچاقلىرىمىزدىن ئوغرىلايدىغان بولغىلىنى كاپىر تەشكىلاتلار بوزۇقچىلىق جەمئىيەتلىرى، ئەيش - ئىشرەت سورۇنلىرىنى قۇرغىلى ئۇزاق زامانلار بولدى. ئاتا - ئانىلىرىمىزنىڭ ئۇيقۇسىنى ئاچىدىغان ۋاقتى تېخىچە كەلمىدىمۇ؟!

بالىنى ئوخشاش قىلىش

بالىلارنىڭ دىلىغا خوشاللىق ئاتا قىلىش ئۇنىڭ شەخسىيەتكە تەسىر كۆرسىتىشتە ئاجايىب مۇھىم رول ئوينايدۇ. بالىلارنىڭ تەبىئىيىتى پاك - غۇبارسىز بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇلار شاد - خوراملىقنى ياخشى كۆرىدۇ. ئۇلار يەنە ئۆز نۆۋىتىدە چوڭلارغا خوشاللىق بېغىشلىغۇچى ۋاستىلەر بولۇپ، ئۇلار چوڭلارنىڭ

خوشال بولۇشنى، ئۇلارنىڭ يۈزلىرىدە كۆلۈمسىرەشنىڭ پارلىشىنى ياخشى كۆرىدۇ. بۇندىن باشقا يەنە چوڭلارنىڭ بالىلارغا ئاتا قىلغان خوشاللىقى ئۆز نۆۋىتىدە بالىلارنىڭ جانلىق ۋە جوشقۇن بولۇشىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇلارنىڭ ئىنكاسىنىڭ تېز، تەپەككۇرنىڭ ئۆتكۈر، ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىنىڭ توغرا بولۇشىغا تۈرتكە بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دائىم بالىلارنى خوشال قىلىشقا تىرىشاتتى ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن تۆۋەندىكىدەك ئىشلارنى قىلاتتى.

بالىلارنى سۈيەتتى ۋە ئۇلار بىلەن بىرگە ئوينىتتى.
 ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلايتتى.
 ئۇلارنى كۆتۈرەتتى ۋە قۇچىغا ئېلىپ ئولتۇراتتى.
 ئۇلارغا ياخشى يېمەكلىكلەرنى تەقدىم قىلاتتى.
 ئۇلار بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ تاماق يەيتتى.

دېمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنى خوش قىلىشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن يۇقىرىقىدەك ئۆلگىلىك ئىشلارنى قىلىش ئارقىلىق بالىلارنى خوش قىلىشقا تىرىشاتتى.

بالىلارنى ئۆزئارا مۇسابىقىگە سېلىش ۋە ئۇتقانلارنى مۇكاپاتلاش

ئۆزئارا بەسلىشىش ۋە مۇسابىقىگە چۈشۈش ئىنساننىڭ تەبىئىيىتىنى ھەرىكەتلەندۈرۈدىغان ئامىللاردىن بولۇپ، بىر ئىنسان ئۆزىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىقتىدارلىق ئىكەنلىكىنى پەقەت باشقىلار بىلەن ئېلىپ بارغان مۇسابىقى ۋە بەسلىشىشلىرى ئارقىلىقلا بىلەلەيدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسان تەبىئىيىتىدىكى بۇ ئاجايىب سىرلىق يوشۇرۇن كۈچنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ، ئۇنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى نامايەندە قىلىش ئۈچۈن دائىم بالىلارنى ئۆزئارا بەسلىشىشكە، مۇسابىقىلىشىشكە سالاتتى. ئۇنىڭ بالىلارنى بەس - مۇنازىرىگە سېلىشمۇ ئۇنىڭ بالىلارنى روھلاندۇرۇشتىكى بۇ خىل ئامىللىرىنىڭ بىرى ئىدى.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە: «ۋادىدا بىر خىل دەرەخ بار، ئۇ دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرى غازاڭ تاشلىمايدۇ. ئېيتىڭلارچۇ، ئۇ قايسى دەرەخ؟» دەپ بىزنى جاۋابىنى تېپىشقا قىزىقتۇردى. كىشىلەر ئۇنىڭ قايسى دەرەخ ئىكەنلىكىدە تالاش - تارتىشقا چۈشۈپ كەتتى. مېنىڭ ئەقلىمگە بەلكىم ئۇ خورما دەرەخى، دېگەن ئوي كەلدى، شۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ خورما دەرەخىدۇر» دېدى.

باشقا بىر رىۋايەتتە ئىبنى ئۆمەر ئۆزىنىڭ بۇ سوئالغا نېمە ئۈچۈن جاۋاب بەرمىگەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: مەن سورۇندىكى كىشىلەرنىڭ ئىچىدە يېشى ئەڭ كىچىكى ئىدىم، شۇڭا چوڭلارنىڭ جىم ئولتۇرغانلىقىغا قاراپ مەن ئېغىز ئېچىشقا پىتىنالمىدىم.

دېمەك سوئال سوراش ئارقىلىق بالىلارنىڭ زېھنىنى ئاچقىلى بولىدۇ. ئېگىدىكى بەزى چۈشەنچىلەرنى ئايدىڭلاشتۇرىدۇ. بالىلارنىڭ زېھنىنى ئاچىدىغان بۇنداق سوئال سوراش شام دىيارىدا "تا ھازىر" مىسىر دىيارىدا "پەۋزىر" دەپ ئاتىلىدۇ. يۇقىرىقى مىسالنى قايتا تەھلىل قىلساق ئىبنى ئۆمەرنىڭ

تەپەككۈر يۈرگۈزگەنلىكى ئۇنىڭ چوڭلار بىلەن بەسلەشكەنلىكى، بىراق ئېغىز ئېچىشقا ئالدىرماسلىقى بولسا ئۇنىڭ چوڭلارنى ھۆرمەتلىگەنلىكىدۇر.

باللارنى جىسمانىي جەھەتتىن مۇسابىقىگە سېلىش ئۇلارنى بەسلەشتۈرۈشتۈر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باللارنىڭ تېنىنىڭ بەردەس، ئەزالىرىنىڭ كۈچلۈك بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارنى يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىگە سالاتتى. ئىمام ئەھمەد ئابدۇللاھ ئىبنى ھارىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ ۋە ئۆبەيدۇللاھ ۋە كۆپىنچى ۋاقىتلاردا ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قاتارلىق ئوغۇل باللارنى سەپكە تېزاتتى. ئاندىن: «كىمكى مېنىڭ ئالدىمغا ئۆتۈپ كەتسە مەن ئۇنىڭغا مۇنداق - مۇنداق نەرسە بېرىمەن!» دەپ بېرىدىغان مۇكاپاتنىڭ نامىنى ئېلان قىلاتتى. ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى يېڭىۋالغان ۋە ئوڭ - سول تەرەپلەرگە ئۆزلىرىنى ئېتىپ يېقىلىپ چۈشكەن بولۇپ يېتىۋېلىشاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى سۆيەتتى ۋە ئۇلار بىلەن بىرگە ئوينىشاتتى.

باللارنى مۇۋاپىق يۇسۇندا مۇسابىقىگە سېلىش ئاتا - ئانىلارنىڭ تاللىشىغا باغلىق بولۇپ ئاتا - ئانىلار بۇ ئارقىلىق باللارنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى قوزغاپ، ئۇلارنىڭ روھىنى كۆتۈرىدۇ. ئۇلارنىڭ يېڭىلىق يارىتىش ئىرادىسىنى چوڭايتىدۇ. ئاتا - ئانىلار خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېگەندەك ئۇلارغا: كىم يەڭسە مۇنداق - مۇنداق مۇكاپات بېرىمەن، دېگەندەك سۆزلەرنى قىلىپ ئۇلارنىڭ نەتىجىلىرىگە قارىتا مۇكاپاتلايدۇ. بۇنىڭ بىلەن باللار روھى ئوزۇق ئالىدۇ، بەختىيارلىق تۇيغۇسىغا چۆمىدۇ. ھەر بىر بالا غەلبىگە ئېرىشىش ئۈچۈن بارلىق كۈچىنى سەرپ قىلىدۇ. مۇسابىقە ۋاقتىنىڭ كېلىشىدىن بۇرۇن ئۇنىڭغا ھەم جىسمانىي ھەم روھىي جەھەتتىن تەييارلىق قىلىپ چېنىقىش ۋە مەشىق قىلىش ئىشلىرى بىلەن ئۆزىنى تەربىيەلىشكە باشلايدۇ. بۇنىڭ بىلەن بالىنىڭ ئىقتىدارىنىڭ ئەڭ يۇقىرى چېكى ئاشكارا بولىدۇ.

باللارنى ئۆزئارا مۇسابىقىلەشتۈرۈشنىڭ يەنە شۇنداق پايدىسىمۇ باركى، ئۇ بالا مۇسابىقىگە قاتنىشىش جەريانىدا ئۇنىڭدا جامائەتچىلىك ئېڭى يېتىلىدۇ. ياتسىراش تۇيغۇسىدىن قۇتۇلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي مۇھىتنى چۈشىنىشكە تىرىشىدۇ. مۇسابىقىدە بەزىدە ئۆتۈدۇ، بەزىدە ئۆتۈرىدۇ. ئۆتۈش - ئۆتۈرۈش جەريانىدا ھەر بىر قېتىملىق نەتىجە ئۈچۈن ئۆزئارا جاۋاب تاپىدۇ. شۇنداقلا يەنە ھاياتنىڭ شۇنداق يېڭىش - يېڭىلىش بىلەن تولغانلىقىدەك قانۇنىيەتنى چۈشىنىشكە باشلايدۇ.

باللارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغاش

باللارنىڭ قىزىقىشىنى ماددىي ۋە مەنىۋىي جەھەتتىن قوزغاش پەرزەنت تەربىيەسىدە كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرىدۇر. لېكىن بۇ ئۇسۇللارنى ئىشلەتكەندە نورمال بولۇشقا، چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەسلىككە دىققەت قىلىش لازىم. قىزىقتۇرۇش بالىنىڭ شەخسىيەتتە، ئۇنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنىڭ توغرا يۈنۈلۈشتە تەرەققىي قىلىشىدا، ئىقتىدارىنى بايقاشتا ۋە ئارتۇقچىلىقلىرىنى جارى قىلدۇرۇشتا ئىنتايىن چوڭ رولغا ئىگە بولۇپ، ئۇ تەربىيەلەشنى ئوڭۇشلۇق داۋاملاشتۇرۇشقا ۋە تەرەققىي قىلدۇرۇشقا تۈرتكە بولىدۇ. بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باللارنى سەپكە

تېزىپ: «كىمكى مېنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كەتسە مەن ئۇنىڭغا مۇنداق - مۇنداق نەرسە بېرىمەن!» دېگەن ھەدىس دەل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى ئۇتۇشقا قىزىقتۇرغانلىقىنىڭ مىسالىدۇر.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان خورما دەرىخى توغۇرلۇق سورالغان سوئالغا ئائىت ھەدىسنىڭ داۋامىدا ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدىكى ئاشۇ مەجلىستىن چىقىۋېتىپ ئاتىسىغا: ئى ئاتا! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دېمەكچى بولغان دەرەخنىڭ چوقۇم خورما دەرىخى ئىكەنلىكى كۆڭلۈمگە كەچكەن ئىدى، دېگەندە ئۆمەرنىڭ: ئەمىسە نېمىشقا دېمىدىڭ؟ ناۋادا دېگەن بولساڭ بۇ جاۋاب بەرگەنلىكىڭ مەن ئۈچۈن مۇنداق - مۇنداق ئىشلاردىنمۇ سۆيۈملۈك بولار ئىدى، دېگەنلىكى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەرنىڭ: سەنمۇ، ئەبۇ بەكرىمۇ بىرنەرسە دېمىگەچكە مەن گەپ قىلىشنى ياخشى كۆرمىدۇم، دېگەنلىكى بايان قىلىنغان. [بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى ھەجەر بۇ ھەدىسنىڭ تەپسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: بۇ ھەدىستىكى ئاتا - بالا ئوتتۇرىسىدىكى بۇ سۆھبەت كىچىكلەردىكى مەلۇم بىر بىلىم چوڭلاردىمۇ بولغاندا ئالدى بىلەن چوڭلارنىڭ ئېغىز ئېچىشى كېرەكلىكىنى، ناۋادا كىچىكلەردىكى ئىلىم چوڭلاردا بولمىغان ئەھۋالدا كىچىكلەرنىڭ ئېغىز ئېچىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئاتىسىغا سورۇندا ئاتىسى ۋە ئابا بەكرىدەك ھۆرمەتلىك زاتلارنىڭ بارلىقىنىڭ سەۋەب بولغانلىقىنى دەپ تۇرسىمۇ ئۆمەرنىڭ ئۇنىڭ دېمىگەنلىكىدىن ئەپسۇسلانغانلىقى بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ.

ئىبنى قەييۇم بۇ ھەدىسنى «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىبابەتچىلىكى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق شەرھىلەيدۇ: بۇ ھەدىستە ئاتىنىڭ بالىسىنىڭ توغرا ئىش قىلغانلىقىدىن، ئۇنىڭ توغرىلىققا مۇۋەپپەقىيەت قىلغانلىقىدىن سۆيۈنگەنلىك ئىپادىسى كۆرۈلىدۇ.

يەنە بىر ھەدىستە ئاتىسى بار سورۇندا بالىنىڭ بىلگەن نەرسىسىدىن ئېغىز ئېچىشنىڭ دۇرۇس بولىدىغانلىقىغا، ناۋادا ئاتىنىڭ بالىسى بىلگەن نەرسىنى بىلمىگەن تەقدىردىمۇ بالىنىڭ ئۇنى ئوتتۇرىغا قويۇشى ئاتىغا قىلىنغان ھۆرمەتسىزلىك بولمايدىغانلىقىغا دەلىل باردۇر.

تۆۋەندە بايان قىلىنغان ۋەقەلىك ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىلارغا كۆڭۈل بۆلىدىغانلىقى، ئۇلارنى چوڭلارنىڭ سورۇنلىرىغا تەكلىپ قىلىپ ئۇلارنىڭ پىكىر - تەلەپلىرىنى قوبۇل قىلغانلىقىنىڭ يەنە بىر مىسالىدۇر.

ئىبنى مۇبارەك ئۆزىنىڭ «زاھىد» دېگەن كىتابىدا، ئىبنى جەرر، ئىبنى ئەبۇ ھاتەم ۋە ھاكىملار ئۆز مۇستەدرىكلىرىدە رىۋايەت قىلىشچە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب اللە تائالانىڭ: ﴿ئاراڭلاردا كىممۇ ياقتۇرسۇنكى، ئۇنىڭ خورمىلىق، ئۇزۇملۇك، ئاستىدىن ئېرىقلار ئېقىپ تۇرىدىغان، مېۋىلەرنىڭ ھەممە خىللىرى بولغان بىر بېغى بولسۇن،﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبىنى سورۇندىكى ھازىر بولغانلاردىن سورىغاندا ئۇلار: اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى بىلگۈچىدۇر، دەپ جاۋاب بېرىشىدۇ. ئۆمەر بۇ جاۋابتىن رازى بولماي ئاچچىقلىنىپ: يا بىلىمىز ياكى بىلىمىمىز، دەڭلار، دېدى. بۇ چاغدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! بۇ ھەقتە مېنىڭ ئېڭىمدا بىر پىكىر بار، دېدى. ئۆمەر: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! سەن ئۆزۈڭنى تۆۋەن چاغلىما! دېدى. ئىبنى ئابباس: بۇ ئايەت بىر ئەمەل ئۈچۈن

(1) سۇرە بەقەرە 266 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

كەلتۈرۈلگەن مىسالدۇر، دېدى. ئۆمەر: ئۇ قايسى ئەمەل؟ دەپ سورىدى. ئىبنى ئابباس: مەلۇم بىر ئەمەل، دېدى. ئۆمەر: ياخشى ئىشلارنى قىلىدىغان باي بىر ئادەمنىڭ مىسالدۇركى، كېيىن ئۇ ئادەمگە شەيتاننى ئەۋەتتى. ئاندىن ئۇ ئادەم گۇناھلارنى ئىشلىدى ۋە پۈتۈن ئەمەللىرىنى بېكار قىلىۋەتتى، دېدى.

دېمەككى ئاتا - ئانىلار ۋە پەرزەنت تەربىيەلىگۈچىلەر بالىلارنى قىزىقتۇرۇشتا، رىغبەتلەندۈرۈشتە: ”ئى بالىجان ئەقلىڭگە تايان، ئۆزەڭنى تۆۋەن چاغلىما!“ دېگەننى ئۆزىگە شۇئار قىلىشى كېرەك. بالىلارنى ياخشىلىققا قىزىقتۇرۇشنىڭ يەنە بىر ئۇسۇلى ئۇلارغا مەزمۇنى ياخشى، پايدىلىق كىتابلارنى ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئىلىم - ئىرپان ئىچىدە يېتىشتۈرۈشتۇر. كاتتا ئالىم ئىبنى ئابدۇننىڭ ئوغلى ئۆزىنىڭ ئۆسمۈرلۈك دەۋرىنى مۇنداق تونۇشتۇردى. ئىبنى ئابدۇننىڭ شۇنچىۋالا تېپىلغۇسىز قىممەتلىك كىتابلارنى توپلىشىغا ئۇنىڭ ئاتىسى ياردەمدە بولغان بولۇپ، ئاتىسى ئۇنىڭغا ئۇنىڭ خالىغان كىتابلىرىنى ئېلىپ بەرگەن ۋە: سەن خالىغان كىتابىڭنى ئېلىۋەرگىن، مەن ئۇنىڭ پۇلىنى تۆلەيمەن، سەن ئىلگىرىكىلەرنىڭ يولىدىن مەن ئۆلتۈرگەننى تىرىلدۈرۈڭ. ئى ئوغلۇم! ئاللاھ ساڭا ياخشى مۇكاپاتلارنى بەرسۇن! دېگەنكەن ۋە ئۆزىدىكى ئىلگىرىكىلەرنىڭ كىتابلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا بەرگەنكەن.

بالىلارنى ماختاش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلىش

ماختاشنىڭ بالىلارنىڭ پىسخىكىسىدا ناھايىتى چوڭ تەسىر قوزغايدىغانلىقىدا شەك يوقتۇر. ماختاش بالىلارنىڭ ھېس - تۇيغۇلىرىنى جانلاندىرۇپ، ئۇلارنىڭ قىلغان شۇنداقلا قىلماقچى بولغان ئىشنى تېخىمۇ ۋايىغا يەتكۈزۈپ ياخشى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرىدۇ. ئۆزىگە بولغان ئىشىنىش تۇيغۇسىدا روھى كۆتۈرۈلۈپ تېخىمۇ جانلىق ۋە جۇشقۇن بولۇپ كېتىدۇ. ھەقىقىي پىسخىك ئالىمى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ تەبىئىيىتىگە چوڭ تەسىرى بولىدىغان ماختاشتىن ئىبارەت بۇ ئامىلنىڭ رولىنى ناھايىتى ياخشى بىلگەچكە بالىلارنى مۇۋاپىق يۇسۇندا ماختاش ئارقىلىق رىغبەتلەندۈرۈشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرەتتى. بۇنىڭ بىلەن بالىلار تېخىمۇ روھلىنىپ ئۆز ئەمەللىرىدە ئىلگىرلەشكە تىرىشاتتى.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا كۆرگەن چۈشنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بېرىدىغان بىر ئادەم بار ئىدى. مەنمۇ چۈش كۆرۈشنى، كۆرگەن چۈشۈمنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بېرىشنى ئۈمىد قىلاتتىم. ئۇ تېخى مېنىڭ ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىم ئىدى، مەن ئۇ چاغلاردا مەسچىتتە قونۇپ قالاتتىم. بىر كۈنى مەن چۈش كۆردۈم. چۈشۈمدە ئىككى پەرىشتە مېنى ئېلىپ مېڭىپ ئىچى ئوت بىلەن قاپلانغان قۇدۇقنىڭ يېنىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇلاردا مۇڭگۈزلەر بار ئىدى. ئوت ئىچىدە مەن تونۇيدىغان كىشىلەرمۇ بار ئىدى. مەن قورققۇنۇمدىن: مەن ئاللاھقا سىغىنىپ دوزاختىن پاناھ تىلەيمەن! دېدىم. بىزگە ئۇچرىغان يەنە بىر پەرىشتە ماڭا: قورقما! دېدى. مەن بۇ چۈشۈمنى ھەقسە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا سۆزلەپ بەردىم، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئابدۇللاھ كېچىدە ناماز ئوقۇغان بولسا نېمە دېگەن ياخشى ئادەم بولغان بولاتتى» دەپتۇ. ئابدۇللاھ شۇندىن كېيىن كېچىلىرى ناماز ئوقۇش بىلەن بولۇپ ناھايىتى ئاز ئۇخلايدىغان بولغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئابدۇللاھ نېمە دېگەن ياخشى ئادەم بولغان بولاتتى» دېگەن سۆزىنى: «كېچىدە ناماز ئوقۇغان بولسا» دېگەن ئىبارە بىلەن بىرگە كەلتۈرۈپ ماختاش ئارقىلىق ئۇنى رىغبەتلەندۈرمەكچى بولغان ئىشقا يەنى ئابدۇللاھ غاپىل قالغان ئىشقا يېتەكلىگەن. نەتىجىدە بۇ ماختاشنىڭ تەسىرىدە ئابدۇللاھ كېچىدە ئاز ئۇخلايدىغان ئىبادەتكۈيغا ئايلانغان. دېمەك ئۇيغۇن ماكان ۋە زاماندا قىلىنغان مۇۋاپىق ماختاش ئەنە شۇنداق يۇقىرى ئۈنۈمگە ئىگە بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىش ئۈچۈن ئەرەبچە ۋە سۈرەيانچە ئۆگىنىۋاتقان بىر ياش بالا توغرىلۇق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەندەك كۈنىدە: «ئۇ نېمىدېگەن ياخشى بالا - ھە!» دېگەن.

بالىلار بىلەن ئوينىشىش ۋە ئۇلارغا بالىلارچە ھەمراھ بولۇش

بالىلار بىلەن ئوينىشىش ۋە ئۇلار بىلەن بالىلارچە ھەمراھ بولۇش ماختاش ۋە مەدھىيەلەش ئارقىلىق بالىلارنى روھلاندۇرۇشنىڭ رولىغا ئوخشاشلا مۇھىم رول ئوينايدىغان، ئەھمىيىتى چوڭ بولغان ئىشتۇر. بالىلار بىلەن بىرگە ئوينىشىپ بەرگەندە ۋە ئۇلارغا بالىلارغا خاس خۇلۇقلار بىلەن ھەمراھ بولغاندا بالىلارنىڭ روھى كۆتۈرۈلۈپ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىدە بار بولغان يوشۇرۇن ئىقتىدارلىرىنى ئاشكارىلىشىغا تۈرتكە بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەن ۋە ھۈسەين بىلەن ئوينىشىشى، ئۇلارنى دۈمبىسىگە سىندۈرىشى ۋە ئۇلار بىلەن تەڭ ئۆمىلەپ مېڭىشى، بۇندىن باشقا يەنە ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىلىرى بىلەن ئوينىشىشى ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرى بىلەن شۇنداق قىلىشنىڭ مۇھىملىقىنى بىلدۈرىدىغان ياخشى بىر ئۆرنەك ۋە ئىشارەتتۇر.

ئىبنى ئەساکىر ئەبۇ سۇفىيان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: مەن مۇئاۋىيەنىڭ قىشىغا كىرگەندىم، ئۇ چاغدا مۇئاۋىيە ئوڭدۇسىغا ياتقان بولۇپ ئۇ ئۆز ئۈستىگە چىقىرىۋالغان كىچىك ئوغۇل ياكى بىر قىز بىلەن ئوينىشىۋاتاتتى، مەن ئۇنى ئۈستىڭدىن چۈشۈرۈۋەتكەن! دېدىم. مۇئاۋىيە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمنىڭ كىچىك بالىسى بولسا ئۇ ئۇنىڭ بىلەن ئويناشسۇن» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى.

يۇقىرىقى ھەدىستىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەن سۆزىدىن ئۇنىڭ ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا بالىلارچە ھەمراھ بولۇشنىڭ ۋە ئوينىشىشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەتلىك ئىكەنلىكىنى تەكىتلىگەنلىكىنى كۆرىۋالغىلى بولىدۇ.

ئىمام بۇخارىنىڭ رىۋايىتىدىكى: «كىمكى باشقىلاردىن قالغان كىچىك قىزنى ئويناتسا ۋە ئۇنى سۆيۈپ قويسا» دېگەن ھەدىس بايان قىلىنغان بابتا ئۇمۇ خالىد بىنتى خالىد ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن دادام بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كىرگەندۇق، مېنىڭ ئۇچامدا سېرىق رەڭلىك بىر كۆپىنەك بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنا، سېنا!» دېدى. (ئابدۇللاھ بۇ ھەبەش تىلىدا "ياخشى" دېگەنلىك بولىدۇ، دەيدۇ.) ئاندىن مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەرلىك ئۆزىنى ئويناشقا باشلىدىم، دادام ماڭا ئاچچىقلىدى،

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دادامغا: «قوي، ئۇنى!» دېدى. ئاندىن ماڭا: «چىقارغىن، كىرگۈزگىن، چىقارغىن، كىرگۈزگىن، چىقارغىن، كىرگۈزگىن!» دېدى.

ھافىز ئىبنى ھەجەر بۇ ھەدىس توغرىسىدا توختىلىپ مۇنداق دېدى: كىچىك قىزچاقلار بىلەن سۆزلىشىش ۋە ئۇلارنى ئوينىتىش ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرۈشنى مەقسەت قىلىدۇ. ھەتتا ئۇلارنى سۆيۈپ قويۇشمۇ بۇنىڭ جۈملىسىدىندۇر.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن ئىبنى ئەلى ئىبنى تالىپنى تىلىنى چىقىرىپ ئوينىتاتتى. كىچىك ھەسەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىلىنى چىقارغانلىقىنى كۆرۈپ خوش بولۇپ كېتەتتى. [بۇ ھەدىسنى ئىبنى ھەببان كىتابىدا سەھم يول بىلەن رىۋايەت قىلغان]

بۇ ھەدىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەنگە قانچىلىك دەرىجىدە بالىلارچە يېقىنچىلىق قىلىدىغانلىقىنىڭ بىر ئىپادىسىدۇركى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەتتا بالىنىڭ ئاغزىغا ئاغزىنى تەككۈزۈپ ئويناتقان.

ھاكىم ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن قاچانلا بولمىسۇن ھەسەن ئىبنى ئەلى ئەبۇ تالىپنى كۆرسەملا كۆزۈمگە ياش كېلىدۇ، چۈنكى بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى مەسچىتتە كۆرگەندىن كېيىن قولىمدىن تۇتۇپ ماڭدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ماڭدىم، بىز ھەتتا قەينۇقا بازىرىغا كەلگىچە ئۆگەپ - سۆز قىلىمىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بازارنى ئايلىنىپ بولغاندىن كېيىن بىز يەنە مەسچىتكە قايتىپ كەلدۇق، ئۇ مەسچىتتە ئارقىسىغا يۆلۈنۈپ ئولتۇرغاندىن كېيىن: «تاي نەدە؟ ماڭا تايىنى چاقىرىپ بېرىڭلار!» دېدى. ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يۈگۈرگەن پېتى كېلىپ ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇچىغىغا ئاتتى. ئاندىن قوللىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساقلارنىڭ ئارىسىغا تىقتى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاغزىنى ئاچتى، ھەسەن ئاغزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغزىنىڭ ئىچىگە كىرگۈزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللھ مەن ئۇنى ھەقىقەتەنمۇ ياخشى كۆرىمەن، ئۇنى ياخشى كۆرىمەن ھەم ئۇنى ياخشى كۆرگەن ئادەمنىمۇ ياخشى كۆرىمەن» دېدى.

تىرمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەنگە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى ئىككى قۇلاقلىق!» دەپ چاقىردى، يەنى چاقچاق قىلىپ شۇنداق دەيتتى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇ سەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىزى زەينەب بىلەن ئوينىشىپ ئۇنى: «ئى كىچىك زەينەب! ئى كىچىك زەينەب!» دەپ چاقىراتتى ھەم بۇ سۆزنى تەكرارلايتتى، دەيدۇ.

ئىبنى مەسۇددىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتقاندا ھەسەن بىلەن ھۈسەين ئىككىسى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سەجدىگە چۈشىشى بىلەن ئۇنىڭ دۈمبىسىگە مەنۋالدى. باشقىلار ئۇلارنى بۇنداق قىلىشتىن توسماقچى بولغاندا ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىشارەت ئارقىلىق توستى. نامىزىنى ئوقۇپ بولغاندا ئۇ ئىككىسىنى قۇچىغىغا ئېلىپ

ئولتۇرۇپ: «مېنى ياخشى كۆرگەن كىشى بۇ ئىككىسىنىمۇ ياخشى كۆرگەي!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئەبۇ يەئلا سەھى سەنەدى بىلەن رىۋايەت قىلغان]

بالىنىڭ ئۆز، ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى تۇرغۇزۇشقا يارغىم بېرىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ كۆچلۈك چوڭ بولۇشى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى تۇرغۇزۇش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئۇسۇللارنى قوللانغان.

1 - بالىنىڭ ئىرادىسىنى تاۋلاش. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بالىلارنى مۇنداق ئىككى تۈرلۈك ئىشقا كۆندۈردى. ئۇنىڭ بىرى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنەس ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنى كۆندۈرگەندەك بالىلارنى سىر ساقلاشقا كۆندۈرۈش. بالىلار سىرلارنى پاش قىلىپ قويماي ساقلاشقا كۆندۈرۈلگەندە ئىرادىسى چىڭىيىپ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسى ئاشىدۇ. ئۇنىڭ يەنە بىرى بالىلارنى روزا تۇتۇشقا كۆندۈرۈش. بالىلار ئۇسسۇزلۇق ۋە ئاچلىققا بەرداشلىق بېرەلگەندە ئۆز نەپسى ئۈستىدىن غالىپ كېلەلگەنلىكىدىن ئىبارەت ئىرادىسىگە بولغان سۆيۈنۈشى ئېشىپ ھايجانلىنىدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇلاردا ھايات مۇساپىسىدە قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرىش ئىرادىسى كۈچىيىدۇ. شۇنداقلا يەنە ئۆزلىرىگە بولغان ئىشەنچىسى تېخىمۇ ئاشىدۇ.

2 - ئىجتىمائىي ئىشەنچىسىنى ئاشۇرۇش: بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىلارنىڭ ئىشلىرىغا ھەمدەمدە بولۇشى، ئۆز ياش ۋە ئىقتىدارىغا مۇۋاپىق ئۆي ئىشلىرىنى بېجىرىشى، چوڭلار بىلەن ئولتۇرۇپ قويۇشتا ئۆزلىرىدىن كىچىكلەر بىلەن جەم بولۇشى ئۇلاردىكى ئىجتىمائىي ئىشەنچىنى ئاشۇرىدۇ.

3 - ئىلمىي ئىشەنچىنى ئۆستۈرۈش: بالىلار كىچىكىدىن باشلاپلا قۇرئان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىدىن خەۋەردار قىلىنغاندا گۆدەكلىك مەزگىلىدىن باشلاپلا ئۇلارنىڭ دىلىدا دىنغا بولغان مۇستەھكەم بولغان ئىلمىي ئاساس بولىدۇ - دە، كەلگۈسىدىكى ئىلىم ئىگەللەش يولىغا نىسبەتەن توغرا بىر نىشان ۋە كۆز قاراش شەكىلەندۈرەلەيدۇ. ھەم ھەرخىل خۇراپاتلىق تۇقۇلمىلار، سەپسەتلەرنىڭ تەسىرىدىن قايىمۇقۇپ قېلىشتىن ساقلىنىپ قالىدۇ.

4 - ئىقتىسادىي ۋە تىجارىي ئىشەنچىنىڭ يېتىلىشى: بۇ نىشانغا يەتكۈزۈلۈش ئۈچۈن ئاتا - ئانىلار سودا - سېتىقلىرىدا، ئېلىم - بېرىم ئىشلىرىدا بالىلارنى ئۆزلىرىگە ھەمراھ قىلىۋېلىشى، بەزى بىر ئېلىم - سېتىملاردا شاھىد قىلىشى ۋە بۇنداق ئىشلارغا ئۇلارنى كۆندۈرۈش ئارقىلىق بولىدۇ.

بۇنىڭغا مۇنداق بىر مىسال كەلتۈرۈلگەن، يەنى ماللىكنىڭ سۈلەيمان ئىبنى يەسساردىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: سەئىد ئىبنى ماللىك ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئېشىكىنىڭ بوغۇزى تۈگەپ كەتكەندە ئۇ كىچىك بالىسىغا: سەئىد ئىبنى ۋەققاس بۇغداي ئېلىپ ئۇنى سات - دە. ئۇنىڭ پۇلىغا ئارپا ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر نېمە ئېلىپ كەل! دەپ بۇيرۇغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرنىڭ ئىككى كىچىك بالىسىنىڭ سودىسىنى قىلمۇتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلىگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ ئۆز - ئۆزىگە ئىشەنچ تۇرغۇزۇش ئۈچۈن قانچىلىك ئەھمىيەت بەرگەن - ھە!

ئۇلارنى چىرايلىق يۇسۇندا چاقىرىش

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا ئائىت ھەدىسلىرىدە ئۇنىڭ بالىلارنىڭ دىققىتىنىڭ قوزغۇلۇشى، ئۇلارغا قىلىنماقچى بولغان سۆزگە كۆڭۈل قويۇشى ئۈچۈن ئۇلارنى چاقىرغاندا ياكى ئۇلارغا خىتاب قىلغاندا ناھايىتى چىرايلىق بىر يۇسۇندا چاقىرغانلىقىنى ئۇچرىتىمىز. ئۇ بەزى چاغلاردا بالىلارنى: «ئى ئابا ئۆمەير! قۇش نۇغەير نېمە قىلدى؟» دەپ ئىسمىنى چاقىرغاندەك چاقىرىپ ئويىناتقان بولسا بەزىدە: «ئى بالىجان! مەن ساڭا بىر قانچە ئېغىز سۆز ئۆگىتىپ قوياي... ئى بالىجان! بىسىمىلاھ دېگىن، ئوڭ قولۇڭ بىلەن يېگىن» دېگەندە چاقىرغاندەك ئۇنىڭ بالىلىق سالاھىيىتى بىلەن چاقىرىپ خىتاب قىلاتتى. يەنە بەزىدە كۆيۈمچانلىق تەلەپپۇزدا: «ئى ئوغۇلچىقىم! ئۆيۈڭگە كىرگەندە سالام قىل!»، «ئى ئوغۇلچىقىم! ئەتگەن ۋە ئاخشامدا قەلبىڭدە ھېچكىمگە ئىككى يۈزلىمىچىلىك قىلمايدىغان بولالساڭ شۇنداق قىل» دەيتتى.

بىز يۇقىرىدا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنى: ئى قېرىندىشىمنىڭ بالىسى! ئۆزەڭنى تۆۋەن چاغلىما، دېگەنلىكىنى بايان قىلىپ ئۆتكۈنىمىزدەك ساھابىلارمۇ ئاتىسى مۇسۇلمان بولغان بالىلارنى: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! دەپ چاقىرىشاتتى. ئىمام بۇخارى ئۆزىنىڭ «ئادەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا سائىب ئىبنى ھەكەمدىن، ئۇ ئاتىسىدىن، ئاتىسى بوۋىسىدىن قىلغان رىۋايىتىدە بوۋىسىنىڭ: مەن ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ يېنىغا كەلدىم، ئۇ مېنى: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! دەپ چاقىردى ۋە مەندىن نەسىبىمنى سورىدى، مەن دەپ بەردىم، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاتامنىڭ تېخى مۇسۇلمان بولمىغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن: ئى ئوغۇلۇم! ئى ئوغۇلۇم! دەپ چاقىردى، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

ئىمام مۇسلىم ئىسھاق ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى: «ئى ئوغۇلۇم!» دەپ چاقىرغان ئىدى، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

مۇغىيرە ئىبنى شوئبەدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ: ھېچكىم دەججال ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مەن سورىغاندەك كۆپ سوئال سورىمىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوغۇلۇم!» دەپ چاقىرىپ سوئالغا تۆۋەندىكىدەك جاۋاب بەردى... دەپ ھەدىسنىڭ داۋامىنى بايان قىلغان.

ئىمام نەۋەۋىي بۇ ئىككى ھەدىس ھەققىدە توختىلىپ بىر كىشى باشقا بىرىنىڭ يېشى كىچىك بولغان ئوغلىنى چاقىرماقچى بولسا، مەنسى ۋە ئاڭلىنىشى يېقىملىق بولغان «ئى كىچىك ئوغۇلۇم!» ياكى «ئى بالام!» دېگەندەك چاقىرىقلار بىلەن چاقىرسا بولىدۇ، مۇنداق چاقىرىقنىڭ مەنسى مېھرى - شەپقەت جەھەتتە «سەن مېنىڭ بالامنىڭ ئورنىدا» دېگەنلىك بولىدۇ، بۇ خۇددى ئۆزىنىڭ يېشى بىلەن تەڭ

دەمەتلىك بولغان بىرىنى «ئى قېرىندىشىم» دەپ چاقىرىغان بىلەن ئوخشاشتۇر. باشقىلارنى چاقىرىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش يېقىملىق سۆزلەر بىلەن چاقىرىش لازىم، دەيدۇ.

ئىمام ئەھمەد ئۆزىنىڭ مۇسەددە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! شۇبھىسىزكى بۈگۈن (يەنى ئەرەفات كۈنىنى دېمەكچى) قۇلقى، كۆزى ۋە تىلىغا ئىگە بولالغان ئادەمنىڭ گۇناھى مەغپىرەت قىلىنىدۇ» دېگەن.

ئىمام ئەھمەد مۇسەددە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ بولۇپ تۇراتتىم. ئۇ ماڭا: «ئى ئوغۇل! ياكى ئوغۇلچاق! مەن ساڭا اللە نىڭ دەرگاھىدا مەنپەئەت بېرىدىغان بىرقانچە سۆز ئۆگىتىپ قويمايمۇ؟» دېدى مەن: ماقۇل! دېدىم. ئۇ: «سەن اللە نى مۇھافىزەت قىل، ئۇ سېنى مۇھافىزەت قىلىدۇ» دېدى، دەپ بۇ ھەدىسنىڭ داۋامىنى ئاخىرغىچە بايان قىلغان.

چاقىرىش يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكۈنىمىزدەك بەزىدە ئېنىق ئىسمى بىلەن، بەزىدە «ئى بالا» بەزىدە «ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى» ۋە بەزىدە «ئى ئوغۇل» دېگەندەك چاقىرىقلار بىلەن بولىدىغانلىقىنى، بالىلارنى مۇشۇنداق چاقىرىقلار بىلەن چاقىرىغاندا ئۇلارنىڭ دىققىتىنى تارتىپ چاقىرغۇچىغا قارىتا بالدا بىرخىل يېقىنچىلىق تۇيغۇسىنى ئويغاتقىلى بولىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

بالىلارنى چىرايلىق ئۇسۇلدا چاقىرىشنىڭ ئۇسۇللىرىدىن يەنە بىرى بالىنى كۈنىيىتى بىلەن چاقىرىش يەنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كىچىك بالىنى ئوينىتىپ: «ئى ئابا ئۆمەير! قۇش نۇغەير نېمە قىلدى؟» دەپ چاقىرىغاندەك چاقىرىشتۇر. ئەبۇ دەردا، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى «بەقلە» دەپ كۈنىيەتلەندۈردى، مەن بۇنداق كۈنىيەتلىنىشىنى ياقىتۇرمىغاندىن كېيىن ئۇ ماڭا «ئەبا ھەمزە» دېگەن كۈنىيەتنى بەردى. ئەبا ھەمزەنىڭ مەنىسى «بەقلە» دېگەنلىك بولاتتى.

ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىگە مۇۋاپىق جاۋاب بېرىش ۋە ئۇلارنى رازى قىلىش

بالىلارنىڭ نەپسىيىتىگە ئەڭ چوڭ تەسىر كۆرسىتىدىغان ئامىللارنىڭ يەنە بىرى ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىنى ئورۇنداش ۋە ئۇلارنى رازى قىلىشتۇر. بولۇپمۇ يېشى كىچىك بالىلارنىڭ تەلەپلىرىنى ئورۇنداپ بېرىش لازىم. چۈنكى ھەرقانداق بىر جانلىق ئۆزىنىڭ تەلپىنىڭ ئورۇندىلىشىدىن سۆيۈنگىنىدەك بالىلارمۇ تەلەپلىرىنىڭ ئورۇندىلىشىدىن ناھايىتى سۆيۈنىدۇ. روھى كۈتۈرۈلۈپ، خۇش ھال بولىدۇ. ئەكسىچە بولغاندا ئۇلارنىڭ دىلىنى نارازىلىق ۋە غەزەپ - نەپرەت ئورۇۋالىدۇ - دە گەپ ئاڭلىمايدىغان، «قىلما» دېگەننى قىلىدىغان بولىۋالىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنى تەربىيەلەش، ئۇلارنىڭ پىخسىكىسىغا تەسىر قىلغۇچى ئامىللارغا ئەھمىيەت بەرگۈچى دانا ئۇستاز بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇ ئۇسۇلدىمۇ ئاجايىب دانا پىكىرىنى بەرگەن بولۇپ ساھابىلار ئۇنىڭ كۆرسەتمىسىگە ئىزچىل ئەمەل قىلىشقان.

ئەھنەب ئىبنى قەيس مۇئاۋىيەگە بالىلارنىڭ تەلەپلىرىنى ئورۇنداپ ئۇلارنى رازى قىلىشنىڭ مۇھىملىقى توغرىدا سۆزلەپ بەرگەن بولۇپ ئۇلارنىڭ سۆھبىتىدە مۇنداق بىر مۇنازىرە بولۇپ ئۆتكەن: يەزىد ئىبنى مۇئاۋىيە مۇنداق دەيدۇ: دادام ئەھنەب ئىبنى قەيسنىڭ قېشىغا ئەۋەتكەن ئىدى، دادام ئۇ كىشىنىڭ قېشىغا يېتىپ بارغاندا ئەھنەب ئىبنى قەيستىن: ئى ئەبۇ بەھر! بالا ھەققىدە قانداق قارايسىن؟ دەپ سورىدى. ئۇ: ئى مۆمىنلەرنىڭ ئەمىرى! بالىلار بىزنىڭ دىللىرىمىزنىڭ مېۋىلىرى، كەلگۈسىمىزنىڭ تايانچلىرى، بىز بولساق ئۇلار ئۈچۈن ھۆر زېمىن ۋە سايىۋەن ئاسمان، بىز ئۇلۇغ مەقسەتلىرىمىزگە پەقەت ئۇلار ئارقىلىقلا يېتىمىز، شۇڭا ئۇلار تەلەپ قىلغان نەرسىسىنى بەرگىن، غەزەپلەنسە ئۇلارنى رازى قىلغىن، شۇنداقلا ئۇلار ساڭا دوستلىقنى ئاتا قىلىدۇ ۋە سېنى ياخشى كۆرىدۇ. سەن ئۇلارنى ئېغىر، بېسىم بولىدىغان ئىشلارغا زورلىما بولمىسا ئۇلار سېنىڭ ھاياتىڭدىن زېرىكىدۇ، ساڭا ئۆلۈم تىلەيدۇ ھەمدە ساڭا يېقىنلىشىشتىن قاچىدۇ، دېدى.

مۇئاۋىيە ئەھنەبكە: اللہ بىلەن قەسەمكى سەن مېنىڭ ئالدىمغا كىرگەندە مەن يەزىدكە قاتتىق ئاچىغانغان ھالدا ئىدىم، دەيدۇ. ئەھنەب ئۇ يەردىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇ يەزىدتىن رازى بولۇپ كېتىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئىككى يۈز مىڭ دەرھەم ۋە ئىككى يۈز قۇر كىيىم ئەۋەتىدۇ. يەزىد مۇئاۋىيەگە يۈز مىڭ دەرھەم ۋە يۈز قۇر كىيىم ئەۋەتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئىككىسى ئوتتۇرىدىن بۆلۈشكەن بولىدۇ.

ئەدىي ئىبنى ھاتەم مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىشىغا بارغان ئىدىم، ئۇ مەسچىتتە ئولتۇرغان ئىكەن، كىشىلەر مېنى تۇنۇشتۇرۇپ: بۇ ئەدىي ئىبنى ھاتەم بولىدۇ، دېيىشتى. مەن بۇ يەرگە ھېچقانداق ئامانلىقىمىز ۋە كېلىشىمىز كەلگەن ئىدىم. ئەدىي ئىبنى ھاتەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە ئىتتىرىلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قولىدىن تۇتتى. ئۇ بۇرۇن: مەن اللہ دىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىنى مېنىڭ قولۇمدا قېلىشىنى تىلگەن ئىدىم، دەيدۇ. ئۇ يۇقىرىقى ئەھۋالنى بايان قىلىشنى باشلاپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ قولۇمنى تۇتقاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇردى - دە مەن بىلەن ماڭدى. يولدا ئۇنىڭغا بالا كۆتۈرۈلگەن بىر ئايال ئۇچراشتى، ئۇ ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنىڭ بىر ھاجىتىنى دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايال بىلەن بېرىپ ئۇ ئايالنىڭ ھاجىتىنى بېجىرىپ بېرىپ كەلدى... (بۇ داۋامى بار بولغان ئۇزۇن بىر ھەدىس بولۇپ بۇنى ئىمام تىرمىزى غەرب ھەسەن دەرىجىسىدە رىۋايەت قىلغان.)

تەكرارلاشنىڭ بالىنىڭ روھىغا كۆرسىتىدىغان تەسىرى

بالمۇ باشقا ئىنسانلارغا ئوخشاشلا ئۇنىڭ ئۆستۈرۈش ۋە بىلىدىغان نەرسىلىرىدىن غاپىل قالىدۇ. اللہ تائالا ئۆزى ياراتقان جانلىقلارنىڭ ئىچىدە پەقەتلا ئىنسان بالىسىنىڭ بالىلىق دەۋرىنى شۇنداق ئۇزۇن قىلىپ ياراتتى. ئىنسان بالىسىنىڭ بالىلىق دەۋرى مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالمايدىغان دەۋر بولۇپ بۇ دەۋر دەل كەلگۈسىدە ئۆز ئۈستىگە ئالدىغان مەسئۇلىيەت ئۈچۈن تەييارلىق قىلىدىغان دەۋر ھېسابلىنىدۇ. تاكى ئۇلار مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالدىغان ياشقا يەتمىگەچە پەرىشتىلەرنىڭ قەلەملىرى ئۇلار ئۈچۈن ھېچنېمە يازمايدۇ. بىز بۇ باسقۇچنىڭ بۇ قەدەر مۇھىملىقىنى تونۇپ يەتكىنىمىزدە بالىلارنىڭ بىرەر نەرسىنى ياخشى بىلىۋېلىشى، ئېسىدە چىڭ ساقلىۋېلىشى ئۈچۈن ئۇلارغا تەكرارلاشنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى ھېس

قىلايمىز، تەكرارلاش پرىنسىپىنىڭ مۇھىملىقىنىڭ دەلىلى شۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭلار يەتتە ياشقا كىرگەندە ناماز ئوقۇشقا بويرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگەندىمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۈنمىسا ئۇرۇڭلار» دېگەن ھەدىسىدۇر. [بۇ ھەدىسنى ئىمام داۋۇد ۋە باشقىلار رىۋايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدىن ئىبارەت ئىسلامدىكى مۇھىم ئەركانغا كۆندۈرۈش ئۈچۈن ئۈچ يىل بەلگىلەپ بەردى. ئەلۋەتتە نامازنىڭ مۇھىملىقى ھەممىزگە مەلۇمدۇر. شۇڭا قۇرئان كەرىمدىمۇ اللە: ﴿ئى مۇھەممەد! ئائىلەڭدىكىلەرنى (ۋە ئۈمىتىڭنى) نامازغا بۇيرۇغىن، ئۆزەڭمۇ ئۇنى ئادا قىلىشقا چىداملىق بولغىن﴾⁽¹⁾ دەپ بۇيرۇغان. دېمەك بىر بالىنى نامازغا بۇيرۇش ئۈچۈن يۇقىرىقى يىللار بويى سەۋر قىلىش لازىم بولىدۇ. بىز سەۋر قىلىشقا دەۋەت قىلىنغان يەتتە ياشتىن تاكى ئون ياشقىچە بولغان ئارىلىقتىكى بۇ ئۈچ يىلنى ھېسابلىساق ئاتا - ئانا بولغۇچى ھەر بىر كۈندە بەش قېتىمدىن نامازغا بويرۇسا 365 كۈندە 5475 قېتىم بويرۇيدۇ، دېگەن گەپ. بۇ سان بۇيرۇشنىڭ قانچىلىك كۆپ تەكرارلىنىدىغانلىقىغا ئەمەس بەلكى يەنە قانچىلىق دەرىجىدە سەۋرچان بولۇشى كېرەكلىكىگىمۇ دالالەت قىلىدۇ. دېمەك بالىنىڭ ئوقۇمىغانلىقىدىن، گەپ ئاڭلىمىغانلىقىدىن ئاسانلا ئۈمىدىسىزلىنىپ ئۇنىڭدىن بەل قويۇۋەتمەسلىكىمىز كېرەك. بالىنىڭ قېلىشى ياكى بىلىشى لازىم بولغان بىرەر ئىشنى ئۇنىڭدىن تەلەپ قىلىنغاندا تەلەپ قىلغۇچى ئەلۋەتتە تەكرارلاشنى، زېرىكمەستىن قايتا - قايتا چۈشەندۈرۈشنى ئېغىر كۆرمەسلىكى لازىم.

مانا بۇ كاتتا ساھەب ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇمۇ بالىلارغا تەكرارلاشنىڭ ئەھمىيىتىنى تونۇپ يەتكەنلىكى ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارغا بالىلىرى ھەققىدە مۇنداق يوليورۇق بىرەتتى: بالىلىرىڭلارنى ياخشىلىققا ئادەتلەندۈرۈڭلار، ھەقىقەتەن ياخشىلىق دېگەن ئادەتتىندۇر.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتىكى سۈننىتىنى تۇتقان ئاساستا بالىلارنى زىيارەت قىلىپ تۇراتتى ۋە ئۇلارغا سالام بېرەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇنداق قىلغانلىقىنى دەلىلەپ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ شۇنداق قىلاتتى، دەيتتى.

بالىلار چوڭلارنىڭ ئۆزلىرىگە تەكرار بىرقانچە قېتىم سالام قىلغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇلارمۇ تەدرىجىي يۈسۈندا بۇنىڭغا ئادەتلىنىپ، سالام قىلىشنى ئۆگىنىدۇ. ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن سالام قىلىش ئۇلارنىڭمۇ ئادىتىگە ئايلىنىدۇ.

تەربىيە، بالىلار بىلەن ماس قەيەسە، بېقىش

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان: «بالىلىرىڭلار يەتتە ياشقا كىرگەندە ناماز ئوقۇشقا بويرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگەندىمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۈنمىسا ئۇرۇڭلار» دېگەن ھەدىستە بالىلارنى بىز ئۇلارنىڭ قىلىشىنى تەلەپ قىلغان بىرەر نەرسىگە تەدرىجىي كۆندۈرۈشتىن ئىبارەت ئۇلارنىڭ تەبىئىيىتىگە ماس كېلىدىغان ناھايىتى مۇھىم بىر پرىنسىپ بار بولۇپ، ھەرقانداق ئىشنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشىدا بولۇپمۇ بالىلار تەربىيەسىدە بىرقانچە باسقۇچنىڭ بولىدىغانلىقى، بولۇپمۇ دىننىڭ تۆۋرۈكى بولغان نامازغا بالىلارنى ھەقىقىي

(1) سۈرە تاھا 132 - ئايەت

كۆندۈرۈشتە بۇ باسقۇچنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەيدىغان مەزمۇن بار. بالىلارنى نامازغا كۆندۈرۈش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ئۈچ باسقۇچ بار:

بىرىنچى، يەتتە ياشقا كىرىشتىن ئىلگىرىكى باسقۇچ بولۇپ: بۇ باسقۇچ بالا ئۈچۈن كۆزىتىش باسقۇچى ھېسابلىنىدۇ، بالا بۇ مەزگىلدە ئاتا - ئانا ۋە باشقىلارنىڭ ناماز ئوقۇغانلىقىنى كۆزىتىدۇ. ئەگەر ئاتا - ئانا ئۇلارنى بۇ ۋاقتلاردا ناماز ئوقۇشقا كۆندۈرۈشكە باشلىسا ياخشىلىق ئۈستىگە ياخشىلىق بولىدۇ.

ئىككىنچى، بۇ بۇيرۇش باسقۇچى بولۇپ، بۇ باسقۇچ يەتتە ياشقا توشقان مەزگىلدىن تارتىپ تاكى ئون ياشقا قەدەم قويغانغا قەدەر داۋام قىلىدۇ. بۇ مەزگىلدە ئاتا - ئانا بولغۇچى بالىسىنى ناماز ئوقۇشقا بويرۇيدۇ ۋە ئۇنىڭ ناماز ئوقۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ.

ئۈچىنچى، بالىلارنى ئۇرۇش ئارقىلىق مەجبۇرلاش باسقۇچى بولۇپ، بۇ باسقۇچتا ئاتا - ئانا ئون ياشقا كىرىپمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۇنىمىغان بالىسىنى ئۇرۇش ئارقىلىق ناماز ئوقۇشقا مەجبۇرلايدۇ.

ھەقىقەتەن مۇشۇ خىلدىكى تەدرىجىي تەربىيەلىش بالىنىڭ پىسخىكىسىدا ۋە ھەرقانداق بىر ئىشنى قوبۇل قىلىشتا ناھايىتى چوڭ رول ئوينايدۇ. چۈنكى بالىلار تېخى بىر ھالەتتىن يەنە بىر ھالەتكە يۆتكىلىۋاتقان يۇمران نوتىلاردىن ئىبارەتتۇر. شۇڭا ئاتا - ئانا بالىلارنىڭ ياخشى ئىشلارنى ئۆزلىرىگە ئۆزلەشتۈرۈۋېلىشى ئۈچۈن ئۇلارغا يول كۆرسىتىپ بېرىشى ۋە ياردەم بېرىشى كېرەك!

رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش

رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش بالىلارنىڭ شەخسىيەتكە تەسىر قىلىدىغان مۇھىم ئامىللاردىن بىرىدۇر، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ تەبىئىي خۇسۇسىيەتلىرىنى ئوڭشاشتىكى ئۈنۈملۈك ئۇسۇللارنىڭ بىرىدۇر. بۇ ئۇسۇل پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەسىدىكى ئەمەلىيەتلىرىدە ئېلىپ بېرىلغان بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىقتۇرۇش ۋە قورقۇتۇش تەلىماتىنى پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا - ئانىلارغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئەجرى ۋە يامانلىقى، ئاسىيلىق، قاخشىتىشنىڭ ئاقىۋىتىنى خەۋەر قىلىش ئارقىلىق بايان قىلدى. مانا بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار ئۈچۈن يولغا قويغان رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش ئۇسۇلىدۇر. بۇ ئەسلىدە اللە تائالا قۇرئان كەرىمدە قوللانغان ئەڭ توغرا ۋە گۈزەل ئۇسۇل بولۇپ قۇرئاندا جەننەت بىلەن قىزىقتۇرۇش، دوزاخ بىلەن ئاگاھلاندۇرۇش دائىم دېگىدەك بىر ئورۇندا كېلىدۇ. بۇنداق قىلىشتىكى ھېكمەت شۇنىڭدىن ئىبارەتكى: ئىنساننىڭ تەبىئىي ئەسلىدە بىرەر نەرسىگە ئەجىر قىلىشقا، ئاندىن ئۇنىڭ ھوسۇلىنى ئېلىشقا ھېرىسمەن، بىرەر خاتا ياكى ناھەق نەرسىدىن يىراقلىشىشقا، ئۇنىڭ يامان ئاقىۋىتىدىن ئۆزىنى ئەپچىشىشقا ھېرىسمەن كېلىدۇ. بۇ يەردە تىلغا ئالغان ئاگاھلاندۇرۇش ۋە قورقۇش ھەرگىزمۇ جان قىيىنغۇچى قاتتىق بىر ئۇسۇل ئارقىلىق قورقۇتۇشقا قارىتىلغان بولماستىن بەلكى بالغا قارىتا ئۇنىڭ قىلغان بىرەر ئەمەلىنىڭ ياخشىلىقىنىڭ نەتىجىسىدىن ئۇنى ئۈمىدلىنىدۇرگەندەك، ياخشى بولمىغان ياكى ناھايىتى خاتا بولغان بىرەر ئەمەلىنىڭ يامان ئاقىۋىتىدىن ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇشتىن ئىبارەتتۇر.

تۆتىنچى بۆلۈم

ئاتا، ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش ۋە ئۇلارنى قانچىنچە تاقىتىشىنى تەكشۈرۈش

قۇرئاندىن ۋە سىيەتلەر

مۇقەددىمە

بىرىنچى: ئاتا - ئانىغا ئۇلار ھايات ۋاقتىدا ياخشىلىق قىلىش.

1 - ياخشىلىقنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ساۋابى.

2 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەرز كۆپايە ئىبادەتلەرنىڭمۇ ئالدىغا قويۇش

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئايالى ۋە دوستلارغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ھەج قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى زىيارەت قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەرزەنتلەرنى ياخشى كۆرۈشنىڭ ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى نەفلە ئىبادەتلەرنىڭ ئالدىغا قويۇش.

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئالدىغا قويۇش.

- پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش توغرىسىدىكى نەمۇنىلىك

مىساللىرى.

3 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش بىلەن بىرگە ئاتا - ئانىغا ئىشلىرىدا ئۇلارغا

ئىتائەت قىلماسلىق.

4 - ئىنسانلار ئىچىدە ياخشىلىق قىلىشقا ئەڭ لايىق كىشىلەر ئاتا - ئانىدۇر.

5 - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش بىلەن ئاتاغا ياخشىلىق قىلىش بىرلا ۋاقىتتا توغرا كېلىپ

قالغاندا ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئاتاغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئورنىغا قويۇش.

6 - سەن ۋە مېنىڭ ئاتاڭغا تەئەللۇقتۇر.

7 - ئاتا - ئانا ھەرقانداق بىر مالدا قەرزدار بولۇپ قالسا ئۇنى ئۇ قەرزدىن قۇتۇلدۇرۇش.

- 8 - ئاتا - ئانا ۋە پەرزەنتلەرنىڭ بىر - بىرىگە دۇئا قىلىشى .
 - 9 - ئاتا - ئانىسىنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولماسلىق .
 - 10 - نەسەبىنىڭ ئاتىغا تەۋەلىكىنى ئاشكارىلاش ۋە ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىش .
 - 11 - ئاتا - ئانىلار ھەج قىلىشقا قۇربى يەتمەسە ئۇلار ئۈچۈن ھەج بەدەل قىلىش .
 - 12 - ئۇلارنىڭ ۋەدىسىنى ئورۇنلاش .
 - 13 - ئاتا - ئانىنى قاخشىتىشنىڭ چوڭ گۇناھ ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە جازا بېرىلىدىغانلىقى .
- ئىككىنچى: ئاتا - ئانىغا ئۇلارنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ ياخشىلىق قىلىش .
- 1 - ۋەدىلىرىنى ئورۇنداش ۋە ۋەسىيەتلىرىنى ئادا قىلىش .
 - 2 - ئۇلارغا دۇئا قىلىش ۋە ئۇلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلەش .
 - 3 - ئاتا - ئانىنىڭ ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى ۋە دوست - يارەنلىرىگە ياخشىلىق قىلىش .
 - 4 - ئۇلار ئۈچۈن سەدىقە قىلىش .
 - 5 - ئۇلار ئۈچۈن ۋاكالىتەن ھەج قىلىش .
 - 6 - ئۇلارنى خوش قىلىش ئۈچۈن ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشقا ئالدىراش .
 - 7 - قەبرىلىرىنى زىيارەت قىلىپ تۇرۇش .
 - 8 - ئۇلارنىڭ قەسەملىرىنى ئورۇنلاش .

قۇرئاندىن ۋەسىيەتلەر

بىرىنچى ئايەت:

﴿پەرۋەردىگارنىڭ پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىبادەت قىلىشىڭلارنى ۋە ئاتا - ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلدى، ئۇلارنىڭ بىرى، يا ئىككىلىسى سېنىڭ قول ئاستىڭدا بولۇپ ياشىنىپ قالسا، ئۇلارغا ئۇھوي دېمىگەن (يەنى ماللىقنى بىلدۈرىدىغان شۇنچىلىك سۆزىنىمۇ قىلمىغان)، ئۇلارنى دۈشكەلمىگەن، ئۇلارغا ھۈرمەت بىلەن يۇمشاق سۆز قىلغىن. ئۇلارغا كامالى مېھرىبانلىقتىن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلىدە بولغىن ۋە: «ئى پەرۋەردىگارم! ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە تەربىيەلىگەندەك ئۇلارغا مەرھەمەت قىلغىن» دېگەن﴾⁽¹⁾

ئىككىنچى ئايەت:

﴿ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق، ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغان، سىلەر مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىپ بارىسىلەر، سىلەرگە قىممىلىرىڭلارنى خەۋەر قىلمەن﴾⁽²⁾.

ئۈچۈنچى ئايەت:

﴿ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئانىسى ئۇنى (قورسىقىدا) ئۈستى - ئۈستىگە ئاجىزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!) ماڭا ۋە ئاتا - ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر. ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغان، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلىدە بولغىن (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىلمىشىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن.﴾⁽³⁾

(1) سۇرە ئىسرا 23، 24 - ئايەتلەر

(2) سۇرە ئەنكە بۇت 8 - ئايەت

(3) سۇرە لوقمان 14، 15 - ئايەتلەر

مۇقەددىمە

بۇ بۆلۈمنىڭ پەرزەنت تەربىيەلىش بىلەن بولغان ئالاقىسى ۋە ئەھمىيىتى ئەر - ئايال ۋە باشقا ھەر تۈرلۈك مۇناسىۋەتتىكى ئىنسانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتكە قارىغاندا بىرقەدەر ئاشكارە ۋە ئوچۇقتۇر. چۈنكى، ئاتا - ئانىلارغا ياخشىلىق قىلىشنى تەۋسىيە قىلىپ كەلگەن ھەدىسلەر ئۇنىڭ پەرزەنتلەرنىڭ ياخشىلىقىدا ناھايىتى زور رول ئوينايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ كەلمەكتە. كىمكى كەلگۈسىدە بالىلارنىڭ ياخشى بولۇشى، ئۆزىگە ۋاپادار بولۇشىنى ئارزۇ قىلىدىكەن ئۇ چوقۇم مەيلى توي قىلغان ياكى تېخى قىلمىغان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ئالدى بىلەن ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشىغا ئالدىرىشى ياخشىدۇر.

ھاكىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «باشقىلارنىڭ ئاياللىرىنى ئېپپەتلەڭلار، سىلەرنىڭ ئاياللىرىڭلار ئېپپەتلىك بولىدۇ، ئاتا - ئانىڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار، ئوغۇللىرىڭلار سىلەرگە ياخشىلىق قىلىدۇ».

تەبەرانى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئاتا - ئانىڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار، ئوغۇللىرىڭلار سىلەرگە ياخشىلىق قىلىدۇ. ئېپپەتلىك بولۇڭلار، ئاياللىرىڭلار ئېپپەتلىك بولىدۇ. بىرىڭلارنىڭ قېرىندىشى ئۇنىڭغا تىغ كۆتۈرۈپ كەلسمۇ ئۇ ھەقلىق بولسۇن ياكى ھەقسىز بولسۇن ئۇنى (ياخشىلىق بىلەن) قوبۇل قىلسۇن! ئەگەر ئۇنداق قىلمىسا، ئۇ مېنىڭ ھەۋزى - كەۋسرىمگە يېقىن كېلەلمەيدۇ».

بىز پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا - ئانىلارنى نېمە سەۋەبتىن قاشتىدىغانلىقىنىڭ تۈپكى سەۋەبىنى تېپىپ چىققاندىن كېيىن بالىلارنى توغرا يولغا باشلاش، ئۇلارنىڭ ياخشىلارنىڭ قاتارىدىن بولۇشى، يۈرۈش - تۇرۇش، مەجەز - خۇلقىنىڭ ئىسلاھ قىلىنىشى ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئۆزىمىزنىڭ ئەمەلىيىتىمىزنى ياخشىلىشىمىز، ئاتا - ئانىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىزنى ياخشىلىشىمىز، ئۇلار بىلەن ياخشى مۇناسىۋەتلىشىشنى تائەتنىڭ ئورنىدا كۆرۈشىمىز، ئاتا - ئانىلارنى قاشتىشتىن قەتئىي تۈردە ئۇزاق بولۇشىمىز لازىم. چۈنكى بىز ئاتا - ئانىلارغا قانداق قىلساق پەرزەنتلىرىمىزمۇ بىزگە شۇنداق قىلىدۇ. بۇ اللە نىڭ ئىلاھىي قانۇنى. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خالغىنىڭنى قىل! سەن قانداق قەز بەرسەڭ شۇنداق قايتۇرىۋالىسەن» دېگەن. [ئابدۇررازاق رىۋايەت قىلغان]

ناۋادا ھەر بىر ئىنسان ئۆز ئەتراپىغا دىققەت بىلەن نەزەر سالسا، يۇقىرىقى ھەدىسنىڭ ئەمەلىيىتىنى كۆۈۋالايدۇ. شۇنداقلا ئاتا - ئانىغا ئاسىيلىق قىلغان ياكى قىلمۇتقان ئىنسانلارنىڭ ئوخشاشلا ئۆزلىرىگە ئاسىي بالىلارنى دۇنياغا كەلتۈرىۋاتقانلىقىنى كۆرىدۇ. بۇ ئۆزگەرمەس قانۇنىيەت. بۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش يەنى پەرزەنتلەرنىڭ ئەخلاقىنىڭ ياخشى بولۇشى ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئاتا - ئانا بولغۇچىلار ياخشىلىشى كېرەك.

خوش! ياخشىلىق قىلىش توغرىسىدا بۇنچىلىك كۆپ توختالدىق، ئۇنداقتا ياخشىلىق قىلىش زادى قايسى ئەمەللەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئاتا - ئانىغا قىلىنىدىغان ياخشىلىق ئۇلارنىڭ ھاياتلىقىدا قىلىنمىدۇ ياكى ئۇلارنىڭ ھاياتىدىن كېيىنمۇ؟

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى تەۋسىيە قىلغان ھەدىسلىرىنىڭ مەزمۇنىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدىكى، ئاتا - ئانىغا ھايات ۋاقتىدىلا ياخشىلىق قىلىش كېرەك بولۇپلا قالماي بەلكى ئۇلار ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىنمۇ ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئالاھىدە ئاساسقا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. دېمەك ئاتا - ئانىغا ئۇلار ھايات ۋاقتىدا ۋە ۋاپاتىدىن كېيىن ياخشىلىق قىلىش بولسا، خۇددى ياخشىلىقنىڭ ئىككى قاننىنى ئېچىۋاتقاندا ئۇزۇن مۇددەتلىك، بەندىلەر ئۈچۈن ئۆتكەزگەن خاتالىقنى تولۇقلىۋالدىغان ئاللا تائالانىڭ رەھمىتىدۇر.

. بۇ ياخشىلىق قىلىش پەرزەنتلەرنىڭ ئاللا نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەپ ۋاستىلىق قىلغان ياخشىلىقى ئارقىلىق ھەم ساۋابقا ئېرىشىش ھەم كەلگۈسىدە پەرزەنتلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە يامانلىق قىلىدىغان ئاسىي، يامان نىيەتلىك پەرزەنتلەردىن بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن ئالدىن خەيرلىك دەسمايە سېلىشتىن ئىبارەتتۇر. ئاللا بىزنى ئاتا - ئانىلارنى قاخشىتىشتىن ساقلىسۇن، بۇ ھەم ئۆزىنى ھەم ئەۋلادلىرىنى ئاللا نىڭ غەزىپىگە دۇچار قىلىشنىڭ بىر ۋاستىسىدۇر. كىشى ئۆزىگە رەھىم قىلىنىشقا سەل قارىغان تەقدىردىمۇ پەرزەنتلىرىگە زۇلۇم قىلىنىدىغان يولغا ھەرگىز ماڭماسلىق كېرەك. كىمكى ئەۋلادلىرىنىڭ ئىككى دۇنيادا بەختلىك بولۇشىنى خالايدىكەن ئۇ ئالدى بىلەن ھەممە ئىشنى ئۆزىدىن باشلىشى، ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىش ئارقىلىق ئاللا نىڭ غەزىبىدىن ساقلىنىشى لازىم.

بىرىنچى: ئاتا - ئانىغا ئۇلار ھايات ۋاقتىدا ياخشىلىق قىلىش

1. ياخشىلىق قىلىشنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ساۋابى

ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىدە، ھېچ شۈبھە يوقتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىلارغا ياخشىلىق قىلىدىغان مۇسۇلمان پەرزەنتلىرىنىڭ ھاياتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ناھايىتى ئېنىق مەلۇماتلار بىلەن بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىدى. مۇسۇلمان پەرزەنتلىرىنىڭ ھاياتىنىڭ ياخشى بولۇشى بولسا پۈتكۈل جەمئىيەتكە قارىتا زور تەسىرگە ئىگىدۇر، شۇنداقلا جەمئىيەتنىڭ ياخشىلىنىشىغا سەۋەب بولىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرىدۇر.

ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ھەرگىزمۇ بىر ئىنساننىڭ ياخشىلىق قىلىشنى خالىسا قىلىدىغان ياخشىلىقلىرىدىن بولماستىن بەلكى شۇ ئىنسانغا ئۇنىڭ قىلىشى ئاللا تەرىپىدىن يۈكلەنگەن ياخشىلىقتۇر. ئەبۇ داۋۇد كۈلەيب ئىبنى مەنفەدىن ئۇ چوڭ دادىسىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى بىر كۈنى ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى ئاللا نىڭ پەيغەمبىرى! مەن كىمگە ياخشىلىق قىلىمەن؟ دەپ سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭغا، داداڭغا، ھەمىشەڭگە، قېرىندىشىڭغا، ئۇنىڭدىن كېيىن خىزمەتچىڭگە، بۇ ھەم ۋاجىپ ھەم سىلە - رەھىمدۇر» دېدى.

ئىمام ئەھمەد مىقداد ئىبنى مەئىدى كەرىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەقىقەتەن ئاللا سىلەرگە ئاناڭلارنى ۋەسىيەت قىلىدۇ، ھەقىقەتەن ئاللا سىلەرگە ئاناڭلارنى ۋەسىيەت قىلىدۇ، ھەقىقەتەن ئاللا سىلەرگە ئاناڭلارنى ۋەسىيەت قىلىدۇ،

ھەقىقەتەن ئاللاھ سىلەرگە داداڭلارنى ۋەسىيەت قىلدۇ. ھەقىقەتەن ئاللاھ سىلەرگە ئەڭ يېقىن تۇغقاننى، ئەڭ يېقىن تۇغقاننى ۋەسىيەت قىلدۇ» [بۇ ھەدىسنى يەنە ئىبنى ماجە ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبىيەش - رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى ماجە ئەبى ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدۇكى: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتا - ئانىنىڭ بالىسى ئۈستىدىكى ھەقىقىي نېمە؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئىككىسى سېنىڭ جەننىتىڭ ۋە دوزىخىڭ» دەيدى.

ئىمام تىرمىزى ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «پەرۋەردىگارنىڭ رازىلىقى ئاتىنىڭ رازىلىقىدا، پەرۋەردىگارنىڭ غەزىبى ئاتاڭنىڭ غەزىبىدە».

ئىمام ئەھمەد ۋە ئەسەئى جاھمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەن ئۇنىڭ بىلەن (يەنى ئاتاڭ بىلەن) بىللە بول، شۇبھىسىزكى جەننەت ئۇنىڭ ئاياقلىرى ئاستىدا».

دېمەك يۇقىرىقى ھەدىسلەر ئاتا - ئانىنىڭ ئاللاھ نىڭ دەرگاھىدىكى ئورنىنىڭ قانچىلىق مۇھىم ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ قانچىلىك مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلىشىمىز ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىشىمىز ناھايىتى مۇھىمدۇر.

ھاكىم ئەبۇ دەردا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئاتا جەننەت ئىشىكلىرىنىڭ ئوتتۇرىدىكىسىدۇر، ئەگەر خالىساڭ ئۇ ئىشكىنى ساقلاپ قالغىن ياكى تاشلىۋەتكىن».

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ دۇنيادىكى ئىپادىلىرى

ئۆمۈر ۋە رىزىقىنىڭ زىيادە بولۇشى:

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ھەر قانداق كىشىنى ئۆمۈرىنىڭ ئۇزۇن، رىزىقىنىڭ زىيادە بولۇشى خۇش قىلسا، ئۇ ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلسۇن ۋە سىلە - رەھىم قىلسۇن!»

ئەبۇ يەئەلا تەبەرانى ھاكىم ۋە ئەلئەسفېھانىيلار مۇئاز ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «كىمكى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلسا، خۇش مۇبارەك بولسۇن، ئاللاھ ئۇنىڭ ئۆمۈرىنى زىيادەت قىلدۇ».

سەۋيان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ھەقىقەتەن بىر ئادەم قىلغان گۇناھى سەۋەبىدىن رىزىقىدىن مەھرۇم قىلىنىدۇ، تەقدىرنى دۇئادىن باشقىسى قايتۇرالمىدۇ، ئۆمۈرنى ياخشىلىقتىن باشقىسى ئۇزارتالمىدۇ» [بۇ ھەدىسنى تىرمىزى رىۋايەت قىلغان]

- ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئاخىرەتتىكى ئىپادىلىرى

1 - دۇنيادىكى گۇناھلىرىغا كەفقارەت بولىدۇ.

تېرىمىزى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ناھايىتى بىر چوڭ گۇناھنى قىلىپ سالدۇم، ماڭا تەۋبە بارمۇ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ بارمۇ دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم: ياق! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىز قېرىندىشىڭ بارمۇ» دېدى. ئۇ ئادەم: ھەئە، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىل» دېدى.

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفەرەد» دېگەن كىتابىدا ئەتتا ئىبنى يەساردىن ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم ئىبنى ئابباسنىڭ يېنىغا كېلىپ: مەن بىر ئايالغا نىكاھلىنىش توغرىلىق ئەلچى كىرگۈزگەن ئىدىم، ئۇ ئايال مېنىڭ تەلپىمنى رەت قىلدى، باشقا بىرى ئۇنىڭ بىلەن نىكاھلىنىش ئۈچۈن ئەلچى كىرگۈزگەن ئىدى، ئۇ ئايال ئۇنى قوبۇل قىلدى، شۇنىڭ بىلەن مەن قىزغىنىپ ئۇ ئايالنى ئۆلتۈردۈم، ئەمدى ماڭا تەۋبە قىلىش يولى بارمۇ؟ دېدى. ئىبنى ئابباس: ئاناڭ ھاياتمۇ؟ دەپ سورىدى، ئۇ ئادەم: ياق، دېدى. ئىبنى ئابباس: اللھ ئەزەزەۋجەللە گە تەۋبە قىل ۋە كۈچۈڭ يەتكىنچە ئۇنىڭغا يېقىنلاش، دېدى. ئاندىم مەن (ئەتتا ئىبنى يەسار) بېرىپ ئىبنى ئابباستىن: سەن نېمە ئۈچۈن ئۇ كىشىدىن ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ھايات ياكى ئەمەسلىكىنى سورۇدۇڭ؟ دەپ سورىدىم. ئۇ: مەن اللھ تائالاغا يېقىنلىشىش ئۈچۈن ئانىغا ياخشىلىق قىلىشتىنمۇ ئەۋزەلرەك ئەمەلنى بىلمەيمەن، دېدى.

2 - جەننەتكە كىرىشكە سەۋەب بولىدۇ

نەسەئى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن جەننەتكە كىردىم، ئۇ يەردە بىر قىرائەت ئاۋازىنى ئاڭلىدىم، مەن: بۇ كىم؟ دەپ سورىۋېدىم، ماڭا: بۇ ھارىسە ئىبنى نوئمان، دەپ جاۋاب بېرىلدى» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە: «ياخشىلىق دېگەن شۇنداق» دېدى. چۈنكى نوئمان ئانىسىغا كۆپ ياخشىلىق قىلاتتى. ئىمام ئەھمەدنىڭ رىۋايىتىدە: ئۇ ئانىسىغا ئەڭ ياخشىلىق قىلىدىغان كىشى ئىدى، دېيىلگەن.

ئىمام مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بۇرنى توپىغا مىلەنسۇن، بۇرنى توپىغا مىلەنسۇن، بۇرنى توپىغا مىلەنسۇن، كىمكى ئاتا - ئانىسى ياكى ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرى قېرىغان ۋاقتىدا ئۇلار بىلەن بىرگە بولۇپمۇ جەننەتكە كىرەلمىگەن كىشىنىڭ بۇرنى توپىغا مىلەنسۇن!» دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىدا ئۆتكەن ھەدىسىدەمۇ: «ئۇ ئىككىسى سېنىڭ جەننەتنىڭ ۋە دوزىخنىڭ» دېگەن.

ئىمام ئەھمەد سەھىھ ئىسنادى بىلەن: «ئاتا - ئانىسى ياكى ئۇ ئىككىسىدىن بىرى بىلەن ئۇلار قېرىغىچە ياشاپ، ئاندىن وزاخقا كىرسە اللھ ئۇنى ئۆز رەھمىتىدىن يىراق قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭغا غەزەپ قىلىدۇ» دېگەن ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغان.

ئۇرۇھ ئىبنى مۇررە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن اللھ دىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلۇقىغا ۋە

سېنىڭ ئاللاھ نىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بەردىم، بەش ۋاخ نامازنى ئوقۇدۇم، مېلىمنىڭ زاكىتىنى بەردىم، رامزان ئېيىدا روزا تۇتتۇم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمكى مۇشۇنىڭ ئۈستىگە ئۆلسە قىيامەت كۈنى پەيغەمبەرلەر، سىددىقلار ۋە شېھىتلەر بىلەن بىللە مۇشۇنداق بولىدۇ» دەپ ئىككى بارمىنى تىكلدى ۋە: «ئاتا - ئانىسىنى قاخشاتمىغانلا بولسا» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرانى رىۋايەت قىلغان]

ھەممىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئاللاھ غا ئاسىي بولىدىغان ئىشلاردا بەندىگە ئىتائەت قىلىشقا بولمايدۇ، ئىتائەت قىلىش پەقەت توغرا بولغان ئىشلاردا بولىدۇ» دېگەن سۆزىنى بىلىمىز.

ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش پەرز كۇپايە ئىبارەتلەرنىڭمۇ ئالدىغا قويۇش

ھەر بىر مۇسۇلمان ئۈچۈن ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش پەرزدۇر. بۇ پەرز بىلەن ئاللاھ پەرز قىلغان باشقا پەرزلەر تەڭ بولالايدۇ يەنى پەرز ناماز، رامزاننىڭ روزىسى، زاكات ۋە دىندا قىلىش مۇھىم دەپ بەلگىلەنگەن ئەمەللەر ۋە پەرز ئەين قاتارىدىكى جىھاد قىلىش قاتارلىقلار ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشتىن ئىبارەت پەرز ئەمەلگە تەڭ بولالايدۇ، پەرزەنت بولغۇچى بۇ ئەمەللەرنى ئادا قىلىشقا ئىمكاننىڭ يېتىشىچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىدۇ. ئەگەر بۇ پەرزلەرنى ئادا قىلغاندا ئىككى پەرزىدىن بىرىنى ئاۋۋال ئادا قىلىشقا توغرا كەلسە، ھەتتا پەرز ئەيننىڭ ئالدىغا ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى قويدۇ، ئىمام غەزالى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش توغرىسىدا كەلگەن ھەدىسلەرنى كەلتۈرگەندىن كېيىن: ئالىملارنىڭ ھەممىسى ھەتتا شۈبھىلىك ئىشلاردا ئاتا - ئانىغا ئىتائەت قىلىشنىڭ ۋاجىپلىقىنى كۆرسىتىدۇ، دېدى.

ئەمما بۇ پەرزلەردىن بەزىلىرى بولسا، مۇسۇلمان جەمئىيىتى ئۈستىدىن ساقىت بولىدىغان ۋە قىلمىغانلارغا گۇناھ يېزىلمايدىغان كۇپايە تۈرىدىكى پەرزلەردىن ئىبارەتتۇر. ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش بۇ پەرزلەرنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ. بۇنداق ئىشلار ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشى جاھىز ياكى مۇستەھەب ئىشلار بىلەن زىت كېلىپ قالغاندا ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش ئەۋەتتە ئەڭ ئالدىنقى ئورۇندا تۇرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىمام غەزالى: كىمكى ئۇنىڭ نەفلى ئىبادىتى ئۇنى پەرز ئەمەل قىلىشتىن مەشغۇل قىلىپ قويسا ئۇ مەغرۇر بولغان بولىدۇ، كىمكى ئۇنىڭ پەرز ئىبادىتى ئۇنى نەفلى ئىبادەت قىلىشتىن مەشغۇل قىلسا، ئۇ ئۆزۈرلۈك بولىدۇ، دېگەن، دەيدۇ.

ئىمام غەزالىنىڭ بۇ سۆزى ئىنسانلارنىڭ ھاياتلىقىدىكى ئىشلارنى جايدا ئورۇنلىشى ۋە بىر - بىرىگە زىت كېلىپ قالغان ئىشلاردا قايسىنى ئاۋۋال قىلىشنى تالۋېلىشى ئۈچۈن بىر قائىدە بولۇپ قالدى. بىز بۇنىڭ ئۈچۈن بىرقانچە ئۆلگىلىك مىساللارنى كەلتۈرىمىز.

1 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش

ھاكىم رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە جاھىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىشىغا كېلىپ: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن جىھاد قىلىشنى ئىرادە قىلدىم ۋە بۇ ھەقتە ساڭا مەسلىھەت سالغىلى كەلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ بارمۇ؟» دەپ سورىدى، ئۇ: ھە، ئە، دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بېرىپ ئۇنىڭ خىزمىتىدە بول، شۇبھىسىزكى جەننەت ئانىلارنىڭ ئايىغى ئاستىدا» دېدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئەي مەلئە ئەڭ ياخشى كۆرىدۇ؟ دەپ سورىدىم. ئۇ: «ۋاقتىدا ئوقۇلغان ناماز» دېدى، ئاندىن قالسىچۇ؟ دېدىم، ئۇ: «ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش» دېدى. مەن ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟ دېسەم ئۇ: «اللە يولىدا جىھاد قىلىش» دېدى.

بۇ ھەدىسنىڭ ئىزاھاتى ھەققىدە ئىبنى ھەجەر ئەسقىلانىي مۇنداق دەيدۇ: ئىبنى تىيىن مۇنداق دېدى: ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى جىھاتنىڭ ئالدىغا قويۇشتا مۇنداق ئىككى سەۋەب بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ بىرى: ياخشىلىقنىڭ پايدىلىقلىرىنى ئالدىغا قويۇش. ئىككىنچىسى: ئۇ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلغان كىشى باشقا ئەمەل قىلغان ئادەملەرنى ئۆزىدىن ياخشى ئەمەللەرنى قىلىپ كېتىۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ قېلىشى مۇمكىن. شۇڭا بۇ يەردە ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ پەزىلىتىنى ئەسكەرتىپ قويماقچى. مەن (ئىبنى ھەجەر ئەسقىلانىي): ئالدىنقى كۆز قاراش ئانچە ئېنىق ئەمەس. ئىككىنچىسى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى جىھادنىڭ ئالدىغا قويغانلىقى جىھاد قىلىشنىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا باغلىق بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. چۈنكى، جىھاد قىلىش ئۈچۈن ئاتا - ئانىسىدىن رۇخسەت سوراش ئۇ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ قاتارىدىندۇر. شۇڭا ئاتا - ئانىنىڭ رۇخسەتسىز جىھادقا چىقىش چەكلەنگەن.

ئىمام مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە ئۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ساڭا ھىجرەت قىلىشقا ۋە اللە يولىدا جىھاد قىلىشقا بەيئەت قىلىمەن ۋە بۇ ئارقىلىق اللە دىن ساۋاب ئۈمىد قىلىمەن، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا - ئانىڭدىن بىرەرەسى ھاياتمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئادەم: ھەئە، ھەر ئىككىلىسى ھايات، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ھەقىقەتەن اللە دىن ساۋاب ئۈمىد قىلىمەن؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ھەئە، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا ئاتا - ئانىڭنىڭ قېشىغا قايتىپ ئۇلارغا ياخشى ھەمراھ بول!» دېدى.

ئىمام بۇخارى بىلەن مۇسلىمدىن بۇ ھەقتە قىلىنغان باشقا بىر رىۋايەتتە: بىر ئادەم كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن جىھادقا چىقىش ئۈچۈن ئىزنى سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا - ئانىڭ ھاياتمۇ؟ دەپ سورىغاندىن كېيىن ئۇ ئادەم: ھەئە، دەپ جاۋاب بەردى، بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇ ئىككىسىدە جىھاد قىل» دېدى.

ھافىز ئىبنى ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇ ئىككىسى ئۈچۈن جىھاد قىل» دېگەن سۆزى ئۈستىدە مۇنداق دېدى: بۇ ئاتا - ئانىڭ بولسا ئۇلار ئۈچۈن ئىمكانىيىتىڭنىڭ بېرىچە ياخشىلىق قىلغىن! شۇبھىسىز بۇ دۈشمەن بىلەن ئۇرۇشقان بىلەن ئوخشاش دەرىجىدە تۇرىدۇ، دېگەن مەنىدەدۇر دېدى.

ئىمام غەزالى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا توغرا كېلىپ قالغان ئىشلار ئۈستىدە توختىلىپ ۋە ئۇنى كېڭەيتىپ مۇنداق دەيدۇ: ئالىملارنىڭ كۆپۈنچىسى ئېنىق ھارام بولمىغان ئەھۋالدىمۇ يەنىلا ئۇلارغا ئىتائەت قىلىش كېرەكلىكىنى تەكىتلەيدۇ يەنى مەسىلەن ئاتا - ئانا بولغۇچى خاپا بولىدىغان ئەھۋالدا ئۇلاردىن ئايرىم تاماق يېمەسلىك لازىم، چۈنكى شۇبھىلىك نەرسىلەردىن ساقلىنىپ تەقۋادارلىق

قىلىشقا نىسبەتەن ئاتا - ئانىنى رازى قىلىش مۇھىمدۇر. ھەتتا شەرىئەتتە جايىز سانالغان ياكى نەفلە ئىبادەت قاتارىغا كىرىدىغان بىرەر سەپەرگە چىققاچقى بولغاندا ئاتا - ئانا بۇنىڭغا رازى بولمىسا بۇ سەپەرگە چىقماستىن كېرەك. ئىسلامدىكى مۇھىم پەرزلەرنىڭ بىرى بولغان ھەجنىمۇ بۇرۇن قىلىش نەفلە ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى، ئۇنى كېچىكىپ ئادا قىلىش بولمىدۇ، ئىلىم تەلەپ قىلىش ناۋادا ناماز ۋە روزىدەك پەرز ئىلىملارنى ئۆگىنىش ئۈچۈن بولمىغاندا مەھەللىدە بۇنى ئۆگىتىدىغان باشقا بىرى بولغىنىدا بۇ ھالەتتە ئىلىم تەلەپ قىلىش نەفلە ئىبادەت ئورنىدا بولىدۇ. ئەگەر ئىسلامنىڭ ئەھكاملىرىنى ئۆگىتىدىغان ئادەم يوق بىر يەردە مۇسۇلماننىڭ ئۇنى ئۆگىنىپ كېلىشى ئۈچۈن ھىجرەت سەپىرى قىلىشى ئاتا - ئانىنىڭ ھەققىگە باغلىنىپ قالماسلىقى كېرەك.

كەسائى ئۆزىنىڭ «بەدائىئە ئەسسانائە» دېگەن كىتابىدا: پەرزەنت ئاتا - ئانىنىڭ ياكى ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرىنىڭ رۇخسىتىسىز ئىلىم ئېلىش ئۈچۈن چىقمايدۇ، چۈنكى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش پەرز ئەين، شۇڭا پەرز كۇپايە ئۈچۈن پەرز ئەينى تاشلاپ قويۇشقا بولمايدۇ، دەپ يازغان.

2 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ئايالى ۋە دوستلىرىغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش

ئىمام تىرمىزى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ (الله ئۇنىڭ يۈزىنى نۇرلۇق قىلسۇن!) دىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەگەر ئۈممىتىم ئون بەش ئىشنى قىلسا، ئۇنىڭغا بالالار يۈزلىنىدۇ، ئۇلار بولسىمۇ، ئايالىغا ئىتائەت قىلىپ ئانىسىنى نارازى قىلسا ۋە دوستىغا ياخشىلىق قىلىپ دادىسىنى تاشلىۋەتسە» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مېنىڭ ئۈممىتىم ئون بەش خىل ئىشنى قىلسا ئۈممىتىمگە بالا كېلىدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىيى اللەنىڭ پەيغەمبىرى! ئۇلار قايسى ئىشلار دەپ سورالدى؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئولچىغا ئېلىنغان ماللار (بايلار ئارىسىدا) قولدىن قولغا ئۆتۈپ يۈرۈلىدىغان سەرمايە قىلىنسا، ئامانەت ئولجا دەپ بىلىنسى، زاكات (مالغا كەلگەن) بىر ئالۋاڭ - سېلىق دەپ قارالسا، ئەر ئايالىغا بويسۇنسا، ئانىسىنى قاخشاتىپ، دوستىغا ياخشىلىق قىلسا، دادىسىغا قوپاللىق قىلسا، مەسچىتلەردە ئاۋازلار كۆتۈرۈلسە، بىر مىللەتنىڭ باشلىقى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ پەسكەش ئادىمىدىن بولسا، بىرەر ئادەمگە ئۇنىڭ يامانلىقىدىن قورقۇپ ھۆرمەت قىلىنسا، ھاراق ئېچىلسە، يىپەك كىيىلسە، (ئويۇن - تاماشىغا قىلىش ئۈچۈن) ناخشىچىلار ۋە چالغۇ - ئەسۋابلار تەيىن قىلىنسا ۋە بۇ ئۈممەتنىڭ كېيىنكىلىرى بۇرۇنقىلىرىغا لەنەت ئوقۇسا، ئۈممىتىم قېزىل شامال بىلەن يەر يۇتۇشنى ياكى سۈرتى ئۆزگەرتىلىپ كېتىش بىلەن تاش يېغىشنى كۆتۈپ تۇرسۇن» دېدى. (1)

ئەبۇ داۋۇد بىلەن تىرمىزى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مېنىڭ بىر ئايالىم بار ئىدى، مەن ئۇنى ياخشى كۆرەتتىم، دادام ئۆمەر بولسا ئۇنى يامان كۆرەتتى، ئۇ ماڭا: سەن ئۇنى تالاق قىلىۋەت! دېدى. مەن بۇ تەلەپنى قوبۇل قىلمىدىم، دادام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا بېرىپ بۇ توغرىدا سۆزلەپ بەرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئۇنى تالاق قىل!» دېدى.

ئىمام ئەھمەد ۋە نەسەئىنىڭ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: مەن ئىنسانلار ئىچىدە ئايال كىشىدە ئەڭ چوڭ ھەققى بار كىشى كىم؟ دەپ

(1) بۇ ھەدىسنى تىرمىزى رىۋايەت قىلدى.

سورىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئېرى» دەپ جاۋاب بەردى، مەن ئەرگىچۇ؟ دەپ سورىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئانىسى» دەپ جاۋاب بەردى.

تۆۋەندىكى بۇ ھەدىس بىزنىڭ غەپلەتتىكى ھاللىمىزدىن ئويغىنىشىمىزغا كۇپايە قىلىدۇ، بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد تەبەرائىنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبى ئەۋفا ياكى ئۇ ئىككىسىدىن قىسقارتىپ ئالغان لەۋزىدىن رىۋايەت قىلغان بولۇپ رىۋايەتتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبى ئەۋفا مۇنداق دەيدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدا ئولتۇراتتۇق، بىر ئادەم كىرىپ: بىر ياش سەكراتقا چۈشۈپ قالغان ئىدى، بىز ئۇنى لا ئىلاھە ئىللەللاھ! دېگەن دېسەك ئۇ بۇ سۆزنى دېيەلمەيۋاتىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ناماز ئوقۇمامتى؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ئوقۇيتتى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇردى، بىزمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تۇردۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالىنىڭ يېنىغا كىردى ۋە ئۇنىڭغا: «لا ئىلاھە ئىللەللاھ، دېگەن» دېدى، ئۇ ياش: دېيەلمەيمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «نېمە ئۈچۈن؟» دەپ سورىدى، باشقىلار بۇ سوئالغا: چۈنكى بۇ بالا ئانىسىنى قاقشىتاتتى، دەپ جاۋاب بېرىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئانىسى ھاياتمۇ؟» دەپ سورىدى، ئۇ ھايات، دەپ جاۋاب بېرىلگەندە ئۇ بالىنىڭ ئانىسىنى چاقىرىپ: «مەن ناھايتى چوڭ بىر ئوت ياقسام ئاندىن ساڭا ئوغلۇڭنى كەچۈرسەڭ بىز ئۇنى ئوتقا تاشلىمايمىز، كەچۈرمىسەڭ تاشلايمىز، دېسەك ئوغلۇڭنى كەچۈرمەسەن؟» دېدى. ئۇ ئايال: ئىي ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنداقتا مەن ئۇنى كەچۈرەي، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداقتا ئاللاھ نى گۇۋاھ قىلغىن ۋە مېنى رازى بولغانلىقىڭغا گۇۋاھ قىلغىن» دېدى. ئۇ ئايال: ئىي ئاللاھ! مەن سېنى گۇۋاھ قىلىمەن! ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئوغلۇمدىن رازى بولغانلىقىمغا گۇۋاھ قىلىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىي يىگىت! سەن ئەمدى لا ئىلاھە ئىللەللاھ ۋەھدەھۇ، لا شەرىكە لەھۇ ۋە ئەشەھەدۇ ئەننە مۇھەممەدەن ئابدۇھۇ ۋە رەسۇلۇھۇ، دېگەن» دېدى. ئۇ يىگىت بۇ سۆزلەرنى دېيەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى دوزاختىن قۇتقۇزغان ئاللاھ غا ھەمدۇسانالار بولسۇن!» دېدى.

3 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى ھەج قىلىشنىڭ ئورنىغا قويۇش: ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مۇسۇلمان ياخشى قۇلغا ئىككى ئەجىرى باردۇر» دېگەنلىكىنى، ۋە ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ يەنە: ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ جېنى ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات ئاللاھ بىلەن قەسەمكى! ئەگەر ئاللاھ يولىدا جىھاد ئېقىلىش، ھەج قىلىش ۋە ئاناغا ياخشىلىق قىلىش قاتارلىق ئەمەللەر بولمىسا ئىدى. مەن قۇل ھالىتىدە ئەۋلۇپ كېتىشىمنى ياخشى كۆرەتتىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

ئەبۇ ھۇرەيرە ئانىسىنى قاتتىق ھۆرمەت قىلغانلىقى ۋە ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇشنى خالىغانلىقى ئۈچۈن تاكى ئانىسى ئەۋلۇپ كەتكىچە ھەج قىلمىغان.

4 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى زىيارەت قىلىشنىڭ ئالدىغا قويۇش: مانا بۇ تۆۋەندىكىسى ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغانلىقىنىڭ پەزىلى بىلەن پۈتۈن ساھەلەردە ئالدىدا بولۇشتەك شەرەپكە ئېرىشكەن، ئانىسى ئۇنىڭغا موھتاج بولغانلىقى ئۈچۈن ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بىرەر قېتىم بولسىمۇ زىيارەت قىلىپ كۆرۈپ كېلىشكە بارالمىغان ئەڭ نەمۇنىلىك ۋە ئەڭ چىرايلىق مىسالدۇركى ئۇ كىشى نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ئۈچۈن نامى تونۇشلۇق بولغان

ئۇۋەيس ئەلقەرەنى دېگەن كىشىدۇر. اللہ بىزنى ۋە سىزنى ئۇ ئادەمنىڭ ياخشىلىقىدا ياخشىلىق بىلەن رىزقلاندۇرغاي!

ئىمام مۇسلىم ئۆسەيد ئىبنى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ھەر قېتىم يەمەندىن كارۋانلار كەلسىلا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلاردىن: ئاراڭلاردا ئۇۋەيس ئىبنى ئامىر، دېگەن كىشى بارمۇ؟ دەپ سوراپتتى. بىر قېتىم كارۋان ئىچىدىكى بىرسى يەنى ئۇ ئۇۋەيس ئەلقەرەنى: خوش! دېدى. ئۆمەر: مۇراد دېگەن جايدىكى قەرەن قەبىلىسىدىنمۇ؟ دېدى. ئۇ: ھەئە، دېدى. سەئدە ئاق كېسەل بولۇپ، ھازىر ئۇ كېسەل ئالامىتىدىن پەقەت تەڭگىنىڭ چوڭلىقىدا جايلا قالدۇمۇ؟ دېدى. ئۇ: شۇنداق، دېدى. ئۆمەر: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «سىلەرگە يەمەن ئەھلىدىن كارۋانلار كېلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇرادتىن ئاندىن قەرەندىن بولغان ئۇۋەيس ئىبنى ئامىر ئىسىملىك بىر كىشى كېلىدۇ، ئۇنىڭدا ئاق كېسەل بار بولۇپ، ھازىر ئۇنىڭدىن بىر تەڭگىگىچىلىك يەردىن باشقىسى ساقايدى، ئۇنىڭ ئانىسى بار، ئۇ شۇ ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىدۇ، ئۇۋەيس ئەگەر اللہ غا قەسەم قىلسا، اللہ ئۇنىڭ قەسمىنى ئورۇنلاپ بېرىدۇ، ئەگەر سەن ئۇنى ئۆزەڭ ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلدۇرالىساڭ، شۇنداق قىل» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، ماڭا مەغپىرەت تىلىگىن! دېدى. ئۇۋەيس ئۆمەر ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىدى، ئاندىن ئۆمەر ئۇنىڭدىن: قايرەدە تۇرۇشنى خالايسىن؟ دەپ سورىدى. ئۇۋەيس: كۇفەدە، دېدى. ئۆمەر: مەن ئۇ يەرنىڭ ۋالىيىسىغا خەت يېزىپ بېرىمۇ، دېدى. ئۇۋەيس: مەن غېرىب ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇشنى بەكرەك خالايمەن، دېدى.

بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغۇچى مۇنداق دەيدۇ: ئىككىنچى يىلى كۇفىنىڭ مۇھتىرەم زاتلىرىدىن بىرى ھەج قىلغىلى كەلدى ۋە ئۆمەر بىلەن ئۇچراشتى. ئۆمەر ئۇنىڭدىن ئۇۋەيسنى سورىدى. ئۇ ئادەم: ئۇ ناھايىتى بىر ۋەيرانە بىر ئۆيدە ئازراق بىر نەرسە بىلەن قېلىپ قالدى، دېدى. ئۆمەر: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سىلەرگە يەمەن ئەھلىدىن كارۋانلار كېلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇرادتىن ئاندىن قەرەندىن بولغان ئۇۋەيس ئىبنى ئامىر ئىسىملىك بىر كىشى كېلىدۇ، ئۇنىڭدا ئاق كېسەل بار بولۇپ ھازىر ئۇنىڭدىن تەڭگىگىچىلىك يەردىن باشقىسى ساقايدى، ئۇنىڭ ئانىسى بار بولۇپ، ئۇ شۇ ئانىسىغا ياخشىلىق قىلغان، ئۇۋەيس ئەگەر اللہ غا قەسەم قىلسا اللہ ئۇنىڭ قەسمىنى ئورۇنلاپ بېرىدۇ، ئەگەر سەن ئۇنى ئۆزەڭ ئۈچۈن مەغپىرەت تەلەپ قىلدۇرالىساڭ، شۇنداق قىل» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئۇ ئادەم قايتىپ بارغاندا ئۇۋەيسكە: ماڭا مەغپىرەت تەلەپ قىل! دېدى. ئۇۋەيس: سەن مۇقەدەس سەپەردىن كەلگەن ئادەمسەن، شۇنىڭ ئۈچۈن ماڭا سەن مەغپىرەت تىلىگىن! سەن ئۆمەر بىلەن كۆرۈشتۈڭمۇ؟ دېدى... ئۇ ئادەم ئۇنىڭ ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىدى. كىشىلەر ئۇۋەيسنىڭ داڭقىنى ئاڭلاپ: ئۇنى ئىزدەپ كېلىشكە باشلىدى. ئۆسەيدنىڭ بىر تونى بولۇپ كىشىلەر: ئۇۋەيسنىڭ بۇ تونى نەدىن كەلگەندۇ، دېيىشەتتى.

5 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى پەرزەنتلىرىگە بولغان مۇھەببەتنىڭ ئالدىغا قويۇش

ئۇۋەندىكىسى بولسا، قاراڭغۇ زۇلمەتلىك دەققىلەردە، جان ئۇزۇش ئالدىدىكى قورقۇنچلۇق دەققىلەردە، ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلغۇچىلارنىڭ قىلغان شۇ ياخشىلىقنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئىلاھىي بىر ياردەمگە ئېرىشىدىغانلىقىغا دەلىل بولىدىغان، ئىخلاسلىق ئەمەلنىڭ كەرىم پەزىلىتىنىڭ يۇقىرىلىقىغا

دەللى بولىدىغان ئىبرەتلىك ۋە ئەمۋىلىك بىر ھادىسە. اللہ بىزنى ۋە سىزنى ئاتا - ئانىلارغا ياخشىلىق قىلغۇچىلاردىن قىلسۇن!

ئىمام بۇخارى ئابدۇللاھ ئىبنى ئومەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئۈچ نەپەر كىشى سەپەرگە چىقىپ قۇنالغۇغا چۈشۈش ئۈچۈن بىر ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە كىرگەندە، تاغدىن بىر قۇرام تاش يۇمۇلاپ چۈشۈپ ئۆڭكۈرنىڭ ئاغزىنى توسۇۋالدى. ئۇلار: بىزنى بۇ تاشتىن پەقەت بىزنىڭ ياخشى ئەمەللىرىمىزنى تىلغا ئېلىپ اللہ غا قىلغان دۇئايىمىز قۇتقۇزالايدۇ، دېيىشتى. ئۇلاردىن بىرى: ئى اللہ! مېنىڭ ياشىنىپ قالغان ئاتا - ئانىم بار ئىدى. مەن داۋاملىق ئاتا - ئانىمنى باشتا غىزالاندۇرۇپ ئاندىن ئائىلەمدىكىلەرنى ۋە خىزمەتكارلىرىمنى غىزالاندۇراتتىم. بىر كۈنى ماللىرىمنى ئوت - چۆپ مول يەردە باقمەن، دەپ يىراقلاپ كېتىپ قىلىپ بەك كەچ قايتىپ كەلدىم. ئاندىن ئاتا - ئانىمنى غىزالاندۇرۇش ئۈچۈن ماللىرىمنى ساغسام، ئۇلار ئۇخلاپ قالغان ئىكەن. مەن ئۇلارنى ئويغىتىشنى لايىق كۆرمىدىم ۋە ئائىلەمدىكىلەرنى ھەم خىزمەتكارلىرىمنى ئۇلاردىن بۇرۇن غىزالاندۇرۇشنى تېخىمۇ لايىق كۆرمىدىم. قاچا قولۇمدا، ئۇلارنىڭ ئويغىنىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. ھەتتا كى تاڭ يورۇپ كەتتى. كىچىك بالىلىرىم ئاچلىقتا پۈتۈمغا ئېسىلىپ يىغلىشاتتى. ئاندىن ئاتا - ئانىم ئويغىنىپ سۈتتى ئىچتى. ئى اللہ! ئەگەر ئاشۇ ئىشنى سېنىڭ رازىلىقىڭ ئۈچۈن قىلغان بولسام بىزدىن مۇشۇ تاشنى كۆتۈرۈۋەتكىن، دېدى. تاش ئازراق كۆتۈرىلدى. لېكىن ئۇلار ئۇ يۈچۈقتىن چىقىپ كېتەلمەيتتى. يەنە بىرى: ئى اللہ! مېنىڭ تاغامنىڭ ماڭا ھەممە ئادەمدىن ئەڭ سۆيۈملۈك كۆرۈنىدىغان بىر قىزى بار ئىدى. يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن ئۇنى، بىر ئەر كىشىنىڭ بىر ئايال كىشىنى بەك ياخشى كۆرگىنىگە ئوخشاش ياخشى كۆرەتتىم، دېيىلگەن. مەن ئۇ قىز بىلەن بىللە بولۇشنى تەلەپ قىلسام، ئۇ مېنى رەت قىلدى. بىر يىلى قورغاقچىلىق بولۇپ كېتىپ ئۇنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈن چۈشۈپ مېنىڭ قېشىمغا كەپتۇ. مەن ئۇنىڭغا مېنىڭ تەلپىمگە قوشۇلۇش شەرتى بىلەن 120 تىللا بەردىم، ئۇ ماقۇل بولدى. ھەتتا مەن ئۇنىڭغا ئېرىشىشكە قادىر بولغان ۋاقىتتىمدا، يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن ئۇنىڭ ئىككى پۇتىنىڭ ئارىلىقىغا ئولتۇرۇپ بولغاندا، ئۇ: اللہ دىن قورققىن، ئالدى بىلەن شەرىئەت ئەھكاملىرىنى بىجىرىپ ئاندىن مەن بىلەن بىر تۇشەكتە بولغىن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇنىڭغا چېقىلىش نىيىتىمدىن ياندىم. ۋاھالەنكى ئۇ قىز مەن ئۈچۈن كىشىلەرنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك كىشى ئىدى. مەن ئۇنىڭغا بەرگەن ئالتۇنلاردىنمۇ كەچتىم. ئى اللہ! مۇشۇ ئىشنى سېنىڭ رازىلىقىڭ ئۈچۈن قىلغان بولسام بىزدىن بۇ تاشنى كۆتۈرۈۋەتكىن، دېدى. تاش يەنە ئازراق كۆتۈرۈلدى، لېكىن ئۇلار ئۆڭكۈردىن يەنىلا چىقىپ كېتەلمىدى.

ئۈچىنچىسى مۇنداق دېدى: ئى اللہ! مەن بىر مۇنچە مەدىكارلارنى ئىشلەتكەن ئىدىم. مەن ئۇ ئۆزىنىڭ ئىش ھەققىنى ئالماي كەتكەن بىر ئادەمدىن باشقا ھەممىسىنىڭ ئىش ھەققىنى بەردىم. مەن ئۇ ئادەمنىڭ ئىش ھەققىنى بولسا سەرمايە قىلىپ ئىشلەتتىم. ھەتتا ئۇنىڭ ماللىرى كۆپىيىپ كەتتى. بىر زاماندىن كېيىن ئۇ ئادەم كېلىپ: ئى اللہ نىڭ بەندىسى! مېنىڭ ئىش ھەققىمنى بەرگىن، دېدى. مەن ئۇنىڭغا: سەن كۆرۈۋاتقان ئاشۇ نەرسىلەر يەنى تۈگە، كالا، قوي ۋە قۇل قاتارلىق ئاشۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى سېنىڭ ئىش ھەققىڭ دېدىم. ئۇ: ئى اللہ نىڭ بەندىسى! مېنى مەسخىرە قىلما، دېدى. مەن ئۇنىڭغا: سېنى مەسخىرە قىلىمىدىم، دېدىم. ئاندىن ئۇ بۇ نەرسىلەرنىڭ بىرىنىمۇ قويماي ھەممىنى ئېلىپ

كەتتى. ئى اللہ! ئەگەر مەن مۇشۇ ئىشنى سېنىڭ رازىلىقىڭ ئۈچۈن قىلغان بولسام، بىزدىن ئۇ تاشنى كۆتۈرۈۋەتكىن، دېدى. تاش كۆتۈرۈلدى، ئۇلار ئۆگۈردىن چىقىپ كەتتى». [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس]

6 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى نەفلى ئىبادەتلەرنىڭ ئالدىغا قويۇش

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىلغان مۇنداق بىر ھەدىسى بايان قىلىنغان: بۇرۇن ئىبادەت بىلەنلا شۇغۇللىنىدىغان بىر ئابد بولۇپ، ئۇ تاغنىڭ چوققىسىدىن بىر جايىنى ئۆزىگە ئىبادەت قىلىدىغان جاي قىلىۋالغاندىن كېيىن دائىم شۇ يەردە ناماز ئوقۇيتتى. بىر كۈنى ئۇ ناماز ئوقۇۋاتقاندا ئانىسى كېلىپ: ئى جۇرەيج! دەپ چاقىردى. ئۇ: ئى اللہ! ئانام ۋە نامىزم، دەپ نامىزنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى. بۇنداق ئەھۋال ئۈچ قېتىم بولدى، ئۈچىنچى قېتىمدا ئانىسى: ئى اللہ! جۇرەيجنى پاهىشە ئايالنىڭ يۈزىگە قاراتمىغىچە ئۇنىڭ جېنىنى ئالمىغىن! دەپ قايتىپ كەتتى. بەنى ئىسرائىل كىشىلىرى جۇرەيجنىڭ ئىبادەتكۈيلىقى توغرىسىدا سۆز قىلىشتى. يولدىن ئازغان ناھايىتى چىرايلىق بىر ئايال بۇلارنى ئاڭلاپ: سىلەر خالىساڭلار مەن ئۇنى ئازدۇرىمەن، دېدى - دە جۇرەيجنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنى ئازدۇرۇشقا ھەرىكەت قىلدى، لېكىن جۇرەيج ئۇنىڭغا قارىمىدى، ئۇ ئايال جۇرەيجنىڭ تۇرالغۇسىدا تۇرۇدىغان بىر پادا باققۇچىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن يامان ئىش قىلدى ۋە ئۇنىڭدىن ھامىلدار بولدى. بالا تۇغۇلغاندا ئۇ: بۇ جۇرەيجدىن بولغان بالا! دېدى. بەنى ئىسرائىللىكلەر جۇرەيجنىڭ ئىبادەتخانىسىغا كېلىپ ئۇنى ناماز ئوقۇۋاتقان يېرىدىن سۆرەپ چۈشۈرۈپ ئۇنىڭ ئىبادەت قىلىدىغان يېرىنى چېقىپ يېقىتتى ۋە ئۇنى ئۇرۇشقا باشلىدى. ئۇ: سىلەر نېمە ئۈچۈن ماڭا مۇنداق قىلىسىلەر؟ دېدى. كىشىلەر: سەن بىر ئازغۇن ئايال بىلەن زىنا قىلدىڭ، ئۇ سەندىن بىر بالا تۇغدى، دېيىشتى. جۇرەيج بالىنىڭ قېشىغا بېرىپ بوۋاقنىڭ قورسىقىغا نۇقۇپ تۇرۇپ: ئى بالا! سېنىڭ داداڭ كىم؟ دەپ سورىدى. ئۇ بالا زۇۋانغا كېلىپ: دادام پالنى پادىچى، دەپ جاۋاب بەردى. بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەر ھەيران قىلىپ جۇرەيجنى سۆيۈپ ۋە سىلاپ: بىز سېنىڭ ئىبادەت قىلىدىغان جايىڭنى ئالتۇندىن قىلىپ ياساپ بېرىمىز، دېيىشتى. جۇرەيج: ياق بۇرۇنقىدەكلا كېسەكتىن قىلىپ ياساپ بېرىڭلار، دېدى. ئۇلار شۇنداق قىلىشتى.

ھافىز ئىبنى ھەجەر مۇنداق دەيدۇ: ئىبنى بەتتال بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: ئانىسىنىڭ بۇنداق دۇئا قىلىشىنىڭ سەۋەبى جۇرەيجنىڭ زامانىدىكى شەرىئەتتە ناماز ئوقۇۋاتقاندا گەپ قىلىش جايىز ئىدى. ئۇنى بىر نەچچە قېتىم چاقىرىسىمۇ جاۋاب بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن ئانىسىنىڭ ھەققىنى كېچىكتۈرگەن بولسۇ. ئىبنى ھەجەر: مېنىڭچە جۇرەيجنىڭ نامازدا تۇرۇپ: ئى اللہ ئانام ۋە نامىزم، دېگەن سۆزى پەقەت پىچىرلاش بىلەنلا دېيىلگەن، ئاۋازىنى بولسا چىقارمىغان، شۇ سەۋەبتىن ئانىسىغا جاۋاب بەرمىگەن ھېسابلانغان.

ھۈسەين ئىبنى سۇفيان، يەزىد ئىبن ھۈشەيبىنىڭ ئاتىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئەگەر جۇرەيج ئالىم بولغان بولسا ئىدى، ئانىسىغا جاۋاب بېرىشىنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىبادەت قىلىشتىن ئەلا ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولاتتى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

7 - ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى اللہ يولىدا ھىجرەت قىلىشتىن ئەۋزەل ئورۇنغا قويۇش.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان بىر رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: مەن سەن تەرەپكە ھىجرەت قىلىشقا بەيئەت بېرىش ئۈچۈن كەلدىم، ئاتا - ئانىم بولسا يىغلاپ قالدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇلارنىڭ قېشىغا قايتقىن ۋە ئۇلارنى يىغلاتقىنىڭدەك ئەمدى ئۇلارنى كۆلدۈرگىن!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

خۇلاسە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىبنى ئاتا - ئانىسى ۋە قىزى فاتىمەگە ياخشىلىق قىلغانلىقى ھەققىدىكى بىر قانچە ئۆرنەك.

ئەبۇ داۋۇد، ئەمىرى ئىبنى سائىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئىبنى دادىسى كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا كىيىمنىڭ بىر تەرىپىنى سېلىپ بەردى، ئۇنىڭدا ئىبنى ئاتىسى ئولتۇردى. ئارقىدىن ئىبنى ئانىسى كەلدى ئۇنىڭغا كىيىمنىڭ يەنە بىر تەرىپىنى سېلىپ بەردى. ئىبنى ئانىسى ئۇ كىيىم ئۈستىدە ئولتۇردى، ئارقىدىن ئىمىلدەش بىر تۇغقىنى كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنى قوچقى ئۈستىدە ئولتۇرغۇزدى ۋە ئۇنى ئالدى تەرىپىدە ئولتۇرغۇزدى.

ئەبۇ داۋۇد، ئەبۇ تۇفەيل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جىئرانەدە گۆش تەقسىملاۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، بۇ چاغلاردا مەن تېخى كىچىك بالا بولۇپ ھايۋاناتلارنىڭ سۆڭەكلىرىنى كۆتۈرۈپ يۈرەتتىم، شۇ چاغدا بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا تونىنى يېيىپ بەردى. ئۇ ئايال ئۇ تون ئۈستىدە ئولتۇردى. مەن باشقىلاردىن ئۇ ئايالنىڭ كىملىكىنى سورۇدۇم، ئۇلار: ئۇ ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىبنى ئانىسى بولىدۇ، دەپ جاۋاب بېرىشتى.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە ماللىك ئەلنىڭ ھەمشىرىسى ئۇممۇ ھانى رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن مەككە فەتھى بولغان يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بارغان ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمە توساپ تۇرغان بىر پەردىنىڭ ئارقىسىدا يۇيىنىۋاتقان ئىكەن، مەن پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالام بەردىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ كىم؟ دەپ سورىدى، مەن: ئەبى تالىپنىڭ قىزى ئۇممۇ ھانى، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇمۇ ھانىغا مەرھەمەت!» دېدى... ھەدىسنىڭ داۋامى بار.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ ئەبى ھازىمدىن رىۋايەت قىلىشىچە سەھل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يارىلىنىشى ھەققىدە سورالغاندا ئۇ: ئۇنىڭ ئالدى تەرىپىدىن تۆت دانە ئۇدۇل چىشى سۇنۇپ كەتتى، بېشىغا كىيگەن تۆمۈر قالىپنى پارچىلاندى، قىزى فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئېقىۋاتقان قاننى يۇيىۋاتتى، ئەلى ئىبنى تالىپ بىر تۈلۈمدىن فاتىمەنىڭ يۇيىشى ئۈچۈن سۇ قۇيۇپ بېرىۋاتتى، فاتىمە بۇنداق يۇغاندا قاننىڭ تېخىمۇ كۆپ ئېقىپ چىقىشىغا سەۋەب بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ: بورىدىن بىر ئاز سۆكۈپ ئېلىپ ئۇنى كۆيدۈرۈپ كۆلىنى ئۇنىڭ جاراھىتىگە باشتى. شۇنىڭ بىلەن قان ئېقىشتىن توختىدى، دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانلىقىنى ئېيتقان.

اللہ غا ئاسىي بولدىغان ئىشلارغا ئاتا - ئانىغا ئىتائەت قىلماسلىق ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇ ئىككىسىگە ياخشىلىق قىلىش توختاتماسلىق

ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشنى بويرۇغان زات اللہ دۇر، ئەگەر بەزى ئاتا - ئانىلار بۇ بويرۇقتىن پايدىلىنىشنى پۇرسەت دەپ بىلىپ اللہ بۇيرىمىغان ئىشلارغىمۇ بالىلىرىنى مەجبۇرىي يۈسۈندۈرۈپ بۇيرۇسا بۇنداق ئەھۋالدا ئاتا - ئانىغا بويسۇنماسلىق اللہ نىڭ دەرگاھىدا گۇناھ ئەمەستۇر. چۈنكى اللہ مۇسۇلمانلارنىڭ اللہ غا ئاسىي بولدىغان ئىشلاردا ئاتا - ئانىغا بويسۇنماسلىققا بويرىدى. بۇ اللہ نىڭ ئۇلارغا بەرگەن رەھمىتى ۋە ياخشىلىقىدۇر. ناۋادا بۇ خىل ئاگاھلاندۇرۇشقىمۇ پەرۋا قىلماي ئۆز خاھىشلىرىدا مەھكەم تۇرسا بالا بولغۇچى بۇ گۇناھ ئىشنى قىلماسلىق بىلەن يەنە ئۇلارغا قارىتا قىلىپ كېلىۋاتقان باشقا ساۋابلىق ئىشلارنىڭ ھەرقاندىقىنى قىلسا بولىدۇ. ئاتا - ئانىلار بەزى ئىشلاردا شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمىگە خىلاپ ئىشلارنى قىلىشىمۇ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشنى بويرۇش ئىسلام ئەخلاقىدۇر. لېكىن پەرزەنت بولغۇچى ئەقىدىگە ھاقارەت ۋە تەنە قىلىش ياكى ئۇنىڭ ئېتىبارىنى چۈشۈرۈش، بىر بەندىنى مۇسۇلمان ياكى ئەمەسلىكىنى ئايرىيدىغان ئىشلاردا ئۇلارغا بوي سۇنسا بولمايدۇ، بۇنىڭدىن باشقا يەنە ھارام ۋە مەكرۇھ تەھرىمگە ئوخشاش گۇناھ بولدىغان ئىشلاردا ئاتا - ئانىغا بويسۇنۇلمايدۇ. ئۇلارغا اللہ نىڭ شەرىئىتىنى، بۇ ئىشلاردىكى ھۆكۈمنى يۇمشاق تىل، خۇش مۇئامىلە ۋە ھېكمەتلىك يول بىلەن يەتكۈزۈش كېرەك. ئەكسىچە بۇ ئىشلاردا ئۇلارغا قوپال، قاتتىق قول، ئېغىر كېلىدىغان سۆز قوللىنىلسا بولمايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانغا بويسۇنۇش پەقەت اللہ غا ئاسىي بولمايدىغان ئىشلاردا توغرا بولىدۇ، پەقەت ياخشىلىققا بۇيرۇلغاندا بويسۇنۇشقا بولىدۇ» دېگەن سۆزى بىزنىڭ بۇ نۇقتىنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشىمىزغا يېتەرلىك دەلىلدۇر.

ئىمام پەخرى رازى تەپسىرىدە مۇنداق دېگەن: ئەگەر ئىنسان بىرەر سىگە ئىتائەت قىلىشقا توغرا كەلسە پەقەت ئاتا - ئانىسىغا بوي سۇنۇشى كېرەك، لېكىن ئۇلارغا بولغان بوي سۇنۇشىمۇ پەقەتلا گۇناھ بولمايدىغان ئىشلاردا بولۇشى كېرەك.

ياش ساھابىلارنىڭ ئارىسىدا بۇنىڭ نۇرغۇن مىساللىرى بار. ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزىنىڭ سەئىد ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان بىر رىۋايىتى بۇنىڭغا ياخشى مىسال بولالايدۇ.

سەئىد مۇنداق دەيدۇ: قۇرئاندىكى تۆت ئايەت مەن توغرۇلۇق نازىل بولدى. ئەسلىدە سەئىدنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قاتتىق غەزەپلىنىپ تاكى سەئىد بۇ دىندىن يانمىغىچە ئۇنىڭ بىلەن گەپلەشمەسلىك ۋە يەپ - ئىچمەسلىك ھەققىدە قەسەم قىلىدۇ ۋە سەئىدكە: مەن اللہ نىڭ ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇغانلىقىنى بىلىمەن، مەن سېنىڭ ئاناڭ، مەن سېنى دىندىن يېنىشقا بۇيرۇيمەن، دەيدۇ. سەئىد ئانىسىنىڭ تەلپىگە قوشۇلمىغاندىن كېيىن ئۈچ كۈنگىچە ھېچنەمە يېمەي - ئىچمەي بەكلا ئاجىزلاپ ھۇشسىز كېتىدۇ، ئۇنىڭ ئۆمىرى ئىسىملىك ئوغلى ئۇنىڭغا سۇ بېرىدۇ، ئۇ سەئىدكە بەتدۇئا قىلىشنى داۋاملاشتۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن اللہ: «ئىنساننى ئاتا -

ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق، ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، سىلەر مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىپ بارىسىلەر، سىلەرگە قىممىشلىرىڭلارنى خەۋەر قىلمەن»⁽¹⁾ دېگەن ئايەت بىلەن: «ئەگەر ئاتا - ئاناڭ سېنى سەن بىلمەيدىغان نەرسىنى ماڭا شېرىك كەلتۈرۈشكە زورلىسا، ئۇلارغا ئىتائەت قىلمىغىن، ئۇلارغا دۇنيادا ياخشى مۇئامىلە بولغىن (يەنى دىنىڭغا زىيان يەتمەيدىغان ئاساستا ياخشىلىق قىلغىن)، ماڭا تائەت بىلەن قايتقان ئادەمنىڭ يولىغا ئەگەشكىن، ئاندىن مېنىڭ دەرگاھىمغا قايتىسىلەر، سىلەرگە قىممىشلىڭلارنى ئېيتىپ بېرىمەن»⁽²⁾. دېگەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدى.

ئىبنى جەرىر، ئىبنى زىيادنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئىبنى سەلۇلنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى چاقىرىپ: «ئى ئابدۇللاھ! ئاتاڭنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى بىلمەسەن!» دەپ سورىدى، ئابدۇللاھ: ئاتا - ئاناڭ ساڭا پىدا بولسۇن ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتام نېمە دەيدۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ بىز مەدىنىگە قايتساق ئۇنىڭدىن ئەڭ ئىززەتلىك بولغان ئادەم ئەڭ خار ئادەمنى چوقۇم چىقىرىدۇ، دەيدۇ» دېدى. ئابدۇللاھ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! اللە بىلەن قەسەمكى! ئاتام ھەقىقەتەن توغرا ئېيتىپتۇ، اللە بىلەن قەسەمكى! سەن بولساڭ ئەڭ ئىززەتلىك، ئۇ بولسا ئەڭ خار ئادەمدۇر، ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! اللە بىلەن قەسەمكى! سەن مەدىنىگە كەلگىن، مەدىنە ئەھلى ساڭا ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشتا مېنىڭدەك بىرىنىڭ يوقلىقىنى ساڭا ئېيتىپ بېرىدۇ، ئەگەر اللە ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرى ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ كېلىشىمگە رازى بولسا، مەن ئەلۋەتتە ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ كېلىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق!» دېدى. ئۇلار مەدىنىگە قايتىپ كەلگەندە ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئىبنى ئەبۇسەلۇلنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ مەدىنىگە كىرىدىغان دەرۋازىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ قىلىچىنى يالاڭچىلاپ دادىسىنىڭ ئېشىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەدىنىگە قايتساق ئۇنىڭدىن ئەڭ ئىززەتلىك ئادەم ئەڭ خار ئادەمنى قوغلاپ چىقىرىدۇ، دېگەن ئادەم سەنمۇ؟ اللە بىلەن قەسەمكى! كىمنىڭ ھەقىقىي ئىززەتلىك ئادەم ئىكەنلىكىنى ئەمدى بىلىپ قالسىن، اللە بىلەن قەسەمكى! ئەمدى ئۇنىڭ ساپسىمۇ پاناھلىق بەرمەيدۇ، سەنمۇ ئۇنىڭغا اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئىزنى بىلەن پاناھلىق بەرمەيسەن، دېدى. ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئىبنى ئەبۇسەلۇل: ھەي خەزىرەجلەر! ئۇغۇلۇم مېنى ئۆيۈمگە كىرىشتىن توسۇۋالدى... دەپ ۋاقىردى. بۇ چاغدا ئوغلى: اللە بىلەن قەسەمكى! ئۇ پەقەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزنى بىلەنلا كىرەلەيدۇ، دېدى. بۇ يەرگە بىرقانچە ئادەم كېلىپ ئۇنىڭغا گەپ قىلىپمۇ باقتى، لېكىن ئۇ: ئۇ پەقەت اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ئىزنى بىلەنلا كىرەلەيدۇ، دېگەن سۆزدە چىڭ تۇردى. ئۇ كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ بولغان ئەھۋالنى يەتكۈزدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا بېرىپ دەڭلار، ئۇ ئاتىسىنى كىرگىلى قويسۇن!» دېدى. ئۇلار قايتىپ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى يەتكۈزۈۋېدى، ئوغلى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزنى بولسا كىرگىن! دېدى.

(1) سۇرە ئەنكە بۇر 8 - ئايەت

(2) سۇرە لوقمان 15 - ئايەت

ھەمدى مۇسئەددە مۇنداق دېگەن: ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي ئىبنى سەلۇننىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئاتىسىغا: «ئەلەيھىسسالام! سەن: ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ئەڭ ئەزىز، مەن ئەڭ خار ئادەممەن، دېمىگىچە ھەرگىز مەدىنىگە كىرەلمەيسەن، دېگەن.

ئاتا - ئانىلارغا دۇنيالىق ئىشلىرىدا ياخشىلىق قىلىش، ئۇلارغا قارىتا ئەۋلادلىق بۇرچىنى ئادا قىلىش بولسا، ئۇزۇل - كېسىل داۋام قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلاردىندۇر. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئۆزلىرىنىڭ كىتابلىرىدا ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئەسمانىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: ئانام مۇشەرىك ئىدى، ھۇدەيبىيە سۇلھىسى بولغان ۋاقتىدا ئانام مېنىڭ قېشىمغا كەلدى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ: ئانام مەندىن بىر نەرسە تەلەپ قىلىپ كەلدى، ئۇ كاپىر بولسىمۇ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلدىمەن؟ دەپ سورۇدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھە! ئۇنىڭغا سىلە - رەھىم قىلىڭ!» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىبنى ئۇبەيەنە مۇنداق دەيدۇ: شۇ ئىشتىن كېيىن ئاللاھ تائالا: ﴿كۇففارلاردىن﴾ سىلەر بىلەن ئۇرۇش قىلمىغان ۋە سىلەرنى يۇرتۇڭلاردىن ھەيدەپ چىقارمىغانلارغا كەلسەك، ئاللاھ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلاردىن، ئۇلارغا ئادىل بولۇشىڭلاردىن سىلەرنى توسمايدۇ، شۇبھىسىزكى، ئاللاھ ئادىللارنى دوست تۇتىدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى.

مۇسۇلمان پەرزەنتلەر ئاتا - ئانىسىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارغا قارىتا ھۆرمەت، مېھرى - شەپقەت بىلەن، ئىللىق مۇئامىلە ۋە چىرايلىق سۆزلەر بىلەن دەۋەت ئېلىپ بېرىشى لازىم. بۇنداق قىلغاندا ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلەردە كۆرۈلگەن بۇ ئېسىل مۇئامىلىدىن تەسرلىنىدۇ، ئۇلاردىكى ئىسلامىي ئەخلاقىدىن تەسرلىنىدۇ - دە، ئىسلامغا بولغان ھېرىسمەنلىكى ئارتىدۇ، مانا بۇ ئاتا - ئانىلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشنىڭ ھېكمەتلىك يولى.

بۇ ھەقتە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىسىنى مۇسۇلمان بولۇشقا دەۋەت قىلغان ئۇسۇلى بىز ئۈچۈن ياخشى بىر ئۆلگە بولالايدۇ. ئاللاھ بۇ ھەقتە قۇرئان كەرىمدە مۇنۇ ئايەتلەرنى بايان قىلغان: ﴿ئى مۇھەممەد! كىتابتا (يەنى قۇرئاندا) ئىبراھىم (قىسسىسى) نى بايان قىلغان، ئۇ ھەقىقەتەن تولمۇ راستچىل پەيغەمبەر ئىدى. ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم ئاتىسىغا ئېيتتى: «ئى ئاتا! نېمىشقا ئاڭلىمايدىغان، كۆرمەيدىغان ۋە ساڭا ھېچ نەرسىگە ئەسقا تىمىدىغان نەرسىلەرگە چوقۇنسىن. ئى ئاتا! ماڭا سەن بىلمەيدىغان ئىلىملەر نازىل بولدى، ماڭا ئەگەشكىن، سېنى توغرا يولغا باشلايمەن، ئى ئاتا! شەيتانغا چوقۇنمىغان، شەيتان مەرھەمەتلىك ئاللاھقا ھەقىقەتەن ئاسىيلىق قىلدى. ئى ئاتا! سېنىڭ مەرھەمەتلىك ئاللاھنىڭ ئازابىغا قېلىشىڭدىن، شەيتاننىڭ ھەراھىمغا ئايلىنىپ قېلىشىڭدىن قورقمەن، ئۇ (يەنى ئازەر) ئېيتتى: «ئى ئىبراھىم! سەن مېنىڭ ئىلاھلىرىمدىن يۈز ئۈرۈمە كىچىمۇسەن، ئەگەر سەن (مۇنداق قىلىشتىن) يانمىساڭ، چوقۇم سېنى تاش - كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرىمەن، ئۇزاق زامان مەندىن يىراق تۇرغىن» ئىبراھىم ئېيتتى: «ساڭا ئامانلىق بولسۇن، پەرۋەردىگارىمدىن ساڭا مەغپىرەت تىلەيمەن، ئاللاھ ماڭا ھەقىقەتەن مېھرىباندۇر. سىلەردىن ۋە سىلەر ئاللاھنى قويۇپ چوقۇنۇۋاتقان نەرسىلەردىن يىراق بولمەن، پەرۋەردىگارىمغا ئىبادەت قىلمەن، پەرۋەردىگارىمنىڭ ئىبادىتىدىن مەھرۇم بولۇپ قالماسلىقىنى

(1) سۇرە مۇمتەھىنە 8 - ئايەت

ئۈمىد قىلمەن» ئۇ ئۇلاردىن ۋە ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئىكەنلىكىنى قىيىنچىلىق بىلەن چۈشەندۈرۈۋاتقان نەرسىلىرىدىن يىراقلاشتى، ئۇنىڭغا بىز ئىسھاق بىلەن يەتقۇبىنى ئاتا قىلدۇق، ئۇ ئىككىسىنىڭ ھەر بىرىنى پەيغەمبەر قىلدۇق، ئۇلارغا بىزنىڭ رەھىمىمىزنى ئاتا قىلدۇق، ئۇلارنىڭ نامىنى بەلەن ۋە يۇقىرى قىلدۇق»⁽¹⁾.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئانىسىنى دىنغا دەۋەت قىلىش يولىمۇ بىز ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ئۇسۇل بولالايدۇ. ئىمام بۇخارى ئۆزىنىڭ «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ئەبۇ كەسىر تەمىمدىن ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: يەھۇدىي ۋە خىرىستىئانلاردىن مېنىڭ ھەققىمدە ئاڭلىغانلار مېنى ياخشى كۆردى، مەن ئانامنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى تولىمۇ ئۈمىد قىلاتتىم، لېكىن ئۇ بۇنى قوبۇل قىلغىلى ئۇنمايتتى. مەن ئۇنىڭغا بۇ ھەقتە نۇرغۇن سۆز قىلغان بولساممۇ ئۇ ئاڭلىمىدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا ئەھۋالنى دېدىم ۋە ئانامنىڭ مۇسۇلمان بولۇشى ئۈچۈن دۇئا قىلىشىنى تەلەپ قىلدىم. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدىن قايتىپ كەلسەم ئانام ئۆيىنىڭ ئېشىكىنى تاقىۋاپتۇ: ئۇ ئى ئەبۇ ھۇرەيرە! مەن مۇسۇلمان بولدۇم، دېدى. مەن بۇ ئەھۋالنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزدۈم ۋە سەن ئانام بىلەن ئىككىمىز ئۈچۈن ئالدىغا دۇئا قىلساڭ! دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەندەڭ ئەبۇ ھۇرەيرە بىلەن ئۇنىڭ ئانىسىنى ئىنسانلارغا، كىشىلەرگە ياخشى كۆرسەتكىن!» دەپ دۇئا قىلدى.

ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمەككە فەتھى بولغاندا ئاتىسىنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىنى ئۈمىد قىلىپ ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئالدىراشلىق بىلەن ئېلىپ باردى، بۇ چاغدا ھەقىقەتەن ئۇنىڭ تىلىكى ئەمەلگە ئاشقان ئىدى.

ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەككە فەتھى قىلىنىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلۇغ جايغا چۈشكەن يىلى ئەبۇ قۇھافە (يەنى ئەبۇ بەكرى) ئەڭ كىچىك قىزىغا: ئى قىزچىقىم! مېنى ئەبۇ قۇبەيسەگە باشلاپ كىرىڭ، دېدى. ئۇ ئەما بولۇپ قالغان ئىدى، قىزى ئۇ يەرگە باشلاپ كىردى، ئەبۇ قۇبەيسە: ئى قىزچاق، نېمىلەرنى كۆرىۋاتىسىز؟ دەپ سورىدى، قىز: سانسىز كۆپ ئادەملەرنى ۋە ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىر ئادەم باش بولۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم، دېدى. ئەبۇ قۇبەيسە: ئاۋۇ ئېتىمىنى ئېلىپ كېلىڭ، دېدى، ئاندىن: ئى قىزچىقىم؟ ئەمدى نېمىلەرنى كۆرىۋاتىسىز؟ دېدى. قىز: ئۇ ئىنسانلارنىڭ تارقالغانلىقى كۆرىۋاتىمەن، دېدى. ئەبۇ قۇبەيسە: ئۇنداقتا ئاتىنى جايغا قويۇپ مېنى تېزدىن ئۆيگە ئېلىپ كىرىڭ، دېدى. ئاندىن ئۇ قىز ئۇنىڭ يېنىدىن تېزلا چىقىپ ئەبتەھ دېگەن جايدا ئولتۇردى، ئۇنىڭ بويىنىدا قەغەزىدىن ياسالغان بىر بويۇن ئاسقۇلىقى بار ئىدى، بىر ئادەم ئۇنى كۆزىتىپ تۇرغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسجىدكە (يەنى ھەرەم مەسجىدگە) كىرگەندە ئۇ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ چىقىپ ئاتىسىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يېتىلەپ ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: بۇ بوۋايىنى ئۆيدە ئولتۇرغۇساڭلار، مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بارسام بولمامتى؟» دېدى. ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭ سېنىڭ ئالدىڭغا كېلىشى تېخىمۇ بەكرەك ھەقىقەت، دېدى ۋە ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئولتۇرغۇزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كۆكسىنى سىلاپ تۇرۇپ: «مۇسۇلمان بولغىن، سالامەت

(1) سۈرە مەريەم 41 - 50 - ئايەتكىچە

قالسەن؟ دېدى. ئۇ مۇسۇلمان بولدى. بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە ئىمام مۇسلىمنىڭ شەرتىگە ئۇيغۇن ھالدا رىۋايەت قىلغان.

ئىنسانلار ئىچىدە پەسۋەبەت بولۇشقا ئەڭ لايىق كىشىلەر ئاتا . ئانىلار

نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ھاياتتا دوست ۋە ھەمسۆھبەت تۇتۇشتا خاتالىشىدۇ، ئۇلار ۋاپادار ۋە ئىخلاسمەن دوست تاپالماي ئۇلارنى ئىزدەشكە ناھايىتى بەك كۆپ كۈچ سەرپ قىلىشىدۇ، ئۇلار ئۇزۇن مۇدەت كۈچ ۋە ئەقىل - ئەقىدە سەرپ قىلىپ تاپقان دوستلىرى ياكى ئۇلارغا ئىشىنىپ ئۇلار ئۈچۈن ساداقەتمەنلىك كۆرسەتكەن دوستلىرىنىڭ كۈنلەرنىڭ بېرىدە ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدەك ئۈنچۈلا سادىق دوستلاردىن ياكى ئىشەنچلىك، ۋاپادار دوستلاردىن ئەمەسلىكىنى سېزىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا قىلغان ئەقىدىسىگە ئېچىنىپ ھەسرەتلىنىدۇ، ئۈمىدىسىزلىنىدۇ.

اللە تائالانىڭ بەندىلىرىگە رەھمەت قىلىش يۈزىسىدىن ئەۋەتكەن ئەلچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللە نىڭ بەندىلىرىنىڭ بۇ تەرەپتىكى ئاجىزلىقى ۋە موھتاج بولىدىغانلىقىنى بىلىدىغان، اللە نىڭ ئىنسانلارغا كۆرسەتكەن بۇ تەرەپتىكى مېھرىبانلىقىنى، ئىنساننىڭ ھەمسۆھبەت بولۇشقا ئەرزىيدىغان ھەقىقىي دوستىنىڭ ئاتا - ئانا ئىكەنلىكىنى تۆۋەندىكى سۆزلىرى بىلەن مۇنداق يەتكۈزدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئىنسانلار ئىچىدە مەن ھەمسۆھبەت بولۇشقا ئەڭ لايىق كىشى كىم؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دېدى. ئۇ ئادەم: ئاندىن كېيىنچۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دېدى. ئۇ ئادەم: ئاندىن كېيىنچۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دېدى. ئۇ ئادەم: ئاندىن كېيىنچۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ» دېدى.

بەزىلەر ھاياتتا بەلكىم: مەن دوستقا ياكى سۆھبەتداشقا موھتاج ئەمەسمەن! دېيىشى مۇمكىن، بۇنىڭغا بېرىلىدىغان جاۋاب: مەيلى سىز بىھاجەت بولۇڭ ياكى بولماڭ بۇ سىزنىڭ ئىشىڭىز، بىراق شۇنى ئۇنۇتماڭكى، سىزنىڭ ئاتا - ئانىڭىز ئۆزلىرىنىڭ ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك مەسلىھەتلىرىدە، ئائىلىدىكى باشقا قېرىنداشلىرىڭىزنىڭ تۇرمۇش ئېھتىياجىغا ئائىت ئىشلاردا سىز بىلەن مەسلىھەتلىشىشكە، ھەمسۆھبەت بولۇشقا، پىكىر ئالماشتۇرۇشقا موھتاجدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىقى ھۆكۈم خارەكتېرلىك جاۋابى ئىنساننىڭ ئاتا - ئانىغا ھەمسۆھبەت بولۇشقا ھامىنى موھتاج بولىدىغانلىقىغا بېرىلگەن بېشارەتتۇر.

ئانىغا ياتىشلىق قىلىش بىلەن ئاتىغا ياتىشلىق قىلىش بىرلا ۋاقىتقا توغرا كېلىپ قالغاندا ئانىغا ياتىشلىق قىلىشنى ئالدىغا قويۇش

ھافىز ئىبنى ھەجەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىدىكى ئارقا - ئارقىدىن ئۈچ قېتىم ئانىغا ئىشارەت قىلغان ھەدىسنى شەرھىلەپ مۇنداق دېدى: ئىبنى بەتتال بۇ ھەقتە: ئاتىغا نىسبەتەن ئېيىتقاندا

ئانغا ئۈچ ھەسسە ئارتۇق ياخشىلىق قىلىش كېرەك، چۈنكى: ئانا قورساق كۆتۈرۈش، تۇغۇتتا قىيىنلىش ۋە كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ جاپاسىنى تارتىپ بۇ جاپالار ئۈستىدىن غالىپ كەلگەندىن كېيىنكى باسقۇچتا ئاندىن ئاتا بېقىشتا، تەربىيەلەشتە ئانغا شېرىك بولىدۇ، دېگەنلەرنى بايان قىلىدۇ.

اللہ تائالا قۇرئان كەرىمدە ئىشارەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىنساننى ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق. ئانىسى ئۇنى (قورسىقىدا) ئۈستى - ئۈستىگە ئاجىزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!) ماڭا ۋە ئاتا - ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن، ئاخىر قايتىدىغان جاي مېنىڭ دەرگاھىمدۇر﴾⁽¹⁾

ئىمام قۇرتۇبى: بۇ ھەدىستە كۆزدە تۇتۇلغان مەقسەت، ئانا بولغۇچى بالىسىدىن ياخشىلىقتىن كۆپرەك ئىگە بولۇشىغا ھەقىقەتتۇر، ناۋادا ئاتاغا ياخشىلىق قىلىش بىلەن ئانغا ياخشىلىق قىلىش تەڭ ئورۇنغا كېلىپ قالغاندا ئانغا ئاۋۋال ياخشىلىق قىلىشقا ئىشارەتتۇر، دەيدۇ.

قازى ئىياز: ياخشىلىق قىلىشتا ئانىنى ئاتىنىڭ ئالدىغا قويۇش مەسلىسىدە كۆپ ساندىكى ئالىملار ئورتاق پىكىردە، لېكىن بەزى ئالىملار ياخشىلىق قىلىشتا ئاتا بىلەن ئانا ئوخشاش ئىمتىيازغا ئىگە، دەيدۇ، ئۇلار بۇ پىكىرنى ئىمام مالىكتىن نەقىل قىلىپ ئېلىشقان، ئەڭ توغرىسى ئەۋەلقسىدۇر.

مەن (يەنى ئىبنى ھەجەر): شافىئىي مەزھەبىدىكىلەرنىڭ بەزىلىرى ئىككىنچى كۆز قاراشنى ئالدى، لېكىن ھارىس ئەلمۇھاسەبىدىن: ئانغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئەۋزەللىكىدە كۆپچىلىكنىڭ ئورتاق پىكىردە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى، ئەمما مەن ئىككىنچى كۆز قاراشنى تەكشۈرۈپ بېقىشقا تېگىشلىك دەپ قارايمەن، دېدى.

يۇقىرىدا قەيت قىلىنغان ئىمام مالىكتىن نەقىل قىلىندى، دېگەن كۆز قاراشمۇ ئۇنىڭدىن نەقىل قىلىنغانلىقىدا ئىشەنچلىك ئەمەستۇر، چۈنكى ئىبنى باتال ئۇنى نەقىل قىلمىغان، ئىبنى باتال بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: مالىك: مېنى ئاتام تەلەپ قىلدى، ئانام مېنى مەننى قىلدى، دېگەنلىكى ھەققىدە سورالغاندا: ئاتاڭغا ئىتائەت قىل، ئاناڭغا ئاسىي بولما، دېگەن. بۇ ئۇنىڭ ئاتا - ئانغا ياخشىلىق قىلىشتا ئۇ ئىككىسىنى ئوخشاش ئورۇنغا قويۇشقا دالالەت قىلىدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇنىڭغا قىلغان دالالىتىمۇ ئۇنچىۋالا ئاشكارا ھالدا ئەمەس.

ئىمام لەيس يۇقىرىقى سوئال ھەققىدە سورالغاندا: ئۇ ئاناڭغا ياخشىلىق قىل، چۈنكى ئۇ ياخشىلىقنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسسىگە ھەقىقەتتۇر، دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئىمام بۇخارى ئۆزىنىڭ «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ئىمام ئەھمەد، ئىبنى ماجە قىلغان رىۋايەتنى ئىمام ھاكىم تەستىقلىغاندىن كېيىن مۇنۇلارنى رىۋايەت قىلغانلىقى بايان قىلىنغان: «اللہ تائالا سىلەرگە ئاناڭلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئاناڭلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئاناڭلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئاناڭلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئاناڭلارنى تەۋسىيە قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن يېقىنىڭلارنىڭ يېقىنلىرىدىن باشلاپ تەۋسىيە قىلىدۇ.»

(5) - سۇرە لوقمان 14 - ئايەت

ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئەبى رەمسەدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاناڭ ۋە ئاتاڭ، ئاندىن قالسا ھەمىشە ئاكا - ئۇكا قېرىندىشىڭ ئاندىن قالسا يېقىنلىرىڭدىن يېقىنلىرىڭ» دېگەنلىكى بايان قىلىنغان.

بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇشۇنداق بايان قىلغان، ئەھمەد ئىبنى خابان بولسا ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىڭدىن دېگەن مەنادا بايان قىلغان. ئىياس: بەزى ئۆلىمالار ھەدىستە قەيت قىلىنغان بوۋىلىرى بىلەن ئەر قېرىندىشىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىككىلىنىپ قېلىشقان، كۆپىنچە ئۆلىمالار بوۋىسىنى كۆزدە تۇتقان، دېگەن قاراشتۇر.

ئانغا ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئانغا ياخشىلىق قىلىشتىن مۇتلەق تۈردە ئەلا ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى بولسا، ئىمام ئەھمەد ۋە نەسەئىنىڭ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلغان تۆۋەندىكى ھەدىسىدۇر. ئائىشە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئايال كىشىدە كىمنىڭ ھەقىقىي ئەڭ چوڭ؟ دەپ سورىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئېرىنىڭ» دېدى. مەن: ئەر كىشىدىچۇ؟ دەپ سورۇدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئانىسىنىڭ» دەپ جاۋاب بەردى.

ئانغا ياخشىلىق قىلىشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇشنىڭ دەلىلى ئۈچۈن ئەمىرى ئىبنى شۇئەيبىنىڭ بوۋىسىنىڭ ئاتىسىدىن قىلغان مۇنۇ رىۋايىتى دەلىل بولالايدۇ. بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئوغلۇمنى قورسۇقىمدا كۆتۈرۈپ، تۇغۇپ ئۇنى ئېمىتىپ، كۆتۈرۈپ يۈرۈپ بېقىۋاتقاندا ئۇنىڭ ئاتىسى مېنى تالاق قىلىۋەتتى ۋە ئوغلۇمنى مېنىڭدىن تارتىۋالماقچى بولۇۋاتىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «باشقا بىرىگە ياتلىق بولمىسىڭىزلا سىز بالىنى ئۆزىڭىزدە ئېلىپ قېلىشقا ھەقىقىي» دېدى.

سەن ۋە مېنىڭ ئاتاڭغا تەئەللۇقتۇر

ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجەلەر ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمىرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بىر ئادەم كېلىپ: ئىيى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ بىر ئوغلۇم ۋە بىر مۇنچە مېلىم بار، ئاتام بولسا ماللىرىمنى ئېلىۋالىدۇ. دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ۋە مېنىڭ مېلىڭ ئاتاڭغا تەئەللۇقتۇر، پەرزەنتىڭلار ئەڭ پاك كەسپىڭلاردۇر، پەرزەنتىڭلار كەسپ قىلىپ تاپقانى يەڭلەر» دېدى.

ئەبۇ ھەنىفە (اللە ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن!) ئائىشەنىڭ رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «شۇبھىسىزكى پەرزەنتىڭلار سىلەرنىڭ كەسپىڭلاردۇر ۋە اللە نىڭ سىلەرگە بەرگەن ھەدىيەسىدۇر، اللە خالىغان كىشىگە ئەركەك، خالىغان كىشىگە قىز ھەدىيە قىلىدۇ».

ئىمام بۇخارى، ترمىزى، نەسەئى ۋە ئىبنى ماجەلەرنىڭ رىۋايىتىدە: «يېگەنلىرىڭلارنىڭ ئەڭ پاكىزى كەسپ قىلىپ تاپقانىلىرىڭلاردۇر، شۇبھىسىزكى ئەۋلادىڭلار سىلەرنىڭ كەسپلىرىڭلاردىندۇر» دەپ بايان قىلىنغان.

ئىمام قۇرتۇبى جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئوغلى بىلەن ياشانغان بىر ئاتا ئوتتۇرىسىدىكى مۇنداق بىر ۋەقەلىكىنى بايان قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتام مېنىڭ مېلىمنى ئېلىۋالدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئاتاڭنى ئېلىپ كەل!» دېدى. ئاندىن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «اللە ئەزەۋجەل ساڭا سالام يوللىدى ۋە ساڭا ئۇ قېرى ئادەم كەلسە ئۇ ئادەمنىڭ كۆڭلىدە ھەتتا ئۆزىنىڭمۇ قۇلقى ئاڭلىمىغان سۆزى بار، دەيدۇ» دېدى. ئۇ قېرى ئادەم كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوغلۇڭ نېمە دەپ شىكايەت قىلىدۇ؟ سەن راستىنلا ئۇنىڭ مېلىنى ئېلىۋالماقچى بولدۇڭمۇ؟» دېدى. ئۇ قېرى ئادەم: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئۇنىڭ ئۆزىدىن سوراپ باق، ئۇ پەقەت ئاتىسىنىڭ ھەمىشەلىرىنىڭ بىرىگە ياكى ئانىسىنىڭ ھەمىشەلىرىنىڭ بىرىگە ياكى ماڭا ئاتا قىلىدىغىنى ئەمەسمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە... بۇنى بولدى قىلايلى، سەن بىزگە ھەتتا ئۆزۈڭنىڭمۇ قۇلقى ئاڭلىمىغان ئىچكىدىكى سۆزىڭنى دەپ بەرگىن» دېدى. قېرى ئادەم: اللە بىلەن قەسەمكى! ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! اللە بىزنىڭ ساڭا بولغان ئىشەنچىمىزنى تېخىمۇ زىيادە قىلدۇردىكى، مەن ھەتتا ئۆزۈمنىڭ قۇلقىمۇ ئاڭلىمىغان بىر سۆزلەرنى ئىچىمدە دېگەن ئىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قېنى سەن سۆزلە، مەن ئاڭلايمەن!» دېدى. ئۇ قېرى ئادەم تۆۋەندىكى بېيىتلەرنى ئېيتتى.

بوۋاقلىق چېغىڭدىن باققانتم سېنى، ياشلىقىڭدا ھەم پەرۋىشكار بولدۇم،
بەرگىنىمنى چاڭگالاپ ئالاتتىڭ قولىدىن، قېرىغىنىمدا يۈكۈمدىن قورقتۇڭ.
بىلىمەن ئۆلۈم ھامان يېقىندۇر ماڭا، چوڭ بولۇپلا سەن ئۈمىدىمنى تۈزۈتتۇڭ.
ساڭا نېمەت بەرگىنى مەن ئىدىم، نازارلىدىڭ، بەرگۈچى خۇددى سەن بولدۇڭ.
بولاتتىم ھەمدەم خوشناڭدەك دائىم، كاشكى! ئاتا ھەققىنى شۇنداق ئۇنۇتتۇڭ.
خوشناڭدەك قاراپ بېخىللىق قىلدىڭمۇ ماڭا، سەن بارلىق مېلىمنىڭ بۇنى ئۇنۇتتۇڭ.

بۇ بېيىتلەرنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئوغۇلنى ياقىسىدىن تۇتۇپ: «سەن ۋە سېنىڭ مېلىڭ ئاتاڭنىڭدۇر» دېدى.

يۇقىرىدا تەبەرائىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ئادەمگە: «بىر ئادەم ئۆزىنىڭ قېرىغان ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولسا، ئۇ اللە يولىدىدۇر» دېگەنلىكىنى بايان قىلغان ئىدى.

شۇنىڭدەك يەنە ئاتا - ئانىلار بالىلىرىدىن بىرەرلىكىگە نېمە بەرگەن بولسا، ئۇنى قايتۇرۇۋېلىش ھوقۇقىغا ئىگە. تۆۋەندىكى ھەدىس بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ.

ئىمام تىرمىزى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى بىر كىشىگە بىرەر نەرسە ھەدىيە قىلغان بولسا، ئۇنى قايتۇرۇۋېلىشى ھالال بولمايدۇ، پەقەت ئاتا بالىسىغا ھەدىيە قىلغان نەرسىسىنى قايتۇرۇۋالالايدۇ». [بۇ ھەدىسنى ئىبنى ماجە، بەيھەقى، نەسەئى ۋە ئىمام ئەھمەد مۇ رىۋايەت قىلغان]

تىرمىزى، نەسەئى، بەيھەقى ۋە ئەبۇ داۋۇد قاتارلىقلار ئىبنى ئۆمەر ۋە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر ئادەمنىڭ يەنە بىر

ئادەمگە بەرگەن ھەدىيەسىنى قايتۇرۇۋېلىشى ھالال بولمايدۇ، پەقەت ئاتا بالىسىغا بەرگەن نەرسىسىنى قايتۇرۇۋالمايدۇ، بىر نەرسىنى بىرسىگە بېرىپ بولۇپ ئۇنى قايتۇرۇۋالغان كىشىنىڭ مىسالى بىر ئىتنىڭ مىسالىغا ئوخشايدۇكى، ئۇ ئىت يەيدۇ، يەپ تويغاندىن كېيىن يېگىنىنى قۇسۇدۇ، كېيىن ئۇ ئۇ قۇسۇغىنى يەنە يەيدۇ».

مۇھەممەد ئىبنى سەرىين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئوسمان ئىبنى ئەففاننىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە خورمىنىڭ باھاسى مىڭ دەرھەمگە چىققان، ئوسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر تۈپ خورما دەرىخىنى ئىرغىتىپ ئۇنىڭدىن چۈشكەن خورمىلارنى ئانىسىغا يېگۈزگەن، بۇنى كۆرگەن بىرسى: نېمە دەپ ئۇنداق قىلسەن؟ سەن بىلسەن خورمىلار ھازىر مىڭ دەرھەمگە چىققان تۇرسا، دېۋىدى، ئوسامە: ئانام مەندىن شۇنداق قىلىشىمنى تەلەپ قىلدى، مەن ئانام تەلەپ قىلغان نەرسىنى بېرىشكە قادىر بولالسا بېرىمەن، دېدى.

ئاتا . ئانا بېرىقانىداق بىر مالدا قەرزدار بولۇپ قالسا ئۇلارنى ئۇ قەرزدىن قۇتۇلدۇرۇش

بۇنداق ياخشىلىق ئاتا - ئانىغا قىلىنغان ياخشىلىقلارنىڭ ئەڭ كاتىسىدندۇر. قەدىمكى دەۋرلەردە ئوغۇلنىڭ قولىدا مال - مۈلۈك بار بولغان ھەم ئۆزى ھۆر ئادەم بولغان ئەھۋالدا ئاتا - ئانىسى قۇل ۋە قۇللۇقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن پۇل - مالغا موھتاج بولۇپ قالدىغان ئەھۋاللار دائىم ئۇچراپ تۇراتتى. ھازىرقى دەۋرلەردە بولسا ئاتا - ئانا مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن كۆپلىگەن قەرزلەرگە بۇغۇلۇپ قالدىغان ھادىسلەر بولۇپ تۇرىدۇ، بۇنداق ئەھۋاللاردا قانداق قىلىشىمىز توغرىلۇق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا قول بولۇپ قالغاندا بالا ئۇنى قۇللۇقتىن ئازاد قىلغاندىلا ئاندىن بۇ بالا ئاتىغا ھەقىقىي ئەسقاتقان بولىدۇ» دەپ ناھايىتى ياخشى كۆرسەتمە بەرگەن. ناۋادا ئاتا - ئانا قەرز ياكى باشقا سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن تۈرمىگە كىرىپ قالغاندىمۇ بالا ھەتتا پۈتۈن مال - مۈلكىنى سەرپ قىلىپ بولسىمۇ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقىشى لازىم، يۇقىرىدا كەلگەن: «سەن ۋە سېنىڭ مېلىڭ ئاتاڭغا تەۋلۇقتۇر» دېگەن ھەدىس بۇنىڭغا دالالەت قىلىدۇ.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇپەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن ھەج قىلسا ياكى ئاتا - ئانىسىنىڭ قەرزىنى تۆلىسە ئۇ كىشى قىيامەت كۈنى ياخشى كىشىلەر بىلەن بىرگە تىرىلدۈرۈلۈپ قوپىدۇ» دېگەن. [بۇ ھەدىسنى دارۇقۇتنى رىۋايەت قىلغان].

ئاتا . ئانا ۋە پەرزەنتلەرنىڭ بىر . بىرىگە دۇئا قىلىشى

دۇئا قىلىش ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئاساسلىرىدىن بىرىدۇر. ئۇ دۇئا قىلغۇچىنىڭ ئۆزى دۇئا قىلغان قارشى تەرەپكە ئىپادىلىگەن ياخشى كۆرۈشنىڭ تاشقى ئىپادىسىدۇر، شۇنداقلا دۇئا قىلغۇچىنىڭ كۆڭلىنىڭ ياخشىلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر. مۇھەببەت بىلەن تولغان يۈرەك ھەمىشە دۇئا قىلىشقا ھېرىسمەن بولىدۇ، تىل

دىغا تەرجىمان بولىدۇ، ئاتا - ئانا بىلەن پەرزەنتلەر ئوتتۇرىسىدىكى يۈرەكتىكى مۇھەببەت ئاشقانسىرى ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى دۇئامۇ كۆپ بولىدۇ.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئۈچ خىل كىشىنىڭ دۇئاسى شەرتسىز قوبۇل بولىدۇ، بۇ ئۈچ خىل دۇئا بولسىمۇ، زۇلۇمغا ئۇچرىغان كىشىنىڭ دۇئاسى، مۇساپىرنىڭ دۇئاسى ۋە ئاتا - ئانىنىڭ پەرزەنتىگە قىلغان دۇئاسى».

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۈم سەلىمىنىڭ قېشىغا كىردى، ئۆمۈم سەلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ياغ ۋە خورما قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياغنى ياغ قاچىسىغا، خورمىلارنى خورما قاچىسىغا قايتۇرۇپ قويۇۋىتىڭ، مەن روزا تۇتۇۋالغان» دېدى. ئاندىن ئۆيىنىڭ بىر تەرىپىگە بېرىپ نەفلە ناماز ئوقۇدى ۋە ئۆمۈم سەلىمگە، ئۇنىڭ ئائىلىسىگە دۇئا قىلدى. ئۆمۈم سەلىم: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ئازراق نەرسەم بار ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ نېمە» دەپ سورىدى، ئۆمۈم سەلىم: خىزمەتچىڭىز ئەنەس ماڭا دۇنيا ئاخىرەتلىكىم ئۈچۈن ھەممە ياخشى دۇئانى قىلدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللھ! ئۇنىڭغا مال ۋە پەرزەنت ئاتا قىلغىن ۋە ئۇنىڭغا بەرىكەت بەرگىن» دېدى. سىلەر بىلگەندەك مەن ئەنساپلار ئىچىدە ئەڭ ماللىق ئادەم بولۇپ قالدىم. رىۋايەتلەردە كېلىشىچە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ 120 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئىمام بۇخارى ئاباھازىمدىن ئەبۇسۇررىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۇ ھەر قېتىم ئەبۇ ھۇرەيرە بىلەن ئۇلاققا مىنگىشىپ ئۇنىڭ ئەقىقتىكى زېمىنىغا بارغاندا ئۇ زېمىنى دائىرىسى ئىچىگە كىرىپلا ئاۋازىنىڭ بېرىچە: ئى ئانا! اللھ نىڭ سالامى، رەھمىتى ۋە بەرىكىتى سىزگە بولسۇن! دەيتتى. ئانىسىمۇ: ساڭمۇ اللھ نىڭ سالامى، رەھمىتى ۋە بەرىكىتى بولسۇن! دەيتتى. ئەبۇ ھۇرەيرە: مېنى سىز كىچىكلىكىمدە تەربىيلىگەندەك اللھ مۇ سىزگە رەھمەت قىلسۇن، دەيتتى، ئانىسىمۇ: ئى ئوغلۇم! سەنمۇ ماڭا چوڭ بولۇپ ياخشىلىق قىلغىنىڭدەك اللھ مۇ ساڭا ياخشى مۇكاپات بەرسۇن ۋە سەندىن رازى بولسۇن! دەيتتى. ئى اللھ بىزگە ماللىرىمىزدا ۋە پەرزەنتلىرىمىزدە بەرىكەت بەرگىن!

ئۆمۈم سەلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ئېرىڭىز ۋە ئىككى ئوغللىڭىزنى چاقىرىپ كېلىڭ!» دېدى. فاتىمە ئېرى ۋە ئىككى ئوغلىنى چاقىرىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېتىلغان پاختىدىن تىكىلگەن بىر كىيىمنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يېپىپ، ئاندىن قوللىرىنى ئۇلارنىڭ مۆرىلىرىگە قويۇپ: «ئى اللھ! بۇلار مۇھەممەدنىڭ ئائىلىسى، رەھمەتلىرىڭنى ۋە بەرىكەتلىرىڭنى مۇھەممەدنىڭ ئائىلىسىنىڭ ئۈستىدە قىلغىن! ھەقىقەتەن سەن مەدەنىيەتلىككە ۋە ئۇلۇغلاشقا لايىق زاتسەن!» دېدى. ئۆمۈم سەلىم مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قىستىلىپ كىرمەكچى بولۇپ ئۇ كىيىمنى كۆتەرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قولۇمدىن تارتىپ تۇرۇپ: «سىز ياخشىلىق ئۈستىدە دۇرسىز» دېدى. [بۇنى ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان]

ئاتا . ئانىسىنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولماسلىق

ئاتا - ئانىلارنىڭ نامىغا داغ تەككۈزىدىغان بىر ئىشلارنى قىلغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇلارنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈدىغان، بۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆز - ئۆزىنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولىدىغان، ياكى سەن بىراۋلارغا يامانلىق قىلىپ سالغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولىدىغان ۋە ياكى سەن بىراۋلارنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تىللاپ قويغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئاچچىقلىنىپ سېنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تىللاپ سالىدىغان ھەرقانداق ئىشلاردىن ساقلىنىشىڭنىڭ ئۆزۈم ئاتا - ئانىغا قىلغان ياخشىلىقلارنىڭ قاتارىدىندۇر. قىسقىچە قىلىپ ئېيتقاندا مەيلى قانداق سەۋەب ۋە ئەھۋال بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر ئاتا - ئانىلارنىڭ بىرەر تىل - ئاھانەتكە قېلىشىغا سەۋەبچى بولىدىغان ھەرقانداق بىر ئىش ياخشى ئەمەستۇر. ئاتا - ئانىنىڭ ئىسمىنىڭ يامان تىل بىلەن ئېغىزغا ئېلىنىپ قېلىنىشتىن ساقلىنىش ياخشىلىقنىڭ ئەڭ چوڭلىرىدىن ھېسابلىنىدىغانلىقىنىڭ دەلىلى تۆۋەندىكىچىدۇر.

ئىبنى سۇنى ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئادەمنى يولدا بالىسى بىلەن بىرگە ئۇچرۇتۇپ بالىدىن: «بۇ كىم؟» دەپ سورىدى، بالا: بۇ مېنىڭ ئاتام، دەپ جاۋاب بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئالدىدا ماڭما، باشقىلارنىڭ ئۇنى تىللىشىغا سەۋەبچى بولۇپ قالما! ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ئولتۇرما ۋە ئۇنى ئىسمى بىلەن چاقىرما!» دېدى.

ئىبنى ئەبى دۇنيا، ئەبى مۇخارىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئىبرا كېچىسى ئاسمانغا ئېلىپ چىقىلغاندا ئەرشىنىڭ نۇرىدا نۇرلۇنۇپ كەتكەن بىر ئادەمنىڭ يېنىدىن ئۆتتۈم، مەن: بۇ كىم، ئۇ پەرىشتەمۇ؟ دەپ سورۇدۇم، ماڭا: ياق، دېيىلدى. مەن: ئۇنداقتا بۇ پەيغەمبەرمۇ؟ دەپ سورۇدۇم، ماڭا: يەنە: ياق، دەپ جاۋاب بېرىلدى. ئۇنداقتا ئۇ كىم؟ دېدىم. ماڭا: ئۇ دۇنيادىكى چېغدا تىلى ئىلى ئىلى زىكىر قىلىشتىن بىر مەنۇتمۇ توختىمىغان، قەلبى مەسجىدكە باغلانغان ۋە ئاتا - ئانىسىنىڭ تىللىشىغا سەۋەبچى بولمىغان ئادەم، دېدى.»

سەھىھ رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا - ئانىسىغا لەنەت ئوقۇغان كىشىگە ئىلى لەنەت قىلدۇ» دېگەن. ئىمام بۇخارى بىلەن مۇسلىمنىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىر ئادەمنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تىللىشى چوڭ گۇناھلاردىن!» دېگەندە ساھابىلار: ئىلى ئىلى نىڭ پەيغەمبىرى! بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئاتا - ئانىسىنىمۇ تىللامدۇ؟ دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، بىر كىشى باشقا بىرىنىڭ ئاتا - ئانىسىنى تىللايدۇ، ئۇمۇ تىللىغۇچىنىڭ ئاتىسىنى تىللايدۇ، بىر كىشى باشقا بىرىنىڭ ئانىسىنى تىللايدۇ، ئۇمۇ تىللىغۇچىنىڭ ئانىسىنى تىللايدۇ» دېدى.

نەسەبىنىڭ ئاتىغا تەۋەلىكىنى ئاشكارىلاش ۋە ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىش

ئىسلام دىنى بالا تۇغۇلغان كۈنىلا بالىنىڭ نەسەبىنى جاكارلاشقا ئەھمىيەت بەردى. شۇنداقلا بالىنىڭ نەسەبىنى تونۇتۇش ئۈچۈن ئەقىقىسىنى قىلىشقا بۇيرۇدى. ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى دەۋرلەردە كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئاتىسىدىن تېنىۋالدىغان ياكى باشقا بىرىنى: مېنىڭ ئاتام، دەپ نىسبەت بېرىدىغان ئەھۋاللار مەۋجۇت ئىدى. ھازىرقى دەۋردە بولسا ئازراق مەدەنىيلىشىپ قالغان كىشىلەر بولسا مەنەسەپ - ئاپرۇي ياكى پۇل - مېلىدىن پەخىرلىنىپ ئاتىسىدىن نۇمۇس قىلىدىغان، ئاتىسى خەۋەر بەرمەستىن زىيارەت قىلىپ كېلىپ قالسا، ئاتىسىنى باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن قاچارغا يەر ئىزدەيدىغان ھالەت پەيدا بولۇشقا باشلىدى. اللہ بىزلەرنى بۇنداق رەزىلىكلەردىن ساقلىغاي! نەسەپكە تېنىش قانچىلىك دەرىجىدە كۆپۈرلۈك ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئادەم ئۇنىڭ يامان ئاقىۋىتىنى بىلىۋالالايدۇ.

ئىمام بۇخارى مۇسلىم سەئىد ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «كىمكى ئۆزىنىڭ ئاتىسى ئەمەسلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى مېنىڭ ئاتام دەپ دەۋا قىلسا، ئۇ كىشىگە جەننەت ھارامدۇر»

ئىمام بۇخارى مۇسلىم ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئاتىلىرىڭلاردىن تانماڭلار! كىمكى ئاتىسىدىن تاندىكەن ئۇ كۆپرىلىقتۇر».

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ زەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئاتىسىنىڭ ئۆز ئاتىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى ئىنكار قىلغان ئادەم يوقتۇر، بار بولغا تەقدىردە ئۇ كۆپرىدۇر، كىمكى ئۆزىنىڭ بولمىغان نەرسىنى مېنىڭ، دەپ داۋا قىلىدىكەن ئۇ بىزدىن ئەمەستۇر، ئۇنداق ئادەم ئۆزىنى جەھەننەمدىن ھازىرلىسۇن، كىمكى بىر ئادەمنى «كاپىر» دەپ دەۋا قىلسا، ياكى «اللە نىڭ دۈشمىنى» دېسە ھەقىقەتەن بۇ ئادەم شۇنداق بولمىسا بۇ سۈپەت شۇ سۆزنى دېگۈچىگە قايتىدۇ».

ئاتا، ئانا سالاھەتلىكى يار بەرسەنلىك سەۋەبى بىلەن پەيغەمبەر قىلالىسا، ئۇلار ئۈچۈن پەيغەمبەر بەدەل قىلىش

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، ھەسەئەملىك بىر ئايال قۇربانلىق كۈنىنىڭ ئەتىسى (قۇربان ھېيتىنىڭ ئىككىنچى كۈنى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! قېرىپ قالغان ئاتام اللە نىڭ بەندىلىرىگە پەرز قىلغان ھەجنى ئادا قىلالغىدەك ئۇلاق ئۈستىدە ئولتۇرالمايدۇ، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەج قىلسام بولامدۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئىبنى خۇزەيمە رىۋايەت قىلدى.]

ئىبنى رەزىندىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ، ئۇ: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ئاتام قېرىپ قالغان ئادەم ھەج ۋە ئۆمرە قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەپىرى ئۈچۈن مىنىدىغان ئۇلۇغمۇ يوق، دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتاڭ ئۈچۈن سەن ھەج قىل!» دېدى. [بۇنى ئىبنى خۇزەيمە سەھىھەيندە رىۋايەت قىلغان]

ئاتا . ئانىنىڭ ۋە مۇسۇلماننى ئورۇنلاش

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قېرىلىقىدىن ئىككى تەرىپىدىكى ئوغلىغا تايىنىپ كېتىۋاتقان بىر قېرى ئادەمنى كۆرۈپ: «بۇ ئادەمگە نېمە بولدى؟» دەپ سورىدى. ئوغۇللىرى: ئاتىمىزنىڭ گەردىنىدە (پىيادە مېڭىپ) ئادا قىلىدىغان ۋەدىسى بار ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى بوۋاي! ئۇلارغا مىنىۋال، شۇبھىسىزكى اللہ سەن ۋە سېنىڭ ۋەدەڭدىن بىھاجەتتۇر» دېدى. [بۇ ۋەدىسىنى خۇزەيمە ۋە مۇسلىم رىۋايەت قىلدى].

ئاتا . ئانىنى قانچىنچىنىڭ پۈك ھۇناھ ئىكەنلىكى ۋە ئۇنىڭغا سۇنۇپا ۋە ئىكرامەتتە بازا بېرىلىشىغا ئىشەنچ

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سەلەرگە چوڭ گۇناھلارنىڭ ئەڭ چوڭىدىن خەۋەر بېرىمۇ؟» دېدى. بىز: شۇنداق قىلىڭ ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! دېدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللہ غا شېرىك كەلتۈرۈش ۋە ئاتا - ئانىنى قانچىنچىنىڭ قانچىنچىنىڭ قىلىۋاتقاندا يۆلىنىپ ئولتۇرغان ئىدى، كېيىن بىردىنلا ئورنىدا رۇسلىنىپ تىك ئولتۇردى - دە: «تۆھمەت قىلىشتىن ئاگاھ بولۇڭلار! تۆھمەت قىلىش ئاگاھ بولۇڭلار!...» دېدى. ئۇ بۇ سۆزنى تەكرارلاۋەرگەچكە ھەتتا بىز: كاشكى توختاپ قالسا ئىكەن، دېدۇق.

نەسەئى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قىيامەت كۈنى اللہ مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك كىشىگە قارىمايدۇ، ئۇلار ئاتا - ئانىسىنى قانچىنچىنىڭ كىشى، ئەر كىشىگە ئوخشاشقان ئايال كىشى ۋە دەييۈز (ئايال ۋە قىزلىرىدىن كۈللىمەيدىغان) كىشىدۇر دەپ ۋە يەنە ئۈچ كىشى جەننەتكە كىرەلمەيدۇ ئۇلار: ئاتا - ئانىنى قانچىنچىنىڭ كىشى، داۋاملىق ھاراق ئىچىدىغان كىشى ۋە بەرگەن نەرسىسىگە مىنەت قىلىدىغان كىشىدىن ئىبارەتتۇر»

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ۋە ئىمام ئەھمەد بىلەن ئىبنى ماجەلەر ئۆز كىتابلىرىدا مۇناز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ئون كەلىمىنى ۋەسىيەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

1 - ئولتۇرۇلۇدىغان ياكى كۆيدۈرۈلۈدىغان ئەھۋالغا دۇچ كەلسەڭمۇ اللہ غا شېرىك كەلتۈرمە!

- 2 - ئائىلەڭدىن ۋە مال - دۇنيادىن ئايرىلىشقا بۇيرۇغان تەقدىردىمۇ ئاتا - ئاناڭغا ئاسىيلىق قىلما!
- 3 - پەرز نامازنى قەستەن تەرك ئەتمە! پەرز نامازنى قەستەن تەرك ئەتكەن ئادەمنى اللە ئۆز كېيىلىكىدىن چىقىرىپ تاشلايدۇ.
- 4 - ھاراق ئىچمە! ئۇ پۈتۈن گۇناھلارنىڭ بېشىدۇر.
- 5 - ھەرگىز گۇناھ ئىشلىمە! گۇناھ قىلغان ئادەم اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدۇ.
- 6 - بارلىق ئىنسانلار ھالاك بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇرۇش مەيدانىدىن قاچما!
- 7 - سەن كىشىلەر بىلەن بىرگە تۇرغاندا ئۇلارغا ئۆلۈم كەلسە سەنمۇ ئۇلار بىلەن بىرگە مۇستەھكەم تۇرغىن!
- 8 - مېلىڭدىن ئائىلەڭگە سەرپ قىل!
- 9 - ئەدەبلەيدىغان ھاساڭنى ئۇلار ئۈستىدىن كۆتۈرمە!
- 10 - ئائىلەڭدىكىلەرنى اللە دىن قورقۇتقىن.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم مۇغىيرە ئىبنى شۇئبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «چوڭ گۇناھلار: اللە غا شېرىك كەلتۈرۈش، ئاتا - ئانىغا ئاسىيلىق قىلىش، ئادەم ئۆلتۈرۈش ۋە يالغاندىن قەسەم ئىچىشتۇر».

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم مۇغىيرە ئىبنى شۇئبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يەنە مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «شۇبھىسىزكى! اللە تائالا سىلەرگە ئانىلارنى قاخشىتىشنى، ئۆزى بېرىشكە تېگىشلىك بىر نەرسىنى ئۆزى بەرمەي باشقىلارنىڭ بېرىشىگە بۇيرۇشنى، قىزلارنى تىرىك كۆمۈشنى ھارام قىلدى. سىلەرگە گەپ سېتىشنى، كۆپ سوئال سوراشنى ۋە ماللارنى ئىسراپ قىلىشنى مەكرۇھ قىلدى.»

ئىمام ئەھمەد مالىك ئىبنى ئەمرى ئەلقۇشەيرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم: «كىمكى بىر مۇسۇلمان قۇلنى ئازاد قىلسا، بۇ ئۇنىڭ جەھەننەمدىكى قۇتقۇزغۇچىسى بولىدۇ. قۇلنىڭ ھەر بىر ئەزاسى ئۈچۈن قۇل ئازاد قىلغۇچىنىڭ ھەر بىر ئەزاسى ئۈچۈن ئۆتتىن ساق قالىدۇ. كىمكى ئاتا - ئانىسىدىن بىرى قېرىغىچە ياشىسا، ئاندىن بىرەرسىنىڭ مەغپىرەت تىلىشىگە مۇيەسسەر بولالمىغان بولسا، اللە تائالا ئۇنى ئۆز مەغپىرىتىدىن مەھرۇم قىلدۇ. كىمكى مۇسۇلمان ئاتا - ئانىدىن يېتىم قالغان بىر بالىنى اللە ئۇ يېتىمنى بەھاجەت قىلغانغا قەدەر ئۆزىنىڭ يېمەك - ئىچمىكىگە شېرىك قىلسا، ئۇنىڭغا جەننەت ۋاجىپ بولىدۇ.»

تەبەرائى «ئەۋسات» دېگەن كىتابىدا جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىز توپلىشىپ تۇرغاندۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېنىمىزغا كېلىپ مۇنداق دېدى: «ئى مۇسۇلمانلار گۇرۇھى! اللە دىن قورقۇڭلار! سىلە - رەھىم قىلىڭلار! سىلە - رەھىمگە بېرىلگەندەك ساۋابى تېز بېرىلىدىغان بىر ساۋاب يوقتۇر، مۇسۇلمان ھاكىمىيەتكە قارشى چىقىشتىن ساقلىنىڭلار، مۇسۇلمان ھاكىمىيەتكە قارشى چىققاندىن ئارتۇق تېز جازا بېرىلىدىغان جازا يوقتۇر. ئاتا -

ئاننى قاخشىتىشتىن ساقلىنىڭلار، شۇبھىسىزكى جەننەتنىڭ پۇرىقىنى مىڭ يىللىق مۇساپەدىنمۇ پۇرىغىلى بولىدۇ، اللە بىلەن قەسەمكى! جەننەتنىڭ پۇرىقىنى ئاتا - ئانىسىنى قاخشىتىش كىشى، سىلە - رەھىمنى ئۆزگەن كىشى، زىنا قىلغان قېرى ۋە تەكەببۇرلۇق قىلىپ ئىشتىنىنى ئوشۇقىدىن ئاشۇرۇپ كىيگەن كىشى ھەرگىز پۇرۇيالمايدۇ، تەكەببۇرلۇق قىلىش پەقەت ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى اللە غىلا خاستۇر» دېدى.

قىيامەتنىڭ ئالەمەتلىرىدىن بىرى شۇكى: ئاتا - ئانىغا ئاسىيلىق قىلىشنىڭ ئەڭ يامان كۆرۈنىشى بولغان ئوغۇلنىڭ ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈشىدۇر. ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قىيامەت بىر ئادەمنىڭ قوشنىسىنى، بىر تۇغقان قېرىندىشىنى ۋە ئاتىسىنى ئۆلتۈرمىگىچە قائىم بولمايدۇ»

ئاتا . ئانىغا ئاسىيلىق قىلىشنىڭ رىۋايەتلىرى جازاسى

ھاكىم ۋە ئەسبەھانى ئەبۇ بەكرەتە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە تائالا پۈتۈن گۇناھلاردىن خالىغىنىنىڭ ھېسابىنى تاكى قىيامەت كۈنىگىچە كېچىكتۈرىدۇ، پەقەت ئاتا - ئانىنى قاخشىتىشنىڭ جازاسىنى كېچىكتۈرمەيدۇ، اللە تائالا ئۇنىڭغا ئۆلۈم كېلىشتىن بۇرۇن بۇ دۇنيادىلا ئىگىسىگە قايتۇرىدۇ».

ئىككىنچى: ئاتا . ئانىغا ئۇلارنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ ياخشىلىق قىلىشنىڭ ئاساسلىرى

بەزى كىشىلەر ناھايىتى كىچىك ۋاقىتلىرىدىن باشلاپلا ئاتا - ئانىسىدىن ياكى ئۇلارنىڭ بىرىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا بىلدۈرۈشكە تېگىشلىك ئىززەت - ئىكرام، قىلىشقا تېگىشلىك ياخشىلىقنى قىلىشتىن مەھرۇم قالىدۇ، ئاتا - ئانىنىڭ بىرى ياكى ھەر ئىككىسى پەرزەنتلەر كىچىك چېغىدىلا ئۆلۈپ كەتكەندە ئۇلارنىڭ ئارقىدىن ياخشىلىق قىلىشنىڭ رۇكۇنلىرى قايسى؟ تۆۋەندە بايان قىلماقچى بولغان ھەدىس شەرىپتە ئاتا - ئانىغا ئۇلارنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىنمۇ ياخشىلىق قىلىشنىڭ يەتتە رۇكنى بارلىقىنى بايان قىلىدۇ، ئۇلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

ئاتا . ئانىلارنىڭ ۋە ۋە ۋەسىيەتلىرىنى ئورۇنلاش

ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسەئى شۇرەيد ئىبنى سۇۋەيد ئەسسەقەبى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، ئۇنىڭ ئانىسى ئۇنىڭغا ئۆزى ئۈچۈن بىر مۆئمىن قۇلنى ئازاد قىلىپ قويۇشنى ۋەسىيەت قىلغانىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئانام ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر قۇلنى ئازاد قىلىشىمنى ۋەسىيەت قىلغان ئىدى، مېنىڭ يېنىمدا ئىپتەتلىك بىر قارا دېدەك بار، ئۇنى ئازاد قىلىۋەتسەم بولامدۇ؟ دېدى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى چاقىرىغىن» دېدى. ئۇ دېدەك چاقىرىپ كېلىندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «پەرۋەردىگارىڭ كىم؟» دەپ سورىدى. دېدەك: اللە، دەپ جاۋاب بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن كىم؟» دەپ سورىدى، دېدەك: اللە

نىڭ پەيغەمبىرى، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ئازاد قىل! ئۇ مۇئمىن ئايال كەن» دېدى.

ئەبۇ داۋۇد، مالىك ئىبنى رەبئە ئەسساندى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاندۇق، بەنى سەلەمە قەبىلىسىدىن بىر كىشى كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتا - ئانا ئۆلگەندىن كېيىن ئۇلارغا قىلىدىغان بىرەر ياخشىلىق بارمۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق، ئۇلار ئۈچۈن ناماز ئوقۇش، ئۇلارغا اللە دىن مەغپىرەت تىلەش، ئۇلارنىڭ ھايات چېغىدا قىلغان ۋەدىلىرىنى، بەرگەن ئەھدىلىرىنى ئورۇنلاش، ئۇلار ئۇلاپ بولالمىغان سىلە - رەھمەلەرنى ئۇلاش ۋە ئۇلارنىڭ دوستلىرىنى ھۆرمەتلەش» دېدى.

پەرزەنتلەر بەلكىم ئاتا - ئانىنىڭ قالدۇرغان ۋەسىيەتلىرىنى ئادا قىلىشتا بەزى بىر قىيىنچىلىقلارغا يوللىقىشى مۇمكىن، لېكىن ياخشىلىقنىڭ پەزىلى ۋە اللە نىڭ رازىلىقىغا بولغان ئىشەنچىسى ئۇنىڭ ۋەسىيەتلەرنى تېز ئادا قىلىشىغا ياردىمى بولىدۇ.

بۇ ھەقتە اللە: ﴿ئى ئىنسانلار!﴾ سىلەرنىڭ ئىلكىڭلاردىكى نەرسىلەر تۈگەيدۇ، اللەنىڭ دەرگاھىدىكى نەرسىلەر تۈگىمەستۇر. سەۋر قىلغۇچىلارغا، ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ قىلغان ئەمەلىدىنمۇ ياخشىراق ساۋاب بېرىمىز⁽¹⁾ دېگەن. بىز بۇنىڭغا ئالاقىدار مۇنداق بىر مىسالنى دەلىل كەلتۈرىمىز.

ئىمام بۇخارى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: تۈگە ۋەقەسى بولغان كۈنى ئاتام زۇبەير مېنى يېنىغا چاقىردى ۋە ماڭا: ئى ئوغلۇم! بۈگۈن شەكسىزكى زالىم ياكى مەزلۇمدىن باشقىسى ئۆلتۈرۈلمەيدۇ، مەن بۈگۈن ئۆزەمنى ئۆلتۈرۈلۈپ قالىدىغاندەك ھېس قىلىۋاتىمەن، مېنىڭ ئەڭ چوڭ ئەندىشەم مېنىڭ قەرزلىرىمدۇر، قەرزلىرىمدىن كېيىن مېلىمدىن بىرەر نەرسە ئاشارمۇ؟ ئى ئوغلۇم! ماللىرىمنى سېتىپ قەرزلىرىمنى تۆلىگىن! دېدى ۋە مېلىمنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ۋەسىيەت قىلدى. ئۈچتىن بىرىنى ئابدۇللاھنىڭ ئوغۇللىرىغا ۋەسىيەت قىلىپ: قەرزىمنى تۆلەپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭدىن بىرنەرسە ئاشقىدەك بولسا ئۇنىڭ ئۈچتىن بىرى بالىلىرىڭغا بولسۇن! دېدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ھەدىسىنىڭ داۋامىدا مۇنداق دەيدۇ: ئاتام مېلىنى ۋەسىيەت قىلىپ: قەرزلىرىمنى تۆلەشتە قىينالساڭ خوجايىنىمدىن ياردەم سورىغىن! دېدى. اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇنىڭ كىمىنى دېگەنلىكىنى پەقەتلا بىلەلمىدىم ۋە ئۇنىڭدىن: ئى ئاتا سېنىڭ خوجايىنىڭ كىم؟ دەپ سورۇدۇم. ئاتا: اللە! دېدى. اللە بىلەن قەسەمكى كېيىنكى كۈنلەردە مەن ئاتامنىڭ قەرزلىرىنى تۆلەشتە بىرەر قىيىنچىلىققا يولۇقساملا: ئى زۇبەيرنىڭ خوجايىنى! ئۇنىڭ قەرزلىرىنى تۆلەپ بەرگەيسەن! دەپ ئىلتىجا قىلدىم، دەل ئۇنىڭ دېگىنىدەك شۇ كۈنى ئاتام زۇبەير ئۇرۇشتا ئۆلتۈرۈلدى، ئۇنىڭدىن ئىككى پارچە زېمىن، بىر پارچە ئورمانلىق، مەدىنىدە بىر يۈرۈش، بەسىردە ئىككى يۈرۈش ئۆي، كۈفەدە بىر يۈرۈش ئۆي ۋە مىسىردا بىر يۈرۈش ئۆيىدىن باشقا بىر دىنار ياكى بىر دەرھەممۇ قالمىغان ئىدى. ئۇ شۇ ھالەتتە قەرزدار بولغان ئىدى. ئۇ ھايات ۋاقتىدا كىشىلەر ئۇنىڭغا ماللىرىنى ئامانەت قويغىلى كەلسە ئاتام ئۇلارغا: ياق! بۇ ماللار ماڭا قەرز ھېسابىدا بولسۇن، مەن ئامانەتنىڭ يوقاپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيمەن، دەيتتى، شۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ ئېلىپ كەلگەن مېلى قەرز ھېسابىدا قالاتتى. ئۇ ھاياتىدا بىرەر يەرگە

(1) سۈرە نەھل 96 - ئايەت

ۋالى بولمىغان، زاكات يىغقۇچىمۇ ياكى جىزىيە تۆلىمىنى يىغقۇچىمۇ بولمىغان، پەقەتلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئوسمانلارنىڭ خەلىپىلىكى زامانلىرىدا ئۇرۇش قىلىپ، ئۇرۇشتىكى غەنمەتتىن نېسىۋىدار بولغان ئىدى. مەن ئۇنىڭ ئومۇمىي قەرزىنى ھېسابلاپ كۆرسەم ئىككى مىليون ئىككى يۈزمىڭ چىقتى، ھەكم ئىبنى ھىزام ماڭا ئۇچراپ: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! قېرىندىشىمنىڭ قەرزى قانچىلىك ئىكەن؟ دەپ سورىدى، مەن راستىنى يوشۇرۇپ: يۈز مىڭ، دېدىم. ھەكم: اللہ بىلەن قەسەمكى قولۇڭدىكى ئۇ ماللىرىڭ پەقەت ئۇنىڭ توققۇزدىن بىرى چىقار، دېدى. مەن: ناۋادا ئۇنىڭ قەرزى ئىككى مىليون بولسا سەن بۇنىڭغا قانداق قارايسەن؟ دېدىم. ئۇ: سىلەر بۇنى تۆلەپ بولالمايسىلەر، ناۋادا قەرز تۆلەشكە ئاجىز كېلىپ قالساڭلار مەندىن ياردەم سوراڭلار، دېدى.

ئاتام ھېلىقى بىر پارچە ئورمانلىقنى ئىككى يۈز يەتمەشمىڭغا ئالغان ئىدى، مەن ئۇنى بىر مىليون ئالتە يۈزمىڭغا ساتتىم، ئۇنىڭدىن كېيىن ئورنۇمدىن تۇرۇپ كىشىلەرگە: كىمنىڭ زۇبەيردە قەرزى بولسا، ئورمانلىققا كېلىپ قەرزىنى ئالسۇن، دەپ جاكارلىدىم، ئابدۇللاھ ئىبنى جەفەر كەلدى، ئۇنىڭ ئاتام زۇبەيردە تۆت يۈز مىڭ قەرزى بار ئىدى. ئۇ خالىساڭ مەن بۇ قەرزىدىن ۋاز كېچەي! دېدى. مەن: ياق! دېدىم. ئۇ: ئۇنداقتا مەن ئۇنى كېيىنچە ئالاي، دېدى. مەن يەنە: ياق! دېدىم. ئۇنداقتا بولسا يەردىن ئازراق بۆلۈپ بېرىڭلار، دېدى. ئۇنىڭغا زېمىندىن: بۇ يەردىن ئۇ يەرگىچە بولسۇن! دەپ كۆرسىتىپ بەردىم، ئابدۇللاھ بۇ يەرنى سېتىپ قەرزىدىكى ھەسسسىنى ئالدى، يەردىن يەنە تۆت يېرىم ھەسسە ئېشىپ قالدى، مەن مۇئاۋىيەنىڭ قېشىغا كەلدىم، مەن كەلگەندە ئۇ ئەمرى ئىبنى ئوسمان، مۇنزىر ئىبنى زۇبەير ۋە ئىبنى زەئبەنلەر ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئولتۇرغان ئىكەن، مۇئاۋىيە: ئورمانلىق قانچىگە باھالاندى؟ دەپ سورىدى، مەن: ھەر بىر بۆلىكى يۈزمىڭغا، دېدىم. مۇئاۋىيە ئۇنىڭدىن يەنە قانچىلىك يەر ئىشىپ قالدى؟ دېدى، مەن: تۆت يېرىم ھەسسە، دېدىم. مۇنزىر ئىبنى زۇبەير: مەن بىر ھەسسسىنى ئالاي، دېدى. ئەمرى ئىبنى ئوسمان: مەن بىر ھەسسسىنى يۈزمىڭغا ئالدىم، دېدى. ئىبنى زەئبەن: مەنمۇ بىر ھەسسسىنى يۈزمىڭغا ئالاي، دېدى. مۇئاۋىيە: ئەمدى قانچىلىك قالدى؟ دەپ سورىدى، مەن: بىر يېرىم ھەسسە! دەپ جاۋاب بەردىم، ئۇ: مەن ئۇنى يۈزئەلىك مىڭغا ئالاي، دېدى. مەن ئاتامنىڭ قەرزلىرىنى تۆلەپ بولغاندىن كېيىن ئاتامنىڭ ئوغۇللىرى مەندىن: ئاتامنىڭ مىراسلىرىمىزنى تەقسىم قىلىپ بەرگىن! دېيىشتى. مەن: ياق اللہ بىلەن قەسەمكى! مەن تاكى تۆت يىل ھەج مەۋسۈمىدە: زۇبەيردە ئېلىشى بار كىشى بارمۇ؟ دەپ جاكارلىمىغىچە مىراس تەقسىم قىلمايمەن، دېدىم ۋە ھەر يىلدىكى ھەج مەۋسۈمىدە شۇنداق دەپ جاكارلىدىم، تۆت يىلدىن كېيىن مىراسنى تەقسىم قىلىشقا باشلاپ ۋەسىيەت بويىچە مىراسنىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئۇلارغا تەقسىم قىلىپ بەردىم. ئاتامنىڭ تۆت ئايالى بولۇپ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە بىر مىليون ئىككى يۈزمىڭدىن تەگدى، ئۇنىڭ بارلىق مېلى ئەللىك مىليون ئىككى يۈزمىڭغا يارىغان ئىدى.

مانا بۇ بالىنىڭ ئاتا - ئانىسىغا ياردەم قىلىشقا بەل باغلىغاندا ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن ياردەمچىسىنىڭ اللہ ئىكەنلىكىنىڭ ئەڭ كاتتا دەلىلىدۇر، اللہ سىلەرنى ۋە مېنى ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلغۇچىلاردىن قىلسۇن!
ئامىن!!

ئاتا . ئانىلارغا بۇنا قىلىش ۋە ئۇلارغا مەغپىرەت تىلەش

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا مۇھەممەد ئىبنى سىرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىز ئەبۇ ھۇرەيرىنىڭ قېشىدا ئىدۇق، ئۇ: ئىي اللە ئەبۇ ھۇرەيرىگە، ئۇنىڭ ئانىسىغا ۋە ئۇلارغا مەغپىرەت تىلىگەنلەرگە مەغپىرەت قىل! دېدى. بىز ئەبۇ ھۇرەيرىنىڭ دۇئاسىغا ئېرىشىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ ئانىسىغا مەغپىرەت تىلەيتتۇق.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «اللە تائالا جەننەتتە سالىم بەندىلەرنىڭ دەرىجىلىرىنى دائىم ئۈستۈن قىلىپ تۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار: ئى پەرۋەردىگارم! بۇ دەرىجە ماڭا قايرىدىن كەلدى؟ دەپ سورايدۇ، اللە تائالا ئۇنىڭغا: بۇ پەرزەنتىڭنىڭ ساڭا قىلغان دۇئاسىدىن كەلدى، دەيدۇ.» [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرانى رىۋايەت قىلدى]

ئاتا . ئانىنىڭ ئۇرۇق . تۇغقانلىرى ۋە دوست . يارانلىرىگە ياخشىلىق قىلىش

ئىمام مۇسلىم ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان بىر رىۋايەتنى مۇنداق بايان قىلدۇ، ئىبنى ئۆمەرنىڭ بىر ئېشىكى ۋە بىر سەللىسى بار ئىدى، ئۇ مەككىگە چىققاندا ئاتقا مىنىشتىن زىرىكسە ئېشەككە مىنىپ راھەتلىنەتتى ۋە سەللىسى بىلەن بېشىنى تېڭىۋالاتتى، بىر كۈنى ئۇ ئاشۇ ئېشىكنىڭ ئۈستىدە كېتىۋاتقىنىدا بىر سەھرالىق ئەرەب بىلەن ئۇچرۇشۇپ قالدى، ئۇ سەھرالىق ئەرەبتىن: سەن پالانىنىڭ ئوغلى ئەمەسمۇ؟ دېدى. ئۇ: شۇنداق! دېدى، ئىبنى ئۆمەر ئۇنىڭغا ئېشىكىنى بېرىپ: بۇنىڭغا مىنگىن! دېدى ۋە سەللىسىنىمۇ بېرىپ: بۇنىڭ بىلەن بېشىڭنى ئورنىۋالغىن، دېدى. ئىبنى ئۆمەرنىڭ ھەمراھلىرىدىن بەزىلىرى: اللە ساڭا مەغپىرەت قىلسۇن! سەن بۇ سەھرالىققا مىنىپ راھەتلىنىدىغان ئېشىكىڭنى ۋە بېشىڭغا ئورايدىغان سەللەڭنىمۇ بېرىۋەتتىڭ، دېيىشتى. ئىبنى ئۆمەر: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئاتا - ئانىغا قىلغان ياخشىلىقلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى بىراۋنىڭ ئاتىسىنىڭ دوستىغا ئاتىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن سىلە - رەھم قىلىشىدۇر» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، بۇ ئادەمنىڭ ئاتىسى ئاتام ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ دوستى ئىدى، دېدى.

ئىبنى ھەببان ئەبى بۇرەدەدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن مەدىنىگە كەلگەن ئىدىم، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر مېنىڭ قېشىمغا كەلدى ۋە مەندىن: مېنىڭ سىزنىڭ قېشىڭىزغا نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىمنى بىلەمسىز؟ دەپ سورىدى، مەن: ياق! دېدىم، ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى قەۋرىدىكى ئاتىسىغا سىلە - رەھم قىلىشنى ياخشى كۆرسە ئاتىسىدىن كېيىن قالغان دوستلىرىغا سىلە - رەھم قىلسۇن!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، سىزنىڭ ئاتىڭىز بىلەن ئاتام ئۆمەرنىڭ ئارىسىدا دوستلۇق بار ئىدى، شۇڭا سىزگە سىلە - رەھم قىلىش ئۈچۈن كەلدىم، دېدى.

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاتاڭنىڭ دوستلىقىنى ساقلا، ئۇنى ئۆزۈڭگە تەمىگىنىكى اللە نۇرغىنى ئۆچۈرۈۋەتمەي!» [بۇ ھەدىسنى تەبەرائى رىۋايەت قىلغان]

ئۇلار ئۈچۈن سەدىقە قىلىش

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئانام ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقە قىلسام ئۇنىڭغا پايدىسى يېتەمدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق» دېدى. ئۇ ئادەم مېنىڭ بىر دېدىكىم بار ئىدى، مەن ئۇنى ئانام ئۈچۈن سەدىقە قىلغانلىقىمغا سېنى گۇۋاھچى قىلىمەن، دېدى.

تىرمىزىدىن باشقا رىۋايەت قىلغۇچى ئىماملارنىڭ ھەممىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: مېنىڭ ئانام ئۆشتۈمۇتلا ئۆلۈپ كەتتى، مەن ئۇنىڭ ئەگەر ئۆلۈش ئالدىدا مۇمكىن بولغىنىدا سەدىقە قىلىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن، ئۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقە قىلسام ساۋابى ئانام ئۈچۈن بولامدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق!» دېدى.

تەبەرائى «ئەۋسات» دېگەن كىتابىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر ئادەم ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن سەدىقە قىلسا، ئاتا - ئانىسى مۇسۇلمان بولسا ساۋابى ئاتا - ئانىسىغىمۇ ۋە ئۇنىڭ ئۆزىگىمۇ بولىدۇ، ئۇلارنىڭ ساۋابىدىن ھېچنەرسە كەم بولۇپ قالمايدۇ.»

ئىمام مالىك ۋە نەسەئى سەئىد ئىبنى ئەمرى ئىبنى شۇرەيھىل ئىبنى سەئىد ئىبنى ئۇبادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بوۋىسىنىڭ ئاتىسىدىن قىلغان رىۋايىتىدە مۇنداق دەيدۇ: سەئىد ئىبنى ئۇبادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇرۇشلارنىڭ بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە چىققان ئىدى، ئۇنىڭ ئانىسى بۇ چاغدا مەدىنىدە ۋاپات بولۇپ كەتتى، ۋاپات بولۇش ئالدىدا ئۇنىڭدىن ۋەسىيەت قىلىڭ! دەپ تەلەپ قىلدى، ئۇ نېمىنى ۋەسىيەت قىلىمەن؟ مال بولسا سەئىدنىڭ مېلى، دېدى ۋە سەئىد ئۇرۇشتىن كېلىشتىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتتى، سەئىد قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ئانىسىنىڭ دېگەنلىرى خەۋەر قىلدى، سەئىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقە قىلسام بولامدۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن سەئىد: مۇنداق - مۇنداق نەرسىلەر ئانام ئۈچۈن سەدىقە! دېدى.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئاتام ئۆلۈپ كەتتى ۋە مال - دۇنياسىنى ۋەسىيەت قىلماستىنلا قويۇپ كەتتى، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن سەدىقە قىلسام ئۇنىڭ ئۈچۈن كەففارەت بولامدۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۇنداق!» دەپ جاۋاب بەردى. (بۇ ھەدىسنى ئىبنى خۇزەيمە رىۋايەت قىلغان).

سۇ ئۇلار ئۈچۈن قىلغان سەدىقنىڭ ئەڭ ئەۋزەللىرىدۇر.

ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسەئى سەئىد ئىبنى ئۇباد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئاتام ئۆلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ئۈچۈن قايسى سەدىقنى قىلسام ئەڭ ئەۋزەل بولىدۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سۇ!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر قۇدۇق كولاپ: بۇ سەئىدنىڭ ئانىسى ئۈچۈن! دېدى.

جابر ئىبنى ئابدۇللاھدىن قىلىنغان رىۋايەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى بىر قۇدۇق كولىسا، ئۇنىڭدىن ئىنسان، جىن، ھايۋان ۋە قۇشلاردىن ئىبارەت ھەرقانداق بىر ھۆل جىگەر ئىگىسى ئىچسە اللە ئۇ كىشىگە ساۋاب بېرىدۇ، كىمكى بىر قۇش ئوۋىسچىلىك ياكى ئۇنىڭدىن كىچىك بولسىمۇ بىر مەسجد بىنا قىلسا، اللە ئۇنىڭ ئۈچۈن جەننەتتە بىر ئۆي بىنا قىلىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. [بۇ ھەدىسنى ئىبنى خۇزەيمە سەھىھە يىنىدە رىۋايەت قىلدى].

ئۇلار ئۈچۈن بەيە قىلىش

ئەبى رەزىن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتام بولسا قېرىپ قالغان ئادەم، ئۇنىڭ نە ھەج نە ئۆمرە قىلغىدەك ھەتتا ئۇلاغقا مىنگىدەك ھالى يوق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئاتاڭ ئۈچۈن ھەج قىل ۋە ئۆمرە قىل!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلغان]

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئاتام ئۆلۈپ كەتتى، ئۇ ئۆلۈپ كېتىشىنىڭ ئالدىدا ئىسلامدىكى پەرز ھەجنى ئادا قىلالمىغان ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئەگەر ئاتاڭنىڭ قەرزى قالغان بولسا ئۇنى تۆلەمتىڭ؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ھەئە، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەج قىلىشىمۇ ئۇنىڭ ئۈستىدىكى بىر قەرزدۇر، سەن ئۇنى ئادا قىل!» دېدى.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن قىلىنغان رىۋايەتتە جۇھەننىلىك بىر ئادەمنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتام ئۆلۈپ كەتتى، ئۇ ياشىنىپ قالغان بىر ئادەم بولغاچقا ھايات ۋاقتىدا ھەج قىلالمىغان ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتاڭ ئۈچۈن ھەج قىل!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئىبنى خۇزەيمە سەھىھە يىنىدە رىۋايەت قىلغان]

زەيد ئىبنى ئەرقەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بىر ئادەم ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن ھەج قىلسا، اللە ئۇنىڭدىن ۋە ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن ئۇ ھەجنى قوبۇل قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ روھلىرى ئاسماندا خوش خەۋەر قىلىنىدۇ ۋە اللە نىڭ دەرگاھىدا (ئاتا - ئانىسىغا) ياخشىلىق قىلغۇچى! دەپ يېزىلىدۇ!» [بۇ ھەدىسنى دارۇقۇتنى رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئاتام ئۆلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ گەدىنىدىكى ھەج پەرزى ئادا بولمىغان ئىدى، ئۇنى مەن ئادا قىلامدەن؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ناۋادا ئاتاڭ ساڭا قەرز

قالدۇرۇپ كەتكەندە سەن ئۇنى تۆلەمتىڭ؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ھەئە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتاڭ ئۈچۈن ھەج قىل!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى دارۇقۇتنى رىۋايەت قىلغان].

جابر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇپەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «كىمكى ئاتىسى ۋە ئانىسى ئۈچۈن ھەج قىلسا ئۇنىڭدىن ھەجى ئادا بولىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئون ھەج قىلغاننىڭ ساۋابى بولىدۇ» [دارۇ قۇتنى رىۋايەت قىلغان].

ئۇلارنى خوش قىلىش ئۈچۈن ياكىش ئەمەللەرنى قىلىشقا ئالىراش

ھافىز ئىبنى كەسىر (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) اللە تائالانىڭ: ﴿ئۇلارغا﴾ ئىيتقىنى، «(خالغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىڭلارنى اللە، اللە نىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۇمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ، يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (اللە) نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، اللە قىلمىشلىرىنى سىلەرگە خەۋەر قىلدۇ»⁽¹⁾ دېگەن ئايىتى ھەققىدە توختىلىپ: ئاخىرەتتە تىرىكلەرنىڭ ئەمەللىرى ئۆلگەن خىش - ئەقىبەلىرىغا تەقدىم قىلىنىدىغانلىقى ھەققىدە ھەدىسلەر كەلگەندۇر، دەپ تۆۋەندىكى ئىككى ھەدىسنى كەلتۈردى.

ئەبۇ داۋۇد تەيالىسى جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلار خىش - ئەقىبەلىرىڭلارغا تەقدىم قىلىنىدۇ، تەقدىم قىلىنغان ئەمەل ياخشى بولسا، ئۇلار خوشال بولىدۇ، يامان بولسا: ئى اللە! سەن ئۇلارنىڭ ساڭا ئىتائەت قىلغان ھالدا ئەمەل قىلىشىنى ئۇلارغا ئىلھام قىلغىن! دەيدۇ.»

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «سىلەرنىڭ ئەمەللىرىڭلار ئۆلگەن خىش - ئەقىبەلىرىڭلارغا تەقدىم قىلىنىدۇ، ئەمەللىرىڭلار ياخشى بولسا ئۇلار خوش بولىدۇ، يامان بولسا ئۇلار: ئى اللە سەن بىزنى ھىدايەت قىلغىنىڭدەك ئۇلارنىمۇ ھىدايەت قىلمىغىچە ئۇلارنىڭ جېنىنى ئالمىغىن! دەيدۇ.»

ئىمام ئىبنى مۇبارەك ئەبۇ دەرداڭ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ئەمەللىرىڭلار ئۆلگەن ئۇرۇق - تۇغقانلىرىڭلارغا تەقدىم قىلىنىدۇ، ئۇلار ياخشى ئەمەللەر ئۈچۈن خوش بولىدۇ، ناچار ئەمەللەر ئۈچۈن كۆڭلى يېرىم بولىدۇ. ئاندىن ئىبنى مۇبارەك: ئى اللە! سەندىن تاغام ئابدۇللاھ ئىبنى رەۋاھەنىڭ ھۇزۇرۇڭدا خورلىنىپ قالىدىغان بىر ئەمەلنى قىلىپ سېلىشىمدىن پاناھلىق تىلەيمەن، دەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئەمەللەر دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە كۈنلىرى اللە نىڭ دەرگاھىغا كۆتۈرۈلىدۇ، پەيغەمبەرلەر ۋە ئاتا - ئانىلارغا جۈمە كۈنى تەقدىم قىلىنىدۇ، ئۇلار ئۆزلىرىگە تەقدىم قىلىنغان بۇ ياخشىلىقلاردىن خوشال بولىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ يۈزلىرى تېخىمۇ ئاقىرىپ نۇرلىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن اللە دىن قورقۇڭلار، ئۆلۈكلىرىڭلارغا ئەزىيەت بەرمەڭلار!»

(1) سۇرە تەۋبە 105 - ئايەت

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆمىننىڭ ياخشى ئەمەللىرىدىن گە ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن، ئۆگەتكەن ۋە داۋاملىق تارقىلىپ تۇرغان ئىلىم، ياخشى پەرزەنت ياكى بىنا قىلغان مەسجىد، ياكى مۇساپىرلار ئۈچۈن قالدۇرغان ئۆي، ياكى ئېقىپ تۇرۇدىغان ئېرىق - ئۆستەڭ ۋە ياكى ھايات ۋاقتىدا قىلغان سەدىقە قاتارلىقلارنىڭ ساۋابى يېتىپ تۇرىدۇ».

ئىبنى خۇزەيمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئىنسان ئۆلگەندىن كېيىن سەدىقە جارىيە، مەنپەئەتلىك ئىلىم ۋە ئۇنىڭغا دۇئا قىلىپ تۇرۇدىغان ياخشى پەرزەنتتىن ئىبارەت ئۈچ ئەمەلدىن باشقىسىنىڭ ساۋابى توختاپ قالىدۇ». [بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىم ۋە ئىبنى خۇزەيمە رىۋايەت قىلغان]

اللە بىزگە ۋە سىلەرگە مۇشۇ ئۈچ خىسلىتىنى ئاتا قىلسۇن ھەم اللە نىڭ تائىتى، رازىلىقىغا مۇۋەپپەقىيەت قىلسۇن!

ئاتا . ئانىلارنىڭ قەبرىلىرىنى زىيارەت قىلىپ تۇرۇش

ئىمام مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئانىسىنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىپ يىغلاپ، ئەتراپىدىكىلەرنىمۇ يىغلىتىۋەتتى، ئاندىن ئۇ: «پەرۋەردىگارمىدىن ئۇلارغا مەغپىرەت تىلەشكە ئىجازەت سورۇدۇم، پەرۋەردىگارم ماڭا ئىجازەت قىلمىدى، ئۇلارنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىشقا ئىجازەت سورۇدۇم، ماڭا ئىجازەت بەردى، قەبرىلەرنى زىيارەت قىلىڭلار، ئۇ كىشىگە ئۆلۈمنى ئەسلىتىدۇ» دېدى.

ئىبنى بۇرەيدە دادىسىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن سىلەرنى قەبرىلەرنى زىيارەت قىلىشتىن چەكلىگەن ئىدىم، مۇھەممەدكە ئانىسىنىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىشقا ئىجازەت بېرىلدى، ئۇنى زىيارەت قىلىڭلار! ھەقىقەتەن قەبرىنى زىيارەت قىلىش ئاخىرەتنى ئەسلىتىدۇ» [تىرمىزى رىۋايەت قىلغان]

ئۇلارنىڭ قەسىملىرىنى ئورۇنلاش

ئابدۇراھمان ئىبنى سەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ئاتا - ئانىسىنىڭ قەسىملىرىنى ئورۇنلاپ بەرسە ۋە قەرزلىرىنى ئادا قىلسا ۋە ئۇلارنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەبچى بولمىسا ھاياتىدا ئۇلارنى قاخشاتقان بولسىمۇ يەنىلا ياخشىلىق قىلغۇچى، دەپ يېزىلىدۇ. كىمكى ئاتا - ئانىسىنىڭ قەسىملىرىنى ئورۇنلاپ بەرمىسە، قەرزلىرىنى تۆلىمىسە ۋە ئۇلارنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەبچى بولسا ھاياتىدا ياخشىلىق قىلغۇچى بولسىمۇ ئۇ ئاسىي دەپ يېزىلىدۇ» [تەبەرائى رىۋايەت قىلىدۇ]

تۇلار ئۈچۈن روزا تۇتۇش

ئابدۇللاھ ئىبنى بۇرەيدەدىن ئۇ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىندۇكى بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئانام ئۆلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ئىككى ئايلىق روزىسى بار ئىدى - دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئۈچۈن سەن روزا تۇت، دېدى. ئۇ ئايال: ئۇنىڭ ھەجى بار ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ ئۈچۈن سەن ھەج قىل» دېدى. ئۇ ئايال: مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر چۆرە سەدىقە قىلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ ساڭا ئەجىر بەرسۇن ۋە ئۇنى ساڭا مىراس قىلىپ قايتۇرسۇن» دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلدى]

بەشىنچى بۆلۈم

بالغا ئەدەب ئۆگىتىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئائىلىسىگە كۆرسەتكەن ھەرقانداق مېھرىبانلىق ئۇلارغا مەنپەئەت قىلدۇ. ئەكسىچە مېھرىبانلىق قىلماسلىق ئۇلارغا زىيان قىلدۇ» دېگەن. [تەبەرانى رىۋايەت قىلغان]

مۇقەددىمە

بالغا ئەدەب ئۆگىتىش پىرىنسىپلىرى

بىرىنچى: ئەدەبلەش تەربىيەنىڭ مۇھىم بىر قىسمىدۇر

ئىككىنچى: بالىنىڭ ئەمەلىدىكى خاتالىقنى تۈزۈۋېتىش ئىلگىرى ئېتىدىكى خاتا پىكىرنى تۈزۈۋېتىش

بالىلارنىڭ پىكىرىدىكى خاتالىقنى تۈزۈۋېتىش

تەربىيەلىش ئىلمىي تەربىيەلىش ئارقىلىق خاتالىقلارنى تۈزۈۋېتىش

ئۈچىنچى: بالىنى تەدرىجىي ھالدا ئەدەب ئۆگىتىش

بالىلارنىڭ تايىقتا ئەدەبلىنىشى

قۇلاق سوزۇش

ئۇرۇش ۋە ئۇنىڭ قائىدىلىرى

1 - قائىدە: ئۇرۇشنى ئون ياشقا كىرگەندە باشلاش

2 - قائىدە: ئۇرۇش ۋە ئەدەبلەش قېتىم سانى ئۈچ قېتىمدىن، قىساس ئېلىش ئون قېتىمدىن ئېشىپ كەتمەسلىك

3 - قائىدە: ئۇرۇش ھالىتى، ماكانى ۋە ھالەت سۈپەتلىرىگە رىئايە قىلىش.

4 - قائىدە: ئاچچىقى بىلەن ئۇرۇماسلىق

5 - قائىدە: بالا اللە نى تىلغا ئالغان زامان ئۇرۇشتىن توختاش

«ئاتىنىڭ بالىسىنى ئۇرۇشى، زىرائەتكە ئوغۇت بەرگەنگە ئوخشاشتۇر» [لوقمان ھېكەم ھېكمەتلىرىدىن]

«ئى اللە! كىچىكلەر ئىسيان كۆتۈرۈدىغان، چوڭلار بىر - بىرىگە قارشى چىقىدىغان ئەجەللىرى يېقىنلىشىدىغان يامان زاماندىن ساڭا پاناھلىق تەلەيمەن» [ھەرەم ئىبنى ھەببان رەھمۇتۇلاھى ئەلەيھى]

”بالا ئۆسۈپ يېتىلىشكە باشلىغاندا ئۇنىڭ تەربىيەلىنىشىگە سەل قارالساق بالىنىڭ ئەخلاقى ناچار، يالغانچى، ئىچى يامان، ئوغرى، گەپ توشۇغۇچى، تەييارتاپ، كۈلگىنچەك، بۇزغۇنچى ۋە دەلدۈش سىجەز چوڭ بولۇپ قېلىش ئېھتىمالى چوڭدۇر، بۇلارنىڭ ھەممىسىدىن ساقلىنىشنىڭ بىردىن - بىر يولى بالىنى ياخشى ئەدب ئۆگىتىش ئارقىلىق تەربىيەلەشتۇر. [ئىمام غەزالى رەھمۇتۇلاھى ئەلەيھى]

مۇقەددىمە

يۇقىرىدىكى بابلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پەرزەنت تەربىيەلىش ھەققىدىكى پىكرى ۋە بالىنىڭ شەخسىيىتىگە ئالاقىدار ئۇسۇللىرى بايان قىلىنىپ ئۆتۈلدى، بالىلارغا قىلىنغان يۇمشاق شەكىلدىكى تەربىيە ئۇسۇلى كارغا كەلمىگەندە بالىنى ئەدەبلەشمۇ بالا تەربىيىسىدە موھتاج بولىدىغان ئۇسۇللىرىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ، بالا مۇۋاپىق ئۇسۇلدا ئەدەبلەنگەندە ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆزىگە قىلغان تەربىيەسىنىڭ ۋە ئۆزلىرىگە قويغان تەلپىنىڭ چاقچاق ئەمەس ھەقىقەتەن جىددىي بىر نەرسە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ، ئەدەبلەشنىڭ قاتتىق ئەلمىنى تارتقاندىن كېيىن ئاتا - ئانىسىنىڭ بۇندىن بۇرۇنقى مېھرىبانلىقىنى، كۆيۈمچانلىقىنىڭ قەدرىنى بىلىپ ئۇلارغا بويىسۇنۇشنىڭ، ياخشى ئەخلاقلىق بولۇشنىڭ، يۈرۈش - تۇرۇش، ئىش - ھەرىكەتتە ئەدەبلىك بولۇشنىڭ مۇھىملىقىنى بىلىدۇ.

ئەمما بالغا ئەدەب ئۆگىتىشنىڭ ئاساسى نېمە؟ ئاتا بالىنى قانداق ئۇسۇلدا ۋە قانداق ئەھۋالدا ئەدەبلەيدۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئاتىنىڭ ئۇغلغا ئەدەب ئۆگىتىشى بىرسا نەرسە سەدىقە قىلغاندىن ياخشى» دېگەن ھەدىسىنى قانداق ئەمەلىيلەشتۈرۈش كېرەك؟ بىز بۇ سوئاللارغا جاۋاب بېرىشتىن ئىلگىرى «ئەدەب ئۆگىتىش» دېگەن سۆزنىڭ فېھقىدىكى ھۆكۈمىگە قاراپ باقايلى.

كاسانى ئۆزىنىڭ «بىدائە ئەسسەئە» دېگەن كىتابىدا: بالغا تەربىيە جازالاش يولى بىلەن ئەمەس بەلكى ئەدەب ئۆگىتىش بىلەن بېرىلىدۇ، چۈنكى بالا ئەدەب ئۆگىتىلىدىغانلار قاتارىدىن بولۇپ، ھەرگىزمۇ جازالىنىدىغانلار قاتارىدىن ئەمەستۇر، بۇنىڭ دەلىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بالىلىرىڭلار يەتتە ياشقا كىرگەندە نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگىچىلىكمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۈنمىسا ئۇلارنى ئۇرۇڭلار! دېگەن ھەدىسىدۇر، دەيدۇ».

بالا تەربىيەسى ئەدەب ئۆگىتىش ۋە پەرۋىش قىلىش يولى بىلەن ئېلىپ بېرىلىدۇ، بۇنىڭ ئورنىغا جازالاش ئۇسۇلىنى قوللىنىشقا بولمايدۇ، چۈنكى جازا سادىر قىلغان جىنايەت ئۈچۈن يۈرگۈزۈلىدۇ، كىچىك بالىنىڭ خاتالىقى جىنايەت تىپىگە كىرمەيدۇ، دېمەك كىچىك بالا ئەدەب ئۆگىنىشكە لايىق ھەرگىزمۇ جازالىنىشقا لايىق ئەمەستۇر.

ئەدەب . ئەخلاق ئۆگىتىش تەربىيەنىڭ مۇھىم بىر قىسمىدۇر

بالىنى ئەدەبلەش ھەرگىزمۇ بالىدىن ئىنتىقام ئېلىش ئەمەستۇر، ئەدەبلەش بولسا تەربىيە قىلىشنىڭ بىر ۋاسىتىسىدۇر. ئىبنى جەزىز ئەلقەيرىۋانى بالىنى كىچىكلىكىدە ئەدەبلەشنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەپ مۇنداق دەيدۇ: كىچىك بالا يولغا سېلىنىشقا ئەڭ ئاسان، قوبۇل قىلىشى ۋە بويىسۇنۇشى ئەڭ تېز بولىدۇ، بىزگە كىچىك بالىلارنىڭ ئەدەبىنى ئاسان قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى، بەزىلەرنىڭ قوبۇل قىلمايدىغانلىقىنى، بەزىلەرنىڭ ھايالىق، بەزىلەرنىڭ ھايالىق قىلمايدىغان، بەزىلەرنىڭ ئۆزىگە نەرسە ئۆگەتكۈچىلەرگە قۇلاق سالىدىغان، بەزىلەرنىڭ قۇلاق سالىمايدىغان، بەزىلەرنىڭ ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن، بەزىلەرنىڭ ئۆگىنىشنى

ياقتۇرمايدىغان، بەزىلەرنىڭ ئىلىمگە ھېرىسمەن، بەزىلەرنىڭ ئۇنى ياقتۇرمايدىغان، بەزىلەرنىڭ ماختىسا ئۆگىنىدىغان، بەزىلەرنىڭ ئەدەبلىمىسى، ئۇرۇپ تۇرمىسا ئۆگەنمەيدىغاندەك ھەرخىل مەجەزە بولىدىغانلىقىنى كۆرۈمىز.

بۇندىن باشقا يەنە بەزى بالىلارنىڭ يالغان ئېيتىشنى ياخشى كۆرىدىغان، بەزىلەرنىڭ راست گەپ قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان مەجەزلىك كېلىدىغانلىقىنى كۆرۈمىز. بالىلارنىڭ تەبىئىيەتتە يەنە بىر - بىرىگە زىت خاراكتېرلارمۇ كۆرۈلىدۇ. بەزىلەر يامان تەبىئەتلىك بالىلارنىڭ ئەدەبلەش ئارقىلىق ياخشى تەبىئەتلىك بولۇپ ئۆزگۈرۈشىگە ئىشەنمەيدۇ، ياكى ئانچە ئىشىنىپ كەتمەيدۇ، توغرا بەزى بالىلار ئۈچۈن ئەدەبلەش كار قىلمايدۇ، سەۋەبى بۇ بالىنىڭ ئەدەبلىنىش باسقۇچىدىن ھالقىپ يامان خاراكتېرنى ئۆزىدە ئۆزلەشتۈرۈپ بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. بۇنداق بالىلار ئەدەبلىنىشى زۆرۈر بولغان ۋاقىتتا ئەدەبلەنمىگەنلىكى ئۈچۈندۇر. چۈنكى بالىلارنىڭ ئەسلى تەبىئىيىتى يامانلىقلاردىن خالىي، غۇبارسىز، پاك كېلىدۇ. يامان ئادەتلەر بولسا ئۇلارنىڭ ئەتراپتىكى مۇھىت ۋە ئامىللارنىڭ سەۋەبىدىن شەكىللىنىدۇ. ۋاقىتتا ئەدەبلىنىپ تۇرۇتۇلمىسە كېيىن ئۆزگەرتىش تەس بولىدۇ. پەيلاسوپلاردىن بىرى مۇنداق دەيدۇ: ئىنسانلارنىڭ كۆپۈنچىسى ئالدىنلا ئەدەبلەنمىسە، ئەخلاقى تۈزۈتۈلمىسە ۋە ئىستىلى ياخشىلانمىسا ئۇلارنىڭ ئەخلاقى كىچىكىدىن باشلاپلا يامان ئەخلاقلارغا ئادەتلىنىپ قالىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن بىز بالىلارنى تەربىيەلەشتە كىچىكىدىن باشلاپلا ئەدەبلەپ تەربىيەلەش ئۇسۇلىنى قوللىنىشقا بۇيرۇلدۇق، چۈنكى، كىچىكلەردە ياخشى ئەخلاق بىلەن يامان خۇيىنى، ناچار ئادەت ۋە خاراكتېرلەرنى پەرقلەندۈرۈش ئىقتىدارى يوقتۇر، ھەم ئۇلاردا بىرەر نەرسىنى قوبۇل قىلىشتا ياكى ئۇنى ئادەتلەندۈرۈشتە ياخشى - ياماننى ئۆزلىكىدىن تونساپ قالدىغان ئىقتىدار ھەم يوقتۇر، شۇڭا بالا تەربىيىلىگۈچىنىڭ بالىلارنىڭ خۇي - پەيلى ۋە ئادەت قىلىقلىرىغا يېقىندىن كۆزىتىپ دىققەت قىلىشى، يامان خاراكتېرلىك نەرسىلەرنىڭ بالىلارغا ئۆزلىشىپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشى ۋە ئۇلاردا شەكىللىنىپ قېلىنغان بەزى بولمىغۇر مەجەز - خۇلۇقلارنى ئۆز ۋاقتىدا تۈزۈتۈشكە ياردەم بېرىشى لازىم. كىچىكىدىن باشلاپ دىققەت بىلەن ياخشى تەربىيەلەنگەن بالا چوڭ بولغاندا ئەدەبلىك، گۈزەل ئەخلاقلىق ئېسىل سۈپەتلىك چوڭ بولىدۇ، ئەكسىچە تاشلىۋېتىلسە ئۇ بالا شۇ يامان خۇي - پەيلىرى، ناچار ئادەت - قىلىقلىرى بىلەن چوڭ بولۇپ ئۆزىنى بەختسىز قىلىپلا قالماي ئاتا - ئانىسى ۋە ئەتراپىدىكى ئىجتىمائىي ئالاقىدىكى نۇرغۇن ئادەملەرگە بەختسىزلىك ئامىللىرىنى ئېلىپ كېلىدۇ. بەلكى بۇ بالا ئۆزىنىڭ بۇ بەختسىزلىكىنىڭ سەۋەبىنى كىچىكلىكىدىكى يامان خۇيلىرىدىن، ناچار ئادەتلىرىدىن كېلىپ چىققانلىقىنى ناھايىتى كېچىكپ ھېس قىلىشى، ئۆزىنىڭ ئەدەبلىنىپ تەربىيەلەنمىگەنلىكىگە ئۆگىنىشى مۇمكىن، بىراق بۇ چاغدا ناھايىتى كېچىككەن بولىدۇ. ھەتتا ئاتا - ئانىلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ بالىلارنى تەربىيەلەشتە خاتا يول تۇتقانلىقىنى ھېس قىلىشى مۇمكىن. بەزى ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنى كىچىكىدە بەك ئەتۋارلاپ ئۇلارنى مەيلىگە قويۇپ بەرگەنلىكىگە ئېچىنسا، بەزى ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنىڭ كىچىكلىكىدىكى تەربىيىسىگە سەل قاراپ ياكى ۋاقىت ئاجراتماي ياكى ئۇلارنىڭ نېمە قىلىپ يۈرگەنلىكىگە پەرۋاسىز قارىغانلىقىغا پۇشايماق قىلىشىدۇ.

جەمئىيەتتىكى يامان يولغا كىرىپ قالغان نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ ئۇنداق يامان ئىشلارنى قىلىشى ئۇلارنىڭ ئەسلى تەبىئىيىتىنىڭ ناچارلىقىدىن ئەمەس بەلكى ئاشۇنداق يامان ئادەتلەرگە كۈنۈپ قالغانلىقى

سەۋەبىدىن ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. دېمەك ئادەتلىنىپ قالغان بەزى نەرسىلەر باشقىلار ھەتتا ئاشۇ ئادەمنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن يامان كۆرۈلگەن تەقدىردىمۇ كۆنۈپ قالغانلىق سەۋەبىدىن ئۆزگەرتىشنىڭ ناھايىتى تەسكە توختايدىغانلىقى ئەمەلىيەتلەر ئارقىلىق ئىسپاتلانماقتا. بۇنداق ئىنسانلار ئەتراپتىكى مۇھىتنىڭ بېسىمى، ئۇرۇغ - تۇغقان دوست - يارەنلەرنىڭ نەسەھىتى ۋە ئۆزىنىڭ تۇرمۇشىنىڭ بېسىمى، ھايى - نومۇس كۈچىنىڭ مەجبۇرلىشى بىلەن ئۆزگىرىشكە تىرىشقان ۋە شەكىل جەھەتتىن ئۆزگەرگەندەك قىلىشمۇ لېكىن تۈپ نېگىزىدىن ئۆزگۈرۈپ كېتەلمەيدۇ، بولۇپمۇ يۇقىرىقىدەك تاشقى ئامىلدىن كېلىدىغان بېسىملار يوق ئەھۋالدا يەنىلا ئۆز ئەسلىگە قايتىدۇ.

يۇقىرىدا دەپ ئۆتكۈنىمىزدەك ئىنساننىڭ ئەسلى تەبىئىيىتى يامان خۇلۇقلاردىن يىراقتۇركى، ئۇ ئەسلىدە ئىسلام تەبىئىيىتى بىلەن تۇغۇلىدىغان بولغاچقا ئىسلامغا خاس گۈزەل خۇلۇقلار بىلەن تەبىئەتلەنگەن بولىدۇ. ئەگەر بالىلىق چېغىدىن باشلاپلا تەبىئىيىتىدىكى بۇ گۈزەل خۇلۇقلار بىلەن تەربىيەلىنەنە كېيىن يۇقىرىدا ناچار خۇلۇق ھەرگىز ئۈنىگۈدىن ئۈستۈن كېلەلمەيدۇ. بەزى بىر تەبىئەتشۇناسلار ئادەتتە ئادەمدىكى ئىككىنچى تەبىئەت، دەيدۇ. بىراق شۇ ئىككىنچى تەبىئەتنىڭ شەكىللىنىش باسقۇچىنىڭ پۈتۈنلەي تاشقى ئامىلدىن ئىكەنلىكىگە دىققەت قىلمايدۇ. يۇقىرىقى يەكۈنلىرىمىز بىزگە بالىنى كىچىكىدىن باشلاپلا ئەدەبلىك چوڭ قىلىشقا تىرىشىشنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى. شۇنداقلا ئەدەب ئۆگىتىش ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋەتكەندە ياكى ئەدەبلەش ئۇسۇلىنى توغرا قوللانمىغاندا كەلگۈسىدە ئېلىپ كېلىدىغان ئاقۋەتتىنمۇ كۆرسىتىپ بەردى. مانا بۇلار كېيىنكى كۈنلۈكتىكى بۇشايمان قىلىشنىڭ ئالدىنى ئالىدىغان ياخشى بىر تۇتقۇدۇر.

شۇنىمۇ ئېنىق بىلىۋېلىشىمىز لازىمكى، ئەگەر بالا قۇلقى يۇمشاق، ئۆزى مۇلايم ۋە زېرەك بولسا بۇنداق بالىلارنى ئەدەبلەشمۇ ئاسان، تەربىيەلەش قولايلىق بولىدۇ، بۇنداق بالىلار ياخشى ئىش قىلغاندا ئۇلارنى ماختاش يامان ئىش قىلغاندا مۇۋاپىق سۆزلەر بىلەن خاتالىقىنى تونۇتۇپ قويۇشلا كۇپايە قىلىدۇ. ئەگەر بالا بەكرەك كەپسىز، مەجەزى چۇس، ھايى قىلمايدىغان، باشقىلارنى ھۆرمەت قىلمايدىغان، يالغان سۆزلەشنى ئۆچ كۆرمەيدىغان تەبىئەتلىك بولسا بۇنداق بالىنى ياخشى سۆز، ماختاش بىلەنلا ئەدەپكە قايتۇرغىلى بولمايدۇ، بۇنداق بالىلارنى يامان ئىش قىلغاندا قورقۇتىش كېرەك. قورقۇتىشنىڭ كار قىلماي يامان قىلىقىنى داۋاملاشتۇرۇۋەرگەندە ئاندىن ئۇرۇش كېرەك. بالا تەربىيەلىگۈچى يەنە ئاتا - ئانىلار بالىنىڭ يۇرۇش - تۇرۇشى، يېتىپ - قوپۇشى، يەپ - ئىچىشى، سۆز - ھەرىكىتى ۋە بۇندىن باشقا ھەممە ئەھۋالنى تەپسىلىي كۈزىتىشى كېرەك ھەم ئاقىل كىشىلەرنىڭ بۇ ئەھۋاللارنىڭ ھەممىسىدە قانداق تەدبىر قوللانغانلىقىدىن ئۆرنەك ئېلىپ ئۆز لايىقىدا تەربىيەلەشكە دىققەت قىلىش لازىم.

بالىنىڭ ئەسلىدىكى خاتالىقىنى تۈزۈشتىن ئىلگىرى ئېلىنىش ئاتا پىرىنى تۈزۈش

تەربىيەلەش نەزىرىيەسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا خاتالىقنى تۈپ يىلتىزىدىن قومۇرۇپ تاشلاش تەربىيەلەش ئەمەلىيىتىدىكى ئەڭ چوڭ ئۇتۇق ھېسابلىنىدۇ. بىر بالىنىڭ ئەمەلدىكى خاتالىقى مەيلى قايسى تەرەپتىن تەھلىل قىلىنغاندىمۇ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ خىل سەۋەب تۈپەيلىدىن بولىدۇ، بىرىنچىسى بالىنىڭ ئېگىدىكى خاتالىق بولۇپ بالا مەلۇم بىر نەرسىنى ئۆز چۈشەنچىسى بويىچە توغرا دەپ قارىغاچقا ئۇنى

قىلىدۇ، ئىككىنچىسى بالىدىكى ئىقتىدارىي خاتالىق بولۇپ بالا ئەسلىدىلا ئۇنىڭ توغرىسىنى قىلىپ باقمىغان ياكى مەشىق قىلدۇرۇلمىغان، ئۆگىتىلمىگەن بولغاچقا ئۇنى توغرا قىلالماي خاتا قىلىپ سالىدۇ. ئۈچىنچىسى بالىنىڭ تەبىئىي سەۋەبىدىن كېلىپ چىقىدىغان خاتالىق بولۇپ بالا بىلىپ تۇرۇپ خاتا قىلىدۇ. شۇڭا تەربىيەلىگۈچى بالىنىڭ خاتالىقىنى تۈزۈشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ بۇ خاتالىقىنى نېمە سەۋەبتىن سادىر قىلغانلىقىنى ئېنىق بىلىشى، ئاندىن كېسەلگە قاراپ دورا بېرىش ئۇسۇلى بويىچە خاتالىقىنى توغۇرلاشقا ياردەم بېرىشى لازىم.

ئالدى بىلەن بالىنىڭ ئېڭىدىكى پىكىرى خاتالىقىنى تۈزۈتۈش لازىم.

بالا كىچىك چېغدا ئۇنىڭ بىلمەيدىغان نەرسىلىرى بىلىدىغانلىرىدىن كۆپ بولىدۇ. ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك بىلمەسلىك بىر دۈشمەندۇر. شۇڭا بالغا بىلگەن ۋە بىلىشكە يۈزلەنگەن نەرسىلەرنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى توغرا تونۇتۇش بالا تەربىيەسىدە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر بالىنىڭ بىرەر ئىشتا خاتالاشقانلىقىنى كۆرسە ئالدى بىلەن ئۇنىڭ بۇ خاتالىقىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولغان پىكىرىنى تۈزىتەتتى. ئۇ بۇ تۈزۈتۈش تەربىيەسىنى يۇمشاق سۆز، مېھرىبانلىق بىلەن ئېلىپ باراتتى.

ئەبۇ داۋۇد ئابدۇراھمان ئىبنى ئەبى ئوقبەنىڭ ئاتىسى (ئۇ ئەسلىدە پارس ئەھلىدىن بولغان قۇل ئىدى) نىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئۇھۇد ئۇرۇشىغا قاتناشقان ئىدىم، مەن مۇشرىكلاردىن بىر ئادەمنى: ئال! مەن پارس ئەھلىنىڭ يىگىتىمەن، دەپ ئۇردۇم، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «مەن ئەنسايلارنىڭ بىر يىگىتىمەن! دېگەن بولساڭكەن، بىر قەۋمنىڭ ھەمىشىسىنىڭ ئوغلى ئۇلاردىندۇر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەتتا ئۇرۇش مەيدانىكى تەلىم بېرىشى نەقەدەر گۈزەل بولغان - ھە! ئۇ ئۇرۇش مەيدانىدىكى ئاشۇ قىسقا بىر دەقىقىدە ئىنساننىڭ بىر ئۆمۈر ئەستە ساقلىشى ۋە ئەمەل قىلىشىغا يەتكىدەك پىكىرى تەلىمنى بەرگەن يەنى بىر قەۋمنىڭ ھەمىشىسىنىڭ ئوغلى ئۇلاردىندۇر، دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «دېگەن بولساڭكەن» دېگەن سۆزى نەقەدەر مېھرىبانلىق، سەمىمىيلىك بىلەن تولغان، نەقەدەر بىر كەمتەرەنە كەيپىياتنى ئىپادىلىگەن. اللە نىڭ رەھمەت ۋە سالاملىرى يولباشچىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولسۇن!

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ھەسەن سەدىقە قىلىنغان خورما بار يەردىن بىر تال خورمىنى ئېلىپ ئاغزىغا سېلىۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۈكۈر، تۈكۈر! ئۇنى تاشلا! سەن بىزنىڭ سەدىقە يېمەيدىغانلىقىمىزنى بىلمەمسەن؟» دېدى. ئىمام نەۋۋەي (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!): پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۈكۈر، تۈكۈر، دېگەن سۆزى بالىنى قولغا ئالغان نەرسىدىن سەسكەندۈرۈش ئۈچۈندۇر، چۈنكى ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇ چاغدا بىر كىچىك بالا بولغاچقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا بالىنىڭ تەبىئىيەتكە يېقىن ئىبارىنى قوللىنىش ئارقىلىق ئۇنى بۇ قىلمىشىدىن توسىغان.

بۇ ھەدىستە ھېس قىلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر خىل مېھرىبانلىق مۇئامىلىسى بار بولۇپ، ئۇ بولسىمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «تۈكۈر، تۈكۈر!» دەپ بولۇپلا سەدىقەنىڭ پەيغەمبەر ئائىلىسىدىكىلەرگە

ھارام ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ نوقتىنى دەرھال چۈشەندۈرگەن. بۇ خىل چۈشەندۈرۈش بالا ئۈچۈن بىر ئۆمۈر ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك تەربىيە بولۇشىدا گەپ يوق.

تۆۋەندە بايان قىلىنغىنى بالغا تاتلىق ۋە يۇمشاق سۆز قىلىشقا دەلىل قىلىندىغان ئۈچىنچى ھەدىستۇر. ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر سەپەر ئۈستىدە ئىدى. بۇ سەپەردە ئۇلار بىلەن بىللە يەنە ئەنچەشە ئىسىملىك بىر قارا تەنلىك بالا بولۇپ، ئۇ تۈگىلەرنىڭ ئېتىتىك مېڭىشى ۋە ھارماسلىقى ئۈچۈن يول بويى مۇناجات ئېيتىپ ماڭاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى ئەنچەشە! ئاستاراق ئېيت! ئاياللارنى بىئارام قىلما!» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۈگىلەرنىڭ مېڭىشى تېزلىشىپ بولغاندىن كېيىن بالىنىڭ يۇقىرى ئاۋازىدىن ئاياللارنىڭ بىزار بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن ناھايىتى سىلىق تەلەپپۇزدا مۇناجاتنى ئاستاراق ئاۋازدا ئېيتىشقا بۇيرىغان.

تۆتىنچى ھەدىس بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەفاتتا تۇرغاندا ئىبنى ئابباسقا سۆز قىلغان ھەدىس بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «توختا ئى بالا! بۈگۈن كۈزىنى ھارامدىن ساقلىيالىغان ئادەم ھەقىقەتەن مەغپىرەت قىلىندىغان كۈندۇر» دېگەن. [تەيالىسى رىۋايەت قىلغان]

تىرىمىزى ئۆمۈم سەلەمەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىزنىڭ خىزمىتىمىزنى قىلىدىغان ئەفلەھ ئىسىملىك بىر بالا بار ئىدى، ئۇ سەجدە قىلسا پۈۋلەيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى كۆرۈپ: «ئى ئەفلەھ! يۈزۈڭنى تۇپراققا ياقىن!» دېدى.

بالىنىڭ پىكىرىنى توغرىلاشتا ساھابىلارنىڭ يولىنى تۇتۇش.

ئەبى ھەكەم ئەلغەفارى چوڭ ئانىسىنىڭ تاغىسى ئەبى رافى ئىبنى ئۆمەردىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلدۇ: مەن بىلەن باشقا بىر بالا ئەنسارلارنىڭ خورمىسىغا تاش ئاتاتتۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بۇ يەردىكى بالىلار خورمىلارغا تاش ئاتىدۇ، دېگەن سۆز يەتكەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ ماڭا: «ئى بالىجان! خورمىلارنى نېمە ئۈچۈن چۈشۈرسەن؟» دېدى. مەن: يېيىش ئۈچۈن، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خورمىلارنى تاش ئېتىپ چۈشۈرمە! پەقەت يەرگە چۈشكەنلىرىنى يېگىن!» دېدى ۋە مېنىڭ بېشىمنى سىلاپ تۇرۇپ: «ئى اللە بۇنىڭ قورسۇقىنى تويغۇز!» دېدى.

بۇ ھەدىستىن شۇنى چۈشۈنۈۋالالايمىزكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاۋۋال بالىنى ئەيىبلەستىن سۆز ئەگىتىش ئۇسۇلى ئارقىلىق بالىنىڭ خورمىلارغا تاش ئېتىشىنىڭ سەۋەبىنىڭ ئۇنى يېيىش ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغان، ئاندىن ئۇنى خورمىلارنى تاش ئېتىش ياكى باشقا ئۇسۇل بىلەن چۈشۈرۈشتىن توسۇپ، يەرگە چۈشكەن خورمىلاردىن يېسە بولىدىغانلىقىغا باشلىغان، ئۇندىن كېيىن بالىنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا دۇئا قىلغانلىقىدەك مۇلايىم سەمىمىي ھەرىكىتى بىلەن بالغا تەربىيە قىلغان.

بۇ ھەدىسنىڭ رىۋايەت قىلغۇچىلىرى ھەقىقىدىكى يەنە بىر گۈزەللىك شۇكى: چوڭ ئانا تاغىسىنىڭ ئوغلىغا ئاڭلىغاننى ھېكايە قىلىپ بېرىدۇ، مانا بۇ مۇسۇلمانلارنىڭ ئەۋلادلارغا ئۆمۈمىيۈزلۈك كۆيۈنگەنلىكىنىڭ، بالا - تەربىيەلەشتە بىر - بىرىگە ھەمدەمدە بولۇشى كېرەكلىكىنىڭ دەلىلىدۇر، شۇنداقلا بۇنداق ھېكايە قىلىپ بېرىش يولى بىر ئەستە قالدۇرۇش جەريانى بولۇپ چوڭ ئانا بۇ ھەدىسنى

تاغلىرىنىڭ ئوغلغا ھېكايە قىلىپ بېرىش ئارقىلىق مەزمونى گۈزەل بولغان بىر ھەدىسىنى ئەۋلادلارغا يەتكۈزگەنلىكتەك بىر ياخشىلىقنى ئادا قىلغان بولىدۇ. پۈتۈن ياخشىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىنى رىۋايەت قىلغۇچىلارغا ۋە ئۇلارغا شېرىك بولغانلارغا بولىدۇ!

ئىمام بۇخارى ۋە نەسەئى ساھىب ئەلبەننىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىدا ئىدىم، ئۇنىڭ يېنىدا قىزى بار ئىدى، ئەنەس بىزگە سۆزلەپ: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنى تەقدىم قىلغىلى كەلدى ۋە: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبەر! مېنى ئۆزلىرىگە قوبۇل كۆرەملا! دېدى، دېگەندە ئەنەسنىڭ قىزى: ۋاي توۋا! ئۇ نېمە دېگەن ئاز ھايالىق ئايال؟! دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئەنەس قىزىغا تۈزۈتۈش بېرىپ: ئۇ ئايال سەندىن ياخشى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلغۇچى ئۆزىنى تەقدىم قىلىشنى خالىغان، دېدى.

سىنان ئىبنى سەلەمە بەھرەينىدىكى چېغدا مۇنداق بىر ھەدىسىنى رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېدى: مەن مەدىنىكى چېغىدا بىرمۇنچە بالىلار بىلەن خورما ئالاتتۇق، بىزنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كۆرۈپ قالدى، بالىلار قېچىپ كەتتى، مەن قاچماي قالدىم ۋە ئۇنىڭغا: بۇلار پەقەت شامال ئۇرۇپ چۈشۈرۈۋەتكەن خورمىلار، دېدىم. ئۆمەر: ماڭا كۆرسەتكىن! دېدى ۋە خورمىلارنى كۆرۈپ ماڭا: يۈر! دېدى. مەن: ئى مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! مېنى بالىلارنىڭ يېنىدىن ئۆتكۈزۈپ قوي، بولمىسا سەن كەتسەڭ ئۇلار مەندىن بۇ خورمىلارنى تارتىۋالىدۇ، دېدىم. ئۇ تاكى بالىلاردىن يىراقلاشقان يەرگىچە مەن بىلەن بىللە ماڭدى. [بۇنى ئىبنى ئەبى ئەددۇنيا كىتابىدا رىۋايەت قىلدى]

مانا بۇ ھەدىستە مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنىڭ بالىلارغا قانچىلىق كۆڭۈل بۆلگەنلىكى، ئۇلارنىڭ ئىشلىرىنى تەكشۈرۈپ ئۇلارغا ھېكمەت ۋە مولايملىق بىلەن مۇئامىلە قىلغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. يەنە ساھابىلەرنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەرەختتىن ئۆزى چۈشكەن مېۋىلەرنى يېيىشنىڭ بالىلارغا جايىز ئىكەنلىكى ھەققىدىكى ھۆكۈمنى سۆزلەپ بەرگەنلىكىنى تونۇپ يېتىمىز.

يەنە بىر رىۋايەتتە بۇ بالىنىڭ مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنى ئۆزىنى ئۆزى بىخەتەر بولىدىغان يەرگىچە ئاپىرىپ قويۇشنى تەلەپ قىلىشى بىر تەرەپتىن بالىلارنىڭ نەقەدەر دادىل ئىكەنلىكىنى، چوڭلارنى بولۇپمۇ ئۆمەردەك ئەل بېشىدىكى ساھابىلەرنى ئۆزلىرىگە ياردەم بېرىدىغان كىشىلەر قاتارىدا كۆرگەنلىكى ئىسپاتلانسا يەنە بىر تەرەپتىن مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسىنىڭ نەقەدەر كەمتەر، كىچىك پېشىل ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا دائىر مۇنداق بىر ھەدىسىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى ئىبنى ئۆمەر كېتىۋېتىپ ئۆزلىرى تۇتۇلغان بىر قۇشنى نەيزىلىرى بىلەن نىشانلاپ ئويناۋاتقان بىر تۈركۈم بالىلارنى كۆرىدۇ، بۇ بالىلار ئىبنى ئۆمەرنى كۆرۈپلا قېچىپ كېتىدۇ، ئىبنى ئۆمەر: بۇنى كىم قىلدى؟ بۇنى قىلغان كىشىگە اللھ لەنەت قىلسۇن! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جېنى بار نەرسىنى قارىغا ئېلىپ ئويۇنچۇق قىلغان كىشىگە لەنەت قىلغان، دېدى.

ئىمام ترمىزى ئابدۇللاھ ئىبنى مۇغەففەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئاتام مېنىڭ نامازدا "بىسمللاھىراھمانىررەھىم" نى ئوقۇۋاتقانلىقىمنى ئاڭلاپ: ئى ئوغلۇم! بۇ يېڭىلىق، سەن دىندا يېڭىلىق پەيدا قىلىشتىن ساقلا! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ

ساھابىلىرىنىڭ دىندا يېڭىلىق پەيدا قىلىشنى يامان كۆرگىنىدەك بىراۋنىڭ بىر نەرسىنى يامان كۆرگىنىنى كۆرمىدىم. مەن ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر ۋە ئوسمانلار بىلەن ناماز ئوقۇدۇم، لېكىن ئۇلاردىن ھېچ بىرىنىڭ سەن ئوقۇغاندەك ئوقۇغانلىقىنى كۆرمىدىم، شۇڭا سەن ناماز ئوقۇغاندا ئۇنى نامازنىڭ ئىچىدە (ئايەت قاتارىدا) ئوقۇشتىن ساقلا! بەلكى "ئەلەمدۇللىلاھى رەببى ئالەمىن" دەپ ئوقۇغىن! دېدى.

بىز ئالدىنقى بابلارنىڭ بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىچىك بالغا تاماق داستىخاندا قانداق ئولتۇرۇپ، تاماقنى قانداق يېيىشنى ئۆگەتكەنلىكىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىكەندۇق. دېمەك بالغا ھەر نەرسىنى بولۇپمۇ ئىسلامدىكى بىلىشكە تېگىشلىك ھەممە ئىلىمنى ئۆگىتىش، ئۆگىتىش ئۇسۇلىنى بالا بىلەن سۆھبەتلىشىش، ئۇنىڭغا ھەر بىر نەرسىنىڭ ماھىيىتىنى، سەۋەبىنى، ئۇنىڭ خاتا قىلىنغاندا ياكى توغرا قىلىنغاندا ئېلىپ كېلىدىغان ئاقىۋىتىنى چۈشەندۈرۈش بالىنىڭ شەيئەلەرگە بولغان توغرا پىكىر - قارىشىنىڭ شەكىللىنىشىدە ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئىككىنچى باسقۇچتا بالىنىڭ ئۆتكۈزگەن خاتالىقىنىڭ ئۆزىنى تۈزىتىش.

كۆپىنچە ئەھۋاللاردا چوڭلار بالىلارنىڭ ئەزەلدىن قىلىپ باقمىغان بىر ئىشلارنى قىلىشنى ئۇلارغا بۇيرۇيدۇ، بۇ ئىشلارنى قىلىپ باقمىغان بالا خاتا قىلىپ سالىدىغان ئاھۋاللار يۈز بېرىدۇ، ناۋادا ئۇنىڭ خاتا قىلغانلىقىنى جازالىسا بۇ ئۇنىڭغا بەكلا زۇلۇم قىلغانلىق بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق ئەھۋالغا نىسبەتەن ئۆزى بىۋاسىتە قول سېلىپ تۈزىتىش ياكى ئۆگىتىش ئۇسۇلىنى قوللىناتتى، تۆۋەندىكى ھەدىستە كەلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوي سويۇشنى بىلمەي خاتا سويۇۋاتقان بالىنىڭ قولىدىكى پىچاقنى ئېلىپ ئۆزى سويۇپ كۆرسەتكەنلىكى بۇنىڭ ئەمەلىي مىسالدۇر، شۇنداقلا ھەر بىر كىشىنىڭ بالىنىڭ خاتا قىلغان ئىشىدا تۇتۇشقا تېگىشلىك ئۆلگىلىك مۇئامىلىسىدۇر.

ئەبۇ داۋۇد ئەبى سەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قوي سويۇۋاتقان بىر بالىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتىپ بالىنىڭ قوينى ياخشى سويالمايۋاتقانلىقىنى كۆردى - دە، بالغا: «ماڭا بەر! مەن ساڭا كۆرسەتەي» دېدى، ئاندىن ئىككى قولىنى تېرە بىلەن گۆشنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قولىنى تاكى قولتۇقىغىچە سېپىرىپ تىقتى. ئاندىن كېيىن بېرىپ كىشىلەرگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇپ بەردى، نامازدىن ئىلگىرى قوي سويغانلىقى ئۈچۈن تاھارەت ئالمىدى.

ئۆمىدىكى، ھەر بىر ئاتا - ئانا ياكى تەربىيە قىلغۇچىلار: ماڭا بەرگىن! مەن ساڭا ئۆگىتەي! دەيدىغان بولسۇن، شۇبەھسىزكى بۇ بالغا خاتالىقىنى تۈزىتىش ۋە تەلىم بېرىشتە ئەڭ توغرا يولدۇر. ساھابە كىرىمىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق ئۇسۇلىنى خۇددى باشقا كۆرسەتمىلىرىنى ئۆگەنگەن ۋە ئۇنى ئەمەلىيلەشتۈرگەندەك ئۆگەنگەن ۋە ئۇنى ئەمەلدە قىلغان ئىدى.

ئىمام ئەھمەد بىلەن ئىبنى ئەبى شىبە، ئەبى مالىك ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: ئۇ ئەشئەرىلەر جەمەتى! سىلەر بىر يەرگە يىغىلغان ھەمدە ئاياللار ۋە بالىلارنىمۇ يىغىلغان! مەن سىلەرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىزىنى كۆرسەتەي! دېدى. ئۇلار يىغىلدى ۋە بالىلىرى ۋە ئاياللىرىنىمۇ يىغدى. ئاندىن ئەبى مالىك تاھارەت ئالدى ۋە قانداق تاھارەت ئالغانلىقىنى ئۇلارغا

كۆرسەتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئالدىغا ئۆتۈپ ئەزلەرنى سەپكە تۇرغۇزدى، ئۇ سەپنىڭ ئارقىسىغا بالىلارنى، بالىلارنىڭ ئارقىسىغا ئاياللارنى سەپ قىلىپ تۇرغۇزدى.

تۇرمۇشتىكى نۇرغۇن بىلىملەر بولۇپمۇ ناماز، ھەج ۋە روزىغا ئوخشاش ئىسلام ئەركانلىرى بالىلارنىڭ ئۆز كۆزلىرى بىلەن بىۋاسىتە كۆرۈپ ئۆگىنىشى ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئېڭىغا مۇستەھكەم ئورنايدۇ.

بالىلارغا تەربىيە بېھلىش ئۇسۇلى

بالغا پىكرى جەھەتتىكى ياكى ئەمەلىي جەھەتتىكى تۈزىتىش كار قىلمىسا، خاتالىق ئۆتكۈزۈشنى يەنىلا داۋام قىلسا بۇنداق ئەھۋالدا بالىنى ئەدەبلەش ئۇسۇلىنى قوللىنىش ھەقىقەت بولغان بولىدۇ. ئۇنىڭغا بېرىلدىغان ئەدەبلەش خاراكتېرىدىكى جازا تۈۋەندىكى باسقۇچلار بويىچە ئېلىپ بېرىلسا بولىدۇ.

بىرىنچى باسقۇچ: بالغا تاياق كۆرسىتىش ۋە ئۇنىڭ بىلەن قورقتىش.

بو تەدبىر بىلەن بالىنى قورقتىش مەقسەت قىلىندۇ. كۆپ ساندىكى بالىلار قامچا ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش جان ئاغرىتىدىغان نەرسىلەردىن قورقىدۇ، شۇڭا ئۇنداق نەرسىلەرنى كۆرگەن ھامان خاتالىقنى داۋام قىلىشتىن توختايدۇ ۋە ياخشى تەرەپكە بۇرۇلۇشقا يۈزلىنىدۇ.

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيلەرگە قامچا ئېسىشقا بۇيرىدى، دېگەنلىكىنى بايان قىلغان. ئابدۇررازاق ۋە تەبەرانىمۇ ئىبنى ئابباستىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قامچىنى ئۆيدىكىلەر كۆرەلەيدىغان جايغا ئېسىڭلار، ئۇ ئۇلار ئۈچۈن ئەدەبتۇر!»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇئاز ئىبنى جەبەل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: «ھاساڭنى ئۆي ئۆيدىكىلەردىن كۆتۈرمىگىن» دەپ تەۋسىيە قىلغان.

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» تە ۋە ئىمام ئەھمەد بىلەن ئىبنى ماجەلەر ئۆز سەنەدلىرىدە ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «قامچىنى ئۆيدىكىلەر كۆرەلەيدىغان بىر جايغا ئېسىڭلار!» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. دېمەك، بالىنىڭ قەستەنلىك بىلەن خاتالىق ئۆتكۈزۈشىدىن بولۇپمۇ خاتالىقنى داۋام قىلىشىدىن قورقۇشى ئۈچۈن ئۆيدە ئۇلارنى ئەدەبلەيدىغان تاياق ياكى قامچىدەك نەرسىلەرنى ئۇلار كۆرۈپ تۇرۇدىغان يەرگە قويۇپ قويۇشمۇ ئۇلارنى ئەدەبلەشنىڭ بىر ئۈنۈملۈك ۋاسىتىسىدۇر.

ئىككىنچى باسقۇچ: قۇلاق سوزۇش

بۇ بالىلارغا قارىتا يۈرگۈزۈلىدىغان جىسمانىي جازانىڭ بىرىنچىسىدۇر. بالىلار قۇلقىنى سوزۇلغاندا ئۆزىنىڭ خاتا قىلغانلىقى ياكى خاتالىقنى قەستەن داۋام قىلغانلىقىنىڭ جازاسىنى تېتىيدۇ ۋە خاتالىقىغا قارىتا ئەدەبلەنگەنلىكىنى بىلىدۇ.

ئىمام ئەۋەۋىي «ئەزكار» دېگەن كىتابىدا مۇنداق يازغان: ئىبنى سۇنننىڭ كىتابىدا ئابدۇللاھ ئىبنى مازنى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆزىدىن ھېكايە قىلىپ: بىر كۈنى ئاتام ماڭا بىر سېۋەت ئۈزۈمنى كۆرتەرتىپ ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاپىرىپ بېرىشكە ئەۋەتتى، مەن يولدا كېتىۋېتىپ ئۇ ئۈزۈمدىن يېدىم، قايتىپ كەلگەندە ئاتام مېنىڭ قۇلۇقىمنى سوزۇپ تۇرۇپ: ئى خائىن! دېدى.

ئۈچىنچى باسقۇچ: ئۇرۇش ۋە ئۇرۇشنىڭ قاندىلىرى.

بالىنى ئەدەبلەشتە تاياق، قامچا كۆرسىتىپ تەھدىت سېلىش ۋە قۇلاق سوزۇشتەك ئۇسۇللار پايدا بەرمىسە، بالا يەنىلا ئۆزىنىڭ بىلگىنى بويىچە ئىش قىلىۋەرسە ئۈچىنچى باسقۇچنى قوللىنىشقا توغرا كېلىدۇ. لېكىن، بۇنىڭدا ئاتا - ئانا ۋە بالا تەربىيىلىگۈچىلەرنىڭ ئۆز خاھىشلىرى بويىچە ئۇرۇشقا يول قويۇلمايدۇ. بالىنى ئۇرۇشنىڭ چەكلىمىسى ۋە شەرتلىرى ۋە قائىدە تەرتىپلىرى باردۇر.

بىرىنچى قائىدە، بالا ئون ياشقا كىرگەندە ئاندىن ئۇرۇش قاندىسىدۇر.

بۇنىڭ دەلىلى ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بالىلىرىڭلار يەتتە ياشقا كىرگەندە ئۇلارنى ناماز ئوقۇشقا بۇيرۇڭلار، ئۇلار ئون ياشقا كىرگەندىمۇ ناماز ئوقۇمسا ئۇلارنى ئۇرۇڭلار!» دېگەن ھەدىسىدۇر. اللە نىڭ بەندىلىرىگە رەھمەت قىلىپ ئەۋەتكەن پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىسلامدىكى ئاساسلىق ئەركان بولغان نامازدىن ئىبارەت بۇ مۇھىم ئەمەلنى قىلمىغان بالىنىمۇ ئون ياشتىن بۇرۇن ئۇرۇشتىن چەكلىدى. دېمەك نامازدىن ئىبارەت شۇنداق مۇھىم بىر ئەمەلدە ئون ياشتىن ئاشقىچە ئۇنى قىلمىغان بالىنى ئۇرۇش جايىز بولمىغان يەردە تۇرمۇشتىكى ئەخلاق ۋە باشقا جەھەتلەردە خاتالىق سادىر قىلغان بالىلارنى ئون ياشتىن بۇرۇن ئۇرۇش تېخىمۇ چەكلىنىدۇ. چۈنكى تەربىيەدىكى ھەرقانداق بىر قاتتىق تەلەپمۇ نامازدىن مۇھىم ئورۇندا تۇرمايدۇ، ھەرقانداق ياخشى نەرسىگە دەۋەت قىلىنغان تەربىيە مۇنامازغا قىلىنغان دەۋەتتىن ئەۋزەل ئەمەستۇر، ئەلۋەتتە!

ئۇنداقتا ئون ياشتىن بۇرۇنقى ئۇرۇش ئۇسۇلى قانداق بولىدۇ؟ بۇنىڭ جاۋابى شۇكى ئون ياشتىن بۇرۇن بالىغا بېرىلىدىغان ئۇرۇش جازاسىنىڭ ئورنىغا سەۋرچان بولۇش، بالىغا كۆيۈمچانلىق بىلەن تەربىيە قىلىش ئېلىپ بېرىلىشى زۆرۈردۇر.

ئىسمائىل ئىبنى سەئىد مۇنداق دەيدۇ: مەن ئىمام ئەھمەد (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) دىن بالىنىڭ ناماز ئوقۇشى ئۈچۈن ئۇرۇش ھەققىدە پەتۋا سورۇدۇم، ئۇ: ئۇرۇش ئون ياشقا كىرگەندە، دەپ جاۋاب بەردى. ئەبا ئابدۇللاھ مۇنداق دېگەن: يېتىم بالا ئەدەبلىنىدۇ ۋە پەقەت يېنىكلا ئۇرۇلىدۇ. ئەسرەم مۇنداق دېگەن: ئەبا ئابدۇللاھتىن مۇئەللىمنىڭ ئوقۇغۇچىسىنى ئۇرۇشى ھەققىدە سورالغاندا: ئوقۇغۇچىنىڭ ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىنىڭ ئېغىر - يېنىكلىكىگە قاراپ ئۇرۇلىدۇ، لېكىن ئۇرۇش بەك تەۋسىيە قىلىنمايدۇ، ئۇرغاندىمۇ قاتتىق ئۇرۇلمايدۇ، ئەقلى توشمىغان كىچىك بالا بولسا ئۇرۇلمايدۇ، دېگەن.

دېمەك يۇقىرىقى بايانلاردىن مەلۇمكى بالىنىڭ خاتالىقلىرى ۋە كەپسىزلىكلىرىنى ئوڭشاش ئۈچۈن ئاتا - ئانىلار ۋە تەربىيەچىلەر پەقەت بالىغا نىسبەتەن ئەقىل ۋە تەدبىر ئىشلىتىشكە مەجبۇركى ئۇرۇشقا ياكى ئۇرۇشقا ئالدىراشقا بولمايدۇ. ئەگەر بىر بالا تېخىچە جىسمانىي ۋە ئەقلىي جەھەتتىن يېتىشۋاتقان مەزگىلدە بولسا بالىنى كۆپ ئۇرۇش بالىنىڭ بىرەر ئەزاسىنىڭ نورمال يېتىلىشىگە زىيان يەتكۈزۈشى ۋە ياكى بالىنىڭ ئەقلىنىڭ نورمال تەرەققىي قىلىشىغا توسالغۇ بولۇشى، ئۇلارنىڭ شەخسىيەتنىڭ نورمال

شەكىللىنىشىگە، روھىي كەيپىياتىنىڭ نورمال بولۇشىغا تەسىر يېتىشى مۇمكىن. ئەدەبلەش ئۈچۈن ئۇرۇشنى تاماقتىكى تۇزغا ئوخشىتىشى مۇمكىن. مەسىلەن تاماققا سېلىنغان ئازغىنە تۇز تاماقنىڭ تەمىنى ياخشىلىغىنىدەك تەربىيەلىش جەھەتتىكى يەڭگىل ئۇرۇشمۇ بالىنىڭ ئەدەپلىنىشىدە بەزىدە ئىجابىي رول ئوينىشى مۇمكىن. يەنىمۇ تەكىتلەش مۇمكىنكى ئۇرۇشتىكى مەقسەت تەربىيەلىشتە يەتمەكچى بولغان مەقسەت ئۈچۈن پەقەت ياردىمى بولۇشى ئۈچۈندۇركى ھەرگىزمۇ ئاتا - ئانا ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارنىڭ بالىدىن ئىنتىقامنى ئېلىۋېلىشى ۋە ئاچچىقنى چىقىرىۋېلىشى ئۈچۈن ئەمەستۇر.

ئاتا - ئانا ۋە بالا تەربىيەلىگۈچىلەر ئۈنۈتماسلىقى كېرەككى بالىنى كۆپ ئۇرۇش، ئۇرۇشنى تەربىيەلىش ۋە ئوڭشاشنىڭ بىر ۋاسىتىسى قىلىۋېلىش ھەرگىزمۇ توغرا ئەمەس. بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ بالىلار ئالدىدىكى ھەيۋىسىنى سۇندۇرىدۇ، ھۆرمىتىنى سۇلاشتۇرىدۇ، تاياقنىڭ كۈچى تەسىر قىلمايدىغان، ئەقلى ۋە پىكىرى جەھەتتە ناتوغرا ئاڭ پەيدا بولىدىغان ئەھۋاللار كېلىپ چىقىدۇ.

دارۇ قۇتىنىڭ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇلار يەتتە ياشقا كىرگەندە نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ئۈچ ياشقا كىرگەندىمۇ ناماز ئوقۇمۇسا ئون ئۈچ ياشتا ئۇرۇڭلار!» دېگەن ھەدىسىگە قايتساق بالىنى ئۇرۇماسلىق مۇددىتىنىڭ ھەتتا 13 ياشقا سوزۇلغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز. يەنى بۇ مۇمكىن بولغىنىچە ئۇرۇماسلىق، ئۇرۇش لازىم بولغاندىمۇ ئىمكانىيەتنىڭ بېرىچە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش، سەۋر قىلىش ۋە ئاچچىقى بىلەن ئۇرۇماسلىقنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەيدۇ.

ئىككىنچى قائىدە، ئۇرۇش سانىنىڭ سانى ئەدەبلەش ئۈچۈن ئۇرغاندا ئۈچ قېتىمدىن، قىساس ئۈچۈن ئۇرغاندا ئون قېتىمدىن ئېشىپ كەتمەسلىكىكتۇر.

تەربىيەلىش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇش ياكى قىساس ئۈچۈن ئۇرۇشنىڭ قېتىم سانى ھەرقانداق ئەھۋالدا ئون قېتىمدىن ئېشىپ كەتمەسلىك لازىم. بۇنىڭ دەلىلى ئىمام بۇخارى ئەبى ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شەرىئەتتە بەلگىلەنگەن ھەد جازالىرىدىن باشقا ھەرقانداق ئەھۋالدا بىراۋغا ئوندىن ئارتۇق قامچا ئۇرۇشتىن توسۇتتى، دېگەن ھەدىسىدۇر. ئابدۇررازاڭنىڭ مۇسەددە: اللە نىڭ شەرىئەتتە بەلگىلەنگەن ھەد جازالىرىدىن باشقا ھەرقانداق بىر جازا ئۈچۈن ئون قامچىدىن ئېشىپ كېتىش يوق، دېيىلگەن.

يۇقىرىقى ھەدىسلەر بىراۋنى ئۇرۇش ئۇنىڭ ئۆتكۈزگەن خاتالىقى اللە نىڭ شەرىئەتتە بەلگىلەنگەن ھەد كېلىدىغان جازا بولمىغانلا بولسا ئۇنى ئون قامچىدىن ئارتۇق ئۇرۇشقا بولمايدىغانلىقىنىڭ دەلىلىدۇر. بىر بالا ئېھتىلام بولمىغان يەنى بالاغەتكە يەتمىگەنلا بولسا شەرىئەتتىكى ھەد جازاسىمۇ ئۇنىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ كېتىلىدۇ، پەقەت كېيىنكى زامانلاردا يەنە بۇنداق جىنايەتلەرنى سادىر قىلماسلىقى ئۈچۈن ئەدەبلەش تەربىيەسى بېرىلىدۇ. قازى شۇرەيھ: خۇددى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۈچ قېتىم سىققىندەك قۇرئان ئۆگەتكۈچىمۇ ئۆگەنمىگەن بالىنى پەقەت ئۈچ قېتىمدىن ئارتۇق ئۇرۇماسلىقى كېرەك، دەيدۇ.

ئۆمەر ئىبنى ئابدۇل ئەزىزمۇ ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى ۋالىيلارغا: مۇئەللىملەر بالىلارنى ئەدەبلەشتە ئۇچنىڭ ئۈستىگە ئۆتۈپ كەتمەسۇن، ئۇرۇش بولسا، پەقەت بالىلارنى قورقتىپ قويۇش ئۈچۈندۇر، دەپ

مەكتۇپ ئەۋەتكەن. زەھھاكتىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ بۇ ھەدىس: مۇئەللىم ئۈچتىن ئارتۇق ئۇرۇمغاي، ئۈچتىن ئارتىقىنى قىساستۇر، دېگەن لەۋزىدە بايان قىلىنغان.

يۇقىرىدىكى مەزمونلاردىن بىلىۋېلىشقا تېگىشلىكى شۇكى، بالىنى ئەدەبلەش ئۈچۈن ئۇرغاندا ئۈچتىن ئارتۇق، بىراۋدىن ئىنتىقام ئېلىش ئۈچۈن ئۇرغاندا ئون قېتىمدىن ئارتۇق ئۇرۇلمايدۇ، پەقەت شەرىئى ھۆكۈمدە ھەدىكە بۇيرۇلغان كىشىلەرلا بۇنىڭدىن ئارتۇق يەنى ھەدىدە بەلگىلەنگىنى بويىچە ئۇرۇلىدۇ.

ئەدەبلەش ئۈچۈن ئۇرغاندىمۇ بالىلار ئارىسىدا ئادىل بولۇش لازىمدۇر. ھەسەندىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ: مۇئەللىم بالىلار ئارىسىدا ئادىللىق قىلمىسا زالىملاردىن يېزىلىدۇ، دېگەن.

ئاگاھلاندىرۇش كېرەككى بەزى نادان ياكى ئەخمەق كىشىلەر ئۇرۇشنى ئۆز خاھىشى بويىچە رەھىمسىزلىك ۋە شەيئەتسىزلىك بىلەن ئېلىپ بارىدۇ. گۇيا ئۇرۇش ئۇلارنىڭ تەربىيەلىشتىكى بىردىن - بىر ۋاسىتىسىدەك ئۇنى خالىغانچە قوللىنىدۇ. بۇ ھەقتە شەيخ مۇھەممەد خىزىر ھەسەن ھەزرىتىلەرنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالايلى، ئۇ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنلىرىنى تۆۋەندىكىدەك بايان قىلىدۇ: مەن ئەزھەر ئۇنۋېرسىتېتىگە ناماز ئەسرگە ئەزان ئېيتىلغاندا بارغانىدىم، مەسجىد سالىمى (تەھىبىيە تۇلمەسجىد) نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن قۇرئان ئۆگىنىۋاتقان ئىككى گۇرۇھ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئارىسىغا بېرىپ قالدىم، ئارىدىن بىر مۇئەللىمنىڭ قىلىقىدىن يۈرۈگۈم ئەپسۇسلىنىشتىن يېرىلغۇدەك بولدى. ئۇ قولدىن تايماق چۈشۈرمىگەن ھالدا دەرس بېرەتتى، ئۇنىڭدىن تايماق يېگەن بالا ئۇرۇلغان تايماقنىڭ قاتتىق زەربىسىدىن سەكرەپ كېتەتتى. تايماققا چىدىيالماغانلىرى مۇئەللىمنىڭ ئالدىدىن ئۆزىنى ئازراقلا تارتقىدەك بولسا مۇئەللىم ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بېرىپ پۈتۈن كۈچى بىلەن قامچىلايتتى. مەن يېنىمدىكى بىر ئەزھەرلىككە: بۇلار بىلەن بىللە تۇرغان كىشىلەرمۇ چوقۇم ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان بولىدىكەن، دېدىم. ھەم بۇنىڭ ئۈچۈن بەنزىرۇت دېگەن شەھەردە قازىلىق قىلىۋاتقان ۋاقىتىمدا خۇتبىدە «ئەل مەدخەل» دېگەن كىتابنىڭ مۇئەللىپى ئورۇنلاشتۇرغان: بالىلارغا مەرھەمەتلىك بولۇش، ناۋادا مۇئەللىم ئوقۇغۇچىنى ئۇرۇشقا مەجبۇر بولۇپ قالسا ئۈچتىن ئارتۇق ئۇرۇمىسىز، ئۇرۇشتا قۇرۇق بادام ياغىچى، ئۈرۈك ياغىچىنىڭ تايماقنىڭ نەرسىلەر بىلەن ئۇرۇمىسىز، دېگەن مەزمونلارنى كىرگۈزدۈم. مەن بۇ تۈردىكى ئەدەبلەش مەزمونلىرىمنى سۆزلىگىنىمدە بەزى مۇئەللىملەر ماڭا خەت ئەۋەتتى: بۇ تالىپلارنىڭ بىزگە قارشى جاسارەتلىرىنى ئاشۇرغانلىق، دەپ نارازىلىق بىلدۈرۈپ كىتابقا كىرگۈزۈلگەن بۇ خىل ئەدەب مەزمونلىرىنىڭ نەشىر قىلىنىشىغا نارازىلىق بىلدۈرگەن ئىدى.

ئاتا - ئانىلار ۋە تەربىيىچىلەر بالىلارنى ئۇرۇپ ئەدەبلەشتە ئۇرۇشنىڭ كەيپىياتى، ھالەتلىرى، ماكانى ۋە ئۇسۇلىنى بىلمەسلىكى سەۋەبىدىن، ئەدەبلەشنى تەربىيە قىلىش، يېتىشتۈرۈش ۋە ئۇلارنى ياخشىلاشقا يېتەكلەش ئۈچۈن بىر ۋاسىتە قىلماستىن بەلكى ئۇنى دەردىنى چىقىرىۋېلىش ۋە ئىنتىقام ئېلىش ۋاسىتىسىگە ئايلاندۇرۇۋالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز بۇ ئەھۋاللارنىڭ توغرىلىقىنى بىلدۈرۈشنى بىر مەجبۇرىيەت دەپ قارايمىز.

ئۈچىنچى قائىدە، ئۇرۇشنىڭ ھالەتلىرى، ئورنى ۋە ئۇسۇلىغا رىئايە قىلىش.

ئۇرۇشنىڭ ھالەتلىرى، ئورنى ۋە ئۇسۇلىغا رىئايە قىلىش بولسا، بەزى ئاتا - ئانىلارنىڭ ۋە تەربىيىچىلەرنىڭ نادان ۋە ھامەقەتلىكلىرىنى مەلۇم بىر قائىدىگە سالدى ۋە ئۇلارنى بۇلارغا رىئايە

قىلمىغانلىقىنىڭ نەتىجىسى بىلەن يۈزلەشتۈرىدىكى ئۇلار بۇ قائىدىگە ئاساسەن ئۆزلىرىنىڭ بۇرۇن قىلغانلىرىنىڭ تەربىيەلىش ئۈچۈن ئەمەس بەلكى ئىنتىقام ئېلىش ۋە شەپقەتسىزلىك قىلىشتىنلا ئىبارەت بولغانلىقىنى بىلىدۇ. بىز بۇ سۈپەتلەرنى بىلدۈرۈشتىن ئىلگىرى ئاللاھنىڭ شەرتىدە بەلگىلىگەن ھەدىدىدىن بىرگە سېلىشتۇرساقلا تەربىيەلىش ۋە ئىنتىقام ئېلىش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ئۇرۇش جازاسىنىڭ شەرتتە يولغا قويۇلغان ھەدىگە نىسبەتەن نەقەدەر بەگگىل ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

بەزى ئاتا - ئانىلار ياكى بالا تەربىيەلىگۈچىلەر باركى، ئۇلار بالىلارنى تەربىيەلىش ئۈچۈن ھەتتا ئاللاھنىڭ شەرتىدە جازالاشقا لايىق بولغان ئېغىر گۇناھ ئۆتكۈزگۈچىلەرنى ھەدى ئارقىلىق جازالاش ئۇسۇلىدىنمۇ ئاشۇرۇپتۇ. شۇڭا ئاتا - ئانا ۋە تەربىيەچىلەرنىڭ بۇ قىلمىشنى توغرا بولغان بىر قائىدىگە سېلىش ئۈچۈن ئەدەبلەشنىڭ بەزى قائىدىلىرىنى نىزاملق ئۆتتۈرۈشقا قويۇش ناھايىتى مۇھىمدۇر.

1 - ئۇرۇشتا قوللىنىلىدىغان نەرسىلەر.

بۇ ھەقتە ئەبۇ ئەئلامە ۋە ۋەدى «زىنا ھەدىنى ئادا قىلىشتا قوللىنىلىدىغان قورالنىڭ تۈرى» دېگەن بابتا مۇنداق دەيدۇ: زىنا ئۈچۈن ئۇرۇشتا ئىشلىتىدىغان قورالنىڭ قامچا ئىكەنلىكىگە جەزىم قىلىشتا قۇرئاننىڭ ھۆكۈمىگە تايىنىلىدۇ. قۇرئاندا «فاجلدۇ» يەنى قامچىلاڭلار، دەپ بويۇرغان، «الجلد» دېگەنلىك ئەرەبچىدىكى گىرامماتىكىلىق يەشمە بويىچە بولغاندا ئىنسان جىسمىنىڭ تاشقى قىسمىدىكى تېرىنى بىلدۈرىدۇ، شۇڭلاشقا تەپسىرىشۇناس ۋە لوغەتشنۇناس ئالىملار: قامچىلاشتا قامچا پەقەت تېرىنىڭ تاشقى يۈزى قىسمىغا تېگىشى، تېرە ئاستىدىكى گۆش قىسمىغا تەگمەسلىكى، تاياقنىڭ گۆشلەرنى ئېزىۋەتمەسلىكى، ياكى تېرىنى شىلپ گۆشنى تىنۋەتمەسلىكى لازىمدۇر، ئۇنداق بولمىغاندا قۇرئاندىكى مەنىسىگە خىلاپلىق قىلغانلىق بولىدۇ، دەيدۇ.

ئۇرۇش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان تاياق ياكى قامچىنىڭ قاتتىق - يۇمشاقلىقى، ئىنچىكە - توملۇقى، نورمال بولۇشى كېرەك. ئىمام مالىك: «مۇۋەتتا» دا زەيد ئىبنى ئەسلىم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىسىدا بىر ئادەم ئۆزىنىڭ زىنا قىلغانلىقىنى ئىقرار قىلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرىنى قامچا كەلتۈرۈشكە بۇيرىدى، ئۇنىڭغا سۇنۇق بىر قامچا كەلتۈرۈلدى، بۇنىڭدىن ياخشىراقىنى تەلەپ قىلدى، ئۇنىڭغا مېۋىسى ئۆزۈلمىگەن بىر دەرەخ چىۋىقى كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىرەك بىرنەرسىنى تەلەپ قىلدى، شۇنىڭ بىلەن بىرتال چىۋىق كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىنى قامچىلاشقا بۇيرىدى.

ئەبۇ ئوسمان ئەننەھدى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: شۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىر قاتتىق چىۋىق كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنىڭدىنمۇ سەل يۇمشاقراقىنى» دېدى. ئۇنىڭغا يۇمشاق بىر چىۋىق كەلتۈرۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنىڭدىن سەل قاتتىقراق بولسۇن!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن بەك قاتتىقمۇ ئەمەس ۋە بەك يۇمشاقمۇ ئەمەس بىر چىۋىق كەلتۈرۈلدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئور!» دەپ بۇيرىدى.

ئۇرۇش ئۈچۈن تاياق ياكى باشقا چىۋىقتەك نەرسە تاللىغاندا ئۇ نەرسىلەرنىڭ پۇتتىقى، چومقىدەك نەرسىلىرى بولماسلىقى كېرەك. مەشھۇر فىھقىشۇناس ئالىم شەيخ شەمسىدىن ئىبنى ئىدىنى ئەدەبلەش

قوراللىرىنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: چىۋىق ياكى نوتىدا تۆۋەندىكى شەرتلەر ھازىرلىنىشى لازىم:

بىرىنچى، ھەجىمى نورمال بولغان نوتا ياكى تاياق بولۇشى، ئىككىنچى، تاللانغان تاياقنىڭ قۇرۇق - ھۆللىكى نورمال بولۇشى، يەنى بەك قۇرۇق ياكى بەك ھۆلۈم بولماسلىقى، بەك ئېغىر بولماسلىقى لازىم. ئۈچىنچى، ئۇرۇش ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان نەرسە چوقۇم مۇئەييەن بىر نەرسىگە بېكىتىلىپ قېلىنماستىن، نورمال بولسلا قامچا، چىۋىق، نوتا، كەش ۋە بىر ئۇچى باغلىنىپ بىر ناز قاتتىقلاشتۇرۇلغان كىيىم بولسىمۇ بولۇپرىدۇ.

2 - ئۇرۇش ئۇسۇللىرى.

ئۇرۇش ئۇسۇلى بەك قاتتىقمۇ ياكى بەك يەڭگىلمۇ بولماسلىقى لازىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىراۋنى ئۇرۇپ ئەدەبلىمەكچى بولغۇچىغا: ئۇرغاندا قولتۇقنى كۈتۈرمە! دەيتتى. بارلىق فېھقىشۇناس ئالىملار بۇنىڭدىن ئۇرۇشنىڭ قاتتىق بولماسلىقى كېرەكلىكىنى بىلدۈرۈدىغانلىقىدا بىردەك كۆزقاراشتىدۇر.

مەشھۇر فېھقىشۇناس ئالىم شەمسىدىن ئىبنى «رىسالە تۇل رىيادىياتۇل سىبىيان» (بالىلارنى چىنىقتۇرۇش رىسالىسى) دېگەن كىتابىدا بالىنى قانداق ئەدەبلەش ئۇسۇللىرى توغرىسىدا توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

(1) ئۇرغاندا بىرلا يەرگە تەكرار ئۇرۇۋەرمەستىن باشقا - باشقا يەرگە ئۇرۇشى.

(2) بىرىنچى تاياقنى ئۇرۇپ بولغاندىن كېيىن ئىككىنچى تاياقنى ئورغۇچە ئارىدىن بىرىنچى تاياقنىڭ ئاغرىقى تۆڭگىچىلىك ۋاقىت ئۆتۈشى.

(3) ئۇرغۇچى قولى بىلەن ئۇرغاندا قولىنى قولتۇقى كۆرۈنۈپ قالغىدەك دەرىجىدە ئىگىز كۆتۈرۈپ ئۇرماسلىق.

دېمەك ئۇرۇش ئۈچۈن قويۇلغان بۇ سىستېمىلىق قائىدە ۋە بەلگىلىمىلەرنىڭ مەزمونىدىن ئەدەبلەشنىڭ پەقەتلا بالىنىڭ ياخشى تەربىيىلىنىشى، بالىنىڭ يامانلىقتىن ياخشىلىققا يېنىشى، بارغانسېرى چېكىنمەستىن بەلكى ئالغا ئىلگىرلىشى، ناچار خۇلۇقلۇقتىن ئېسىل خۇلۇقلۇققا قاراپ ئۆزگىرىشى ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

3 - ئۇرۇلدىغان ئورۇنلار

ئۇرغاندا مۇقىم بىر ئورۇنغا ئۇرماي بەلكى بەدەننىڭ ئۆيەر - بۇيەرلىرىگە ئۇرۇش لازىم.

پۈتۈن ۋۇجىدى ئىچىدە يۈز قىسمى بىلەن جىنسىي ئەزا قىسمىدىن باشقا ھەممە يەر جازانىڭ تەمىنى تېتىشى لازىم. ھەنەفىي مەزھەبىنىڭ قارىشىدا باش قىسمىغا ئۇرۇشقا بولمايدۇ، دېيىلگەن. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇنىڭ ئالدىغا ھاراق ئىچىپ مەست بولۇپ قالغان بىرى كەلتۈرۈلگەندە ئۇنىڭغا لازىم بولغان ھەد جازاسىنىڭ بۇيرۇقىنى ئادا قىلىشقا بۇيرۇشتىن بۇرۇن: ئۇر! بەدەندىكى ھەر بىر ئەزانىڭ جازادا ھەقىقى بار پەقەت يۈز ۋە جىنسىي ئەزالىرىغا ئۇرۇپ سېلىشتىن ئېھتىيات قىل، دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ: «سەلەردىن بىرى بىراۋنى ئۇرغاندا يۈز قىسمىغا ئۇرۇپ سېلىشتىن ھەزەر قىلسۇن!» دېگەن. [ئەبۇ داۋۇد رىۋايىتى]

ئىبنى سەھنۇن «ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئەھۋالى ۋە ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھۆكۈملىرى» دېگەن رىسالىسىدە نەقىل قىلغىنىدەك ئىككى ئاياققا ئۇرۇشنى ئەۋزەل كۆرىدۇ ھەمدە ئۇ: بالىنىڭ باش قىسمىغا ۋە ياكى يۈز قىسمىغا ئۇرۇپ قىلىشتىن ساقلانغاي! دەيدۇ. سەھنۇن بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: باشقا ئۇرۇشقا بولمايدۇ، باشقا ئۇرۇش مېڭە قىسمىنى زەھىملىنىدۇرۇپ قويۇشى ياكى كۆزگە زەرەر بېرىپ قويۇشى ياكى باش قىسمىدا بىرەر يامان جاراھەت ئىزىنى قالدۇرۇپ قويۇشى مۇمكىن. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنى ئۇرغاندا يۈز بىلەن باش قىسمىغا ئۇرۇشتىن ساقلىنىش لازىم. ئىككى پاچاققا ئۇرغاندا ئاغرىققا چىداش ۋە سالامەتلىكىگە زىيان يەتكۈزۈمەسلىكىگە پايدىلىقتۇر.

شەمسىدىن ئەلئىنبانى ئۇنىڭغا يۈزىگە ۋە ئاسان ئۆلۈپ قالىدىغان يېرىگە ئۇرماسلىق لازىم، دېگەن مەزموننى قوشۇپ قويدى.

ئەلى ئىبنى ئەبى جەملەتەدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، سۇلايمان ئىبنى سەئىد مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى ئابدۇلمەلىكىنىڭ ۋەلىد ۋە سۇلايمان ئىسملىك ئىككى ئوغلىنى تەربىيەلەيتتى. ئابدۇلمەلىك بىر كۈنى سۇلايمانغا: ئى سۇلايمان! بالىلىرىمنىڭ يۈزىگە ئۇرمىغىن! دېگەن. سۇلايمان ئەخلاق تەربىيىسىدە قاتتىق قول ئادەم ئىدى.

مەرۋان ئىبنى شۇجائىدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئىبراھىم ئىبنى ئەبى ئەبلە ئابدۇلمەلىكىنىڭ ئوغلى ۋەلىدىنىڭ ئوغلىنى تەربىيەلەيتتى. ۋەلىد بىر كۈنى ئۇنىڭ يېنىغا چىققاندا ئۇنىڭ بىر قىز بالىنى باشقا بىر بالغا يۇدۇتۇپ ئۇ قىز بالىنى ئۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا: ئى ئىبراھىم! توختا، قىزلارنىڭ دۈمبىلىرىگە ئۇرۇلمايدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ پۇتلىرى ۋە ئالقانلىرىغا ئۇرساڭ بولىدۇ، دېگەن.

يۇقىرىقىلاردىن ئىككى قول ۋە ئىككى پۇتقا ئۇرسا بولىدىغانلىقىنىڭ ھۆكۈمى كۈچلۈكرەكتۇر.

تۆتىنچى قاندا: ئاچچىقلانغاندا ئۇرماسلىق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمانغا ئاچچىقلىماسلىقىنى، ئاچچىقلىنىشتىن مۇمكىن بولغىنىچە يىراق تۇرۇشنى تەۋسىيە قىلغان. بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى! ماڭا نەسەھەت قىلسىن! دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاچچىقلانما!» دېگەن، ھەم بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىغان. ئاچچىقلىنىشنىڭ ئالامىتى شۇكى ئاچچىقلانغان ئادەم يامان سۆز قىلىش ياكى بالىنى يامان كۆرسىتىدىغان تىللارنى ئىشلىتىشىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەلقابىسى «ئەتتەربىيە تۇ فىل ئىسلام» دېگەن رىسالىسىدە ئاچچىقلىنىشتىن يىراق تۇرۇشقا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بالىنىڭ خاتالىقى كۆپ بولغاندا ئۇنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن بالىنى يالغۇز قالدۇرۇش، بۇمۇ كار قىلمىغاندا يامان تىلنى ئۆز ئىچىگە ئالمىغان ھالدىكى ئەدەب - قاندىلىك تىللار بىلەن بالغا كايىش كېرەك. ھەرقانداق بىر كىشىنىڭ مۇسۇلمان بالغا: ئى ھايۋان! ئى مايمۇن! دېگەندەك ئىنساننىڭ ئىززەت - نەپسىگە نالايىق بىزەپ سۆزلەر بىلەن ھاقارەتلىشى تۈپتىن خاتادۇر.

اللہ شۇنداق ئادەملەرنى مەغپىرەت قىلسۇن ۋە شۇنداق ئادەتلىنىپ قىلىشتىن ساقلىسۇنكى، يامان سۆزلەر ئاچچىقنى باسالمايدىغان ئادەمنىڭ ئاغزىدىن چىقىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قازىنىڭ ئاچچىقلانغان ھالدا بىرەر نەرسىگە ھۆكۈم قىلىشىدىن توسقان. ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) بىر ئادەمنى ئۇرۇشقا بۇيرۇپ بولۇپ ئارقىدىنلا: ئۇنى قويۇپ بېرىڭلار! دېگەن. ئۇنىڭدىن: بۇ نېمە ئۈچۈن؟ دەپ سورالغاندا ئۇ: مەن ئۇنى ئۇرۇشقا بۇيرۇۋاتقان ۋاقىتىمدا ئۆزەمنىڭ ئاچچىقلانغان ھالەتتە ئىكەنلىكىمنى ھېس قىلدىم ۋە ئۇ ئادەمنى ئاچچىقلانغان ھالدا ئۇرۇشقا بۇيرۇشنى ياخشى كۆرمىدىم، دەپ جاۋاب بەرگەن.

ئەبۇ ھەسەن مۇنداق دەيدۇ: مانا مۇشۇنىڭدەك مۇئەللىم بولغۇچىمۇ بالىلارنىڭ ئەھۋالىغا قارىتا ئىش كۆرۈشى كېرەك. ئۇلارنى ئەدەبلەشتە ئالدى بىلەن ئۇلارنىڭ مەنپەئەتىنى چىقىش قىلىشى لازىم. بالىلارنى ئۇرۇش ھەرگىزمۇ مۇئەللىمنىڭ ئاچچىقنى يوقاتمايدۇ، ئۇرۇش ئارقىلىق مۇئەللىمنىڭ دىلى راھەتلىنىپمۇ قالمايدۇ، بۇنداق ئۇرۇش بىر مۇسۇلماننىڭ بالىسىنى ئۆزىنىڭ ئاچچىقنى چىقىرىۋېلىشتىن ئىبارەت شەخسىي راھىتى ئۈچۈنلا ئۇرغان بولىدۇ، بۇ ھەرگىزمۇ ئادىللىق تىپىدىن ئەمەس.

بەشىنچى قائىدە: اللہ نى تىلغا ئالغان بالىدىن قولىنى قايتۇرۇۋېلىش.

ناۋادا سىز بالىڭىزنى ياكى تەربىيىڭىز ئاستىدىكى بىرنى تاياق بىلەن ئەدەبلەۋاتقان بولسىڭىز ياكى ئەدەبلىمەكچى بولسىڭىز ئۇ بالا اللە نىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ پاناھ تىلىسە ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ قالسا، سىز دەرھال ئۇنى ئۇرۇشتىن قولۇڭىزنى تارتىڭ. بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى بالا يا قىلغان يامان ئىشىدىن پۇشايمان قىلىپ ئۇنى تۈزۈتۈش قارارىغا كەلگەندىلا، ياكى تاياققا چىدىيالماي اللە دىن ياردەم تىلگىدەك ھالغا كەلگەندە ۋە ياكى بولمىسا ئىچىدە قاتتىق قورقۇنۇپ پەيدا بولغاندا اللە دىن ياردەم تىلەشكە مەجبۇر بولۇپ قالىدۇ. ئەگەر بالا مۇشۇ ئەھۋاللارنىڭ بىرىگە دۇچ كېلىپ اللە نىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغان ھالدىمۇ ئۇنى ئۇرۇشنى داۋام قىلىش بولسا ئۇنىڭغا ئاشكارا زۇلۇم قىلغانلىق بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا يەنە داۋاملىق ئۇرۇش ئۇرغۇچىنىڭ مەلۇم غەرەزدە ئاچچىقنى چىقىرىۋېلىش ياكى ئىنتىقام ئېلىشىدىن باشقا ئىش قىلمىغان بولىدۇ.

تىرمىزىنىڭ ئەبى سەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار خىزمەتچىسىنى ئۇرسا، ناۋادا ئۇ اللە نى زىكر قىلسا ئۇنىڭدىن قولۇڭلارنى تارتىڭلار» دېگەن.

بەلكىم بەزىلەر: بالىلار اللە نى زىكر قىلىشنىڭ ئۆزلىرىنى تايماقتىن قۇتۇلدۇرىدىغانلىقىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن تاياق يېمەسلىك ئۈچۈن بۇنى ۋاستە قىلىۋالمامدۇ؟ دېيىشى مۇمكىن، جاۋابى شۇكى بۇ ئىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆرسەتمىسىگە بويسۇنۇش ئەلەۋر. شۇنداقلا بۇ بالىلارنىڭ قەلبىدە اللە نى ئۇلۇغلاشنى پەيدا قىلىدۇ ۋە ئۇرغۇچىنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن ۋاقىتىدىكى ئاچچىقنى بېسىۋېلىشى ئۈچۈن بىر داۋادۇر.

بىز اللە نىڭ بالىلارنى ھۆرمەتلەشكە بۇيرىغانلىقىغا ئېتىبار بىلەن قارىمايدىغان ئىمانى سۇس ئادەملەرگە اللە نىڭ بالىلارنى قانچىلىك ئەھمىيەت بېرىپ، ھۆرمەت قىلىپ تەربىيەلەشكە بۇيرىغانلىقىنى،

اللہ نىڭمۇ ھەر ۋاقىت ئاچچىقلىنىشقا قادىر تۇرۇپ بەندىلىرىنى كەچۈردىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈشمىز لازىم.

ئى اللہ! بىزنى بالىلىرىمىزغا سەن رازى بولىدىغان شەكىلدە تەربىيە قىلىشىمىزغا مۇۋەپپەقىيەت قىلغىن!

اللہ نىڭ ئىنايىتى بىلەن بىز بۇ كىتابنىڭ ئاۋۋالقى قىسمىدا ئاتا - ئانىلار ۋە تەربىيە قىلغۇچىلارنى تەييارلاشقا ئائىت مەزمونلارنى بايان قىلدۇق، نۆۋەتتىكى قىسمىدا بولسا اللہ نىڭ ئىزنى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنىڭ روھى بىلەن بالىنى ئىسلامىي ئەخلاققا تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈشكە ئائىت مەزمونلارنى بايان قىلىمىز. اللہ مۇۋاپپەقىيەت قازاندۇرغۇچىدۇر.

ئىككىنچى قىسىم

بالىنىڭ ئىسلامىي شەخسىيەتنى شەكىللەندۈرۈش

مۇقەددىمە

بىرىنچى: بالدا ئەقىدە ئاساسىنى تۇرغۇزۇش

ئىككىنچى: ئىبادەت ئاساسىنى تۇرغۇزۇش

ئۈچىنچى: ئىجتىمائىي نوپۇزنى تۇرغۇزۇش

تۆتىنچى: ئەخلاقىنى بەرپا قىلىش

بەشىنچى: ھېس - تۇيغۇسىنى بەرپا قىلىش

ئالتىنچى: ئىلمىيلىكىنى بەرپا قىلىش

يەتتىنچى: جىسمانىي مەۋجۇتلىقىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈش

سەككىزىنچى: ساغلاملىقىنى قولغا كەلتۈرۈش

توققۇزىنچى: جىسمانىي خائىشلىرىنى تەرتىپلەشتۈرۈش

ئىمام بۇخارى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەرقانداق بىر بالا اللەنى بىر دەپ بىلىش ئەقىدىسى ئۈستىدە تۇغۇلىدۇ، ئاتا - ئانىسى يا ئۇنى يەھۇدىي قىلىدۇ يا خرىستىئان قىلىدۇ ياكى مەجۇسۇي قىلىدۇ، بۇ خۇددى ھەرقانداق ھايۋاننىڭ بالىسىنى مۇكەممەل شەكىلدە تۇغۇقىغا ئوخشاشتۇر، سىلەر ئۇنىڭدا بىر كەمتۈكلىكنىڭ بارلىقىنى سەزدىڭلارمۇ؟» ئاندىن ئەبۇ ھۇرەيرە: خالىساڭلار اللە تائالانىڭ: ﴿اللّٰهُ نَسْكَ دَنِيغَا (ئەگەشكىكى) اللّٰهُ ئىنسانلارنى شۇدىن بىلەن ياراتقان، اللّٰھنىڭ ياراتقىنىدا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، بۇ توغرا دىندۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى بىلمەيدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئوقۇڭلار، دېدى.

مۇقەددىمە

ئۆزىگە ئىشەنچ تۇرغۇزالايدىغان خاراكتېردىكى كىشىلەر جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىدا زور تەسىرگە ئىگە بولالايدۇ، بۇنداق خاراكتېر ھەر تەرەپتىن پەرۋىش قىلىنغاندا ۋە ھەممە تەرەپتىن تەربىيەلەنگەندىلا ئاندىن ئاشۇنداق تەسىرگە ئىگە بولىدىغان مۇكەممەللىككە ئىگە بولىدۇ.

(1) سۈرە رۇم 30 - ئايەت

تارىخقا قاراپ باقىدىغان بولساق، بىر ئادەمنىڭ ھەر تەرەپتىن يېتىلگەن كىشىلىك شەخسىيەتنىڭ تۇرغۇزۇلۇشىنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. اللہ نىڭ يولىدىن چىققان ناچار ھالەتنى پەقەتلا زورلۇق كۈچى ئارقىلىقلا ئۆزگەرتەلەيدۇ، بۇنداق كۈچ بولسا ئۆزلىكىدىن مەيدانغا كەلمەيدۇ، مەيدانغا كېلىشى بولسا تەييارلىقسىز، ئەمەلىيەتسىز، تەربىيەسىز بولمايدۇ، بىر ئادەمنى بۇنداق كۈچلۈك بىر شەخسىيەتكە ئىگە قىلىپ تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈشنىڭ ئەڭ ئۇيغۇن دەۋرى دەل شۇ ئادەمنىڭ بالىلىق دەۋرىدۇر.

ھەممىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ئىنساننىڭ بالىلىق دەۋرى ھاياتلىقلارنىڭ يېتىلىش مۇساپىسىدىكى ئەڭ ئۇزۇن بولغان بىر دەۋرىدۇر، شۇنداقلا ھەرقانداق نەرسىنى ئېڭى ۋە ھەرىكىتىدە ئەڭ تېز قوبۇل قىلىدىغان دەۋرىدۇر. ئۇ يەنە پاك - غۇبارسىز، سەمىمىي بىر خارەكتېرگە ئىگە بولغان ئالىيچاناپ خاراكتېرگە ئىگە بىر دەۋرىدۇر. بالا تەربىيىلىگۈچىلەر، ياكى ئاتا - ئانىلار بۇ ئۇزۇن مۇددەت ئىچىدە بالغا خالىغان نەرسىلىرىنى ئۆگىتىش پۇرسىتىگە ئىگە بولىدۇ، ئۇلارنى ئۆز مەقسەتلىرىنىڭ نىشانى بويىچە ماڭدىغان قىلالايدۇ ۋە ئۇلاردا بار بولغان تالانت ۋە ئىقتىدارلارنى بايقىيالايدۇ. بۇندىن باشقا يەنە بالىنىڭ قانداق تەربىيەلەنسە ۋە ياكى قانداق بىر تەربىيەلەش مۇھىتىغا ئېرىشسە كەلگۈسىدە نامايەندە قىلالايدىغان ئىقتىدارىنىمۇ، ئەگەر تەربىيەسىز، پەرۋىشسىز ۋە ئېتىبارسىز تاشلىۋېتىلسە كەلگۈسىدە قانداق بىر ئادەم بولۇپ قالدىغانلىقىنىمۇ ئالدىن تەسەۋۋۇر قىلالايدۇ. ھەمدە بۇنىڭغا قارىتا تەربىيەلەشنىڭ يوللىرىنى، كەلگۈسىدە كېلىپ چىقىدىغان ناچار ئاقىۋەتلەر ئۈچۈن زۆرۈر بولغان ئالدىن ئېلىش تەدبىرلىرىنى تۈزۈپ چىقىدۇ. مانا بۇلار بىر ئادەمنىڭ مۇكەممەل كىشىلىك شەخسىيەتنىڭ بارلىققا كەلتۈرۈلۈشىدە ناھايىتى مۇھىم بولغان ئىشلاردۇر، شۇڭا ئاتا - ئانىلار ياكى بالا تەربىيىلىگۈچىلەر بالىنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن بالىلىق دەۋرىدىن تەربىيەلەشكە باشلايدۇ، بۇنىڭغا دائىر مەزمونلارنى كىتابىنىڭ ئالدىنقى قىسمىدا بايان قىلغىنىمىزدەك بۇ يەردىمۇ ئازراق بايان قىلىپ ئۆتۈشنى لايىق كۆردۈق.

لايىقىدا كەلتۈرۈلگەن مۇۋاپىق مىساللار مەنىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشقا، شۇنداقلا مەقسەتنى چۈشەندۈرۈشكە پايدىلىقتۇر، شۇڭا ئالدىنقى قىسىمدا مەقسەتلىرىمىزنى مىساللار ئارقىلىق ئىپادىلەشكە تىرىشقنىمىزدەك ھازىرمۇ بۇ ئۇسۇلنى قوللۇنىشنى لايىق كۆردۈق. مەقسەتنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن بايان قىلغان سۆزلىرىمىزنىڭ ئۇزۇرپ چۇۋالچاق بولۇپ كېتىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن نەزەرىيەۋىي سۆزلەرنىڭ، پەلسەپەۋىي قاراشلارنىڭ بايانىنى ئۇزۇندىن ئۇزۇن بايان قىلىنىشىدىن ئامال بار ساقلىنىدۇق، ھەر ئىش ياخشى نىيەتلىك بولۇشنى شەرت قىلغان ھالدا اللہ نىڭ ئىزى بىلەن مۇۋەپپەقىيەتلىك بولىدۇ.

ئىبنى سىنا «سىياسەت» دېگەن كىتابىنىڭ بالىلارنى دەسلەپكى باسقۇچتا تەربىيەلەش دېگەن بۆلۈمىدە مۇنداق دەيدۇ: «بالا سۈتتىن ئايرىلغان ھامان، ئۇنىڭغا ناچار ئەخلاقى سېڭىپ بولۇشتىن ئىلگىرى، ئۇ بالغا ئەدەب ئۆگىتىش ۋە ئەخلاقىنى ياخشىلاش كېرەك!»، ئۇنىڭ بۇ پىكرىگە ئاساسلانغاندا بالا سۈتتىن ئايرىلغاندىن كېيىنلا ھەر خىل ناچار خۇلۇق - مەجەز ۋە ئەخلاقىلارنىڭ ئۇنىڭ ئېڭى ۋە ھەرىكىتىدە يەرلىشىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ خۇلقىنىڭ تەربىيەسىگە ئالاھىدە ئېتىبار بېرىشى لازىم. بالىنىڭ سۈتتىن ئايرىلىش ۋاقتى دەل ئۇنىڭغا ياخشى - ياماننى، توغرا - خاتانى، چۈشەندۈرىدىغان، توغرىنى تونۇتۇپ ياماندىن توسىدىغان، ياخشىلىق تەرەپكە دىلىنى مايىل قىلىپ، يامان ۋە ناچار

خاھىشلاردىن نەپرەتلىنىشكە ئۆگىتىدىغان دەۋرىدۇر. بىز تۆۋەندە بالىنىڭ كىشىلىك شەخسىيەتنى تىكلەشنىڭ ئاساسلىرى ھەققىدە بايانىمىزنى باشلايمىز، ھەم اللہ دىن مۇۋەپپىقىيەت تىلەيمىز.

بىرىنچى بۆلۈم

بالدا ئەقىدە تۇرغۇزۇش

بىرىنچى: بالغا تەۋھىد كەلىمىسىنى ئۆگىتىش

ئىككىنچى: اللە نى سۆيۈشنى ۋە اللە نىڭ دائىم كۆزىتىپ تۇرىدىغانلىقىنى، اللە دىن ياردەم سوراشنى، قازا ۋە قەدىرنىڭ اللە تەرىپىدىن بولىدىغانلىقىغا ئىمان كەلتۈرۈشنى ئۆگىتىش

ئۈچىنچى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى، ئۇنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىنى ۋە ئۇلۇغ ساھابىلارنى ياخشى كۆرۈشنى ئۆگىتىش

تۆتىنچى: قۇرئان كەرىمنى ئۆگىتىش

بەشىنچى: ئەقىدىدە چىڭ تۇرۇشنى ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇربان بېرىشنى ئۆگىتىش

﴿ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارنىڭ ئادەم بالىلىرىنى (يەنى نەسلىنى) ئۇلارنىڭ (ئاتلىرىنىڭ) پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە گۇۋاھ قىلىپ: «مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى (يەنى اللە ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىگە ۋە بىرلىكىگە ئادەم بالىلىرىنى ئىقرار قىلدۇردى، ئۇلار ئىقرار قىلىپ بۇنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى). ئۇلار: «ھەئە، سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىزدۇرسەن، گۇۋاھلىق بەردۇق» دېدى. (ئۇلارنى گۇۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ: «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە قالغان ئىكەنمىز» دېمەسلىكلىرى، ياكى «ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئىلگىرى (ساڭا بۇتلارنى) شېرىك كەلتۈرگەن ئىدى، بىزنىڭ پەقەت ئۇلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ قالغان يېرىمىز بار (يەنى بىزنىڭ ئۆزىمىز بار) گۇمراھلارنىڭ قىلمىشلىرى تۈپەيلىدىن بىزنى ھالاك قىلامسەن؟» دېمەسلىكلىرى ئۈچۈندۇر. ئۇلارنىڭ (گۇمراھلىقتىن، ئاتا - بوۋىلىرىغا ئەگىشىشتىن) قايتىشلىرى ئۈچۈن، ئايەتلىرىمىزنى مۇشۇنداق تەپسىلىي بايان قىلىمىز»⁽¹⁾.

(2) - سۈرە ئەئراق 172 - 174 - ئايەتكىچە

بىرىنچى بۆلۈم

بالىغا ئەقەدە تۇرغۇزۇش

مۇقەددىمە

ئىسلام ئەقىدىسى بولسا اللہ غا، ئۇنىڭ پەرىشتىلىرىگە، كىتابلىرىغا، پەيغەمبەرلىرىگە، قىيامەت كۈنىگە، تەقدىرنىڭ ياخشى - يامانلىقى اللہ تەرىپىدىن ئىكەنلىكىگە ئىمان كەلتۈرۈشتۈر. خوش! بۇ ئەقىدە بالىلارغا قانداق ئۇسۇلدا تەقدىم قىلىنىشى كېرەك؟ بالىلارغا بۇلار قانداق چۈشەندۈرۈلدى؟ بۇ سوئاللار قارماققا كىشىنى بىر ئاز گاڭگىرتىشى مۇمكىن، لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا مۇئامىلە قىلىش يولى بىلەن بەش ئاساسىي رۇكۇنى بىلدۈرگەنلىكى ياكى بىلدۈرۈشكە يېتەكلىگەن يولى بىزگە ئۈلگىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتىدىكى بالىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى بىزگە يۇقىرىدا ئۆتكەن بەش ئاساسىي رۇكۇنىنى بالىلارنىڭ قەلبىگە مۇستەھكەم ئورنىتىشىمىز كېرەكلىكىنى ئىپادىلەپ بېرىدۇ.

ئىمام غەزالى بالىنىڭ ئەقىدە ئاساسىدا چوڭ بولۇشى ئۈچۈن كىچىكىدىن باشلاپلا ئۇنىڭغا ئەھمىيەت بېرىش ۋە ئۇنىڭغا ئەقىدە كەلمىسىنى ئۆگىتىشكە ئۈندەپ مۇنداق دەيدۇ: شۇنى بىلىش كېرەككى: ئەقىدىنى بالىغا كىچىكىدىن باشلاپلا ئۆگىتىش، ئۇنىڭ ئېسىدە قالدۇرۇش لازىم، كىچىكلىكىدە زېھنىگە ئورناشقان ئەقىدە تەلىماتى بالا چوڭايغانسىمۇ ئۇنىڭ ئەمەلىيىتىدە نامايەندە بولۇشقا باشلايدۇ. ئۇنىڭ دەسلەپكى ئالامەتلىرى بولسا، ئىسىدە يادقا تۇتۇش، مەنىسىنى چۈشىنىش، ئۇنىڭدىكى مەنىلەرنىڭ توغرىلىقىغا ئېتىقاد ۋە ئىشەنچ قىلىش ھەم ئۇنى تەستىقلاشتەك ئەمەلىيەتلىرىدە كۆرۈلىدۇ. بۇ نەرسىلەر بالىنىڭ تەبىئىيىتىدە ھېچقانداق بىر دەلىل كۆرسىتىش ياكى ئىسپاتلاش مىساللىرىنى كەلتۈرۈشتىن بىھاجەت ھالەتتە ھاسىل بولىدۇ. اللہ نىڭ پەزىلى بىلەن بالىنىڭ ئىمانلىق چوڭ بولۇشى ئۈچۈن ئەقىدىنى ئۇنىڭغا چۈشەندۈرۈپ، دەلىل ھۆججەتلەرنى كەلتۈرۈپ ئولتۇرۇشقا ھاجەت قالمايدۇ.

غەزالى يۇقىرىقى سۆزلىرىدىن كېيىن ئەقىدىنى بالىلارنىڭ دىلىغا ئورنىتىشنىڭ يولىنى كۆرسىتىپ مۇنداق دەيدۇ: بىر بالىنىڭ ئەقىدىسىنى كۈچەيتىش ۋە ئۇنىڭ دىلىغا ئەقىدە تەلىماتىنى مۇستەھكەم ئورنىتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا نەزىرىيە ئارقىلىق تەلىمات بېرىش، ئۇنىڭ بىلەن بەس - مۇنازىرە ئۆتكۈزۈش يولى بىلەن ئەمەس بەلكى قۇرئان ۋە ئۇنىڭ تەپسىرلىرىنى ئوقۇش، ھەدىس ۋە ئۇنىڭ شەرھىلىرىنى بىلىش، ئىبادەتنىڭ ئادا قىلىشقا تېگىشلىكلىرىنى ئادا قىلىشتەك ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولۇش ئارقىلىق ئۆگىتىلىدۇ. ئەمەلىي ھاياتتا قوللىنىلىدىغان بىلەن ئاڭلىغان قۇرئان تىلاۋەتلىرى، كۆزلىرى بىلەن كۆرگەن قۇرئان ۋە ھەدىسنىڭ ئىجرا قىلىنغان بۇيرۇقلىرى، ئادا قىلىنغان ئىبادەتلەرنىڭ كۆز ئالدىدا كۆرۈنۈپ تۇرۇشى بىلەن بالىنىڭ ئەقىدىسى تېخىمۇ مۇستەھكەملىنىشكە باشلايدۇ. چۈنكى ھەرقانداق بىر بالا ئىسلامنى تونۇش ئەقىدىسى ئۈستىگە توغۇلىدۇ. بۇنىڭ دەلىلى اللہ تائالانىڭ: ﴿ئۆز ۋاقتىدا پەرۋەردىگارىڭ ئادەم بالىلىرىنى (يەنى نەسلىنى) ئۇلارنىڭ (ئاتلىرىنىڭ) پۇشتىدىن چىقاردى ۋە ئۇلارنى ئۆزلىرىگە گۇۋاھ

قىلىپ: «مەن سىلەرنىڭ پەرۋەردىگارىڭلار ئەمەسمۇ؟» دېدى (يەنى اللە ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىگە ۋە بىرلىكىگە ئادەم بالىلىرىنى ئىقرار قىلدۇردى، ئۇلار ئىقرار قىلىپ بۇنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى). ئۇلار: «ھەئە، سەن بىزنىڭ پەرۋەردىگارىمىزدۇرسەن، گۇۋاھلىق بەردۇق» دېدى. (ئۇلارنى گۇۋاھلىق بەرگۈزگەنلىكىمىز) قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ: «بىز بۇنىڭدىن غەپلەتتە قالغان ئىكەنمىز» دېمەسلىكى... ئۈچۈندۇر⁽¹⁾.

ئىمام مۇسلىم تەرىپىدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىس قۇدۇسىدا بۇ نوقتتا تېخىمۇ ئوچۇقلاشتۇرۇلغان بولۇپ اللە تائالا مۇنداق دېگەن: «شۇبھىسىزكى مەن بەندىلىرىمنى دىنىنى تونۇش ئەقىدىسى بىلەن ياراتتىم، ئاندىن شەيتان كېلىپ ئۇلارنى دىندىن چىقاردى ۋە ئۇلارغا مەن ھالال قىلغان نەرسىلەرنى ھارام قىلغۇزدى.»

شەيخ موللا ئەلى قارى ئەبۇ ھەنىپە (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ مۇسەدەگە قىلغان شەرھىسىدە: «ھەربىر بالا فىترەت ئۈستىگە تۇغۇلدۇ» دېگەن ھەدىسنى كەلتۈرگەندە، بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: بۇ يەردىكى فىترەتنىڭ مەنىسى اللە نى بىر دەپ بىلىدىغان ئىسلام فىترىتى بولۇپ بۇنىڭ مەنىسى ئىنساننىڭ تۇغۇلغان ھالىتىدىكى خۇلقىنىڭ تەبىئىيىتىگە دەخلىسىز قويۇپ بېرىلسە ئۇ ئىماننىڭ ئەڭ مۇكەممەل شەكلىدىن باشقىنى تاللىمىغان بولاتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ تەبىئىيىتى شەرئەتنىڭ ئەھكاملىرىنى قوبۇل قىلىشقا ھازىر شەكىلدە يارىتىلغاندۇر. ناۋادا ئىنسان ئاشۇ تەبىئىيىتىگە قويۇپ بېرىلگەندە ئۇ تا ئەبەدىگىچە ئۇنىڭدىن ئايرىلماي شۇ تەبىئەت بىلەن ياشىغان بولاتتى، دېگەنلىكتۇر دەيدۇ.

بەزىلەر بۇ سۆزنىڭ مەنىسى: ھەر بىر يېڭى تۇغۇلغان بالا اللە نى تونۇش، اللە نى ئېتىراپ قىلىش، ئۈستىگە تۇغۇلدۇ، ئۇنىڭ تەبىئىيىتى اللە نىڭ ياراتقۇچى ئىكەنلىكىنى ئىقرار قىلغان ھالدا بولىدۇ، دەيدۇ. بۇ سۆز ئەبۇ ھەنىپەنىڭ: ھەر بىر ئىنساننىڭ اللە نىڭ بەندىلىرىگە پەيغەمبەر ئەۋەتىشىدىن خەۋىرى بولمىسىمۇ ئۇنىڭ ئەقلى اللە نى تونۇشى لازىمدۇر، دېگەن سۆزىگە مۇناسىپ كېلىدۇ. بىز قۇرئان كەرىمنىڭ مەزمونلىرى ئۈستىدە توختالساق اللە تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر ۋە ئەلچىلەرنىڭ ئىنسان ئەۋلادلىرىنى توغرا ئەقىدىگە يېتەكلەش ئۈچۈن ناھايىتىمۇ كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسەتكەنلىكىنى كۆرۈمىز. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ نەۋرىسى يەقۇب ئەلەيھىسسالاملار بۇنىڭ بىر مىساللىرىدىكى قۇرئاندا ئۇلار توغرىلىق مۇنداق ئايەتلەر كەلگەن: ﴿ئىبراھىم ۋە يەقۇب ئۆز ئوغۇللىرىغا ۋەسىيەت قىلىپ: «ئى ئوغۇللىرىم! اللە سىلەرگە مۇشۇ دىننى (يەنى ئىسلام دىنىنى) تاللىدى، پەقەت مۇسۇلمان پېتىڭلارچە ئۆلۈڭلار (يەنى ئىماندا مەھكەم تۇرۇڭلار، تاكى ئىمان بىلەن كېتىڭلار)» دېدى﴾⁽²⁾ ئىسمى قۇرئاندا ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئېلىنغان زات لوقمان ھېكمىنىڭ ئوغۇللىرىغا قانداق نەسىھەت قىلغانلىقىنى قۇرئاندا مۇنداق بايان قىلىپ كەلدى: ﴿لوقمان ئېيتتى﴾ «ئى ئوغۇلچىقىم! قىلمىشىڭ قىچا چاغلىق نەرسە بولۇپ، ئۇ ئۇيۇل تاشنىڭ ئىچىدە (يەنى ئەڭ مەخپىي جايدا) يا ئاسمانلارنىڭ قېتىدا ياكى زېمىننىڭ ئاستىدا بولسىمۇ، اللە ئۇنى ھازىر قىلىدۇ (ئۇنىڭ ھېسابىنى ئالىدۇ). اللە ھەقىقەتەن ئىنچىكە

(1) سۇرە ئال ئىمباران 171 - ئايەت

(2) سۇرە بەقە، 132 - ئايەت

كۈزەتكۈچىدۇر، ھەممىدىن خەۋەرداردۇر»⁽¹⁾ بۇندىن باشقا يەنە قۇرئاندىكى «ئىخلاس» سۈرىسى ئېتىقادنىڭ ئەقلىي تەربىيىنى، «كافىرۇن» سۈرىسى ئېتىقادنىڭ ئەمەلىي تەربىيىنى بايان قىلىدۇ.

بۇ ئىككى سۈرە قۇرئان كەرىمدە ئەقىدىگە ئائىت ئەڭ قىسقا سۈرلەردىن بولۇپ ئاسان ۋە قىسقا نەرسىلەرنى يادقا ئېلىشقا يېشى مۇناسىپ كېلىدىغان بالىلار ئۈچۈن يادقا ئېلىش ئارقىلىق قىلىدىغان بىر ئىبادەت ھېسابلىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا، بالىلارنىڭ تەربىيىلىنىشىگە ناھايىتى بەك ئېتىبار بەرگەنلىكى ھەممىمىزگە مەلۇمدۇر. ئۇ بۇ جەھەتتە يەنى يېڭى بىر ئەۋلاد ئىسلام ئىزباسارلىرىنى بارلىققا كەلتۈرۈش جەھەتتە ناھايىتى بەك تىرىشچانلىق كۆرسەتكەندى. ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇپ ئالغان دەسلەپكى مەزگىلدا يېشى تېخى ئۇنىڭمۇ توشمىغان ئەلى ئىبنى تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئىسلامغا دەۋەت قىلغانلىقى بۇنىڭ بىر مىسالىدۇر. ئۇ كېسەل بولۇپ قالغان بالىلارنى يوقلىغاندىمۇ ئۇلارنى ئاتا - ئانىلىرىنىڭ ئالدىدا ئىسلامغا دەۋەت قىلاتتى.

ئىمام ئابدۇررازىقنىڭ مۇسەددەدە بايان قىلىنغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىنغان مۇنداق بىر ھەدىس بايان قىلىنغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر يەھۇدىي خوشنىسى بولۇپ ئۇنىڭ ئەخلاقى بەك ناچار ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بالىسىنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى بىلەن ئۇنى يوقلاپ كەلدى ۋە ئۇنىڭغا: «اللھ دىن باشقا ئىلاھنىڭ يوقلىقىغا ۋە مېنىڭ اللھ نىڭ پەيغەمبەرى ئىكەنلىكىمگە گۇۋاھلىق بېرەمسەن؟» دېدى. بالا ئاتىسىغا قارىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزنى ئىككى - ئۈچ قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن ئاتىسى ئوغلىغا: ئۇ دېگەننى دېگىن، دېدى. ئۇ كېسەل بالا شۇنىڭ بىلەن ئۇ سۆزلەرنى دېدى ۋە جان ئۇزدى. ئۇنىڭ جىنازە ئىشلىرىغا يەھۇدىيلار ئىگە بولماقچى بولغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا ئىگە بولۇشقا بىز بەكرەك ھەقىقەت» دېدى ۋە بالىنى يۇيۇپ كېپەنگە ئالدى، باش - ئايىغىنى بۇغۇپ نامىزىنى چۈشەردى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن كېيىنكى ئۇنىڭ ئىزباسارلىرى بۇ ئىشتىمۇ ئۇنىڭ يولىنى تۇتتى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىك ۋەزىپىسىدىكى ۋاقتىدا پۈتكۈل ئەرەب دىيارىدا ياشىغۇچى ھېچقانداق بىر يەھۇدىي ۋە خرىستىئاننىڭ بالىسىنى ئىسلامدىن باشقا دىندا قېلىشىغا قەتئىي يول قويمىتتى. تەغلىب قەبىلىسىدىن بىر ئادەم ئۇنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئۇ: سىلەرنىڭ ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنلا نېسىۋەڭلار بار ئىدى، ئىسلامدىمۇ نېسىۋەڭلارنى ئېلىڭلار! دەپ ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى خرىستىئان قىلماسلىق شەرتى بىلەن ئۇلاردىن ئالدىغان باجنىڭ مىقدارىنى ئازايتىشقا كېلىشتى.

يۇقىرىقى ئىشنى خەلىپە ئۆمەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ قىلغان ئىدى. بۇ ھەقتە ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەغلىب قەبىلىسى بىلەن ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى خرىستىئان قىلماسلىقلىرىغا كېلىشكەن كېلىشىمدە گۇۋاھچى قىلىنغان ئىدىم. ناۋادا ئۇلار بالىلىرىنى خرىستىئان قىلسا، ئۇلار كېلىشىمگە ۋاپا قىلمىغان بولىدۇ، مەن (ئەلى) ھازىرقى ئىشمنى تۈگەتسەم ئەلۋەتتە ئۇلار بىلەن ئۇرۇشمەن، دېدى.

مۇجاھىد ئۆزىنىڭ خرىستىئان خىزمەتچىسىگە: ئى جەرر! مۇسۇلمان بولغىن، دېدى. ئۇ شۇنداق دېگەندىن كېيىن ئۇلارغا شۇنداق دېيىش ئوموملاشتى، دەيدۇ.

(1) سۈرە لوقمان 16 - ئايەت

يۇقىرىقىدەك ئەمەلىيەتلەرنىڭ ھەممىسى ئەۋلادلارنىڭ كەلگۈسىدە باشقا ئېتىقادتىكى ئادەم بولۇپ كەتمەسلىكى، كاپىر ۋە باشقا دىندىكىلەرنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن مۇسۇلمانلار ۋە ئۇلارنىڭ رەببەلرىنىڭ كۆيۈنۈپ ئېھتىيات قىلغانلىقىدۇر. شۇنداقلا ئۆزلىرىدىن كېيىنكى دەۋردە ياشىغۇچى كىشىلەرنىڭ شۇنداق قىلىشى ئۈچۈن ياخشى بىر ئۆرنەك بولۇشىدۇر.

بالغا تەۋھىد ھەممىسىنى تۆھتىش

ھاكىم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارنى "اللھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر" دېگەن سۆز ئۈستىگە ئېغىز ئاچتۇرۇڭلار، ئۆلۈش ئالدىدا "اللھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر" دېگەن سۆزنى دېگۈزۈڭلار!».

ئابدۇررازاق يەنە بىر رىۋايەتتە: شۇنىڭدىن كېيىن مۇسۇلمانلارغا بالىلىرىنىڭ تىلى چىقىشى ھامان ئۇلارغا يەتتە قېتىم "اللھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر" دېگەن سۆزنى ئۆگىتەتتى، شۇنىڭ بىلەن بالىلارنىڭ بىرىنچى بولۇپ دەيدىغان سۆزى بۇ بولاتتى، دەيدۇ.

ئىبنى قەييۇم (اللھ ئۇ كىشىگە رەھمەت قىلسۇن!) "ئەھكامۇل مەۋلۇد" دېگەن كىتابتا مۇنداق دېگەن: بالىلار گەپ قىلالايدىغان ۋاقىتتا كەلگەندە ئۇلارغا "اللھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام اللھ نىڭ پەيغەمبىرىدۇر" دېگەن سۆزنى ئۆگەتسۇن، ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرىنىڭ تۇنجى ئاڭلايدىغان سۆزلىرى اللھ نى تونۇش، ئۇنىڭ تەۋھىدى، اللھ نىڭ ئەرش ئۈستىدە تۇرۇدىغانلىقى، ھەر ۋاقىت ھەر نەرسىنى كۆرۈپ ۋە قاراپ تۇرۇدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلايدىغانلىقى، ئۇلار قايسى جايدا بولسا ئۇلار بىلەن بىللە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرسۇن. ئىسرائىل ئۈممىتى ئەۋلادلىرىغا "ئىلاھىمىز بىز بىلەن بىللە" دېگەننى چۈشەندۈرەتتى. اللھ غا ئەڭ ياخشى كۆرۈنگەن ئىسمىنىڭ ئابدۇللاھ (اللھ نىڭ بەندىسى) ۋە ئابدۇراھمان (راھماننىڭ بەندىسى) بولۇشى بالىلارنىڭ كىچىكىدىن باشلاپ بۇ ئىسىم بىلەن چاقىرىلىپ چوڭ بولغاندا ئۆزىنىڭ كىمىنىڭ بەندىسى ئىكەنلىكىنى بىلىشى مەقسەت قىلىنغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئابدۇررازاق مۇسەددىدە ئابدۇكەرىم ئىبنى ئەبۇ ئۇمەييەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەنى ھاشىمنىڭ بالىلىرىدىن گەپ قىلىشنى بىلگەندە بولغانلىرىغا ئالدى بىلەن اللھ تائالانىڭ: «ئېيتقىنكى، «جىمى ھەمدۇسانا بالىسى بولۇشتىن پاك بولغان، سەلتەنتىدە شېرىكى بولمىغان، خارلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن دوستقا موھتاج بولمىغان (يەنى خار بولمىغان، ياردەمچىگە موھتاج بولمىغان) اللھ غا خاستۇر! اللھ نى مۇكەممەل رەۋىشتە ئۆلۈڭلىغىن»»⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى يەتتە قېتىم ئۆگىتەتتى.

ئىبنى زەفەر رىۋايەت قىلغان قىسسىسىدە بالىنىڭ ئىككى شاھادەت يەنى "اللھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن!" ۋە "مۇھەممەد اللھ نىڭ ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن" دېگەن سۆزنى تەكرارلىغانلىقى بىلەن يۈز بەرگەن ئاجايىب بىر قىسسە باردۇركى ئۇ بۇنى بايان قىلىپ مۇنداق

(1) سۈرە ئىسرا 111 - ئايەت

دەيدۇ: مېنىڭ ئاڭلىشىمچە ئەبا سۇلايمان داۋۇد ئىبنى نەسىر ئەتتائى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) بەش ياشقا كىرگەندە ئاتىسى ئۇنى تەربىيەلىگۈچىگە تاپشۇرۇپ بەرگەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇ قۇرئان ئۆگىنىشىنى باشلىغان، ئۇ ناھايىتى تېز ئۆگىنىدىغان بالا بولۇپ ئۇ اللە تائالانىڭ: «ئىنسان (ئاننىڭ قورسىقىدا) بىر مۇددەتنى ئۆتكۈزدى، ئۇ (ئەزىمىگە نىلكتىن) تىلغا ئېلىنىدىغان نەرسە بولمىدى»⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى ئۆگىنىپ بولۇپ ئۇنى ياد ئالغاندا ئانىسى ئۇنىڭ تام تەرەپكە قاراپ قولى بىلەن بىر نېمىلەرگە ئىشارەت قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى، ئانىسى ئۇنىڭ ئەقلىي جەھەتتىن چارچاپ بىرەر ئىش بولۇپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ: ئى داۋۇد! بېرىپ بالىلار بىلەن ئوينىغىن! دېدى. لېكىن بالا ھېچنەمنى ئاڭلىمىغاندەك بۇرۇنقى ھالىتىنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى، ئانىسى ئۇنى قۇچىغا ئېلىپ ئاھ- ۋاھلاشقا باشلىدى. ئانىسىنىڭ بۇ ھالىتىنى كۆرگەن بالا: ئانا سىزگە نېمە بولدى؟ دېدى. ئانىسى: ئى داۋۇد! سېنىڭ ئەقلىڭ نەدە؟ دېدى. بالا: اللە نىڭ بەندىلىرى بىلەن بىللە، دەپ جاۋاب بەردى، ئانىسى: ئۇلار نەدە؟ دېۋىدى، داۋۇد: ئۇلار جەننەتتە! دېدى. ئانىسى: ئۇلار جەننەتتە نېمە ئىش قىلىدۇ؟ دېدى. ئۇ بۇنىڭغا جاۋابەن: «ئۇلار جەننەتتە تەختلەرگە يۆلىنىپ ئولتۇرىدۇ، ئۇلار جەننەتتە قاتتىق ئىسسىقنىمۇ، قاتتىق سوغۇقنىمۇ كۆرمەيدۇ»⁽²⁾ دېگەن ئايەتنى ئوقۇدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئايەت ئوقۇشنى خۇددى بىرنەرسە ئۈستىدە ئويلىنىۋاتقان كىشىدەك بىر ھالەتتە داۋام قىلىپ: «شۈبھىسىزكى، بۇ سىلەرگە بېرىلگەن مۇكاپاتتۇر، سىلەرنىڭ مېھنىتىڭلار قوبۇل بولدى»⁽³⁾ دېگەن يەرگە كەلگەندە: ئانا! ئۇلارنىڭ مېھنىتى نېمە؟ دەپ سورىدى، ئانىسى ئۇنىڭ بۇ سوئالغا جاۋاب بېرەلمىگەندىن كېيىن: سىز يېنىمدىن قوپۇپ كېتىڭ، مەن ئۇلار بىلەن بىللە سەيلە قىلىۋالاي، دېدى. ئانىسى بالىنىڭ ئاتىسىغا ئادەم ئەۋەتىپ بولغانلاردىن ئۇنى خەۋەردار قىلدى، ئاتىسى ئۇنىڭغا: ئى داۋۇد! ئۇلارنىڭ مېھنىتى: اللە دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر، مۇھەممەد اللە نىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسىدۇر! دېگەنلىكىرىدۇر، دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ دائىم بۇ سۆزنى دەپ يۈرۈيدىغان بولدى.

شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇناز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا قىلغان ۋەسىيىتىدە ئۇنىڭغا: «ئائىلەڭگە ئىمكانىيىتىڭنىڭ يېتىشىچە نەپەقە بەرگىن، ئۇلارغا قارىتا ئەدەبلەش ھاساڭنى چۈشۈرۈپ قويىمىغىن، ئۇلارنى اللە دىن قورقۇتقىن!» دېگەنلىكىنى ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دىدە، ئىمام ئەھمەد بىلەن ئىبنى ماجەلەر ئۆزلىرىنىڭ مۇسەدلىرىدە رىۋايەت قىلىشقانىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسى تاپشۇرۇلۇشى بىلەنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارىدىن ھېچ ۋاقىت ئۆتكەنمەستىنلا بالىلارنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىشقا تۇتۇش قىلدى، ئۇ دەۋەتنى قىلىش ئۈچۈن ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىبنىڭ ئالدىغا باردى، بۇ چاغدا ئەلى تېخى ئون ياشقىمۇ توشمىغان بالا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئىمان ئېيتىشقا چاقىردى، ئۇ ئىمان ئېيتتى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇ مەككىدىكى ئادەمسىز خالىي جايلارغا بېرىپ ئائىلىسىدىكىلەردىن، ھەتتا ئاتا - ئانا بولغۇچىلاردىنمۇ يۇشۇرۇن ھالدا چىقىپ ناماز ئوقۇغۇچىلارغا قوشۇلدىغان بولدى. بىر قېتىم ئۇنىڭ ئاتىسى ئوغلىنىڭ ناماز ئوقۇۋاتقان ھالىتىدە كۆرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! سەن ئىبادەت قىلىۋاتقان بۇ زادى قايسى دىن؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: ئى تاغا! بۇ اللە نىڭ

(1) سۈرە ئىنسان 1 - ئايەت

(2) سۈرە ئىنسان 13 - ئايەت.

(3) سۈرە ئىنسان 22 - ئايەت.

دەننى، پەرىشتىلەرنىڭ دەننى، پەيغەمبەرلەرنىڭ دەننى، ئاتىمىز ئىبراھىمنىڭ دەننى، اللە مېنى بەندىلىرىگە پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى، سەن بولساڭ مېنىڭ نەسەپت قىلىشىمغا، ھىدايەتكە دەۋەت قىلىشىمغا ئەڭ كۆپ كۈچ سەرپ قىلىشىمغا ئەڭ ھەقىقەت بولغان ئادىمىمىسەن، شۇنداقلا سەن مېنىڭ دەۋىتىمنى قوبۇل قىلىشتا ۋە ماڭا ئۇنىڭ ئۈچۈن يار - يۈلەك بولۇشتا ئەڭ ھەقىقەت كىشىدۇرسەن» دېدى...

قۇللاردىن تۇنجى بولۇپ مۇسۇلمان بولغۇچى زەيد ئىبنى ھارىسە بولۇپ، زەيد ئىبنى ھارىسە بولسا خەدىجە ئانىمىزنىڭ تاغىسى ھەكىم ئىبنى ھىزام ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن شام دىيارىدىن ئەسىرگە ئېلىپ كېلىپ خەدىجە ئانىمىزغا سوۋغات قىلغان خىزمەتكار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پەيغەمبەرلىك ۋەزىپىسى كېلىشتىن بۇرۇن خەدىجە ئانىمىز بىلەن توي قىلغاندا خەدىجە ئانىمىز زەيدنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سوۋغا قىلغانىدى. زەيد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنى ئازاد قىلىپ ئاسراندى ئوغۇل قىلىۋالغان ۋە ئۇنى ئۆز بالىلىرى قاتارىدا تەربىيەلىگەن ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېڭى ئىسلام جەمئىيىتى قۇرۇشنىڭ دەۋىتىنى ئېلىپ بېرىشتا بالىلارغا قارىتا شۇنچىلىك ئېھتىمام بەردىكى، ئۇلارنى دەۋەت قىلىش ئىشلىرىدا ھەمىشە ئۇلارنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇپ كەلدى، ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىش ئۈچۈن مەككىدىن يولغا چىققان كېچىسى ئەلى (اللە ئۇنىڭ يۈزىنى نۇرلاندۇرۇۋەتسۇن!) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىياقىدا يېتىپ، كاپىرلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يوقلىقىدىن گۇمانلىنىپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتەك مۇقەددەس بىر قوغدىغۇچىلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىشقا مۇيەسسەر بولدى، بۇ يەنە ئۆز نۆۋىتىدە بالىلارنىڭ كەلگۈسىدە ئىسلام ئۈچۈن مەسئۇلىيەتچان، قورقماس ئەزىمەتلەردىن بولۇپ يېتىلىشى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان جانلىق تەربىيەلىشىنىڭ ئۆرنىكى بولدى.

بالىغا اللە نى سۆيۈشنى، اللە نىڭ كۆزىتىشىنى، اللە بىن يارىم سورايشنى، قازا ۋە قەدىرنىڭ اللە تەرىپىدىن بولىدىغانلىقىغا ئىمان كەلتۈرۈشنى ئۆگەتىش

ھەر بىر بالىنىڭ مەيلى شەخسىيەتكە مەيلى ئىجتىمائىي مۇھىتقا مەيلى ئىقتىسادىي تۇرمۇشقا ۋە ياكى ئوقۇۋاتقان مەكتەپ ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك بىرەر قېيىنچىلىقى بار. بۇ ئەھۋاللاردىكى قىيىنچىلىقلىرى بىر بالىنىڭ يەنە بىر بالىغا قارىتا ئوخشاش بولمايدۇ، بالىلار ئۆزلىرىنىڭ قايسى بىر جەھەتتىكى قىيىنچىلىقىنى ھېسسىياتلىرى بىلەن ئىپادىلەيدۇ، ياكى ھېسسىياتسىز بىر شەكىلدە ئۇقتۇرىدۇ، ئەھۋال ئۇنداق ئىكەن بالىلارنىڭ قىيىنچىلىقلارنى يېڭىشىگە قايسى يوللار ئەڭ مۇۋاپىق كېلىدۇ؟ ئېنىقكى ئۇنىڭ بۇ قېيىنچىلىقلىرى ئۇنىڭ اللە دىن ياردەم تىلىشى، اللە نىڭ شەيئىلىرىنى ئىبەرەت كۆزى بىلەن كۆزىتىشى، ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىدە اللە دىن ياردەم سورۇشى، قازا - قەدەر، ياخشىلىق ۋە مۇسەبەتنىڭ اللە تەرىپىدىن كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنىشى بىلەن ھەل بولىدۇ. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆگەتكەن ۋە ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن ئىسپاتلاپ بەرگەن يولىدۇركى ھېچقانداق بىر ئىنسان بۇندىن باشقا بىر يول ئارقىلىق قىيىنچىلىقنى يېڭىشتە نەتىجىگە ئېرىشەلمەيدۇ.

اللہ غا بولغان مۇھەببەتنىڭ چوڭقۇرلىشىشى، ئۆزى ئۈچۈن ياردەم سورۇشى، دىلىدا پەقەت اللہ دىنلا ئۈمىد كۈتۈشى، قازا ۋە قەدىرنىڭ اللہ تەرىپىدىن ئىكەنلىكىگە چىن دىلىدىن ئىشىنىشى قاتارلىقلار ھازىرقى بالىلىق دەۋرىدە بالىلار ئۈچۈن بىردىن بىر نىجاتلىق يول بولسا، ئۇلارنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن تەربىيەلىنىشى، تاكى ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە ماڭدىغان يولىنى توغرا تاللىشىدىكى ۋە ئۇنىڭدا مۇستەھكەم تۇرالىشىدىكى چېنىقىش ئۈچۈن كەم بولسا بولمايدىغان پەرۋىشلىنىش يولىدۇر.

بالىلارنى شۇنداق قىلىشقا ئۈندەش يولىدىكى مىساللار

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئەھلىڭدىكىلەردىن ھاساڭنى چۈشەرمىگەن، ئۇلارنى اللہ دىن قورقۇتقىن!» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

تىرمىزى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغىنىڭ ئارقىسىغا مىنگىشىۋالغان ئىدىم، ئۇ ماڭا: «ئى بالىجان! مەن ساڭا بىرقانچە كەلمە ئۆگىتىپ قويمەن، سەن اللہ نى ياد ئەتەن! ئۇ سېنى ھىمايە قىلىدۇ، سەن اللہ نى ياد ئەتسەڭ ئۇنى ئالدىڭدىنلا ئۇچىرتىسىنەن، بىر نەرسە سورىماقچى بولساڭ پەقەت اللہ دىنلا سورىغىن، ياردەم تەلەپ قىلساڭ پەقەت اللہ دىنلا تەلەپ قىل، بىلگىنى بارلىق ئىنسان ۋە جىنلار ساڭا بىرەر نەرسىدە پايدا بەرمەكچى بولۇپ بىر يەرگە يىغىلغان تەقدىردىمۇ ئۇلار پەقەت اللہ نىڭ ساڭا بېرىشىنى پۈتۈۋەتكىنىدىن باشقىسىنى بېرەلمەيدۇ، ئەگەر بارلىق ئىنسان ۋە جىنلار ۋە ئىنسانلار ساڭا بىرەر ئىشتا زىيان يەتكۈزۈش ئۈچۈن بىر يەرگە كەلسىمۇ ئۇلار ساڭا پەقەت اللہ ساڭا يېزىۋەتكىنىدىن ئارتۇق زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ، قەلەملەر كۆتۈرۈلدى، ۋاراقلار قۇرىدى!» دېدى.

باشقىلارنىڭ رىۋايەتتە مۇنۇلارنىڭمۇ دېيىلگەنلىكى بايان قىلىنغان: «سەن اللہ نى ياد ئەتەن، سەن ئۇنى ئالدىڭدىنلا كۆرۈسەن، سەن اللہ نى بەختىيار چاغلارنىڭدا تونىغىن، ئۇ سېنى سەن قاتتىقچىلىقتا قالغان ۋاقتىڭدا تونۇيدۇ، بىلگىنى سېنى خاتالاشتۇرغان نەرسە ساڭا زىيان بېرەلمەيدۇ، ساڭا زىيان بەرگەن نەرسە سېنى خاتالاشتۇرالمىدۇ، بىلگىنى، سەۋرى بىلەن ئۇتۇق، مۇسبەت بىلەن ئازادلىك، مۇشكۈلۈك بىلەن ئاسانلىق بىللىدۇر.»

ناۋادا ھەر بىر بالا مۇشۇ ھەدىسنى ياد ئېلىپ ئۇنىڭ مەنىسىنى چۈشەنسە بۇ بالىنىڭ ھاياتىدا ھېچقانداق بىر قىيىنچىلىق قالمايدۇ، ئۇنىڭ ھايات مۇساپىسىدە ھېچبىر توسالغۇ بولمايدۇ.

بۇ ھەدىس مەنئىي جەھەتتە اللہ دىن ياردەم سوراش، اللہ غىلا يۈلىنىش، قازا ۋە قەدىرگە ئىشىنىشنىڭ پەزىلىتى بىلەن بالىنى ھەرقانداق قىيىنچىلىقنى يېڭەلەيدىغان قۇدرەتكە ئىگە قىلىدۇ، ساھابىلارنىڭ پەرزەنتلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ تەلىماتىنى ئاڭلىغاندىن باشلاپ ھاياتىدا يوللىققان ھەرقانداق بىر ئىشتا اللہ دىن ياردەم سورىيتتى، ھەرقانداق بىر ئىشتا اللہ غا ئىلتىجا قىلاتتى، اللہ دىن باشقا قۇدرەتلىك زاتنىڭ يوقلىقىغا، مۇسبەت بىلەن ئازادلىقنىڭ، مۇشكۈلۈك بىلەن ئاسانلىقنىڭ بىللە ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشىنەتتى. تۆۋەندە بىز سىزگە بۇنىڭ ئەمەلىي مىساللىرىنى بايان قىلىمىز.

ئىبنى رەجەب ھەنبەلى «جامىئۇل ئۇلۇم ۋەلھېكەم» دېگەن كىتابىدا ئادەم ئىبنى ئەبى ئىياسىنىڭ تەپسىرىدە مۇھەممەد ئىبنى ئىسھاقتىن قىلغان تۆۋەندىكى رىۋايەتنى مۇنداق بايان قىلغان: مالىك

ئەشجەئىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: ئوغلۇم! ئەۋى ئەسرگە چۈشۈپ قالدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «سەن ئوغلۇڭغا ئادەم ئەۋەتكىن، ئەۋەتلىگەن ئادىمىڭ ئوغلۇڭغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سېنى "لا ھەۋلە ۋەلا قۇۋەتتە ئىللا بىلاھ (يەنى اللە دىن باشقا ھېچبىر قۇۋۋەت ۋە قۇدرەت ئىگىسى يوق)" دېگەن سۆزنى دېيىشكە بۇيرىدى دېسۇن!» دېدى. ئەۋەتلىگەن ئادەم ئۇ ئوغلۇغا بۇ سۆزنى يەتكۈزدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بۇ سۆزنى توختىماي تەكرارلاپ ئوقۇشقا باشلىدى، ئەسلىدە ئەسرگە ئالغۇچىلار ئۇنى ئارغامچا بىلەن باغلىۋەتكەن بولۇپ ئاخىرى بۇ ئارغامچا ئۈزۈلگەندىن كېيىن كەتتى، باغلانغان يېرىدىن بوشۇنۇپ چىققىنىدا ئالدىغا بىر تۈگە ئۇچرىدى، ئۇ تۈگە ئەمدىلا مىنىپ تۇرۇشقا ئۇنى ئەسرگە ئېلىپ باغلىغان كىشىلەر كېلىپ قالدى. بۇ چاغدا تۈگە شۇنداق بىر قاتتىق ئاۋازدا بۇرغىلىدىكى كەلگەنلەر ئارقىلىرىغا قاراپ قېچىپ كېتىشتى. ئۇ بۇ يەردىن تاكى ئۆيىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتىسىنى چاقىرىمىغاچە ئاتا - ئانىسى ئۇنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى تۇيىمىدى. ئاتىسى ئۆيىدىن چىقىپ: ئەۋى كەپتۇ، ۋاي! كەينىڭ رەببىگە شۈكۈرلەر بولسۇن! دېدى. ئانىسى: ۋاي اللە! بالام قامچىنىڭ دەستىدىن قانداق بولۇپ كېتىپتۇ - ھە! دېدى. ئۇلار ئىشىككە يۈگۈرۈشتى، ئىشىكىنى خىزمەتچى ئاچقىنىدا ئىشىك ئالدىدا تۇرغان ئېگىزلىكى ئۆيىنىڭ تورۇسىغا تاقاشقەدەك زور بىر تۈگىنى كۆردى. ئاندىن ئۇ بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئاتا - ئانىلىرىغا سۆزلەپ بەردى. ئاتىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ ئوغلۇنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بەرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: ئوغلۇڭغا سەن ياخشى كۆرگىنىڭنى قىل! ئۇ تۈگىگىمۇ ئۆز تۈگىگە قىلغان ياخشىلىقنى قىل!» دېدى. ئاندىن اللە تائالانىڭ: ﴿كىمكى اللە دىن قورقۇدىكەن، اللە ئۇنىڭغا چىقىش يولى بېرىدۇ، اللە ئۇنىڭغا ئويلىمىغان يەردىن رىزىق بېرىدۇ، كىمكى اللە غا تەۋەككۈل قىلسا، اللە ئۇنىڭغا كۇپايە قىلىدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتى نازىل بولدى.

سەھل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە مۇنداق بايان قىلىنغان ئىدى: ئەنسارلارنىڭ ئىچىدىكى بىر ئادەمنىڭ بالىسى ئوتتىن قورقۇدىغان بولۇپ قالغان، ئوت توغرىلۇق بىرەر گەپ ئاڭلىسىلا قورقۇپ يىغلايتتى، ھەم بۇ سەۋەبتىن ئۇ قورقۇپ ھەتتا ئۆيىدىنمۇ چىقمايدىغان بولۇپ قالدى، ئۇنىڭ ئەھۋالى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزۈلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۆيىگە باردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيگە كىرىشى بىلەنلا ئۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بويىغا ئېسىلىپ جان ئۇزدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «دوستۇڭلارنى تەييارلاڭلار، ئايرىلىپ قېلىش ئۇنىڭ جىگرىنى پارچىلىدى» دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

تۆۋەندىكىسى بولسا سەلەپ - سالىھلارنىڭ ئىمانى ۋە ئۇنىڭ ھالاۋىتىگە ئېرىشكەنلىكى ھەققىدىكى بىر مىسالى بولۇپ، بۇ ھالاۋەتكە ئېرىشىش پۈتۈنلەي قازا ۋە قەدەرنىڭ اللە تەرىپىدىن ئىكەنلىكىگە بولغان ئىشەنچىدىن ھاسىل بولغاندۇر. بىز بۇ يەردە سەلەپ - سالىھلارنىڭ ئۆلۈش ئالدىدىكى ئەڭ مۇشكۈل ئەھۋالدىمۇ بالىلارنى تەربىيەلەش ۋە ئۇلارغا توغرا يولنى كۆرسىتىشكە ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ئىمام ئەھمەد ۋەلىد ئىبنى ئۇبادەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئاتام ئۇبادەنىڭ قېشىغا ئۇ كېسەل ۋاقتىدا كىردىم، مەن ئۇنىڭ ئۆلۈپ كېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ: ئى ئاتا! ماڭا

(1) سۇرە ئالاق 2، 3 - ئايەتلەر.

ۋەسىيەت قىلغىن! دېدىم. ئاتام: مېنى ئولتۇرغۇزۇڭلار! دېدى. ئاتامنىڭ يېنىدىكىلەر ئۇنى ئولتۇرغۇزۇشتى، ئۇ ماڭا: ئى ئوغلۇم! شۇبەھسىزكى سەن ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ تەقدىرىدىن ئىكەنلىكىگە ئىشەنمىگىچە ئىماننىڭ لەززىتىنى تېتىيالمايسەن، اللە نى ھەقىقىي بىلەلمەيسەن، دېدى. مەن: ئى ئاتا! ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ تەقدىرىدىن ئىكەنلىكىنى قانداق بىلەلمەيمەن، دېدىم. ئۇ: ئى ئوغلۇم! بىلگىنى! سېنى خاتالاشتۇرغان ساڭا زىيان يەتكۈزەلمەيدۇ، ساڭا زىيان يەتكۈزگەن سېنى خاتالاشتۇرالمىدۇ. ئى ئوغلۇم! مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «اللە تائالا دەسلەپتە قەلەمنى ياراتتى، ئاندىن ئۇنىڭغا: ياز! دېدى. ئاندىن قەلەم شۇ سائەتتىن تارتىپ تاكى قىيامەتكە قەدەر بولىدىغان بارلىق ئىشلارنى يازدى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، ئى ئوغلۇم! سەن مۇشۇ ئەقىدىدە بولماي ئۆلۈپ كەتسەڭ دوزاخقا كىرسەن! دېدى. [تىرمىزى رىۋايىتى]

سەلەپ - سالىھلارنىڭ ھاياتىدىن ئۆلگىلەر

مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر يولدا كېتىۋېتىپ ئويۇن ئويناۋاتقان بىرمۇنچە بالىلارنى ئۇچراتتى، ئۇنى كۆرگەن بالىلار دەرھال ھەر تەرەپكە قېچىشتى، پەقەت بىرلا قاچماي قېلىپ قالدى، ئۇ بولسا ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئىدى، خەلىپە ئۆمەر ئۇنىڭ قاچماي قالغانلىقىدىن ئەجەپلىنىپ ئۇنىڭدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سورىغاندا ئۇ: سەندىن قاچقىلى گۇناھكار ئەمەسمەن، سەندىن قورقمىغاچ ھەتتا ساڭا يولمۇ بوشاتمىدىم، دېدى.

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ سەپەردە كېتىۋېتىپ بىر بالىنىڭ قوي بېقىۋاتقانلىقىنى كۆردى، ئۇ بۇ بالىدىن: بۇ قويلارنىڭ بىرىنى سېتىپ بېرەمسەن؟ دېدى. ئۇ: قويلار مېنىڭ ئەمەس، دېدى. ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قوينىڭ ئىگىسىگە: ئۇ قويلاردىن بىرىنى بۆرە ئالدى دەپ قويماسەن، دېۋىدى ئۇ بالا: اللە نەدە؟! دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئىبنى ئۆمەر خېلى بىر زامانلارغىچە ئۇ بالىنىڭ اللە نەدە؟! دېگەن سۆزىنى تەكرارلاپ يۈردى.

ئالىملاردىن بىرىنىڭ بىر قانچە ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، ئۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسىگە تەكشى مۇئامىلە قىلماي ئۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىچىدىن بىرىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈدىكەن، ئوقۇغۇچىلىرى بىر كۈنى ئۇنىڭدىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ، ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلىرىغا: مەن بۇنىڭ سەۋەبىنى ئوچۇقلاپ بېرىمەن، دەپ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە بىردىن قۇش بېرىپ ئۇلارنى بۇ قۇشنى ھېچكىم كۆرمەيدىغان يەردە بۇغۇزلاپ كېلىشكە بويرۇپتۇ، ھېلىقى ئوقۇغۇچىدىن باشقا ھەممە بالىلار ئادەم كۆرمەيدىغان بىر يەرلەرنى تېپىپ قۇشنى بۇغۇزلاپتۇ، ئۇ ئوقۇغۇچىنىڭ قۇشنى تىرىك قايتۇرۇپ كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ئوقۇتقۇچى: سەن نېمە ئۈچۈن بۇغۇزلىمىدىڭ؟ دەپ سوراپتۇ. بۇ ئوقۇغۇچى: سەن ھېچكىم كۆرمەيدىغان يەردە بۇغۇزلاڭلار! دېگەن ئىدىڭ لېكىن، مەن مەيلى نەگىلا بارماي اللە نىڭ كۆرۈپ تۇرۇدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم - دە، شۇنىڭ بىلەن بۇ قۇشنى بۇغۇزلىيالمىدىم، دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلارغا قاراپ: مانا بۇ مېنىڭ ئۇنى ئارتۇق كۆرگەنلىكىمنىڭ سەۋەبى، دەپتۇ.

4 - ئىمام غەزالى «ئىھيا ئۆلۇم» دا مۇنداق بىر ئاجايىپ قىسسىنى ھېكايە قىلغان.

بۇ قىسسىدە سەھل ئىبنى ئابدۇللاھ تەستەرى مۇنداق دېگەن: مېنىڭ ئۈچ ياشلىق ۋاقتلىرىم ئىدى، مەن كېچىدە ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئاتامنىڭ قېرىندىشى مۇھەممەد ئىبنى سۇۋارىنىڭ ناماز ئوقۇغىنىغا

قارايتتىم. بىر كۈنى ئۇ ماڭا: سېنى ياراتقان ئاللاھنى زىكر قىلمايمسەن؟ دېدى. مەن: ئۇنى قانداق زىكر قىلىمەن؟ دەپ سورۇدۇم. ئۇ: سەن ياتقان ئورۇنۇڭدا ھەر بىر قېتىم ئورۇلگىنىڭدە ئۈچ قېتىم: ئاللاھ مەن بىلەن بىللە، ئاللاھ ماڭا قاراپ تۇرغۇچى، ئاللاھ مېنى كۆرۈپ تۇرغۇچى دېگەن، دېدى. مەن ئۇ سۆزلەرنى بىر قانچە كېچە شۇ بويىچە دېگەندىن كېيىن، بۇنداق قىلغانلىقىمنى ئۇنىڭغا دەپ بەردىم. ئۇ ماڭا: ھەر كېچىدە يەتتە قېتىم دېگەن، دېدى. بۇنىمۇ ئۇنىڭ دېگىنىدەك بىر قانچە كۈن قىلغاندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭغا خەۋەر قىلدىم، ئۇ: ھەر كېچىدە 11 قېتىم دېگەن، دېدى. مەن شۇنداق قىلدىم. شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ دىلىمغا بۇ زىكرنىڭ ھالاۋىتى بىلىندى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئاتامنىڭ بۇ قېرىندىشى ماڭا: مەن ساڭا ئۆگىتىپ قويغىنىمنى يادلىۋالغىن، ھەتتا ئۇنى قەبرىگە كىرگىچە داۋام قىلدۇر، بۇنىڭ ساڭا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە پايدىسى بولىدۇ، دېدى. مەن بۇنداق قىلىشنى بىر قانچە يىل داۋاملاشتۇردۇم ۋە ھەقىقەتەن ئۇنىڭ ھالاۋىتىنى كۆردۈم. ئۇ يەنە ماڭا: ئى سەھل! ئاللاھ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغان، ئۇنىڭغا قاراپ تۇرغان ۋە ئۇنى كۆرۈپ تۇرغان كىشىنىڭ ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلىشى مۇمكىنمۇ؟ سەن ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلىشتىن قەتئىي ساقلان! دېدى.

مەن دائىم ئۆزۈم يالغۇز تۇرۇشنى خالايتتىم، مېنى مەدرىسكە ئېلىپ بېرىشقا بىرى كېلىپتۇ، مەن: ھېمىتىمنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىشىدىن قورقۇمەن، دېدىم. لېكىن مۇئەللىم ئۇنىڭغا بىر سائەت بېرىپ ئۇنىڭ قايتىپ كېتىشىمگە شەرت قىلدى، مەن شۇنداق قىلىپ مەدرىسگە باردىم ۋە قۇرئان ئوقۇشنى ئۆگىنىپ ئۇنى ياد ئېلىشقا باشلىدىم. ئۇ چاغلاردا مەن پەقەت ئالتە ياكى يەتتە ياشلاردا ئىدىم، بۇ كۈنلەردە مەن كۈندە دېگەندەك روزا تۇتاتتىم. ئېسىمدە قېلىشچە ئون ئىككى يىل ئارپا نېنى يېگەندىم.

5 - ئىبنى زەفەر ئەلمەككى «ئېسىلزادە بالىلارنىڭ قىسسەلىرى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر قىسسىنى ھېكايە قىلغان. ھارىس ئەلمەھاسەبى بالىلىق ۋاقتىدا بىر خورمىچىنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىدا ئويناۋاتقان بىر قانچە بالىلارنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ تۇيۇقسىز ئۇلارنىڭ ئويۇنىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى، قورۇنىڭ ئىگىسى خورما ئېلىپ چىقىپ ھارىسقا: يېگەن! دېدى. ھارىس: ماڭا بۇ خورمىلارنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىدىن خەۋەر بېرەمسەن؟ دېدى. خورمىچى: مەن بىر قېتىم بىر ئادەمدىن خورما سېتىۋالغان ئىدىم، بۇ خورمىلار بولسا ئۇنىڭدىن چۈشۈپ قالغانىدى، دېدى. ھارىس: سەن ئۇ ئادەمنى تونۇمسەن؟ دېدى. خورمىچى: ھەئە، دېدى. ھارىس ئويناۋاتقان بالىلارغا قاراپ: بۇ ئادەم مۇسۇلمانمۇ؟ دەپ سورىدى. بالىلار: ھەئە، دېدى. ھارىس خورمىلارنى تاشلاپ يولغا ماڭدى، بۇ چاغدا خورمىچى ئارقىدىن كېلىپ ئۇنىڭغا ئېسىلىۋېلىپ: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى! سەن مېنىڭ ھەققىمدە نېمىلەرنى ئويلىغانلىقىڭنى ماڭا دېمىگىچە مەن سېنى ھەرگىز قويۇۋەتمەيمەن، دېدى. ھارىس: ئى بوۋاي! ئەگەر سەن مۇسۇلمان بولساڭ ئۇ خورمىلارنىڭ ئىگىسىنى ئىزدە، ئۇ خورمىلاردىن قۇتۇل، سەن ئۇ ئادەمنى قاتتىق ئۇسسۇپ كەتكەن ئادەم ئىزدىگەندەك ئىزدە، ئى بوۋاي! سەن مۇسۇلمان تۇرۇپ مۇسۇلماننىڭ بالىلىرىغا ھارامنى يىگۈزەمسەن؟ دېدى. بوۋاي: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى! مەن بۇندىن كېيىن ھەرگىزمۇ دۇنيالىق ئۈچۈن تىجارەت قىلمايمەن، دېدى.

ئىبنى زەفەر مەككى كىتابىدا يەنە بۇ قىسسىنى زىكر قىلدى: مۇھەممەد ئەننۇرىنىڭ ئوغلى ئەبۇ ھۇسەين قۇرئان ئوقۇشقا باشلىغاندا ئاتىسى ئۇنى دۇككاندا تۇرىسەن، دەپ مەجبۇرلىدى. بىراق ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن ئورنىدىن تۇرۇپلا قەغەز قەلىمىنى ئېلىپ قۇرئاندىن بىلەلمىگەن يەرلىرىنى سوراپ بىلىش

ۋە ئۇنى خاتىرىلىۋېلىش ئۈچۈن ماڭاتتى، قايتىپ كەلگەندە بولسا ئاتىسى ئۇنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن ئاچچىقلايتتى، تەننەپ بىرەتتى ھەتتا بەزىدە ئۇراتتى. ئاتىسى ئۇنى بىرەر يەرگە بىرەر ئىش ئۈچۈن ئەۋەتسە ئۇ تاختىيىنى بىللە ئېلىۋېلىپ يولدا ئۇچرىغان ئىلىم ئەھلىلىرىدىن سوئال سوراپ يازاتتى. ئاتىسى بەزىدە ئۇنىڭ بۇ ئىشى ئۈچۈنمۇ ئۇراتتى. بىر كۈنى ئاتىسى ئۇنىڭغا: سېنىڭ بۇ ئىلىمنى ئۆگىنىشتىكى مەقسىتىڭنى بىر بىلسەم، دېدى. بۇ چاغدا ئۇ: مەن اللە نى تونۇشنى ۋە اللە بىلەن تونۇشۇشنى خالايمەن، دېدى. ئاتىسى: اللە نى قانداق تونۇيسەن؟ دېدى. ئۇ: مەن اللە نىڭ بۇيرۇغىنى ۋە توسقىنى ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزۈش ئارقىلىق تونۇيمەن، دېدى. ئۇنىڭ بىلەن قانداق تونۇشسەن؟ دېگەندە ئۇ: ئۇنىڭ ماڭا ئۆگەتكىنىگە ئەمەل قىلىش بىلەن، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئاتىسى: بولدى، ھاياتلا بولسام مەن سېنى ھەرگىز ئوقۇشتىن توسمايمەن، دېدى.

بىز بۇ ئۆلگىلىك مىساللارنى ئىمام ئەھمەدنىڭ بالىلىق چېغىدىكى تەقۋالىقىغا ئائىت بىر ۋەقەلىك بىلەن تاماملايمىز:

ئۇنىڭ تاغىسى باغدادنىڭ ئەھۋاللىرىنى خەلىپىگە خەۋەر قىلىپ تۇرۇش ئۈچۈن ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى ۋالىيلارنىڭ ئالدىغا ئەۋەتىلىپ تۇرۇلىدىغان كىشى ئىدى. بىر قېتىم ئۇ بىر پارچە مەكتۇپنى قېرىندىشىنىڭ ئوغلى بولغان ئەھمەد ئىبنى ھەنەبەل ئارقىلىق يوللايدۇ، خەتنىڭ مەزمۇنىنىڭ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن پايدىسىز ئىكەنلىكىدىن خەۋىرى بولغان ئەھمەد زۇلۇمغا شېرىك بولۇپ قالماستىن ئۈچۈن خەتنى سۇغا تاشلىۋىتىدۇ. ئۇنىڭ بۇ دانالىقى نۇرغۇن ئىلىم - ھېكمەت ئەھلىنى ھەيران قالدۇرىدۇ. ئۇنىڭ ھەقىقەتتە ھەتتا ھەيسەم ئىبنى ھەنەبەل: ئەگەردە بۇ يىگىت يەنە كۆپرەك ياشىغاندا زامانىنىڭ ھۆججىتى بولۇپ قالار ئىدى، دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى، ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ۋە ئۇلۇغ ساھابىلارنى ياتىش كۆرۈشنى تۆھىتىش

بالىلارغا بۇ مەزمۇندا تەلىم بېرىش دەل ”بىر اللە دىن باشقا اللە يوق دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن“ ۋە مۇھەممەد ئۇنىڭ بەندىسى ۋە ئەلچىسى دەپ گۇۋاھلىق بېرىمەن“ دېگەن ئىككى شاھادەت كەلىمىسىنىڭ ئىككىنچىسىنى ئەمەلىيەت بىلەن تەستىقلاشنى ئۆگىتىش باسقۇچىدۇر. ساھابىلار ۋە سەلەپ - سالھىلار دەل مۇشۇ يول بويىچە يول تۇتقان ۋە ئۇلار بۇنى بالىلارنىڭ ۋۇجۇدىغا، ئېڭىغا سىڭدۈرۈش ئۈچۈن شۇنچىكىلىك تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن ئىدىكى بالىلارنىڭ پۈتكۈل ئىش - ھەرىكىتى ۋە ئەمەلىيىتى ئىككىنچى شاھادەتنىڭ ئەمەلىيلىشىشىنىڭ ئىپادىسى ئىدى.

بۇنى بالىنىڭ ۋۇجۇدىغا سىڭدۈرۈشنىڭ بالىنىڭ دىققەت، نىشانىنى بۇنىڭغا مەركەزلەشتۈرۈشنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە مۇھىم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يەتكەن سەلەپ - سالھىلار بالىلارنىڭ شەيئەلەرگە بولغان قىزىقىشىنى، چۈشىنىشىنى ئاشۇرۇپ، ئۇنى پۈتكۈل ھەرىكەتلىرىدە نامايەندە قىلىشى، ھەرقانداق بىر توسالغۇ ۋە مۇشكۈلاتقا يوللىققاندا ئۇنى بۇ ئارقىلىق ھەل قىلىشى ئۈچۈن بالىلارنى شۇ ئۇسۇلدا تەربىيەلەشكە ناھايىتىمۇ بەك ئېتىبار بېرىپ كېلىشكەندى.

ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ئىنساننىڭ تەبىئىيىتى ئەتراپتىكى مۇھىتنىڭ تەسىرىگە ئاسان ئۇچرايدىغان، ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ مېڭىش - تۇرۇش، ئىش - ھەرىكەت ۋە ئەمەللىرىنى دورايدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگىدۇر. ئىسلام پىسخىكىسى بالىلارنى تەربىيەلىشتىن ئىبارەت بۇ مۇھىم ئىشتا بالىلارغا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئۆرنەك قىلىشنى تەربىيەلىشنىڭ مۇھىم نىشانى قىلدۇ. چۈنكى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام شۇنداق بىر ئۆرنەككى ئۇنىڭ ھايات ئەمەلىيەتلىرى ئىلاھىي بۇيرۇق ئاستىدا تاۋلانغان ئاجايىب مۇكەممەل بىر ئوبراز بولۇپ، پۈتكۈل ئىنسانىيەت دۇنياسى ئۈچۈن ئەڭ مۇكەممەل، اللەنىڭ بەندىلىرى ئىچىدىن تاللانغان پەيغەمبەرلىرى ئىچىدىمۇ ئەڭ ئەۋزەل ئورۇنغا ئىگە زاتتۇر.

كۆپ ساندىكى ئىنسانلارنىڭ ئۆزلىرىگە يولۇققان تۈرلۈك ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ۋە باشقا قىيىنچىلىقلارنى مۇۋاپىق ھەل قىلالماي، توغرا بولغان چىقىش يولى تاپالماي تېڭىرقاپ يۈرۈشلىرى ئۇلارنىڭ مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامدەك مۇكەممەل بىر ئۆرنەكتىن ئۆلگە ئالمىغانلىقى ياكى ئۆلگە ئېلىشىنى بىلمىگەنلىكى سەۋەبلىرىدىندۇر. ئىنسانىيەت دۇنياسىغا نەزەر سالغىنىمىزدا نۇرغۇن بالىلارنىڭ ھەر بىر دۆلەت، ھەر بىر مىللەت ۋە ھەر بىر ئېقىمدىكى قۇرۇق پەلسەپەچى تەربىيەچىلەرنىڭ ئۆزلىرىنى "ئەۋلاد تەربىيەلىش مۇتەخەسسسلرى" دەپ ئاتىۋالغان بىر تۈركۈم ئازغۇن كىشىلەرنىڭ پات - پاتلا ئۆزگۈرۈپ تۇرۇدىغان پىكىر يەكۈنلىرىگە قارىغۇلارچە ئەگىشىپ بالىلارغىمۇ شۇ بويىچە تەربىيە بېرىدىغانلىقىنى، بالىلارنىڭ ئەۋلادىن - ئەۋلادىچە مۇشۇنداق ئازغۇنلۇق ئىچىدە تۇرۇپلا بىرەر شەخسنىڭ پىكىرىنى، تۇرۇپلا بىر ئىشتا ئۇتۇق قازانغان كىشىنىڭ يولىنى ياكى بولمىسا شەيتاننىڭ دېيىغا ئۇسۇل ئويىنايدىغان "چولپان" لارنىڭ ياشاش يوللىرىنى ئۆزلىرىگە ئۆلگە قىلىدىغان، نېمىنى مودا دەپ ئاڭلىسا شۇنى دوراپ باقىدىغان ئادەم بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋاتىمىز. بۇنىڭ بىلەن ئۇ بالىلار بىر بولسا، بۇ دۇنيالىق ئۇچۇنلا ماشىنا ئادەم بولۇپ يېتىشىپ چىقسا، بىرلىرى ئۇ دۇنيالىقتىكى ماددىي مەنئىي ھاياتىنى بەربات قىلىدىغان، ئاخىرەتلىكى ئۈچۈن سۆز ئېچىش مۇمكىن بولمايدىغان بىر تۈركۈم كېرەكسىز ئادەملەر بولۇپ يېتىشىپ چىققىدۇ. بۇ ئەمەلىيەتلەر ئىنسان بالىسىنىڭ ھەقىقەتەن كىچىكىدىنلا ئۆزىگە ھەقىقىي ئۆرنەك بولغىدەك، مۇنتىزىم ئۆلگىلىك شەخسكە نەقەدەر موھتاج ئىكەنلىكىنىڭ ئەمەلىي دەلىلىدۇر. ئىنسان ئۈچۈن ئۇنى ياراتقان اللەنىڭ پەيغەمبىرىدىنمۇ ئارتۇق مۇكەممەل ئۆرنەك بولۇشى مۇمكىنمۇ؟!

بالىلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ۋە ئۇنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىنى ياخشى كۆرىدىغان قىلىپ تەربىيەلىش ھەققىدە:

تەبەرائىي، ئىبنى نەججار ۋە دەيلەمنىڭ ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايەتدە ئەلى: بىزگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭلارنى پەيغەمبىرىڭلارنى سۆيۈش، ئۇنىڭ ئائىلە - تەۋابىئاتىنى سۆيۈش ۋە قۇرئان تىلاۋەت قىلىشتىن ئىبارەت ئۈچ خىسلەت بىلەن تەربىيەلەڭلار!» دېگەن ئىدى، دەيدۇ. [مەناۋىي: بۇ ھەدىسنىڭ سەنەدى زەئىپ، دېگەن]

ئىمام ئەھمەد، ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن قىيامەت ئۈچۈن نېمە تەييارلىدىڭ؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ھېچنېمە، بىراق مەن اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى ياخشى كۆرۈمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ياخشى كۆرگىنىڭ بىلەن بىللە بولسەن!» دېدى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى، ئەبۇ بەكرىنى ۋە ئۆمەرنى (اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) ياخشى كۆرۈمەن، ئۇلارنى ياخشى كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن ئۇلار بىلەن بىللە بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن. ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئون يېشىدىن باشلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى ئون يىل قىلغان.

قانداق قىلغاندا بالىلارنىڭ دىلىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياخشى كۆرۈش ئىشتىياقىنى ئورنىتىشقا بولىدۇ؟

بىز ساھابىلار (اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) نىڭ بالىلارنىڭ ھاياتىنى، ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان ياخشى كۆرۈشنى قانداق بەرپا قىلغانلىقىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنىڭ ھاياتىدا قانچىلىك مۇھىم بولغانلىقىنى بىلىشكە ئۇلارنىڭ تۆۋەندىكىدەك ئەمەلىيەتلىرىنىڭ سوتالىمىزنىڭ ئەڭ ياخشى جاۋابى ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز.

ئۇنىڭ دەۋىتىنى تېز قوبۇل قىلىش ۋە بۇيرۇغانلىرىنى ئورۇنلاش

تىز قوبۇل قىلغانلىقىنىڭ ئۆزى قوبۇل قىلغۇچىنىڭ دەۋەت قىلغۇچىغا نىسبەتەن مۇھەببەتنىڭ كۈچلۈك بولغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ناھايىتى كىچىك تۇرۇپلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى ھېچ بىر ئىنسانغا مەسلىھەت سېلىشىنىمۇ ئويلاشماي تېز قوبۇل قىلغانلىقى بۇنىڭ بىر مىسالىدۇر. بولۇپمۇ ئەقىدە ۋە پىرىنسىپ مەسلىھەتتە شۇنداق بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ، چۈنكى ھەر بىر ئىنساننىڭ ئۆزىگە خاس ئىنتىلىش ۋە تاللاش يولى باردۇر. ھەرقانداق بىر ئىنساننىڭ ۋۇجۇدىدا مەيلى ئۆزى بىلىسۇن ياكى بىلمىسۇن ئىسلامنى ئېتىراپ قىلىدىغان بىر خاراكتېر بولىدۇ. قاچانكى بۇ ئەقىدە ئۆز ئىپادىسىنى ئاشكارا تاپقاندا ئۇنىڭ دىلىدا قورقۇنچ ۋە ئەندىشە يوق بولىدۇ. شۇڭا ئىسلامنىڭ دەسلەپكى باسقۇچلىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن خەدىجە ئانىمىز مەككىنىڭ بىر چېتىدە مەخپىي ناماز ئوقۇۋاتقاندا ئەلىمۇ ئۆزلىكىدىن كېلىپ ئۇلار بىلەن بىللە ناماز ئوقۇيتتى، بۇ ئۇنىڭ سەككىز ياشلىق ۋاقتى ئىدى. بۇ كىچىك بالا ئۆزىدىكى ئەقىدىنىڭ پەزىلىتى بىلەن ئاتىسى ئەبۇ تالىپ ئۇنى كۆرۈپ قالغاندىمۇ ئۇنىڭدىن قورقۇپ قالمىغانىدى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى ئويۇن ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ئۆزى ئېھتىياجلىق بولغان ھەممە نەرسىدىن ۋاز كېچىپ ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىگە ئاتىغانلىقى، ئۇنىڭ دەۋەتلىرىنى قوللاپ، بۇيرۇغانلىرىنى ئادا قىلىشقا ئالدىرغانلىقى، پۈتۈن جان - دېلى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىدە بولغانلىقى ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى نەقەدەر ياخشى كۆرگەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن بالىلار بىلەن ئوينىۋاتاتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ ماڭا سالام قىلدى ئاندىن مەلۇم بىر ئىشنى بېجىرىپ كېلىش ئۈچۈن مېنى بويرۇدى...

ساھابىلارنىڭ بالىلارنىڭ قەلبىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياخشى كۆرۈش شۇنچىلىك دەرىجىدە ئورنۇشۇپ كەتكەنلىكى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇغانلىرىنى ئورۇنلاشقا ئەھمىيەت بېرىپ قالماستىن بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرقانداق بىر ھاجىتىنى ئۆزلىكىدىن ئادا قىلىشقىمۇ

شۇنچىلىك ئالدىرىشاتتى. ئىمام بۇخارىنىڭ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان مۇنۇ رىۋايىتى دەل بۇنىڭ مىسالدۇر.

رىۋايەتتە ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن خالا جايغا كىردى، مەن ئۇنىڭ تاھارىتى ئۈچۈن سۇ قويدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنى كىم قويدى؟» دەپ سورىدى، ئۇنىڭغا مېنىڭ قويغانلىقىم خەۋەر قىلىنغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى اللّٰه! ئۇنى دىنىڭدا ئالىم قىلغىن!» دېدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەتا ئىبنى ئەبى مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانلىقىنى بايان قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن خالا جايغا كىرەتتى، مەن ئەنسارلاردىن بولغان بىر بالا بىلەن ئۇنىڭغا تاھارىتى ئۈچۈن سۇ ئاپىراتتۇق، ئۇ بۇ سۇ بىلەن ئىستىنجا قىلاتتى.

كىچىك ساھابىلارنىڭ ئۇنىڭغا بەيئەت قىلغانلىقى ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋەتلىرىنى تېز قوبۇل قىلغانلىقىنىڭ ئىپادىلىرىدندۇر

ئىمام مۇسلىم، ئۇرۋە ئىبنى زۇبەير ۋە فاتىمە بىنتى مۇنەزىر ئىبنى زۇبەير (اللّٰه ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) لەردىن ئۇلارنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزى ئەسما مەككىدىن ھىجرەت قىلىپ چىققاندا ئۇ ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرگە ھامىلدار ئىدى. ئۇ مەدىنىدىكى قۇبا دېگەن يەرگە كەلگەندە يەڭگىدى، يېڭى تۇغۇلغان بۇ بوۋاق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ بېرىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوۋاقنى ئەسمانىڭ قولىدىن ئېلىپ ئاندىن خورما بار يوقلىقىنى سۈرۈشتۈردى، بۇ ھەدىنىڭ باياندا ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ: بىز تاكى خورما تېپىلغىچە بىرەر سائەتچە ئولتۇردۇق، دېگەنلىكى بايان قىلىنغان. خورما تېپىلغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ خورمىنى چايناپ بالىنىڭ ئاغزىغا ئېغىزى بىلەن سالدى، بۇ بالىنىڭ قورسىقىغا كىرگەن تۇنجى نەرسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك ئېغىز سۈيى بولدى. بۇ ھەقتە ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھامۇنداق دەيدۇ: بالىنى ئېغىزلاندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى سىلدى، ئۇنىڭغا اللّٰه نىڭ رەھمەتلىرىنى تىلەپ بالىغا «ئابدۇللاھ» دەپ ئىسىم قويدى، ئۇغلۇم ئابدۇللاھ يەتتە ياكى سەككىز ياشلار ئەتراپىدىكى چىغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۇنىڭ ئۇنداق قىلىشىنى ئاتىسى زۇبەير بۇيرىغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئالدىغا كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا تەبىئە سۇم قىلدى، ئاندىن ئابدۇللاھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلدى.

دېمەك ساھابىلارنى بالىلىرى ئاتا - ئانىلارنىڭ بۇيرىشى ۋە رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياخشى كۆرۈش بىلەن ئۆسۈپ يېتىلگەن ئىدى، ئېنىقكى بالىلار قانداق نەرسىگە كۆندۈرۈلسە تاكى قېرىغىچە شۇ نەرسە ئۈستىدە بولىدۇ.

ئىمام نەۋەۋىي بۇ ھەدىگە بەرگەن شەرھىسىدە: ئۇنىڭ بەيئىتى مەسئۇلىيەتلەرنى ئۈستىگە ئېلىش بەيئىتى بولماستىن بەلكى بالىنى مۇبارەكلەندۈرۈش ۋە شەرەپلەندۈرۈش ئۈچۈن قىلىنغان بەيئەتدۇر، چۈنكى ئۇنىڭ يېشى چوڭلار بەيئەت قىلىپ ئۈستىگە مەسئۇلىيەتلەرنى ئالدىغان دەرىجىدە ئەمەستۇر،

دېگەن. رىۋايەتلەر قىلىنىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن ۋە ھۇسەين، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ۋە ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيردىن باشقا بالىلاردىن بەيئەت ئالمىغان.

بالىلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت بەرگەن ئادەمنى ئۆلتۈرگەنلىكى

ئىمام بۇخارى قىلغان رىۋايەتتە ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەدرى ئۇرۇشىنىڭ جەريانىدا بولۇپ ئۆتكەن مۇنداق بىر ۋەقەلىكىنى بايان قىلغان: ئۇرۇش مەيدانىدا ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىقنىڭ ئوڭ تەرىپىدە تۇرغان بىر بالا ئۇنىڭغا: ئى تاغا! سىز ماڭا ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويۇڭ، دەيدۇ. ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىق ئۇنىڭدىن: ئۇنى سەن نېمە قىلىسەن، دېگەندە ئۇ: ئەبۇ جەھلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نۇرغۇن ئەزىيەتلەرنى بەرگەن، ئاۋادا مەن ئۇنى تۇتۇۋالسام ئۇ ھەرگىزمۇ مەندىن قۇتۇلمايدۇ، دەيدۇ. شۇ چاغدا ئابدۇراھماننىڭ سول تەرىپىدە تۇرغان بىر كىشى ئۇنىڭدىن ئەبۇ جەھلىنى كۆرسىتىپ قويۇشنى تەلەپ قىلىدۇ، ئۇرۇش باشلىنىپ تازا ئەۋجىگە چىققان چاغدا ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋىق بۇ ئىككى بالىغا قاراپ: ئەنە ئاۋۇ ئادەم ئەبى جەھلى بولىدۇ، دەيدۇ، بۇنى ئاڭلىغان بالىلار ئاللاھ ۋە ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرنىڭ دۈشمىنىگە بىرىنچى بولۇپ قىلىچ ئۇرۇش شەرىپىگە ئېرىشىش ئۈچۈن ئېتىلىدۇ - دە، ھەر ئىككىسى زەرب بىلەن قىلىچ ئۇرۇدۇ، ئەبۇ جەھلى شۇ ھامان يەرگە يىقىلىدۇ، ھەر ئىككى بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈشكە كېلىپ: ئۇنى مەن ئۆلتۈردۈم، دېسە: يەنە بىرى مەن ئۆلتۈردۈم، دېيىشىپ كېتىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەر ھەر ئىككىڭلار قىلىچىڭلارنى ماڭا كۆرسىتىڭلار!» دەيدۇ، ئۇلار قىلىچلىرىنى كۆرسەتكەندىن كېيىن قىلىچتىكى قان يۇقىلىرىنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ھەر ئىككىڭلار ئۆلتۈردۈڭلار!» دەيدۇ. بۇ بىر باشلانغۇچ بولۇپ شۇندىن كېيىن ساھابىلارنىڭ بالىلارنىڭ ھەر بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت بەرگەن ياكى ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە قەستلىگەن ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ جاجىسىنى بېرىشىنى ئۆزلىرىنىڭ مەسئۇلىيىتى دەپ تويۇيتتى.

شۇھابىدىن ئەبۇ شەھىي «مۇستەترىق فى كۈللى فىننن مۇستەزرىق» دېگەن كىتابىدا ناھايىتىمۇ تەسىرلىكى بولغان تۆۋەندىكى قىسسىنى بايان قىلغان ئىدى.

بەھرەپىنىلىك بىر تۈركۈم بالىلار كىرىكت - ھۆكەي توپى ئويناش ئۈچۈن يىغىلغان بولۇپ، ئۇلار توپ ئوينىۋاتقاندا بەھرىپىنىلىك بىر خىرىستىئان ئالىمى ئۇلارنىڭ ئوينىغان قاراپ ئولتۇرغان، ئوينىۋاتقان توپ ئۈچۈپ بېرىپ ئۇ كىشىنىڭ قۇچىغا چۈشكەندە ئۇ بۇ توپنى ئېلىۋالغان، بالىلار توپنى قايتۇرۇپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىشقان بولسىمۇ ئۇ قايتۇرۇپ بەرمىگەن. بالىلاردىن بىرسى: ئۇنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقى - ھۆرمىتى بىلەن سەندىن سورايمەن، ئۇنى بىزگە قايتۇرۇپ بەرگىن! دېگەندە ئۇ خىرىستىئان ئالىمى (ئاللاھ ئۇنىڭغا لەنەت قىلسۇن!) توپنى قايتۇرۇپ بەرمەكتە يوق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تىللىغان، شۇنىڭ بىلەن بالىلارنىڭ ھەممىسى كىرىكت توپىنىڭ كالتەكلىرى بىلەن تاكى ئۇ تاياق دەستىدىن ئۆلگۈچە ئۇرغان. بۇ خەۋەر ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا يەتكەندە ئۇ شۇنچىلىك خوشال بولدىكى، بىرەر جاينىڭ فەتھى قىلىنىشى، ياكى ئېلىنغان بىرەر غەنمەتمۇ ئۇنى بۇ دەرىجىدە خۇرسەن قىلمىغان ئىدى. ئۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ھامان خۇشاللىقىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ: ئىسلام ئەمدى ئىززەتلەندى، كىچىك بالىلار پەيغەمبەرنىڭ تىللىغانلىقىدىن غەزەپلىنىپ دۈشمىنى ئۈستىدىن غالىپ كەلدى، ئاندىن ئۇنىڭ قېنىنى تۆكتى، يۈكسەك ۋە پاك ئاللاھ ھەممىنى ياخشى بىلگۈچىدۇر، دېدى.

مۇسۇلمان بالىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەزىيەت بەرگۈچىلەردىن ئىنتىقام ئېلىشقا كۈچى يەتمەي قالسا ئۇ فاسق ۋە مۇناپىقلارنىڭ قىلغان سۆز ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئۇنىڭدىن كېيىن مۆمىنلەرگە يەتكۈزەتتى.

تەپسىر كىتابلىرى ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿ئۇلار (يەنى مۇناپىقلار): «مەدىنىگە قايتساق، ئەڭ ئەزىز ئادەم (يەنى ئابدۇللا ئىبنى ئۇبەي ۋە مۇناپىقلارنىڭ ئۆزلىرىنى دېمەكچى) ئەڭ خار ئادەمنى (يەنى رەسۇلۇللاھنى، مۆمىنلەرنى دېمەكچى) مەدىنىدىن چىقىرىۋىتىدۇ» دېيىشىدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى ھەققىدە يۇنۇس ئىبنى بۇكەير مۇھەممەد ئىبنى ئىسھاقتىن مۇھەممەد ئىبنى يەھيا، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەبۇبەكر ۋە ئاسىم ئىبنى ئۆمەر قاتارلىقلارنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەنى مۇستەلەھ قەبىلىسى بىلەن ئۇرۇشۇپ مەدىنىگە قايتىش ئالدىدا سۇ بار بىر بەرگە چۈشكەندە بىزنىڭ ئارىمىزدا ئىدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ خىزمەتكارى جىھاجھ ئىبنى مەسئۇد دېگەن كىشى بىلەن سىنان ئىبنى ۋەبەر دېگەن كىشى سۇ تالىشىپ ئۇرۇشۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن سىنان: ئى ئەنسارىلار! جامائەسى ماڭا ياردەم قىلىڭلار! دەپ توۋلىدى. جىھاجھمۇ: ئى مۇھاجىرلار جامائەسى! ماڭا ياردەم قىلىڭلار، دەپ توۋلىدى. زەيد ئىبنى ئەرقەم ۋە بىر قانچە نەپەر ئەنسارىلار ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەينىڭ يېنىدا ئىدى. ئابدۇللاھ سىناننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ: ئۇلار بىزنىڭ يۇرتىمىزدا بىزگە قارشى ئىسيان كۆتەردى. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بىزنىڭ مىسالىمىز بىلەن بۇ قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ قەلەندەرلىرىنىڭ مىسالى خۇددى بىر شائىرنىڭ: ئېتىڭنى سەمرىت، ئۇ سېنى چىشلىسۇن، دېگەن گېپىگە ئوخشايدۇ. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەدىنىگە قايتساق ئەڭ ئەزىز ئادەم ئەڭ خار ئادەمنى مەدىنىدىن چىقىرىۋىتىدۇ، دېدى. ئاندىن يېنىدىكى ئۆز قەۋمىدىن بولغان ئادەملەرگە بۇرۇلۇپ: سىلەر ئۆزەڭلارغا ئۆزەڭلار قىلىدىڭلار، ئۇلارنى يۇرتۇڭلارغا يەرلەشتۈرىدىڭلار، مال - مۈلكىڭلارنى ئۇلار بىلەن تەڭ بۆلۈشتىڭلار. ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سىلەر ئۇلارنى تەمىنلىمىگەن بولساڭلار، ئۇلار چوقۇم سىلەرنىڭ يۇرتۇڭلاردىن باشقا يۇرتلارغا كۆچۈپ كەتكەن بولاتتى، دېدى. ئۇنىڭ بۇ سۆزىنى زەيد ئىبنى ئەرقەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاڭلاپ دەرھال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭغا يەتكۈزدى، ئۇ تېخى گۈدەك بالا ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ خەۋەرنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ بەردى. ئۆمەر رەزىيەللا ئەنھۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئەبىباد ئىبنى بەشىرنى ئۇ مۇناپىقنىڭ كاللىسىنى ئېلىشقا بۇيرۇغىن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئۆمەر! كىشىلەر: مۇھەممەد ئۆز ئادەملىرىنى ئۆلتۈرۈپتۇ، دەپ سۆز - چۆچەك قىلىشقا قانداق بولىدۇ؟ ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. ئى ئۆمەر! سەن قوشۇنىڭغا دەرھال يولغا چىقىشقا بۇيرۇق بەرگىن» دېدى. ئۆزىنىڭ دېگەن سۆزلىرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خەۋەر تاپقانلىقىنى بىلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۆزى ئېيتتى ۋە ئاللاھنىڭ نامى بىلەن قەسەم قىلىپ تۇرۇپ زەيد ئىبنى ئەرقەمنىڭ ئۆزى ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەپ كەلگەن سۆزلىرىنى ئۆزىنىڭ دېمىگەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇ قەۋمى ئىچىدە ئابىرۇيلۇق ئادەم ئىدى. قەۋممۇ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! زەيد

(1) سۇرە مۇنافىقۇن 8 - ئايەت

دېگەن بۇ بالا ئىيتقان بۇ سۆزلەر خاتا سۆز بولۇشى، بۇ ئابدۇللاھنىڭ شۇنداق سۆزلەرنى قىلغان ياكى قىلمىغانلىقىنى بىلەلمەي قالغان بولۇشى مۇمكىن، دېيىشتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاۋا ناھايىتى قىزىق بولغان بىر چۈش ۋاقتىدا يولغا چىقتى، ئادەتتە ئۇ بۇنداق ۋاقتتا سەپەرگە چىقمايتتى. ئۈسەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇچراپ ئۇنىڭغا پەيغەمبەرلەرگە قىلىنىدىغان سالام بىلەن سالام قىلدى. ئاندىن: «اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئادەتتە سەپەر قىلمايدىغان بىر ۋاقتتا يولغا چىقىپسەنغۇ؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەمراھىڭ ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇبەيىنىڭ دېگەن سۆزلىرىدىن سېنىڭ خەۋرىڭ يوق ئوخشىمامدۇ؟ ئۇنىڭ بىلجىرلىشىچە مەدىنىگە بارغاندا ئەڭ ئەزىز ئادەم ئەڭ خار ئادەمنى مەدىنىدىن چىقىرىۋەتكەن كىشى» دېدى.

ئۈسەيد ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئەزىز ئادەم سەندۇرسەن خار ئادەم ئۇ ئادەمدۇر، دېدى. ئاندىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنى ئەپۇ قىلغىن، اللە نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، بىز ئۇنىڭغا تاج كىيگۈزۈش ئۈچۈن تاج راسلاۋاتقان بىر پەيتتە اللە سېنى بىزنىڭ ئارىمىزغا كەلتۈردى. ئۇ سېنى پادىشاھلىقى مەندىن تارتىۋالدى، دەپ قارايدۇ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئادەملەر بىلەن بىر كېچە كۈندۈز يول يۈرگەندىن كېيىن چاشكا ۋاقتى بولغاندا بىر جايغا چۈشكۈن قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دەم ئالماي مېڭىشى ئوتتۇرىغا چىققان بۇ پىتنە سۆزلەرنى كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن چىقىرىۋېتىش ئۈچۈن ئىدى. ئادەملەر چۈشكۈن قىلغان يەرگە كېلەر - كەلمەيلا ئۇيقۇغا كېتىشتى ۋە بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سۈرە مۇنافىقۇن نازىل بولدى.

ساھابىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ياخشى كۆرگەننى ياخشى كۆرۈپ، جاھىلىيەتنى يامان كۆرگەنلىكى توغرىسىدا

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ترمىزى، نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد (بۇ بۇخارىنىڭ لەۋزى) ئەنەس ئىبنى ماللىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە بىر سەيىوڭ بالىنىڭ يېنىغا كىردۇق، ئۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئىچىگە سەي كاۋىسى سېلىنغان گۆش شورپىسى قويۇپ ئاندىن ئۆز ئىشىغا تۇتۇش قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شورپىنىڭ ئىچىدىن سەي كاۋىسىنى ئىزدىگىلى تۇردى، مەن سەي كاۋىلىرىنى ئىلغاپ تېپىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويدۇم، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن سەي كاۋىسىنى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ قالدىم.

ساھابە ۋە سەلەپ - سالىھىن بالىلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى يادلايدىغانلىقى

ئىمام بۇخارى، مۇھەممەد ئىبنى رەبىئە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ناھايىتى ئېنىق ئىسمىدە قېلىشىچە مەن بەش ياش ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر چىلەكتىن سۇ ئېلىپ، ئۇ سۇنى يۈزۈمگە پۈركۈپ چاچقان ئىدى.

ترىمىزى ئەبى ئەلھەۋرئ ئەسەئىدى رەبىئە ئىبنى شاباننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىسىدا ئىسىگدە قالغان بىرەر نەرسە بارمۇ؟ دېسەم، ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ، «سەندە شەك پەيدا قىلىدىغانلىرىنى تەرك

ئەت! راستچىللىق خاتىرجەملىكتۇر، يالغانچىلىق شەكتۇر» دېگەن سۆزنى يادا قىلدىم، دېدى. [بۇ ھەدىسنى نەسەئى، ئەھمەد ۋە باشقىلارمۇ رىۋايەت قىلدى]

مۇھەممەد ئىبنى ئەبى بەكر ئەسسەقەفدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن مىنادىن ئەرەفاتقا ماڭغان ۋاقتىمدا تەلبىيە ئېيتىش ھەققىدە: سىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن قانداق قىلاتتىڭلار؟ دەپ سورىدىم، ئەنەس: تەلبىيە ئېيتىدىغانلار تەلبىيە ئېيتسا ئۇ ئۇلارنى توسمايتتى، تەكبىر ئېيتىپ ماڭغانلارنىمۇ ئىنكار قىلمايتتى، دېدى. [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس]

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە سەمرە تۇبىنۇ جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىسىدا بىر كىچىك بالا بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىسلەرنى يادا ئالاتتىم، مېنىڭ سۆز قىلىشىمدىن يېشى مەندىن چوڭ بولغان كىشىلەردىن باشقىلىرى توسۇيالمىتتى.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئانامنىڭ ھەمشىرىسى مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىدا قونۇپ قالدىم، مۇئەزرىن ئەزان ئېيتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازغا چىقىپ كېتىۋىتىپ: «ئى اللھ! قەلبىمنى نۇرلۇق قىل! ئارقامنى نۇرلۇق قىل! ئالدىمنى نۇرلۇق قىل! ئۈستۈمنى نۇرلۇق قىل! كۆزۈمنى نۇرلۇق قىل! ئاستىمنى نۇرلۇق قىل! ئى اللھ! ماڭا كاتتا نۇر ئاتا قىل!» دېگەن ئىدى. [ئىبنى جۇھەيمە سەھەبەيندە بۇ ھەدىسنى ئىككى سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان]

ئەبۇ جۇھەيمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان بولۇپ، ئۇ ساھابىلارنىڭ كىچىكلىرىدىن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا ئۇ تېخى بىر نارسىدە بالا ئىدى، ئۇ بۇنى ئەسەپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلدىم، ئۇ مەككىدىكى شېغىللىق بىر جايدىكى ئەدەم دېگەن دەرەختىن ياسالغان بىر قىزىل گۈمبەز ئىچىدە ئىكەن، بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ تاھارەت ئالغىلى چىقتى، ئۇ سۇ ئېلىۋاتقان ۋاقتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر دانە قىزىل رەڭلىك ئۇرىقنى كۆتەرگىنىچە چىقتى، مەن ئۇنىڭ ئىككى پاقىقىنىڭ ئاقلىقىغا قارىدىم، ئاندىن ئۇ تاھارەت ئالدى، بىلال ئەزان ئېيتتى، مەن ئۇ - يەر بۇ يەرگە قاراشقا باشلىدىم، بىلال ئوڭ ۋە سول تەرەپلەرگە گەۋدىسىنى بۇراپ "ھەييا ئەلەسسەلاھ، ھەييا ئەلەسسەلاھ" دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ناماز ئوقۇشى ئۈچۈن بىر توسالغۇ قويۇلدى، (يەنى ناماز ئوقۇغۇچىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ نامازنىڭ بۇزۇلۇشىغا سەۋەبچى بولۇشىنى توسۇش ئۈچۈن بەلگە توساق قويۇلدى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسىر نامىزىنى ئىككى رەكئەت ئوقۇدى، ناماز ئوقۇۋاتقاندا توسىغىدەك چوڭ بىرنەرسە بولمىغاچا ئېشەك ۋە ئىتلار ئۆتۈۋەردى. ئۇ نەرسىلەرنىڭ ئۆتۈشى ھەم توسالمدى، ئاندىن كېيىن ئۇ تاكى مەدىنىگە قايتىپ كەلگىچە نامازنى شۇنداق ئىككى رەكئەت ئوقۇدى.

باشقا بىر رىۋايەتتە ئەبۇ جۇھەيمەنىڭ رىۋايەت قىلىپ بېرىشىچە ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چۈش ۋاقتىدا تاھارەت ئالغىلى چىققاندا كۆرگەن. كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاھارەت ئېلىپ ئاشقان سۈيىنى ئېلىۋېلىشقان. ئاندىن كېيىن پىشىنى ئىككى رەكئەت، ئەسىرنى ئىككى رەكئەت ئوقۇغان، ئۇنىڭ ئالدىغا ناماز ئوقۇشى ئۈچۈن توسالغۇ بەلگىسى قويۇلغان.

ئەمدى بىز سەردار يىگىت، دانا قوماندان ۋە قەيسەر مۇجاھىدىنىڭ ئاللى ئىكەنلىكىنى بىلەن ئىسسىدە قالغان ئاجايىپ بىر قىسسىسىنى بايان قىلىمىز. ھافىز مۇھەممەد ئىبنى ئەھمەد ئابدۇل ھادى «ئەلئوقۇدۇ دارىيە مەن مەناقىبى شەيخ ئەلئىسلام ئىبنى تەيمىيە» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بايان قىلغان: دەمەشىق ئەھلى ئۇنىڭ ئەقلىنىڭ ئۆتكۈرلىكى، زېھنىنىڭ ئوچۇقلىقى، ئەستە قالدۇرۇش ئىقتىدارىنىڭ كۈچلۈكلىكى ۋە ئىنكاسىنىڭ كۈچلۈكلىكىدىن ھەيران قېلىشقانىدى. ھەتتا ھەلەپتىكى بەزى ئۆلىمالار دەمەشىققە ئۇنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن بارماقچى بولۇشقان بولۇپ ئۇلاردىن بىرى دەمەشىققە كېلىپ: مەن بۇ شەھەردە يادلاش سۈرىتىنىڭ ناھايىتى تېزلىكى بىلەن نام چىقارغان ئەھمەد ئىبنى تەيمىيە ئىسىملىك، بىر بالىنىڭ بارلىقىنى ئاڭلىغاندىم، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى كۆرگىلى كەلدىم، دېدى. ئۇنىڭغا كىيىم تىكىش دۇكىنىدىكى بىر ئۇستا: مانا ماۋۇ ئۇنىڭ مەكتەپكە بېرىپ - كېلىشتە ئۆتۈدىغان يولى، ئۇ ھازىرغىچە بۇ يەردىن ئۆتمىدى، سىز بىزنىڭ يېنىمىزدا بىر ئاز ساقلاپ ئولتۇرۇپ تۇرۇڭ، ئۇ مەدرىسكە بېرىش ئۈچۈن بۇ يەردىن ئۆتسۇن، دەيدۇ. ھەلەپلىك شەيخ بىر ئاز ئولتۇرغاندىن كېيىن بىرنەچچە بالا بۇ يولدىن ئۆتسۇن. ماشىنىچى ئۇستا: ئەنە ئاۋۇ چوڭ تاختا كۆتۈرۈلگەن بالا ئەھمەد ئىبنى تەيمىيە، دېدى. شەيخ ئۇنى چاقىردى، ئاندىن ئۇنىڭ قولىدىكى تاختىنى ئېلىپ: ئوغلۇم سەن بۇنىڭدىكى ئۆچۈر، مەن ساڭا بىر نەرسە دەپ بېرەي، سەن ئۇنى يېزىۋال! دەيدۇ. ئەھمەد شۇنداق قىلىدۇ، ئاندىن ئۇ شەيخ ئۇ تاختىغا ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچى مەتىنلەردىن ئون بىر ياكى ئون ئۈچ ھەدىسنى يېزىپ تاختىنى بالىنىڭ قولىغا بېرىپ: ئۇنى ماڭا ئوقۇپ بەرگىن! دېدى. بالا تاختىغا بىر ئاز قاراپ ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن خۇددى بۇنى بۇرۇن يادلاپ بولغاندەكلا تاختىغا قارىماي سۇدەك يادلاپ بەردى. ئاندىن شەيخ ئۇنىڭغا: ئوغلۇم: ئەمدى بۇنى ئۆچۈر! دېدى ۋە ئۆچۈرۈلگەن ئۇ تاختىغا قايتىدىن ئۆزى خالىغان بىر قانچە راۋىيلارنىڭ ئىسىملىكىنى دەپ، ئۇنىمۇ ئوقۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. بالا بولسا ئاۋۋالقىسىدەكلا تاختىغا بىر قارىۋالغاندىن كېيىن ئۇنىمۇ سۇدەك يادقا دەپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن بۇ شەيخ ئورنىدىن تۇرۇپ: ئەگەر بۇ بالا ياشىسا ئۇنىڭ شەنى ئۇلۇغ بولىدۇ، ئۇنىڭغا ئوخشىغان بىرى ھازىرغىچە كۆرۈلۈپ باقمىدى، دېدى.

ھەدىس يادلىغان بالىلارنى مۇكاپاتلاش

خەتتەب ئەلباغدادى «شەرەپۇ ئەسھابۇل ھەدىس» دېگەن كىتابىنىڭ 10 - بېتىدە نەزىر ئىبنى ھاريسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: مەن ئىبراھىم ئىبنى ئەدەمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم: ئاتام ماڭا: ئوغلۇم! ھەدىس ئۆگەنگىن! قايسىلا بىر ھەدىسنى ئاڭلاپ ئۇنى يادا ئالساڭ ساڭا بىر دەرھەم بېرىمەن، دېگەن ئىدى، شۇنىڭ بىلەن مەن ھەدىس يادلاشقا باشلىدىم.

سەلەپ - سالىھىن بالىلىرىنىڭ ئۆزلىرىگە ھەدىس ئۆگەتكۈچى ئالىملارغا خىزمەت قىلغانلىقى

سۇفىيان ئىبنى ئۇيەينە «ئەلمۇھەددىسۇلپاسل» دېگەن كىتابىنىڭ مۇئەللىپىنىڭ زىكىر قىلىشىچە ئۇ مۇنۇ رىۋايىتىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: مېنىڭ ئاتام كۇپىدا سەرراپلىق قىلاتتى. ئۇ قەرزگە بۇغۇلۇپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بىز مەككىگە يۆتكۈلۈپ باردۇق، بىز پىشىن نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن مەسجىدكە باردۇق، مەسجىدكە ئەمدىلا يېتىپ بېرىشىمىزغا ئېشەككە مىنۋالغان بىر بوۋاي كېلىپ ماڭا: ئى بالا! مەن مەسجىدكە كىرىپ ناماز ئوقۇپ چىققىچە بۇ ئېشەكنى تۇتۇپ تۇر! دېدى. مەن ئۇنىڭغا: سەن ماڭا ھەدىس سۆزلەپ بەرمىسەڭ تۇتۇپ تۇرمايمەن، دېدىم. ئۇ: ۋاي سېنى! سەن ھەدىسنى نېمە قىلسەن؟ دەپ مېنى كىچىك كۆرگەنلىكىنى ئاشكارلىدى. مەن يەنە: ماڭا ھەدىس سۆزلەپ بەر! دېدىم. ئۇ: جابىر

ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە ئىبنى ئابباس مۇنداق دېگەن... دەپ باشلاپ سەككىز ھەدىس سۆزلەپ بەردى، ئاندىن مەن ئۇنىڭ ئېشىكىنى تۇتۇپ تۇرغاچ ئۇ ماڭا سۆزلەپ بەرگەن ھەدىسلەرنى يادقا ئېلىشقا باشلىدىم، ئۇ مەسجىدىن قايتىپ چىققاندا: مەن ساڭا سۆزلەپ بەرگەن ھەدىسلەر ساڭا قانداق مەنپەئەت يەتكۈزدى؟ دېدى. مەن: سەن ماڭا ماۋۇ، ماۋۇ ھەدىسلەرنى سۆزلەپ بەردىڭ، دەپ ئۇ ماڭا سۆزلەپ بەرگەن ھەدىسلەرنى ئۇنىڭغا تەكرارلاپ بەردىم. ئۇ بوۋاي: اللہ ساڭا بەرىكەت بەرسۇن، ئەتە سەن مېنىڭ مەجلىسىمگە كەل! دېدى. ئەتەسى بارغاندا بىلسەم بۇ بوۋاي ئەمرى ئىبنى دىنار، ئىكەن.

سەلەپ - سالىھلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ھەدىس ئۆگىنىش ئۈچۈن ھىجرەت قىلىشى ۋە سەپەر قىلىشى

خەتتەب ئەلبەغدادى ئەلى ئىبنى ئاسمىدىن ئاتىسىنىڭ ئۇنىڭغا مۇنداق تەلەپتە بولغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئاتام ماڭا يۈزىڭ دەرهەم بېرىپ: يۈزىڭ ھەدىس ئېلىپ كەلمىگەچە مەن سېنىڭ يۈزىڭنى كۆرمەي! دېگەن ئىدى.

ئەلى ئىبنى ئاسم ئۆزىنىڭ ھەدىس ئۆگىنىش يولىدىكى سەپىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەن ھۈشەيم بىلەن بىللە مەنسۇر بىلەن ئۇچرۇشۇش ئۈچۈن ۋاستىدىن كۈفەگە قاراپ يولغا چىقتۇق، بىرقانچە كىلومېتىر يول يۈرگەندىن كېيىن بىزگە مۇئاۋىيە مۇياكى باشقا بىرىمۇ ئەيتاۋۇر بىرى بىزگە يولۇقتى، مەن ئۇنىڭدىن: نەگە ماڭدىڭ؟ دەپ سورۇدۇم. ئۇ: قەرزىم بار ئىدى، ئۇنى تۆلىگىلى ماڭدىم، دېدى. مەن ئۇنىڭغا: مەن بىلەن قايت، مەندە ھازىر تۆت مىڭ دەرهەم بار، مەن ساڭا ئۇنى بېرى، دېدىم. ئاندىن ئارقىمغا قايتىپ ئۇنىڭغا ئىككى مىڭ دەرهەم بەرگەندىن كېيىن قايتا سەپەرگە ئاتلاندىم، ھۈشەيم كۈفەگە ئەتىگەن كىردى، مەن كەچ تەرەپتە كىردىم، ھۈشەيم ئەتىگەن بېرىپ مەنسۇردىن قىرىق ھەدىس ئاڭلاپتۇ، مەن كەچتە بېرىپ ئاۋۋال مۇنچىغا چۈشۈپ ئەتەسى ئەتىگەندە مەنسۇرنىڭ ئىشىكى ئالدىغا بارسام جىنازا كۆرۈلدى، مەن كىشىلەردىن بۇ نېمە ئىش؟ دەپ سورۇدۇم، كىشىلەر: بۇ مەنسۇرنىڭ جىنازىسى، دېدى. مەن ئۆلتۈرۈپ يىغلىغىلى تۇردۇم، ئۇ يەردىكى بىر بوۋاي: ھەي يىگىت! نېمىگە يىغلايسەن؟ دېدى. مەن: مەن بۇ شەيختىن ھەدىس ئاڭلاش ئۈچۈن كەلگەن ئىدىم، ئۇ ئۆلۈپ كېتىپتۇ، دېدىم. بوۋاي ماڭا: مەن ساڭا ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ تويىغا قېتىلغان بىرىنى كۆرسىتىپ قويايمۇ؟ (يەنى بۇنىڭدىنمۇ ئالىم كىشىنى، دېمەكچى) دېدى. مەن: خوش! دېدىم. بوۋاي ماڭا ياز، دېدى. ئاندىن ماڭا: ئىكرەمە ئىبنى ئابباستىن رىۋايەت قىلىدۇ، دەپ ھەدىس سۆزلەشكە باشلىدى.

شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇنىڭدىن بىر ئاي ھەدىس يازدىم، كېيىن ئۇنىڭغا: اللہ سىزگە رەھمەت قىلسۇن! سىز كىم بولۇسىز؟ دېدىم. ئۇ: سەن بىر ئايدىن بېرى مەندىن ھەدىس يازدىڭ، تېخىچە مېنىڭ كىملىكىمنى بىلمىدىڭمۇ؟ مەن بولسام ھۈسەين ئىبنى ئابدۇراھمان، مېنىڭ ئىبنى ئابباس بىلەن كۆرۈشىشكە بېرىشىم ئۈچۈن يەتتە ياكى توققۇز دەرهەمگە ئېھتىياجىم بار ئىدى، ئۇنى تاپالمىغانلىقىم ئۈچۈن ئىكرەمە بېرىپ ئاڭلاپ كېلىپ، ئاڭلىغىنىنى ماڭا سۆزلەپ بېرەتتى، دېدى.

قاراڭ! اللہ نىڭ بۇ ئىنايىتىگە، بۇ ياش ھەدىس تەلەپ قىلىش سەپىرىدە ئانا يۇرتىدىن مېلىنىڭ يېرىمىدىن ئايرىلىپلا قالماي، كېچىكىپ قالغانلىقى سەۋەبى بىلەن مەنسۇر بىلەن كۆرۈشۈش پۇرسىتىدىنمۇ ئايرىلدى، ئاندىن اللہ ئۇنىڭغا شەيخلەرنىڭ شەيخى ۋە ئاشۇ دەۋرىدىكى ئۇستازلارنىڭ بىرى بولغان

ھۈسەين ئىبنى ئابدۇراھماننى ئۇچراشتۇردى، دېمەك بۇ بىلىم تەلەپ قىلغۇچىلارغا، شۇنداقلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسىنى ئۆگىنىشكە ئىخلاس قىلغۇچىلارغا اللە تەرىپىدىن بېرىلگەن نېمەتتۇر.

ھەدىسلەرنى يېزىش ۋە يېزىلىشنىڭ توغرىلىقىنى تەكىتلەش

ھىشام ئىبنى ئۇرۇھەدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن. ئاتام ماڭا: يازدىڭمۇ؟ دېدى، مەن: ھەئە، دېدىم، ئۇ: كۆزدىن كەچۈردىڭمۇ؟ دېدى. مەن: ياق، دېدىم. ئاتام: ئۇنداق بولسا يازماپسەن، دېدى.

يېزىشقا بويۇش، شۇنداقلا يازغاننى ئەسلىدىكىگە سېلىشتۇرۇپ تەكشۈرۈپ كۆرۈشكە بۇيرۇش بولسا يېزىلغان نەرسىنىڭ توغرا - خاتالىقىنى تەكشۈرۈپ بېكىتىشنىڭ ئەڭ توغرا ئۇسۇلى بولۇپ، ئىسلام تارىخىمىزدا ئۇلما ئالىملارنىڭ ئۆگىنىشكە بولغان ۋە ئۆگەنگەن نەرسىدىن مەنپەئەتلىنىشكە نەقەدەر ھېرىسمەن بولغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر، شۇنداقلا ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ تەربىيىلىنىشىدە بالىلىرىنىڭ ئىلمىنى توغرا ئۇسۇلدا قوبۇل قىلىشىغا نەقەدەر ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

قىزلارنىڭ ھەدىس يادلىشى

زۇبەيدى مۇنداق دەيدۇ: ئىمام ماللىكنىڭ بىر قىزى بار بولۇپ ئۇ قىز ئاتىسىنىڭ ئىلمىنى (يەنى "مۇۋەتتا" نى) يادلىغان ئىدى. ئىمام ماللىك دەرس بېرىۋاتقاندا ئۇ قىز ئىشكىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ قايسى بىر ئوقۇغۇچى دەرسنى خاتا دەپ قويسا ئىشكىنى تاقىلىدىتاتتى، ئىمام ماللىك بۇنى چۈشىنىپ ئوقۇغۇچىنىڭ خاتالىقىنى تۈزىتەتتى.

بالىلارنىڭ ھەدىس رىۋايەت قىلىشى ۋە ئۇنى ئۆگىنىشكە ئەھمىيەت بېرىشى

بەغدادىي "ئەلكىفايە فى ئىلمى رىۋايە" دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر ۋەقەلىكىنى بايان قىلىدۇ: مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ھەمىشە ئوغلى ئۇرۇھە ئىبنى زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا: ئوغلۇم! سېنىڭ مەندىن ھەدىس يېزىپ قايتقىنىڭدىن كېيىن ئۇنى قايتا تەكرار قىلىدىغانلىقىڭ توغرىسىدا خەۋىرىڭ يەتتى، دېدى. ئۇرۇھە: مەن سىزدىن بىر ھەدىسنى ئاڭلىغاندا ئۇ ھەدىسنىڭ مەنىسىدىن بىرنەرسىنى چۈشەنمەم، قايتىپ كېلىپ تەكرار قىلغاندا يەنە بىر خىل مەنىسى بارلىقىنى چۈشىنىمەن، دېدى. ئائىشە: سەن بۇ ئىككى خىل چۈشەنچەڭنىڭ ئارىسىدا زىتلىق باردەك ھېس قىلامسەن! دېدى. ئۇرۇھە: ياق! دېدى. ئائىشە: ئۇنداق بولسا چاتاق يوق، دېدى.

بالىلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئۆگىنىشى ۋە ئۇنىڭ بالىلارغا بولغان

تەسىرى

ساھابىلەر ۋە سەلەپ ئەھلىلىرى بالىلىرىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئۆگىتىشكە شۇنچىلىك ھېرىسمەن ئىدىكى، ھەتتا ئۇلار بۇ ئىلمىنى ئۇلارنىڭ قۇرئان ئۆگىنىشىگە بىرلەشتۈرۈپ ئۆگىتىشەتتى. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئۆگىنىش كىشىنىڭ روھىنى ئۇرغۇتۇپ، ئىسلامنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى چۈشىنىشكە ياردەمدە بولۇپلا قالماستىن، بەلكى قۇرئاننىڭ ئىنسانلارنى گۇمراھلىق، جاھىللىق قوينىدىن توغرا يولغا ئېلىپ چىقىپ، ھەقىقىي بىر دۇنيا ئاخىرەتلىك بەختلىك ھاياتقا، دۇنيا - ئاخىرەتلىكتىكى ئالىي دەرىجىلەرگە يەتكۈزۈدىغان مۇقەددەس ئىلاھىي كىتاب

ئىكەنلىكىنىڭ نەزەرىيەۋىي ئىلمىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات ئەمەلىيىتى ۋە ئۇنىڭغا ئەگەشكەنلەرنىڭ ئەمەلىيىتى بىلەن ۋۇجۇتقا چىقارغان جانلىق شاھىتنامىدۇر.

ئىسمائىل ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئاتام بىزگە ئەينى چاغدىكى غازاتلارنى، غازات ئۈچۈن قىلىنغان يۈرۈشلەرنى سۆزلەپ بېرەتتى ۋە: ئى ئوغلۇم! بۇلار ئاتىلىرىڭلارنىڭ شەرىپىدۇر، ئۇلارنىڭ بۇ مۇقەددەس تارىخلىرىنى ھەرگىزمۇ زايە قىلىۋەتمەڭلار، دەيتتى.

زەينۇل ئابدىن ئىبنى ھۈسەين ئىبنى ئەلى (اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) مۇنداق دەيدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ غازات تارىخلىرىنى قۇرئاننىڭ سۈرىلىرىنى ئۆگەنگەندەك ئۆگەنگەنتۇق.

سەمئانى مۇنداق دېگەن: ئاتا - ئانىلارنىڭ ئەۋلادلىرىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىدە تۇغۇلۇپ، بارلىق ئىنسانلار ۋە جىنلارغا پەيغەمبەر بولۇپ كەلگەنلىكى، مەدىنىدە ۋاپات قىلغانلىقى، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىش ۋە ئۇنى ياخشى كۆرۈشنىڭ ۋاجىپلىقىنى ئۆگىتىشى ۋاجىپتۇر. [مەنناۋىنىڭ «پەيزۇلقەدر» دېگەن كىتابىنىڭ 226 - بېتىدىن]

بىز ئەمدى سۆھبىتىمىزنى ناھايىتى كىچىك پېئىل بولغان ئۇلۇغ ئالىمىمىز ئەبى ئەلھەسەن ئەننەدۋى ھەققىگە يۆتكەيلى، ئۇ «مەدىنىگە يول» دېگەن كىتابىنىڭ «پەزلىنى ئۇنۇتمايدىغان كىتاب» دېگەن ماۋزۇ ئاستىدا ئۆزىنىڭ بالىلىق دەۋرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى قانداق ئۆگەنلىكىنى، پاك نەسەبىنىڭ تەرجىمىھالىنى ئۇلۇغلانغانلىقىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك تەرجىمىھالىدىن ئىبارەت بۇ كىتابنىڭ ئۇنى قانداق قىلىپ شۇنچىلىك يۇقىرى ئىلىملىك ئالىم ۋە مۇجاھىد، دەۋەتچىلىك مەرتىۋىسىگە ئېلىپ چىققانلىقى توغرىسىدىكى قىسسىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن:

مەن بۈگۈن بۇ يەردە مېنىڭ ئۈچۈن ھېممىتى ناھايىتى كاتتا بولغان، ۋە ئاشۇ ھېممىتىنىڭ تەسىرى ماڭا ھازىرغىچە داۋام قىلغان بىر كاتتا كىتاب ھەققىدە سۆزلەيمەنكى، مەن بۇ كىتابنىڭ بۈيۈك باغچىسىغا ھەر زامان رەھمەت ئېيتىمەن، ئۇنىڭ ماڭا ئاتا قىلغانلىرى بولسا ئىماندىن قالسىلا ماڭا ئاتا قىلىنغان ئەڭ بۈيۈك نېمەتتۇر، شۇنداقلا بۇ ئىماننىڭ بىر پارچىسىدۇر. بۇ مۇبارەك كىتاب بولسا مۇھەممەد سۇلايمان مەنسۇر پەۋرى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ «ئالەملەرگە رەھمەت بولغۇچىنىڭ تەرجىمىھالى» دېگەن كىتابىدۇر. بۇ كىتاب بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرىمدا مۇنداق بىر ئۇنتۇلماس قىسسە بار:

ئاتام ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن (ئۇ چاغدا مەن ئەمدىلا توققۇز ياشتا ئىدىم) مېنى تەربىيەلەش ۋە ئوقۇتۇش ئىشىنى چوڭ ئاكام (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ئۈستىگە ئالغان ئىدى. ئۇ مېنىڭ كىچىكلىكىمدە ئوقۇشقا ھېرىسمەن كىتابلىرىم بىلەن تەمىنلىگۈچى بولدى، ئۇ ماڭا تۇنجى بولۇپ ھېندىستانلىق بىر يازغۇچى يازغان «ئىنسانىيەتكە ياخشىلىق ئېلىپ كەلگۈچىنىڭ سىرى» دېگەن كىتابنى تەقدىم قىلدى. ئۇ مېنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى كۆپ ئوقۇشۇمنى بەك ياخشى كۆرەتتى. چۈنكى بۇ كىتابنىڭ مېنىڭ ئەقىدە، ئەخلاق ۋە ئىمانلىق بولۇشىمدا ناھايىتى چوڭ تەسىرگە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئۇ ياخشى بىلەتتى. ئۇنىڭ تەۋسىيەسى ۋە رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن مەن كىچىكىمدىنلا تەرجىمىھال كىتابلارنى سۆيىدىغان، ئۇنى كۆپ ئوقۇيدىغان بولۇپ چوڭ بولدۇم. مەن كىتاب ئوقۇغاندا ئالدى بىلەن كىتابلارنىڭ كىرىش سۆز ۋە مۇندەرىجە، كىتابلارنىڭ تېزىملىكى بار

قىسىملىرىغا بەكرەك دىققەت قىلاتتىم، بىر كۈنى كۆزۈم ”ئالەملەرگە رەھمەت“ دېگەن كىتابنىڭ ئىسمىگە چۈشۈپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ كىتابنى ئەكەلدۈرۈش ئۈچۈن خەت يازدىم، بۇ چاغدا بۇ كىتابنىڭ ئىككىنچى بۆلۈمىمۇ بېسىلىپ چىققان ئىدى. قولۇمدىكى پۇل بولسا ئۇنى سېتىۋېلىشقا يەتمەي قالدى. بۇ چاغدا مەن 11 ياشتا ئىدىم. ئادەتتە بۇ ياشتىكى بالىلار كىرىم - چىقىم ۋە ئىقتىسادىي ئىلىملىرىنىڭ قانۇنلىرىغا ئانچە دىققەت قىلىپ كەتمەي بەلكى ئۆز خاھىشلىرى بويىچە خىراجەت قىلىشىدۇ. پوچتىچى بىزنىڭ كىچىك يېزىمىزغا خەت - چەكلەر بىلەن كىتابنى كۆتۈرۈپ كەلدى. مېنىڭ بۇ كىتابنى تاپشۇرۇپ ئېلىشقا يەتكۈدەك پۇلۇم يوق ئىدى. دائىم يېتىم ئوغلىنى رازى قىلىشنى ئويلاپ يۈرۈپىدىغان ئانام (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) بۇ ئىش ئۈچۈن رازىلىق بەرمىدى. چۈنكى ئۇ چاغلاردا ئانامنىڭمۇ قولى قىسقا ئىدى. بۇ مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن ئۇلۇغىمىز، ئۇلۇغلىرىمىزدىن بىرى بولغان كىچىك ئۆمەر ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كىچىك ۋاقتىدا سېغىنغان، ئۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلىپ بەدرى ئۇرۇشىغا قاتنىشىشقا ئىجازەت ئالغان شاپائەتچىدىن باشقا ھېچبىر شاپائەت قىلغۇچى ۋە ياردەم قىلغۇچىنى تاپالمىدىم. ئۇ شاپائەتچى بولسىمۇ ياش ئاققۇزۇش بولۇپ ئۇ يەنى تاكى ھازىرغا قەدەر اللە ۋە اللە نىڭ سالىھ بەندىلىرىنىڭ نەزىرىدە كەسكىن بىلىنىدىغان چىن يۈرەكتىن ئېتىلىپ چىققان ياش ئېقىتىش ئىدى. مەنمۇ ياش ئېقىتىشقا مەجبۇر بولدۇم. ھەقىقەت ئانام مېنىڭ يېغلىشىمغا بەرداشلىق بېرەلمىدى. بىر ئاماللار بىلەن كىتابقا بەرگۈدەك پۇل تېپىپ، ئۇ كىتابنى ماڭا ئېلىپ بەردى.

كىتابنى ئوقۇشقا باشلىدىم، كىتابنىڭ مەزمونلىرى مېنىڭ قەلبىمنى تەۋرىتىشىمگە تۈرتكە بولدى، قەلبىمنىڭ بۇ تەۋرىنىشى ھەرگىزمۇ باشقىلارغا يېقىمىسىز تۇيۇلىدىغان تەۋرىنىش بولماستىن، بەلكى خۇددى ھۆل ياپراق ئۈستىدىكى شەبەنەنىڭ تىترىگىنىدەك يېقىملىق بىر تەۋرىنىش بولدى. كىتابلاردا يېزىلغان باتۇرلار، ئۇرۇش قوماندانلىرى ھەققىدە يېزىلغان كىتابلار بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى توغرىسىدا يېزىلغان كىتابلارنىڭ پەرقى شۇكى، ئالدىنقىسىنىڭ مەزمونلىرى ئادەمنىڭ يۈرىكىنى دەككە - دۈككە سېلىپ بىئارام قىلسا، ئىككىنچىسى دىلغا ئارام بەخش ئاتا قىلىپ ئادەمنىڭ تۇيغۇلىرىنى راھەتلەندۈرۈشتۇر.

كىتابنى ئوقۇش جەريانىدا مېنىڭ دىلىم خۇددى بۇ كىتاب بىلەن بۇرۇنلا باغلىنىشلىقى باردەك لەززەتلىك بىر تۇيغۇنىڭ ئويغۇنىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىشقا باشلىدى. بۇ تۇيغۇ شۇنچە لەززەتلىك ئىدىكى، بۇ ھەرگىزمۇ كىچىكىمدىن بېرى ھېس قىلىپ باققان ھېچقانداق بىر لەززەتكە ئوخشىمايتتى. ھېس - تۇيغۇلۇرۇم نورمال، ئەقلىي ھۇشۇم جايىدا ئىدى. بۇ لەززەت قانداق بىر لەززەت؟ بۇ لەززەت ھەرگىزمۇ ئاچ قالغان كىشىنىڭ يېمەككە ئېرىشكەندىن كېيىنكى لەززەتتىكىمۇ، ھېرىپ ھالدىن كەتكەن ئادەمنىڭ قانغۇدەك ئارام ئالغان چېغىدىكى لەززەتتىكىمۇ، بايرام كۈنىدە يېڭى كىيىم كىيگەن چاغدىكى خۇشاللىق لەززەتتىكىمۇ، ئۇزۇن ۋاقىت تەييارلىق قىلىش ئارقىلىق قاتناشقان مۇسابىقىدە ئۇتقان چاغدىكى لەززەتتىكىمۇ، ئۇزۇن زاماندىن بېرى كۆرىشىشكە تەشنا بولغان دوست ياكى بۇرادەرلىرى بىلەن ئۇچراشقان چاغدىكى لەززەتتىكىمۇ ئوخشىمايدىغان بىر لەززەت ئىدى.

ئۇ شۇنداق بىر لەززەت ئىدىكى مەن ئۇنى تەرىپلەشكە ھازىرمۇ ئاجىزلىق قىلىمەن، تاكى ھازىرغا قەدەر بۇ لەززەتنى ئىپادىلەپ بېرىشكە مۇۋاپىق تىل تاپالمىدىم. مېنىڭ پەقەت ۋە پەقەت دېيەلەيدىغىنىم:

ئۇ بولسا روھ ھېس قىلغان مەنئۇي لەززەت ئىدى. ئۇنداقتا بالىلاردا روھ يوقمۇ؟! ئۇلار روھى جەھەتتىكى تۇيغۇلىرىنى ھېس قىلىپ يېتەلمەمدۇ؟ ئەلۋەتتە ئۇلاردا روھ بار، بەلكى بالىلارنىڭ روھىي ھېسسىياتىنى ئىپادىلىشى چوڭلارغا قارىغاندا ئاجىز بولسىمۇ، ئۇلاردا روھنىڭ ئەڭ نازۇك ۋە سىزىمچانلىرى بار.

بۇ كىتابتا ئاجايىب ۋەقەلىكلەر، قۇرەيشلەردىن مۇسۇلمان بولغان، ئىمان ئېيتقانلىقى سەۋەبىدىن بېشىلىرىغا كەلگەن تۈرلۈك ئېغىر ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە بەرداشلىق بېرىپ، ئىماننىڭ لەززىتىنى ھەقىقىي ھېس قىلغان كىشىلەرنىڭ خەۋەلىرى، ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇن «بەختلىك» دەپ سانالغان ناھايىتى باي ۋە كۈچلۈك بولغان نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئىمان ئېيتقاندىن كېيىن ئىماندىن ئىبارەت بۇ ئاجايىب لەززەتنىڭ بەدىلىگە ھەممىدىن ۋاز كەچكەنلىكىنى، ئېغىر تاياق، ئېغىر كەمبەغەلىكلەرگە بۇ لەززەت ئۈچۈن بەرداشلىق بېرىپ دىنىي دەۋەت ئېلىپ بېرىش، ھەقىقىي ئوچۇق بايان قىلىشتىن ھېچ بىر يانمىغانلىقىغا ئائىت ۋەقەلىكلەرنى ئوقۇدۇم. شۇنداقلا ئۇ كىشىلەرنىڭ بۇ لەززەتنى ئۆمۈرىدە يەنە بىر قېتىم تېتىش ئۈچۈن ئىزدىنىپ يۈرۈيدىغانلىقىنى ئوقۇدۇم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرەت قىسسىسىنى ئوقۇدۇم. مەن بۇ قىسسىدىنمۇ تەسىرلىك بىر قىسسىنى ئوقۇپ باققىنىمنى بىلمەيمەن، بۇ قىسسىدە شۇنداق بىر كۆرۈنىشلەر تەسۋىرلەنگەنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە يېقىنلاشقاندا ئۇنى تۆت كۆز بىلەن كۈتۈپ، يولغا تەلمۈرۈشۈپ تۇرغان كىشىلەر ئۇنىڭ ئالدىغا يۇيۇلۇپ كېلىشىپ، چىن ساداقەت ۋە ئىخلاسلارنى بىلەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەر! بىزگە تەشرىپ قىلسىلا! ئى اللە نىڭ پەيغەمبەر! ئاتا - ئانا مەيلىگە پىدا بولسۇن! دېيىشكەنلىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى (تۈگىسىنى دېمەكچى) ئۆز ئالدىدىكى يەرگە يەنى بىزگە تونۇشلۇق بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەسجىدىنىڭ ئورنىغا چۆككەنلىكى بايان قىلىنغان بولۇپ، قىسسىدە ئەبى ئەيۇب ئەنئەنىسىنىڭ ئىنتايىن خۇشاللانغانلىقى، بۇ شەرەپتىن چەكسىز سۆيۈنگەن ئەبى ئەيۇب ئەنئەنىسى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۈك - تاقىنى چۈشۈرۈپ ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇرغانلىقى بايان قىلىنغان. مەن ھېچقاچان ئەبى ئەيۇب ئەنئەنىسىدەك خوشال بولغان، بۇ مۇقەددەس مېھمىنى ئۈچۈن ئۇنىڭدەك جان پىدا بولغان بىرى توغرىسىدا ئاڭلىمىغان ئىدىم. مېنىڭ كۆزلىرىم بۇ تەسىرلىك ۋەقەلىكلەرنى ئوقۇش بىلەن قەلىمىم بۇ تەسىرلىك كۆرۈنىشلەرنى يېزىش بىلەن، قەلبىم بۇلاردىن لەززەتلىنىش بىلەن مەدىنىگە يەنى ئەبى ئەيۇبنىڭ ئۆيىگە چۈشكەن قىلدى.

مەن بۇلارنى ئوقۇپ، يېزىپ ۋە تۇيغۇلىرىم بىلەن ھېس قىلغىنىمچە بۇرۇن ئوقۇغان كىتابلاردا ئوقۇغان، پادىشاھ، خان، شاھزادىلەرنىڭ تەكەببۇرانە سىماسى، ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ خوشامەتكە تولغان خىزمەتلىرى بىلەن روشەن سىلىشتۇرۇملار كۆز ئالدىمدا نامايەندە بولاتتى.

كىتابتىن يەنە ئوھۇد قىسسىسىنى ئوقۇدۇم، ئۇ شۇنداق بىر تەسىرلىك قىسسىسى ئىدىكى، تارىختا ئۇنىڭدىن مۇبارەك، ئۇنىڭدەك تەسىرلىك، ئۇنىڭدەك ئىنساننىڭ روھىيىتىگە باتۇرلۇق بىلەن ۋاپادارلىق، ئىمان بىلەن ئىخلاسمەنلىك، اللە غا بولغان ئىشەنچ ۋە تەۋەككۈلچىلىك، گۈزەل ئەخلاقىلار مۇجەسسەملەشكەن بىر قىسسىنى ئوقۇمىغان ئىدىم. قىسسىدە بايان قىلىنغان باشقىلار: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆلتۈرۈلدى، دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ بوشۇشۇپ ئۆلتۈرۈلدى، ئەنە س رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆلتۈرۈلگەن بولسا سىلەر ياشاپ نېمە قىلىسىلەر؟ سىلەرمۇ ئۇرۇش قىلىپ ئۇنىڭ

ئارقىدىن كەتمەمسىلەر! دەپ ئۇرۇش مەيدانىغا چۈشكەنلىكى، باشقا بىر ساھابىنىڭ باشقىلار جەڭدىن چېكىنىپ قېچىۋاتقاندا ئۇلارنىڭ قارشى تەرىپىگە قاراپ: مەن جەننەتنىڭ پۇرىقىنى ئۇھۇد تەرىپىدىن ئېلىۋاتىمەن، دەپ جەڭ قوينىغا كىرىپ شېھىت بولغىچە جەڭ قىلغانلىقى، ساھابىلار ئۇنى كۆتۈرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئاپارغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئاخىرقى نەپەسلىرىنى بېرىشى ئارقىلىق، ئاخىرقى ئارزۇسىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياقلىرى ئاستىدا بولۇشىنى خالاشتەك ئارزۇسىنىڭ ئەمەلگە ئاشقانلىقى، ئەبۇ دەجانە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ دۈمبىسىگە شۇنچىلىك كۆپ ئوق تەگسىمۇ ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ھىمايە قىلىشتا مۇستەھكەم تۇرغانلىقى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا بىر - بىرىدىن تەسىرلىك كۆرۈنىشلەر مېنىڭ قەلب تارىمىنى لەرزىگە سالدى. مەن قىسسىلەرنى ئوقۇپ كېتىۋاتىپ بەزىدە يىغلاپ سالسام، بەزىدە خۇشاللىقىمدىن يايىراپ كېتەتتىم.

ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا بەرىكەت ئۈمىد قىلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزلىرىنى ساقلاشقا ھېرىسمەن بولۇشى

ئىمام مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۈم سەلمەنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئۆمۈم سەلمە يوق ۋاقتىدا ئۇنىڭ كارۋىتىدا ياتاتتى. بىر كۈنى ئۆمۈم سەلمە يوق چاغدا كېلىپ يەنە ئۆمۈم سەلمەنىڭ كارۋىتىدا ياتتى. ئۆمۈم سەلمە قايتىپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ يوق چاغدا كېلىپ ئۇنىڭ كارۋىتىدا ئوخلىغانلىق خەۋىرىنى يەتكۈزدى. ئۆمۈم سەلمە ئۆيىگە كىرىپ كارۋات ئۈستىگە قاراپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوخلىغان يەردە ئۇنىڭدىن ئاققان تەر بىلەن ھۆل بولغان يەرنى كۆردى - دە ئۇ يۇپۇقنى ئېلىپ ساندۇقنى ئېچىپ ساندۇقنىڭ قىممەتلىك بىر قاچىغا ئۇ يۇپۇقنى تەرنى سىقتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئويغىنىپ: «نېمە قىلىۋاتىسىز؟» دەپ سورىۋىدى. ئۆمۈم سەلم: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئەۋلادلىرىمىزغا بەرىكەت بولسۇن ئۈچۈن سېنىڭ تەرلىرىڭنى بۇ نەرسىلەرنىڭ ئۈستىگە سېپىپ قويۇۋاتىمەن، دېدى. بۇنى ئاڭلىغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «توغرا قىلىپسەن» دېدى.

ئەقىللىق ئانا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان قاتتىق ئىشتىياقى، مۇھەببىتى، پاك سادىقلىقى سەۋەبىدىن ئەۋلادلىرىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەرىكەتنى قالدۇرۇش ئارزۇسىدا شۇنداق قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «توغرا قىلىپسەن» دېگەنلىكى بولسا ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

ساھابىلارنىڭ پەرزەنتلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرىنى ياد قىلىشى:

سالھ ئىبنى مەسۇد (بۇ كىشى تەبىئى ئىدى) دىن رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەبى جۇھەييەگە (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان ۋاقىتلاردا ئۇ تېخى ئۆمەر ئىبنى ئابباسنىمۇ كىچىك بىر گۈدەك بالا ئىدى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەققىدە سۆزلەپ بەرگىنىچۇ، دېدىم. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساقال بۇرۇتقا ئاق چۈشكەن ئاق ئادەم ئىدى، دېدى. (بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، ترمىزى ۋە ئەبۇ يەئلا سەھىھ سەنەدى بىلەن رىۋايەت قىلدى)

ساھابىلارنىڭ بالىلىرىدىن ئەبۇ جۇھەييە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۈپەتلەپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ساقىلى بىلەن لەۋلىرىنىڭ ئارىسىدىكى تۈك ئاقارغان ھالدا كۆرگەن ئىدىم.

سورغۇچى ئۇنىڭدىن: سەن ئۇ ۋاقتلاردا قانچىلىك كىچىك ئىدىڭ؟ دېۋىدى ئۇ: مەن ئۇ چاغلاردا داپلارنى كېرىپ زەيلەيتتىم، دېدى. [ئەبۇ يەئەل رىۋايەت قىلغان]

قازى ئەبۇل پەزلى ئىياز ھەسەن ئىبنى ئەلى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) دىن قىلغان رىۋايىتىدە ھەسەن ئىبنى ئەلى (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) مۇنداق دەيدۇ: مەن ئانامنىڭ قېرىندىشى ھېند ئىبنى ھالەدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زىننەتلىرىدىن سورىدىم. ئۇ بولسا سۈپەتلەشكە ماھىر، سۆزمەن ئىدى، مەن ئۇنىڭدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈپەتلىرىنى ئاڭلاشنى ئارزۇ قىلىپ ھېلىقى سونالنى سورىغاندىن كېيىن ئۇگەپ باشلاپ مۇنداق دېدى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناھايىتى گەۋدىلىك، يوغان، يۈزى ئون تۆت كۈنلۈك ئايدەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان، ئوتتۇرا بويىدىن سەل ئېگىزرەك، ئېگىز ئادەملەردىن بىر ئاز پاكاراتاق، چاچلىرى تۈز ۋە مايلىقراق ئىدى. ئۆزلىكىدىن ئىككى تەرەپكە ئايرىلسا ئىككى تەرەپكە ئايرىپ قويۇپ بېرەتتى، ئۆزلىكىدىن ئايرىلمىسا ئۆزى ئايرىلمايتتى. چاچلىرىنى ئۇزاتقاندا چاچلار ئۇنىڭ قۇلقىنىڭ يۇمشىقىدىن ئاشاتتى. رەڭگى بەكمۇ ئاق ۋە پارقراق ئىدى. يەنى نۇرانە بىر ئاقلىقتا ئىدى. پىشانىسى كەڭرى ئىدى. قاشلىرى گويا ھىلال ئايغا ئوخشاش ئەگم ۋە بىر-بىرىگە يېقىن ھەم قويۇق ئىدى. بويىمۇ ساپ مەرمەردىن ياسالغان ھەيكەلنىڭ بويىدەك پارقراق ئىدى. ۋۇجىدىنىڭ ھەر بىر ئەزاسى بىر-بىرىگە خوپمۇ ماس كەلگەن ناھايىتى قامەتلىك كىشى بولۇپ ئۇنىڭ كۆكسى بىلەن قورساق قىسمى تۈز، كۆكسى ۋە ئىككى مۇرە ئارىسى كەڭرى، سۆڭەكلىرى يوغان، بەدىنىڭ تۈك ئۇنىمىگەن ھەرقانداق بىر يېرى پارقراق نۇرلۇق، بويىنى بىلەن تاكى كىندىكىنىڭ ئارىلىقىغىچە بولغان ئۇزۇن بىر سىزىقلىق تۈكلۈك سىزىقى بار، ئىككى كۆكسىنىڭ ئەتراپىمۇ تۈكلۈك، ئىككى بىلىكى ۋە مۇرىسى ھەم كۆكسىنىڭ ئۈستى تەرەپ قىسىملىرى تۈكلۈك، بىلەكلىرى كۈچلۈك، ئالقانلىرى كەڭ، ئالقىنى ۋە پۇتىنىڭ تاپىنى پاختىدەك يۇمشاق، ئۇنىڭ ئەتراپ قىسمى مايلىشاڭغۇ، ئايىقلىرى ۋە بارماقلىرى ئۇزۇن، پۇتىنىڭ ئاستىدىكى تاپاندىكى چوقۇرى ئوۋرۇق، ئىككى تاپىنى تۈز ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى تاپىنىنىڭ ئاستىدىن سۇ چىقىدىغان ئىدى؟ يول ماڭغاندا بولسا خۇددى ئېگىز بىر يەردىن چۈشۈۋاتقاندەك تەمكىن ۋە سالماقلىق بىلەن قەدەم ئېلىپ ماڭاتتى. بىر تەرەپكە قارىسا پۇتۇن ۋۇجۇدى بىلەن قارايتتى. يۈزىنى پەسكە قارىتىپ تۇراتتى. يەرگە قارايدىغان ۋاقتى ئاسمانغا قارايدىغان ۋاقتىدىن ئۇزاقراق ئىدى. نەزىرى ئۆتكۈر، سەزگۈر، چېچەن ئىدى. ساھابىلارغا ھەر ئىشتا يېتەكچىلىك قىلاتتى. ئۇچرىغانلارغا ئالدى بىلەن سالام بېرەتتى، دېدى.

مەن يەنە ئۇنىڭغا: سەن ماڭا ئۇنىڭ سۆز قىلىشتىكى سۈپەتلىرىنى سۈپەتلەپ بەرگىن! دېدىم. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر دائىم، غەمكىن بىر قىياپەتتە سۆز قىلاتتى. توختىماستىن پىكىر يۈرگۈزەتتى. ئۇزۇن - ئۇزۇن سۆكۈناتتا تۇراتتى. بىر نەرسە ھەققىدە گەپ ئاچسا ئۇنىڭ ھەر بىر تارماقلىرىغىچە قالدۇرماي تاماملايتتى. ھەرقانداق سۆزنىڭ مېغىزىنى ۋە خۇلاسىسىنى قىلاتتى. سۆزلىرىدە باشقىلارنى زېرىكتۈرىدىغان مەزمونلارغا ۋە ئۇشاق تەپسىلاتلارغا كىرمەيتتى. كىشىلەر چۈشەنمەيدىغان مەزمونلاردا سۆز قىلمايتتى بەلكى ئاز ۋە ئاددىي ئىبارىلەر بىلەن كۆپ ۋە مول مەزمونلارنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەرنى قىلاتتى. ئاچچىقلانغان ياكى ئاچچىقلانمىغان ئەھۋاللاردا پەقەت اللە رىزاسى ئۈچۈنلا ھەق سۆزنى قىلاتتىكى ھەرقانداق ئەھۋالدا ئۆز نەپسى ئۈچۈن سۆز قىلمايتتى. ئۆزى ئۈچۈن غەزەپلەنمەيتتى. ئۆزى ئۈچۈن ھەم ئاچچىقلانمايلا قالماستىن ئۆزى ئۈچۈن ئۇتۇق قازىنىشقا ئۇرۇنمايتتى. بىرەر نەرسىگە ئىشارەت

قىلسا ئالغانلىرىنىڭ ھەممىسى بىلەن ئىشارەت قىلاتتى. بىرەر نەرسىدىن ئەجەپلەنسە ئالقىنىنى ئۆزبىتتى. سۆز قىلغاندا ئوڭ قولنىڭ ئىشارەت بارمىقىنى سول قولنىڭ ئالقىنىغا ئۇراتتى. ئاچىغاندا ئاچىقىدىن يېنىپ سالماقلىشىۋالاتتى. خۇشال بولسا ئۆزىنى تۇتۇلاتتى، يەنى ئاغزىنى بولۇشىغا كېرىپ كۈلمەستىن تەبەسسۇم قىلىش بىلەن كۇپايىلىنەتتى. شۇم سۆزلەرنى ياقىنۇرمايتتى، دېدى. ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن بۇ سۇپەتلەرنى خېلى بىر ۋاقىتقىچە ئىنىم ھۈسەيىندىن مەخپىي تۇتۇم، كېيىن ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەرگىنىمدە ئۇنىڭ مەندىن بۇرۇنلا ئاتىسى يەنى ئاتىمىز ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىرىش - چىقىشلىرى، ئولتۇرۇپ - قوپۇشلىرى ھەققىدە سوراپ ئۆگىنىپ ھېچنېمىنى كەم قويمىغانلىقىنى بىلدىم.

قازى ئىياز يۇقىرىقىلارنى مۇشۇنداق بايان قىلىدۇ، تېخىمۇ بەكرەك ئىزدەنگۈچىلەر بۇ كىتابقا مۇراجەت قىلسا بولىدۇ.

بالغا قۇرئان ئۆگىتىش

بالا تەربىيىلىگۈچىلەر ۋە ئاتا - ئانىلار بالغا بولغان تەربىيىلىشىنى قۇرئان ئۆگىتىش بىلەن باشلىشى لازىم. بۇنداق قىلىش بالىنىڭ ئاللا تائالانىڭ ئۆزىنى ياراتقان پەرۋەردىگارى ئىكەنلىكىنى، قۇرئاننىڭ ئاللا نىڭ سۆزى ئىكەنلىكىنى بىلىشى ئۈچۈندۇر، شۇنداقلا دىلىدا قۇرئان روھى، پىكىر، ئىدراك ۋە ھەۋەسلىرىدە قۇرئاننىڭ نۇرىنىڭ پارلىشى، دىلىدا قۇرئانغا نىسبەتەن ھەۋەس ۋە ئىشتىياقنىڭ بولۇشى، قۇرئاننىڭ بۇيرىغانلىرىنى ئادا قىلىشقا ھېرىسمەن بولۇشى، توسقانلىرىدىن يىراق بولۇشى، قۇرئاننىڭ ئەخلاقى بىلەن ئەخلاقلىنىشى ۋە قۇرئان كۆرسەتكەن يولدا مېڭىشى بىلەن چوڭ بولۇشى ئۈچۈندۇر.

ھافىز ئەسسۇيۇتى مۇنداق دېگەن: بالىلارغا قۇرئان ئۆگىتىش ئىسلام ئاساسلىرىدىن بىر ئاساستۇر. مۇشۇنداق بولغاندا بالىلار دىنىي فىترەت ئۈستىگە چوڭ بولىدۇ. ئۇلارنىڭ قەلبلىرىگە ھاۋايى - ھەۋەسنىڭ، ئاسىيلىق ۋە گۇمراھلىقنىڭ يامان تەسىرلىرى يېقىنلىشىشتىن بۇرۇن قۇرئاننىڭ ھېكمەتلىك نۇرلىرى ئورناشقان بولىدۇ.

ئىبنى خەلدۇن مۇشۇ چۈشەنچىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېگەن: ئاتا - ئانا ۋە تەربىيىچىلەرنىڭ بالىلارغا قۇرئاننى ئۆگىتىشى دىنىي پائالىيەتلەرنىڭ بىر قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئىسلام مىللىتى ئەسىرلەردىن بىرى بۇ يولنى تۇتۇپ كەلدى، چۈنكى قۇرئاننىڭ ئايەتلىرى ۋە ھەدىسنىڭ مەتنىلىرى ئەقىدە ۋە ئىماننىڭ دىللارغا بۇرۇن ئورنىشىغا سەۋەبچى بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن قۇرئان كەرىم بالىلارغا دىنىي تەربىيەنىڭ ئاساسىي ۋە ئەسلى بولۇپ قالدى.

ئىبنى سىنا مۇنداق دېگەن: بالا سۆزىنى ئاڭلاشقا ۋە چۈشىنىشكە باشلىغاندا ئۇنىڭغا قۇرئاننى ئۆگىتىشنى باشلاپ ھىچا ھەرىپلىرى سىزىپ بېرىلىدۇ ۋە دىن تەلىماتلىرى ئۇنىڭغا بىر - بىرلەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ.

بالىلارغا قۇرئان ئۆگىتىش ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەر

تەبەرائىي ۋە ئىبنى ئەننەججار، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارغا، پەيغەمبەرلىرىڭلارنى ياخشى كۆرۈش، ئۇنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىنى ياخشى كۆرۈش ۋە قۇرئاننى تىلاۋەت قىلىشتىن ئىبارەت ئۈچ خىسلەتنى ئۆگىتىڭلار، شۇبەھسىزكى قۇرئاننى يادا ئالغانلار قىيامەتتىكى ئاللاھنىڭ سايىسىدىن باشقا سايە يوق كۈندە ئاللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرى، ئاللاھنىڭ تاللانغان بەندىلىرى بىلەن بىر ئورۇندا بولىدۇ».

«تەپسىرى ئىبنى كەسىر» دە ھافىز ئىبنى ئەساكرنىڭ، ئەبۇ زۇبەيدەگە ئىسناد قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى كېسىلىدە ئوسمان ئىبنى ئەففان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنى يوقلاپ كېلىپ ئۇنىڭدىن: شىكايەت قىلىدىغان بىرەر ئىشنىڭ بارمۇ؟ دېدى. ئابدۇللاھ: گۇناھلىرىمدىن شىكايەت قىلىمەن، دېدى. بىرەر ئارزۇيىڭ بارمۇ؟ دېدى. ئابدۇللاھ: ئاللاھنىڭ رەھمىتىنى ئارزۇ قىلىمەن، دېدى. ساڭا دوختۇر چاقىرتايمۇ؟ ئابدۇللاھ: دوختۇر مېنى كېسەل قىلىپ قويدۇ، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن باشقا ھاجىتىڭ بارمۇ؟ ئابدۇللاھ: ھېچنېمىگە ھاجىتىم يوق، دېدى. ئوسمان: سەندىن كېيىن قىزلىرىڭغا قانداق، دېدى. ئابدۇللاھ: قىزلىرىمنىڭ يوقسۇل بولۇپ قېلىشىدىن قورقاسەن؟ مەن قىزلىرىمغا ھەركىچىدە سۆرە ۋاقىئەنى ئوقۇشنى ۋەسىيەت قىلدىم، چۈنكى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى كېچىدە "سۈرە ۋاقىئە" نى ئوقۇسا ئۇ كىشىگە ھېچ پېقىرلىق يەتمەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى.

ساھابىلار بالىلىرىنى قۇرئان بىلەن تەربىيەلىشكە ناھايىتى بەك ھېرىسمەن بولغانلىقى ئۈچۈن، بالىلىرىنىڭ قۇرئانغا ئائىت ئىشلىرىنى يېقىندىن كۆزۈتۈپ، قىلىۋاتقانلىرىنىڭ توغرا ياكى خاتالىقىنى بىلىش ئۈچۈن بۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا يەتكۈزەتتى، مەسلەن:

ئىمام ئەھمەد ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە بىر ئادەم ئوغلىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئوغلۇم كۈندۈزدە قۇرئان ئوقۇيدۇ، كېچىدە ياتدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا كايىمىغىن، ئوغلۇڭ كۈندۈزدە زىكىر قىلىپ، كېچىدە سالامەت ياتىدىكەن» دېدى.

ساھابىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقلىرى بىلەن بالىلىرىغا قۇرئان ئۆگىتىشكە ئاتلانغان ئىدى، مۇسئەب ئىبنى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىلىرىڭلار قۇرئان ئۆگەنگەنلىرىڭلاردۇر» دېگەن. بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغۇچى يەنە مۇنداق دەيدۇ: ئۇ بۇ ھەدىسنى ماڭا سۆزلەپ بېرىپ بولۇپ قولۇمدىن تۇتۇپ مۇشۇ ئولتۇرغان يېرىمگە ئولتۇرغۇزۇپ: ئوقۇ! دېگەن ئىدى. [ئەبۇ يەئلا مۇسئەب دەيدىغان سەنەد بىلەن رىۋايەت قىلغان، لېكىن ھەدىسنىڭ مەتنى توغرا، ئۇنى ئىمام ئەھمەد، بۇخارى، ئەبۇ داۋۇد، ترمىزى، ئىبنى ماجە ۋە دارىمى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان]

ساھابىلارنىڭ كىشىلەرگە قۇرئاننى تەۋسىيە قىلغانلىقىنى ۋە بالىلىرىنى قۇرئاننى ياخشى كۆرۈشكە ۋە ئۇنى تىلاۋەت قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈش ئاساسدا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلىدىغانلىقىنى كۆرۈمىز. ئىبنى كەسىر ئۆز تەپسىرىدە زىكىر قىلىشىچە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما بىر ئادەمگە: ساڭا بىر ھەدىسنى تەقدىم قىلمايمۇ؟! دېگەندە ئۇ ئادەم: شۇنداق قىلغىن، دەيدۇ. ئىبنى ئابباس: سۈرە مۇلكنى ئەھلىڭگە، ئائىلىدىكى

بالىلىرىغا، قوشنىلىرىنىڭ بالىلىرىغا ئۆگەتكەن، شۇبھىسىزكى، بۇ سۈرە ئۇنى ئوقۇغان كىشىنى (جەھەننەمدىن) قۇتقۇزغۇچىدۇر. قىيامەت كۈنى ئۇ بەندە ئۈچۈن رەببى بىلەن جېدەللەشكۈچىدۇر، ئۇ رەببىدىن بۇ بەندىنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلاشنى تەلەپ قىلىدۇ، قەبرى ئازابىدىن قۇتقۇزىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ سۈرىنىڭ مېنىڭ ئۆمىتىمدىن ھەر بىر كىشىنىڭ قەلبىدە بولۇشىنى ئۈمىد قىلمەن!» دېگەن ئىدى، دېدى.

ساھابىلار بالىلىرىنىڭ قۇرئان بىلەن باغلىنىشى ۋە بالىلىرىغا قۇرئاننىڭ بەرىكىتىنىڭ ھاسىل بولۇشى ئۈچۈن قۇرئاننىڭ بەرىكىتىنىڭ چۈشىدىغان پۇرسىتىنى كۈتەتتى. تەبەرائىي، ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە دېيىشىچە ئۇ ھەر قېتىم قۇرئاننى خەتمە قىلسا، بالىلىرى ۋە ئەھلىنى يىغىپ ئۇلارغا دۇئا قىلاتتى.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس ئۆزىنىڭ ناھايىتى كىچىك تۇرۇپلا قۇرئاننى ياد ئالغانلىقىدىن پەخىرلىنەتتى. ئىبنى كەسىر قۇرئاننىڭ تەپسىرىسىدە ئىبنى ئابباسنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغان يىلى مەن ئون ياشتا ئىدىم، بۇ چاغدا مەن قۇرئاننى يادلاپ بولغان ئىدىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

بالىلارنىڭ قۇرئان ئوقۇشى ئائىلە ۋە جەمئىيەت ئۈستىگە چۈشكۈچى بولغان بالا - قازانى كۆتۈرۈۋەتكۈچىدۇر. ھۈزەيفە ئەلىيامانى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە تائالا بىر قەۋمگە مۇتلەق ھۆكۈم بىلەن ئازاب ئەۋەتىدۇ. ئاندىن ئۇ قەۋمدىكى بىر بالا مەدرىستە قۇرئان ئوقۇيدۇ، اللە تائالا بۇنى ئاڭلاپ، بۇ بالىنىڭ سەۋەبى بىلەن بۇ قەۋمدىن ئازابنى قىرىق يىل كۆتۈرۈۋېتىدۇ» دېگەن.

سەلەپ - سالىھلارمۇ بۇنىڭدا بەئەينى ساھابىلارنىڭ يولىنى تۇتقان ئىدى. ئىبنى سەھنۇننىڭ «مۇئەللىمىلەر كىتابى» دېگەن كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىدە مۇنداق يېزىلغان: تەقۋادار قازى ئىسا ئىبنى مىسكىن قىزلىرى ۋە نەۋرىلىرىنى ئوقۇتاتتى. قازى ئىياز مۇنداق دەيدۇ: ئۇ ئەسىرنى ئوقۇپ بولغاندا ئۇ ئىككى قىزنى ۋە بىر تۇغقان قېرىنداشلىرىنىڭ قىزلىرىنى چاقىرىپ ئۇلارغا قۇرئان ئۆگەتەتتى. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى سەقەلبىيەنىڭ فاتىھى ئەسەد ئىبنى پىراتمۇ قىزى ئەسماغا قۇرئان ئۆگەتەتتى ھەتتا ئەسما ئىلىمدا يۇقىرى دەرىجىلەرگە يەتكەن ئىدى.

ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىغا قۇرئان ئۆگەتكەنلىكىنىڭ ساۋابى

ھاكىم، بۇرەيدەنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى قۇرئان ئوقۇسا، ئۆگەتسە ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلسا، قىيامەت كۈنى بۇ ئاتا - ئانىغا يورۇقلىقى كۈننىڭ نۇرىدەك پارلاق بولغان تاج كەيدۈرۈلىدۇ، ئاتا - ئانىنى شۇنداق ئېسىل تون بىلەن زىننەتلەيدۇكى، ئۇنىڭ دۇنيادا ھېچ تەڭدىشى يوقتۇر. ئاندىن ئۇلار: بىز بۇنىڭغا قانداق ئېرىشتۇق؟ دەپ سورۇشىدۇ. ئۇلارغا: سىلەر بالىلىرىڭلارغا قۇرئان ئۆگەتتىڭلار، ئارقىلىق ئېرىشتىڭلار، دېيىلىدۇ.

ئەبۇ داۋۇد سەھل ئىبنى مۇئاز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى قۇرئان ئوقۇسا ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئەمەل قىلسا اللە تائالا قىيامەت كۈنى ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىغا نۇرلۇقلىقى كۈننىڭ نۇرىدىنمۇ نۇرلۇق بولغان بىر تاج كەيگۈزىدۇ» اللە تائالانىڭ مېنى ۋە

سىلەرنىڭ قىيامەت كۈنى تاج كىيىشكە ۋە ئاتا - ئانىمىزغا كەيدۈرۈشكە تىرىشىدىغانلاردىن قىلسۇن!
ئامىن!!!

بالىنىڭ قۇرئاننى چۈشىنىشى

قۇرئاننىڭ بالىلارنىڭ ئەقلى ۋە قەلبىنى يورۇتۇشى ئۈچۈن بالا تەربىيەلىگۈچىلەر ۋە ئاتا - ئانىلار بالىلار ئۇنى ئوقۇغاندا ئۇلارغا ئوقۇغانلىرىنىڭ مەنىسىنى ئاددىي ۋە قىسقا ئىبارىلەر بىلەن چۈشەندۈرۈشى كېرەك. ئۇلارغا بۇنى چۈشەندۈرۈش تېخى بالدۇر، دەپ قارالمىسۇن. كۆپىنچە ئىنسانلار تەرىپىدىن كىچىك، ئەقلى - ھۈشى تېخى تولۇق يېتىلىپ بولۇنمىدى دەپ ئەھمىيەتسىز قارالغان بالىلارنىڭ كالىسىغا ھازىرقى زاماندىكى ئېلىكتىرونلۇق مېگىلەرگە قاچىلانغان مەلۇماتتىنمۇ كۆپ مەلۇماتنى قاچىلىغىلى بولىدۇ. بۇنىڭ دەلىلى ئۈچۈن بىز مۇنداق بىر مىسالنى كەلتۈرىمىز.

ھاكىم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەندىن نىسا سۈرىسىنى سورىدىلار، مەن ئۇنى تولۇق ئوقۇپ بەردىم، مەن بولسام بىر كىچىك بالا ئىدىم. [ھاكىم بۇنى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە مۇۋاپىق، دېدى. لېكىن ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلمىغان]

ئىبنى جەرر مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: قۇرئاننىڭ بىر بالا سەئىد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن: ئى سەئىد! بۇ ھەرپ قانداق؟ (يەنى بۇ ھەرپنىڭ مەزمونى نېمە؟) ماڭا چۈشەندۈرۈپ قوي! مەن قاچانلا قۇرئان ئوقۇپ: ﴿ھەتتا پەيغەمبەرلەر (قەۋمنىڭ ئىمان ئېيتىشىدىن) ئۈمىدسىزلەنگەن ۋە (قەۋمى تەرىپىدىن) يالغانغا چىقىرىلغانلىقىغا جەزم قىلغان چاغدا، ئۇلارغا بىزنىڭ ياردىمىمىز يېتىپ كەلدى﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەتكە كەلگەندە: مۇشۇ سۈرىنى ئوقۇمۇسام بوپتىكەن، دەپكېتىمەن، دېدى. سەئىد ئىبنى جۇبەير: بولىدۇ، مەن بۇ ئايەتنى، ھەتتا پەيغەمبەرلەر قەۋمى تەرىپىدىن تەستىقلىنىشتىن ئۈمىدسىزلەنسە ۋە ئۇلار پەيغەمبەرلەر يالغان ئېيتتى، دەپ ئېتىقاد قىلسا، دەپ چۈشىنىمەن، دېدى.

ئىبنى ئابدۇلبىر مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەمنىڭ قۇرئاننى چۈشەنمەي ئوقۇغىنى گۇمراھلىقنىڭ ئەڭ چوڭى بولۇپ، ئۇ ئادەم ئۇنى كىچىك بالغا، قۇلغا، ئايالغا ۋە چۆرىسىگە ئۆگىتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىلەر ئۆگىنىۋالغىنى بويىچە ئىلىم ئەھلى بىلەن جېدەل قىلىدۇ. .

ئەبۇ يەئلا مۇسەددە مۇسەب ئىبنى سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ئاتامغا: ئى ئاتا! اللھ تائالانىڭ: ﴿ئۇلار نامازنى غەپلەت بىلەن ئوقۇيدۇ﴾⁽²⁾ ئايىتى ھەققىدە سەن قانداق قارايسەن؟ قايسى بىرىمىز خاتالىق ئۆتكۈزمەيمىز، قايسىبىرىمىز ناماز ۋاقتىدا پىكىرىمىز قالمىمىز؟ دېدىم. ئاتام: بۇ يەردە كۈزدە تۇتۇلغىنى نامازنىڭ ئىچىدىكى سەۋەنلىك ئەمەس، بەلكى نامازنىڭ ۋاقتى كىرگەندە ئورۇنسىز ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولۇپ نامازدىن غاپىل بولۇشتۇر، دېدى.

(1) سۈرە يۇسۇف 110 - ئايەت.

(2) سۈرە مائىدۇن 5 - ئايەت.

بىز يەنە بالىلارنىڭ قۇرئاننى چۈشىنىشكە ۋە ئۇنىڭ مەنىلىرىنى بىلىشكە قانچىلىك ھېرىسمەن ئىكەنلىكىگە دەلىل كەلتۈرەيلى: رىۋايەت قىلىنىشىچە مەئمۇن ئۇستازى ئەلكاسائغا كىچىك ۋاقتىدا قۇرئان تىگىشتىدىغان ئىدى، مەئمۇن قۇرئان ئوقۇغاندا ئەلكاسائى بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇراتتى، ئەگەر ئۇنىڭ ئوقۇشتا خاتا ئوقۇغىنىنى سەزگەن ھامانلا بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا قارايتتى، مەئمۇن خاتالىقىنى تۈزۈتۈۋالاتتى. بىر كۈنى مەئمۇن سۈرە سەفىنى ئوقۇپ اللە تائالانىڭ: ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەر نېمە ئۈچۈن قىلمايدىغان ئىشنى قىلىمىز دەيسىلەر؟﴾ (يەنى ئەمەلدە سىلەر قىلمايدىغان ياخشى ئىشلارنى نېمە ئۈچۈن ئاغزىڭلاردا قىلىمىز دەيسىلەر؟) ﴿⁽¹⁾ دېگەن يېرىگە كەلگەندە ئەلكاسائى مەئمۇنغا قارىدى، شۇنىڭ بىلەن مەئمۇن ئايەتنى تەكرار ئوقۇپ ئۆزىنىڭ ئەۋەللىقى قېتىم خاتا ئوقىمىغانلىقىنى بىلدى - دە. ئوقۇشنى داۋام قىلدى، ئەلكاسائى قايتقاندا مەئمۇن ئاتىسىنىڭ قېشىغا كېرىپ: سەن ئەلكاسائغا بىر نەرسە توغرىلۇق ۋەدە بەرگەنمىدىڭ؟ دېدى. ئاتىسى: ئوغلۇم! سەن بۇنى قانداق بىلىدىڭ؟ دېدى. ئۇ ئاتىسىغا قۇرئان ئوقۇغاندا بولغان ئىشنى، شۇ سەۋەبلىك بىلگەنلىكىنى سۆزلەپ بەرگەندە ئاتىسى ئوغلنىڭ ھۇشيارلىقىغا ۋە تەپەككۈرىنىڭ ئۈستۈنلىكىگە ئايرىن ئوقۇدى.

قۇرئان بالىنىڭ ئېڭىغا قانداق تەسىر كۆرسىتىدۇ؟

قۇرئان كەرىم تەسىرىنىڭ پۈتكۈل ئىنسانلارغا نىسبەتەن ناھايىتى چوڭ ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇمدۇر. ئۇنىڭ تەسىرى شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، ئۇ كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىپ، قەلبىنى مايىللاشتۇرىدۇ، ئىنساننىڭ دىلى قانچىلىك پاك بولسا، ئۇنىڭ قۇرئاننىڭ تەسىرىگە ئۇچرىشىمۇ شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ. بالىلار بولسا ئىنسانلار ئىچىدىكى ئەڭ پاك بەندىلەردۇر. شەيتاننىڭ ئۇنى ئازدۇرۇشى تېخى باشلانمىغان باسقۇچتىدۇر. بىز مەككىدە نازىل بولغان قىسقا ئايەتلەر ئۈستىدە مۇلاھىزە ئېلىپ بارىدىغان بولساق ئۇ ئايەتلەرنىڭ بالىلارنىڭ قوبۇل قىلىش تەبىئىيىتىگە ناھايىتى ماس كېلىدىغان قىسقا ئايەتلەر ئىكەنلىكىنى كۆرۈمىز.

قۇرئان كەرىمنىڭ قىسقا سۈرلىرى قىسقا، يادا قىلىشقا ئاسان ۋە تەسىرى كۈچلۈك بولغاچقا بالىلارنىڭ يادا ئېلىشى ئۈچۈن تەقدىم قىلىندۇ. ئەدىبىياتشۇناس يازغۇچى مۇستەفا سادىق ئەرراڧىنى بۇنى تېخىمۇ تەپسىلىي بايان قىلىپ مۇنداق دېگەن: ھەر بىر قىسقا سۈرلەرنىڭ ھەر بىرىسى ئالاھىدە مەنىگە ئىگە، قۇرئاننىڭ شۇنداق بولۇشىدا ئالاھىدە بىر ھېكمەت بار، بۇ ئىنسان تەبىئىيىتىگە بىۋاسىتە تەسىر قىلىدىغان ئاجايىپاتلارنىڭ ئاجايىپلىرىدىن، ئۇلار ئىنسان تەبىئىيىتىدە ئىلاھىي مۆجىزىنىڭ دەلىلىرىنى ئورنىتىدۇ. قۇرئان ئىلمىدە بايان قىلىنغاندەك، قۇرئاندىكى ھەر بىر سۈرە ھەرگىزمۇ ھازىرقى تەرتىپ بويىچە رەتلىك ھالدا نازىل قىلىنمىغان. مەسىلەن قۇرئاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى سۈرىسى ئەڭ ئاخىردا نازىل بولمىغان، ھەم ئەڭ ئالدىدىمۇ نازىل بولمىغان، بىز بۇندىن باشقا قىسقا سۈرلەرنى ساناپ چىقساق ھەممىسى بىر پارە مىقتارىغا يەتمەيدۇ، اللە تائالا قۇرئاننى ئۆزى مۇشۇ تەرتىپ بويىچە رەتلىنىشىنى خالىغان بولۇپ، اللە نىڭ ئاسان قىلىشى بىلەن سۈرە يادلاشقا باشلىغان كىشىلەر ئۈچۈن بۇ سۈرلەر يادا ئېلىشقا ئاسان كېلىدۇ. بۇ سۈرلەرنىڭ ھەر بىرى قىسقا - قىسقا بولسىمۇ ھەر بىرى بىردىن مۇكەممەل مەنىگە ئىگە بولغان بىر پۈتۈن سۈرىدۇر، ئۇلارنى يادلاشتا بىرىنچىدىن بۇنى ئوقۇغان بالا زېرىكىپ قالمايدۇ. ئىككىنچىدىن سۈرە بىلەن سۈرە ئارىسىدىكى ئايرىملىق ئۇلارنىڭ ئېسىدە ئاسان قالىدۇ. بالىلار

(1) سۈرە سەفى 2 - ئايەت.

بۇ سۈرلەردىن بەزىلىرىنى ھەتتا قۇرئان ئوقۇشنى ئۆگىنىۋاتقان باسقۇچتا ئۆگىنىپ بولىدۇ ۋە ئۇلاردىن تېزلا ئۆتۈپ كېتىدۇ. ئۈچىنچىدىن، قۇرئان ئوقۇشى تېزلىككە نىسبەتەن بۇ سۈرلەر تېخىمۇ ئاسان بىلىنىدۇ. ھەر بىر سۈرنىڭ خاسلىقلىرى ئۇلارغا ئېنىق بىلىنىپ يادا قىلىشى ۋە يادا قىلغانلىرىنى ئېسىدە ساقلىشى ئاسان بولىدۇ. بۇنداق بولۇشى توغرىسىدا ئاللا تائالا: ﴿بىز مۆمىنلەرگە (يەنى ئۇلارنىڭ دىللىرىغا) شىپا ۋە رەھمەت بولىدىغان قۇرئان ئايەتلىرىنى نازىل قىلىمىز، قۇرئان كاپىرلارغا زىياندىن باشقىنى زىيادە قىلمايدۇ (يەنى ئۇلار قۇرئاننى تەستىق قىلمىغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ كۇفرى تېخىمۇ ئاشىدۇ)﴾⁽¹⁾ دېگەنلىكىنىڭ مەنىسىدۇر.

بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان “رەھمەت” شۇنداق بىر رەھمەتتۇركى: بۇنىڭ سىرىنى بىلمەكچى بولغانلار قۇرئان سۈرلىرىدىن بىر سۈرنى مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈپ باقسا بولىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە بالىلار ئەڭ ئىلگىرى يادلايدىغان سۈرە “ناس” سۈرىسىدۇر. بۇ سۈرنىڭ قايسى نىزامغا تەۋە ئىكەنلىكىگە دىققەت قىلساق، مۇنۇلارنى بىلەلەيمىز: ھەر بىر ئايىتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كەلىمىسى “س” ھەرپى بىلەن ئاخىرلاشقان بولۇپ، بۇ ھەرپ ئىككى لەۋ ئارىسىدا تەلەپپۇز قىلىنىدىغان ھەرپلەرنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ قاتتىق ھەرپتۇر، شۇنداقلا بالىنىڭ قۇلغىغا ئەڭ چىرايلىق ئاڭلىنىدىغان ۋە ئىش ھەرىكەتلىرى ئەڭ ياخشى تېزگىنلىنىدىغان ھەرپتۇر. سۈرنىڭ ھەر بىر ئايىتى سۆز قىلىشنى ئەمدىلا باشلىغان ھەر قانداق بىر بالىنىڭ ئۆگىنىشى، تەلەپپۇز قىلىشى ئۈچۈن تەسكە توختىمايدىغان دەرىجىدە يەڭگىلدۇر ۋە قاپىيەلىكتۇر. ھەرپلەرنىڭ تېزلىشىدا بىر - بىرىگە جىپىلىشىپ كەلگەندۇر.

بۇ ئاجايىبلىق بىلەن تەرتىپلەنگەن سۈرنىڭ تاماملىنىشى قانداق بولدى؟ بۇنىڭ قانداق بولغانلىقىنى بالىلارغا قۇرئان ئۆگەتكەن ياكى ئۇلارنىڭ ئۆگەنگەنلىكىنى كۆرگەن ھەر بىر ئىنسان بالىلارنىڭ بۇ سۈرلەرنى يادا ئالغاندا بالىلارنىڭ سۈرنى ناھايىتى چىرايلىق بىر رېتىمدا ئاخىرلاشتۇرغانلىقىنى كۆرىدۇ.

تۆۋەندە بىز بالىلارنىڭ قۇرئاندىن تەسىرلىنىشىدىن ئىبارەت بىر ئەمەلىي مىسالنى سۆزلەپ ئۆتمەكچىمىز. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن رىۋايەت قىلىنغان بىر ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئاللا تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئۆزۈڭلارنى ۋە بالا - چاقاڭلارنى ئىنسان ۋە تاشلار يېقىلغۇ بولىدىغان، رەھىم قىلمايدىغان قاتتىق قول پەرىشتىلەر مۇئەككەل بولغان دوزاختىن ساقلاڭلار﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتىنى نازىل قىلغاندا ئۇ ئايەتنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كېچە (يەنە بىر رىۋادەتتە بىر كۈن) ئوقۇدى. ئاندىن بىر بالا ھۇشسىزلىنىپ يىقىلىپ چۈشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولىنى بالىنىڭ يۈرىكىنىڭ ئۈستىگە قويدى، يۈرەك تېخى ھەرىكەتتەن توختىمىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى يىگىت! لا ئىلاھە ئىللەللاھ، دېگىن!» دېدى. بالا شۇنداق دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ بالىنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقىدىن خەۋەر بەردى. ساھابىلار: ئۇ بىزنىڭ ئارىمىزدىنمۇ؟ دەپ سورىۋېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر ئاللا تائالانىڭ: ﴿بۇ (يەنى غەلىبە) مېنىڭ ئالدىمدا تۇرۇشتىن (يەنى سوراقتا تارتىلىشتىن) ۋە ئازابىمدىن قورققانلار ئۈچۈندۇر﴾»⁽³⁾ دېگەن ئايىتىنى

(1) سۈرە ئىبرا 82 - ئايەت.

(2) سۈرە تەھرىم 6 - ئايەت.

(3) سۈرە ئىبراھىم 14 - ئايەت.

ئوقۇمغانمىدىڭلار؟» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم رىۋايەت قىلغان بولۇپ ھەدىسنىڭ ئىسنادىنى سەھى، دېدى. ئىمام مۇسلىم بىلەن بۇخارىلار رىۋايەت قىلمىدى، ئىمام زەھەبى توغرىلىدى]

قۇرئاننىڭ بالىلارغا تەسىر قىلىشىنىڭ ئىپادىلىرى شۇكى، ئەگەر بالا قۇرئاننى ئوقۇش ۋە ئۇنى چۈشىنىش بىلەن شوغۇلانسۇن ئۇ ھاياتىدا ئېتىقادىي ۋە شەخسىي تۇرمۇشنىڭ ھەر بىر باسقۇچلىرىدا يوللىقىدىغان ھەرقانداق بىر توسالغۇلىرىنى ئۆزلىكىدىن ھەل قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇپ يېتىلىدۇ. ئۇنىڭ ئەخلاقى ياخشى، ئوسال قىلىقلاردىن يىراق، ئەستە قالدۇرۇش ئىقتىدارى كۈچلۈك بولىدۇ. بۇ نەزىرىيە مىزگە دەلىل سۈپىتىدە ئەللامى شەيخ ئابدۇلۋاھابنىڭ تۆۋەندىكى قىسسىسىنى سىزلىرىگە بايان قىلىمىز.

قىسسىدە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مېنىڭ كىچىك ۋاقتلىرىم ئىدى. بىر كۈنى مەن اللە تائالا ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزۈپ چوڭقۇر خىيال ئىلكىدە اللە نىڭ تەسەۋۋۇرىنى خىيالىي ھالدا كۈز ئالدىمغا كەلتۈردىم، ئاندىن كېيىن ئەقلىي - ھۇشۇمنى يىغىپ اللە تائالانىڭ: ﴿ھېچ شەيئى اللە غا ئوخشاش ئەمەستۇر، اللە ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، ھەممىنى كۆرۈپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئېسىمگە ئېلىش ھامان خىيالىمدىكى بۇ خاتالىقنى تۈزىتىۋالدىم.

بالىلارنىڭ قۇرئان يادلىشىدىن مىساللار

ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆلگە ئېلىپ بالىلىرىنى قۇرئاندىن ئىبارەت اللە نىڭ سۆزىنى يادلىتىشقا بولغان قىزغىنلىقىنى ئاشۇرۇش، بالىلىرىنى بۇنىڭ ئۈچۈن تەربىيەلىش ۋە ئۇلارنى ئىسلامنىڭ بۇ كاتتا نېمىتىدىن مەنپەئەتلەندۈرۈش، ئۇلارنىڭ ئەقىل - زېھنىلىرىنى قۇرئان ئارقىلىق ئېچىشىغا ھەيدەكچىلىك قىلىشى ئۈچۈن بىز بۇ مىساللارنى تۆۋەندە بايان قىلىمىز.

ئىمام شافىئى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!): مەن يەتتە يېشىمدا قۇرئاننى يادلاپ بولغان ۋە ئون ياشقا كىرگىچە «مۇۋەتتا» نى يادلاپ بولغان ئىدىم، دەيدۇ.

سەھل ئىبنى ئەتتەستەرى: مەن قۇرئان ئوقۇشنى ۋە ئۇنى يادلاشنى باشلاپ ئۇنى ئالتە ياكى يەتتە يېشىمدا يادلاپ بولدۇم، دەيدۇ.

ئىبنى سىنا بولسا ئون يېشىغىچە قۇرئاننى يادلاپ بولغاندىن سىرت ئۇنىڭ مەنىلىرىنىمۇ بىلىپ بولغان.

شەيخ ياسىن ئىبنى يۇسۇف ئەلمەراكەشى ئىمام نەۋەۋى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: مەن بۇ شەيخنى ناۋا دېگەن جايدا ئون يېشىمدا كۆرگەن ئىدىم، بالىلار ئۇنى ئۆزلىرى بىلەن ئويناشقا زورلايتتى، ئۇ بولسا ئويناشتىن قاچاتتى، بالىلارنىڭ مەجبۇرلاشلىرىغا تەڭ كېلەلمىسە يىغلايتتى. ئۇ شۇ ھالەتتە قۇرئان ئوقۇيتتى، مەن ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالدىم، ئاتىسى ئۇنى دۇكانغا قويدى، لېكىن ئۇ پۈتۈن دىققىتىنى قۇرئانغا بەرگەچكە ئېلىم - سېتىمغا تازا كۆڭۈل بەرمەيتتى. مەن ئۇنىڭ ئۇستازىنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭغا: بۇ بالا بۇ زاماننىڭ ئەڭ بىلىملىك كىشىسى، ئەڭ تەقۋاسى ۋە كىشىلەر ئۈچۈن ئەڭ مەنپەئەتدار ئادەم بولۇپ چىقىشى مۇمكىن، دېدىم. ئۇستازى: سەن پالچىمۇ؟ دەپ

(1) سۈرە شۇرا، 11 - ئايەت.

سورىدى، مەن: ياق! اللہ تائالا مېنىڭ دىلىمغا مۇشۇ سۆزنى قىلىشنى سالدى، دېدىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئۇستازى بالىنىڭ ئاتىسىنىڭ قېشىغا كېلىپ بۇلارنى ئۇنىڭغا بىلدۈرگەندىن كېيىن ئاتىسى ئۇنىڭغا تاكى قۇرئاننى خەتمە قىلىپ بولغانغا قەدەر ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلدى.

قۇرئان يادلىغان نەمۇنىلىك بالىلار

دوكتور ئابدۇلھەي ئەلفەرماۋى مۇھەممەد ئىبنى ئەلجەزەرنىڭ «ئوقۇتقۇچىلارنىڭ مەدەنىيەتكارى ۋە تالىپلارنىڭ رەھبىرى» دېگەن كىتابىغا يازغان كىرىش سۆز قىسمىدا مۇئەللىپنىڭ ھاياتى توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: تارىخ ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ بىر تىجارەتچى ئىكەنلىكىنى، اللہ غا قىلغان دۇئاسىنىڭ ئىجابىتى بىلەن ئۇنىڭ دىندا تەربىيەلەش ۋە تەقۋادار قىلىپ يېتىشتۈرۈشكە تىرىشىشقا مۇيەسسەر بولغانلىقىنى ئۆز بەتلىرىدە خاتىرىلىگەن. ئىبنى جەزەرى مۇشۇنداق بىر مۇھىتتا چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇ ئون ئۈچ يېشىدا قۇرئاننى يادا ئېلىش، ھەدىسىنى ئۆگىنىش، قىرائەتلەرنى تەتقىق قىلىش، ئۇنىڭدىن باشقا يەتتە ئىمامنىڭ قىرائىتىنى، شامدىكى قىرائەت ئىماملىرىنىڭ ئەڭ ئالىمى شەيخى ئىبنى لۇبباننىڭ ھۇزۇرىدا بىلىم ئېلىش پۇرسەتلىرىگە ئىگە بولدى، بۇنىڭدىن كۆپ ئىلىم بۇلاقلاردىن سۇ ئىچىپ بولغاندا ئۇ تېخى ئون يەتتىگىمۇ تولۇق توشمىغان ئىدى.

تۆۋەندە ئالىملاردىن قۇرئان ئوقۇش ئۇسۇلىنى ئۆگەنگەن بالىلار توغرىسىدا بىر مىسال كەلتۈرىمىز. شەيخ مۇھەممەد ئەلا ئۇددىن ئابدۇلئەلى (اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ھەنەفىي فەھقىسىنىڭ شەرھىنى يازغان ئىبنى ئابدۇلئەلى نامى بىلەن مەشھۇر بولغان ئاتىسى ئۇلۇغ شەيخ مۇھەممەد ئەمىن ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: ئۇ ناھايىتى كىچىك يېشىدا قۇرئاننى يادلاپ بولغان بولۇپ ئۇ ئاتىسىنىڭ دۇكىنىدا ئولتۇرۇپ قۇرئان ئوقۇۋاتقاندا بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ناتۇنۇش بىر ئادەم: دۇكاننىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئۇنىڭ ئوقۇۋاتقان قۇرئاننى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ئاچچىقلاندى ۋە ئۇنىڭ قىرائىتىنى ئىنكار قىلىپ: سېنىڭ قۇرئاننى بۇنداق ئوقۇشۇڭ جايىز ئەمەس، جايىز ئەمەسلىكىنىڭ سەۋەبى: بىرىنچىدىن، دۇكان دېگەن تىجارەت ئورنى، ئىنسانلار سېنىڭ قىرائىتىڭنى ئاڭلىمايدۇ، بۇ سەۋەب بىلەن ئۇلار گۇناھكار بولىدۇ، يەنى سېنىڭ سەۋەبىڭ بىلەن ئۇلار گۇناھكار بولىدۇ، سەنمۇ گۇناھكار بولۇسەن. ئىككىنچىدىن، سېنىڭ بۇ قىرائىتىڭ بولسا نەغمىلەنگەن بىر قىرائەت، دېدى. بۇنى ئاڭلاپ ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ قىرائەتتە ئەڭ ئالىم كىشىنى ئىزدەش ئۈچۈن چىقتى، بىر كىشى ئۇنىڭغا ئەينى زاماندىكى قارىلارنىڭ شەيخى سەئىد ئەلھەمەۋىنى كۆرسەتتى، ئاندىن ئۇ شۇ يەرگە بېرىپ ئۇنىڭدىن قىرائەت ۋە تەجۋىد ئەھكاملىرىنى ئۆگىتىپ قويۇشنى تەلەپ قىلدى، بۇ چاغدا ئۇ تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن ئىدى. ئاندىن ئۇ ئەلمەيدانىيە، ئەلجەزەرىيە ۋە شاتىبىيە قاتارلىق تەجۋىد ئەھكاملىرى ھەققىدىكى كىتابلارنى يادلىدى. ئۇ ئىلىملەرنى ئەڭ مۇكەممەل شەكىلدە ئوقۇپ قىرائەت پەنلىرىنىڭ ئۈستىلىرىغا ئايلاندى.

قۇرئان يادلىغان ئاجايىب بالىلار

ئىبراھىم ئىبنى سەئىد ئەلجۇھەرى مۇنداق دېگەن: خەلىپە مەئۇنىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنگەن تۆت ياشلىق بىر بالىنى كۆردۈم، ئۇ بالا قۇرئان ئوقۇيالايدىكەن ۋە چۈشكە تەبىر بېرەلەيدىكەن، بىراق ئۇ بالا قورسىقى ئاچسا يىغلايدىكەن.

ئەبۇ مۇھەممەد ئابدۇللاھ ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇراھمان ئەلئەسپەھانى مۇنداق دېگەن: مەن قۇرئان كەرىمنى بەش يېشىمدا يادلاپ بولغان ئىدىم، مېنى تۆت يېشىمدا قارى ئەبى بەكرىنىڭ قېشىغا ئوقۇغان قۇرئاننى ئۇنىڭغا تىگىشتىشقا ئاپارغانىدى. ئۇ جايدا ھازىر بولغانلار: ئۇنىڭ ئوقۇغىنىنى تىگىشماڭلار، ئۇ تېخى كىچىك، دېيىشتى. قارىنىڭ ئوغلى: تەكۋىر سۇرىسىنى ئوقۇ! دېدى. مەن ئۇنى ئوقۇپ بەردىم، ئۇ باشقا سۈرە ئوقۇ! ۋە مۇرسەلت سۇرىسىنى ئوقۇ! دېدى. ئۇلارنىمۇ ئوقۇدۇم ھەمدە ھېچ خاتالاشمىدىم. قارىنىڭ ئوغلى: ئۇنىڭ ئوقۇشىنى تىگىشماڭلار، ۋابالى بولسا ماڭا بولسۇن، دېدى.

باللار قۇرئان ئوقۇشىنى قاچان باشلىشى لازىم؟

بۇ ھەقتە ئەبۇ ئاسىم مۇنداق دېگەن: مەن ئوغلۇمنى ئۈچ ياشلىق ۋاقتىدا ئىبنى جەرىرىنىڭ قېشىغا ھەدىس ۋە قۇرئان ئۆگىنىشى ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ئىدىم، باللار بۇ ياشلىرىدا قۇرئان ۋە ھەدىس ئۆگەنسە بولىدۇ.

ئوقۇتقۇچى ۋە ئوقۇغۇچىغا مۇكاپات بېرىش

ئەبۇ ھەنىفە (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ ئوغلى ھەمماد سۈرە فاتىھەنى يادلىغاندا ئەبۇ ھەنىفە ئۇنىڭ ئۈستازىغا بەش دەرھەم بەرگەن، ئۇ چاغلاردا بىر دەرھەمگە بىر قوچقار ئالغىلى بولاتتى، ئۈستازى بۇ بىر سۈرە ئۆگەتكەنلىكى ئۈچۈن بېرىلگەن بۇ ساخاۋەتنى كۆپ كۆرگەندە ئەبۇ ھەنىفە: بالامغا ئۆگەتكىنىڭىزنى كىچىك كۆرمەڭ! بىزدە ئۇنىڭدىن كۆپرەك نەرسە بولسا ئىدى، قۇرئاننىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ئۇنىمۇ بەرگەن بولاتتۇق، دېگەن.

ئەمما قۇرئان ئوقۇغان بالىنى مۇكاپاتلاش توغرىسىدا مۇجاھىد، قوماندان سالاھىدىن ئەييۇبى (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ئۇرۇش جەريانىدا ئەسكەرلىرىنىڭ ئارىلىقىدا ئايلىنىپ يۈرگەندە كىچىك بىر بالىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئالدىدا قۇرئان ئوقۇۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ بالىنىڭ قىرائىتى سالاھىدىن ئەييۇبىغا ياراپ كېتىپ ئۇ بالىنى ئۆزىگە يېقىن ئەكەلىپ ئۆزىنىڭ تامىقىدىن ئۇ بالىغا بېرىدۇ. ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ ئاتىسىغا ئۆز ئىلكىدىكى شەخسىي زېمىندىن بىر پارچە يەرنى ۋەقە قىلىپ بېرىدۇ.

ئىسلام دىيارىدىكى قۇرئان مەدرىسىلىرى

باللارنىڭ قۇرئان مەدرىسىلىرىگە قىلغان يۈرۈشى

بىر زامانلاردا مەسجىدلەر قۇرئان ئوقۇشىنى ئۆگىنىش ئۈچۈن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار بىلەن تولۇپ - تاشقان ئىدىكى، ئۇلارنى تەربىيەلىگۈچى بولغان مۇئەللىم زەھەك ئىبنى مەزاھىم مەدرىسىگە يىغىلغان ئۈچ مىڭدەك بالىنى كۆزىتىش ئۈچۈن ئېشەك مېنىپ ئايلىنىشقا توغرا كەلگەن ئىدى، ئۇ بۇ خىزمىتىگە ھەق ئالمايتتى.

باللار قۇرئان مەدرىسىلىرىدە باشقا ئېلىملىرىنىمۇ ئۆگىنەمدۇ؟

ئىبنى خەلدۇننىڭ دېيىشىچە بۇ ھەقتە ھەرقايسى ئىسلام دۆلەتلىرىنىڭ تۈزگەن ئوقىتىش نىزامنامىسى پەرقلىق بولۇپ، بەزى دۆلەتلەر قۇرئان مەدرىسىلىرىگە قوشۇمچە ئۆگىنىدىغان نەرسىنىمۇ كىرگۈزىدۇ. بەزى مەملىكەتلەر قۇرئان بىلەن باشقا نەرسىنى بىرگە ئۆگىنىشنى توغرا دەپ قارىمايدۇ.

بىز ياشاۋاتقان مۇھىتنى ئېلىپ ئېيتساق: قۇرئان ئوقۇش بىلەن باشقا ئىلىملەرنى بىرگە ئۆگىنىشنىڭ ئۆزئارا بىر زىتىلىقى يوق، چۈنكى ئىنساننىڭ ئەقلى - ئىقتىدارى ھەرخىل تۈردىكى ئىلىملەرنى ئېلىشقا ئۇيغۇن كېلىدۇ، شۇنداقلا كۆپ خىل بىلىمنى بىرلىكتە ئېلىش ئەقىلنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا، ئىلىملەر ئارىسىدىكى پەرقلەرنى ئايدىڭلاشتۇرۇۋېلىشقا، بىرەر مەسىلىنى چۈشىنىش ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇشقا پايدىلىق بولىدۇ. بۇ پەقەت ئىلىم ئۆگەنگۈچىلەر ئۈچۈندۇر. ئەمما دىنىي بىلىملەرنى ئۆگىنىشنى ئالدى بىلەن قۇرئان ئوقۇشتىن باشلاش لازىم، چۈنكى ئۇ ئەقلىنى ئىنساننىڭ روھى ۋە كۆرۈش قابىلىيىتىنى ئوزۇقلاندۇرىدۇ.

ئەقىدە، پىك تۇرۇش ۋە ئۇنىڭ ئۇچۇن قۇربان بېرىشنى تۇتاشتۇرۇش

ئەقىدە ئۇنىڭغا كۆرسىتىلگەن پىداكارلىق بىلەن ئۈستۈن ئورۇنغا چىقىدۇ. پىداكارلىق كۆرسىتىش دائىرىسى كۆچەيگەنسېرى ئەقىدىدە مۇستەھكەم تۇرۇش ئىرادىسىمۇ ئېشىپ بارىدۇ. بۇ راستچىلىقتا مۇستەھكەم تۇرۇشنىڭ دەل ئۆزىدۇر.

بۈگۈنكى دەۋرىمىزدە مۇسۇلمان بالىلار ئەقىدىدە ۋە باشقا ئاڭ، قاراشلىرىدا نۇرغۇنلىغان توسالغۇلارغا، ئۇلارنى ئىسلامدىن چىقىرىش ئۈچۈن دىن دۈشمەنلىرى تەرىپىدىن قۇرۇلغان سۇيىقەست پىلانلىرىنىڭ تۇتاشلىرىغا ئۇچرىماقتا. ئۇ بۇلارغا تاقابىل تۇرۇشى ئۈچۈن ئەقىدىسى مۇستەھكەم، ئىرادىسى تەۋرەنمەس، ئۆز دىنىنى قوغداش يولىدا پىداكار بولۇشى لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا ئۇ ئىماننىڭ ھالاۋىتىنى تېتىيالايدۇ، ئۆزىدىكى كۈچ - قۇۋۋەتنىڭ دەرىجىسىنى يۇقىرى كۆتۈرەلەيدۇ، قۇرئان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇش ئارقىلىق مۆتىدىلەردە بولۇپ كېلىۋاتقان ۋە بولۇشقا تېگىشلىك پىداكارلىقلار بىلەن تونۇشۇپ، ئۆزىنىڭ ئاللاھ يولىدىكى پىداكارلىقلىرىدا ئۇلارنى ئۆلگە قىلىدۇ.

بۈگۈنكى دەۋرىدىكى مۇسۇلمان بالىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۆتىدىللىرىنىڭ بالىلىق دەۋرىدە ئاللاھنىڭ دىنى ئۈچۈن كۆرسەتكەن پىداكارلىقلىرىنى ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار قىسىملىرىنى ئاڭلاپ، ئۇلاردىن ياخشى ئۆلگە ئېلىشى، ساھابىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ يوللىرىنى تۇتۇشى، ئىمان يولىدا مۇستەھكەم تۇرۇپ، دىن يولىدا مالا مەت يەتكۈزگۈچىنىڭ مالا مىتىدىن قورقماستىكى كېرەك.

بالىلار ئۆلگىسى ئوخدۇد ۋە قەلىكى

ئىمام ئەھمەد سۇھەيب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سەلەردىن ئىلگىرى بىر پادىشاھ ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ بىر سېھىرىگىرى بار ئىدى. ئۇ سېھىرىگەر قېرىغاندا پادىشاھقا: مەن قېرىپ قالدىم. ماڭا بىر بالا ئەۋەتسەڭ، مەن ئۇنىڭغا سېھىرىگەرلىكىنى ئۆگەتسەم، دەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا بىر بالىنى ئەۋەتتى. ئۇ بالا يولدا كېتىۋېتىپ، بىر راھىبقا ئۇچراپ قاپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا قىزىقىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھەر كۈنى سېھىرىگەرنىڭ قېشىغا بارغىچە راھىبىنىڭ قېشىدا ئولتۇرىدىكەن. سېھىرىگەرنىڭ قېشىغا كەلگەندە، سېھىرىگەر ئۇنى كېچىكىپ قالىدۇ، دەپ ئۇرىدىكەن. ئۇ بالا بۇ ئىشنى راھىبقا شىكايەت قىپتۇ. راھىب ئۇنىڭغا: ئەگەر سەن سېھىرىگەردىن قورقساڭ، ئۇنىڭغا مېنى ئۆيدىكىلەر كېچىكتۈرۈپ قالدى، دېگىن. ئەگەر ئۆيۈڭدىكىلەردىن قورقساڭ، مېنى سېھىرىگەر كېچىكتۈرۈپ قالدى دېگىن، دەپتۇ.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە، يوغان بىر ھايۋان تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ كىشىلەرنىڭ يولىنى توسۇۋاپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە: راھىبىنىڭ يولى توغرىمۇ ياكى سېھىرگەرنىڭ يولى توغرىمۇ بۇنى بۈگۈن بىلىمەن دەپتۇ - دە، تاشتىن بىرنى ئېلىپ: ئى اللھ! ئەگەر ساڭا راھىبىنىڭ ئىشى سېھىرگەرنىڭ ئىشىدىن ياخشى بولسا، مۇشۇ تاش بىلەن ھايۋاننى ئۆلتۈرگىن، كىشىلەر يولغا ماڭسۇن، دەپ تاشنى ئېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھايۋان ئۆلۈپتۇ. كىشىلەر يولغا راۋان بوپتۇ.

ئۇ بۇ ئىشتىن راھىبىنى خەۋەرلەندۈرۈپتۇ. راھىب ئۇ بالغا: ئى ئوغلۇم! سەن بۈگۈن مەندىن ئېشىپ كېتىپسەن. سەن بۇ دەرىجىگە يېتىپسەن. سەن ھەقىقەتەن سىناققا دۇچ كېلىسەن. ئەگەر سەن سېنىڭ ئاشكارىلاپ قويماغىن، دەپتۇ.

ئۇ بالا قارىغۇ، ئاق كېسەللەرنى ۋە باشقا كېسەللەرنىمۇ داۋالايدىغان بولۇپتۇ. بىر كۈنى پادىشاھنىڭ قارىغۇ بولۇپ قالغان يېقىنلىرىدىن بىرى بۇنى ئاڭلاپ، نۇرغۇن ھەدىيەلەر بىلەن كېلىپ، ئۇنىڭغا: ئەگەر كۆزۈمنى ساقايتىپ قويساڭ، مۇشۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ساڭا بېرىمەن، دەپتۇ. ئۇ بالا: مەن ھەقىقەتەن ھېچبىر كىشىنى ساقايتالمايمەن، پەقەت اللھ تائالا ساقايتىدۇ، ئەگەر سەن اللھ غا ئىمان ئېيتساڭ، مەن اللھ غا دۇئا قىلاي، سېنى ساقايتىپ قويسۇن، دەپتۇ. ئۇ كىشى اللھ غا ئىمان ئېيتىپتۇ اللھ ئۇنى ساقايتىپتۇ.

ئۇ كىشى پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىپ بۇرۇنقى ئورنىدا ئولتۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا: سېنىڭ كۆزۈڭنى كىم ساقايتىپ قويدى؟ دەپتۇ. ئۇ: رەببىم، دەپتۇ. پادىشاھنىڭ (غەزىپى كېلىپ): سېنىڭ مەندىن باشقا رەببىڭ بارمۇ؟ دەپتۇ. ئۇ: اللھ سېنىڭ ۋە مېنىڭ رەببىمىدۇر، دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ئۇنى قىيىن - قىستاققا ئالغاندا، ئۇ ئاخىرى بالىنى ئاشكارىلاپ قويۇپتۇ. ئۇ بالا كەلتۈرۈلۈپتۇ.

پادىشاھ ئۇنىڭغا: ئى ئوغلۇم! سېنىڭ سېھىرىڭ قارىغۇ ۋە ئاق كېسەللەرنى داۋالاش ۋە مۇنداق - مۇنداق ئىشلارنى قىلغۇدەك دەرىجىگە يېتىپسە، دەپتۇ. ئۇ بالا: ياق مەن ھېچكىمنى ساقايتالمايمەن، پەقەت اللھ ساقايتىدۇ، دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ئۇنىمۇ قىيناپتۇ، ئاخىرى ئۇ بالا راھىبىنى ئاشكارىلاپ قويۇپتۇ. راھىب كەلتۈرۈلۈپتۇ. ئۇنىڭغا: دىنىڭدىن يان، دەپتۇ. ئۇ ئۇنىماپتۇ. ئاندىن ھەرىدىن بىرنى ئەپكەلىپ ئۇنىڭ بېشىنىڭ ئوتتۇرىغا قويۇپ بېشىنى ھەرىدىۋىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككى پارچە بولۇپ يەرگە يىقىلىپتۇ.

ئاندىن پادىشاھنىڭ يېقىنىنى ئەپكەلىپ ئۇنىڭغا: دىنىڭدىن يان، دەپتۇ. ئۇمۇ ئۇنىماپتۇ. ئاندىن ئۇنىڭمۇ بېشىنىڭ ئوتتۇرىغا ھەرىنى قويۇپ، بېشىنى ھەرىدەپتۇ. ئۇمۇ ئىككى پارچە بولۇپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئاندىن ئۇ بالىنى ئەپكەلىپ ئۇنىڭغا: دىنىڭدىن يان، دەپتۇ. ئۇمۇ ئۇنىماپتۇ. پادىشاھ ئۇنى ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكىلەردىن بىر توپ كىشىگە تاپشۇرۇپ: سىلەر پالانى تاغقا چىقىڭلار، تاغنىڭ چوققىسىغا چىققاندا، ئەگەر ئۇ دىندىن يانسا مەيلى، ئەگەر دىندىن يانمىسا، ئۇنى تاغدىن تاشلىۋېتىڭلار، دەپتۇ. ئۇلار مېڭىپ ئېگىز بىر تاغقا چىقىپتۇ. ئۇ بالا: ئى اللھ! سەن خالىغان يول بىلەن مېنى ساقلاپ قالغىن، دەپتۇ. شۇ چاغدا تاغ تىرەپ پادىشاھنىڭ ئادەملىرى تاغدىن چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئۇ بالا پادىشاھنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا: ھەمراھلىرىڭغا نېمە بولدى؟ دەپتۇ. ئۇ بالا: اللھ مېنى ئۇلاردىن ساقلاپ قالدى، دەپتۇ. پادىشاھ ئۇنى يەنە بىر توپ كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ: سىلەر ئۇنى ئاپىرىپ

كېمگە سېلىنغان، كېمە دېگىزنىڭ ئوتتۇرىغا بارغاندا ئەگەر ئۇ دىندىن يانسا مەيلى، يانمىسا ئۇنى دېگىزغا تاشلىۋېتىڭلار، دەپتۇ. ئۇلار مېڭىپ دېگىزنىڭ ئوتتۇرىغا كەلگەندە، ئۇ بالا: ئى اللھ! سەن خالىغان يول بىلەن مېنى ساقلاپ قالغىن، دەپتۇ. شۇ چاغدا كېمە داۋالغۇپ پادىشاھنىڭ ئادەملىرى سۇغا چۆكۈپ كېتىپتۇ. ئۇ يەنە پادىشاھنىڭ قېشىغا كەپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا: ھەمراھلىرىڭغا نېمە بولدى؟ دەپتۇ. ئۇ بالا: اللھ مېنى ئۇلاردىن ساقلاپ قالدى، دەپتۇ. ئۇ بالا پادىشاھقا: تاكى سەن مەن دېگەن ئىشنى قىلمىغىچە مېنى ھەرگىز ئۆلتۈرەلمەيسەن، دەپتۇ. پادىشاھ: ئۇ نېمە ئىش، دەپتۇ. ئۇ بالا: سەن كىشىلەرنى بىر دۆڭگە يىغىپ، مېنى خورمىنىڭ شېخىغا ئاسقىن، ئاندىن ئوقىدىن ئوقنى ئېلىپ ئوقيانىڭ ئوتتۇرىغا قويۇپ: بالىنىڭ رەببى بولغان اللھ نىڭ نامى بىلەن باشلايمەن، دەپ تۇرۇپ (ئوقنى) ماڭا ئاتقىن، شۇنداق قىلغىنىدا مېنى ھەقىقەتەن ئۆلتۈرەلمەيسەن، دەپتۇ.

پادىشاھ شۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنى بىر دۆڭگە يىغىپتۇ. ئۇ بالىنى بىر خورما شېخىغا ئېسىپتۇ. ئاندىن ئوقىدىن ئوقنى ئېلىپ ئوقيانىڭ ئوتتۇرىغا قويۇپ: بالىنىڭ رەببى بولغان اللھ نىڭ نامى بىلەن باشلايمەن، دەپ ئۇنىڭغا ئېيتىپتۇ. ئوق بالىنىڭ چېكىسىگە تېگىپتۇ. ئۇ قولى بىلەن چېكىسىنى تۇتقىنىچە ئۆلۈپتۇ. كىشىلەر: بىز بالىنىڭ پەرۋەردىگارىغا ئىمان ئېيتتۇق، دەپ ۋاقىرىشىپتۇ. بىرسى پادىشاھنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭغا: ھەزەر قىلغان نەرسەڭنى كۆردۈڭمۇ؟ اللھ نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، سەن قورققان نەرسە يۈز بەردى. ھەقىقەتەن نۇرغۇن كىشىلەر ئىمان ئېيتتى، دەپتۇ.

ئاندىن پادىشاھ كىچىك ئوغۇللىرىغا ئورەك كولاپ ئوت يېقىشقا بويرۇپتۇ. ئوت ئۇلغۇيۇشقا باشلاپتۇ. پادىشاھ: كىم دىندىن يانمايدىكەن ئۇنى ئوتقا تاشلاڭلار، ياكى ئۇلارغا (ئوتقا) چۈشۈڭلار! دېيىلسۇن، دەپتۇ. ئاندىن ئۇلار شۇنداق قىلىپتۇ. ھەتتا بىر كىچىك بالىسى بار بىر ئايال چېكىنگەندە، ئۇنىڭ بالىسى زۇۋانغا كېلىپ: ئى ئانا! سەۋر قىل. چۈنكى، سەن ھەقىقەتەن ئۈستىدە دۇرسەن» دەپتۇ. بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىم شۇنداق رىۋايەت قىلدى.

ئابدۇررازاقنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ بولسا اللھ تائالانىڭ: ﴿ئورەكلەرنىڭ ئىگىلىرىگە لەنەت بولسۇن، ئۇ ئورەكلەر لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتلار بىلەن تولدۇرۇلغان ئىدى، ئەينى ۋاقىتتا ئۇلار ئورەكلەر ئۈستىدە ئۆلتۈرۈپ ئۆزلىرىنىڭ مۆمىنلەرگە قىلىۋاتقان ئىشلىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى، ئۇلار مۆمىنلەرنى پەقەت غالىب، مەدھىيىگە لايىق اللھ غا ئىمان ئېيتقانلىقلىرى ئۈچۈنلا يامان كۆردى﴾⁽¹⁾ دېگەن سۆزىدە تىلغا ئېلىنغان ۋەقەلىكتۇر، دېدى.

سەلەپ - سالىھلارنىڭ پىداكارلىقى ۋە جىھادى

- ئانىلارنىڭ بالىلىرىنى جىھادقا ئۈندۈشى

ئىبنى ئەبى شەيبە، شەئبىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: ئوھۇد ئۇرۇشى بولغاندا بىر ئايال ئوغلىغا بىر قىلىچ بەردى، بالا ئۇنى كۆتۈرەلمىگەندىن كېيىن، ئۇ ئايال ئۇ قىلىچقا يىپ ئۆتكۈزۈپ بالىسىنىڭ بوينىغا ئېسىپ قويدى ۋە بالىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! بۇ مېنىڭ ئوغلىم، بۇ سەن بىلەن ئۇرۇش قىلىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلىم! بۇنى ئاۋۇ تەرەپكە كۆتۈر، ئى ئوغلىم! بۇنى ئاۋۇ يەرگە كۆتۈر!» دېدى. ئۇرۇش مەيدانىدا ئۇ

(1) سۈرە بۇرۇج 4، 8 - ئايەتلەر.

يارىلىنىپ يىقىلدى، باشقىلار ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كۆتۈرۈشۈپ كەلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلۇم! بەلكىم، قورققان بولۇشىڭ مۇمكىن» دېدى. ئۇ بالا: ياق! ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى.

- بالىلارنىڭ شېھىت بولغانلىقىدىن سۆيۈنگەن ئانىلار

ئىمام ئەھمەد ۋە بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ھارسە ئىبنى رەبئە بەدرى كۈنى كۈزەتچى بولغان ئىدى، ئۇ چاغدا ئۇ تېخى بىر كىچىك بالا ئىدى. بىرتال غايىپ ئوق كېلىپ ئۇنىڭ بوينىغا تېگىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈپ قويدى، ئانىسى كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى سەن ھارسەنىڭ مەن ئۈچۈن قانچىلىك قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلسەن، ئەگەر ئۇ جەننەت ئەھلىدىن بولسا، مەن ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن سەۋرى قىلمەن، ئۇنداق بولماي قالسا، اللە مېنىڭ نېمە قىلماقچى بولغانلىقىمنى كۆرىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ھارسەنىڭ ئانىسى! ئۇ پەقەت جەننەتكىلا ئەمەس، جەننەتلەرگە ئېرىشتى. ئۇ ھازىر فىردەۋس جەننىتىنىڭ ئەڭ ئېسىل يېرىدە» دېدى.

- بالىلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەشەددى دۈشمەنلىرىنى ئۆلتۈرۈشى.

ئىمام بۇخارى قىلغان رىۋايەتتە ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: بەدرى ئۇرۇش كۈنى مەن ئۇرۇش مەيدانىدا ئىدىم. قارىسام ئوڭ ۋە سول تەرىپىمدە ئەنسىرىلاردىن ئىككى كىچىك بالا تۇرۇپتۇ. مەن ئۇ ئىككىسىدىن كۈچلۈك ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا بولسام بوپتىكەن دەپ ئۈمىد قىلىپ قالدىم. شۇ ئەسنادا ئۇ ئىككىسىدىن بىرى مېنى نۇقۇپ: ئى تاغا! سەن ئەبۇ جەھلىنى تونۇمىسەن، دېدى. مەن: ھەئە، ئۇنىڭ بىلەن نېمە ئىشنىڭ بار ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى، دېدىم. ئۇ: مەن ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تىللىغانلىقىنى ئاڭلىدىم. مېنىڭ قولۇم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات بىلەن قەسەمكى ئەگەر مەن ئۇنى كۆرۈپ قالسام، ھەتتا ئۇنى ئۆلتۈرمىگىچە قويۇپ بەرمەيمەن، دېدى. مەن بۇنىڭدىن ھەيران قېلىپ تۇرسام يەنە بىرىمۇ مېنى نۇقۇپ ئالدىنقىسىغا ئوخشىشىنى، دېدى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئەبۇ جەھلىنىڭ كىشىلەر ئارىسىدا تۇرغانلىقىنى كۆردىم! مەن ئۇ ئىككىسىگە: كۆردىڭلارمۇ ئاۋۇ سىلەر سورىغان ئادەم شۇ، دېيىشىم بىلەنلا، ئۇ ئىككىسى ئېتىلىپ بېرىپ قىلىچ سالدى ھەتتا ئۇنى ئىككىسى تەڭلا ئۆلتۈرۈۋاتتى. ئاندىن ئۇ ئىككىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇ ئىشنى خەۋەر قىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قايسىڭلار ئۆلتۈردۈڭلار» دەپ سورىۋېدى. ھەر ئىككىسىلا: مەن ئۆلتۈردۈم دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىلىچىڭلارنىڭ ئېيتىۋەتتىڭلارمۇ» دەپ سورىدى. ئۇلار: ياق دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنىڭ قىلىچلىرىغا قاراپ بېقىپ: «ئۇنى ئىككىڭلارلا ئۆلتۈرۈۋېسىلەر» دېدى ۋە ئەبۇ جەھلىنىڭ قورال - ياراقلارنى مۇناز ئىبنى ئەمرىل جەمۇھقا بېرىشكە ھۆكۈم قىلدى.

- بالىلارنىڭ جىھادقا چىقىش ئۈچۈن يىغىلىشى ۋە ئۇلارنىڭ سەپ ئارقىلىرىغا مۇكۈنۈپلىشىلىرى

ئىبنى ئەسكەر، سەئىد ئىبنى ئەبى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر تۇغقان قېرىندىشىم ئۆمەير ئىبنى ئەبى ۋەققاسنىڭ بەدرگە چىقىشىنى ئۇنى كىچىك كۆرگەنلىكتىن رەت قىلغانىدى، ئۆمەير كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلاپ كەتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىلدى، ئاندىن مەن ئۇنىڭ قىلىچىنى بوينىغا ئېسىپ قويدۇم، ئۇ

چاغلاردا مېنىڭ يۈزۈمگە ئارانلا بىر تال تۈك چىققان ئىدى، مەن پات - پات ئۇنى سىلاپ قوياتتىم. (يەنى ساقال - بۇرۇت چىقىش يېشىغا يەتمىگەن ۋاقتىم، ئىدى، دېمەكچى)

ئىبنى سەئىد، سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن بەدرى كۈنى ئۇرۇشقا چىقىدىغانلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆزدىن كەچۈرگىلى تۇرغاندا ئىنىم ئۈمەير ئىبنى ئەبى ۋەققاسنىڭ يۇشۇرۇنۇۋالغانلىقىنى كۆرۈپ: ئى ئۇكام! ساڭا نېمە بولدى؟ دېدىم. ئۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى كۆرۈپ قېلىپ كىچىككەنسەن، دەپ قايتۇرۇۋېتىشىدىن قورقۇپ مۈكۈنۋالدىم، مەن بولسام بۇ ئۇرۇشقا چىقىشنى بەكمۇ ئۈمىد قىلىمەن، اللە بەلكىم ماڭا بۇ جەڭدە شېھىتلىكنى نېسىپ قىلىپ قالار، دېدى. سەئىدنىڭ رىۋايىتىنىڭ داۋامىدا ئۇنىڭ: ئىنىمنىڭ بويى كىچىك بولغاچقا مەن قىلىچنىڭ سۈرۈلۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ بويىغا باغلاپ قوياتتىم، دېيىلگەن، بۇ كىچىك مۇجاھىد ئۇرۇشتا شېھىتلىك شەرىپىنى ئىچىدۇ، ئۇ چاغدا ئۇ ئەمدىلا 16 ياشتا ئىدى.

زەيد ئىبنى ھارسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئوھۇد ئۇرۇشىغا چىقىدىغان كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇرۇشقا چىققاچى بولغانلارنىڭ ئىچىدىن، مەن، بەرا ئىبنى ئازىب، زەيد ئىبنى ئەرقەم، ئەبۇ سەئىد ئەلخۇدرى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر ۋە جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ قاتارلىق بىرقانچە يەلەننى كىچىك كۆرگەن ئىدى.

- بالىلارنىڭ ئۆزلىرىنى جىھادقا تەييارلاپ قويۇشنى تەلەپ قىلغانلىقلىرى

ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ئەسلىم قەبىلىسىدىن بولغان بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ئۇرۇشقا چىقىشنى خالايمەن، بىراق مېنىڭ ئۇرۇشقا چىقىشقا ھېچبىر تەييارلىقىم يوق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن پالانىنىڭ يېنىغا بارغىن، ئۇ ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلغان ئىدى، بىراق ئاغرىپ قالدى» دېدى. ئۇ بالا ئۇ يەرگە بېرىپ ئۇ كىشىگە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساڭا سالام يوللىدى ۋە سېنىڭ تەييارلىغان نەرسىلىرىڭنى ماڭا بېرىشىڭنى بۇيرىدى، دېدى. ئۇ ئادەم ئايالىغا: سەن ئۇنىڭغا مەن تەييارلىغان نەرسىلەرنى بەرگىن! ھېچنېمىنى ئېلىپ قالمىغىن! اللە بىلەن قەسەمكى! ئېلىپ قالمىساڭ اللە بىزگە ئۇنىڭدا بەرىكەت بېرىدۇ، دېدى.

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىز ئەنسارىلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ بىزنىڭ ئىچىمىزدىن بالاغەتكە يەتكەنلەرنى ئۇرۇش قىلىشقا تاللايتتى، بىر يىلى ئۇرۇشقا چىقىشقا كۆرسىتىلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى ئالماي باشقا بىرنى قوبۇل قىلدى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! نېمە ئۈچۈن ئۇنى قوبۇل قىلىپ مېنى قوبۇل قىلمايلا؟ ئەگەر مەن ئۇنىڭ بىلەن چېلىشىسام ئەلۋەتتە مەن ئۇنى يېڭىۋالاتتىم، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئۇنىڭ بىلەن چېلىش، دېدى. مەن ئۇنى يېقىتتىم، شۇنىڭ بىلەن ئۇ مېنى قوبۇل قىلدى.

- ئاتلارنىڭ بالىلارنى ئۇرۇشقا بىللە ئېلىپ چىقىشى

ئىمام بۇخارى زۇبەيرنىڭ ئوغلى ئۇرۇھنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: ئاتام زۇبەيرنىڭ تېنىدە ئۈچ دانە جاراھەت ئورنى بار ئىدى، ئۇنىڭ بىرى بويىنىدا ئىدى. مەن بەزىدە بارماقلىرىمنى ئۇ

جاراھەتتىن ئۇيماق بولۇپ قالغان يەرلەرگە تىققىپ ئوينايتتىم، يەرمۇك ئۇرۇشى بولغان كۈنى ئاتامغا ساھابىلار: ھۇجۇمغا ئاتلانمىسەن؟ بىزمۇ سەن بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتەيلى! دېدى. ئۇ: مەن ھۇجۇمغا ئاتلانسام سىلەر يالغانچى بولۇپ قالسىلەر، دېدى. ئاندىن ئۇ دۈشمەنلەرنىڭ ئۈستىگە ئاتلاندى، ھەتتا ئۇلارنىڭ سەپلىرىنى بۇسۇپ ئۆتۈپ كەتتى، ساھابىلار ئۇنىڭغا يېتىشەلمىگەچكە ئۇ ئۆزى يالغۇز كېتىپ قالغان ئىدى، بىر ئازدىن كېيىن ئۇ ئارقىغا قايتىپ كەلدى، ئۇنىڭ مۆرىسىدىن ئىككى يېرى يارىلانغان ئىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن بەدرى ئۇرۇشىدا قالغان بىر جاراھەت بىلەن قوشۇلۇپ ئۈچ بولدى.

يەرمۇك ئۇرۇشى بولغاندا زۇبەيرنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير ئەمدىلا ئون ياشتا ئىدى، ئۇ ئاتىسى بىلەن ئۇرۇشقا چىققان ئىدى، زۇبەير ئوغلىنى ئاتقا مىنگۈزۈپ بىر ئادەمگە تاپشۇرغان ئىدى.

ئىبنى جەرىر «تەھزىبىل ئاسار» دا ئۆزىنىڭ سەنەدى بىلەن ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: خەندەك كۈنى مەن ئەمىر ئىبنى ئەبى سەلەمە بىلەن خەندەك ئىچىدە ئىدىم، ئۇ بېشىنى ئىگەتتى، مەن ئۇرۇشنى كۈزەتتەتتىم، مەن بېشىمنى ئەگسەم ئۇ ئۇرۇشنى كۈزەتتەتتى. ئاندىن مەن ئاتامنىڭ ھېلى بۇ يەرگە، ھېلى ئۇ يەرگە يۈگۈرۈپ يۈرگەنلىكىنى كۆردۈم، كېيىن مەن ئۇنىڭدىن ئۇنداق قىلىشنىڭ سەۋەبىنى سورىغان ئىدىم ئۇ مۇنداق دېدى: بۈگۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ئاتا - ئانىسىنى پىدا قىلدى، يەنى: «ساڭا ئاتا - ئانىم پىدا بولسۇن!» دېدى.

ئۇنىڭ باشقا بىر رىۋايىتىدە ئۇ: ئى ئۇغلۇم! مېنى كۆردۈڭمۇ؟ دېدى. ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەير: ھەئە، دېدى. ئۇ: سەن مېنى كۆرگەن شۇ ۋاقىتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ھۇجۇم قىل! ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن!» دەپ ئاتا - ئانىسىنى ماڭا پىدا قىلغان ئىدى، دېدى.

ساھابىلار ئوغۇللىرىنى شۇنداق تەربىيەلەيدىكى ئۇلار ھورۇنلىق قىلىپ ئولتۇرۇۋېلىش دېگەنلەرنى ئەسلا بىلمەيتتى، بەلكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنى كىچىك كۆرۈپ ئۇرۇشقا ئېلىپ چىقماستىن بىلەن ئەنسىرىشەتتى ۋە قوبۇل قىلىنىپ قېلىشى ئۈچۈن ھەر خىل يوللارنى ئىزدىنىشەتتى. ئۇلار جىھاد قىلىپ كەڭلىكى ئاسمان - زېمىنچە كېلىدىغان، مەڭگۈ تۈگەپ كەتمەيدىغان نازۇ - نېمەتلىك جەننەتلەرگە كىرىشنى، ئۇ يەردە مەڭگۈ قىلىشنى بەكمۇ ئىزدەيتتى.

ئى پەرۋەردىگارمىز! بىزنىڭ گۇناھلىرىمىزنى، كەمچىللىكلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن، بىزنىڭ قەدەملىرىمىزنى مۇستەھكەم قىلغىن! ۋە كاپىر قەۋمنىڭ ئۈستىدىن غەلبە ئاتا قىلغىن!

ئىككىنچى بۆلۈم

تەبىئەت

مۇقەددىمە

بىرىنچى: ناماز

نامازغا بويۇرۇش

بالغا ناماز ئۆگەتتىش

ناماز ئوقۇشقا بويۇرۇش ۋە ئۇنىمىسا ئۇرۇش

باللارنى جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشقا كۆندۈرۈش

باللارغا كېچىدە ناماز ئوقۇشتا ئۆلگە بولۇش

باللارنى ئىستىخارە نامىزى ئوقۇشقا ئادەتلەندۈرۈش

باللارنى ھېيت نامىزىغا بىللە ئېلىپ بېرىش

ئىككىنچى باللار ۋە مەسجد

بالنى مەسجدكە ئېلىپ بېرىش

بالىنىڭ دىلىنى مەسجدكە باغلاش

ئۈچىنچى: روزا

تۆتىنچى: ھەج

بەشىنچى: زاكات

اللہ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۇھەممەد! ئائىلەڭدىكىلەرنى (ۋە ئۆمىتىڭنى) نامازغا بۇيرۇغىن، ئۆزەڭمۇ ئۇنى ئادا قىلىشقا چىداملىق بولغىن، سەندىن بىز رىزىق تەلەپ قىلمايمىز. ساڭا بىز رىزىق بېرىمىز، ياخشى ئاقىۋەت پەقەت تەقۋادارلارغا خاستۇر﴾⁽¹⁾.

(1) سۈرە تاھا 132 - ئايەت.

مۇقەددىمە

ئىبادەتنى بىنا قىلىش، ئەقىدىنى بىنا قىلىشنىڭ تولۇقلىمىسىدۇر. چۈنكى، ئىبادەت ئۆزىنىڭ روھى بىلەن ئەقىدىنى ئوزۇقلاندۇرىدۇ. شۇنىڭدەك يەنە ئىبادەت ئەقىدىنىڭ سۈرىتىنىڭ شەكىللىنىشىنىڭ شەكلى ئاساسىدۇر. ھەر بىر بالا پەرۋەردىگارىنىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىنى قوبۇل قىلغىنىدا ئۆزىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى تەبىئىي تۇيغۇ بىلەن ماسلىشىپ ئۇنىڭدا بىر خىل ئازادلىق ۋە خوش ھال كەيپىياتىنى پەيدا قىلىدۇ.

دوكتۇر سەئىد رامزان ئەلبوتى بۇ توغرىسىدا مۇنداق مەنىدىكى سۆزلەرنى قىلغان: ئەقىدىنىڭ مايسىسى ھەرخىل تۈردىكى ئىبادەت تۈرلىرى بىلەن سۇغۇرۇلۇپ، ئوغۇتلىنىپ قۇۋەتلىنىشى كېرەككى، دىلىدىكى ئەقىدە مايسىسى شۇ ئارقىلىق ياشىنىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن باراقسانلىشىدۇ، شۇندىلا ھايات مۇساپىسىدە ئۇچرايدىغان تۈرلۈك بوران - چاپقۇنلارغا بەرداشلىق بېرىپ مۇستەھكەم تۇرىدۇ.

بالىلىق مەزگىلى مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالدىغان مەزگىل بولماستىن كەلگۈسىدە ئۈستىگە ئالدىغان مەسئۇلىيەتلەر ئۈچۈن تەييارلىنىدىغان، چېنىقتۇرۇلىدىغان ۋە تەربىيىلىنىدىغان مەزگىلدۇر. بالىلىق مەزگىلىدە دىننىڭ ئاساسلىق ئەھكاملىرىدىن ئىبارەت بالاغەتكە يەتكەندىن باشلاپلا ئادا قىلىشى تەلەپ قىلىنىدىغان مەسئۇلىيەتلەرنى ئادا قىلىشنى كىچىكىدىن باشلاپ مەشىق قىلسا، كېيىن بۇنى ئۈستىگە ئېلىش ۋە ئادا قىلىشتا ھاياتنىڭ ھېچقانداق بىر توسالغۇسى ئۇنىڭغا دەخلى قىلالمايلا قالماستىن، ئۇنىڭ ئىشەنچىسى تولۇپ - تاشقان، جەسۇرلۇقى ئۇرغۇپ تۇرغان ھالەتتە بولىدۇ. بالىنىڭ اللە تائالاغا ئىبادەت قىلىشى ئۇنىڭ دىلىدا خۇددى اللە نىڭ ئۆزىگە ئېرىشكەندەك بىر تۇيغۇنى ھاسىل قىلىدۇ. ھاۋايى - ھەۋەسلەرگە بېرىلىش، غەزەپ، ئۆچمەنلىك تۇيغۇلىرىنى تېزگىنلەشتە ئەقىدىسى شۇنچىلىك ياخشى رول ئوينايدىكى، ئۇنى تۈز يولدىكى سالماق تەبىئەتلىك بىر ئادەم قىلىدۇ. ئۇنىڭ مەنئىي دۇنياسى اللە غا بولغان ئىبادەت بىلەن ياشاتىلغان ئىكەن، ئۇنىڭدىكى شەھۋەتكە، ھاۋايى - ھەۋەسكە بېرىلىش تۇيغۇسى ئاجىزلاشقان، اللە نىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇش قىزغىنلىقى كۈچلۈك بولغان ھالەتتە بولىدۇ. ئۇنىڭ روھى كەيپىياتى كۈتۈرەڭگۈ، دىلى ئازادچىلىك ئىچىدە بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ دىلى قۇرئان ئوقۇشنى ياكى ئاڭلاشنى، ياكى بولمىسا نامازلارنىڭ قىيام، رۇكۇ، سەجدىلىرىدە تۇرۇشنى خالايدۇ، روزا تۇتۇپ ئىفتار ۋاقتىنى ساقلاپ ئولتۇرغاندا ئاڭلىغان ئەزان ئاۋازى ئۇنىڭ ئىمانىنى تېخىمۇ كۈچەيتىدۇ، بۇ خىلدىكى ئىبادەتلەر بالىنىڭ ئەقىدىسىنى تېخىمۇ چىڭ، دىنىنى قۇۋەتتىن تېخىمۇ كۈچلۈك قىلىدۇ. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنى كىچىكىدىن ئىبادەت بىلەن تەربىيەلىشىنى باشقا خىل ئۇسۇلدا تەربىيەلىشتىن ئۈستۈن ئورۇنغا قويغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللە تائالاغا ئىبادەت قىلىش بىلەن چوڭ بولغان بالىلارغا ئاجايىپ كاتتا خوش خەۋەرنى بەرگەن بولۇپ تەبەرائى ئەبى ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «تاكى ئۆلۈم كەلگىچە ئىبادەت ئۈستىدە چوڭ بولغان ھەر بىر ئۆسمۈرگە اللە 99 سىددىقىنىڭ ئەجرىنى بېرىدۇ» ۋە يەنە ئىبنى ئابدۇلبەر مۇسنەدىنىڭ كىرىش سۆزى قىسمىدا

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە: «بالغا ياخشىلىقلىرىلا يېزىلىدۇ، يامانلىقلىرى يېزىلمايدۇ» دېگەنلىكى بايان قىلىنغان.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەلىماتىنى مۇلاھىزە قىلغىنىمىزدا ئۇنىڭ تۆۋەندىكىدەك ئالتە ئاساسقا دىققەت قىلغانلىقىنى بىلەلەيمىز:

ناماز

بۇ مۇنداق بىرنەچچە باسقۇچلارغا بۆلۈندۈ.

نامازغا بۇيرۇش

بلا ئوڭ - سولنى پەرقلەندۈرگىدەك بولغان ھامان ئۇنىڭ بىلەن ناماز ئوقۇش ئارقىلىق نامازنىڭ ئەمىرلىرىنى كۆرسىتىشنى باشلايدۇ. تەبەرائى ئابدۇللاھ ئىبنى ھەبىبىدىن قىلغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بلا ئوڭ - سولنى پەرق ئەتكۈدەك بولغاندا ئۇنى نامازغا بۇيرۇڭلار» دېگەنلىكى بايان قىلىنغان.

ئەبۇ داۋۇد مۇئازىدىن، ئۇ ئابدۇللاھ ئىبنى ھەبىب ئەلجۇھەندىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلىپ بەرگۈچى ھىشام ئىبنى سەئىد مۇنداق دېگەن: بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە كىردۇق، ئۇ ئايالىدىن: «بلا قاچان ناماز ئوقۇيدۇ؟ دەپ سورىدى. ئايالى: ھەئە، بۇ توغرىدا بىزدىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ توغرىلىق سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇ ئوڭ - سولنى پەرقلەندۈرەلسە ئۇنى نامازغا بۇيرۇڭلار!» دەپ جاۋاب بەرگەنكەن، دېدى.

بالغا ناماز ئۆگىتىش

ئاتا - ئانىلار بالىلىرىغا ناماز ئۆگىتىش باسقۇچىدا ئۇلارغا نامازنىڭ رۇكۇنلىرىنى، ۋاجىپلىرىنى ۋە ئۇنى بۇزىدىغان نەرسىلەرنى ئۆگىتىشكە باشلايدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆگىتىش باسقۇچىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى يەتتە ياش، دەپ توختاتتى.

ئەبۇ داۋۇد سەبەر ئىبنى مەئبەد ئەججۇھەنى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بالىنى يەتتە ياشقا يەتكەندە نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا يەتكەندىمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۇنىمىسا بالىنى ناماز ئوقۇشقا مەجبۇرلاپ ئۇرۇڭلار!» دېگەن. ئىمام ئەھمەدنىڭ رىۋايەتتە بولسا: «بالا يەتتە ياشقا كىرگەندە نامازغا بۇيرىلىدۇ، ئون ياشقا كىرگەنچە ئوقۇمىسا ئۇرۇلىدۇ» دېيىلگەن.

دارۇ قۇتۇبىنىڭ رىۋايەتتە: «بالىلىرىڭلارنى يەتتە ياشتا نامازغا بۇيرۇڭلار، ئونغا كىرگەندىمۇ ئوقۇمىسا ئۇرۇڭلار» دېيىلگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا ئۇلار نامازدا بىلىشكە تېگىشلىك تەرەپلەرنى ئۆزى بىۋاسىتە ئۆگىتەتتى. بۇنىڭ مىسالى:

ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە نەسەئى قاتارلىقلار ھەسەن ئىبنى ئەلى ئىبنى ئەبى تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ۋىتىردا «ئى اللہ! مېنى سەن ھىدايەت قىلغان كىشىلەر قاتارىدا ھىدايەتكە باشلىغىن! ئەپۇ قىلغان كىشىلەرنىڭ قاتارىدا ئەپۇ قىلغىن! سەن ئۆزەڭ ئىگە بولغان كىشىلەرنىڭ قاتارىدا ماڭا ئىگە بولغىن! ماڭا ئاتا قىلغان نەرسەگە بەرىكەت بەرگىن! تەقدىر قىلغان نەرسىنىڭ شەرىدىن مېنى ساقلىغىن! ھەقىقەتەن سەن ھەقىقىي تەقدىر قىلغۇچىسەن، ساڭا تەقدىر قىلىنمايدۇ، شۇبھىسىزكى سەن ئىگە بولغان كىشى خار بولمايدۇ، رەببىمىز! سەن مۇبارەكتۇرسەن! ئۈستۈندۇرسەن!» دېگەنلەرنى دېيىشنى ئۈگەتكەندى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ نامازدا سادىر قىلغان خاتالىقلىرىنى تۈزۈشنى

ئىمام تىرمىزى ئۆممۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئەبلەھ ئىسىملىك بىر بالىمىزنىڭ ناماز ئوقۇغاندا پۇۋدەيدىغان ئادىتىنى كۆرۈپ قىلىپ: «ئى ئەبلەھ! يۈزۈڭنى تۇپراققا تەككۈز!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا ئەزان ئېيتىشنى ئۈگەتتى

ئەبۇ مەھزۇرە مۇنداق دەيدۇ: مەن ۋە ئون بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە چىققان ئىدىم، ئۇ چاغلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئەڭ ئوچ كۆرىدىغان ئادىتىمىز ئىدى، ساھابىلار ئەزان ئېيتتى، بىزمۇ ئۇلارنى مازاق قىلىپ ئەزان ئېيتىشقا باشلىدۇق، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاۋۇ بالىلارنى ئالدىغا ئېلىپ كېلىڭلار!» دېدى. بىز ئېلىپ كېلىنگەندە: «ئەزان ئېيتىڭلار!» دېدى. ئۇ بالىلار ئەزان ئېيتىشقا باشلىدى، ئەزان ئېيتقان بالىلار ئارىسىدا مەنمۇ بار ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ ئىچىدىن بىرىنى كۆرسىتىپ: «بۇنىڭ ئاۋازى نېمە دېگەن چىرايلىق، ماڭ! سەن بېرىپ مەككىلىكلەرگە ئەزان ئېيتىپ بەر!» دېدى ۋە ئۇنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ: «اللە ھۇ ئەكبەر! اللە ھۇ ئەكبەر! ئەشھەدۇ ئەننە ئىلاھە ئىللەللاھ! (ئىككى قېتىم)، ئەشھەدۇ ئەننە مۇھەممەدۇن رەسۇلۇللاھ! (ئىككى قېتىم)، ھەيىيە ئەلەس ساللاھ! (ئىككى قېتىم)، ئەيىيە ئەلەل فەلاھ! (ئىككى قېتىم)، اللە ئەكبەر! اللە ئەكبەر! لا ئىلاھە ئىللەللاھ! دېگىن، بامدات نامىزغا ئەزان ئېيتقاندا "ئەسسالاتۇ خەيرۇ مىننەن نەۋم! (ئىككى قېتىم)، دېگىن، نامازغا تەكبىر ئوقۇماقچى بولساڭ "قەد قامەتسىلالاھ" نى ئىككى قېتىم دېگىن، ئاڭلىدىڭمۇ؟» دېدى. بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغۇچى يەنە مۇنداق دەيدۇ: بۇ بالا يەنى ئەبۇ مەھزۇرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پىشانىسىنى سىلىغانلىقى ئۈچۈن پىشانە تەرەپتىكى چېچىنى يا چۈشۈرمەيتتى يا كەسمەيتتى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد، مۇسلىم ۋە بۇندىن باشقا تۆت ھەدىس كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلىنغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر نامازدىن ئىلگىرى بالىلارنى ئارقا سەپتە سەپكە تۇرغۇزاتتى

ئىمام مۇسلىم ئەبى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازدا بىزنىڭ دوللىرىمىزنى سىلاپ: «تۈز تۇرۇڭلار، قالايماقان تۇرماڭلار، دىللىرىڭلار قالايماقان بولۇپ كېتىدۇ، ماڭا نامازدا بالاغەتكە يەتكەنلەر يىقىن تۇرسۇن، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىن كېچىكلەر، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىنمۇ كېچىكلەر يېقىنلاشسۇن!» دەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا نامازدا ئوڭ - سول تەرەپلەرگە قارىماسلىق تەلىماتىنى بېرەتتى. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا نامازنى قانداق ئوقۇشنى ئۆگىتىشكە قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

تىرمىزى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلۇم! نامازدا (ئوڭ - سول) قاراشتىن ساقلا! نامازدا قاراش ھالاكەتتۇر، قارىمىسا بولمايدىغان ئىش بولسا پەقەت نەفلە نامازدا قارا، پەرز نامازدا قارىمىغان!» دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا پەرز ۋە نەفلە نامازلارنىڭ ھۆكۈملىرىنى ئۆگىتىدۇ، ساھابىلارمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولىنى تۇتۇپ بالىلىرىغا نامازغا دائىر ئەھكاملىرىنى ئۆزلىرى ئۆگىتىشكە باشلىغان. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپمۇ ئوغلى ھۈسەين (اللھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) نى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا تاھارەت ئېلىشنىڭ ئۇسۇلىنى كۆرسەتكەنلىكى ۋە ئوغلىنىڭ تاھارەت ھەققىدە سورىغان سوئاللىرىغا جاۋاب بەرگەنلىكى مۇنداق.

ئەبۇ داۋۇد ھۈسەين ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئاتام مېنى تاھارەت قىلىشنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرىدى، ئۇنى ئېلىپ كەلدىم، ئاندىن ئۇ تاھارەت ئېلىشقا باشلاپ ئالدى بىلەن ئىككى قولىنى، تاھارەت سۈيى بار قانچىغا تىقىشتىن بۇرۇن ئۈچ قېتىم يۇدى، ئاندىن ئاغزىغا سۇ ئېلىپ ئۈچ قېتىم غەر - غەر قىلىپ چايقىدى، ئاندىن بۇرۇنغا سۇ ئېلىپ بۇرۇننى مەز - مەز قىلدى، ئاندىن يۈزىنى ئۈچ قېتىم يۇدى، ئاندىن ئوڭ قولىنى جەينىكى بىلەن قوشۇپ يۇدى، ئاندىن سول قولىنى شۇنىڭغا ئوخشاش يۇدى، ئاندىن بېشىغا بىر قېتىم مەسھ قىلدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوڭ پۇتىنى ئوشۇقى بىلەن قوشۇپ ئۈچ قېتىم، ئارقىدىن سول پۇتىنى ئوشۇقى بىلەن قوشۇپ ئۈچ قېتىم يۇدى، ئاندىن تاھارىتىدىن ئېشىپ قالغان سۈنى ئۈرە تۇرۇپ ئىچىۋەتتى، مەن ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىدىن ھەيران بولدۇم، ئاتام مېنىڭ ھەيران قالغانلىقىمنى كۆرۈپ: ھەيران بولما! ھەقىقەتەن مەن بوۋاڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاھارەتنى خۇددى مەن ئالغاندەك ئېلىپ، تاھارىتىدىن ئاشقان سۈنى ئىچكەنلىكىنى كۆرگەن، دېدى.

كىچىك بالىلارنىڭ چوڭلارنىڭ تاھارەت ئېلىشىنى كۆرۈشى ئۇنى ئەمەلىيەتكە توغرا تەتبىقلاشنىڭ جانلىق دەرسىدۇر. ئابدۇررازاك مۇسەئىدە مالىكتىن، ئۇ ئافىئىدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئافىئى مۇنداق دېگەن: مەن كىچىك ۋاقتىدا سانىيە بىنتى ئەبى ئۇبەيدىنىڭ تاھارەت ئالغانلىقىنى كۆرگەن ئىدىم، ئۇ بېشىغا مەسھ قىلماقچى بولغاندا ياغلىقنى سىرتىتى.

سەئىد ئىبنى ئەبى ۋاققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ ئوغلىدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئاتام بىزگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلاپ ئېسىدە تۇتۇلغان مۇنداق بەش دۇئانى ئۆگىتتەتتى: «ئى اللھ! ھەقىقەتەن مەن ساڭا سېغىنىپ بېخىللىقتىن، قورقۇنچتىن، ھەددىدىن زىيادە قېرىپ كېتىشتىن، دۇنيانىڭ پىتىنىدىن ۋە قەبىر ئازابىدىن پاناھ تىلەيمەن!» [ئەبۇ يەئلا مۇسەئىدە سەھىھ سەئىد بىلەن رىۋايەت قىلغان]. بىز بالىلارغا ناماز ئوقۇشنى ئۆگىتىشتىن ئىبارەت بۇ باسقۇچقا ئائىت بايانلىرىمىزنى ئۇلۇغ ساھابە ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ ئاتا - ئانىلارغا قىلغان مۇنۇ نەسىھىتى بىلەن تاماملايمىز. تەبەرائىدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇنىڭ ئاتا - ئانىلارغا مۇنداق دېگەنلىكى بايان قىلىنغان:

بالىلىرىڭلارنىڭ نامىزىنى ھىمايە قىلىڭلار ۋە ئۇلارنى ياخشىلىققا ئادەتلەندۈرۈڭلار. شۇبەيسىزكى ياخشىلىق ئادەتتۇر. [بۇنى بەيھەقى سۈنەن كەبىردە رىۋايەت قىلغان].

ناماز ئوقۇشقا بۇيرۇش ۋە ئوقۇمسا ئۇنى ئۇرۇش

بۇ باسقۇچ بالا ئون ياشقا كىرگەندىمۇ ناماز ئوقۇمسا ياكى نامازغا سەل قاراپ سۇسلۇق قىلسا ۋە ياكى نامازدا قەستەن كەمچىلكى سادىر قىلسا، ئۇنى ئادا قىلىشقا ھورۇنلۇق قىلسا ئاتا - ئانا بولغۇچى ئۇنىڭ پەرۋەردىگارى ئالدىدىكى ھەققىنى ئادا قىلمىغانلىقى ۋە شەيتاننىڭ يولغا ماڭغانلىقى بىلەن ئۆز - ئۆزىگە زۇلۇم قىلىشقا باشلىغانلىقى ئۈچۈن ئەدەبلەپ ئۇرسا جايىز بولىدۇ. چۈنكى بالىنىڭ بۇ ياشتىكى مەزگىلى تەبىئىيەتتە مەۋجۇد بولغۇچى تەبىئىي فىترەتكە رىئايە قىلىدىغان مەزگىلدۇر، شۇنداقلا رەببىگە بويسۇنۇشنى تەبىئىي قوبۇل قىلغان ھالەتتىكى مەزگىلدۇر. چۈنكى بۇ باسقۇچتا تۇرغان بالىنىڭ قەلبى يارىتىلىشتىكى پاك، گۇناھسىز تەبىئەتتىكى پاك ھالىتىدە بولۇپ ئۇنىڭغا قارىتا شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسى تېخى كۈچلۈك تەسىر قىلمىغان باسقۇچتۇر. ئۇنىڭ ناماز ئوقۇماسلىقى بولسا شەيتاننىڭ ئۇنىڭغا تەدرىجىي يېقىنلاشقانلىقىنىڭ تەسىرىدۇر. بۇنىڭ داۋاسى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەن داۋا بولۇپ بۇ داۋا تايماقتىن ئىبارەتتۇر. بالىنى ئۇرغۇچى بالىنى ئۇرۇشنىڭ سەۋەبىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇنداق بۇيرىغانلىقىنى بالغا چۈشەندۈرۈپ قويۇشى دۇرۇستۇر.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلارنى يەتتە ياشقا كىرگەندە نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگەندىمۇ ئوقۇمسا ئۇرۇڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ياتاقلىرىنى ئايرىۋېتىڭلار» [ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم رىۋايىتى]

شەيخ ۋەلىيۇللاھ ئەددەھلەۋى بۇ ھەدىس ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: بالا ئىككى جەھەتتە بالاغەتكە يېتىدۇ. ئۇنىڭ بىرى روھى جەھەتتىن يەنى بىرى جىسمانىي جەھەتتىدۇر. بالىنىڭ روھى جەھەتتىكى بالاغەتكە يېتىشى بولسا ئەقىل بىلەن ئۆلچىنىدۇ. ئەقىلنىڭ ئاشكارىلىنىشى يەتتە ياشتىن باشلىنىدۇ، بالا يەتتە ياشقا كىرگەندە ئۇنىڭ ئەقىلنىڭ قانداقلىقى ۋە تەرەققىياتى ئوپ - ئوچۇق ئاشكارا بولىدۇ، شۇنداقلا بىر باسقۇچتىن يەنە بىر باسقۇچقا تەرەققىي قىلىدۇ، ئون ياشقا كىرگەندە ئۇنىڭ ئەقىللىق ياكى ئەمەسلىكى، ئەقلىي ئىقتىدارىنىڭ دەرىجىسى تولۇق ئايان بولىدۇ. ئون ياشقا كىرگەن بالىنىڭ مەجەز - خۇلقى نورمال بولسا ئەقلىي ساغلام ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق بالا پايدا - زىيانى بىلىدۇ، تىجارەت ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلاردا ماھارەتكە ئىگە بولالايدۇ، ئەمما ئۇنىڭ جىھاد، قانۇن - نىزام، چەكلىمىلەرنى چۈشىنىپ بىلىشى، جازالاش ۋە ئۇرۇش تاختىكىلىرىنى ئىگەللەش، مەدەنىي ۋە مىللىي سىياسەت ساھالىرىدە ئورۇن ئېلىشى، توغرا يولدا مېڭىشى قاتارلىق ئىقتىدارلىرىنىڭ ھەممىسى ئەقلىي ۋە جىسمانىي ئىقتىدارىنىڭ تەڭ يېتىلىشىگە باغلىق بولۇپ، بۇ بالا ئون بەش ياش ياكى ئۇنىڭدىنمۇ سەل يۇقىرى ياشتا ھەقىقەتلىشىدۇ، بالىنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى بالاغەتكە يېتىشىنىڭ ئالامىتى بولسا ئېھتىلام بولۇش ۋە ئەۋرىتىگە تۈك چىقىشىدۇر.

ناماز بولسا بەندە بىلەن اللە ئارىسىدىكى باغلىغۇچى ۋاستە بولغانلىقى، شۇنداقلا بەندىلىرىنى ئەڭ چوڭقۇر ھالاكەت گىرداۋىغا چۈشۈپ كەتكۈچىلەرنى قۇتقۇزغۇچى ۋاستە بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئادا قىلىش ئەقلىي جەھەتتە بالاغەتكە يېتىشىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى باسقۇچى بولغان يەتتە يېشىدىن باشلاپ بۇيرۇلدى،

نامازنىڭ ئادا قىلىنىشى بالىنىڭ ئىختىيارىدىكى ئىش ئەمەسلىكىنى، ئۇنى ئادا قىلمىسا گۇناھكار بولۇپ جازالىنىدىغانلىقىنى بىلىش باسقۇچىنى يەتتە ياش بىلەن ئون ياشتىن ئىبارەت ئىككى باسقۇچ ئارىسىغا بېكىتتى.

بالىلارنى جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇشقا كۆندۈرۈش

جابر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان: «كىمكى اللہ غا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىدىكەن، مۇساپىر، قۇل، كىچىك بالا (بالاغەتكە يەتمىگەن)، ئايال كىشى ۋە كېسەلدىن باشقىلارغا جۈمە ئوقۇش ۋاجىپ بولىدۇ. كىمكى ئۇنىڭغا پەرۋاسز قاراپ ياكى ئىش ئوقەتلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ تاشلىۋەتسە اللہ ئۇنىڭدىن بەھاجەت بولىدۇ، اللہ تائالا ھەقىقەتەن (بەندىلىرىدىن) بەھاجەتتۇر، ھەمدىگە لايىقتۇر!»

ئىمام كاسانى «بەدائى» دە بۇ ھەدىس ئۈستىدە توختىلىپ: «بۇ يەردە دېيىلگەن كىچىك بالا بولمىسىلا» دېگەنلىكتىن كىچىك بالا ناۋادا جۈمە نامىزىنى ئوقۇسا ئۇنىڭ نامىزى نەفلە ناماز ھېسابىدا بولىدۇ، دېگەن مەنىدەدۇر، دەيدۇ.

بالىنى جۈمە نامىزىغا بېرىشقا ئادەتلەندۈرگەندە تۆۋەندىكىدەك بىر قانچىلىغان پايدىلارنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ.

(1) - جۈمە نامىزىنى ئوقۇشى پەرز بولغىدەك بالاغەت يېشىغا يەتكىچە جۈمە نامىزىغا بېرىشنى ئادىتىگە ئايلاندۇرۇپ بولغان بولىدۇ.

(2) - خۇتبىلاردىكى ۋەز - نەسەپەتلەر بالىغا تەسىر قىلىدۇ، چۈنكى بالىنىڭ ئەسلى تەبىئىيىتى ئىمان ھەققىدىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەرجىمىھالى ھەققىدىكى، اللہ نىڭ بۇيرىغان توسقان ئىشلىرى ھەققىدىكى سۆزلەرنى ئاڭلاشقا ھېرىسمەن كېلىدۇ، شۇڭا خۇتبە ئۇنىڭغا بىر ياخشى دەرس مەيدانى ھېسابلىنىدۇ.

(3) - مۇسۇلمان جەمئىيىتىنى چۈشىنىدۇ ۋە ئۆزۈنىڭ مۇسۇلمان جەمئىيىتىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىدۇ، چۈنكى ئۇ ئاتىسى تونغان كىشىلەرنىمۇ تونۇش پۇرسىتىگە ئېرىشىدۇ.

(4) - جۈمە كۈنىدىكى خۇتبە ئوقۇلغان ۋاقىت دۇئا ئىجابەت بولىدىغان ۋاقىت دېگەن كۆز قاراشقا ئاساسلانغاندا بولسا، بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن زىكىر قىلىنغان دۇئا ئىجابەت بولىدىغان مۇبارەك ۋاقىتقا ھازىر بولغان بولىدۇ.

(5) - بىر جۈمەدىن يەنە بىر جۈمەگىچە بولغان ئارىلىقتا اللہ غا بولغان قۇلچىلىقىنى بىلدۈرۈش ئارقىلىق بەشۋاخ نامازنى ئادا قىلىشقا روھىي ۋە ئىمانىي ئۈزۈك تەييارلايدۇ.

(6) - جۈمە نامىزىغا بېرىش ئارقىلىق مۇسۇلمان ئۈممىتىنىڭ ئالىملىرى ۋە پىشۋالىرىنى تونۇيدۇ، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىسمى ۋە تەقۋالىقى كىچىكلەرنىڭ قەلبىدە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرىدۇ.

(7) - جۈمە نامىزىنى ئوقۇشى بىلەن شۇنداق بىر مۇكەممەل كىشىلىك خاراكتېر يېتىلدۈكى، ئۇنىڭدا ئەقىدىنىڭ كۈچىشىگە سەۋەبكار بولغان ئامىللاردىن باشقا ئىبادەتنىڭ تولۇق ئادا بولۇشى،

ئىجتىمائى ئالاقىنىڭ قويۇق بولۇشى، ئىلىمنىڭ كۆپ بولۇشى، تېنىنىڭ ساغلام بولۇشى، خاراكتېرىنىڭ مۇلايىم ۋە چىقىشقا بولۇشىدەك ئېسىل ئامىللارنىڭ يېتىلىشىگە شەرت - شارائىت ھازىرلىنىدۇ. اللہ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر.

باللارغا كېچىدە ناماز ئوقۇشتا ئۆلگە بولۇش

ساھابىلارنىڭ بالىلىرى بەش ۋاخ نامازنى تولۇق ئادا قىلىشقا ئەھمىيەت بېرىپلا قالماي بەلكى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىلغىنىدەك كېچىدە قوپۇپ ناماز ئوقۇشقىمۇ ئادەتلەنگەن ئىدى. ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئانامنىڭ ھەمىشىسى مەيمۇنە بنتى ئىبنى ھارسەنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالغان ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىدىغان كېچىدە ئۇنىڭ يېنىدا ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇپتەن نامازنى مەسجىدتە ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئۆيىگە كېلىپ تۆت رەكئەت ناماز ئوقۇدى، ئاندىن كېيىن ئۇخلىدى، بىر ئازدىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ: «كىچىك ئۇخلىدى» دېدى، ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىرنەرسە دېدى. ئۇنىڭدىن كېيىن نامازغا تۇردى، مەنمۇ تۇرۇپ ئۇنىڭ سول تەرىپىدە تۇردۇم، ئۇ مېنى ئوڭ تەرىپىدە تۇرغۇزدى، ئۇ ئالدى بىلەن بەش رەكئەت ئوقۇغاندىن كېيىن ئارقىدىن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى، ئاندىن كېيىن يېتىپ ئۇخلىدى، ھەتتا مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدە خورەك تارتقىنى ياكى پۇشۇلدىغىنىنى ئاڭلىدىم، شۇنىڭدىن كېيىن بامدات نامىزىغا چىقتى.

ئىبنى خۇزەيمە سەھىھىسىدە ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: مەن ئانامنىڭ ھەمىشىسى مەيمۇنە بنتى ھارسەنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدىم، مەن ئۇ كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانداق ناماز ئوقۇيدىغانلىقىغا دىققەت قىلدىم، كېچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇش ئۈچۈن تۇردى، مەنمۇ تۇرۇپ سول تەرىپىدە تۇردۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى تۇتۇپ ئوڭ تەرىپىدە تۇرغۇزدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتى، ئۇنىڭدىن دىن ئۆگىنىشىگە بولغان ھېرىسمەنلىكى شۇنچىلىك بولغان بۇ بالىنىڭ ئەينى بىر چاغدا يېشى ناھايىتى كىچىك بىر بالا ئىكەنلىكىگە ھەيران قالمىدىڭىزمۇ، ئۇنىڭ گۈدەكلەرگە خاس شېرىن ئۇيقۇسىدىن ۋاز كېچىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ناماز ئوقۇشقا كەلگەنلىكىگە ئاپىرىن ئوقۇماي تۇرالمىسىز؟ بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىنسانلارنىڭ يولباشچىسى بولغان ھۆرمەتلىك پەيغەمبىرىمىزنىڭ باللارغا ئېھتىمام بېرىپ، ئۇلارغا چوڭلارغا قىلغاندىنمۇ بەكرەك كۈيىنىپ ئۇنى ئوڭ تەرىپىگە تۇرغۇزۇش ئارقىلىق نامازدىكى بىر ئەمەلنىڭ يولىنى ئۆگەتكەنلىكى سىزنى تەسەللىندۈرىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنە شۇنداق گۈزەل خۇلۇق ۋە دىنىغا سادىق بولغان بولۇش خاراكتېرىگە ئىگە ئىنسانكى ئۇ ھەتتا چوڭ - كىچىك، قېرى - ياش، ئەر - ئايال مۇسۇلمانلار بىلەن بىرگە ناماز ئوقۇپ ئۇلارنىڭ نامازلىرىدا ئۆزىدىن ئۆلگە ئېلىۋېلىشىغا ھېرىسمەن ئىدى.

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنەس ۋە ئۇنىڭ ئانىسى ئۆمۈم سەلەمە، ئۆمۈم سەلەمەنىڭ ھەمىشىسى بىلەن بىرلىكتە

ئىدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازغا تۇرۇپ ئەنەسنى ئۆزۈنىڭ ئوڭ تەرىپىدە تۇرغۇزدى، ئۇ ئىككى ئايالنى بولسا ئۆزۈنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇشقا بۇيرىدى. [بۇنى ئىمام شافئىمۇ رىۋايەت قىلغان]

ئىنى زەفەر ئەلمەككى ئىنسان ئەقلىنى تەسىرلەندۈرۈپ لال قىلىدىغان مۇنداق لاتاپەتلىك گۈزەل قىسسەلەردىن بىرنى سۆزلەپ بېرىدۇ: كىچىك بالا ئەبى يەزىد تاففۇر ئىبنى ئىسا ئەلبۇستامنىڭ ئاتىسى بىلەن ئۆتكۈزگەن تۆۋەندىكى سۆھبەتتۇر: مەن ئاڭلىغان رىۋايەتتە ئەبى يەزىد تاففۇر ئىبنى ئىسا ئەلبۇستامى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ اللہ تائالانىڭ: ﴿ئى كىيىمگە يۈگىنىۋالغۇچى (پەيغەمبەر!) كېچىنىڭ ئازغىنىسىدىن باشقىسىدا، يېرىمىدا ياكى يېرىمىدىنمۇ ئازراقدا ياكى يېرىمىدىن كۆپرەكىدە ناماز ئوقۇغىن، قۇرئاننى تەرتىل بىلەن (يەنى دانە - دانە، ئوچۇق) ئوقۇغىن﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى يادلىغاندا ئاتىسىغا: ئى ئاتا! اللہ تائالا بۇ سۆزنى كىمگە قارىتىپ قىلغان؟ دەپ سورىدى، ئاتىسى: ئى ئوغلۇم، بۇ سۆز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قىلىنغان، دېدى. ئوغلۇ: ئى ئاتا! ئۇنداقتا سەن نېمە ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىلغاندەك قىلمايسەن؟ دېدى. ئاتىسى: ئوغلۇم كېچىدە قوپۇپ ناماز ئوقۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خاس قىلىنغان، ئۈممىتى ئۈچۈن پەرز ئەمەس، دېدى. شۇنىڭ بىلەن بالا جىم بولۇپ قالدى. ئاندىن ئۇ: ﴿ئى مۇھەممەد! شۇبھىسىزكى، پەرۋەردىگارنىڭ سېنىڭ ۋە سەن بىلەن بولغانلارنىڭ (يەنى ساھابىلەر) دىن بىر توپ ئادەمنىڭ (تەھەججۇد نامىزى ئۈچۈن) كېچىنىڭ ئۈچتىن ئىككى ھەسسىسىدە، يېرىمىدا ۋە ئۈچتىن بىر ھەسسىسىدە تۇرىدىغانلىقىڭلارنى بىلىدۇ﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتىنى يادلىغاندا ئۇ: ئى ئاتا! مەن كېچىدە تۇرۇپ ناماز ئوقۇيدىغان بىر تۈركۈم كىشىلەر توغرىسىدا ئاڭلاۋاتىمەن، ئۇلار كىملەر؟ دېدى. ئاتىسى: ئوغلۇم! ئۇلار بارلىق ساھابىلاردۇر، دېدى. بالا: ئى ئاتا! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ قىلغان ئىشىنى تەرك ئىتتىشتە نېمە ياخشىلىق بار؟ دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئاتىسى: راست ئېيتىڭ بالام، دېدى. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن ئاتىسى ھەر كېچىدە تۇرۇپ ناماز ئوقۇيدىغان بولدى، بىر كېچىسى ئەبى يەزىد ئۇيغانسى ئاتىسى ناماز ئوقۇۋاتقان ئىكەن، ئۇ: ئى ئاتا! ماڭا تاھارەت ئېلىشنى ئۆگىتىپ قويغىن، مەنمۇ سەن بىلەن ناماز ئوقۇي، دېدى. ئاتىسى: جىم يات! سەن تېخى كىچىك، دېدى. بالا: ئى ئاتا! كىشىلەر قىلغان ئەمەللىرىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن توپ - توپ بولۇپ تارىلىپ كېتىدىغان كۈندە مەن پەرۋەردىگارمغا: ئاتامغا سەن بىلەن ناماز ئوقۇشۇم ئۈچۈن تاھارەت ئېلىشنى ئۆگىتىپ قويغىن، دېسەم ئۇ ئۇنىماي: يات سەن تېخى كىچىك، دېدى، دەمدىمەن؟ سەن مۇشۇنداق دېيىشىمنى ياقىتۇرامسەن؟ دېدى. ئاتىسى: ياق! ئى ئوغلۇم! دەپ ئوغلغا تاھارەت ئېلىشنى ئۆگەتتى، ئاندىن ئۇ بالا ئاتىسى بىلەن كېچىدە ناماز ئوقۇيدىغان بولدى.

بالىلارنى ئىستىخارە نامىزى ئوقۇشقا ئادەتلەندۈرۈش

ئىبنى سۇننى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى ئەنەس! سەن بىر ئىشنى قىلماقچى بولساڭ، ئۇ ئىش ھەققىدە پەرۋەردىگارنىڭغا يەتتە قېتىم ئىستىخارە سالغىن، ئۇنىڭدىن كېيىن قەلبىڭگە نېمە بورۇن كەلسە ئۇنى قىلغىن، شۇبھىسىزكى ياخشىلىق ئۇنىڭدا بولىدۇ.»

بالىلارنى ھېيت نامىزىغا بىللە ئېلىپ بېرىش

(1) سۈرە مۇزەمىل 1 - ، 2 - ئايەتلەر.

(2) سۈرە مۇزەمىل 20 - ئايەت.

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن رىۋايەت قىلىندۇكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ھېيتتا فەزىل ئىبنى ئابباس، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس، ئەلى، جەئفەر، ھەسەن، ھۇسەين، ئوسامە ئىبنى زەيد، زەيد ئىبنى ھارىسە ۋە ئەيمەن ئىبنى ئۆممۇ ئەيمەن قاتارلىقلار يۇقىرى ئاۋاز بىلەن تەكبىر ۋە تەھلىل ئېيتقان ھالدا ناماز ئوقۇيدىغان جايغا قەدەر تۆمۈرچىلەر كۆچىسىدىن مېڭىپ باراتتى. نامازنى ئوقۇپ بولغاندا بولسا تاكى ئۆيلىرىگە يېتىپ بارغۇچە ئاياقچىلار كۆچىسىدىن قايتاتتى. [بۇ ھەدىسنى ئىبنى خۇزەيمە سەھىھىدا رىۋايەت قىلدى].

بالىلار ۋە مەسجىد

بالىنى مەسجىدكە ئېلىپ بېرىش

مەسجىد بولسا ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد مۇسۇلمان يېتىشتۈرىدىغان بىر مەيداندۇر. بۇ شۇنداق بولۇپ كەلدى، كەلگۈسىدەمۇ ھەم شۇنداق بولغۇسى، ئۇ ئۆزىنى ئاللاھ يولىدا ئاتىغان، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە بويسۇنغان مۇسۇلمانلارنىڭ مەركىزىدۇر. ساھابىلارنىڭ بالىلىرى مەسجىدلەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ناماز ئوقۇشنى تولمۇ ياخشى كۆرەتتى. بۇ ھەقتە جابىر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئۆتكۈزگەن بالىلىق دەۋرىنى بىزگە مۇنداق سۆزلەپ بېرىدۇ.

ئىمام مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە جابىر ئىبنى سەمۇرە مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرىنچى ناماز يەنى پىشىن نامىزنى ئوقۇدۇم، كېيىن ئۇ ئائىلىسىنىڭ قېشىغا چىقتى، مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە چىقتىم، ئۇنى ئىككى بالا قارشى ئالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ مەڭزىلىرىنى بىر - بىرلەپ سىلىدى، ئۇ مېنىڭمۇ مەڭزىمنى سىلىدى، مەن ئۇنىڭ قولىنىڭ ئەتىرى كۆپىدىن چىققاندىكى پۇراقلىق، ۋە سوغۇق ئىكەنلىكىنى سەزدىم.

مەسجىدلەرگە ئېلىپ بېرىلىدىغان بالىلار ئۆزىنىڭ ھاجىتىدىن ئۆزى چىقالايدىغان، ئۆستۈپىشىنى كىرەتمەيدىغان، ئائىلىدە ئۆزىنىڭ چوڭ - كىچىك تاھارىتىنى ئۆزى ئادا قىلالايدىغان، غەلۋە قىلمايدىغان، يۈگۈرۈپ ئوينىمايدىغان، ئايىغىنى ئاياق قويۇدىغان يەرگە ئۆزى قويايلىدىغان، نامازدا چوڭلارنى قىستىمايدىغان، نامازنىڭ ئەدەبلىرىگە رىئايە قىلالايدىغان ھالەتتىكى بالىلار بولۇشى كېرەك.

بىر ئادەم ئىمام مالكتىن: بالىنى مەسجىدكە ئېلىپ بارسا بولامدۇ؟ دەپ سورىغاندا ئۇ: ئەدەبلىك بولسا، قالايمىقانچىلىق چىقارمىسا ھېچقىسى يوق، لېكىن ئۆزىنى بىلمەي قالايمىقان قىلسا، مەن بۇنداق بالىلارنى ئەكېلىشىنى ياقتۇرمايمەن، دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا شەپقەت قىلىش يۈزىسىدىن ئىماملارنى نامازلارنى قىسقا ئوقۇشقا بۇيرىغان. بۇ بالىلارنىڭ مەسجىدلەرگە بېرىشىغا ۋە چوڭلار بىلەن ناماز ئوقۇشىغا بولىدىغانلىقىغا دالالەت قىلىدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئوقبە ئىبنى ئەمرىيەلەردى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: پالانى نامازنى بەك

ئۇزارتۇتىدىغان بولغاچقا مەن بامداتقا كېلەلمەيمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ: «ئى ئىنسانلار: ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا كىشىلەرنى بىزار قىلىدىغان كىشىلەر بار، كىمكى كىشىلەرگە ئىمام بولسا نامازنى قىسقا قىلسۇن، چۈنكى ئۇلارنىڭ كەينىدە كىچىك بالىلار، قىرىلار ۋە ھاجەت ئىگىلىرى بار» دېدى، مەن ھېچقاچان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق ئاچچىقلاپ سۆزلىگىنىنى كۆرمىگەن ئىدىم.

بلا مەسجىدكە ناماز كېلىشى ئارقىلىق نامازنىڭ رەكئەت سانىنى ئېنىق ئېسىدە تۇتالايدۇ.

ئىبراھىم ئىبنى سۇۋەيدىتىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: ئەلقەمە بىزگە پىشىن نامىزدا ئىمام بولۇپ بەش رەكئەت ئوقۇدى، ئۇ سالام بەرگەندە جامائەت: ئى ئەبا شۇبەل! بەش رەكئەت ئوقۇدۇڭ، دېدى. ئۇ: ياق! ئۇنداق قىلىمىدىم، دېدى. جامائەت بولسا: شۇنداق قىلىدۇڭ، دېدى. مەن كىچىك بالا بولغانلىقىم ئۈچۈن نامازدا سەپنىڭ ئارقىسىدا تۇرغان ئىدىم، مەن: توغرا! بەش رەكئەت ئوقۇدۇڭ، دېدىم. ئۇ: سەنمۇ شۇنداق دەمسەن؟ دېدى. مەن: ھەئە، دېدىم. شۇنىڭ بىلەن قىبلىگە ئالدىنى قىلىپ ئىككى سەجدە قىلغاندىن كېيىن سالام بەردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئابدۇللاھ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە ناماز ئوقۇپ بەرگەندە بەش رەكئەت ئوقۇغان ئىدى، جامائەت ئارىسىدا غۇل - غۇلا قوزغالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرگە نېمە بولدى؟» دېدى. بىز: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى! ناماز زىيادە قىلىندىمۇ؟ دەپ سورىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق!» دېدى. جامائەت: نامازنى بەش رەكئەت ئوقۇدۇڭ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىبلىگە ئالدىنى قىلىپ ئىككى سەجدە قىلغاندىن كېيىن سالام بېرىپ بولۇپ: «مەنمۇ بىر ئىنسان، سىلەر ئۇنۇتقاندەك مەنمۇ ئۇنۇتمەن» دېگەن ئىدى، دېدى.

سوئال: بالىلار جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇغاندا ئۇلار سەپتە قانداق تۇرىدۇ؟

جاۋاب: ئابدۇللاھ ئىبنى غەنەمدىن ئەبى ماللىك ئەلئەشەرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام توغرىلىق قىلغان ھەدىسىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۆت رەكەتنىڭ ھەممىسىدە قىيام ۋە قىرائەتنى باراۋەر قىلاتتى ۋە نامازغا ئۆلگەرلىمىگەنلەرنىڭ يېتىشىۋېلىشى ئۈچۈن ئەۋۋەلقى رەكئەتنى ئۇزۇنراق ئوقۇيتتى، سەپتە ئەرلەرنى ئالدىغا، بالىلارنى ئۇلارنىڭ ئارقىسىغا ۋە ئاياللارنى بالىلارنىڭ ئارقىسىغا تېزاتتى.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ قىلغان رىۋايىتىدە ئابدۇللاھ ئىبنى غەنەمى: مەن سىلەرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىزنى سۆزلەپ بىرەيمۇ؟ ئۇ نامازغا تۇردى، ئەرلەرنى سەپكە تېزدى، بالىلارنى ئۇلارنىڭ كەينىگە تېزدى، كېيىن ئۇلارغا ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇدى، دېگەندىن كېيىن ئۇنىڭ نامىزنى زىكىر قىلدى.

ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى ئۇ: مەن ۋە بىر يېتىم بالا ئۆيىمىزدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئارقىدا تۇرۇپ ناماز ئوقۇغان ئىدۇق، بىزنىڭ ئارقىمىزدا ئانام ۋە ئۆمۈم سەلىم تۇرغان ئىدى، دېگەن [ئىمام بۇخارى رىۋايىتى]

ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ماڭا (نامازدا) بالاغەتكە يەتكەنلەر ۋە ئاقىل بولغانلار يېقىن تۇرسۇن، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىن

كچىكلەر، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىنمۇ كىچىكلەر تۇرسۇن، سەپتە قالايماقان تۇرماڭلار، قەلبىڭلار قالايمىقان بولۇپ كېتىدۇ، بازارلاردا غەۋغا قىلىشتىن ساقلىنىڭلار!» [بۇنى ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ناماز ئوقۇغان ئىدىم، ئاتىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىزنىڭ كەينىمىزدە ئىدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يان تەرىپىدە تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن ناماز ئوقۇيتتىم. [ئىبنى خۇزەيمە رىۋايەت قىلغان]

بالىنىڭ دىلىنى مەسجىدكە باغلاش

بالىنىڭ دىلىنى مەسجىدكە باغلاش بولسا بالىلارنى بۇزغۇنچى ئازغۇنلارنىڭ ئازدۇرۇش مېكرىلىرىدىن قۇتقۇزىدىغان بەدەلسىز بىر ئۇسۇلدىكى نەزەرىيەدۇر.

بۇ نەزەرىيەنىڭ توغرىلىقىنى تارىخ بىزگە ناھايىتى ياخشى ئىسپاتلاپ بەرگەن. ھەممىمىزنىڭ ئېسىدە بولسا كېرەك، تونۇس دۆلىتى ۋە شىمالىي ئافرىقىنىڭ قالغان رايونلىرى بۇرۇن ئىلاھلىق داۋاسى قىلغان ھاكىمىيەتنىڭ ئەڭ مۇستەبىتلىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولۇپ ناۋادا ئۇلار غالىپ كەلگىنىدە پۈتكۈل ئىسلام دىيارلىرى خارابىلىققا ئايلانغان بولاتتى. لېكىن، اللە تائالا بۇ مۇسەبەتلەرنى يېڭىش ئۈچۈن 413 - يىلى ۋاپات بولغان ئۇلۇغ تەرىپىيە پىشۋاسى مەھرەز ئىبنى خەلەفى ئەسسىدىقنى مۇيەسسەر قىلدى، ئۇنىڭ تەلىمى غايىسى ھەرگىزمۇ پەقەت بالىلارنى ئەدەبلەش ئۈچۈن ئېلىپ بارىدىغان تەربىيەلەش ئۇسۇلى بولماستىن بەلكى يىراققا نەزەر سالغان، بالىلارنى ھەقىقىي مۇسۇلمان قىلىپ يېتىشتۈرۈپ چىقىشنى ئاساسىي نىشان قىلغان ھەقىقىي سالىھلارنىڭ تەربىيىسى ئىدى. ئۇنىڭ تەربىيىسىنىڭ ھەقىقەتەنمۇ بالىلارغا ئىسلامنى سۆيىدۈرۈشنى مەقسەت قىلغان تەربىيە ئىكەنلىكىنى ئەبۇ ئابدۇللاھ مۇھەممەد ئىبنى ئەبى زەيد ئەلقەيرىۋانى ئۆزىنىڭ "اللە تائالا ئىسلامغا ئومۇمىي يۈزلۈك مەنپەئەت قىلىشقا مۇۋەپپەق قىلغان ئىبنى ئەبى زەيد ئەلقەيرىۋانى رىسالسى" دېگەن مەشھۇر رىسالسىدە ئىشارەت قىلغان ئىدى. ئۇ رىسالنىڭ بېشىدا مۇنداق دېگەن ئىدى:

اللە تائالا بىزلەرگە ۋە سىزلەرگە ئۆزىنىڭ ئامانەتلىرىگە رىئايە قىلىشقا ۋە ئۇنىڭ شەرىئەتلىرىدىن بىزگە تاپشۇرغاننى مۇھافىزەت قىلىشتا ياردەمچى بولسۇن! سىز مەندىن، دىيانەت ئىشلىرىنىڭ ۋاجىپلىرىنى تىللار سۆزلەيدىغان، دىللار ئېتىقاد قىلىدىغان، ئەزالار ئەمەل قىلىدىغان ۋە ئۇلاردىن ۋاجىپلارغا ئالاقىسى بولغانلىرىنى خۇددى سىز ئۇلارغا قۇرئان ئۆگەتكىنىڭىزدەك ئۆگەتتىشىڭىزدىكى ھېرىسمەنلىكىڭىزنى ۋە ئۇلارنىڭ دىللىرىغا اللە نىڭ دىنى ۋە شەرىئەتلىرىدىن ئۇلارغا بەرىكەت ۋە ئاقىۋىتى ئۈمىدلىك بولغانلارنى سېلىش ئىشىڭىز ھەققىدە قىسقىچە بىر جۈملە سۆز يېزىشىمنى تەلەپ قىلىدىڭىز. مەن بۇ خېتىمدا سىزگە جاۋاب بېرەي، اللە دىننى تەلىم بەرگەننىڭ ساۋابىنى سىزگە ۋە ماڭا ئاتا قىلغاي!

بىلىڭكى، دىللارنىڭ ئەڭ ياخشى ۋە ئۇلارنىڭ ياخشىلىققا ئەڭ مۇناسىپى ۋە لايىقى ياخشىلىقتىن بۇرۇن يامانلىق ئورۇن ئالمىغىنىدۇر. نەسەھەت قىلغۇچىلار ۋە ساۋابقا رىغبەتلەندۈرگۈچىلەرنىڭ رىغبىتى ئەسلى ياخشىلىقنىڭ مۆمىنلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ دىلىدا ئورۇن ئېلىشى، شەرىئەتنىڭ مەنىلىرىنى ئۇلارغا ئۇلار رازى بولغىدەك دەرىجىدە بايان قىلىپ بېرىش ئىدى.

بالىلارنى مەسجىدكە تەربىيەلەش خۇددى شەيخ ئەنۋەر ئەلكەشمىرى دېگەندەك ھەقىسىز بولۇشنىڭ جايىز ئىكەنلىكىنى بىلسەك، ئەگەر ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنى ئۇنىڭدىن سوۋۇتماي، قىزىقتۇرسا ئۇلارنى

يامان كۆرسەتمەي ياخشى كۆرسەتسە، خارلىماي ئۇلارنى رىغبەتلەندۈرسە ئۇ ساھابە ۋە سەلەپلەرنىڭ ئەۋلادىنىڭ ئوخشىشىنى يېتىشتۈرۈپ چىقىرىشقا قادىردۇر.

شۇنىڭدەك چوڭلار مەسجىدكە كەلگەن بالىلارغا قارىتا ئۆزلىرىنىڭ رولىنى چۈشىنىپ ئۇلارغا چىرايلىق نەسىھەت قىلىشى، ئۇلارغا ئوچۇق - يورۇق، مېھرىبانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشى، ئۇلارغا قانات يېيىشى، ئۇلارنىڭ مەسجىدكە يەنە كېلىشى، مەسجىدتە دەرس ئېلىشلىرى ئۈچۈن ئۇلارغا كەمتەر، سەمىمىي بولۇپ، ئۇلارنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ئۇلارغا بىلدۈرۈشى لازىم. شۇنداق قىلغاندىلا مەسجىدتە مۇسۇلمانلارنىڭ ئەڭ تەقۋا ئەۋلادلىرىنى، ئەڭ مۇنەۋۋەر ئىزباسارلارنى يېتىشتۈرۈپ چىقىشقا بولىدۇ. كۆپ ساندىكى ياشانغان كىشىلەر مەسجىدكە كەلگەن كىچىكلەرگە ۋارقىراش، ئۇلارنى مەسجىدەردىن ھەيدەش، ئۇلارنىڭ دىلىغا ئازار بېرىش ئارقىلىق كىچىكلەرنىڭ مەسجىدتىن بىزار بولۇشىغا سەۋەبكار بولماقتا. بۇ ئىسلام ئۆمىتى ئۈچۈن بىر مۇسەبەتتۇر. مەسجىدنىڭ ئىماملىرى بۇنداق كىشىلەرگە نەسىھەت قىلىشى، ھەممە كىشىلەرنىڭ بالىلارنى مەسجىدكە قىزىقتۇرۇشقا ھېرىسمەن بولۇشى لازىم.

روزا

روزا تۇتۇش بولسا ماددىي ۋە مەنئىي جەھەتتىن ئېلىپ بېرىلىدىغان ئىبادەتتۇر. بالىلار روزا تۇتۇش ئارقىلىق اللە تائالاغا ئىخلاس قىلىشنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى چېنىقىشىنى بېشىدىن كەچۈرىدۇ. بالا قورسىقى ئاچ تۇرسىمۇ تاماقتىن يىراق بولۇش، ئۇسسسىمۇ ئۇسۇلۇقتىن يىراق بولۇشتەك روھى ئىرادىسىنى چېنىقتۇرۇشنى قوبۇل قىلىپ، سەۋرى قىلىشنى ئۆگىنىدۇ. جاپاغا چىداشقا ئادەتلىنىدۇ. ساھابىلارمۇ بالىلىرىنى روزا تۇتۇشقا ئادەتلەندۈرگەن ئىدى. ئىمام بۇخارى سەھىھۇلبۇخارىدا «بالىلارنىڭ روزىسى» دېگەن ماۋزۇدا بىر باب ئاجراتقان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ رامىزاندا روزا تۇتمىغان نەشۋان ئىسىملىك بىرىگە: ساڭا ۋاي! بالىلىرىمىز روزا تۇتۇۋاتقان تۇرسا، سەن نېمە ئۈچۈن روزا بۇرسەن؟ دەپ ئۇنى ئۇرغانلىقى بايان قىلىنغان.

ھافىز ئىبنى ھەجەر بۇ ھەدىس ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئىمام بۇخارىنىڭ «بالىلارنىڭ روزىسى» دېگەن سۆزى شەرئى نوقتىدىن ئېيتقاندا بالىلار روزا تۇتامدۇ ياكى تۇتامدۇ، دېگەنلىكىنى ئىپادىلەيدۇ. كۆپ ساندىكى ئالىملار: بالىلار بالاغەتكە يەتمىگەچە ئۇلارغا روزا ۋاجىپ بولمايدۇ، دەيدۇ. سەلەپ ئۆلۈملىرىدىن ئىبنى سىرىن، زۇھرى ۋە شافىئى قاتارلىق بىر بۆلۈك ئالىملار: ئۇلارنى مەشىق قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلار تاقەت قىلالايدىغانلا بولسا روزا تۇتۇشقا بۇيرۇش لازىم، دەيدۇ. بۇ ئالىملار بالىلارنىڭ مەشىق قىلىش ئورنىدا تۇتىدىغان روزىنى بالىلارنىڭ نامازغا بۇيرۇلغان يېشى يەنى يەتتە يېشى بىلەن ئون ياش ئارىلىقىدا، دېدى. ئىسھاق ئىبنى راھاۋىيە ئون ئىككى ياش، دېدى. ئىمام ئەھمەد ئون ياش، دېدى. ئىمام ئەۋزائى: بالا ئۈچ كۈن ئارقا - ئارقىدىن روزا تۇتالسا ۋە ئاجىزلاپ كەتمىسلا روزا تۇتۇشقا مەجبۇرلىنىدۇ، دەيدۇ. بىرىنچى جۇمھۇر ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا مالىكىيە مەزھىبىدە مەشھۇر بولغىنى: روزا كىچىكلەرگە ۋاجىپ ئەمەستۇر. ئىمام بۇخارى بۇ بابنىڭ باش قىسمىدا ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ھەدىسىنى كەلتۈرۈپ تولىمۇ ياخشى قىلغان، چۈنكى، ھەدىسلەرنىڭ بىر -

بىرىگە زىتلىقنى داۋا قىلىشنىڭ ئەڭ چوڭ تايانچىسى ئەھلى مەدىنىنىڭ ئۇنىڭغا خىلاپ ئەمەل قىلغانلىقىمىنى كۆرسىتىشتۇر. باشقا زامانلاردا قىلىنغان ئەمەللەر دەلىل قىلىنىش جەھەتتە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ زامانىسىدىكى ۋاقتىدا قىلىنغان ئەمەلدەك كۈچلۈك بولالمايدۇ، چۈنكى ئۆمەر خەلىپىلىك قىلىۋاتقان مەزگىلدە ساھابىلارنىڭ ئەمەللىرى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. ئۇ رامزاندا روزىسىنى بۇزغۇچى بىرىگە: بالىلىرىمىز روزا تۇتۇشقا تاقەت قىلالىغان يەردە سەن قانداقمۇ روزىنى بۇزىسەن؟ دېگەن. ئىبنى مەجۇسنىڭ مالىكىلەردىن: بالا روزا تۇتۇشقا تاقەت قىلالسا ئۇنى روزا تۇتۇشقا مەجبۇرلاڭلار، ئۆزىسىز روزىسىنى بۇزسا ئۇنىڭغا قازاسى كېلىدۇ، دېگەنلىكىنى نەقىل قىلىشى تولىمۇ غەلىتە بىر ئىشئۇر.

ساھابىلار بالىلىرىنىڭ روزا تۇتۇشقا كۆڭۈل بۆلگەنلىكى سەۋەبىدىن بالىلارنىڭ كۈنىنىڭ ئۇزاقلىقىنى ھېس قىلمىسۇن ۋە مەشغۇل بولسۇن ئۈچۈن ئۇلارنى ئوينىتاتتى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم رۇبەيئە بىنتى مۇنەۋۋەز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشۇرا كۈنىنىڭ ئەتىگىنى ئەنسا رىلارنىڭ يېزىلىرىغا: «كىمكى روزا تۇتقان بولسا روزىسىنى تاماملىسۇن، كىمكى روزا تۇتمىغان بولسا، ھازىردىن باشلاپ روزا تۇتۇۋالسۇن!» دەپ ئوقۇتۇشقا ئادەم ئەۋەتتى، بىز شۇنىڭدىن كېيىن روزا تۇتىدىغان بولۇپ كىچىك بالىلىرىمىزنىمۇ روزا تۇتقۇزىدىغان بولدۇق. مەسجىدلەرگە بارا تۇتۇق، روزا تۇتقان بالىلىرىمىز ئىفتار ۋاقتى بولغىچە يىغىلسا يۇڭدىن توقۇلغان نەرسىلەردە ئويۇنچۇق ياساپ بېرەتتۇق.

ھافىز ئىبنى ھەجەر بۇ ھەدىسنىڭ مەنىسى توغرىسىدا توختىلىپ: بۇ ھەدىس بالىلارنى چېنىقتۇرۇشنىڭ جايىزلىقىنى كۆرسىتىدۇ، چۈنكى ھەدىستە تىلغا ئېلىنغان ئۇ بالىلار مەسئۇلىيەت ئىگىسى بولغان بالىلار ئەمەس، ئۇلارنى پەقەت روزا تۇتۇشقا كۆندۈرۈش ئۈچۈنلا شۇنداق قىلىشقا، دەيدۇ.

ساھابە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملار دۇئا ئىجابەت بولىدىغان مۇبارەك ۋاقت بولغان ئىفتار ۋاقتىدا بالىلىرىنى يىغىپ دۇئانىڭ قوبۇل بولۇشىنى ئۈمىد قىلىپ اللە غا دۇئا قىلاتتى.

ئەبۇ داۋۇد تايالىسى ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «روزا تۇتقۇچىنىڭ ئىفتار ۋاقتىدا قىلغان دۇئاسى ئىجابەتتۇر» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. شۇڭا ئابدۇللاھ ئىفتار قىلغاندا ئايالى ۋە بالىسىنى چاقىرىپ دۇئا قىلاتتى. ئەقىللىق بالىلار رامزاننىڭ ئاخىرقى ئون كۈنىنى ئېتىكاپ بىلەن ئۆتكۈزىدۇ. چۈنكى ئىتىكاپتا ئولتۇرۇش بالاغەتكە يەتكەن بولۇشىنى تەلەپ قىلمايدۇ، چۈنكى بالىلارمۇ ئىبادەت قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە، ئىمام كاسانىنىڭ «بەدائى» دېگەن كىتابىدا بايان قىلىنغاندەك كىچىك بالا نەفلە ئىبادەتلەرنى قىلسا ساۋاب ئالغىنىدەك ئىتىكاپتا ئولتۇرسىمۇ ساۋاب ئالىدۇ.

ھافىز ئىبنى ھەجەرنىڭ دېيىشىچە ئىبنى بەتتال مۇنداق دېگەن: پەتۋا ئىماملىرىنىڭ ھەممىسى ھەجنىڭ بالاغەتكە يەتمىگەن بالىدىن ساقىت بولىدىغانلىقى، ناۋادا ھەج قىلسا ئۇلار ئۈچۈن نەفلە ئىبادەت ھېسابلىنىدىغانلىقى ھەققىدە بىر پىكىرگە كەلدى.

ھەجمۇ خۇددى روزا ۋە نامازلارغا ئوخشاشلا بالىنى اللە تائالانىڭ ئىبادىتىگە كۆندۈرىدىغان، ئىبادەتتە ئىخلاسمەن، سەۋرچان بولىدىغان قىلىپ چېنىقتۇرىدۇ. كىچىكىدىن بۇ خىل ئىبادەتلەر بىلەن چېنىقتۇرۇلغان بالىلار ئۈچۈن ئۇلار كەلگۈسىدە قىلىشى بۇيرۇلغان پەرز، ۋاجىپ ئەمەللىرىنى ئادا قىلىش ئادەتتىكى ئاسان ئىش ھېسابلىنىدۇ.

ھەج ئىبادىتى ئىبادەتنىڭ بارلىق ھۇزۇرلىرى شۇنداقلا پۈتكۈل مۇشەققەتلىرى توپلانغان بىر ئىبادەتتۇر. ئەگەر بالا ھەج قىلسا كەلگۈسىدە اللە غا ئىتائەت قىلىش بىلەن ياشايدىغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن بىر ئېشەككە مىنىپ يېتىپ كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مىنادا ئالدىدا ھېچ بىر توساق يوق ھالىتىدە كىشىلەر بىلەن ناماز ئوقۇۋاتقان ئىكەن، مەن سەپلەرنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ ئېشەكتىن چۈشتۈم - دە، ئىشەكنى ئوتلاشقا قويۇپ بېرىپ سەپكە كىرىپ ناماز ئوقۇدۇم، ئۇ چاغلاردا مەن بالاغەتكە يېتىۋاتقان ۋاقىتتىم ئىدى، ھېچكىم ماڭا بىرەر توسقۇنلۇق سۆزى قىلمىدى.

ئۇسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەرەفاتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغغا مىنگىشىۋالغان ئىدىم. [ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلغان]

ئىسلامدىكى بۇ ھەج بالىلار بالاغەتكە يەتكەندە ئاندىن ئۇلارغا پەرز بولىدۇ، ئۇنىڭدىن بۇرۇن ھەج ئۇلارغا پەرز ئەمەستۇر. ھەرقانداق بىر پەرز ئىبادەتلەر بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلار ئۈچۈن پەرز ئەمەستۇر، ئەگەر بالىلار قىلسا ئۇلار ئۈچۈن نەفلە ئىبادەت ھېسابلىنىدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ھەر بىر بالا بالاغەتكە يېتىشتىن بۇرۇن ئون قېتىم ھەج قىلسىمۇ، لېكىن بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ھەج قىلىش پەرز بولىدۇ.»

ھاكىم مۇستەدرىكىدە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالا ھەج قىلسا بۇ ھەج ئۇنىڭ بالاغەتكە يەتكىچىلىك ۋاقتىغىچە ھېساب بولىدۇ، بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭغا قايتا بىر قېتىم ھەج قىلىش پەرز بولىدۇ.»

ئەلخەتەيب تارىخ كىتابىدا ۋە "زىيا ئەلمەقدىسى مۇختارە" دېگەن كىتابىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەرقانداق بىر بالا ھەج قىلسا، كېيىن بالاغەتكە يەتسە ئۇنىڭ يەنە باشقىدىن ھەج قىلىشى لازىم.»

ئىبنى ئەدى "كامىل" دېگەن كىتابىدا ۋە بەيھەقى "جەمئىل جاۋامىئە" دېگەن كىتابىدا جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالا ھەج قىلسا بالاغەتكە يەتكەندە يول تاپالسىلا ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەج قىلىش پەرز بولىدۇ» دېگەن.

بالىلار ھەج پائالىيەتلىرىنى قىلىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا تەسىرلىك سۆزلىرى، مېھرىبان مۇئامىلىسى بىلەن تەلىم بېرىپ يول كۆرسىتىدۇ ۋە ئۇلارغا ئەرەفات كۈنىنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەيدۇ.

ئىمام ئەھمەد مۇسەنەددە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى بۇرادىرىمنىڭ ئوغلى! شۇبھىسىزكى، بۇ كۈندە (يەنى ئەرەفات كۈنىدە) كىمكى قۇلقى، كۆزى ۋە تىلىغا ئىگە بولالسا ئۇنىڭ گۇناھلىرى مەغپىرەت قىلىندۇ» دېگەن.

بەيھەقنىڭ «ئىماننىڭ قىسىملىرى» دېگەن بابىدىكى رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى بۇرادىرىمنىڭ ئوغلى! شۇبھىسىزكى، بۇ كۈندە كىمكى كۆزىگە قاراش ھەق بولمىغان نەرسىدە ئىگە بولالسا، قۇلقىغا ئاڭلاش ھەق بولمىغان نەرسىدە ئىگە بولالسا، تىلىغا سۆزلەشكە ھەق بولمىغان نەرسىدە ئىگە بولالسا ئۇ كىشىگە مەغپىرەت قىلىندۇ» دېگەن. يەنى ئەرەفات كۈنىدە قايسى بىر ئادەم ھەق بولمىغان ئىشلاردىن كۆزنى، قۇلقىنى ۋە تىلىنى ساقلىسا ئۇنىڭ گۇناھلىرى مەغپىرەت قىلىندۇ. بالىنىڭ ھەجنىڭ فىقھى ھۆكۈملىرى:

1 - ھەنەفىي مەزھەبىنىڭ ئىماملىرىدىن بولغان ئىمام ئەلكاسانى «بەدائى» دا مۇنداق دەيدۇ: بالاغەتكە يەتمىگەن بىر بالا ئەرەفاتتا تۇرۇشتىن بۇرۇن بالاغەتكە يەتكەن بولسا ۋە شۇ ئېھرامى بىلەن ھەج پائالىيەتلىرىنى داۋاملاشتۇرسا ھەنەفىي مەزھەبىنىڭ قارشى بويىچە يەنىلا نەفلە ھەج قىلغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شافىئىي مەزھەبىنىڭ قارشىدا بۇ بالا ھەجنى ئادا قىلغان بولىدۇ. ئەمما بالاغەتكە يېتىپ بولۇپ ئەرەفاتتا تۇرسا ۋە ئۇ ھەجنىڭ باشقا شەرتلىرىنى ئورۇندىغان بولسا، لېكىن بۇ ھەجىدە نەفلە ھەجنى نىيەت قىلغان بولسا بۇ ھەج نەفلە ھەج ھېسابلىنىدۇ، بۇمۇ ھەنەفىي مەزھەبىنىڭ قارشىدۇر. شافىئىي مەزھەبىنىڭ قارشىچە بۇ بالا شۇنداق نىيەت قىلغان تەقدىردىمۇ يەنىلا پەرز ھەجنى ئادا قىلغان بولىدۇ. ئەرەفاتتا تۇرۇشتىن ئىلگىرى بالاغەتكە يەتكەن بالا باشتا باغلىغان ئېھرامىنى قايتىدىن يەڭگۈشلىسە، تەلىبىيە ئېيتىپ پەرز ھەجنىڭ نىيىتىنى قىلسا، ئاندىن ئەرەفاتتا تۇرسا، زىيارەت تاۋىپىنى قىلسا بۇنىڭدا ئۇنىڭ ھەجنىڭ پەرز ھەج ھېسابلىنىشىدا ھېچقانداق بىر ئىختىلاپ پىكرى يوقتۇر.

2 - ئىمام شافىئى ھەج پائالىيەتلىرى توغرىسىدىكى بابىدا مۇنداق دەيدۇ: اللہ تائالا ئۆزىنىڭ كەرەملىك پەزىلىتى بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئەمەللىرىگە ھەسسىلەپ ساۋاب بېرىدۇ، مۇئىمىنلەرگە ئەۋلادلىرىنى ئۇلارغا ئەگەشتۈرۈشى ۋە ئەمەللىرىنى ئۇلارغا تەۋە قىلىشى بىلەن ھەسسىلەندۈرۈپ بەردى. اللہ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۆزلىرى ئىمان ئېيتقان، ئەۋلادلىرىمۇ ئەگىشىپ ئىمان ئېيتقانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۇلار بىلەن تەڭ دەرىجىدە قىلىمىز، ئۇلارنىڭ (ياخشى) ئەمەللىرىدىن قىلچىمۇ كېمەيتىۋەتمەيمىز، ھەر ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا مەسئۇلدۇر»⁽¹⁾ ئەۋلادلارغا ئاتا - ئانا بولغۇچىنىڭ سەۋەبى بىلەن جەننەتكە كىرگۈزۈش بىلەن نېمەت قىلغىنىدەك ئۇلارنىڭ ھەجىدە قىلغان ياخشىلىقىنىمۇ ئەۋلادلىرىغىمۇ تەۋە قىلىش نېمەتلەندۈرىدۇ، گەرچە ھەج پەرز بولمىغان تەقدىردىمۇ يەنىلا شۇنداق بولىدۇ.

ساھابىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ھەج قىلىشىغا دائىر مىساللار

ئىمام مۇسلىم، مالىك، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى قاتارلىقلار ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنە مۇنەۋۋەرگە يېقىن رەۋھائى دېگەن بىر جايدا بىر توپ ئادەملەر بىلەن ئۇچراشتى ۋە ئۇلاردىن: «سىلەر كىم بولىسىلەر؟» دەپ سورىدى، ئۇلار: بىز مۇسۇلمانلار بولىمىز، سەن كىم بولىسەن؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللہ نىڭ

(1) سۈرە تۇر 20 - ئايەت.

پەيغەمبىرى!» دېدى. ئۇ كىشىلەر ئارىسىدىن بىر ئايال بىر بالىنى كۆتۈرۈپ: بۇنىڭغا ھەج بارمۇ؟ (يەنى ئۇ ھەج قىلسا بولامدۇ؟) دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە! ساۋابى ساڭا بولىدۇ» دېدى.

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە تىرمىزى قاتارلىقلار سابىت ئىبنى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: مەن يەتتە ياش ۋاقتىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ۋىدا ھەجنى بىللە قىلغان ئىدىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى.

نەسەئى ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: «ھەج ۋە ئۆمرە قىلىش، قېرى ئادەم، كىچىك بالا، ئاجىز ئادەم ۋە ئايال كىشى ئۈچۈن جىھادتۇر.»

ئىبنى سۇننى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەن ھەج قىلىشنى خالايمەن، دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن ماڭدى ۋە ئۇنىڭغا: «ئى بالا! اللە ساڭا تەقۋالىقنى زىيادە قىلسۇن! سېنى ياخشىلىققا يۈزلەندۈرسۇن ۋە سېنى غەمدىن خالاس قىلسۇن!» دېدى. بالا بۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا جاۋاب قايتۇرغانىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا يەنە: «ئى بالا! اللە ھەجنىڭنى قوبۇل قىلسۇن! گۇناھىڭنى مەغپىرەت قىلسۇن، سېنى ياخشىلىققا يۈزلەندۈرسۇن ۋە سېنى غەمدىن ساقلىسۇن!» دېدى.

بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ دەلىللىدۇر، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن بىللە مېڭىش بىلەن بىرگە يەنە ئۇنىڭغا ياخشى دۇئا قىلدى.

سوئال: بالىلار ھەج پائالىيىتىدە خاتالىق ئۆتكەنسە ئۇنىڭغا كەففارەت كېلەمدۇ؟

جاۋاب: يەھيا ئىبنى مۇھەممەد مۇنداق دەيدۇ: ئەبۇ ھەنىئە ۋە ئۇنىڭ پىكىرى ھېمايىچىلىرىنىڭ قارىشىدا بالا ئېھرامدا قىلىش چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلسا، ئۇنىڭغا ھەقىقىي تۈردە كەففارەت كەلمەيدۇ، بۇ ئۇنىڭغا قىلىنغان شەپقەتتىندۇر. ھەمدە ئۇنىڭ خاتالىقى ئۇنىڭ قىلغان ھەجنى بېكارمۇ قىلىۋەتمەيدۇ.

زاكات

ئەبۇ داۋۇد ئەمرى ئىبنى شۇئەيبىنىڭ ئاتىسىدىن ۋە ئۇ ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ ئاتىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلدى: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۇ ئايالنىڭ قېشىدا بىر قىز بار ئىدى، قىزىنىڭ بىلىكىدە توم ئىككى ئالتۇن بىلە يۈك بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ زاكىتىنى بېرەمسىز؟» دېدى. ئۇ ئايال: ياق! دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئىككىسىنىڭ سەۋەبى بىلەن اللە تائالا قىيامەت كۈنى ئوتتىن ئىككى بىلە يۈك كەيدۈرۈشنى ياخشى كۆرەمسىز؟» دېدى. ئۇ ئايال ئۇ ئىككى بىلە يۈكنى چىقىرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويدى ۋە: اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى ئۈچۈن! دېدى.

فىتىرى - زاكات

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، مالىك، نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فىتىرى - زاكاتنى قۇل، ھۆر ۋە چوڭ - كىچىك ھەممىسىگە خورمىدىن ياكى ئارپىدىن بىر ئۆلچەك (2.176 كىلوگرام) پەرز قىلىپ بېكىتكەندى.

يۇقىرىقى مىسال ۋە ھەدىسلەرنىڭ مەزمونىدىن زاكاتتىن ئىبارەت بۇ ئىبادەتنىڭ بالىلار ئۈچۈن نەفلە ئىبادەت ھېسابلىنىشىدىن بەلكى پەرز ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ، بۇ يەنە ئىسلام دىنىنىڭ ماللارنى زاكاتتىن ئايرىش ئارقىلىق پاكلاشقا نەقەدەر ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. بۇ ھەقتە اللە تائالا يەنە مۇنداق دېدى: ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۇلارنىڭ ماللىرىنىڭ بىر قىسمىنى سەدىقە ھېسابدا ئالغىنىكى، ئۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى گۇناھلىرىدىن پاكلىغايىسەن ۋە (ياخشىلىقلىرىنى) كۆپەيتكەيسەن⁽¹⁾.

(1) سۇرە تەۋبە 103 - ئايەت.

ئۇچىنچى بۆلۈم

ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئۆگىتىش

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر قانچە بالىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۇلارغا سالام قىلغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇنداق قىلغان، دېگەن ئىدى.

كىرىش سۆز

ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ئۆگىتىش ئۇسۇللىرى

بالىنى چوڭلارنىڭ سورۇنلىرىغا ئېلىپ بېرىش

بالىلارنى ئىش بېجىرىپ كېلىشكە ئەۋەتىش

بالىلارنى سالام بېرىشتىن ئىبارەت سۈننەتكە كۆندۈرۈش

بالىلار ئاغرىپ قالغاندا ئۇلارنى يوقلاش

بالىلارغا بالىلاردىن دوست تۇتۇپ بېرىش

بالىلارنى سودا - سېتىققا كۆندۈرۈش

بالىلارنىڭ شەرىئەتكە ئۇيغۇن كېلىدىغان مۇراسىملەرگە قاتناشتۇرۇش

بالىلارنى سالمۇ ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ۋە يېقىنلىرىنىڭ ئۆيىدە قوندۇرۇش

خاتىمە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن بولغان ئىجتىمائىي ئالاقىسىدىن

ئەمەلىي مىساللار

كىرىش سۆز

بالىنى پائالىيەتچان، چىقىشقا قىلىپ يېتىلدۈرۈش بولسا بالىنىڭ كىشىلىك شەخسىيەتنى يېتىلدۈرۈش، ئۇنىڭ دوستلىرى، ئۆزىدىن چوڭلار ۋە تەڭتۇشلىرى بىلەن ئارىلىشىپ ياشاش مۇھىمىنى يارىتىش، بالىنىڭ قورقۇمچان، خىجىلچان، جۈرئەتسىز بولۇپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش، گەپ - سۆزدە، ئىش - ھەرىكەتتە ئەدەبلىك بولغان، ئېلىم - بېرىم، ئىشلىرىدا دادىل بولغان، جەمئىيەتنىڭ ئىچىگە كىرىپ ياشىيالايدىغان قىلىپ يېتىشتۈرۈشنىڭ مەقسىتىدۇر. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى مۇلاھىزە قىلىش ئارقىلىق ئۇنىڭ بالىنىڭ كىشىلىك شەخسىيەتنى يېتىلدۈرۈشتە مۇنداق بىرنەچچە خۇسۇسىيەتكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

بالىنى پوڭلارنىڭ سورۇنلىرىغا ئېلىپ بېرىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا بالىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سورۇنلىرىغا قاتنىشاتتى. ئۇلارنىڭ ئاتىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بار سورۇنلارغا ۋە ياكى چوڭلار ياخشىلىق ئۈستىدە يىغىلغان سورۇنلارغا ئېلىپ كېلىتتى. تۆۋەندە بىز ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سورۇنىغا ئېلىپ كەلگەنلىكىنى بايان قىلىمىز.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا بىر دەرەخنىڭ قايسى دەرەخ ئىكەنلىكىنى دەپ بېرىڭلار، ئۇ دەرەخ خۇددى مۇسۇلمانغا ئوخشايدۇ، پەرۋەردىگارىنىڭ ئىزى بىلەن ھەر زامان مېۋە بېرىدۇ ۋە ياپىرقى چۈشمەيدۇ» دېدى. مېنىڭ كۆڭلۈمگە: بۇ چوقۇم خورما دەرەخى، دېگەن ئوي كەلدى، مەن ئەبۇ بەكرى ۋە ئاتام ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالار بار يەردە ئېغىز ئېچىشنى راۋا كۆرمىدىم، ھېچكىم بىرنەمە دېمىگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ دەرەخ خورما دەرەخىدۇر» دېدى. مەن ئاتام بىلەن قايتىپ چىققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا: ئى ئاتا! مېنىڭ كۆڭلۈمگە بۇ دەرەخنىڭ خورما دەرەخى ئىكەنلىكى كەچكەن ئىدى، دېدىم. ئاتام: سېنى ئۇنى دېيىشتىن نېمە توستى؟ ناۋادا سەن ئۇنى دېگەن بولساڭ، بۇ ماڭا مۇنداق - مۇنداق ئىشلاردىنمۇ ياخشى كۆرۈنگەن بولاتتى، دېدى. مەن: ئەبۇ بەكرى ۋە سېنىڭ گەپ قىلمىغىنىڭغا قاراپ گەپ قىلىشنى ياخشى كۆرمىدىم، دېدى. يەنە بىر رىۋايەتتە: مەن كۆپچىلىكنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ كىچىكى بولغانلىقىم ئۈچۈن جىم تۇردىم، دېگەن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا ئارىلىشىپ ياشايتتى. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىز بالىلار بىلەن ئارىلىشىپ ياشايتتى، ھەتتا ئۇ مېنىڭ ئۆكامغا: «ئى ئۆمەير! ئۇ قۇش نېمە قىلدى؟» دېدى. ئۇ قۇش بولسا، ئۆكام ئوينايدىغان قۇش ئىدى. بىز ئۈچۈن يەرگە بىر نەرسە سېلىندى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىز بالىلارنى ئارقا سەپتە تۇرغۇزۇپ ناماز ئوقۇدى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلدى]

بالىنى چوڭلارنىڭ سورۇنىغا مەجلىسلىرىگە ئېلىپ بارغاندا بالىنىڭ كەمچىلىكلىرى، تەربىيەلەشكە ئېھتىياجلىق ئىشلىرى ئاشكارا بولىدۇ. تەربىيە قىلغۇچى ئۇ ۋاقىتتا ئۇنى قانداق ۋە قايسى ئۇسۇلدا تولۇقلاشقا يۈزلىنىدۇ. بالىنى سوئال سورىغاندا سوئالغا جاۋاب بېرىشكە رىغبەتلەندۈرىدۇ. ئەدەب - ئەخلاق يۈزىسىدىن سوئاللارغا ئىجازەت بېرىلمىگىچە ئالدىراپ جاۋاب بەرمەيدۇ، چوڭلارنىڭ سورىنىغا قاتنىشىشى بىلەن كۆز، قۇلقى پىشىدۇ، ئەقلى بارا - بارا چوڭلايدۇ، تىلى راۋان، ئىنكاسى كۈچلۈك بولىدۇ، چوڭلارنىڭ سۆز تېمىسى ئۇلارنىڭ ئېڭىغا تەدرىجىي ھاياتنى ۋە جەمئىيەتنى تونۇتىدۇ، بۇ جەرياندا ئاتا - ئانا ۋە تەربىيەلىگۈچىنىڭ قولىدا تەربىيەلىنگەن بالا تەدرىجىي تەربىيەلىنىدۇ، قىزلارنىڭ تەربىيەلىنىشىمۇ دەل ئوغۇل بالىلارنىڭ ئاتىنىڭ تەربىيەسىگە تاپشۇرۇلغاندەك ئانىغا تاپشۇرۇلىدۇ.

ئىبنى سەئىد، ئىبنى جەرر، ئىبنى مۇنزىر، تەبەرائى، ئىبنى مەردەۋىيە ۋە ئەبۇ ئەئىم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مېنى بەدرى ئۇرۇشىغا قاتناشقان چوڭ - چوڭ ساھابىلەر بىلەن بىللە ئۆز سورۇنىغا قاتناشتۇراتتى. بۇنىڭغا ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: بىزنىڭ بۇنىڭ يېشىدا بالىلىرىمىز تۇرسا، (بىزنىڭ بالىلىرىمىزنى كىرگۈزمەي) نېمە ئۈچۈن بۇنى بىز بىلەن بىللە كىرگۈزسەن؟ دېدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئۇ بولسا سىلەر كىملىكىنى بىلىدىغان كىشىلەردىندۇر، دېدى. بىر كۈنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇلارنى چاقىرتىپ مېنىمۇ ئۇلار بىلەن بىللە كىرىشكە بۇيرىدى. بۈگۈن ئۆمەرنىڭ مېنى چاقىرىشىدىكى مەقسىتى، مېنىڭ قانداقلىقىمنى ئۇلارغا بىر كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈنمىكەن دەپ ئويلىدىم. ئۆمەر ئۇلارغا: سىلەر اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن﴾ دېگەن سۈرىسى (يەنى سۈرە فەتھ) نى قانداق چۈشىنىسىلەر؟ دېدى. ئۇلارنىڭ بەزىسى: اللە تائالا بىزگە غەلبە ئاتا قىلغان ۋاقىتتا، بىزنى ئۆزىگە ھەمدى ئېيتىشقا ۋە مەغپىرەت تەلەپ قىلىشقا بۇيرۇدى، دېدى. بەزىلىرى ھېچنەرسە دېمەي شۈك تۇردى. ئاندىن ئۆمەر ماڭا: ئى ئابباسنىڭ ئوغلى! سەنمۇ (بۇ سۈرىنى) شۇنداق چۈشىنىمەن؟ دېدى. مەن: ياق، دېدىم. ئۆمەر: (ئۇنداق بولسا) سەن قانداق چۈشىنىمەن؟ دېدى. مەن: اللە تائالا بۇ سۈرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەجلىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئۇنىڭغا بىلدۈرۈپ قويدى دەپ قارايمەن ۋە مەن بۇ اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نىڭ ياردىمى ۋە غەلبىسى كەلگەن ۋە اللە نىڭ دىنىغا كىشىلەرنىڭ توپ - توپ بولۇپ كىرگەنلىكىنى كۆرگىنىڭدە﴾ دېگەن ئايىتى بولسا، مانا بۇ سېنىڭ ئەجلىڭنىڭ كەلگەنلىكىنىڭ ئالامىتىدۇر. (شۇڭلاشقا سەن) ﴿رەببىڭغا تەسبىھ ئېيتقىن، ھەمدى ئېيتقىن، ۋە ئۇنىڭدىن مەغپىرەت تىلىگىن. اللە ھەقىقەتەن تەۋبىنى بەك قوبۇل قىلغۇچىدۇر﴾ دېگەنلىك بولىدۇ دەپ چۈشىنىمەن، دېدىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: مەنمۇ بۇ سۈرىنى سەن چۈشەنگەندەك چۈشىنىمەن، دېدى.

ئەبى جۇھەيپە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بولسا ساھابىلارنىڭ كىچىكلىرىنىڭ قاتارىدىن ئىدى. ئۇ رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئىدىم، ئۇ يېنىدىكى ئادەمگە: «يۈلۈنپ تۇرۇپ تاماق يېمىگىن!» دېدى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە، تىرمىزى ۋە ئەبۇ يەئلا مۇسنەددە سەھىھ سەنەدى بىلەن رىۋايەت قىلغان]

دېمەك بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سورۇنلىرىغا ئەنە ئاشۇنداق قاتنىشىپ ئاندىن ئۇنىڭدىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنى ھەمراھ قىلغاندا ئۇلارنى ھەمراھ قىلغانلىقىدىن ھېچبىر بىزلىق ياكى ماللىق ھېس قىلماستىن ھەمراھ قىلىۋالغۇسى ۋە ئۇلار بىلەن ئۇلارغا مىنگىشەتتى. بۇنىڭ دەلىلى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلىقىنىڭ ئارقىسىغا مىنگەشكەن ئىدىم، ئۇ ماڭا: «ئى بالجان!...» دېدى دەپ، داۋامى ئۇزۇن ھەدىسى بايان قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ كىچىك ۋاقتلىرىدا چوڭلارنىڭ سورۇنىغا قاتناشقانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىپ مۇنداق دېگەن: «مەن بالىلىق ۋاقتىدا ئانامنىڭ تۇغقانلىرى بىلەن بىرلىشىپ قارار چىقىرىش مۇراسىمىغا قاتناشقان ئىدىم، مەن ئۇ سورۇننى مېنىڭ قىزىل تۈگەم بولۇشىدىنمۇ ياخشىراق كۆرەتتىم. چۈنكى قىزىل تۈگە قولۇمدىن چىقىپ كېتىشى مۇمكىن» دېدى. [ئىمام ئەھمەد مۇرۇبايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلار بار سورۇنغا قاتناشقان چوڭلارنىڭ سورۇنىنىڭ ئەدەبىگە دىققەت قىلىشقا ئاگاھلاندىرىدۇ. تەبەرائىي سەھل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەجلىستە كىشىلەر ئاتا بىلەن بالا ئوتتۇرىسىدا ئولتۇرۇۋالمىسۇن!» دېگەنلىكىنى بايان قىلدۇ.

بالىلارنىڭ چوڭلار بىلەن سورۇنلاردا بىرگە بولۇشى، بالاغەتكە يەتمىگەن قىزلارنىڭ ئاتىلىرى بىلەن سورۇنلارغا بېرىپ ئوغۇل قىزلارنىڭ ئارىلىشىشىنىڭ يەنە بىر پايدىسى بولسا، چوڭلارنىڭ بىر - بىرلىرىنىڭ قىز ئوغۇللىرىنى تونۇشى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ كەلگۈسىدە قۇدا - باجلىق مۇناسىۋىتىنىڭ ئورنىتىشىغا ياكى نارسىدە قىزلارنى كۆرگەن كىچىك بالىلارنىڭ ئۇ قىزنى ۋە قىزنىڭ ئاتىسىنى تونۇپ كەلگۈسىدە نىكاھلىق بولۇش ئۈچۈن كۆڭلىگە سېلىپ قويۇشىغا پايدىلىقتۇر.

ئىمام ئابدۇررازىق مۇسەننىفىدە ئىبنى جۇرەيجنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: بالاغەتكە يەتمىگەن قىزلارنى ئاشكارىلاڭلار، بەلكىم ئۇلارنىڭ تاغلىرىنىڭ ئوغۇللىرى ئۇلارغا نىسبەتەن كۆڭلىدە سان قالدۇرغاي!⁽¹⁾ دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان.

بالىلارنىڭ چوڭلار بىلەن بولغان ئىجتىمائىي ئالاقىسىنىڭ يەنە بىر تۈرى شۇكى، بالىلار چوڭلار بىلەن بىرگە بولغاندا ئۇلار بالىلار بىلەن سۆھبەتلىشىشى، ئۇلارغا ياخشى نەسەپەت قىلىشى، توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىشى بىلەن تەدرىجىي ھالدا ئۇلارنىڭ زېمىنىگە يۈكلىنىدىغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئىشلىرىنى ئۇلارغا ئۆگىتىشىگە پايدىلىق بولىدۇ.

ئابدۇررازىقتىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئىبنى سىرىننىڭ مۇنداق دېگەنلىكى بايان قىلىنغان: بىز بالا چىغىمىزدا بىزنىڭ سورۇنىمىزغا بىر كىشى كېلىپ ئولتۇردى ۋە بىزگە: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پالانى بىر ۋاقتدا بىزگە خەت يېزىپ: ئىشتان كىيىڭلار، كىيىم كىيىڭلار، ئاياق كىيىڭلار، كەشلىرىڭلارنىڭ ئالدى تەرىپىنى بارماق پۇتلىرىڭلارغا باغلىۋىلىڭلار، ياخشى ھايات ياشاڭلار، بەتخەجلىك قىلماڭلار، ئەجەملەرنىڭ كىيىمىنى كىيىشتىن ساقلىنىڭلار! دېگەندى، دېدى. سەلەپ - سالىھلار بالىلارنىڭ

(1) ئىسلام ئىجتىمائىي جەمئىيىتىدە ئوغۇل - قىزلار بالاغەتكە يەتكەن ھامان بىر - بىرى بىلەن بېرىش كېلىشى قىلىشىنى چەكلەيدۇ، شۇڭا قىزلارنىڭ بارلىقىنى بىلمەي قېلىپ ئۇلارنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرۇپ قېلىشىغا سەۋەبچى بولمىسۇن، دېمەكچى - ت.

كەلگۈسى ھاياتىدا كېرەكلىك بولغان نەرسىنى ئۇلار بىلەن بىرگە ئولتۇرغان سورۇنلاردا نەسىھەت قىلىش ئۇسۇلى بىلەن ئۆگەتەتتى.

بالىنى ئىش بېجىرىپ كېلىشكە ئەۋەتىش

بۇنداق قىلىش بالىنىڭ ئىشقا پۇختا بالا بولۇپ يېتىشىپ چىقىشىغا پايدىلىق بولغان بىر ئامىلدۇر. ئۆي ئىشلىرىنى ياكى ئاتا - ئانىنىڭ ئىشلىرىدىن بىرەرنىڭ ئىشىنى بېجىرىش بالىنىڭ مەنئىيىتىدە چوڭ رول ئوينايدۇ، بۇ بالغا چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ. ئۇ ھاياتلىقتىكى ھەرخىل مۇناسىۋەت ئامىللىرىنى، ئىش بېجىرىشنىڭ يوللىرىنى ۋە رولىنى چۈشىنىپ، ئۆزىنىڭ باشقىلارغا پايدىسى تېگىدىغان ئىنسان بولۇپ قالغانلىقىدىن پەخىر ھېس قىلىدۇ. مۇشۇ تەرىقىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن بالا بارا - بارا ئىشلارنىڭ مۇرەككەپلىشىپ بېرىشىدىن ئىبارەت باسقۇچنىڭ قانۇنىيەتلىرىنى چۈشىنىپ يېتىپ كەلگۈسىدە ئالدىغا ئۇچرايدىغان قىيىن ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرىدۇ.

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلغان ئىدىم، ئىشىم تۈگىگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەلكىم چۈشلۈك ئۇيقۇسىنى ئۇخلىشى مۇمكىن، دېگەننى ئويلاپ تاشقىرىغا چىقىپ ئويناۋاتقان بالىلارنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇلارغا قاراپ تۇردۇم، بىر ئازدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ بالىلارغا سالام بەرگەندىن كېيىن مېنى چاقىرىپ بىر ئىشنى بېجىرىپ كېلىشىم ئۈچۈن ئەۋەتتى، ئۆزى بولسا تاكى مەن قايتىپ كەلگىچە سايدا ئولتۇرۇپ تۇردى، مەن ئەسلىدە ئانامنىڭ بىر ئىشى ئۈچۈن كەتكەن ئىدىم، ئانامنىڭ ئىشىغا كېچىكىپ قالدىم، ئانام مەندىن نېمىشقا كېچىكىپ قالدىڭ؟ دېدى. مەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى بىر ئىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئىدى، دېدىم. ئانام: نېمە ئىش ئىدى؟ دېدى. مەن: بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىرلىرىدىن بىرى، دېدىم. ئانام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىرىنى ساقلىغىن. سابىت مۇنداق دەيدۇكى، ئەنەس ماڭا: ئەگەر ئۇ ئىشنى ئىنسانلاردىن بىرەر ئىنسانغا سۆزلەپ بېرىشىنى خالىغان بولسام ئەۋەتتە ساڭا سۆزلەپ بېرەتتىم، دېدى.

بالىنى ئائىلىدە چېنىقتۇرۇشقا تېگىشلىك بىر ئىش شۇكى بالىلارنى داستىخان راستلاشقا ئۆگىتىشتۇر، بالىلار داستىخانغا نەرسىلەرنى قويۇش ئارقىلىق نەرسىلەرنى قانداق رەتلەشنى ئۆگىنىدۇ.

نەسەئى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۇھۇر ۋاقتىدا بىلال بىرىنچى ئەزاننى ئېيتىپ بولغاندا ماڭا قاراپ: ئى ئەنەس! مەن روزا تۇتماقچى، ماڭا يەيدىغان بىر نەرسە كەلتۈرگىن! دېدى. مەن ئۇنىڭغا بىر قاچىدا سۇ ۋە بىر ئاز خورما ئېلىپ كەلدىم، ئۇ يەنە: «ئى ئەنەس! چىقىپ قاراپ باققىن، مەن بىلەن بىللە تاماق يەيدىغان بىرى بارمىكىن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن مەن چىقىپ زەيد ئىبنى سابىتنى چاقىردىم، ئۇ كېلىپ: مەن روزا تۇتماقچى، مەن تالقان شورپىسى ئىچىشنى خالايمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەنمۇ روزا

تۇتماقچى» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىككىسى بىرلىكتە سوھۇرلۇق يېدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى. ئاندىن مەسجىدكە نامازغا چىقتى.

مانا مۇشۇنداق ئەمەلىي مىساللار ھەقىقىي تەربىيە ئۆرنىكى بولۇدىكى بالىلار بۇنداق مىساللارنى بىر ئۆمۈر ئۇنتۇپ قالماستىن ئېسىدە ساقلاپلا قالماي يەنە ئۇنى كېيىنكىلەر ئۈچۈن سۆزلەپ بېرىدۇ. بۇنداق ئەمەلىي مىساللارنى كۆپلەپ بېشىدىن كەچۈرگۈچىلەر، قورقما، ئادىل، دادىل بولىدۇ. تارتىنچاق، جۈرئەتسىز بولمايدۇ، ئۆزىگە ئىشەنچ باغلايدۇ، ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ مۇشەققەتلىرى ھەرقانچە كۆپ بولسىمۇ ئۇنى ھەرگىز تەۋرىتىلمەيدۇ.

بالىلارنىڭ بېرىشتىن ئىبارەت سۈننەت ئەسلىھە كۈندۈرۈش

بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇلغان سالام بولسا مۇسۇلمانلار ئارىسىدا قوللىنىلىدىغان ئىسلامىي سالام (ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ) دۇر. بالا ھاياتتا نۇرغۇنلىغان ئىنسانلار بىلەن ئۇچرىشىدۇ. شۇڭا ئۇ ئۇلار بىلەن سۆزلىشىشنىڭ ئاچقۇچىنى بىلىشكە موھتاجدۇر. سالام بېرىش بولسا ھەرقانداق بىرى بىلەن سۆزلىشىشنىڭ ئاچقۇچى بولالايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلار بالىنىڭ تەبىئىيىتىگە سالام بېرىشنى ئادەتلەندۈرۈش ئۈچۈن ئاجايىپ گۈزەل بىر ئۇسۇلنى قوللانغان بولۇپ بىز ئۇنى مۇلاھىزە قىلىپ كۆردىغان بولساق ئۇ ئۇسۇلغا چوڭلارنىڭ كىچىكلەرگە ئالدى بىلەن سالام قىلغانلىقىنى بىلىمىز. دېمەك ئۇلار سالامنى بالىلارغا ئورنىتىش ئۈچۈن ئۆزلىرى ئالدى بىلەن سالام بېرىش ئارقىلىق ئۇلارغا ئۆرنەك بولۇشقان. چوڭلاردىن بۇنى ئۆرنەك ئالغان بالىلار بۇ خۇلۇقنى ناھايىتى ئاسان ئۆزلەشتۈرۈۋالالايدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يولدا ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بالىلارغا سالام بەرگەندىن كېيىن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇشۇنداق قىلاتتى، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىشقان.

يۇقىرىدا يەنە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئويناۋاتقان بالىلارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇلارغا سالام بەردى، دېگەن ھەدىسىمۇ بايان قىلىنغان.

ھافىز ئىبنى ھەجەر بۇ ھەقتە مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ بابتىكى ھەدىس يەنى يۇقىرىدا تېمما قىلىنغان ھەدىس نەسەئىنىڭ جەئفەر ئىبنى سۇلايماننىڭ يولى بىلەن سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسى بولۇپ، تۆۋەندىكىسى بولسا ئۇنى تېخىمۇ تولۇق بايان قىلغان لەۋزىدۇر:

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنساپلارنى زىيارەت قىلىپ ئۇلارنىڭ بالىلىرىغا سالام قىلاتتى ۋە ئۇلارنىڭ بېشىنى سىلايتتى ھەم ئۇلارغا دۇئا قىلاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا سالام بەرگەنلىكى توغرىسىدا كەلگەن يۇقىرىقى ھەدىستىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنداق سالام قىلىشنىڭ بىر قېتىملا ئىكەنلىكى ھېس قىلىنىدۇ. ئەمما بىز ھەدىس بايان قىلغان بالىلارنىڭ ئىسىملىكلىرىنى تەكشۈرگىنىمىزدە ئۇنىڭ بىر قېتىم ئەمەس بىر قانچىلىغان قېتىم ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز.

باللارمۇ ئاتا - ئانىسىغا ۋە چوڭلارغا بولۇپمۇ ئۆيگە كىرگەندە سالامنى ئىلگىرى قىلىشقا ئادەتلىنىشى كېرەك!

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلاغ ئۈستىدىكى ئادەم پىيادە ماڭغۇچىغا، ماڭغۇچى ئولتۇرغۇچىغا، ئاز سانلىق كۆپ سانلىققا، سالام بېرىدۇ» دېگەن. ئىمام بۇخارىنىڭ يالغۇز رىۋايىتىدە: «كىچىك چوڭغا» دېگەننى قوشۇپ رىۋايەت قىلغان.

تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلۇم! ئۆيىڭگە كىرسەڭ سالام بېرىپ كىرگىن! بۇ ساڭا ۋە ئۆيىڭدىكىلەرگە بەرىكەت بولىدۇ» دېگەن. [بۇ ھەدىسنى تىرمىزى ھەسەن، سەھىھ دېگەن.]

باللار ئاغرىپ قالغاندا ئۇلارنى يوقلاش

باللار كېسەل بولۇپ قالغاندا ئۇلارنى يوقلاپ بېرىش ئۇلار بىلەن ئىجتىمائىي ئالاقە باغلاشنىڭ يەنە بىر ئۈنۈملۈك يولىدۇ. كېسەل بولۇپ قالغان بالىلار يوقلانسا بۇ ئۇلارنىڭ تەبىئىيىتىگە ناھايىتى بىر ياخشى ئادەت بولۇپ تۇيۇلىدۇ ۋە بۇنى ئۆزلەشتۈرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئۇلارنىڭ روھى كۈتۈرۈلۈپ ئاغرىق ئازابى پەسلەپ قالغاندەك ھېس قىلىدۇ. ناۋادا بالىنى يوقلاش بالىنى ئىمانغا، گۇناھلاردىن مەخپىرەت تىلەشكە، ئىسلامغا بولغان دەۋەت قىلىشقا بىرلەشكەندە ئۇنىڭدىن ئېرىشىلىدىغان مېۋە ھوسۇللۇق، ساۋابى ھەسسىلەپ بولىدۇ. بۇنىڭغا بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەمەلىيىتىدىن بىر مىسال كەلتۈرىمىز.

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىدىغان بىر يەھۇدىي بالا بار ئىدى. ئۇ ئاغرىپ قالغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ باردى ۋە ئۇنىڭ باش تەرىپىدە ئولتۇرۇپ: «مۇسۇلمان بولغىن» دېدى. ئۇ بالا يېنىدا ئولتۇرغان ئاتىسىغا قارىدى. ئاتىسى: ئەبالقاسىم (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) غا ئىتائەت قىل! دېدى. بالىسى ماقۇل بولۇپ مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېشىدىن قايتىپ چىقىۋېتىپ: «ئۇنى دوزاختىن قۇتۇلدۇرغان ئاللاھ غا ھەمدىلەر بولسۇن!» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكى ئۈچۈن بالىلارنىڭ ھەر بىرىنى ھەرقانداق ۋاقىتتا ئۇچراتسا ئۇلارغا ياخشى نەسىھەت قىلىشقا، ياخشىلىقنى ئۆگىتىشكە، ياخشى ئادەتكە ئادەتلىنىشكە كۈچ سەرپ قىلاتتى.

باللارغا باللارنى دوست تۇتۇپ بېرىش

سۆھبەتلىشىش، دوستلۇق رىشتىسى باغلاش، باشقىلار بىلەن ئارىلىشىپ ئۆتۈش، ئۆزىنى بىرەر گۇرۇھ ياكى بىرەر جامائەتكە تەۋە قىلىپ ئۇلار بىلەن ئارىلىشىش، ئۇلار بىلەن يىقىنلىشىش، ئۇلار بىلەن قېرىنداشلارچە ياشاش، ئىنسان تەبىئىيىتىدىندۇر.

باللارمۇ بىر ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن يۇقىرىقىدەك خۇلۇق ئىگىسىدۇر. ئەگەر ئاتا - ئانا باللارغا ياخشى باللارنى دوست قىلىپ، ئۇلار بىلەن ئىجتىمائى ئالەقە باغلاشقا شارائىت يارىتىپ بېرەلسە باللارنىڭ ياخشى بىر مۇھىتتا تەربىيەلىنىشىگە بىر ئىشك ئاچقان بولىدۇ.

باللارنىڭ ھاياتىنىڭ دوستسىز بولۇشىنى تەسەۋۋۇر قىلالمىغان ئىكەنمىز ئۇ ھالدا باللارغا ياخشى بىر دوست تۇتۇشىغا ياردەم بېرىشىمىز لازىم بولىدۇ. باللارغا باللارنىڭ ئىمانىنىڭ مۇستەھكەم، اللە غا ئىتائەت قىلىشتا ۋە توغرا يولدا تەۋرەنمەي مېڭىشتا ھەمەنپەس بولىدىغان بىر دوست تېپىپ بېرىش ئاتا - ئانىنىڭ باش تارتىپ بولالمايدىغان مەجبۇرىيىتىدۇر.

يۇقىرىقى ھەدىس ۋە مىساللاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئويناۋاتقان باللارنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇلارغا سالام قىلغانلىقى ۋە ياكى ئويناۋاتقان باللارنىڭ نېمە ئويناۋاتقانلىقىنى سورىغانلىقى، ئۇلارغا ھېچقانداق بىر ئەيىبلەش پوزىتسىيەسىنى بىلدۈرمەي ئۇنىڭ بۇ باللارنىڭ ئۆم بولۇپ ئوينىغانلىقىنى قوللايدىغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

باللارنى سەۋاب - سېتىققا كۆنۈرۈش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باللارنى ماددىي ۋە مەنئىي جەھەتتە تەڭ يېتىلىشىگە ئېھتىمام بەرگەنلىكىنىڭ ئىپادىسى ساھابىلارنىڭ بۇ يولنى تۇتۇپ، ئۇنى ئەمەلىيەتكە ئايلاندۇرۇشقا تىرىشقانلىقىدىن كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئېلىم - سېتىم ئىشلىرى باللارنى پائالىيەتچان، ئىشچان قىلىدۇ، بۇ خىل ھاياتنىڭ كەيپىياتىغا كۆندۈرۈپ، ۋاقتىنى پايدىلىق ئىشلارغا سەرپ قىلىدۇ ھەم ئۆزىگە بولغان ئىشەنچسى ئاشۇرىدۇ. خاراكتېر جەھەتتىنمۇ بالىلىق ئەركىلىكىنى تاشلاپ، ئەستايىدىل، مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىغا ئىگە بولىدۇ. نەدە باللار ئۇچراشسا ئۇلار بىلەن ئويناپ ۋە بەھۇدە سۆزلىشىپ ھە دېسلا ئويۇن - تاماشىغا يۈگۈرەيدىغان ئادىتىنى تاشلايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇشۇنداق باللارنىڭ ئىش - ھەرىكىتىدە، تىجارىتىدە بەرىكەتلىك بولۇشىغا دۇئا قىلغان.

ئەبۇ يەئلا ۋە تەبەرانى ئەمرى ئىبنى ھۇرىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سېتىقچىلىق قىلىۋاتقان يېرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋىتىپ: «ئى اللە! ئۇنىڭ سېتىشىدا ياكى تىجارىتىدە بەرىكەت بەرگىن!»

دېدى. بۇ بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىدىن يەنى شۇنداق بىر شەرەپلىك، نەسەپلىك كىشىلەرنىڭ ئەۋلادى تۇرۇپمۇ تىجارەت قىلغانلىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچقانداق خېجىللىق ھېس قىلماستىن ئۇنىڭغا دۇئا قىلغان، كاشكى بۇ ئۈممەت بۇنى چۈشەنسە، توغرا قاراشتا بولسا ئىدى، قانچىلىك ياخشى بولار ئىدى.

بالىلارنى شەرىئەتكە ئۇيغۇن مۇراسىملەرگە قاتناشتۇرۇش

توي - تۆكۈن ۋە باشقا بىر مۇناسىۋەتلەر بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن ھەرخىل مۇراسىملار بالىلار ئۈچۈن يېڭى بىر مۇھىت بولۇپ بالىلار بۇنداق يەرگە بارغاندىن كېيىن نۇرغۇن ئادەملەرنى، بەزىلىرىنىڭ كىملىكىنى، باشقا بالىلارنى كۆرۈدۇ ۋە تونۇيدۇ. چوڭلاردىكى سالاپەتلىك، ئېسىل خۇلۇقلارنى، ئۇلارنىڭ سەممىي سۆزلىرىنى، ئېسىدە قالدۇرىدۇ. ئۆزى ۋە ئائىلىسى تەۋە بولغان بۇ ئىجتىمائىي مۇھىتقا بولغان قىزىقىشى، ئۇنى چۈشىنىشى، ئۇنىڭ بىر ئەزاسى بولۇش ھېرىسمەنلىكى ئاشىدۇ. روھى كۈتۈرۈلۈپ، كىشىلىك شەخسىيەتتە يەنە بىر يېڭى يۈكسىلىش ھاسىل بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر توي مۇراسىمىغا ئېلىپ كېلىنگەن بالىلارنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ كەلگەنلىكىگە قارشى ھېچقانداق ئىنكاس بىلدۈرمىگەنلىكى، بۇ سورۇندا ھازىر بولغانلار ئۈچۈن قىلغان دۇئاسىدىن كىچىكلەرنىڭمۇ نېسۋىلەنگەنلىكى، بالىلارنى بۇنداق سورۇنلارغا ئېلىپ كېلىشىنى دۇرۇسلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

ئىمام ئەھمەد ئابدۇلئەزىز ئىبنى سۇھەيبتىن، ئۇ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر مۇنچە بالىلار ۋە ئاياللارنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: ئۇلار توپىدىن كەلدى دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ خۇشال ھالدا: «ئى اللّٰه! ئۇلار ئىنسانلار ئىچىدە ماڭا ئەڭ ياخشى كۆرۈنىدىغان كىشىلەر، ئى اللّٰه! ئۇلار ئىنسانلار ئىچىدە ماڭا ئەڭ ياخشى كۆرۈنىدىغان كىشىلەر، ئى اللّٰه! ئۇلار ئىنسانلار ئىچىدە ماڭا ئەڭ ياخشى كۆرۈنىدىغان كىشىلەر» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزى بىلەن ئەنسانلارنى كۆزدە تۇتماقچى بولغان ئىدى. بۇ سۆزدىن بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى يېتىلگەن بىر مۇكەممەل ئادەم قىلىپ يېتىشتۈرۈش، ئۇنى چوڭ - كىچىك ئاممىۋىي سورۇنلارغا، يىغىلىش، توي - تۆكۈن مۇراسىملارغا ئېلىپ بېرىشقا قانچىلىك ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز.

بالىلارنى سالىھ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە قونۇرۇش

بالىلارنىڭ ئۆز ئۆيىدىن ئايرىلىپ باشقا بىر ئۇرۇغ - تۇغقان ۋە يېقىنلارنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قېلىشى بالىلارنىڭ باشقا بىر ئائىلىنىڭ ھاياتى بىلەن تونۇشۇشنىڭ يەنە يات بىر ھاياتنى بىلىشنىڭ بىر تەجرىبە مەشغۇلاتىدۇر. بۇ ئارقىلىق بالا ئۇ تۇغقان ياكى يېقىنلىرى بىلەن قانداق مۇئامىلە قىلىشىنى ئۆگىنىدۇ. ئۇلاردا بولغان ئىلىم، ئىبادەت ۋە تەقۋالىق... قاتارلىق ئارتۇقچىلىقلارنى ئۆگىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئۇرۇغ - تۇغقان ۋە يېقىنلار بىلەن بولغان سىلە - رەھىمىنى كىچىكىدىن باشلاپ ئۇلاشقا ۋە ئۇنى

مۇستەھكەملەپ ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋاملاشتۇرۇشقا ئاساس يارىتىلدى. كىچىكلىكىدە ئېسىدە قالغان بۇ بېرىپ - كېلىش ۋە يىقىنلىق تۇيغۇسى تاكى ئۇلارنىڭ ھاياتى بويىچە ئەسلەپ، ئۇنىڭ ياخشى خاتىرىسىنى قىلىشقا سەۋەب بولىدۇ. ناۋادا ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنى باشقىلارنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قېلىشقا قويغاندا ئۇلاردىن ياخشىلىقلارنى، تەقۋالىقلارنى ئۆگىنىشكە تەۋسىيە قىلسا بۇ ياخشىلىق ئۈستىگە ياخشىلىق بولغان بولىدۇ.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەمەلىيىتى بولسا بالىلارنىڭ ياخشى تۇغقانلىرىنى زىيارەت قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىنى ئۆگىنىشنىڭ ياخشى مىسالدۇر.

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئانامنىڭ ھەمىشىسى مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىدا قونۇپ قالغان ئىدىم، بۇخارىدىن قىلىنغان باشقا بىر رىۋايەتتە: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىزىنى كۆزىتىش ئۈچۈن قونۇپ قالغان ئىدىم، دەپ بايان قىلىنغان. بۇخارىنىڭ لەۋزىدىكى رىۋايەتنى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەنلىكىمىز ئۈچۈن بۇ يەردە يەنە قايتا توختالمايمىز.

ئەمما ئىبنى خۇزەيمىنىڭ سەھىھە يىنىدىكى رىۋايىتىدە: ئۇ ئانىسىنىڭ ھەمىشىسى مەيمۇنە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىدا قونۇپ قالغان بولۇپ، ئۇ كۆرىنىشكە كەڭ تەرىپىدە، ئۆيدىكىلەر بولسا ئۇزۇنلىقى تەرىپىدە ياتقان. ئۇ يېرىم كېچىگىچە ياكى يېرىم كېچىدىن سەل بۇرۇنقى ۋاقىتقىچە ئۇخلىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئويغىنىپ ئۇنىڭ يۈزىنى سىلىغاندىن كېيىن ئال ئىمران سۈرىسىنىڭ ئاخىرىدىن ئون ئايەتنى ئولتۇرغان ھالەتتە ئوقۇپ ئاندىن تۇرۇپ ئېسىپ قويۇلغان تولۇمنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭدىكى سۇ بىلەن تاھارەت ئالدى. تاھارەتنى ئەڭ كامىل شەكىلدە ئالغاندىن كېيىن ناماز ئوقۇشقا باشلىدى. ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: مەنمۇ بېرىپ ئۇنىڭ يېنىدا تۇردۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوڭ قولىنى بېشىغا قويۇپ ئوڭ قۇلقىمىنى تۇتۇپ مېنى ئۆزىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە يۆتكەپ قويدى. ئاندىن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇدى، ئاندىن كېيىن يەڭگىلىگەن ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ بامدات ناماز ئوقۇشقا مەسجىدكە چىقىپ بامدات نامازنى مەسجىدتە ئوقۇدى.

خاتىمە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا ئىجتىمائىي مۇئامىلە قىلىشىدىن ئەمەلىي مىساللار. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن ئىجتىمائىي ئالاقىدا بولۇشىدىكى ئۆلگىلىك مىساللىرىنى دىققەتلىرىڭلارغا تەقدىم قىلىش بىلەن بۇ بۆلۈمنى ئاخىرلاشتۇرىمىز.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، تىرمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد قاتارلىقلار ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئەخلاقلىق كىشىسى ئىدى. مېنىڭ ئەبۇ ئۇمەير ئىسىملىك بىر ئىنىم بار ئىدى، ئۇ تېخى ئەمدىلا سۈتتىن ئايرىلغان ئىدى، ئۇ بىزنىڭ يېنىمىزغا كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەبۇ ئۇمەير! ئۇ قۇش نېمە قىلدى؟» دەيتتى. بەزىدە ئۇ بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە ناماز ۋاقتى بولۇپ قالسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەرگە سېلىنغان بورىنى سۇپۇرۇشكە بۇيرۇيتتى، ئاندىن ئۇنى پۇۋدىگەندىن كېيىن قىيامدا تۇراتتى، بىز ئۇنىڭ كەينىدە تۇراتتۇق، ئۇ بىزگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇيتتى.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن! ئەمدى سىزگە ھەدىس شەرھىلىگۈچىلەرنىڭ ئەڭ پىشۋالىرىدىن بىرى بولغان ئىبنى ھەجەر ئەلئەسقالانىنىڭ بۇ ھەدىسكە قىلغان مۇكەممەل بىر شەرھىسىنى سۇنماقچىمىز. ئۇ بۇ ھەدىسنىڭ مەزمونى شۇنداق شەرھىلىگەنكى، بىز بۇنىڭدىن مۇسۇلمانلارنىڭ قاچانكى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇللاھ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش يولىنى تەرك ئېتىپ، قانداقتۇر بىر "جورج" ياكى "ئانتون" لارنىڭ بالا تەربىيەلىش ھەققىدىكى نەزىرىيەلىرىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىغانلىقى، ئىسلام ئۆمىتىنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىش ساھەسىدە مەغلۇبىيەتكە يۈزلەنگەنلىكىنىڭ باشلىنىشى دەپ ھېس قىلىمىز.

ھافىز ئىبنى ھەجەر مۇنداق دەيدۇ: يۇقىرىقى ھەدىستە بىرمۇنچىلىغان پايدىلار باردۇركى بۇ پايدىلار ئىبنى ئەلقاس نامى بىلەن مەشھۇر بولغان شافىئىي مەزھەبىنىڭ فىقھى ئالىمى ۋە بىر پارچىلىق كىتابلارنىڭ مۇئەللىپى ئەبۇ ئابباس ئەھمەد ئىبنى ئەبى ئەھمەد تەبەرى تەرىپىدىن جەملەنگەن ئىدى. ئۇ بۇ كىتابنىڭ بېشىدا مۇنداق دېگەن: بەزى كىشىلەر ھەدىس ئىلمى بىلەن شۇغۇلانغۇچىلارنى: بۇلار پايدىسىز نەرسىلەر بىلەن ھەپلىشىدىغانلار، دەيدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇنداق ئەيىبلەشكە ئەبۇ ئۆمەيرنىڭ ھەدىسىنى مىسال قىلدۇ. ئەمما بۇ ھەدىستە فىقھى ۋە ئەدەب ئىلمى جەھەتتىن ئاتىمىش نەچچە خىل پايدىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقىنى كىم بىلسۇن؟! ئۇ بۇ سۆزلىرىنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن بۇ پايدىلارنى كەڭ دائىردە بايان قىلدى. مەن بۇ سۆزلەردىن مەقسەت قىلىنغان مەزمونلارنى بىرنەچچە نۇقتىغا يىغىنچاقلىدىم.

بىرىنچى، قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈشنىڭ سۈننەت ئىكەنلىكىنى دەلىلەيدۇ، چۈنكى بۇ ھەدىسنىڭ تەپسىلاتىدا ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قولىدىنمۇ يۇمشاقراق بىر قولىنى كۆرمىگەن ئىدىم، دېگەن. بۇ يەنە ئۆز ئۆۋىتىدە قول ئېلىشىشنىڭ پەقەت ئەرلەر بىلەن ئەرلەرگىلا خاس قىلىنغانلىقىنى ئىشارەت قىلدۇ.

ئىككىنچى، چاقچاق قىلىشنىڭ ۋە چاقچاقنىڭ قايتا - قايتا قىلىنىشىنىڭ جايىزلىقى. بۇنداق چاقچاق قىلىشنىڭ جايىز بولۇپلا قالماي يەنە سۈننەت ئىكەنلىكىنىمۇ بىلىۋېلىشقا، شۇنداقلا ئاق - قارىنى پەرقلىنەندۈرەلمىگەن ھالدىكى كىچىك بالىلار بىلەن چاقچاقلاشقاندا چاقچاق قىلغۇچى ۋە قىلىنغۇچىغا ئوخشاشلا جايىز بولىدىغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

ئۈچىنچى، چوڭلۇق ۋە كىبىرنى تاشلاشقا يول كۆرسىتىدۇ. چوڭ كىشىلەر يولدا كەمتەرەنە بولىدۇ. ئۆيلەردە بولسا چاقچاق قىلدۇ.

تۆتىنچى، دوست بولغۇچىنىڭ يېشى مەيلى چوڭ ياكى كىچىك بولسۇن ئۇنىڭ ئەھۋالىغا كۆڭۈل بۆلۈش كېرەكلىكىنى بىلدۈرىدۇ. بالا يىغلىغاندا ئاچچىقلىغانلىق مەزموندا كەلگەن ھەدىس بولسا ئۇنىڭ قەستەن يىغلىشىغا ھەقسىز يەردە ئەزىيەت بەرگەنلىكىگە قارىتىلغاندۇر.

بەشىنچى، كىچىك بالىنىڭ قۇش ئوينىشىنىڭ جايىزلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

ئالتىنچى، بالىسى يوق ئادەمنىمۇ ئاتىغا قوللىنىدىغان كۈنىيەت ئۇسۇلىنى قوللىنىشنىڭ جايىزلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

يەتتىنچى، بالىلارنى ھارام بولمىغان مۇباھ ئويۇنلارنى ئويناشقا رۇخسەت قىلىشنىڭ دۇرۇستلۇقىنى بىلدۈرىدۇ.

سەككىزىنچى: مۇباھ ئويۇنلارغا پۇل خەجلەشنىڭ دۇرۇستلۇقىنى بىلدۈرىدۇ.

توققۇزىنچى، قەپەس ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەردە قۇش ساقلاش ۋە قۇشنىڭ قاناتلىرىنى قىسقارتىشنىڭ جايىزلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. چۈنكى، ئەبۇ ئومەيرنىڭ قۇشى بەلكىم شۇ ئىككى خىل ئەھۋالنىڭ بىرىدە ئىكەنلىكى ئېنىقتۇر.

ئونىنچى، ھېكمەتلىك ئادەم پەقەت ئاڭلىق ۋە ئەقىللىق ئادەمگىلا سۆز قىلىدۇ، دېگەن نەزىرىيەنىڭ دەل قارشىسى بويىچە تېخى ئىش ئۇقمايدىغان كىچىك بالىلارغا گەپ قىلىشىڭمۇ دۇرۇستلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

ئونبىرىنچى پايدا: ھايۋان ئۈچۈن بولسىمۇ ئىسمىنى كىچىكلىتىپ سۆزلەشنىڭ جايىزلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەبۇ ئومەير! ئۇ قۇش نېمە قىلدى؟» دېگەن سۆزىنىڭ ئەرەبچى لەۋزىدە ئۇ قۇشنى «قۇشجان» ياكى «كىچىك قۇش» دېگەن لەۋزىدە سۆز قىلغان.)

ئون ئىككىنچى، ئىنسانلارغا ئۇلارنىڭ ئەقىل ئىقتىدارىغا لايىق سۆز قىلىش كېرەكلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.

ئون ئۈچىنچى، چوڭ ئادەم بىر توپ ئادەملەرنى زىيارەت قىلسا، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىلەن ئۆز لايىقىدا مۇئامىلە قىلىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئائىلىگە كەلگەندىن كېيىن ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى. كىچىك ئۆمەيرگە چاقچاق قىلدى. ئۇلارنىڭ ئانىسى ئۆمۇ سەلەمەنىڭ كۆرپىسىدە ئولتۇردى ۋە ئۇلار بىلەن ئۇ ئۆيدە بىرلىكتە ناماز ئوقۇدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بەرىكىتىدىن ئورتاق بەھرىمەن بولدى.

ئون تۆتىنچى، كۈيىنىش يۈزىسىدىن كىچىك بالىنىڭ بېشىنى سىلاشنىڭ جايىزلىقى.

ئون بەشىنچى، ئەگەر ئازار بولمايدىغان بولسا ئىسمىنى كىچىكلىتىپ چاقىرىشنىڭ جايىزلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

ئون ئالتىنچى، بىرەر نەرسىنى بىلىپ تۇرۇپ سوراڭىنىڭ جايىزلىقىنى بىلدۈرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قۇشنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ تۇرۇپ: ئۇ قۇش نېمە قىلدى؟ دەپ سورىغان.

ئىبنى ھەجەر ئۆز سۆزىنى داۋام قىلىپ مۇنداق دەيدۇ. ئىبنى قاسىنىڭ كىچىك بالىلارنىڭ قۇش ئوينىشىنىڭ شەرتسىز جايىز، دەپ قارىشى ئۆلىمالار ئوتتۇرىسىدا بۇ ھەقتە تارتىشىشقا سەۋەب بولدى. ئابدۇل مەلىك: بۇ دەلىل بەلكىم جانۋارلارغا ئەزىيەت بەرمەسلىك ھەققىدىكى دەلىل بىلەن ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن، دېدى. قۇرتۇبى: ئەمەلدىن قالماسلىقى بەلكىم قۇشنى تۇتۇپ ئويناشقا بولىدۇ، دېگەنگە قەدەر بولۇپ، ئەمما قۇشنى قىيناپ ئۆلتۈرۈپ قويغىدەك ھالەتتە ئوينىشى بولسا چەكلىنىشكە دەلىل بولغان بولۇشى مۇمكىن، دېدى.

ئىبنى ھەجەر سۆزىنى مۇنداق ئاخىرلاشتۇرىدۇ: ئەبۇ ئومەيرنىڭ قىسسىسىدە ئىبنى قاس ۋە باشقىلارمۇ بايان قىلماي ئۆتۈپ كەتكەن پايدىلارنىڭ بىرى شۇكى: ئىمام ئەھمەد ئەممازە زازان سابىت ۋە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە بالا كېسەل بولۇپ قېلىپ بۇ كېسىلدە ئۆلۈپ قالغان. ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىنى ئانىسى بولغان ئۆمۈ سەلەمە بالىنىڭ ئاتىسى بولغان ئەبۇ تەلھەگە بىلدۈرمىگەن. سەپەردىن قايتقان ئەبۇ تەلھەنى ياخشى كۈتۈپ ئۇنىڭ بىلەن كېچىنى بىرگە ئۆتكۈزۈپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن بالىنىڭ خەۋىرىنى بەرگەن. كېيىن ئەبۇ تەلھە بۇ ئەھۋالنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر بەرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا دۇئا قىلغاندىن كېيىن ئۆمۈ سەلەمە ھامىلە بولغان ۋە كېيىن بۇ بالا تۇغۇلغاندا ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ بوۋاقنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بوۋاقنى ئېغىزلاندۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئابدۇللاھ، دەپ ئىسىم قويغان.

تۆتىنچى باب

ئەخلاقنى بەرپا قىلىش

«كىمكى بالىسىنى ياخشى تەربىيەلىسە ئۇ دۇشمىنى بويىسۇندۇرغان بولىدۇ» ھېكمەتلىك سۆز.

كىرىش سۆز

ئەدەب - ئەخلاق

- بالىلارغا ئەخلاق ئۆگىتىش ھەققىدە كەلگەن ھەدىسەلەر
 - سەلەپ - سالىھلارنىڭ ھاياتىدىن ئۆلگىلەر
 - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا خاس ئەخلاقلىرىنىڭ تۈرلىرى
 - 1 - ئاتا - ئانىغا ئەدەبلىك بولۇش
 - ئاتا - ئانىغا سۆز قىلىش ۋە ئۇلارنى چاقىرىش ئەدەبلىرى
 - ئاتا - ئانىغا قاراش ئەدەبلىرى
 - 2 - ئالىملارغا ئەدەبلىك بولۇش
 - ئالىملارغا ئەدەبلىك بولۇش ھەققىدە كەلگەنلەر
 - سەلەپ - سالىھلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئالىملار بىلەن ئەدەبلىك بولۇشىدىكى ئۆلگىلىرى
 - 3 - ھۆرمەتلەش ۋە ئىززەتلەش ئەدەبلىرى
 - 4 - قېرىنداشلىق ۋە دوستلۇق ئەدەبلىرى
 - 5 - قوشنىدا چىلىق ئەدەبلىرى
 - 6 - ئىجازەت سوراڭ ئەدەبلىرى
 - 7 - داستىخاندىكى ئەدەبلەر
 - 8 - بالىنىڭ تاشقى قىياپەت ئەدەبلىرى
 - 9 - قۇرئان ئاڭلاش ئەدەبلىرى
- راستچىلىق ئەخلاقى
مەخپىيەتلىكنى ساقلاش ئەخلاقى
ئامانەت ئەخلاقى
كۆڭۈلنى ئوچ - ئاداۋەتتىن پاكىزلاش ئەخلاقى
خاتىمە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن بولغان ئەخلاقىدىن ئەمەلىي مىساللار

كىرىش سۆز

قۇرتۇبىي تەپسىرىدە مۇنداق دېدى: ئەخلاق دېگەن لۇغەتتە: بىر ئىنساننىڭ ئەدەبلىك بولۇشىدۇر. چۈنكى ئەخلاق ئىنسان تەبىئىيىتىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ تەبىئىيىتىگە ئورنىغان ئەدەب بولسا ئۇنىڭدا ئەزەلدىن بار بولغان ئەزەلى تەبىئەتتۇر، بۇ تەبىئەت بولسا بىرىنچىسى ئىنساندا يارىتىلىشتىن بېرى مەۋجۇت بولغان تەبىئەت. ئىككىنچى ئىنسان ئۆزىدە پەيدا قىلىدىغان تەبىئەتتۇر، دەيدۇ.

قۇرتۇبىنىڭ ئەخلاققا بەرگەن تەبىرى بويىچە بولغاندا، بىز يۇقىرىدىكى ئۈچىنچى باپتا بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىجتىمائى مۇناسىۋەتنىڭ توغرا بولۇشى ئۈچۈن مۇشۇ ئەخلاقنى بىنا قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن تىرىشىشىمىز لازىم بولىدۇ. چۈنكى، ئىنسان ئۆز ئىرادىسى بىلەن پەيدا قىلىدىغان تەبىئەتتىن ئەسلى تەبىئەتكە يۆتكىلىش ئاساس ئەمەستۇر. ئۇنىڭ مۇددىتى ئىنساننىڭ ئۆمۈرىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋام قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بالا پاك شەيئەلەرنى تېز قوبۇل قىلىدىغان بالىلىق مەزگىلىدە ئاتا - ئانا ۋە تەربىيەچىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ تەربىيەلىنىشى ئۈچۈن كۆپلەپ كۈچ سەرپ قىلىشى تەبىئىيىدۇر ۋە ناھايىتىمۇ مۇھىمدۇر. بۇنىڭ شۇنداق بولىدىغانلىقىنى چوڭ ئۆلىمالار ئىشارەت قىلىپ ئۆتكەن ئىدى. ئەبۇ غالىد ئەلغەزالى ئۇلارنىڭ قاتارىدىن بولۇپ ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى بايانى كىتابىمىزنىڭ بېشىدا بېرىلگەن ئىدى. ئىبنل قەييۇمۇ ئۇلاردىن بولۇپ ئۇ «تۇغۇلغان بالىنىڭ ھۆكۈملىرى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دېگەن: بالا ئەڭ ئېھتىياجلىق بولغان مەنئىي نەرسىلەرنىڭ بىرى ئۇنىڭ ئەخلاقىغا ئېھتىمام بېرىلىشىدۇر. بالا كىچىك ۋاقتىدا ئاتا - ئانا ياكى تەربىيەلىگۈچى ئۇنى يالغۇز سىراش، ئارىسالدى بولۇش، ئاسان غەزەپلىنىش، ئالدىراقسانلىق قىلىش، غەرەز ئۇقماس، تۇتۇقسىز، قارارسىز، مەنمەنچى ۋە خالىغىنىنى قىلىدىغان خۇلۇقلارنىڭ قايسى بىرى ئۈستىدە يېتىلدۈرسە، بالا چوڭ بولغاندىمۇ شۇ خۇلۇقنى ساقلاپ قالىدۇ ۋە ئۇنى يوقىتىش ناھايىتى تەسكە توختايدۇ، ئۇ خىل ئەخلاقلار ئۇنىڭ تەبىئىيىتىگە ئورنىشىپ قالغان ھالەتتە نامايەندە بولىدۇ. ئەگەر بالا كىچىكلىكىدە بۇنداق ئەخلاقلارنىڭ ئادەتكە ئايلىنىشىدىن ساقلانمىسا كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ ئەخلاق ئۇلارنى خەلق - ئالەم ئالدىدا رەسۋا قىلىدۇ. ھەممىمىزگە مەلۇمكى جەمئىيەتتە بىز كۆرۈۋاتقان ياكى ئاڭلاۋاتقان ناچار ئەخلاقلىق كىشىلەرنىڭ كۆپۈنچىسى كىچىكلىكىدە سىڭگەن خۇلۇقلىرىنى ئاشكارىلىغانلىقىدىندۇر.

ئەزھەر ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ بۇرۇنقى شەيخى، ئەللامە شەيخ ئەلخىزىر ھۈسەين بالىلىق دەۋرىدە ياخشى ئەخلاق ۋە ئېسىل خۇلۇق سىڭدۈرۈش ئۈچۈن بۇ دەۋرىنى ياخشى تۇتۇشنىڭ مۇھىملىقىغا دالالەت قىلىپ مۇنداق دېگەن ئىدى:

بالا پاك تەبىئەت ۋە پاك پىترەت ئۈستىگە تۇغۇلىدۇ. ئۇنىڭ پاك قەلبىگە ئەخلاقنىڭ ياخشى ياكى يامان تۈرىدىن بىرى يۇقۇپلا قالسا، ئۇ بۇ بالىنىڭ قەلب ئىكرانىدا نەقىش بولۇپ ئورناپ قالىدۇ، ئاندىن ئۇ ئاستا - ئاستا پۈتكۈل خۇلۇق ھۈجەيرىلىرىگە تارقاپ ئۇنىڭ تەبىئىيىتىگە ئايلىنىدۇ - دە، ئۇنىڭغا زىت قىلىنغان ھەرقانداق بىر ھەرىكەتنى قوبۇل قىلمايدىغان دەرىجىگە بېرىپ يېتىدۇ. بىز تىلى تاتلىق، خۇش

چىراي ۋە سەممىي تۇرقتىكى ناتۇنۇش بىر ئادەمنى كۆرسەك ئۇنى چوقۇم اللە تائالانىڭ پەزىلەتلىك بىر ئائىلىدە چوڭ قىلغانلىقىنى جەزىم قىلىمىز، مانا بۇ يۇقىرىدا دېمەكچى بولغان پاكىتىمىزنىڭ ئائىلىۋى تەربىيەنىڭ كىچىكلىكتىكى تەسىرىنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنىڭ ئەمەلىي دەلىلىدۇر.

خوش! بىز بالىلارنىڭ ئەخلاقىنىڭ ئۇقەدەر مۇھىملىقىنى تەكىتلىگەن ئىكەنمىز ۋە ئۇنىڭ ئەھمىيىتىنى تونۇپ يەتكەنمىز، بىزنىڭ ئالدىمىزغا: قانداق قىلغاندا بالىلارنى ئەخلاقلىق قىلىپ تەربىيەلىگىلى بولىدۇ؟ ئەخلاقىدىن ئىبارەت بۇ مۇھىم ئامىلغا ئىگە بولۇشنىڭ ئالامەتلىرى نېمە؟ دېگەن سوئال قويۇلىدۇ. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ۋاراقلاپ ئۇنىڭ مەزمونلىرىدىن ئىزدەنگەنمىزدە بىز تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە ئاساستىكى جاۋابقا ئېرىشىمىز.

ئەدەب - ئەخلاق

ھافىز ئىبنى ھەجەر مۇنداق دېگەن: ئەدەب بولسا، ماختىلىشقا لايىق بولغان بىرەر ئىش - ھەرىكەتنى قىلىشتىن ئىبارەت. بۇنىڭدا مەقسەت قىلىنىدىغىنى ئېسىل ئەخلاقىدۇر، بۇ ياخشى دەپ تونۇلىدىغان ئىشلارنى قىلىش دېگەنلىكىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بەزىلەر يەنە: ئەدەب دېگەن سۆز ئەرەبچىدىكى (مەئدەبە يەنى داستىخان) دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان، داستىخان بولسا ئىنسانلارنى تاماققا چاقىرىلىدىغان جاي شۇڭا ئەدەب ئىنسانلارنى ئەخلاققا چاقىرىش دېگەنلىك بولىدۇ، دېگەن.

جۈنەيت (اللە ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن!) دىن ئەدەبىنىڭ نېمىلىكى ھەققىدە سورالغاندا: ئۇ كېلىشىپ ياشاش دېگەنلىك دەپ جاۋاب بەرگەن.

شۇ سەۋەبتىن ئەدەبىنىڭ مۇئامىلە ۋە ياشاشقا قانچىلىك مۇھىم ئىكەنلىكى ئاشكارا بولۇپ چوڭ ۋە كىچىك ھەممىنىڭ شەخسىيىتىنى نامايەن قىلىپ بېرىدىغان ۋە بالىلارغا ئەدەب كىيىمىنى كەيدۈرۈشىنى ئەخلاق تەربىيەسىنىڭ ئەۋۋەلى بولمىسا بولمايدىغانلىقىدىن بولۇپ قالغان.

ئەدەب - ئەخلاق تېما قىلغان ئاساس توغرىسىدا سۆز ئاچقىنىمىزدا تۆۋەندىكىدەك مەزمونلاردا توختىلىشقا دۇچ كېلىمىز.

1 - بالىلارغا ئەخلاق ئۆگىتىش ھەققىدە كەلگەن ھەدىسلەر.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەخلاقىنى بەرپا قىلىشقا، ئەخلاقىنى بالىنىڭ تەبىئىيىتىگە سىڭدۈرۈش ئۈچۈن بەرپا قىلىشنى ھەتتا گۇناھلارنى يۇيىدىغان سەدىقە بېرىشتىنمۇ يۇقىرى ئورۇنغا قويغانلىقىنى بىلگەنمىزدە، بالىغا ئەدەب - ئەخلاق ئۆگىتىش، ئۇنى ئەخلاقلىق قىلىپ تەربىيەلىشنىڭ قانچىلىك مۇھىم ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز.

تىرمىزى جابىر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر ئادەمنىڭ بالىسىغا ئەدەب ئۆگەتكىنى بىر سا سەدىقە بەرگەندىن ياخشىدۇر.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىلارنىڭ بالغا ئەدەب ئۆگىتىشىنىڭ ئۇلارنىڭ بالغا تەقدىم قىلىدىغان ئەڭ چوڭ ھەدىيەسى بولىدىغانلىقىنى، ئۇلارنى ياخشى ئەدەب - ئەخلاق بىلەن چوڭ قىلىشنىڭ ئۇلارغا قالدۇرۇلغان ئەڭ ياخشى مىراس بولىدىغانلىقىنى بايان قىلغان.

ئىمام تىرمىزى سەئىد ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاتىنىڭ بالىسىغا بەرگەن ھەرقانداق كاتتا نەرسىسى ئۇلارنى ئەدەبلىك قىلىپ تەربىيەلىگەندەك ئەۋزەل ئەمەستۇر.»

شۇنىڭ ئۈچۈن ئەلى ئەلمەدەنى (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!): بالىلارغا ئەدەبى مىراس قالدۇرۇش بولسا، ئۇلارغا مال - دۇنيا مىراس قالدۇرۇشتىن ياخشىدۇر. ئەدەب ئۇلارغا مال - دۇنيا، ئابىرۇي ۋە قېرىنداشلىرىغا مېھرى - مۇھەببەت ئېلىپ كېلىدۇ. شۇنداقلا دۇنيالىق بىلەن ئاخىرەتلىكنىڭ ياخشى ئاقىۋىتىنى جەملەپ بېرىدۇ، دەيتتى.

بەلكىم بەزىلەر ئەدەبىنىڭ ئەھمىيىتىنىڭ مۇھىملىقىنى تونۇپ يەتمەي: ئۇنىڭغا ئۇنچىۋالا ئەھمىيەت بېرىپ كەتمىسىمۇ بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ بالىنى ئۆزىنى قاخشىتىدىغان قىلىپ تەربىيەلىگەنلىكتۇر. بالغا ئەدەب ئەخلاق ئۆگىتىش ئاتىغا نىسبەتەن خۇددى بالىلىرىغا يېمەك - ئىچمەك تەييارلاش ۋاجىپ بولغاندەك ۋاجىپ بولىدۇ.

ئىبنى ماجە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارنى ئىززەتلەڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەخلاقىنى ياخشىلاڭلار!» ۋە ئىبنى ئەبى دۇنيانىڭ رىۋايىتىدە: «بالىلىرىڭلارنى سۆيۈڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەدەبىنى ياخشىلاڭلار!» دېگەن.

سەلەپ - سالىھلارمۇ ئەدەب - ئەخلاقنىڭ ئەھمىيىتىنى، دەرىجىسىنى ۋە مەرتىۋىسىنىڭ يۇقىرلىقىنى ياخشى چۈشەنگەچكە بالىلىرىنى ئەدەبلىك چوڭ قىلىشقان ۋە بارلىق ئىسلام ئۆمىتىگە بۇنى تەۋسىيە قىلىشقان. تۆۋەندىكىسى بولسا، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ ئاتا - ئانىلارغا قىلغان چاقىرىقى بولۇپ مۇنداق دەيدۇ: بالاڭنى ئەدەبلىك قىلىپ ئۆستۈرگىن، سەن بالاڭنى ھەقىقەتەن قانچىلىك ئەدەبلىك ئۆستۈرگەنلىكىڭ ۋە ئۇنىڭغا نېمىنى ئۆگەتكەنلىكىڭگە مەسئۇلدۇرسەن، ئۇمۇ ساڭا ياخشىلىق قىلىش ۋە ساڭا بويسۇنۇشقا مەسئۇلدۇر.

بالىلارنى ئەدەبلىك چوڭ قىلىشنىڭ بۇنچىلىك مۇھىملىقىنىڭ سەۋەبى بولسا، ئەدەبىنىڭ ئۆتكۈر ئەقلىنى بەرپا قىلىدىغانلىقى، ئۆتكۈر ئەقلىنىڭ ياخشى ئادەتنى بەرپا قىلىدىغانلىقى، ياخشى ئادەتتىن ياخشى تەبىئەتنىڭ بارلىققا كېلىدىغانلىقى، ياخشى تەبىئەت ئىگىسىدىن ياخشى ئەمەلنىڭ بارلىققا كېلىدىغانلىقى، ياخشى ئەمەل پەرۋەردىگارىنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىشنى بارلىققا كەلتۈرىدىغانلىقى، پەرۋەردىگارىنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش بولسا ئەبەدىيلىك بەختكە مۇيەسسەر قىلىدىغانلىقى، ناچار ئەخلاقىتىن بۇزۇق ئەقلىنىڭ، بۇزۇق ئەقىلدىن بولسا يامان ئادەتنىڭ، يامان ئادەتتىن يامان تەبىئەتنىڭ، يامان تەبىئەتتىن يامان ئەمەلنىڭ، يامان ئەمەلدىن ئاللاھنىڭ غەزىپىسى ۋە لەنتىگە ئۇچراشنىڭ ۋە بۇنىڭدىن ئەبەدىي مىراس بولىدىغان خارلىققا قالدۇرۇلغانلىقى ئۈچۈندۇر.

بۇلارنى چوڭقۇر چۈشىنىپ يەتكەن سەلەپ - سالىھلار ئەۋلادلىرىنى ئەدەب - ئەخلاقلىق بولۇشقا ۋە ئۆزلىرىمۇ ئۇلارنى شۇنىڭ ئۈستىدە يېتىلىشكە ئەھمىيەت بېرىپ ئەدەب - ئەخلاقىنى ئۇلارغا ۋە ئۇلاردىن

كېيىنكى ئەۋلادلارغا مىراس قىلىپ قالدۇرۇشقان ئىدى. قېنى بىرلىكتە بىز ئۇلارنىڭ ئىش - ئىزلىرىغا قۇلاق سالايمىز ۋە ئۇلاردىن ئۆگىنەيمىز!

سەلەپ - سالىھلار ھاياتىدىن ئۆلگەنلەر

روۋەيم ئىبنى ئەھمەد ئەلباغدادى ئوغلىغا نەسىھەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: ئوغلۇم! ئەمەلىڭنى تۈز، ئەدەبىڭنى ئۈندەك قىلغىن، يەنى ئەدەبلىكىڭنى ئۈندەك ياكى ئۈنىڭدىنمۇ كۆپ بولسۇن! ھەتتا ئەدەبىڭنىڭ كۆپلىكى تۈزغا نىسبەتەن ئۈنىڭ كۆپلىكىدەك كۆپ بولسۇن! كۆپ ئەدەب بىلەن ئاز ئەمەل قىلىش، ئاز ئەدەب بىلەن كۆپ ئەمەل قىلغاندىن ياخشىدۇر. [بۇ مەزموننى ئىمام ئەلقۇرافى «ئەلفۇرۇق» دېگەن كىتابىنىڭ ئۈچىنچى جىلد 96 - بېتىدە بايان قىلغان].

ئىبراھىم ئىبنى ھەبىب ئىبنى شېھىت مۇنداق دېگەن: ئاتام ماڭا: فۇقۇھلار ۋە ئالىملارنىڭ يېنىغا كەلگىن، ئۇلاردىن ئۆگەنگىن، ئۇلارنىڭ ئەدەب - ئەخلاقى ۋە ھىدايتىدىن قوبۇل قىلغىن، دېگەن ئىدى.

بىر بالىنىڭ ھەدىس ئۆگىنىشتىن بۇرۇن ئەدەب ئۆگىنىشىنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەش بولسا، بالىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ئۆگىنىش جەريانىدا ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئەدەبىز مۇئامىلەردە بولۇپ قالماستىن ئۈچۈندۇر.

سەلەپ - سالىھلاردىن بەزىسى ئوغۇللىرىغا مۇنداق دېگەن ئىدى: ئى ئوغلۇم! سېنىڭ ئەدەب ھەققىدىكى بىلىمدىن بىر باب ئۆگەنگىنىڭ مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا ئىلىم بابىدىن يەتمەش باب ئۆگەنگەنلىكىڭدىن ياخشىدۇر.

ئەبۇ زەكەرىيا ئەلئەنبەرى: ئەدەبىز ئىلىم گويىا ئۈتۈنسۇن ئۇتقا ئوخشايدۇ، ئىلىمىز ئەدەب گويىا جىسمىمىز روھقا ئوخشايدۇ، دېگەن.

لېكىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا ئورنىتىشقا، ئۇلارنىڭ ئۇنىڭ ئۈستىدە تەربىيىلىنىشىگە ئەھمىيەت بەرگەن ئەدەب - ئەخلاق قايىسى؟ بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى ئوقۇپ كۆرگىنىمىزدە بۇلارنىڭ تۆۋەندىكىدەك توققۇز نوقتىغا يىغىنچاقلىقنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا خاس ئەخلاقلىرىنىڭ تۈرلىرى

(1) ئاتا - ئانىغا ئەدەبلىك بولۇش

ئىمام نەۋائىي «ئەزكار» دېگەن كىتابىدا: بالىنىڭ، تالىپنىڭ، ئوقۇغۇچى - شاگىرتلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنى، مۇئەللىم - ئۇستازىنى ئىسمى بىلەن چاقىرىشتىن توسۇش، دېگەن مەزموندا مەخسۇس بىر باب ئايرىغان.

ئىبنى سۇنى كىتابىدا ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئادەمنى ئۇنىڭ بالىسى بىلەن كۆرۈپ ئۇ بالىدىن: «بۇ كىم؟» دەپ سورىدى. بۇ بالا: ئاتام، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالاغا: «ئۇنىڭ ئالدىدا ماڭما ۋە ئۇنىڭ تىلىشىغا سەۋەبچى بولما، دېگەن. مانا بۇ ئىمام نەۋەۋىينىڭ ھەدىسكە تەتبىقلىغان شەرھىسى بولۇپ ئۇ: ئۇنىڭدىن بۇرۇن ئولتۇرما ۋە ئۇنى ئىسمى بىلەن چاقىرما، دېگەن.

ئىبنى ھەجەر ھىشامى «مەجمۇئە ئۇززا ۋائىد» دە بايان قىلغان قىسسىسىدە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بىر قىسسىنى بايان قىلدى، بۇ قىسسىنىڭ بايانى ئەبۇ ھۈرەيرىدە توختىلىپ قالدۇ. بىز بۇلارنى پايدىلىنىش مەقسىتىدە بايان قىلىمىز. ئۇلاردىن ئەبى غەسسان ئەدداپىدىن رىۋايەت قىلغان قىسسىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن كۈننىڭ تازا قىزىغان چۈش ۋاقتىدا ئاتام بىلەن چىققان ئىدىم، يولدا بىزگە ئەبۇ ھۈرەيرە يولۇقۇپ: بۇ كىم؟ دېدى. مەن: ئاتام، دېدىم. ئۇ: ئاتاڭنىڭ ئالدىدا ماڭما، ئۇنىڭ ئارقىسىدا ياكى يان تەرىپىدە ماڭ! ئىككىڭلارنىڭ ئارىلىقىغا ئادەم كىرگۈزمىگەن، ئاتاڭنىڭ ئۆيىنىڭ ئۈستىدىن ماڭمىغىن، ئۇنى چۈچىتىپ قويۇسەن، سۆڭەك يېمىگەن، بەلكىم ئاتاڭ ئۇنىڭغا قاراپ يېگىسى كېلىپ قېلىشى مۇمكىن، دېدى.

ئاتا - ئانىغا سۆز قىلىشتىكى ئەدەبلەر

ئىمام قۇرتۇبى تەپسىرىدە ئەبۇ بەدداھ ئەتتەجنى مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: مەن سەئىد ئىبنى مۇسەيبىگە مەن قۇرئاندا ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق ھەققىدە كەلگەنلەرنىڭ ھەممىنى بىلىدىم، لېكىن اللە تائالانىڭ: «ئۇلارغا ھۆرمەت بىلەن يۇمشاق سۆز قىلغىن»⁽¹⁾ دېگەن سۆزىنىڭ مەنىسىنى چۈشۈنەلمىدىم، بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇلغان يۇمشاق سۆز نېمىدىن ئىبارەت؟ دېدىم، ئىبنى مۇسەيبىپ: گۇناھكار قۇلنىڭ قوپال ۋە باغرى قاتتىق خوجايىنىغا سۆزلىشى، دېدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئايەتتىكى يۇمشاق سۆزنى: ئى ئاتا، ئى ئانا، دېمەك دەپ تەپسىر قىلدى.

تاجىدىن سەپكىي مۇنداق دېگەن: مەن ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتىم، بىر ئىت قاۋاپ كەلدى، مەن ئۇنىڭغا: جىم بول، ئىتنىڭ بالىسى ئىت، دېۋىدىم ئاتام ئۆيىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ ماڭا ئاچچىقلىدى. مەن: ئۇ ئىتنىڭ بالىسى ئىت ئەمەسمۇ؟ دېدىم. ئاتام: كەستىمەسلىك مەنىسىدا شۇنداق دېسەڭ جايز بولىدۇ، دېدى. مەن: بۇ پايدىلىق (سۆز)، دېدىم.

ئاتا - ئانىدىن بىر نەرسە ئۆگەنگىنىدە ياكى ئۇلاردىن بىرەر نەرسىدە پايدىلانغاندا ئۇلارنى خوش قىلىش ۋە ئۆزلىرىنى كەمتەرلىككە كۆندۈرۈش ئۈچۈن: بۇ بىر پايدىلىق ئىش، ياكى پايدىلىق سۆز، دېيىشىنى ئادىتىگە ئايلاندۇرغاي، اللە بىزنى ۋە سىزنى بۇنىڭدا مۇۋەپپىق قىلسۇن!

ئاتا - ئانىغا قاراش ئەدەبلىرى

تەبەرانى يەنە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاتا - ئانا بالىسىغا ئۇنىڭدىن سۆيۈنگەنلىك نەزىرىدە قارىسا، بالىغا بىر قۇل ئازاد قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ» دېگەندە ساھابىلار: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئەگەر ئۈچ يۈز ئاتىمىش كۈن شۇنداق قارىسچۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە ھۇ ئەكبەر!» دەپ جاۋاب بەردى.

مەناۋىي «فەيزىل قەدىر» دېگەن كىتابىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: «قايسى بىر ئادەم ئاتا - ئانىسىنىڭ يۈزىگە شەپقەت نەزىرى بىلەن قارىسا اللە ئۇنىڭغا قوبۇل قىلغان ھەجنىڭ ساۋابىنى يازغۇزىدۇ».

(1) سۇرە ئىسرا 23 - ئايەت.

ئاخىرىدا تەقۋادار ئالىملاردىن بىرىنىڭ بالىنىڭ ئەدەب - ئەخلاقىنى كەسىپ قىلىشى ئۈچۈن يولغا قويۇدىغان ئاتا - ئانىغا ئەدەب بىلەن مۇئامىلە قىلىش لازىملىقىدىن ئىبارەت روشەن يولنى بايان قىلىمىز.

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ۋەلىد ئىبنى نەمرىدىن ئاتىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: كونايلار «تەقۋالىق اللہ دىن ئەدەب - ئەخلاق ئاتىلاردىن» دەيتتى.

بىز يۇقىرىدا بالىنىڭ ناھايىتىمۇ ئەدەب - ئەخلاقلىق بولۇشى ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلىرىنى تەقۋادار ئالىملارغا يېقىن بولۇشىغا، ئۇلاردىن ئىلىم ئېلىشتىن بۇرۇن ئەدەب - ئەخلاق ئۆگىنىشىگە تەۋسىيە قىلغانلىقىنى، بالىلارنىڭ ئالىملار بىلەن بىللە بولغاندا ئۇلارنىڭ ئەدەبلىك بولۇشىنى تەلەپ قىلىشىدىغانلىقىنى بايان قىلغان ئىدۇق. تۆۋەندە بۇ ماۋزۇدا يەنە ئازراق توختىلىپ ئۆتىمىز.

ئۆلىمالار بىلەن بولغان ئەدەب . ئەخلاق

بىز يۇقىرىدا ئىمام نەۋەۋىي (اللہ ئۇنىغا رەھمەت قىلسۇن!) ئىبنى سۇننىنىڭ «ئەزكار» دېگەن كىتابىدا: بالىنىڭ، تالىپنىڭ، ئوقۇغۇچى - شاگىرتلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنى، مۇئەللىم - ئۇستازىنى ئىسمى بىلەن چاقىرىشتىن توسۇش، دېگەن مەزمۇندا مەخسۇس بىر باب ئايرىغانلىقىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىدۇق. ئۇ بۇ بابتا يەنە مۇنداق دېگەن: ئاتا - ئانىغا ئەدەبلىك بولۇش ھەققىدە دېگەنلىرىمىز بالىلىرىمىز ئۈچۈنمۇ ئوخشاشتۇر، بەلكى ئالىملارغا بولغان ھۆرمەت تېخىمۇ زىيادە بولۇشى كېرەك. چۈنكى، ئالىملار پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرىدۇر. ئۇلارنى ھۆرمەتلەش، ئىززىتىنى قىلىش، ئۇلارنى ھىمايە قىلىش، ئۇلارنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن ئالدىراش، ئۇلارنىڭ سورۇنلىرىدا يۇقىرى ئاۋاز چىقارماسلىق، ئۇلارغا يۇمشاق مۇئامىلىدە بولۇش لازىم. ھەمدە ئۇلارنىڭ ھەممىسى بالىنىڭ ئادىتىگە ئايلىنىشى كېرەك.

ئىمام غەزالى ياهىيا ئىبنى مۇئازنىڭ ئالىملارنىڭ پەزىلىتى ھەققىدە: ئالىملار مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆمىتى ئۈچۈن ئاتا - ئانىلىرىدىنمۇ بەكرەك شەپقەتلىكتۇر، دېگەن سۆزىنى مىسال قىلىپ كەلتۈردى. نېمە ئۈچۈن شۇنداق دەيمىز؟ دېيىلگەندە، بۇنىڭ جاۋابى شۇكى، ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنى دۇنيانىڭ ئۆتىدىن ساقلايدىغانلىقى، ئالىملار بولسا ئۇلارنى ئاخىرەتنىڭ ئۆتىدىن ساقلايدىغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئالىملارنى ھۆرمەتلەش، ئۇلارنى قەدىرلەپ ئىززىتىنى قىلىش توغرىسىدا نۇرغۇنلىغان كىتابلار يېزىلغان بولۇپ ئىمام سەمئاننىڭ «ئەدەبىل ئىملائى ۋەل ئىستىملائى» بىلەن ئىبنى قۇتەيبەنىڭ «ئەدەبىل ئالىم ۋە مۇتەللىم» دېگەن كىتابلىرى شۇلارنىڭ قاتارىدىندۇر. بۇنىڭدىن باشقا يەنە نۇرغۇن كىتابلار بار.

ئالىملارغا ئەدەبلىك بولۇش ھەققىدە كەلگەنلەر

تەبەرانى ئەبۇ ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: «لو قمان ئوغلىغا: ئى ئوغلۇم! ھەمىشە ئالىملارنىڭ سورۇنلىرىغا ھازىر بولغىن، ھېكمەت

ئىگىلىرىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغىن، خۇددى اللہ تائالا يامغۇر ئارقىلىق ئۆلگەن زېمىننى تىرىلدۈرگەندەك ھېكمەتلىك سۆز ئۆلگەن دىلنى تىرىلدۈرىدۇ، دېگەن».

ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائىي ئۇبادە ئىبنى سامىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «چوڭلىرىمىزنى ھۆرمەت قىلمىغان، كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت قىلمىغان، ئالىملىرىمىزنىڭ ھەققىنى تونۇمىغان ئادەم مېنىڭ ئۆمىتىمدىن ئەمەس».

تەبەرائىي، ئەبۇ ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئۈچ كىشى بار بولۇپ ئۇلارنى پەقەت مۇناپىقلار ھۆرمەتلىمەيدۇ، (ئۈچ كىشى بولسا) ئىسلامى بىلەن ياشلانغان كىشى، ئىلىم ئىگىسى ۋە ئادىل ئىماملاردۇر».

سەلەپ - سالىھلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئالىملارغا قانداق ئەدەب بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغانلىقىغا ئائىت

ئۆلگەنلەر

سەئىد ئىبنى مۇسسەيب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇغاندىن كېيىن ئولتۇراتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇھاجىر ۋە ئەنسارى ساھابىلىرىنىڭ بالىلىرى ئۇنىڭ ئەتراپىغا يىغىلاتتى. ھەتتا ئۇ ئېغىز ئېچىپ سۆز قىلمىغىچە ئۇلارنىڭ ھېچبىرى ئېغىز ئېچىپ بىرەر ئېغىز سۆز قىلمايتتى. ئۇلاردىن سىرت بىرلىرىنىڭ كېلىپ ئۇنىڭدىن سورىغان سوئالنىڭ جاۋابىنى جىم ئولتۇرۇپ تىگىشايىتى. بىز يۇقىرىدا ئىبنى ئۇمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئاتىسى ئۇمەر بىلەن ئەبۇ بەكرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن تەپ تارتىپ سۆز قىلمىغانلىقىنى بايان قىلىپ ئۆتكەندۇق.

تۆۋەندىكىسى بولسا، ئىسلام ئۆمىتىنىڭ ئەڭ بۈيۈك ئالىمى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ بالىلىق چاغلىرىدا ساھابىلاردىن ئىلىم تەلەپ قىلغاندا قانداق ئەدەبلىك بولغانلىقىنىڭ ئەمەلىي مىسالى:

ئىبنى كەسىر بەيھەقىدىن ئىكرەمەگە يەتكەن سەئىد بىلەن ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندا ئەنسارىلاردىن بىر ئادەمگە: قېنى بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن (مەسىلىلەر ۋە ھەدىسلەر) سورايلى، ئۇلار بۈگۈن كۆپ يىغىلغان، دېدىم. ئۇ ئادەم: سەن قالىتسۇ، سەن ئۆزەڭنى باشقىلار ماڭا ئېھتىياجلىق بولىدۇ، دەپ ئويلايمسەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن قانداق ئىنسانلارنىڭ بارلىقىنى بىلمەمسەن؟ دەپ تېرىكىپ كەتتى. مەن يەنىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن سورىماقچى بولغانلىرىمنى سوراۋەردىم، ئەگەر بىرەر ئادەمنىڭ بىرەر ھەدىسىنى بىلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپلا قالسام، ئۇ ئادەمنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىغا بارايتتىم، ناۋادا ئۇ ئادەم چۈشلۈك ئۇيغۇسىنى ئۇخلاۋاتقان بولسا مەن چاپنىمنى يەرگە سالغىنىمچە ياتايتتىم. شامال تۇپىلارنى ئۇچۇرۇپ ئۈستى - بېشىمنى توپا بېسىپ كېتەتتى. ئاندىن ئۇ ئادەم ئۇيغۇدىن چىققاندا: ئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى! سېنى بۇ يەرگە نېمە ئېلىپ كەلدى؟ مەندە ئىشىك بولسا ئادەم ئەۋەتسەڭ ئۆزەم ئالدىڭغا بارايتتىم ئەمەسمۇ؟ دەيتتى. مەن بولسام: ياق! مەن كېلىشىم كېرەك، دەپ ئاندىن ئۇنىڭدىن سورىماقچى بولغان ھەدىسىمنى سورايتتىم. ھېلىقى ئەنسارى ھەتتا ئىنسانلار مېنىڭ ئەتراپىمغا يىغىلىپ مېنىڭدىن سوئال سورايدىغان بولغان زامانغىچە ياشىدى. ئۇ ھەمىشە: ئۇ يىگىت مەندىن ئەقىللىق ئىكەن، دەيتتى.

ھەسەن بەسەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغلنى ئالىملارغا ئەدەبلىك بولۇشقا تەۋسىيە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ئى ئوغلۇم! ئالىملار بىلەن ئولتۇرساڭ سۆزلەشتىن بەكرەك ئاڭلاشقا ھېرىسمەن بول! ياخشى سۆزلەشنى ئۆگەنگىنىڭدەك ياخشى ئاڭلاشنى ئۆگەن، بىراۋ سۆزنى توختاتمىغىچە ئۇنىڭ سۆزى قانچىلىك ئۇزۇراپ كەتسىمۇ كەسمە .

ئاخىرىدا كىچىك ساھابە سەمۇرە ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدا بىر ئۆسمۈر ئىدىم، ئۇنىڭدىن قۇرئان ۋە ھەدىسنى يادا ئالاتتىم. مېنىڭ سۆز قىلىشىمغا ئۇ يەردە مەندىن چوڭلارنىڭ بولۇشىدىن باشقا ھېچقانداق توسالغۇ يوق، ئىدى .

ھۆرمەتلەش ۋە ئىززەتلەش ئەمەلى

تىرمىزى ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. ياشىنىپ قالغان بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كەلگەن ئىدى، جامائەت ئۇنىڭغا ئورۇن بوشۇتۇپ بېرىشكە كىچىكىپ قالغانلىقتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت، چوڭلىرىمىزغا ئىززەت قىلمىغان ئادەم بىزدىن ئەمەس» دېدى .

ئىمام ئەھمەد، ھاكىم ۋە تىرمىزى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان: «كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت قىلمىغان، چوڭلىرىمىزنىڭ شەرىپىنى تونۇمىغان ئادەم بىزدىن ئەمەس» .

ئىمام ئەھمەد ۋە ھاكىمنىڭ ئۆبادە ئىبنى سامىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان باشقا بىر رىۋايىتىدە «چوڭلىرىمىزنى ئىززەتلىمىگەن، كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت قىلمىغان ۋە ئالىمنىڭ ھەققىنى تونۇمىغان ئادەم بىزدىن ئەمەس» دېگەن .

ئەبۇ داۋۇد ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: «ياشاغان مۇسۇلمان ئادەمنى، قۇرئاننى يادا ئالغان ۋە ئۇنى تىلاۋەت قىلىشتا ھەدىدىن ئاشۇرۇۋەتمىگەن ئادەمنى ۋە ئادىل پادىشاھنى ھۆرمەتلەش ئاللاھ تائالانى ئۇلۇغلىغانلىقتۇر» .

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەن چۈشۈمدە ئۆزۈمنى بىر مىسۋاك بىلەن چىشىمنى مىسۋاكاۋاتقان ھالدا كۆردۈم، ئاندىن مېنىڭ يېنىمغا ئىككى ئادەم كەلدى، مەن مىسۋاكنى كىچىكىگە ئۇزاتتىم، ماڭا چوڭغا بەر، دېيىلدى. شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇنى ئۇلاردىن چوڭغا بەردىم» [مۇسلىمنىڭ سەنەدى بىلەن ئىمام بۇخارى تەلىق يولى بىلەن رىۋايەت قىلغان] .

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ يەھيا ئەلئەنسارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: ئابدۇللاھ ئىبنى سەھلى بىلەن مۇھەيسە ئىبنى مەسئۇد خەيبەرگە قاراپ يولغا چىقتى، خەيبەر ئۇ كۈنى سۈلھى ئۈستىدە ئىدى، ئۇلار بىر - بىرىدىن ئايرىلدى. مۇھەيسە ئابدۇللاھنىڭ قېشىغا كەلگەندە

ئابدۇللاھ قانغا مىلىنىپ ئۆلۈك ياتاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ مەدىنىگە كەلدى. ئاندىن ئابدۇراھمان ئىبنى سەھل بىلەن ھۇۋەيسە (ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئىككى ئوغلى) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىش ئۈچۈن يولغا سېلىپ قويۇلدى. ئۇلار بارغاندىن كېيىن ئابدۇراھمان ئىبنى سەھلى گەپ قىلىشقا ئېغىز ئاچقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا قاراپ: ئاۋۋال چوڭلار گەپ قىلسۇن، ئاۋۋال چوڭلار گەپ قىلسۇن! دېدى. ئابدۇراھمان ئىبنى سەھل ئۇ چاغدا جامائەتنىڭ ئەڭ كىچىكى ئىدى.

ئى قېرىندىشىم! ئى مېنىڭ ھەمىشىم! بۇ يەردە تەلەپ قىلىنغان ئەدەبكە قاراڭ، بۇ يەردە چوڭلارنىڭ ھۆرمىتى شۇنچىلىك ئەتۋارغا ئېلىنغانكى بۇنىڭدىكى ئەخلاق ئۆلچىمى ھەرقانداق ئادەمگە ئۆلگە بولماي قالمايدۇ. لېكىن، كىچىكلەرنىڭ سۆز قىلىشى تەلەپ قىلىنغاندا ئۇلار چوڭلارنىڭ ئالدىدا سۆز قىلسا، بۇنىڭدا شەرىئەتكە خىلاپ ياكى ئەخلاققا خىلاپلىق قىلىنغان بولمايدۇ.

قېرىنداشلىق ۋە دوستلۇق ئەدەبلىرى

بىز يۇقىرىدا چوڭلارنى ھۆرمەتلەش، كىچىكلەرگە شەپقەت قىلىشقا ئالاقىدار ئەدەب - ئەخلاق توغرىسىدا بايانلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىدۇق، ئەمدى بۇ تېمىدا بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېرىنداشنىڭ قېرىنداشقا ئۇنىڭ دىلىنى ئەندىشىگە سالىدىغان ھېچقانداق بىرەر ئىشنى قىلماسلىققا تەۋسىيە قىلغانلىقىدەك مەزمونلار ئۈستىدە توختىلىمىز.

ئىمام مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ئۆزىنىڭ ئاتا بىر ئانا بىر قېرىندىشى بولسىمۇ قولدىكى تىغ بىلەن تەڭلەيدىكەن، ئۇ تاكى تىغنى تاشلىۋەتمىگىچە پەرىشتىلەر ئۇنىڭغا لەنەت قىلىندۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىلىدىكى ئوغۇللارنىڭ چوڭىنىڭ بۇ ئائىلىدە ئۇنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ ۋە ئۇندىن باشقا ئۆكلىرىنىڭ تەربىيىلىنىشى ۋە ئۇلارنى پەرۋىش قىلىشتەك ئىشلارنىڭ ئۇنىڭ زېمىنىدە ئىكەنلىكىنى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ئائىلىدىكى ئىمتىيازىنىڭ ئالاھىدە يۇقىرى ئىكەنلىكىنى بالىلارغا بىلدۈرۈشنى مەقسەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

تەبەرائىي كولىيەب ئەلجۇھانى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قېرىنداشلاردىن ئەڭ چوڭى ئاتىنىڭ ئورنىدا».

ئاتا - ئانىلار پەرزەنتلىرىنىڭ چوڭلىرىغا كىچىك قېرىنداشلىرىغا مەرھەمەت قىلىش ۋە شەپقەت قىلىشنى ئۆگەتسە، كىچىكلەرگە چوڭلارنى ئىززەتلەش ۋە ھۆرمەت قىلىشنى سىڭدۈرسە، ئائىلە ھاياتى تەڭپۇڭلۇق ئىچىدە ماڭدۇ. ئائىلە ئەزالىرىنىڭ ھەر بىرى قارشى تەرەپنىڭ ھەققىنى ئۆز لايىقىدا ۋە ئۆز ئورنىدا ئادا قىلىدۇ.

قوشنىدارچىلىق ئەدەبلىرى

ئىسلام شەرىئىتىدە قوشنىدارچىلىقنىڭ ھەقىقىي چوڭ. بۇنىڭدىكى سەۋەب بولسا، مۇسۇلمانلار جەمئىيىتىنىڭ بىر - بىرىگە بولغان مۇناسىۋىتىنى كۈچلەندۈرۈش ئۈچۈندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا - ئانىلارغا ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى قوشنىلىرىنىڭ بالىلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك نۇرغۇن ئەدەبلەرنى ئۆگىتىشكە تەۋسىيە قىلغان. ئۇ ئەدەبلەر شۇلاردىن ئىبارەتكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ قوشنىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ھالىغا ھال - مۇڭ بولۇشى كېرەكلىكىنى، بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ قوشنىسىنىڭ بالىلىرىدا بولمىغان ياكى ئۇنىڭغا ئېرىشىشكە قادىر بولالمايدىغان نەرسىلەرنى ئېلىپ بەرگەندە ئۇ بالىلارنىڭ ئۇ نەرسىلەرنى سىرتقا كۆتۈرۈپ چىقىپ يەپ ياكى كۆرسىتىپ قوشنىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئىچىنى ئاچىق قىلىدىغان ئىشلارنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تەۋسىيە قىلغان، يەنى يەيدىغان نەرسە بولسا تاشقىرىغا كۆتۈرۈپ چىقماي ئۆيدە يېگۈزۈش، تاشقىرىغا كۆتۈرۈپ چىقىپ يېيىشكە روخسەت قىلماسلىققا تەۋسىيە قىلغان. بۇنداق قىلىشنىڭ يەنە بىر پايدىسى بالىلار سىرتلاردا، يوللاردا كېتىۋاتقاندا بىر نەرسە يېيىشتەك ئاممىۋى ئەدەبلەرگە زىت ئىشلاردىن ئۇزاقلاشتۇرۇلىدۇ.

خەرائىتى ۋە تەبەرائى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئەگەر مېۋە ئالساڭ ئۇنى قوشناڭغىمۇ ھەدىيە قىلغىن، ئۇنداق قىلمىساڭ ئۇنى ئائىلەڭگە مەخپىرەك ئېلىپ كىرگىن، بالاڭ قوشناڭنىڭ ئىچىنى قىزىتىش ئۈچۈن چىقىمىسۇن» دېگەن سۆزىنى رىۋايەت قىلدى. بالىسىنىڭ قوشنىلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئىچىنى قىزىتىشىدىن ساقلىنىدۇرۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ياخشى كۆرىدىغان ھەر بىر مۇسۇلمان بالىغا سىڭدۈرۈشكە تېگىشلىك ئەخلاقىدۇر.

ئەگەر ھەر بىر مۇسۇلمان بۇ تەلەپ قىلىنغان بۇ ئەدەبلەرگە رىئايە قىلالغىنىدا ئىشلار قانچىلىك گۈزەللىككە تولغان بولاتتى - ھە! اللھ تائالا ھەممىمىزنى بۇنىڭغا رىئايە قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت قىلسۇن! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قوشنىلارغا مۇئامىلە قىلىشتىكى يوليورۇقنىڭ كاتتىلىقىنىڭ بىر مىسالى شۇكى، مۇسۇلمان بولغان ياشلاردىن بىرى ماڭا: مېنىڭ مۇسۇلمان بولۇشۇمغا بىزنىڭ مۇسۇلمان قوشنىمىزنىڭ بىزگە قىلغان ياخشى مۇئامىلىسى، ئۆزەمنى ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسىدەك ھېس قىلغانلىقىم ۋە ئۇلار بىلەن بالىلىق ھاياتىمنى ئەڭ ياخشى مۇئامىلىگە ئېرىشىپ ئۆتكۈزۈشۈم سەۋەبچى بولدى، دەپ بەرگەنلىكىدۇر.

ئىجازەت سوراڭ ئەدەبى

ئىجازەت سوراڭ ئۇنىڭ ئەدەبىگە دىققەت قىلىش چوڭ - كىچىك ھەممە دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك ئەدەبتۇر. ئىجازەت سوراڭ ئىسلام شەرىئىتىدە مۇھىم ئەدەبلەرنىڭ بىرى سانىلىدۇ. اللھ تائالا ئەسىرلەر بويى ئوقۇلىدىغان قۇرئان كەرىمدە ئىسلام ئۆمىتى ئۈچۈن ئىجازەت سوراڭ ئەدەبىنى تەكىتلىگەن ئايەتلەرنى نازىل قىلدى. چۈنكى، ئىجازەت سوراڭتىن ئىبارەت بۇ ئەمەلنىڭ ئائىلە ۋە

جەمئىيەتتە ئوينايدىغان رولى ناھايىتى مۇھىمدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇنىڭ ئەھمىيىتىنى ساھابىلارنىڭ چوڭلىرىدىن سىرت كىچىك ساھابىلاردىن ھېسابلىنىدىغان ئەبى سەئىد ئەلخۇدرىغا ئوخشاشلارمۇ ياخشى تونۇپ يەتكەن ئىدى.

ئىمام بۇخارى «ئەدبۇل مۇفرەد» تە ئۈبەيدە ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىر كۈنى ئەبۇ مۇسا ئەلئەشئەرى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب (اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن!) نىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇنىڭدىن كىرىشكە ئىجازەت سورىدى. دەل شۇ چاغدا بىر ئىش بىلەن مەشغۇل بولغاچقا ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىلمىدى. ئەبۇ مۇسا قايتىپ كەتتى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئىشنى تۈگىتىپ: مەن ئەبۇ مۇسانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك قىلدىمغۇ، ئۇنىڭ كىرىشىگە ئىجازەت بېرىڭلار! دېدى. ئۇ قايتىپ كەتتى، دېيىلگەندىن كېيىن ئۇنى چاقىرىپ كېرىشكە بۇيرىدى. ئەبۇ مۇسا قايتىپ كېلىپ: بىز ئىجازەت سوراشقا، ئىجازەت بېرىلمىسە قايتىپ كېتىشكە بۇيرۇلغان ئىدۇق، دېدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب: سەن بۇنىڭغا دەلىل كەلتۈرگىن! دېدى. ئۇ ئەنساپلارنىڭ سورۇنىغا بېرىپ بۇ ھەقتە سورىغان ئىدى، ساھابىلار: سېنىڭ بۇ سوئالىڭغا ئەڭ كىچىكىمىز بولغان ئەبۇ سەئىد ئەلخۇدرىمۇ جاۋاب بېرەلەيدۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەبۇ مۇسانىڭ قېشىغا بېرىپ: مېنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ھەدىسىنى ئاڭلىشىمغا ئىجازەت ئىشلىرىم بىلەن مەشغۇل بولۇشۇم توسۇپ قويۇپتۇ، دېدى.

ئەبۇ مۇسا ئىجازەت بېرىلمىگەندىن كېيىن بۇنىڭغا رەنجىمەستىن، ئاغرىنىماستىن قايتىپ كەتتى، ئۆمەر بولسا بۇنداق ئەھۋالغا دائىر ھەدىسىنى بىلمەي قالغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ قايتىپ كېتىشىنى سورىغاندا ئەبۇ سەئىد خۇدرىغا ئوخشاش كىچىك ساھابە بۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەقتىكى ھەدىسىنى ئەسلىتىپتۇ.

قۇرئان كەرىم ئىجازەت سوراشقا بۇيرۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئاتا - ئانىنى بالغا بۇ ھەقتە تەلىم بېرىشىنىمۇ بۇيرىدى، ھەم بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىلارنىڭ خاس ئورۇنلىرىغا ئىجازەت سوراپ كىرىدىغان ۋاقىتلارنىمۇ ئېنىق بەلگىلەپ كۆرسەتتى، اللە تائالا قۇرئان كەرىمدە: ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەرنىڭ قۇللىرىڭلار، چۆرىلىرىڭلار ۋە ئىچىڭلاردىكى بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلار ناماز باماداتتىن بۇرۇن، چۈشتە (ئوخلاش ئۈچۈن) كىيىمىڭلارنى سالغان چېغىڭلاردا ۋە خۇپتەندىن كېيىن (مۇشۇنداق) ئۈچ ۋاقىتتا (يېنىڭلارغا كىرسە) سىلەردىن ئىجازەت سورىسۇن، (بۇ) ئۈچ ۋاقىت سىلەرنىڭ ئەۋرىتىڭلار (ئېچىلىپ قالدىغان ۋاقىتتۇر)، بۇ ئۈچ ۋاقىتتىن باشقا ۋاقىتلاردا (ئۇلار سىلەرگە كىرسە) سىلەرگىمۇ، ئۇلارغىمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، سىلەر بىر - بىرىڭلار بىلەن بېرىش - كېلىش قىلىپ تۇرىسىلەر، اللە سىلەرگە ئايەتلەرنى (يەنى شەرئەت ئەھكاملىرىنى) ئەنە شۇنداق بايان قىلدۇ، اللە ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر﴾⁽¹⁾.

ھەتتا يەنە بالاغەتكە يېتىشكە ئاز قالغاندا ياكى ئۇنىڭغا يەتكەندىن كېيىن ھەرقانداق يەردە يېپىقلىق ئىشكىنى كۆرسە ئۇ يەرگە كىرمەكچى بولغاندا ئىجازەت سوراشقا بۇيرۇپ اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىچىك بالىلىرىڭلار بالاغەتكە يەتكەندە، ئۇلار ئىلگىرىكىلەر (يەنى چوڭلار كىرىشتە) ئىجازەت

(1) سۈرە نۇر 58 - ئايەت.

سورىغاندەك، (ئۆيگە كىرىشتە ھەممە ۋاقت) ئىجازەت سورىسۇن، اللہ ئايەتلىرىنى (دىننىڭ ئىشلىرىنى) سىلەرگە شۇنداق بايان قىلىدۇ، اللہ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر) (1).

سوئال: ئۇنداقتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىجازەت سوراش ئەھۋالى قانداق ئىدى؟

بىز بۇنىڭغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ھەدىسنى دەلىل كەلتۈرىمىز. ئىمام ئەھمەد بىلەن ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى بەسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر ئىشنىڭ ئالدىغا كېلىپ كېرىشكە ئىجازەت سورىغاندا ئۇ ئىشنىڭ ئۇدۇلىدا تۇرماي بەلكى ئوڭ ياكى سول تەرىپىدە تۇراتتى. ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىلسە كىرەتتى، بېرىلمىسە قايتىپ كېتەتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلاردىن ئىجازەت سوراش ئۆلگىسى

ھەق، ھەقتۇر. ئۇ ئادەمنىڭ چوڭ - كىچىكىگە قاراپ پەرقلىنمەيدۇ، سۈننەتكە ئەگىشىشمۇ بىر ئادەمنىڭ ئورنى ياكى مەرتىۋىسىگە قاراپ پەرقلىنمەيدۇ، ئۇنى ئادا قىلىش ۋاجىپ قىلىنغان ئەمەلدۇر. بۇ ئۆمەتنىڭ قۇماندانى ۋە مۇئەللىمى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى يولغا قويغان ياكى اللہ نىڭ ھۆكۈمىنى بىۋاسىتە ئورۇنلىغان ھەرقانداق ئىشتا ئۆزى ئۈلگە بولۇپ ماڭاتتى ۋە ھەر ئىشتا بالىلارنىڭ ئۆزىگە خاس ھەقلىرىنى تونۇتاتتى. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم سەھل ئىبنى سەئىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچىملىك ئېلىپ كېلىپ ئۇنى ئىچتى. ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بىر بالا، سول تەرىپىدە ياشانغانلار بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالىدىن: مەن بۇنى ئاۋۋال چوڭلارغا بەرسەم ماقۇل دەمسەن؟ دېدى. بالا: ياق، ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن سەندىن كەلگەن ھەرقانداق نېسىۋەمنى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بەرمەيمەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۇ بالىنىڭ قولىغا بەردى.

داستىخاننىڭ ئەھۋالى

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئىمام مالىك، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى ئۆمەر ئىبنى ئەبۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ئۇ چاغلاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىچىك بالا ئىدىم، داستىخاندا ئولتۇرسام قولىم تاۋاقتىڭ ھەممە تەرەپلىرىدە چېپىپ يۈرەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوغۇل! تاماق يېيىشتىن ئاۋۋال "بىسمىللاھ" دېگىن، ئوڭ قولىڭ بىلەن ئالدى تەرىپىڭدىن باشلاپ يېگىن» دېگەندى. شۇنىڭدىن باشلاپ مېنىڭ تاماق يېيىشىم ھەمىشە شۇنداق بولۇپ كەلدى.

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئانام ئۆممۇ سەلەمە مېنى ئىچىگە خورما سېلىنغان بىر سەۋەت نەرسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاپىرىپ بېرىشكە بۇيرىدى. مەن بېرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاپالمىدىم، ئۇ يېقىندا قوللۇقتىن ئازاد بولغان

(1) سۈرە نۇر 59 - ئايەت.

بىرىنىڭ يېنىغا بارغان ئىكەن، چۈنكى ئۇ ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاماققا چاقىرىغان ئىكەن، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدىم، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاماق يەۋاتقان ئىكەن. ئۇ مېنىمۇ بىللە يېيىشكە تەكلىپ قىلدى. ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ”سەرپ“ دەپ ئاتىلىدىغان شورپىغا نان سېلىنغان بىر خىل تاماقنى ئەتكەن ئىكەن، بۇ تاماق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ناھايىتى ياراپ قاپتۇ. مەن تاماقنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغىراق سۇرۇپ بەردىم، ئۇ تاماق يەپ بولغاندىن كېيىن ئۆيىگە قايتتى، مەن خورما بار سۈۋەتنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويدۇم، ئۇ ئۇنىڭدىن يېدى. قالغىنىنى باشقىلارغا تۆگىگىچە بۆلۈپ بەردى.

سوئال: تاماق يەۋاتقاندا قېشىغا بالا كىرىپ قالسا قانداق قىلىش كېرەك؟

تەبەرائىي ئىسھاق ئىبنى يەھيا ئىبنى تەلھەدىن رىۋايەت قىلدىكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ئىسا ئىبنى تەلھە بىلەن مەسجىدتە ئىدىم، سائىب ئىبنى يەزىد مەسجىدكە كىردى. بۇ چاغدا ئىسا ئىبنى تەلھە مېنى ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىنى سوراپ كېلىشكە بۇيرىدى، مەن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ: تاغام ئىبنى تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىڭىزدىن سوراۋاتىدۇ، دېدىم، ئۇ: ھەئە، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردۈم، مەن ئۇنىڭ قېشىغا بىرقانچە بالا بىلەن بىرگە كىرگەندىم، ئۇ بىر قانچىدىكى خورمىلاردىن يەۋەتاتتى، ئۇنىڭ قېشىدا ساھابىلىرى بار ئىدى، بىز كىرگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خورمىلاردىن بىزگە ئۈچۈم - ئۈچۈم ئېلىپ بېرىپ بىزنىڭ بېشىمىزنى سىلىدى، دېدى.

ئىمام غەزالى «ئىھيا» دېگەن كىتابىنىڭ ئۈچىنچى قىسمىدا بالا ئۇزۇقلانغاندا موھتاج بولىدىغان ئىسلامنىڭ ئومومىي ئەدەبلىرىدىن تۆۋەندىكىدەك بىرنەچچە تۈرگە ئاگاھلاندۇرىدۇ.

- 1) - تاماقنى ئوڭ قولىدا يېيىش، يېيىشتىن بۇرۇن بىسىمىلاھ، دېيىش
- 2) - ئۆزىنىڭ ئالدىدىن ئېلىپ يېيىش
- 3) - تاماققا باشقىلاردىن ئاۋۋال قول ئۇزاتماسلىق
- 4) - تاماققا ۋە ئۇنى يەۋاتقان كىشىلەرگە تىكىلىپ قارىماسلىق
- 5) - تاماقنى بەك تېز يېمەسلىك
- 6) - تاماقنى يۇمشاق چايناپ يېيىش
- 7) - تاماقنى ئېغىزغا ئارقا - ئارقىدىن سېلىۋەرمەسلىك
- 8) - تاماق يېگەندە كىيىملىرىنى ۋە قوللىرىنى مەينەت قىلماسلىق
- 9) - بەزى چاغلاردا تەرخەمەك ۋە ناننى ھېچنەرسە ئارىلاشتۇرماستىن يېيىشكە ئادەتلىنىش
- 10) - تاماقنى بەك كۆپ يېيىشكە ئادەتلىنىپ قالماستىن، چۈنكى كۆپ يېيىش پەقەت ھايۋانلارغا خاس ئىشتۇر

11) - تاماقنى بەك كۆپ يېگەنلىكىنى داستىخان ئۈستىدە ئەيىبلەش، ئاز يېگەن بالىنى ماختاش، تاماقنى ھەددىدىن بەك زورلىماسلىق

12) - ئاددىي تاماققا قانائەت قىلىش

بالىنىڭ تاشقىن قىياپەت ئەلەملىرى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنىڭ چاچ قويۇش چېچىنى ياستىش، كىيىمنىڭ رەڭگى، سىرتقا چىقىش كىيىمى قاتارلىق ئەھۋاللىرىغا ئەھمىيەت بېرەتتى.

چاچ قويۇش ۋە چۈشۈرۈش ئەدەبى

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چېچىنىڭ بىر تەرەپىنى چۈشۈرۈپ بىر تەرەپىنى قويغان بىر بالىنى كۆرۈپ ئۇلارنى ئۇنداق قىلىشتىن چەكلەپ: «يا ھەممىنى قويۇپ بېرىڭلار، ياكى ھەممىنى چۈشۈرۈپتىڭلار!» دېدى. [ئىمام بۇخارى بىلەن مۇسلىم توغرا سەنەدى بىلەن رىۋايەت قىلغان]

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چاچنىڭ ئۆيەر بۇيەلىرىنى چۈشۈرۈشنى توسقان ئىدى. دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. ئىبنى قەييۇم ھەدىس توغرىسىدا «ئەھكامۇل مەۋلۇدتا» تا مۇنداق دەيدۇ: بالىنىڭ بېشىنىڭ بەزىسىنى چۈشۈرۈپ بەزىسىنى قويۇۋىتىش، دېدى. چاچنى قېرىش مۇنداق تۆت شەكىلدە قىرىشتىن چەكلەندى.

بىرىنچى: بېشىدىن ئۆيەر - بۇ يەرنى چۈشۈرتۈپ ئارقا تەرەپىنى قويۇپ بېرىش.

ئىككىنچى: خىرىستىئان دىنىدىكىلەردىن ھەددىدىن ئاشقانلارغا ئوخشاش ئوتتۇرىنى چۈشۈرۈپ ئەتراپىنى قويۇپ قويۇش.

ئۈچىنچى: قىزىل ھېندىلەرگە ئوخشاش ئەتراپىنى چۈشۈرۈپ ئوتتۇرىنى قويۇپ قويۇش.

تۆتىنچى: ئالدى تەرەپىنى چۈشۈرۈپ ئارقا تەرەپىنى قويۇپ بېرىش.

بۇلاردىن توغرىسى ھەممىسىنى چۈشۈرۈش ياكى ھەممىسىنى قويۇپ بېرىشتۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ چۈشۈرۈش ئىشىغا ئۆزى بىۋاسىتە ئارىلاشقان ئىدى. ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر ئائىلىسىگە (ئۇ شېھىت بولغاندىن كېيىن بالىلىرىنىڭ كۆڭلى يېرىم بولمىسۇن دەپ) ئۇلارنىڭ قايغۇسى ئۈچۈن ئۈچ كۈن مۆھلەت بەرگەندى. كېيىن ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ: «قېرىندىشىمغا يىغلىماڭلار» دېدى. كېيىن: «ماڭا قېرىندىشىمنىڭ بالىلىرىنى چاقىرىپ بېرىڭلار!» دېدى. ئۇلار چاقىرىپ كېلىندى، بىز گۇيا توخۇلارغا ئوخشايتتۇق، ئاندىن ئۇ: «ماڭا ساتىراچ چاقىرىڭلار» دېدى. ئۇنىڭغا بۇيرۇق قىلدى. ئاندىن ئۇ بىزنىڭ چېچىمىزنى چۈشۈردى. [ئەبۇ داۋۇد بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە ئاساسەن توغرا سەنەدى بىلەن رىۋايەت قىلدى] ئەمما قىزىنىڭ چېچى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يوليۇرىقىدىن نەسەبىنى ئالغان ئىدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمدا ئەسما رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: ئىيە، ئەللى نىڭ پەيغەمبىرى! قىزىمغا قىزىل چىقىپ چىچى پارچىلانغان ئىدى. مەن ئۇنى ياتلىق قىلدىم، ئۇنىڭغا چاچ سالسام بولامدۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەللى تائالا چاچ سالغان ۋە چاچ سالدۇرغان كىشىگە لەنەت قىلدى» دېدى.

شۇنداق، سىز مۇسۇلمان بالىنىڭ چىچىنى باشقا مىللەت ياكى مودا قوغلىشىدىغان ئارتىسلارنىڭ چىچىدەك ھەرخىل پاسۇن چىقىرىپ ياسىماي سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ يوليورۇقىنى تۇتقانلىقىنى كۆرۈسىز.

كىيىمنىڭ رەڭگىنىڭ ئەدەبى

ئىمام مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ ئۈستۈمدە بىر قۇر سېرىق كىيىمنى كۆرۈپ: «بۇنى كېيىشكە ئاناڭ بۇيرىدىمۇ؟» دېدى. مەن ئۇلارنى بۇيىمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى ئۇلارنى كۆيدۈرگىن» دېدى. باشقا بىر رىۋايەتتە: بۇ كاپىرلارنىڭ كىيىمى ئۇنى كەيمىگىن، دېدى.

ئىمام غەزالى «ئىھيا» نىڭ ئۈچىنچى بۆلۈمىدە بالىنىڭ كىيىمىنىڭ ئەدەبى ھەققىدە ياخشى يوليورۇقلىرى باردۇر. ئۇ مۇنداق دېگەن: بالىلار رەڭسىز ۋە سىزىقسىز ئاق رەڭلىك كىيىم كەيدۈرۈلۈشى لازىم. رەڭلىك، سىزىقلىرى بار كىيىملەر بولسا ئاياللارنىڭ شۇنداقلا ئىككى جىنسلىقلارغا خاس كىيىملەر بولغاچقا بالىلارغا ئۇنداق كىيىملەر كىيىدۈرۈلمەسلىكى لازىمدۇر.

بالىلارنى ئېسىل، ئاجايىپ - غارايىپ، قېمەت كىيىم كەيگۈزۈشتىن ئۇزاق تۇتۇش، بۇنداق كىيىملەر گەرچە بالىلارغا ھەرقانچە چىرايلىق كۆرۈنگەندىمۇ ئۇلارنى ئۇنىڭدىن يىراق تۇتۇشى لازىم

ئەرلەرگە يېپەك كىيىشنىڭ ھاراملىقى

يۇقىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سېرىق رەڭلىك كىيىم كىيگەن بالىغا: «بۇ كاپىرلارنىڭ كىيىمى، ئۇنى كىيىمە» دېگەن سۆزىگە ئاساسەن بالا كۆزىنى ئىچىشى بىلەنلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە ئادەتلەندۈرۈش مەقسەت قىلىندۇ. كىيىش ھارام قىلىنغان كىيىملەرنى كىيىمەيدۇ. ساھابىلار بۇنى بارلىق ئىمكانىيەتلىرى بىلەن ئىجرا قىلغان ئىدى.

تەبەرائى ئابدۇللاھ ئىبنى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ يېنىدا ئىدۇق، ئۇنىڭ بىر بالىسى ئۇ يەرگە كەلدى، ئۇنىڭ ئۇچىسىدا يېپەك كىيىم بار ئىدى. ئۇ بالىسىدىن: بۇ كىيىمنى ساڭا كىم كەيدۈرۈپ قويدى، دېدى. ئۇ بالا: ئانام، دەپ جاۋاب بەردى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بالىنىڭ ئۇچىسىدىكى كىيىمنى يىرتىۋەتتى ۋە ئاناڭغا بېرىپ دېگىن، ئاناڭ ساڭا باشقا كۆينەك تېكىپ بەرسۇن، دېدى.

ئىمام كاسانى «بىدائىئە سەئادىئە» دېگەن كىتابىدا ئەرلەرگە يېپەك كىيىشنىڭ ھاراملىقى توغرىسىدا سۆز قىلىپ مۇنداق دېگەن: ئەرلەرگە ھارام قىلىنغان نەرسىلەر چوڭ - كىچىك ھەممىسىگە ئورتاق، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھۆكۈمنى: «بۇ ئىككىسى مېنىڭ ئۈممىتىمىڭ ئەرلىرىگە ھارام» دېگەن سۆزى بىلەن ئېنىق دېگەن. لېكىن بالا كىچىك بولسا ئۇنى كەيدۈرگۈچى چوڭ ئادەم بولسا گۇناھى

چوڭ ئادەمگە بولىدۇ، بۇ خۇددى بىرى كىچىككە ھاراق تەڭلىسە گۇناھى ئىچكۈچى بولغان كىچىككە بولماستىن ھاراقنى تەڭلىگەن چوڭغا بولغىنىغا ئوخشاشتۇر. ئىبنى قەييۇم (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!): بالىنىڭ ئىگىسى بالغا مۇنداق كىيىمنى كەيدۈرسە گۇناھى ئۇنىڭغا بولىدۇ، چۈنكى كىيىمنى كىيىش بىلەن ئوغۇل بالدا ئاياللارغا خاس نازۇكىلىك سۈپىتى پەيدا بولۇپ قالىدۇ.

قۇرئان ئوقۇش ئەدەبلىرى

خۇددى ئىبنى كەسىرنىڭ تەپسىرىدە ئىبنى جەرر بايان قىلغاندەك اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نىڭ رەھمىتىگە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن، قۇرئان ئوقۇلغان چاغدا، ئۇنى دىققەت بىلەن ئاڭلاڭلار ۋە جىم تۇرۇڭلار (يەنى سۆز قىلماڭلار)﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر قېتىم قۇرئان ئوقۇغاندا ئۇنىڭ قۇرئاننى تىنچ ئولتۇرۇپ ئاڭلىغان ئەنسىرىلەردىن بىر بالا توغرىسىدا نازىل بولغان، دەيدۇ.

راستچىلىق ئەنئەنىسى

راستچىل بولۇش ئىسلام ئەخلاقىنىڭ ئەڭ مۇھىم يىلتىزلىرىدىندۇركى، ئۇنى يېتىلدۈرۈش ۋە ئۇنى بالىنىڭ تەبىئىيىتىدە مۇستەھكەم قىلىش ئۈچۈن غەيرەت قىلىشقا موھتاج. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا-ئانىلارنىڭ بالىلاردا يالغانچىلىق خۇلۇقىنىڭ يېتىلىپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشى ئۈچۈن ئۇلارنى دائىم كۈزۈتۈپ تۇرۇشىغا تەۋسىيە قىلىپ: بالا بىر ئىنساندۇر، ئۇنىڭمۇ ئىنسانى مۇئامىلىگە ئېرىشىش ھوقۇقى بار، ئاتا-ئانىنىڭ ھەرقانداق بىر ۋاسىتە بىلەن ئۇنى ئالدىشى ۋە ئۇنىڭ بىلەن مۇئامىلىدە بۇ جەھەتتىكى ئەمەلىيەتكە سەل قارشى جايىز بولمايدۇ، دېگەن قائىدىنى تۇرغۇزغان ئىدى.

ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى داۋۇد ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى ئانام مېنى چاقىردى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيىمىزدە ئولتۇرغان ئىدى، ئانام ماڭا: كەل! ساڭا بىرنەرسە بېرىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا نېمە بېرىسەن؟» دېدى. ئانام: ئۇنىڭغا خورما بەرمەكچىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر سەن ئۇنىڭغا بىرنەرسە بەرمىسەڭ ساڭا بىر يالغان ئېيتقانلىقنىڭ گۇناھى يېزىلغان بولاتتى» دېدى.

ئىمام ئەھمەد ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى بالغا: كەل بۇنى بېرىمەن، دەپ گوللاپ ئۇنى بەرمىسە ئۇنىڭغا بىر يالغان يېزىلىدۇ».

تىرمىزى ئەبى جوراڭ ئەلئەدى رەبئەنىڭ: مەن ھۈسەين ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇماغا سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نېمىنى يادا ئالغاننىڭ؟ دەپ سورىدىم. ئۇ: «سەن سېنى شەكلەندۈرىدىغان

(1) سۈرە ئەئراق 204 - ئايەت.

نەرسىنى قويۇپ شەكلەنمەيدىغانى تۇتقىن، راستچىللىق خاتىرجەملىك، يالغانچىلىق بولسا شۇبھە» دېگەنلىكىنى يادا ئالغان ئىدىم، دېدى.

سەلەپ - سالىھلار چوڭلار كىچىلەرگە ۋەدە قىلسۇن ياكى بالىلار بىر - بىرىگە ۋەدە قىلسۇن، ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىشقا، راستچىل بولۇشنى بالىلارنىڭ ۋۇجۇدىغا سىڭدۈرۈشكە بەكلا ئەھمىيەت بەرگەن ئىدى.

ئىمام سەمئانى ئەبى ئىسھاقتىن، ئۇ ئەبى ئەھۋەستىن، ئۇ ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: توقۇلما، يالغان رىۋايەتلەردىن ساقلىنىڭلار، يالغان ئېيتىش مەيلى چاقچاقىتىن ياكى راستىن بولسا قەتئىي دۇرۇس بولمايدۇ، سىلەردىن بىرەر ئىگىلەر بالىلارغا ۋەدە بېرىپ ئاندىن ئۇنى ئىجرا قىلماي قالمىسۇن!

يەنە شۇنىڭدەك يەھيادىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: سۇلايمان ئىبنى داۋۇد ئوغلغا: ئى ئوغلۇم، ۋەدە قىلساڭ خىلاپلىق قىلما! بولمىسا دوستلۇق ئۈچ - ئاداۋەتكە ئايلىنىدۇ، دېگەن.

مەخپىيەتلىكنى ساقلاش ئەنئەنىسى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنى مەخپىيەتلىكنى ساقلىيالايدىغان بولۇپ چوڭ بولۇشنى تولمۇ ئۈمىد قىلاتتى. چۈنكى، مەخپىيەتلىكنى ساقلاش بالىنىڭ ھازىرى ۋە كەلگۈسى ھاياتىنىڭ بىخەتەرلىكى، جەمئىيەت ۋە ئۇنىڭ ئاساسلىرىنى مۇھافىزەت قىلىشتا ئىنتايىن مۇھىمدۇر.

مەخپىيەتلىكنى ساقلاشقا ئادەتلەنگەن بالا ئىرادىسى كۈچلۈك، ئاغزى چىڭ بولىدۇ، ئۇنىڭ مەخپىيەتلىكىنى ساقلىيالىشىدەك ئارتۇقچىلىقى جەمئىيەتتىكى باشقا ئىنسانلار ئارىسىدا ئۇنىڭغا قارىتا ئىشەنچ پەيدا قىلىدۇ.

ئىمام مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى ئۇلۇغنىڭ ئارقىسىغا مىنگەشتۈرۈلگەن ئىدى، ئۇ ماڭا ھېچكىمگە سۆزلىمەسلىك شەرتى بىلەن بىر مەخپىيەتلىكنى سۆزلەپ بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىز قىلغان ئۇ نەرسە بىر خورما دەرىخى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىر نەرسىنىڭ ئارقىسىدا ئىدى.

بىزگە يۇقىرىدا ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلغانلىقى، بۇ سەۋەبتىن ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىشقا كېچىكىپ قالغاندا ئانىسى: سەن نېمە سەۋەبتىن كېچىكتىڭ؟ دەپ سورىغاندا ئەنەسنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى بىر ئىشنى بېجىرىپ كېلىشىمگە ئەۋەتكەن ئىدى، دېگەنلىكى، ئانىسىنىڭ ئۇ ئىشنىڭ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى سورىغاندا ئەنەسنىڭ: بۇ بىر مەخپىيەت، دېگەنلىكى شۇنىڭ بىلەن زېرەك ۋە ئەقىللىق ئانا بالىسىنى بۇ تەرەپتىن تەربىيەلىنىشى ئۈچۈن تەۋسىيە قىلىپ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەخپىيەتلىكىنى ھېچكىمگە تىنما، دېگەنلىكىنى بايان قىلغان ئىدۇق.

ئامانەتنى ساقلاش ئەنئەنىسى

ئامانەتدار بولۇش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىچىكلىكىدىن باشلاپ ئەمەل قىلىپ كەلگەن گۈزەل ئەخلاقلىرىدىن بولغاچقا ئۇ كىشىلەر ئارىسىدا «ئىشەنچلىك» دەپ سۈپەتلىنىپ كەلگەن ئىدى. بۇنىڭدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىقتىدا قىلىدىغان بالىلار ئۈچۈن چوڭ بىر ئۆلگە باركى بۇنى ئۆزلەشتۈرگەن بالىلار چوڭ بولۇپ اللە تائالانىڭ دىنىنى دەۋەت قىلغاندا چوڭ بىر ياردەمچى بولىدۇ. ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بالا ئاتىسىنىڭ مېلىغا مەسئۇلدۇر، ئاتىسى ئۇنىڭ تەربىيەلىنىشىگە مەسئۇلدۇر» دېگەن ھەدىسىدە رىۋايەت قىلغىنىدەك بالىنىڭ ئاتىسىنىڭ مېلىغا مەسئۇل بولۇشى، ئۇنى ئىسراپ قىلماستىن، بۇزۇپ - چاچماستىن ئامانەتدارلىق بىلەن ئىدارە قىلىشىنى بەلگىلىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ مەخپىيەتلىك ساقلاش ئەخلاقىنى يېتىلدۈرۈشكە قاتتىق ئەھمىيەت بەرگەنلىكتىن بالىلارنىڭ مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلاپ قويۇشتەك قىلمىشلىرىغا قارىتا ئۇنىڭغا جازا بېرىش پوزۇتسىيەسىنى قوللىناتتى.

ئىمام نەۋۋەۋى «ئەزكار» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دېدى. بىز ئىبنى سۇنننىڭ كىتابىدا ئابدۇللاھ ئىبنى بۇسرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇق: ئانام مېنى بىر قانچە ساپ ئۆزۈمنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاپىرىپ بېرىشكە بۇيرىدى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا يېتىپ بارغىچە يولدا ئۆزۈمدىن يېدىم، مەن كەلگەندىن كېيىن ئۇ مېنى: ئى خىيانەتچى! دەپ قۇلقىمنى سوزدى.

كۆڭۈلنى ئاداۋەتتىن سالامەت قىلىش ئەنئەنىسى

دىننىڭ ئۆچ - ئاداۋەتتىن سالامەت بولۇشى ۋە ئىچى يامانلىقتىن يىراق بولۇشى ئىنسان تەبىئىيىتىنىڭ نورمال تۇرۇشىدا ناھايىتى مۇھىمدۇر، ئۇ ھەرقانداق ئىنساننى كىشىلەرنى ياخشى كۆرۈشكە، جەمئىيەت ئۈچۈن ياخشىلىقنى ئىزدەشكە، ئىنساننىڭ تەبىئىيىتىدە ھەمىشە ياخشىلىقنىڭ ئالامەتلىرىنىڭ ئەڭ يۇقىرى دەرىجىدە ئىپادە تېپىشىغا تۈرتكە بولىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يېڭىدىن يېتىشىۋاتقان ئەنەس ئىبنى مالىكتىن ئىبارەت بۇ كىچىك ساھابىنىڭ تەبىئىيىتىدە بولغان ناچار خۇلۇقلارنى يۇيۇشى، ئۇنىڭغا يامانلىق قىلغان كىشىنى كەچۈرۈشى، دىلىدىكى شەيتاننىڭ ۋەسۋەسلىرىگە ۋە ئۇنىڭ زىيانلىق يولغا باشلىشىغا يول قويماسلىقىغا چاقىرىغان. ئەمدى بىز ئۇنىڭ بۇ ئەزىمەتلىك ۋە كەرەملىككە ئىگە خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن تولغان چاقىرىقىغا قۇلاق سالايلى:

ئىمام تىرمىزى ھەسەن ۋە غېرىپ، دەپ بايان قىلغان ھەدىسىدە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئى ئوغلۇم! ئەتگەن ۋە ئاخشىمنى ھېچكىمگە ئۆچ - ئاداۋەت پەيدا قىلماسلىققا قادىر بولالساڭ شۇنداق قىلغىن! ئى ئوغلۇم! بۇ مېنىڭ

سۈنۈتتىمىدۇر. كىمكى مېنىڭ سۈنۈتىمنى ياشارتسا مېنى ياشارتقان بولىدۇ. مېنى ياشارتقان كىشى جەننەتتە مېنىڭ بىلەن بىرگە بولىدۇ.»

جەننەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە بولۇش شەرىپى پەقەت دىلىنى ئۈچ - ئاداۋەتتىن ۋە ئىچى يامانلىقتىن ساقلىيالىغان كىشىلەرگە خاس بولىدۇ.

خاتىمە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن بولغان ئەخلاقىدىن ئەمەلىي مىساللار

بۇ مەسىلىدە بىز سىزلەرگە بۇ ئۈممەتنىڭ قوماندانى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن قانداق مۇئامىلە قىلغانلىقى، ئۇلارنى نېمىگە بۇيرۇپ نېمىدىن توسقانلىقى، ئۇلار بىلەن چىقىشىپ ئۆتۈشى، ئۇلارغا چاقچاق قىلىشى، بىر بالىنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ ئۇنىڭغا كۈلۈمسىرىشى، بالىلارغا غەزەپلىك نەزەر بىلەن باقماسلىقى، ئۇلارغا كايىماسلىقى، ئۇلارنىڭ تەبىئىيىتىگە قازا - قەدەر ئەقىدىسىنى قوبۇل قىلدۇرۇشقا تىرىشقانلىقى قاتارلىق ئەمەلىيەتلىرىگە ئالاقىدار مىساللارنى كەلتۈرمىز. پايدىسىنىڭ ئۈمۈمىيۈزلۈك بولۇشى ئۈچۈن ھەدىسىنىڭ رىۋايىتىنى كۆپ خىل يوللار بىلەن بايان قىلىپ كەلتۈرمىز.

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى، مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئون يىل خىزمەت قىلدىم، بۇ جەرياندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا بىرەر قېتىممۇ «ئۇي» دېگەندەك ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش بىرەر تاۋۇشنىمۇ چىقارمىدى. بىرەر ئىشىمنىمۇ: «نېمىشقا بۇنداق قىلدىڭ؟ ئۇنداق قىلساڭ بولمامدۇ؟» دەپ باقمىدى.

ئىمام مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئەخلاقلىق رەكەكى ئىدى، ئۇ بىر كۈنى مېنى بىر ئىشنى بىجىرىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. مېنىڭ كۆڭلۈمدە بارغۇم بولسىمۇ لېكىن قەستەن: مەن بارمايمەن، دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇيرىغاندىن كېيىن مەن چىقىپ بازاردا ئويىناۋاتقان بالىلاردىن ئۆتۈپ ئۇلارغا قاراپ تۇرۇپ قالدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارقامدىن كېلىپ ماڭا قاراپ تۇرۇپتۇ، مەن بۇرۇلۇپ ئۇنىڭغا قارىدىم، ئۇ ماڭا قاراپ كۈلۈۋاتاتتى، ئاندىن ئۇ: «ئى ئەنەس! بۇيرىغان يەرگە باردىڭمۇ؟» دېدى. مەن: مەن بارمەن ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى، دېدىم. ئەنەس بۇ رىۋايىتىدە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا توققۇز يىلدىن ئارتۇق خىزمەت قىلدىم، بىرەر قېتىممۇ نېمىشقا ئۇنداق قىلدىڭ! ياكى مۇنداق - مۇنداق قىلمىدىڭ؟ دەپ باقمىدى.

ئىمام ئەھمەدنىڭ رىۋايىتىدە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئون يىل خىزمەت قىلدىم، ئۇ مېنىڭ بىرەر ئىشنى خاتا قىلغانلىقىم ياكى ياخشى ئادا قىلمىغانلىقىم ئۈچۈن مېنى ئەيىبلەپ باقمىدى. ئەگەر ئۆيىدىكىلەردىن بىرەرسى ماڭا بۇ ھەقتە مالا مەت قىلسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا مالا مەت قىلماڭلار، ئۇ قىلىشقا قادىر بولالغان بولسا شۇنداق قىلغان بولاتتى» دەيتتى.

يۇقىرىدا بايان قىلغانلىرىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنىڭ ئەخلاقىنى بىنا قىلىشتا ئەمەلىيەت ئارقىلىق ئېلىپ بارغان تەربىيەسىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ شۇنداق تەربىيىلىنىشىگە ئەھمىيەت بېرىدۇكى، بۇنداق تەربىيىلىنىش بالىلارنىڭ كەلگۈسىدە ئالدىغا ئۇچرايدىغان توسالغۇلىرىغا تاقابىل تۇرالايدىغان بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ. بولۇپمۇ ھازىرقىدەك دەۋرىدە بالىلىرىمىزنىڭ

ھاياتتىكى ھەرخىل بۇزۇق ئەقىدىلەرنىڭ توسالغۇسىغا ئۇچرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆرنەك قىلىپ بەرگەن ئۇسۇلدا تەربىيەلەش ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر.

اللھ تائالا مېنى ۋە سىزنى ياخشى ئەخلاق، چىداملىق سەۋرى، كەچۈرۈمچان قەلب ئىگىسى بولۇشقا مۇۋەپپەق قىلسۇن! اللھ دۇئالارنى ئىشتىكۈچى ۋە تېز قوبۇل قىلغۇچىدۇر.

بەشىنىپىن بۆلۈم

بېسىم - تۇيغۇ ۋە شەخسىيەتنى بەرپا قىلىش

مۇقەددىمە

بالىلارنىڭ ھېس - تۇيغۇسىنى بەرپا قىلىشنىڭ ئاساسلىرى
بالىلارنى سۆيۈش، ئۇلارغا شەپقەت قىلىش ۋە رەھمەت قىلىش
بالىلار بىلەن ئوينىشىش ۋە ئۇلارنى ئەركىنلىتىش
بالىلارغا ھەدىيەلەرنى تەقدىم قىلىش

بالىنىڭ بېشىنى سېلىش

بالىنى چىرايلىق ئۇسۇلدا كۈتىۋېلىش

بالىنىڭ ئەھۋالىنى كۆزىتىش ۋە ھال - ئەھۋال سوراڭ

قىز بالىلارغا ۋە يېتىم بالىلارغا ئالاھىدە ئېتىباردا بولۇش

1 - قىز بالىنى تەربىيەلەش قائىدىلىرى:

قىز بالىنى يامان كۆرۈشتىن توسۇش

قىز - ئوغۇل پەرزەنتلەر ئارىسىدا ئايرىمچىلىق قىلماسلىق، ئۇلارغا باراۋەر مۇئامىلىدە

بولۇش

قىز بالىلارنى تەربىيەلەش، ئۇلارغا ياخشىلىق، سەۋرى قىلىش ۋە ئۇلارنى ياتلىق قىلىشنىڭ

ساۋابى

2 - يېتىم ئوغۇل قىزلارنى تەربىيەلەش:

يېتىم بالىنى بېقىش ۋە ئۇنى تەربىيەلەشنىڭ ساۋابى

يېتىمنىڭ مېلىنى مۇھافىزەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن تىجارەت قىلىپ قويۇش

يېتىم قالغان بالىلارنى بېقىش ئۈچۈن ياتلىق بولمىغان ئانىنىڭ ئەجرى

يېتىمگە تەربىيە قىلىش، ئىلىم ۋە ئەدەب ئۆگەتشتە ئۆز بالىلىرىغا ئوخشاش مۇئامىلە

قىلىش

بالىنى ياخشى كۆرۈشتە ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتمەي ياكى بەك پەرۋاسىز تاشلاپمۇ قويماي

ئوتتۇراھال يول تۇتۇش قائىدىلىرى

ئۆزىڭىز ۋە بالىڭىز ھەققىدە اللە نىڭ ھۆكۈمى بىلەن ھۆكۈم قىلىش

سېخى، مېھمان دوست بولۇش

بالىنىڭ كېسەلى ۋە ئۆلۈمىگە سەۋرى قىلىش ۋە اللە دىن ساۋاب ئۈمىد قىلىش

مۇقەددىمە

ھېس - تۇيغۇ يېتىلىۋاتقان بالدا ناھايىتى مۇھىم ئورۇننى ئىگەلەيدۇ. ئۇنىڭ شەخسىيىتىنى بىنا قىلىدۇ. ئەگەر ئۇنى تەڭپۇڭ ھالدا قوبۇل قىلالسا كەلگۈسىدە ھەممە جەھەتتىن تولغان مۇكەممەل ئىنسان بولۇپ يېتىشىپ چىققىدۇ. ناۋادا ئۇنداق بولماي ئارتۇقچە ياكى كەم بولۇپ قالغىنىدا ئۇ ئەتراپىدىكىلەرگە رەھىم قىلمايدىغان باغرى تاش ئادەم قىلىپ يېتىلدۈرۈپ قويىدۇ. شۇڭا ھېس تۇيغۇنىڭ ساقلىنىشىنىڭ بالىنىڭ تەبىئىيىتى ۋە شەخسىيىتىدە ناھايىتى مۇھىم رولغا ئىگە. بۇنى بىنا قىلىشتا ئاتا - ئانا ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ. چۈنكى، بۇنداق تۇيغۇنىڭ شەكىللىنىش مەنبەسى يەنىلا ئاتا - ئانىلاردۇر. ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ مېھرىبانلىق، شەپقەت ۋە ئاتا - ئانا مېھرىنى ھېس قىلىشىنىڭ مەنبەسىدۇر. شۇڭا بۇ بۆلۈمنىڭ ئاخىرىدا ئاتا بىلەن ئانىنىڭ ئىككىسىدىن بىرىدىن ياكى ئىككىسىدىن ئايرىلىپ قالغان يېتىم بالىلارغا ياكى قىز بالىلارغا قانداق مېھرىبانلىق يەتكۈزۈشكە بۇيرۇلغانلىقى ھەققىدە مەخسۇس توختىلىمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بارلىق بالىلارغا ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەن بولسىمۇ لېكىن، يېتىم بالا بىلەن قىز بالىلارغا تېخىمۇ بەكرەك ئېتىبار بەرگەنلىكىنى بىزگە بايان قىلىنغان ھەدىسەلەر ئارقىلىق بىلەلەيمىز. مۇسۇلمانلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇغىغا ئەمەل قىلىپ يېتىم بالىلارنى ئۆز بالىلىرىغا ئوخشاش قاراپ ئۇلارنى قانات ئاستىغا ئالسا، تەربىيەلىسە قانداق ياخشى بولار ئىدى - ھە!

بىز بۇ مەزمون ھەققىدە توختالغان ئىكەنمىز بالىنىڭ ھېس تۇيغۇسىنى ۋە شەخسىيىتىنى قانداق بەرپا قىلىش ۋە ئۇنىڭ ھەقىقىتىنى قانداق ئادا قىلىش كېرەكلىكى توغرىسىدىكى مەسىلە ئۈستىدە توختىلىمىز. بۇ سوئالغا ھەدىس شەرىپلەرنىڭ مەزمونىغا قارىتا تۆۋەندىكى يەكۈننى خۇلاسەلەپ چىقتۇق.

بالىلارنى سۆيۈش، ئۇلارغا شەپقەت قىلىش ۋە رەھمەت قىلىش

بالىلارنى سۆيۈش بالىنىڭ ھېس - تۇيغۇسىنى ئويغىتىشتا چوڭ رولغا ئىگە، شۇنداقلا بالىلارنىڭ غەزىپى ۋە ئاچچىقىنى بېسىشتىمۇ چوڭ رولغا ئىگە، بۇنىڭدىن باشقا يەنە سۆيۈش ئارقىلىق چوڭلار بىلەن كىچىكلەر ئارىسىدىكى مۇھەببەتنى تېخىمۇ كۈچەيتكىلى بولىدۇ. سۆيۈش يېتىلىۋاتقان بالا ئۈچۈن قەلب ۋە دىلىنىڭ يۇرۇشى ئۈچۈن چاقىنغۇچى نۇرلۇق رولغا ئىگە، ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا ئائىت سۈننىتىدۇر.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: سەھرالىق بىرقانچە ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: سىلەر بالىلارنىڭ سۆيەمسىلەر؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە» دېدى. ئۇلار: بىراق بىز ھېچ سۆيەيمىز، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ سىلەرنىڭ دىلىڭلاردىكى شەپقەتنى كۆتۈرۈۋەتكەن بولسا مەن ئۇنىڭغا ئامال قىلالايمدەن؟» دېدى.

ئىمام مۇسلىم ۋە بۇخارى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ئوغلى ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى سۆيىدى. بۇنى كۆرگەن ئەلئەقرە ئىبنى ھارس: مېنىڭ ئون بالام بار، مەن ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىنى سۆيىمدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ: «شەپقەت قىلمىغان كىشىگە شەپقەت قىلىنمايدۇ» دېدى.

ئىبنى ئەساکر ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا ۋە ئائىلىگە ئەڭ شەپقەتلىك كىشى ئىدى.

بالىلارغا رەھمەت قىلىش ۋە شەپقەت قىلىش پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېسىل سۈپەتلىرىدىن بىر سۈپەتتۇر، شۇنداقلا ئۇ شۇنىڭغا ئەمەل قىلغۇچىنى جەننەتكە ئېلىپ كېرىدىغان، اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېلىپ بارىدىغان يولدۇر.

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئايال ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىشىغا كەلدى. ئائىشە ئۇ ئايالغا ئۈچ دانە خورما بەردى. ئۇ ئايال ئىككى دانە خورمىنى يېنىدىكى ئىككى بالىسىغا بىردىن بىرىنى ئۆزى يېمەكچى بولۇپ خورمىلىرىنى يەپ بولغان بالىلار ئانىسىنىڭ قولىغا قارىدى، شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايال ئاخىرقى بىر تال خورمىنىمۇ ئىككىگە بۆلۈپ ئاندىن ئۇنى ئىككى بالىسىغا بەردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگەندە ئائىشە بۇ ئەھۋالنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنىڭ ئەجەپلەنگىدەك نەرى بار؟ اللە خۇددى ئۇ ئايال ئۇ ئىككى بالىسىغا شەپقەت قىلغىنىدەك ئۇنىڭمۇ شەپقەت قىلدى» دېدى.

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن نامازنى ئۇزۇن ئوقۇشنى خالايمەن، ئاندىن بالىنىڭ يىغلىغىنىنى ئاڭلايمەن - دە، بالىنىڭ يىغىسىنىڭ ئانىنى بىئارام قىلىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكىم ئۈچۈن نامازنى قىسقارتىمەن» دېگەن سۆزى ئۇنىڭ بالىلارغا قانچىلىك دەرىجىدە مېھرىبان ئىكەنلىكىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

ئەبى قەتادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى زەينەبىنىڭ قىزى ئۇمامەنى كۆتۈرۈپ تۇرۇپ جامائەتكە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇيتتى، سەجدە قىلغاندا ئۇنى يەرگە قويمايتتى، تۇرغاندا يەنە ئۇنى كۆتۈرۈۋالاتتى. [بۇ ھەدىسنى ئىمام تىرمىزدىن باشقا ئالتە كىتابنىڭ ھەممىسىدە رىۋايەت قىلغان]

كىچىكلەرنىڭ چوڭلارغا ھايۋاناتلارنى سۆيۈشنى ئۆگىتىشى ۋە ئۇلارغا اللەنىڭ رەھمىتىنى ئەسلىتىشىگە ئائىت ۋەقەلىكلەرنى ئاڭلىغاندا كىشىلەر ئەلۋەتتە ھەيران قالىدۇ. پەخرۇررازى تەپسىر كىتابىدا دەل شۇنداق ۋەقەلىكتىن بىرنى بايان قىلغان: بىر بېلىقچى بولۇپ بىر كۈنى ئۇ سۇغا تور تاشلاپ بىردانە بېلىق تۇتقان، لېكىن ئۇنىڭ قىزى ئۇ بېلىقنى ئاتىسىنىڭ قولىدىن ئېلىپ سۇغا قايتا تاشلىۋەتكەندىن كېيىن: بۇ بېلىق غەپلەتتە قالغانلىقى ئۈچۈن تورغا چۈشۈپ قاپتۇ، دېگەن. پەخرۇررازى بۇ ۋەقەلىك ئۈستىدە توختىلىپ: ئى اللە ئاشۇ كىچىك قىز بېلىقنى غەپلەتتە قېلىپ تورغا چۈشۈپ قالدى، دېگەن ۋە ئۇنى سۇغا قايتا تاشلىغان، بىزنى بولسا شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىلىرى ئوۋلىدى، بىزنى رەھمەت دېگىزىدىن چىقاردى، ئى اللە بىزگە ئۆز پەزىلىڭ بىلەن شەپقەت قىل! بىزنى شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىلىرىدىن يىراق قىل! ۋە بىزنى رەھمەت دېگىزىڭغا قايتىدىن تاشلا!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىگە سۆزلەپ بېرىش ئارقىلىق بايان قىلغان تۆۋەندىكى ۋەقەلىك ئانىلارنىڭ بالىلارغا قانچىلىك شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان ئىكەنلىكىنىڭ، شۇنداقلا ئانىلارنىڭ بالىلارغا بولغان مۇھەببىتىنىڭ ئۇلارنىڭ دىلىدىن پارتلاپ چىقىدىغانلىقىنىڭ دەلىلىدۇر. پۈتكۈل ئانىلار بالىلىرىغا مۇشۇنداق شەپقەت قىلغىنىدا قانچىلىك ياخشى بولار ئىدى - ھە!

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە مۇسلىم سەھىھلىرىدا ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «داۋۇد ئەلەيھىسسالام ۋە سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىسىدا ئىككى ئايال بولۇپ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ بىردىن ئوغلى بار ئىكەن، بىر كۈنى ئۇ بالىلاردىن بىرىنى بۆرە يەپ كېتىدۇ، ئاندىن ئۇ ئىككى ئانا ھايات قالغان بىر بالىنىڭ ئۆزىنىڭ بالىسى ئىكەنلىكىنى داۋا قىلىپ داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى، داۋۇد ئەلەيھىسسالام بالىنى ئاياللاردىن چوڭغا بۇيرۇپ بەردى. ئۇلار چىقىپ كېتىۋاتقاندا سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى چاقىرىپ: پىچاق ئېلىپ كېلىڭلار، ئۇنى مەن ئىككىگە بۆلۈپ ئۇنى ھەر بىرىڭلارغا بېرىمەن دېدى. بۇنى ئاڭلىغان ئاياللاردىن كىچىكرەكى (ئەمەلىيەتتە ئۇ بالىنىڭ ئۆز ئانىسى ئىدى): اللھ ساڭا رەھمەت قىلسۇن! ئۇنى ئىككىگە بۆلمە، بالا ئۇنىڭ بولسۇن! دېدى. بۇنى ئاڭلىغان سۇلايمان ئەلەيھىسسالام بالىنى كىچىك ئايالغا ھۆكۈم قىلىپ بەردى. اللھ تائالا قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېدى: ﴿سۇلايماننىڭ سەلتەنتىنى كۈچەيتتۇق، ئۇنىڭغا ھېكمەت ۋە (ھەممە ئادەم چۈشىنىدىغان) روشەن سۆز - ئىبارىلەرنى ئاتا قىلدۇق﴾⁽¹⁾.

بۇ قىسىمدا يەنە باغرى ناھايىتى قاتتىق ئانىلارنىڭ بولىدىغانلىقىمۇ دەلىل باردۇر. گەرچە ئۇ ئايالنىڭ بالىسىنى بۆرە يەپ كەتسە ئۇنىڭ بۇنىڭغا كۆڭلى يېرىم بولماستىن كىچىك ئايالنىڭ بالىسىنى مېنىڭ دەپ تالاشقان، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئىككى بالىنىڭ چىراي تۇرقى بىر - بىرىگە ناھايىتى بەك ئوخشىشىپ كەتكەچكە ئۇ ئايال ئۆز بالىسى بىلەن كىچىك ئايالنىڭ بالىسىنى پەرقلەندۈرەلمىگەن. ئۇ ئايالنىڭ باغرىنىڭ قاتتىقلىقىنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى شۇكى، سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا بالىنى ئىككىگە بۆلۈپ بېرىش ھۆكۈمى توغرىسىدا سۆز ئاچقاندا، ئۇ ئايال بۇنىڭغا ھېچقانداق ئېتىراز بىلدۈرمىگەن. كىچىكى بولسا ئانىلىق شەپقىتى بىلەن بالىنىڭ بۇنداق پارچىلىنىشىغا يول قويماسلىق ئۈچۈن ئۇ بالىدىن ئايرىلىپ قالىدىغان ئىش بولسىمۇ ئۇنى ھايات قالدۇرۇشنى ئۈمىد قىلغان.

بالىلارنى تەربىيەلىش ۋە ئۇلار بىلەن ئوينىش

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارغا بولغان ئېھتىماملىق ئەمەلىيەتلىرىدە ئۇنىڭ بالىلارنى بەزىدە سۆيسە بەزىدە قۇچاغلىغانلىقىنى، بەزىدە ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلىسا بەزىدە ئۇلار بىلەن ئويناشقانلىقىنى، ئۇلار بىلەن چاقچاقلاشقانلىقىنى، بەزىدە ئۇلارنىڭ ئىسمىنى كىچىكلىتىپ چاقىرسا بەزىدە ئۇلارنى تەركىلەتكەنلىكىنى ئۇنىڭ ھەدىسلىرىدىن بىلىۋالالايمىز. ناۋادا ئاتا - ئانىلار بۇ ئىشلارنىڭ

(1) سۇرە ساد 20 - ئايەت.

بەزىسىنى ياكى ھەممىسىنى قىلمىغان ياكى قىلمايدىغان بولسا بىز ئۇلارنىڭ بۇ ئىشلارنى ھېچ بولمىغاندا سۈننەتكە ئەگىشىش يۈزىسىدىن بولسىمۇ قىلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

تەبەرائىي جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئىدۇق، بىز تاماققا چاقىرىلدۇق، بۇ چاغدا ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بالىلار بىلەن يولدا ئويناۋاتقان ئىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جامائەتنىڭ ئالدىدا غۇلاچلىرىنى كەرگىنچە ھۈسەيننى قوغلىدى، ھۈسەين بولسا ئۇياق - بۇياققا قاچقىلى تۇردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن تەڭ كۈلىشىپ ئۇنى قوغلاپ تۇتۇۋالغاندىن كېيىن ئۇنى قوچاقلاپ سۆيىدى، ئاندىن كېيىن: «ھۈسەين مەندىن، مەن ھۈسەيندىن، ئۇنى ياخشى كۆرگەن كىشىنى ئاللاھ ياخشى كۆرىدۇ. ھەسەن بىلەن ھۈسەين باشقا ئەۋرىلەر دەكلا ئىككى ئەۋرىدۇر» دېدى.

ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» تە، ۋە تەبەرائىي ئەبۇ ھۈرەيرىدىن قىلغان رىۋايەتتە ئۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر قولى بىلەن ھۈسەيننىڭ يەنە بىر قولى بىلەن ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ قولىنى تۇتۇپ ئۇ ئىككىسىنىڭ پۇتلىرىنى ئۆزىنىڭ پۇتلىرىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ ئاندىن ئۇلارغا: «چىق» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۈستى تەرەپكە يامشىپ ھەتتا ئۇلارنىڭ پۇتلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەيدىسىگىچە باردى، بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئېغىزىڭلارنى ئېچىڭلار!» دېدى. ئۇ ئىككىسى ئېغىزلىرىنى ئېچىشتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى سۆيىدى ۋە: «ئى ئاللاھ سەن ئۇلارنى ياخشى كۆر! مەن ئۇلارنى ياخشى كۆرۈمەن» دېگەنلىكىنى ئۆز كۆزلىرىم بىلەن كۆرۈپ، ئۆز قۇلقىم بىلەن ئاڭلىدىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. «ئىسا بەتۇل ۋۇزدا» دېگەن كىتابتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنى: «ئاۋاق - ئاۋاق، شىداق - شىداق (كۆزى كىچىك)» دېگەنلىكى قوشۇپ رىۋايەت قىلىنغان. ئىبنى ئەسرىنىڭ «نىھايە» دېگەن كىتابىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەن بىلەن ھۈسەيننى ئۇسۇل ئويناپتاقانلىقىنى ۋە ئۇلارنى: «ئاۋاق، ئاۋاق (كۆزى كىچىك) چىق!» دېگەنلىكىنى، ئاندىن ئۇلارنىڭ تاپانلىرىنى مەيدىسىگە دەسەتكەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ترمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەخلاققا ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئېسىلى ئىدى. مېنىڭ ئەبۇ ئۆمەير ئىسىملىك بىر كىچىك ئىنىم بار ئىدى، ئۇ چاغلاردا ئۇ ئەمدىلا سۈتتىن ئايرىلغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنىمغا چاقچاق قىلىپ: «ئى ئۆمەير! نۇغەير نېمە قىلدى» دەيتتى. نۇغەير بولسا قۇشنىڭ ئىسمى ئىدى.

ئىمام ئەھمەد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمۇ سۈلەيمنىڭ يېنىغا كىرەتتى. ئەبۇ تەلھەدىن تۇغۇلغان ئەبۇ ئۆمەير دەپ كۈنىيە بېرىلگەن بىر ئوغلى بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئۆيگە كەلسىلا كىچىك ئۆمەير بىلەن چاقچاقلىشاتتى، بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇ ئۆيگە كەلگەندە كىچىك ئۆمەيرنىڭ غەمكىن بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ: «نېمە بولدى؟ مەن ئەبۇ ئۆمەيرنى غەمكىن كۆرۈمەنغۇ؟» دېدى. ئۆيدىكىلەر ئۆمەيرنىڭ ئوينايدىغان قۇشنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىنى دېۋىدى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ئى ئەبۇ ئۆمەير! نۇغەير نېمە بولدى؟» دېدى. ھافىز ئىبنى بارى «فەتھۇل بارى» دا بۇ ھەدىس ھەققىدە قايتا - قايتا ئوينىشىنىڭ جايىزلىقى، شۇنداقلا ئۇنىڭ رۇخسەت بولۇپ قالماستىن سۈننەت نۇقتىسىدىن رۇخسەت

ئىكەنلىكى، ئەقىلغا توشمىغان كىچىك بالىلار بىلەن چاقچاقلاشسا بولىدىغانلىقى ھەم ئۇنى قايتا - قايتا زىيارەت قىلىشنىڭ جايىزلىقى، چوڭلۇق ۋە تەكەببۇرلۇقنى تاشلاش، چوڭلارغا يوللاردا ھۆرمەت قىلىش، ئۆيدە بىرلىكتە ئوينىشىپ چاقچاقلىشىشنىڭ دۇرۇس بولىدىغانلىقى توغرىسىدىكى مەنە كېلىپ چىقىدۇ، دېگەنلىكى بايان قىلىندى.

تىرمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپ: «ئى ئىككى قۇلاق!» دەيدىغانلىقىنى رىۋايەت قىلدى.

تىرمىزى غېرىپ ھەدىس دېگەن رىۋايىتىدە ئەنەستىن ئۇنىڭ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى «بەقلە» دەپ ئاتىدى، مەب بولسام بۇ ئىسمىنى ياخشى كۆرمەيتتىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. [بۇ ھەدىس ئاجىزدۇر]

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىگە كەلگەندە ئۇنىڭ ئالدىغا بەنى مۇتەللىپ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ كىچىك بالىلىرى چىقتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالىلاردىن بىرىنى ئالدىغا، بىرىنى ئارقىغا ئېلىپ ئۇلۇغغا مىنگەشتۈرۋالدى.

ئىمام بۇخارىنىڭ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەفاتتىن مۇزدەلپىگە بارغاندا ئۇلۇغغا ئۇسامەنى، مۇزدەلپىدىن مىناغا قايتىشىدا فەزلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى مىنگەشتۈرۋالغان. ئۇ ئىككىسى تاكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەقەبە تېشىنى ئېتىپ بولغۇچە تەلپىيە ئېتىشىنى داۋاملاشتۇرغانىدى.

ئابدۇللاھ ئىبنى شەددادتىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جامائەت بىلەن ناماز ئوقۇۋېتىپ سەجدىدە تۇرغاندا ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بويىغا مېنىۋالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇزاق سەجدە قىلدى، جامائەتمۇ شۇنداق قىلدى، ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندا جامائەت: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! نامازدا سەجدىنى ئەجەپمۇ ئۇزۇن قىلىدىغۇ؟ بىز بىرەر ئىش يۈز بەردىمىكىن، دەپ ئەنسىرەشتۇق، دېۋىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوغلۇم بويىنىمغا مىنىۋالغانىدى، مەن تاكى ئۇ چۈشۈپ كەتكىچە ئۇنى ئالدىرتىپ قويۇشنى خالىمىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. [ئىراقى: بۇ ھەدىسنى نەسەئى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلدى، بۇ ھەدىس ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتىگە ئۇيغۇن، دېدى.]

ساھابىلار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىش يۈزىسىدىن بالىلىرىغا چاقچاق قىلاتتى ۋە بالىلىرى بىلەن ئوينىشاتتى. ئۇلار بالىلىرىنىڭ تۇرالغۇ جايلىرىغا كىرىپ خۇددى كىچىك بالىلاردەك بولۇپ ئۇلار بىلەن ئوينىشاتتى.

دەيلەمى ۋە ئىبنى ئەسكەر ئەبى سۇفياننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن مۇئاۋىيەنىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدىم، ئۇ چاغدا ئۇ ئوڭدۇسىغا ياتقان بولۇپ، مەيدىسى ئۈستىدە بىر بالا ياكى بىر قىز بالا مىنىۋالغان ئىكەن، ئۇ بالا بولسا ئۇنى ئوقۇشتۇرۇۋاتاتتى. مەن: ئى مۇمىنلەرنىڭ ئەمىرى!

ئۇنى ئۈستىلىرىدىن چۈشۈرسىلە! دېدىم. ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمنىڭ بالىسى بولسا، ئۇ بالىسىغا بالىلارچە مۇئامىلە قىلسۇن!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى.

ئۆمەر بىر ئادەمنى خىزمەتكە قوبۇل قىلماقچى بولغاندا ئۇ ئادەمنىڭ بالىلارغا قوپال مۇئامىلە قىلىدىغان ياكى قىلمايدىغانلىقىغا قاراپ تاللايتتى. مۇھەممەد ئىبنى سالامدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر ئادەمنى خىزمەتكە قوبۇل قىلغان بولۇپ ئۇ ئادەم ئۆمەرنىڭ بالىلىرىدىن بىر بالىسىنى سۆيگەنلىكىنى كۆرۈپ: سىز مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى تۇرۇپ بالىنى سۆيەمسىز؟ مەن سىزنىڭ ئورنىڭىزدا بولسام ئۇنداق قىلمايتتىم، دېدى. ئۆمەر: ئاللاھ سىڭىزنىڭ دىلىڭىزدىن شەپقەتنى سۇغۇرۇۋەتكەن بولسا ماڭا نېمە ئامال؟ ئاللاھ بەندىلىرى ئىچىدە شەپقەتلىك بولغانلارغا شەپقەت قىلدۇ، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ: سەن ئۆز بالاڭغا شەپقەت قىلمىساڭ باشقىلارغا قانداق شەپقەت قىلسەن؟ دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلار بىلەن ئەنە شۇنداق ئويۇن قىلاتتى، ئۇلارنى شۇنداق ئەركىنلىكتە ۋە بالىلارغا بالىلارچە بولۇپ ئۇلار بىلەن چاقچاق قىلىشقا، ئۇ قوپاللىق، دىلى قاتتىقلىق ۋە بالىلارنىڭ ھەقىقىي بەرمەسلىكىنىڭ دەل ئەكسىچە يول تۇتۇپ بالىلارغا مېھرىبان، مۇلايم، سەممىي مۇئامىلە بىلەن بالىلارنىڭ مەنئۇبىتىنى غىزالاندۇراتتى.

بالىلارغا پەيغەمبەر تەقەببىلىش

ھەدىيە قىلىشنىڭ ئىنساندا ياخشى تەسىر قالدۇرۇش رولى باردۇر. بالىلارغا نىسبەتەن ھەدىيەنىڭ تەسىرى تېخىمۇ چوڭقۇردۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىر - بىرىڭلارغا ھەدىيە بېرىڭلار، بىر - بىرىڭلارنى ياخشى كۆرۈسىلەر» دېگەن سۆزى ئارقىلىق ئىنسانلار ئارىسىدىكى مۇھەببەتنىڭ باغلىنىش ۋاسىتىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى، بۇ ھەممىگە ئومۇم بولغان قائىدىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنىڭ ھېس - تۇيغۇسىنى بەرپا قىلىش، ئۇنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇشتىكى كۈچلۈك بىر ئاساس مەنبەسىنى ئوتتۇرىغا قويغانىدى.

ئىمام مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مېۋىلەرنىڭ پىشقانلىرى ئاۋۋال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىلەتتى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئاللاھ! بىزگە، شەھەرلىرىمىزگە، مېۋىلىرىمىزگە، ئۆلچەك ۋە تارازىلىرىمىزغا بەرىكەت ئاتا قىلغىن! دەپ دۇئا قىلىپ. ئاندىن كېيىن ئۇ مېۋىلەرنى شۇ جايدا بار بولغانلارنىڭ ئەڭ كىچىكلىرىدىن باشلاپ بېرىشكە باشلايتتى».

تەبەرائىي ئىسھاق ئىبنى يەھيا ئىبنى تەلھەننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن ئىسا ئىبنى تەلھە بىلەن مەسجىد تە ئىدىم، سائىب ئىبنى يەزىد مەسجىدكە كىردى. بۇ چاغدا ئىسا ئىبنى تەلھە مېنى ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىنى سوراپ كېلىشكە بۇيرىدى، مەن ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ: تاغام ئىبنى تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەن - كۆرمىگەنلىكىڭىزدىن سوراۋاتىدۇ، دېدىم، ئۇ: ھە، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆردۈم، مەن ئۇنىڭ

قېشىغا بىرقانچە بالا بىلەن بىرگە كىرگەندىم، ئۇ بىر قانچىدىكى خورمىلاردىن يەۋەتاتتى، ئۇنىڭ قېشىدا ھەمراھلىرى بار ئىدى، بىز كىرگەندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خورمىلاردىن بىزگە سىقىم - سىقىم ئېلىپ بېرىپ بىزنىڭ بېشىمىزنى سىلىغان ئىدى، دېدى.

ئىبنى ئەبۇ دۇنيا ھەسەن ياكى جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن پىشىن ۋە ئەسىر نامىزىنى ئوقۇدۇم، ئۇ سالام بەرگەندىن كېيىن بىزگە: «يېرىڭلاردا تۇرۇڭلار!» دېدى. بىز جايىمىزدا تۇردۇق، ئۇ تاتلىق بار بىر كۆپىنى ئېلىپ ھەممىمىزنىڭ ئاغزىغا بىر - بىرلەپ بارمىقى بىلەن تاتلىقنى سالدى، ئۇ چاغدا مەن تېخى كىچىك ئىدىم، نۆۋەت ماڭا كەلگەندە ماڭا بىر قېتىم سالدى، ئاندىن: «يەنە سالايىمۇ؟» دېدى. مەن: ھەئە! دېدىم. ئۇ ماڭا يەنە بىر قېتىم سېلىپ بولۇپ ماڭا: «يەنە سالايىمۇ؟» دېدى، مەن يەنە: ھەئە، دېدىم، شۇنىڭ بىلەن ماڭا ئۈچىنچى قېتىم سالدى، ئۇ بۇ ئىشنى شۇ يەردە بارلارنىڭ ھەممىسى تۈگىگىچە شۇ تەرىقىدە قىلدى.

ئەبۇ داۋۇد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىزگە نەجاشى ئەۋەتكەن ھەدىيەلەر كەلدى، ھەدىيەلەرنىڭ ئىچىدە بىر دانە ئالتۇن بىلە يۈك ۋە بىر دانە قاشتېشى ئۈزۈكى بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەدىيەلەرنى كۆرگەندىن كېيىن خۇددى ئۇلاردىن يۈز ئۆرگەندەك قىلىپ قولنىڭ ئۈچىدىلا ئالغاندىن كېيىن قىزى زەينەب ئارقىلىق ئەبۇئاسىننىڭ قىزى ئوماھەنى چاقىرتىپ: «قىزىم سەن بۇلار بىلەن زىننەتلەنگىن!» دېدى.

بالىنىڭ بېشىنى سىلاش

يۇقىرىدىكى ھەدىيەلەرنىڭ بىرىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنىڭ بېشىنى سىلاش ئارقىلىق ئۇلارنى قانداق روھلاندۇرغانلىقىنى، ئۇلارغا مېھرىبانلىق ۋە شەپقەتنى قانداق يەتكۈزگەنلىكىنى، ئۇلارغا سۆيگۈ ۋە مۇھەببەتنىڭ تەمىنى قانداق تېتىتىغانلىقىنى، ئۇلارغا قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى بىلدۈرگەنلىكى بايان قىلىنغان ئىدى.

زەۋائىد ئىبنى ھەبباند ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنسارىلارنىڭ بالىلىرىنى زىيارەت قىلاتتى، ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى كۆرسىلا سالام بېرەتتى ۋە بېشىنى سىلايتتى.

مۇسئەب ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: ئابدۇللاھ ئىبنى سۇئەلەبە ھىجرەتتىن تۆت يىل ئىلگىرى تۇغۇلغان ئىدى، ئۇ يېڭى تۇغۇلغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئېلىپ بېرىلدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بېشىنى سېلىدى ۋە مەككە فەتىھى بولغان يىلى ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلدى. ئۇ ئون تۆت ياشقا كىرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولدى. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلدى]

ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ بېشىمنى سىلىدى، (بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغۇچى ئۈچ قېتىم سىلىدى،

دېگەنلىكىنى گۇمان قىلمەن، دېدى.) ئۇ بېشىمنى سىلغاندا: «ئى اللہ جەئەرنىڭ بالىسىنى ئورۇنبا سار قىلىپ بەرگىن!» دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنىڭ بېشىنى سىلغاندا يۈزىنىمۇ قوشۇپ سىلايدۇ، بۇ بولسا بالغا تېخىمۇ كۆپ ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ، شۇنداقلا بالىنىڭ تېخىمۇ بەك خوش قىلغانلىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

ئىمام مۇسلىم ساھابىلارنىڭ بالىلىرىدىن بىرى بولغان جابىر ئىبنى سەلەمەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرىنچى ناماز يەنى پېشىن نامىزىنى ئوقۇدۇم، ئاندىن كېيىن ئۇ ئۆيىگە چىقتى، مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن چىقتىم، ئۇنىڭ ئالدىغا ئىككى بالا كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنىڭ يۈزىنى بىر - بىرلەپ سىلاشقا باشلىدى. مەن ئۇنىڭ قولىنىڭ خۇددى ئەتىر قۇتىسىدىن چىقىرىلغاندەك سوغۇق ۋە خۇشپۇراقلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم، دېدى.

بىز بۇ ھەدىستىن بالىلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلاش، بالىلار بىردىن ئارتۇق بولغاندا ئۇلار ئوتتۇرىسىدا باراۋەر مۇئامىلە قىلىش، ئايرىمچىلىق قىلماسلىقىنى تونۇپ يېتىش بىلەن بىرگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەممە بالىلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشىدىكى ئېسىل مۇئامىلە ئەخلاقىنى بىلىپ يېتەلەيمىز.

بالىنى ياتىش قارشى ئېلىش

بالىلار بىلەن كۆرۈشۈش ئادەتتە ئۇچراپ تۇرۇدىغان ھەم شۇنداق قىلىش لازىم بولغان بىر ئىشتۇر، كۆرۈشۈشنىڭ دەسلەپكى دەقىقىلىرى بالىلارنىڭ مەجەزگە ئەڭ تەسىر قىلغۇچى مۇھىم دەقىقىلەر ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر بۇ دەقىقىلەردە كۆرۈشۈش چىرايلىق بولسا، ئۇندىن كېيىن ئۇلار بىلەن بولغۇسى سۆھبەتنى ئوڭاي داۋام قىلغىلى ۋە ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بارغىلى بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر - بىرىگە ئوچۇق - يورۇق بولالايدۇ، كۆڭلىدىكىلەرنى ئاشكارا دېيەلەيدۇ، ئويلىغانلىرىنى ئوتتۇرىغا قويالايدۇ، تەلەپ ۋە ئارزۇلۇرىنى بىلدۈرەلەيدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى بالا بىلەن ئۇلارنى ئەركىلەتكەن ۋە مېھرىبانلىق قىلغان ھالدا چىرايلىق كۆرۈشكەندە ئاندىن ھاسىل بولىدىغان نەتىجىلەردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنداق قىلىشنى ئۆز ئەمەلىيىتى بىلەن ئۆگەتكەن ئىدى.

ئىبنى ئەساكر ئابدۇللاھ ئىبنى جەئەفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر سەپەردىن قايتسا ئۇنى ئۇنىڭ ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىنىڭ بالىلىرى كۈتۈۋالاتتى، بىر قېتىم ئۇ سەپەردىن كېلىشى بىلەن مەن ئۇنىڭ ئالدىغا ھەممىدىن بۇرۇن ئېلىپ بېرىلدىم، ئۇ مېنى ئۇلۇغنىڭ ئالدىغا مىندۈردى، ئارقىدىن فاتىمەنىڭ ئوغلى ھەسەن ۋە ھۈسەيىندىن بىرى ئېلىپ كېلىندى، ئۇنى ئۇلۇغنىڭ ئارقىسىغا مىندۈردى، شۇنداق قىلىپ بىز مەدىنىگە بىر ئۇلاغقا ئۈچىمىز مىنگەن ھالدا كىردۇق.

بالىنىڭ ئەبھۋالىنى كۆزىتىش ۋە بەھال - ئەبھۋال سوراش

كۆپىنچە ۋاقتلاردا بالىلار يولدا يالغۇز ماڭدۇ، بەزىدە ئۇلار يولدىن ئازىدۇ ياكى بارار - يانار يولىنى تاپالماي قالىدۇ، ناۋادا ئاتا - ئانىلار بالىلىرىغا بەكرەك ئەھمىيەت بەرگەندە بالىسىنىڭ ئېزىپ كەتكەنلىكىدىن تېزلا خەۋەر تاپىدۇ - دە، تېزلا ئىزدەشكە تۇتۇش قىلىدۇ ۋە ئۇنى تېپىپ قايتۇرۇپ كېلىدۇ، ئەمما بۇنىڭ ئەكسىچە بالىسىنىڭ ھېچ بىر ئىشىغا پەرۋاسىز بولسا بالىسىنىڭ ئېزىپ كېتىش جەريانىدا قورقۇپ كېتىشىگە سەۋەبچى بولىدۇ، بالا ئېزىپ قالغاندا ئاتا - ئانىدىن قايسى بىرى بولمىسۇن تېزىدىن ئۇ يەرگە يېتىپ بارالمىسا بالىدا ئاتا - ئانىغا نىسبەتەن ئۈمىدسىزلىنىش پەيدا بولىدۇ. شۇڭا ھەسەن ۋە ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن بىرى يۈتۈپ كەتكەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەرھال ساھابىلارنى ھەممە ياققا تارقاپ ئۇلارنى ئىزدەپ تېپىشقا بۇيرۇغان.

تەبەرانى سەلمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئىدۇق، ئۆممۇ ئەيمەن رەزىيەللاھۇ ئەنھا كېلىپ: ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ھەسەن ۋە ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما يوقاپ كەتتى، دېدى. بۇ دەل چاشكا ۋاقتى ئىدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۇرۇڭلار! ئوغلۇمنى ئىزدەڭلار!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ھەربىرى ھەر تەرەپكە قاراپ ماڭدى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ماڭدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر تاغ باغرىغا كەلدى، بۇ يەردە ئۇ ئىككىسى بىر - بىرىگە ياندىشىپ تۇرغانىكەن، يېنىدا بىر ئەركەك يېلان (بەزى رىۋايەتلەردە بىر يېلان دېيىلگەن) قۇيرىقىنىڭ ئۈستىدە كۈتۈرۈلۈپ ئاغزىدىن زەھىرنى چېچىپ تۇرغان ئىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا قاراپ يۈگۈردى، يېلان خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىرنەرسە دېمەكچى بولغاندەك قارىدى - دە، دەرھاللا تاشلارنىڭ ئارىسىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كەتتى، شۇنىڭدىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇ ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىغا كىرىپ ئۇلارنىڭ باش - كۆزلىرىنى سىلىغاندىن كېيىن: «ئاتا - ئانا ئىككىڭلارغا پىدا بولسۇن، سىلەر اللە نىڭ ئەڭ ھۆرمەتلىك كىشىلىرى» دېدى ۋە ئۇ ئىككىسىنىڭ بىرىنى ئوڭ مۆرىسىگە يەنە بىرىنى سول مۆرىسىگە ئولتۇرغۇزدى. مەن: سىلەر مىنگەن بۇ مىنىڭلۇچى نەقەدەر بىر ياخشى مىنىڭلۇچى - ھە، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇلار ئەڭ ياخشى مىنىڭلۇچىلەر، ئۇلارنىڭ ئاتىسى ئۇلاردىنمۇ ياخشى» دېدى.

قارىمىسىز! ھەسەن بىلەن ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالار يېلاندىن قورقۇپ بىر - بىرىگە چىڭ چاپلىشىپ تۇرغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تېزلىكتە ئۇلارنىڭ ئارىسىغا كىرىپ ئۇلارنىڭ باش - كۆزىنى سىلاپ، ئۇلارغا دۇئا قىلغانلىقى، ئۇلارنى مۆرىسىگە مىندۈرۈپ ھۆرمەتلىگەنلىكى ۋە ئۇلارنى: «بۇ ئىككىسى نەقەدەر ياخشى مىنىڭلۇچى» دېگەن سۆزى بىلەن مەدھىيىلىگەنلىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنىڭ ھېس - تۇيغۇسىنىڭ تەڭپۇڭلىقىنى ساقلاشقا، ئۇلارنىڭ كۈتۈلمىگەن بىرەر نەھۋالغا يۈزلىنىشىدىن ئېھتىيات قىلىشقا نەقەدەر ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

قىز بالىلارغا ۋە يېتىم بالىلارغا ئالاھىدە ئېتىبارغا بولۇش

قىز بالىلار بىلەن يېتىم بالىلار باشقا بالىلارغا قارىغاندا بەكرەك مېھرىبانلىق، شەپقەت قىلىش، كۆڭۈل بۆلۈشكە موھتاجدۇر. چۈنكى بۇ ئىككى خىلدىكى بالىلار باشقا بالىلارغا قارىغاندا ھەمىشە ئۆزلىرىنى

ئاجىز ھېس قىلىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن بۇ ئىككى خىل بالا كۆپ ساندىكى ئىنسانلارنىڭ نەزىرىدە ئانچىۋالا ئېتىبارغا ئېلىنىپ كەتمەيدىغانلار قاتارىغا كىرىدۇ. كونا ۋە يېڭى جاھىلىيەت جەمئىيەتلىرى ئۇلارنىڭ ھەق - ھوقۇقلىرىنى ئاياق - ئاستى قىلدى، ناۋادا بىرەر جەمئىيەت، بىرەر مىللەت ياكى بىرەر ئائىلە شەرىئەت قانۇنىدىن يىراقلىشىپلا كېتىدىكەن بۇ ئىككى خىل بالىنىڭ زۇلۇم قىلىنىشى تەبىئىي بىر ئەھۋالغا ئايلىنىدۇ. جاھىلىيەت يەنىلا جاھىلىيەتتۇر، ئۇ ئۆز ئەتراپىدىكى مۇھىتتا ئۆزىنىڭ جاھىل ئەخلاقىنى قوغدايدۇ. ئۇلار مەيلى قايسى بىر ئۇلۇغۋار شۇئارلارنى توۋلىسا توۋلىسۇن ئۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنىڭ چىرايلىقلىقى، كىيىملىرىنىڭ ئالمىشىشى ھەرگىزمۇ ئۇلارنىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ، يەنى ئۇلار باشقا بىر خاتالىقلىرىغا ئوخشاش يۇقىرىقى ئىككى خىلدىكى بالىنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى ئىسلام شەرىئىتىدە قوغدىغاندەك قوغدىمايدۇ. قەدىمكى جاھىلىيەت دەۋرىدە بولسا ئۇلارنىڭ بۇ ئىككى خىلدىكى بالىلارغا قىلىدىغان زۇلۇمى ئاشكارا ئىدى. ئەمما يېڭى جاھىلىيەتنىڭ كۆرۈنىشى، ساتقان سەپسەتسى چىرايلىق بولغاندەك قىلغان بىلەن ھېچقاچان ئۆزلىرىنىڭ نادانلىقىدىن قىلىپ سالىدىغان ئېغىر بەدەللىرى ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن ھالدا ئوتتۇرىغا چىقتى.

يۇقىرىقى ئىككى خىل بالا جاھىلىيەتتە قانچىلىك دەرىجىدە خارلانغان بولسا ئىسلام جەمئىيىتىدە شۇنچىلىك ئەزىز بولىدىكى ئىسلام ھەر زامان ئۇلارنىڭ ئەڭ ئېھتىيازلىق قوغدۇغۇچىسىغا ئايلاندى ۋە ئۇنى ھەممە ئىشتا ئۆز ھامىيلىقىغا ئالدى. ئۇنىڭ ھامىيلىقى شۇ دەرىجىدە ئىكەنكى، بۇ ئىككىسىنىڭ قايسى بىرى بىرەر نادالەتسىزلىك ۋە زۇلۇمغا ئۇچرىسا ئىسلامدا ئۇلارنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ئوتتۇرىغا قويۇلغان شەرتى بەلگىلىمە ھەر بىر قىلمىشقا قارىتا بېرىلدىغان جازا ۋە ئاگاھلاندۇرۇشلارنى ئىلان قىلدى. بۇ بەلگىلىمىلەر ھەتتا تاكى قىيامەتكىچە بۇ دۇنيادا كۈچكە ئىگە بولسا قىيامەتتە ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھېسابىنى ئالىدۇ. بىز شەرىئەتنىڭ بۇ ئىككى خىل بالىنىڭ ھەق - ھوقۇق ۋە ھۆرمىتىنى قوغداپ كەلگەن ئايەتلەردىن، ھەدىس شەرىپلەردىن بىر قىسىمنى سۆزىمىزگە دەلىل قىلىشتىن ئاۋۋال كەلتۈرۈدىغىنىمىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن سىلەرگە يېتىم بالا بىلەن ئايال كىشىدىن ئىبارەت ئىككى ئاجىزنىڭ ھەققىنى ھارام قىلمەن!» دېگەن ھەدىسىدۇر. [بۇ ھەدىسنى ھاكىم بىلەن بەيھەقى سۈنەندە ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان]

قىز بالىنى تەربىيەلىش

ئەمەلىيەتتە ئىسلامدا تەلەپ قىلىنغان ئەڭ مۇكەممەل ۋە كۆڭۈلدىكىدەك بىر جەمئىيەتنى قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن جەمئىيەتنى تەشكىل قىلغۇچى ھۈجەيرە بولغان ئائىلىنى ياخشى قۇرۇش لازىم. ئائىلىنى ياخشى بىر ئىسلامىي ئائىلە قىلىپ قۇرۇش ۋە گۈللەندۈرۈش ئۈچۈن ئائىلىدىكى ئاساسلىق ئەزا بولغان ئايال كىشىنى يەنى كەلگۈسىدە ئايال ۋە ئانا بولىدىغان قىزنى ياخشى تەربىيەلىش لازىم. ئۇلارنى مەدرەسىلەردە، ئۆيلەردە دەرس ئېلىش، ئىسلامنىڭ ئاساسلىرى، ئەخلاق ۋە ئىلىمنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرى بويىچە يېتەرلىك ۋە ئەتراپلىق تەربىيەگە ئىگە بولۇشقا پۇرسەت يارىتىپ بېرىش، ئائىلىنى ئىدارە قىلىشتا زۆرۈر بولغان بىلىملەر بىلەن تەربىيەلىشتىن سىرت جەمئىيەتكە ۋاسىتىلىق ياكى بىۋاسىتە پايدا يەتكۈزۈشكە ئىمكانىيىتى يار بېرىدىغان ئىلىملەرنى ئۆگىتىش لازىم. شۇنداقلا ئۇلارغا ئەسما بىنتى ئەبا بەكرى، نەسبە بىنتى كەئەب، سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتتەلىپ، خەۋلە بىنتى ئەزۇر، سەككىنە بىنتى ھۈسەين... قاتارلىق ئىسلامدىكى ئۈلگىلىك ساھابە ئاياللارنىڭ ئىش - ئىزلىرىنى ئۈلگە قىلىپ بىلدۈرۈپ

بېرىش لازىم، چۈنكى ئانىنىڭ ئۆزى بىر مەكتەپتۇر. ناۋادا ئۇ ياخشى تەربىيەلىنەن ئەڭ ياراملىق بولغان ئېسىل بىر ئەۋلاد كىشىلىرىنىڭ ھەقىقىي تەربىيەلىگۈچىسى بولالايدۇ.

ئەمما بىزدە ئېلىپ بېرىلۋاتقان ئەۋلاد تەربىيەسى ۋە بولۇپمۇ قىزلارغا ئېلىپ بېرىلۋاتقان تەربىيە بولسا ھەقىقىي پايدىسى بولدىغان مۇھىم نۇقتىلارنى تاشلاپ قويۇپ، قوشۇمچە ياكى ئۈنمى ئاجىز بولغان يوللارغا قارغۇلارچە ئېسىلىۋېلىش بىلەن ئېلىپ بېرىلۋاتىدۇ. ئەگەر يەنە ئىجرا قىلىنمىسا، دىققەت تەربىيەلىشىنىڭ ئەڭ ئاساسلىق مەنبەسىگە بۇزالمىسا ئىسلام ئۈمىدىنىڭ كەلگۈسىدىن سۆز ئىچىش بەكلا تەسكە توختايدۇ.

ھازىرقى تەربىيە سىستېمىغا نەزەر سالساق بىز مەدرىسىلەردە قىزلارنىڭ مۇزىكا، چەتئەل تىلى ۋە ئىنژېنېرلىقتەك كەسىپلەرنى ئۆگىتىمىز، لېكىن ئۇلارغا ئەخلاق ۋە ئەۋلاد تەربىيەسىگە ئائىت ھېچقانداق بىر تۈردىن ئىلىم بېرىلمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ساغلاملىقىنى ساقلاش، بالىلارنىڭ پىسخولوگىيەسىنى ئىگەللەش، دىن ۋە ئەخلاقنىڭ ئۆلچەملىرى، ئائىلىدە كېرەكلىك بولىدىغان ئىدارە قىلىش ئىلىملىرىدىن ھېچ بىرىدىن سۆز ئىچىش تېخىمۇ تەس. ئۇنداقتا ئۇلارغا قارىتا ئېلىپ بېرىلۋاتقان تەلىم - تەربىيە ئىسلامدىكى شۇئارنى قويۇپ ھازىرقى تەرەققىياتشۇناسلار جارى سېلىۋاتقان ئانىنىڭ مۇھىملىقى توغرىسىدىكى شۇئارغا مۇناسىمۇ؟ ياق، ئانا بولغۇچى قىزلارغا قارىتا ئېلىپ بېرىلۋاتقان تەلىم - تەربىيە ئۇلاردىن كەلگۈسىدە تەلەپ قىلىنغان نىشان ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان تەربىيەدىن ناھايىتىمۇ يىراقتۇر. بىز تارىخ بەتلەرگە نەزەر سالساق ئاتاقلىق، ئالەمشۇمۇل داڭق چىقارغان ئالىملارنىڭ كۆپ ساندىكىلىرىنىڭ ئانىسىنىڭ تەربىيىسىدىن ئالغان ئېنىرگىيەسىنىڭ نەقەدەر زور رول ئوينىغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ئىسلام تارىخىمىزدىكى شانلىق سەھىپىلەرنىڭ ئاۋۋالقى بەتلەرنى ۋاراقلىساق ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ھەق سۆيەرلىكى، ئادىللىقى، ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشلىرىدىكى ئەڭ ياخشى تايانچ بولغانلىقى، مۇئاۋىيەنىڭ ھەلىملىقى ۋە دانالىقى، ئابدۇللاھ ئىبنى زۇبەيرنىڭ قەھرىمان، جەسۇرلىقى ۋە زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملارنىڭ ئالاھىدىلىكىگە نەزەر سالساق ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىكى فاتىمە بىنتى ئەسەد، سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتەللىپ، ئەسما بىنتى ئەبا بەكرى ۋە ھېندى بىنتى ئۇتبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنەدەك ئاياللارنىڭ بارلىقىنى، ئۇلارنىڭ يۇقىرىدىكى كىشىلەرنىڭ يېتىلىشىدە قانداق رول ئوينىغانلىقىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ناۋادا بىز بالىنىڭ ئاجايىب شەخسلەردىن بولۇپ يېتىلىشىدە ئەلۋەتتە ئاتىنىڭ تەسىرى ۋە رولىمۇ ئاجايىب چوڭمۇ؟ دېگەن قاراشقا كەلسەك بۇ ئەلۋەتتە توغرا، بىراق بالا تۇغۇلۇپلا ئانىنىڭ قۇچىغىغا چۈشىدۇ، ئانىنىڭ قۇچىقىدىن جەسۇرلۇقنى، ئەخلاقنى ئۆگىنىدۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ پەزىلەتلىك ئانا، بىنتى ھارىس ئەلھىلالىيەنىڭ تەسىرى بىلەن ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ئەڭ كاتتا ئالىمى بولغىنىدەك ئانىلارنىڭ ھېكمەتلىك بولۇشى ھەممە ئادەمگە ھېكمەتلىك ئىلىم نۇرلىرىنى، مەنپەئەتنى يەتكۈزىدىغان ئادەمنى تەربىيەلەپ چىقىشنىڭ ئاساسدۇر.

تۇغۇلۇشى بىلەنلا ئانىلارنىڭ ئۇلارنىڭ قۇلاقلىرىغا غىڭشىپ ئوقۇپ بەرگەن تۇتۇقسىز مەنىدىكى ناخشىلىرىنى ئاڭلاپ چوڭ بولىدىغان بالىلار بولسا، كەلگۈسىدە ھەقىقىي ئادىمىيلىك ئەخلاق ۋە ئىلىمدىن يىراق بىر ئادەم بولۇپ يېتىلىشىدە شەك يوق.

ئانا بالىنىڭ ئۈستازى بولۇپلا قالماي ئۆز نۆۋىتىدە دۇنيانىڭ ئۈستازىدۇر. ئوڭ قولىدا بۆشۈك تەۋرەتكەن ئايال سول قولىدا دۇنيانى تەۋرىتىدۇ. بىز ئائىلىنى ئىسلاھ قىلىمىز دەيدىكەنمىز ئالدى بىلەن ئائىلىنىڭ روھى ۋە ئاساسى بولغان ئانىنى ئىسلاھ قىلىشىمىز كېرەك. ئۇنداقتا قىزلارنى تەربىيەلىشتىكى ئاساسىي قائىدىلەر قايسى؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدىكى تۆۋەندىكىدەك ئۈچ نوقتتا بويىچە بايانىمىزنى داۋام قىلىمىز.

1 - قىز بالىنى يامان كۆرۈشتىن توسۇش

قۇرئان كەرىم ئالدى بىلەن ئىسلام كېلىشتىن بۇرۇنقى جاھىلىيەت دەۋرىدە كەڭ تارقالغان قىزلار ھەققىدىكى ناتوغرا قاراشلارنى ئىسلاھ قىلدى. كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قىزلارغا قارىتا بولغان خاتا قاراش ۋە نەزىرىيەلەرنى ئۆزگەرتىشكە بۇراپ، قىزلارنىڭمۇ ئوخشاشلا ئاللا تەرىپىدىن يارىتىلغان بەندە ئىكەنلىكىنى، ئاللا تائالا ئۆز ھېكمەت قۇدرىتى بىلەن ئۇلارنى ئەزلەرنىڭ ياردەمچىسى بولۇشى ئۈچۈن ياراتقانلىقىنى، ئۇلارنىڭمۇ ئۆز ئالدىغا ھوقۇق ۋە مەسئۇلىيەتلىرىنىڭ بارلىقىنى جاكارلىدى. بۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا، ئۇلارغا قارىتا مەسئۇلىيەتلىرىنى جارى قىلدۇرۇشقا تەۋسىيە قىلدى. ئۇلار ھەققىدە ئاشكارا مەنىدىكى ئايەتلەرنى نازىل قىلدى. بۇ ئايەتلەرنىڭ نازىل بولۇشى بىلەن ئىنسانىيەت دۇنياسىدىكى ئاياللارنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى ۋە ئىمتىيازىدا ئاجايىپ چوڭ يۈكسەلىش ھاسىل بولۇپ ئاياللارنىڭ ھاياتىدا پارلاق بىر ئىستىقبال قوچاق ئاچتى. ئاللا تائالا قۇرئان كەرىمدە ﴿ئۇلارنىڭ بىرەرلىكىگە (خوتۇننىڭ) قىز تۇغقانلىق خۇش خەۋىرى يەتكۈزۈلسە، چىرايى ئۆزگىرىپ، غەزەپنىڭ بولۇپ كېتىدۇ، يەتكۈزۈلگەن يامان خەۋەردىن قورقۇپ، ئۆز قەۋمىگە كۆرۈنمەي يوشۇرۇنۇۋالىدۇ. ئاندىن ئۇ نومۇسقا چىداپ قىزنى ساقلاپ قالامدۇ؟ ياكى ئۇنى توپا ئاستىغا (تىرىك) كۆمەمدۇ؟ (شۇ ھەقتە ئويلىنىدۇ) ئۇلارنىڭ ھۆكۈمى (يەنى ئوغۇللارنى ئۆزلىرىگە نىسبەت بېرىپ، قىزلارنى اللەغا نىسبەت بېرىشى) ھەققىدە تەن نېمىدېگەن قەبىھ!﴾⁽¹⁾ ﴿تىرىك كۆمۈۋېتىلگەن قىزدىن سەن قايسى گۇناھ بىلەن ئۆلتۈرۈلدۈڭ؟ دەپ سورالغان چاغدا﴾⁽²⁾ دېگەن ئايەت بىلەن ئىنسان نەپسىنى ئاجايىپ بىر قاتتىق تەھدىت بىلەن قورقۇتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «شۈبھىسىزكى ئاللا بىزلىرىگە ئۈچ نەرسىنى يامان كۆردى، ئۇ بولسىمۇ: ئانىلارنى قاقشىتىش، قىزلارنى تىرىك كۆمۈش ۋە نالە - پەرياد قىلىش» [تەبەرائى رىۋايەت قىلغان].

ئىمام بۇخارى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: بىر ئادەمنىڭ قىزلىرى بار ئىدى، ئۇ ئادەم قىزلىرىنىڭ ئۆلۈمىنى تىلگەن ئىدى، ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۇنىڭغا غەزەپلىنىپ: ئۇلارغا سەن رىزىق بېرىۋاتامسەن؟ دېدى.

تۆۋەندىكىسى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتا - ئانىلارنىڭ قىزلارنى يامان كۆرمەسلىكى، ئۇلارنىڭ دىلىنى ئاغرىتماستىن بەلكى كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇشنى مەقسەت قىلغان تەۋسىيەسىدۇر.

(1) سۈرە نەھل 58 -، 59 - ئايەتلەر.

(2) سۈرە تەكۋىر 8 - 9 - ئايەتلەر.

ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائى ئوقىمى ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قىزلارنى يامان كۆرمەڭلار، شۇبھىسىزكى ئۇلار جانغا يېقىن قىممەتلىكلەردۇر».

بىز بۇ قائىدىنىڭ ئاخىرىنى ئىبنى قەييۇم (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ الله تائالانىڭ: ﴿ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى الله غا خاستۇر، الله نېمىنى خالىسا شۇنى يارىتىدۇ، خالىغان ئادەمگە قىز پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ، خالىغان ئادەمگە ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلىدۇ، ياكى ئۇلارغا ئوغۇل، قىزنى ئارىلاش بېرىدۇ، خالىغان ئادەمنى تۇغماس قىلىدۇ، الله ھەقىقەتەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھەممىگە قادىردۇر﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىگە قىلغان تۆۋەندىكىدەك تەپسىرىنىڭ شەرھىسى بىلەن ئاخىرلاشتۇرۇمىز. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

الله تائالا ئەر - خوتۇننىڭ ئەھۋالىنى مۇنداق تۆت قىسىمغا ئايرىدى. شۇنداقلا ئۇلارغا بېرىلگەن بالىنىڭ ئۇلارغا تەقدىر قىلىنىپ بېرىلگەن نېمەت ئىكەنلىكىنى، بەندە پەقەت الله نىڭ بۇ نېمەتكە شۈكۈر قىلىشى كېرەكلىكىنى بىلدۈردى. ئايەتتە الله تائالا ئالدى بىلەن قىزنى زىكىر قىلدى، بەزىلەر بۇنى: چۈنكى الله تائالا ئاتا - ئانىغا ئۇنىڭ قىممىتىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئالدى بىلەن زىكىر قىلغان، دېدى. بەزىلەر بولسا: قىزلارنى ئالدىدا زىكىر قىلىشىدىكى مەقسەت الله تائالا ئاتا - ئانىلارغا پەرزەنت ئاتا قىلسا ئاتا - ئانىلارنىڭ خالىغىنىنى ئەمەس بەلكى ئۆزىنىڭ تەقدىر قىلغىنىنى بېرىدىغانلىقىنى، ئاتا - ئانىلارنىڭ كۆپىنچە ئەرگەك پەرزەنت ئىستەيدىغانلىقىنى، الله ئۆزى خالىغاننى يارىتىدىغانلىقى ئۈچۈن ئاتا - ئانا خالىمىغان تەقدىردىمۇ ئۇ خالىغىنىنى زىكىر قىلىدىغان بولغاچقا ئالدى بىلەن قىزلارنى زىكىر قىلدى، دەيدۇ. بۇ قاراش ئالدىنقىسىدىن ياخشىدۇر. مېنىڭچە الله تائالا بۇ ئايەتتە جاھالىيەت دەۋرىدە ئۇ نادان كىشىلەر ئارقىغا قويغاننى ئالدىنقى ئورۇنغا قويدى، بۇ الله نىڭ ئۇلار ئارقىدا قويغاننى مەن ئالدىغا قويۇمەن، دېگەنلىكىدۇر. الله تائالا ئاياللار ھەققىدە مۇنداق دېدى: ﴿ئەگەر ئۇلارنى ياقىتۇرمىساڭلار (سەۋر قىلڭلار)، چۈنكى سىلەر ياقىتۇرمايدىغان بىر ئىشتا، الله كۆپ خەيرىيەتلەرنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن﴾⁽²⁾ الله نىڭ بۇ ئايىتى شۇنداق مەنە بېرىدۇكى قىزلار بەندە ئۈچۈن دۇنيالىق ۋە ئاخىرەتلىك ئۈچۈن ياخشىلىق بولۇشى مۇمكىن، ئۇلارنى ياقىتۇرمىغانلىق الله بەرگەننى ياقىتۇرمىغانلىق بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ ناھايىتى بىر قەبىھ ئىشئۇر.

سالىھ ئىبنى ئەھمەد مۇنداق دەيدۇ: ئاتامغا قىز بېرىلسە: پەيغەمبەرلەر قىزلارنىڭ ئاتىلىرى ئىدى. قىزلاردا مەن بىلگەنلىرىم كەلدى، دەيتتى.

يەقۇب ئىبنى يەختان مۇنداق دەيدۇ: ماڭا يەتتە قىز بېرىلدى. قاچانكى بىر قىزىم تۇغۇلسا مەن ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلنىڭ قېشىغا كىرەتتىم، ئۇ ماڭا: ئەبا يۇسۇف! پەيغەمبەرلەر قىزلارنىڭ ئاتىلىرىدۇر، دەيتتى، شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ غېمىم تۆگەيتتى.

بىرىنچى قائىدىنىڭ خۇلاسسىسى شۇنىڭدىن ئىبارەتكى: قىزلار ھەققىدىكى ناتوغرا چۈشەنچىلەرنى يوقىتىش، ئۇلارنى يامان كۆرمەسلىك، الله تائالا ياخشى كۆرگەننى ياخشى كۆرۈش، الله تائالانىڭ ئەر -

(1) سۈرە شۇرا 49، 50 - ئايەت.

(2) سۈرە نىسا 19 - ئايەت.

ئايالغا بەرگەننى سۆيۈش، ياخشىلىقنىڭ ھەرگىز بەندىنىڭ خالىغان نەرسىسىدە ئەمەس بەلكى اللەنىڭ خالىغىنىدا بولىدىغانلىقىنى بىلىشتە ئىپادىلىنىدۇ.

2 - قىز - ئوغۇل پەرزەنتلەر ئارىسىدا ئايرىمچىلىق قىلماسلىق، ئۇلارغا باراۋەر مۇئامىلىدە بولۇش

اللە تائالا ئاتا - ئانىغا ئوغۇل - قىزنى رىزىق قىلىپ بېرىدۇ. ئىسلام دىنى ئاتا - ئانىلارنىڭ ھەممە بالىلىرىغا باراۋەر مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگىتىدۇ. بۇ ئوغۇل - قىزلارغا باراۋەر مۇئامىلە قىلىش بىلەن ھەقىقەتلىشىدۇ. ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوغۇللارنى قىزلاردىن ئۈستۈن كۆرمەسلىك، ئۇلارنى ياخشى كۆرۈشتە، ئۇلارغا بىرنەرسە تەقدىم قىلىشتا، ئوقۇتۇش ۋە باشقا ئىمتىيازلارنى، شەرت - شارائىتلارنى ھازىرلاشتا ئۇلار ئارىسىدا ئادىل بولۇشنى جەننەتكە كىرىشنىڭ بىر ۋاسىتىسى قىلدى.

ئەبۇ داۋۇد ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمىنىڭكى قىز بالىسى بولۇپ، ئۇ ئۇ قىزنى توپىغا تىرىك كۆممىسى، ئۇنى ئاجىز قىلمىسا ۋە ئەركەكنى ئۇنىڭدىن ئارتۇق كۆرمىسە اللە ئۇنى جەننەتكە كىرگۈزىدۇ.»

بازار ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئولتۇرغاندا ئۇنىڭ قېشىغا ئوغلى كەلدى، ئۇ ئادەم ئوغلىنى يوتۇسىدا ئولتۇرغۇزۇپ سۆيىدى، ئارقىدىن قىزى كېلىۋىدى ئۇنى ئالدىدا ئولتۇرغۇزدى، بۇنى كۆرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىككىسىگە ئوخشاش بولساڭ بولمامدۇ؟» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوغۇل - قىزلارغا مۇئامىلە قىلىشتا شۇنچە ئەستايىدىل ئىدىكى، ئۇنىڭدىكى بۇ خىل مۇئامىلىنى ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئىچىدە ھېچقانداق بىر جەمئىيەت كۆرۈپ باقمىغاندۇر.

3 - قىز بالىلارنى تەربىيەلەش، ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىش، سەۋرى قىلىش ۋە ئۇلارنى ياتلىق قىلىشنىڭ ساۋابى

ئىسلام شەرىئىتى ئىنسان تەبىئىيىتىگە زىت كېلىدىغان تەلەپلەرنى قويماستىن بەلكى ئۇنىڭغا ماس كېلىدىغان نىزاملارنى يولغا قويدى. قىزلارنى تەربىيەلەشكە بېرىلىدىغان ئەجىر بولسا ناھايىتى كاتتىدۇر. ئۇلارغا سەۋرى قىلالغانلىقلىرى ئۈچۈن بېرىلىدىغان ساۋاب ناھايىتى چوڭدۇر. بۇ بولسا ئاتا - ئانىلارنىڭ غەم ئەندىشىلىرىنى تۈگىتىش، ئۇلارنىڭ ئىززەت - ئاپرۇيىنى قىلىش، ئۇلارغا ئەمەللەرنىڭ مۇھىملىقىنى، ئۇنىڭغا رىئايە قىلىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى، پەرۋىش قىلىشنىڭ رولىنىڭ مۇھىملىقىنى تونۇتۇش ئۈچۈندۇر.

ئىمام مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ئىككى قىزنى بالاغەتكە يەتكۈچە باقسا، يەنى ئۇنى تەربىيەلىسە قىيامەت كۈنى مەن بىلەن مۇشۇنداق تۇرىدۇ» دەپ بارماقلىرىنى بىر - بىرىگە جۈپلەشتۈرگەن.

ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مېنىڭ قېشىمغا بىر ئايال ئىككى قىزى بىلەن كىرىپ مەندىن بىرنەرسە سورىدى، مېنىڭ قېشىمدا بىر تال خورمىدىن باشقا نەرسە يوق ئىدى، مەن ئۇنىڭغا ئۇ خورمىنى بەردىم، ئۇ ئايال ئۇ خورمىنى ئىككى قىزغا بۆلۈپ بېرىپ ئۆزى يېمىدى، كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كەتتى، كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام

ئۆيگە كىرگەندە مەن ئۇنىڭغا ئۇ ئايالنىڭ ئەھۋالى توغرىلۇق سۆزلەپ بەردىم، ئۇ: «كىمكى قىزلاردىن ئىمتىھان قىلىنىپ ئاندىن ئۇ قىزغا ياخشىلىق قىلسا، ئۇلار ئۇنىڭ ئۈچۈن دوزاختا پەردە بولىدۇ» دېدى. مۇسلىمنىڭ باشقا بىر رىۋايىتىدە: «شۇبەھسىز ئاللاھ ئۇنىڭغا جەننەتنى ۋاجىپ قىلدى، ياكى دوزاختىن ئۇنى ئازاد قىلدى» دېگەنلىكى بايان قىلىنغان.

ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى ئەبى سەئىد ئەلخۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ئۈچ قىزى ياكى ئۈچ ھەمشىرىسى، ياكى ئىككى قىزى ياكى ئىككى ھەمشىرىسى بولۇپ ئۇ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلسا ۋە ئۇلار ھەققىدە ئاللاھ دىن قورقسا ئۇ جەننەتكە كىرىشكە ھەقلىق بولىدۇ».

باشقا بىر رىۋايەتتە: «كىمكى ئۈچ قىزى ياكى ھەمشىرىسى، ئىككى قىزى ياكى ھەمشىرىسى بولۇپ ئۇ ئۇلارغا ياخشى ھەمراھ بولسا، ئۇلارغا سەۋرى قىلسا ۋە ئۇلار ھەققىدە ئاللاھ دىن قورقسا جەننەتكە كىرىدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىنغان.

ئىمام ئەھمەد ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ئۈچ قىزى بولۇپ ئۇلارنى بېقىشتا سەۋرى قىلسا، جەننەتكە كىرىدۇ» دېگەن.

باشقا بىر رىۋايەتتە بىر ئادەم: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئەگەر ئىككى بولسىچۇ؟ دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىككىسى بولسىمۇ» دېگەن، ئاندىن ئۇ ئادەم: ئەگەر بىرسى بولسىچۇ؟ دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بىرى بولسىمۇ» دېگەن.

ئىمام ئەھمەد ئوقبە ئىبنى ئامىر ئەلجۇھەنىينىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى ئۈچ قىزى بولۇپ ئاندىن ئۇلارغا سەۋرى قىلسا، ئۇلارغا تاام بەرسە، ئىچىملىك بەرسە ۋە ئۇلارنى ئۆز كەسپىدىن كىيىندۈرسە ئۇلار ئۇنىڭ ئۈچۈن قىيامەت كۈنى ئوتتىن پەردە بولىدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان قىز بالىدىن ئىبارەت ئاللاھ نىڭ بۇ بەندىلىرى كەلگۈسىنىڭ ئىگىسى بولغان ئەۋلادلارنىڭ ئانىسى، جەمئىيەتنىڭ ئاساسلىق ھۆججەتلىرى بولغان ئائىلىنىڭ قۇرغۇچىسى، باتۇرلارنى ياراتقۇچى بولغانلىقى ئۈچۈن قىز تەربىيەلىشكە ئائىت بۇ ئىشنىڭ مۇھىملىقى قايتا - قايتا تەكىتلەندى. دېمەك بىر ئىنساننىڭ قىزى ياكى ھەمشىرىسىنى باققانلىقى ۋە ئۇلارنى تەربىيەلىگەنلىكى ئۇنىڭ جەمئىيەت ئۈچۈن ھەسسە قوشقانلىقى، ئىنسانىيەتنىڭ بەخت - سائادىتى ئۈچۈن تۆھپە ياراتقانلىقىدا شەك يوقتۇر.

يېتىم ئوغۇل قىزلارنى تەربىيەلىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر بالىنىڭ يېتىملىك مۇددىتىنى پەقەت ئۇنىڭ ئېھتىلام بولغۇچىلىك مەزگىلىگىچە دەپ كۆرسەتكەن. بۇ قائىدە بويىچە بولغاندا بالا ئېھتىلام بولۇش يېشىغا يېتىپ ئېھتىلام بولسا ئۇنىڭدىن يېتىملىك سۈپەت كۆتۈرۈلۈپ كېتىدۇ.

ئەبۇ ھەنىفە مۇسەددە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئېھتىلامدىن كېيىن يېتىم ھېسابلانمايدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

ئەبۇ داۋۇد ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئېھتىلامدىن كېيىن يېتىم ھېسابلانمايدۇ» دېگەن سۆزىنى ئېسىمدە ساقلىغانىدىم، دېگەن سۆزىنى رىۋايەت قىلغان. يېتىملارغا قارىتىلغان تەربىيە مۇ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ قائىدە بويىچە بولىدۇ.

1 - يېتىم بالىنى بېقىش ۋە ئۇنىڭ تەربىيەلىشىنىڭ ساۋابى

بىز ئالدى بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېھتىلام بولۇشتىن بۇرۇن ئاتىسىدىن ئايرىلىپ قالغان بالىغا قارىتا ئەھمىيەت بېرىشكە چاقىرىغان تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە مىسالنى بايان قىلىمىز. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ داۋۇدنىڭ رىۋايىتىدە: «ئېھتىلامدىن كېيىن يېتىم ھېسابلانمايدۇ» دېگەنلىكىنى بايان قىلغان ئىدۇق.

ئىمام بۇخارىنىڭ سەھلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن يېتىمنىڭ ئىشلىرىغا كېپىل بولغۇچى بىلەن جەننەتتە مۇشۇنداق (تۇرىمەن)» دەپ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئوتتۇرا بارماقلىرىنى بىر - بىرىگە جۈپلەپ كۆرسەتكەنلىكى ئاندىن كېيىن ئۇ ئىككى بارماقنى ئايرىغانلىقىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

بەيھەقىي ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۆيلىرىڭلاردىن اللّٰه غا ئەڭ ياخشى كۆرۈنگىنى ئۇنىڭدا ئىززەتلەنگەن بىر يېتىم بار ئۆيدۇر» دېگەن.

ئىبنى ماجە ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆيلىرى ئىچىدە ئەڭ ياخشى ئۆي، ئۇ ئۆيدە يېتىم بالا بار ۋە ئۇ يېتىم بالىغا ياخشىلىق قىلىنغان ئۆيدۇر، مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆيلىرى ئىچىدە ئەڭ يامان ئۆي، ئۇ ئۆيدە يېتىم بالا بار ۋە ئۇ يېتىم بالىغا يامانلىق قىلىنغان ئۆيدۇر، مەن بىلەن يېتىم بالىغا كېپىللىك قىلغۇچى جەننەتتە مۇشۇ ئىككىسىگە ئوخشاش» دەپ ئىككى بارماقنى جۈپلەپ ئىشارەت قىلدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللّٰه نىڭ بەرگەن نېمىتىنى ھېس قىلمايدىغان بولۇپ كەتكەن قاتتىق دىل ئىگىلىرىگە پايدىلىق ئىلىم ۋە نەتىجىلىك داۋا بولىدىغان شۇنداق بىر قائىدىنى ئوتتۇرىغا قويىدىكى بۇ قائىدە دىللارنى يايىتىدىغان قائىدە بولدى.

تەبەرائى ئەبۇ دەرداۋ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دىلىنىڭ قاتتىقلىقىدىن شىكايەت قىلىپ كەلدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «دىلىڭنىڭ يۇمشىشى ۋە ھاجىتىڭنى بىلىشىنى ياخشى كۆرەمسەن؟ ئۇنداق بولسا، يېتىمگە شەپقەت قىل، بېشىنى سىلا، ئۇنىڭغا ئۆز تامىقىڭدىن بەر، قەلبىڭ يۇمشايدۇ ۋە ھاجىتىڭنى بىلىدۇ» دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتىلىرى شېھىت بولۇپ كەتكەن بالىلاردىن ھال سورايىتى. ئەسما بىنتى ئۇمەيس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: جەئفەر ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرى شېھىت قىلىنغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيگە كەلدى، مەن قىرىق تېرىنى تاشلىدىم، خېمىر يۇغۇردۇم، ئوغۇللۇرىمنى يۇدۇم ۋە ئۇلارنى مايلىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا جەئفەرنىڭ ئوغۇللىرىنى چاقىرىپ بېرىڭ!» دېدى. مەن ئوغۇللىرىمنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا چىقاردىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوغۇللىرىمنى پۇرىدى، كۆزلىرى بولسا ياشقا تولدى، ئاندىن مەن

ئۇنىڭغا: ئىي اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولسۇن! سەن نېمىگە يىغلايسەن؟ جەننەت ۋە ئۇنىڭ سەبداشلىرى توغرىسىدا بىرەر خەۋەر كەلدىمۇ؟ دېدىم. ئۇ: «ھەئە، ئۇلار بۈگۈن شېھىت قىلىندى» دېدى. [ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى]

2 - يېتىملىك مېلىنى مۇھافىزەت قىلىش ۋە ئۇنىڭ ئۈچۈن تىجارەت قىلىپ قويۇش

ئەبى شۇرەيھ خۇۋەيلىد ئىبنى ئەسلىخۇزائى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى اللہ! مەن يېتىم بىلەن ئاجىزدىن ئىبارەت ئىككى خىل كىشىنىڭ يەنى يېتىم بالا بىلەن ئايال كىشىنىڭ ھەقىقىي ھارام قىلمىن» [ئەسەئى رىۋايەت قىلغان]

ئىمام مۇسلىم بىلەن بۇخارى، ترمىزى ۋە ئەسەئى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەمنىڭ ئۆيىدە بىر يېتىم قىز بار ئىدى، ئۇ ئادەم ئۇ قىزنى نىكاھقا ئالدى، ئۇ ئادەم ئەسلىدە يېتىم قىزنىڭ مول مېۋە بېرىدىغان خورما دەرىخىدە شېرىك ئىكەن، شۇڭا ئۇ ئادەمنىڭ ئۇ قىزغا دېگەندەك مەيلى بولمىسىمۇ ئاشۇ دەرىخىنىڭ مېۋىسى ئۈچۈن ئۇ قىزنى مەجبۇرى نىكاھدا ساقلايدىكەن، شۇنىڭ بىلەن اللہ تائالانىڭ: ﴿ئەگەر يېتىم قىزلارغا (ئۆيلىنىپ) ئادىل مۇئامىلە بولالماسلىقىڭلاردىن (يەنى تەربىيەڭلاردا بىرەر يېتىم قىز بولۇپ، ئۇنىڭغا شۇ قىزغا باراۋەر تۇرىدىغان قىزغا بېرىلىدىغان مەھرىنى بېرەلمەسلىكىڭلاردىن) قورقساڭلار، ئۇنى تەرك ئېتىپ، ئۆزەڭلار ياققۇرىدىغان باشقا ئاياللاردىن ئىككىنى، ئۈچىنى ۋە تۆتىنچىنى ئېلىشىڭلارغا بولىدۇ، ئەگەر (ئۇلارنىڭ ئارىسىدا) ئادىل بولالماسلىقىڭلاردىن قورقساڭلار، بىر خوتۇن بىلەن ياكى قول ئاستىڭلاردىكى چۆرىلەر بىلەن كۆپايىلەنسەڭلار بولىدۇ. بىر خوتۇن بىلەن كۆپايىلىنىش زۇلۇم قىلماسلىققا ئەڭ يېقىندۇر﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايەت نازىل بولدى.

باشقا بىر رىۋايەتتە ئۇرۇھ، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن يۇقىرىقى ئايەت ھەققىدە سورىدى، شۇنىڭ بىلەن ئائىشە: ئى تۇغقىنىمنىڭ ئوغلى! بۇ بىر قىز ۋەلىيىسىنىڭ ئىگىسىدە بولۇپ ئۇنىڭ ۋەلىيىسى ئۇنىڭ جامالى ۋە مال - مۈلكىنى دەپ ئۇنى ئالماقچى بولغان، ئەمما ئۇنىڭ مەھرىنى كەم بېرىشكە تىرىشقان ئادەمنى ئۇنىڭ بىلەن نىكاھلىنىشتىن توسىدۇ، ھەمدە ئۇ قىزنىڭ مەھرىنى تولۇق بېرەلمەسلىك شەرتىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ، ئەگەر مەھرىنى تولۇق بەرمەيدىغان ئەھۋال بولسا، ئەڭ ياخشىسى باشقىلار بىلەن نىكاھلىنىشقا بۇيرۇيدۇ، دېدى. ئائىشە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دەيدۇ، شۇ ۋەقەدىن كېيىن كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن پەتۋا سوراشقا باشلىدى، شۇنىڭ بىلەن اللہ تائالانىڭ: ﴿ئى مۇھەممەد! سەندىن ئاياللار توغرىسىدا پەتۋا سورايدۇ، ئېيتقىنكى، ئۇلار توغرىسىدا اللہ سىلەرگە پەتۋا بېرىدۇ. قۇرئاندا سىلەرگە تىلاۋەت قىلىنىدىغان (ئاياللارنىڭ مۇراسىمغا ئائىت) ئايەتلەرمۇ پەتۋا بېرىدۇ. شۇنداق يېتىملەر توغرىسىدا پەتۋا بېرىدۇكى، ئۇلارنىڭ تەيىن قىلىنغان مۇراسىمى بەرمەيسىلەر، (ئۇلارنىڭ مۇراسىمى قولىمىزدىن چىقىپ كېتىپ قالىدۇ دەپ) ئۇلارنى ئەرگە بەرمەيسىلەر (يەنى مۇنداق قىلماسلىقىڭلارغا پەتۋا بېرىدۇ)﴾⁽²⁾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلىپ كىشىلەرنىڭ يېتىم قىزلار چىرايلىق ۋە ماللىق بولسا ئۇنى نىكاھلىرىغا ئېلىشقا قىزىقىدىغانلىقىنى، لېكىن ئۇلارنىڭ مەھرىنى تولۇق بەرمەيدىغانلىقىنى، چىرايلىق بولمىسا ياكى مال - مۈلكى بولمىسا باشقا ئاياللارغا يۈزلەنگەنلىكىنى، بۇنداق

(1) سۇرە نىسا 3 - ئايەت.

(2) سۇرە نىسا 127 - ئايەت.

قىلىشنىڭ توغرا ئەمەسلىكىنى بايان قىلدى. خۇددى ئۇ قىزلارنى ياقۇرمىسا ئۇلارنى ئالماي تاشلاپ قويغىنىدەك، ئۇ قىزلارنىڭ چىرايى ياكى مېلى ئۈچۈن ئالماقچى بولغاندىمۇ ئۇلارغا مەھرلىرىنى تولۇق بېرىشىنى بۇيرىدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم يەنە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن ئاللى تائالانىڭ يېتىمگە كەپىل بولغانلاردىن: ﴿يېتىمگە ۋەسى بولغانلاردىن﴾ كىمكى باي ئىكەن (ۋەسى بولغانلىق ھەققى ئۈچۈن) يېتىمنىڭ مال - مۈلكىنى يېپىشتىن ئۆزىنى ساقلىسۇن، (سىلەردىن) كىمكى يوقسۇل ئىكەن، ئۇ (ئۆز ئەمگىكىنىڭ ھەققى ئۈچۈن) مۇۋاپىق رەۋىشتە يېسۇن⁽¹⁾ دېگەن ئايىتى ھەققىدە: ئۇ يېتىمنىڭ ۋەسىسى يوقسۇل كىشى بولسا مالدىن مۇۋاپىق مىقداردا يېپىشى ھەققىدە نازىل بولغان دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿يېتىمنىڭ مېلىنى تاكى ئۇ بالاغەتكە يەتكەنگە قەدەر (يېتىمگە) ئەڭ پايدىلىق ئۇسۇلدا تەسەررۇپ قىلىڭلار﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتى ۋە: ﴿زۇلۇم قىلىپ يېتىملەرنىڭ مال - مۈلكىنى (ناھەق) يەۋالىدىغانلار، شۇبھىسىزكى، قورسىقىغا (قىيامەت كۈنى يېنىپ تۇرىدىغان) ئوتنى يەۋالغان بولىدۇ، ئۇلار يېنىپ تۇرغان ئوتقا (يەنى دوزاخقا) كىرىدۇ﴾⁽³⁾ دېگەن ئايەتلىرى نازىل بولغاندا يېتىمگە ۋەسى بولغان كىشىلەر تامىقىنى يېتىمنىڭ تامىقىدىن، ئىچمىلىكىنى يېتىمنىڭ ئىچمىلىكىدىن ئايرىيدىغان، ئۆزىنىڭ تامىقىدىن ۋە ئىچمىكىدىن ئاشۇرۇپ يېتىمگە بېرىدىغان، تاكى يېتىملەر يەپ - ئىچىپ بولغانغا قەدەر ئۇ يېمەكلىكىنى ساقلايدىغان، بەزىدە ئۇ يەپ ئىچىدىغان نەرسىلەر بۇزۇلۇپ قالىدىغان ئەھۋاللار يۈز بەردى، بۇ ئىش ئۇلارغا ئېغىر كەلگەندىن كېيىن ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا شىكايەت قىلىپ كېلىشى. شۇنىڭ بىلەن ئاللى تائالا: ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ ئۇلار سەندىن يېتىملەر توغرىلۇق سورىشىدۇ، ئېيتقىنكى، ﴿(تەربىيەلەش، ماللىرىنى ئۆستۈرۈپ) ئۇلارنى تۈزەش ياخشىدۇر، ئۇلار بىلەن (ئۇلارغا پايدىلىق بولغان رەۋىشتە) ئارىلىشىپ ياشىساڭلار، ئۇ چاغدا (يەنى ئۇلارغا قېرىنداشلارچە مۇئامىلە قىلىڭلار)، ئۇلار سىلەرنىڭ دىنى قېرىندىشىڭلاردۇر﴾⁽⁴⁾ دېگەن ئايىتى نازىل بولدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يېمەكلىكلىرىنى يېتىملارنىڭ يېمەكلىكىگە قېتىۋەتتى. [ھاكىم مۇستەدرىكىدە رىۋايەت قىلغان].

يېتىمنىڭ مېلىنى تىجارەتكە قوشۇپ قويۇش توغرىسىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق كۆرسەتمە بەرگەن.

ئىمام ماللىك «مۇۋەتتا» دا ماللىك ئىبنى ئەنەستىن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: يېتىملارنىڭ ماللىرىدا تىجارەت قىلىڭلار، ئۇنى سەدىقە يەپ تۈگەتمەسۇن.

تىرمىزى ئەمرى ئىبنى شۇئەيبىدىن ئۇ ئاتىسىدىن، ئاتىسى ئۆزىنىڭ بوۋىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىشىلەرگە خىتاب قىلىپ مۇنداق دېگەن: «كىمكى ماللىق

(1) سۈرە نىسا 6 - ئايەت.

(2) سۈرە ئىسرا 34 - ئايەت.

(3) سۈرە نىسا 10 - ئايەت.

(4) سۈرە بەقەرە 220 - ئايەت.

يېتىمگە ۋەسىي بولسا ئۇ مال بىلەن تىجارەت قىلسۇن، ئۇ مالنى تاكى سەدىقە يەپ تۈگەتكىچە تاشلاپ قويىمىسۇن!»

3 - يېتىم بالىلىرىنى بېقىش ئۈچۈن ياتلىق بولمىغان ئانىنىڭ ئەجرى

ئەبۇ داۋۇد ئەبۇ يەئلا ئەۋى ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن ئېرى ئۆلۈپ كېتىپ جەۋرى - جاپادىن ئىككى مەڭزى قارىداپ كەتكەن ۋە بالىسىغا (قاراش ئۈچۈن ياتلىق بولماي) سەۋرى قىلغان ئايال بىلەن جەننەتتە مۇشۇ ئىككىگە ئوخشاش» دەپ بارماقلىرىنى كۆرسەتكەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ.

بىز بۇ ھەدىستىن ۋە يۇقىرىدا بايان قىلىنىپ ئۆتۈلگەن ھەدىسلەردىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېتىم بالا، قىز بالا ۋە تۈل ئايال ۋە ئاجىز ئاياللارغا رەھىم شەپقەت قىلىش، ئۇلارنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى قوغداش، ئۇلارنى ئىززەتلەش توغرىلىق قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆردۈك، بۇنداق ئىززەت - ھۆرمەت ۋە ئېتىبار بېرىش ھېچقانداق بىر دۆلەتتە يوقتۇر. شۇنداقلا ھېچقانداق بىر تۈزۈمنىڭ قانۇنىدا بۇ دەرىجىدە نىزاملاشمىغان ۋە ئەمەلىيەتتە جارى قىلدۇرۇلمىغاندۇر.

بالىنى يانئىش كۆرۈشتە ئۆگەتۈش ۋە سۆيۈملۈكلىكىنى ساقلىنىش

بۈيۈك ئالىم مۇھەممەد خىزىر ھۈسەين (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) بالىنى ياخشى كۆرۈشتە ئوتتۇراھال يول تۇتۇش توغرىسىدىكى ئاگاھلاندىرۇشلىرى بىلەن شەرەپلەنگەن بولۇپ ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: كىشىلەرنىڭ كۆپ ساندىكىسى بالىلارنى تەربىيىدىن ئوزۇق ئېلىشى بىلەن بىرگە ئۇلارنىڭ خاراكتېر شەخسىيەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدىغانلىقىنى بىلىدۇ. لېكىن ئۇلارغا بولغان ھەدىدىن ئارتۇق سۆيگۈ ۋە مېھرى - شەپقەت ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارنىڭ نەزىرىدىكى ھەيۋىتىنى سۇندۇرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئاتا - ئانىلار بالىلاردىكى ناچار خۇلۇقلارنى ئەدەبلەشكە ئامالسىز قالىدۇ، بۇنىڭ بىلەن بالىلار يامان ئۆگىنىپ خالىغىنىنى قىلدۇرىدىغان ھالەت شەكىللىنىدۇ. بۇ بىر خاتا يولدۇر، بۇ بىر شەپقەت بىلەن بىلىپ - بىلمەي چوڭ بىر خاتالىققا يول قويۇلغان يولدۇر، بالىلارنى ئۆزىمۇ تۇيىمىغان ھالدا ھاۋايى ھەۋەسى بويىچە ياشايدىغان يولدۇر، ناۋادا بالىلارغا بولغان مېھرى - شەپقەت ھەدىدىن ئېشىپ كەتكەندە بالىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەت يېقىنلاشماقتا يوق ئەكسىچە يىراقلىشىپ بالا ئۆزىنىڭ تاللىۋالغان يولىدا ھالاك بولۇپ كېتىدۇ، ھايات سىناقلىرىنىڭ تۆمۈر تاپانلىرى ئاستىدا ئېزىلىپ تۈگەيدۇ، تەربىيەنىڭ نېمىلىكىنىڭ ھەقىقىتىنى بىلمىگەنلەرنىڭ نەزىرىيەسى بويىچە بولغاندەمۇ ھەدىدىن ئارتۇق ئەركىنلىتىش، مېھرىبانلىق قىلىش يامان يولغا ئۇل سېلىپ بەرگەنلىكتۇر. ھەدىدىن ئارتۇق ئەركىنلىتىۋېتىلگەن بالا تۇرمۇش قىيىنچىلىقلىرىغا، ھايات سىناقلىرىغا، پىداكارلىق كۆرسىتىشكە كېرەكلىك ئىشلاردا ئاجىز كېلىدىغان قىلىپ قويدۇ، شۇڭا ئۇلارنىڭ ھازىرى ۋە كەلگۈسىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا قىلىنغان نورمال ۋە ئەتراپلىق كۆيىنىش بالىنى ھەقىقىي بىر ياراملىق ئادەم قىلىپ يېتىلدۈرۈپلا قالماستىن بەلكى قۇرئاندا الله تائالا زىكىر قىلغاندەك: ﴿ئۇلارغا كامالى مېھرىبانلىقتىن ناھايىتى كەمتەر مۇئامىلىدە بولغىن ۋە: «ئى پەرۋەردىگارم!

ئۇلار مېنى كىچىكلىكىمدە تەربىيەلىگەندەك ئۇلارغا مەرھەمەت قىلغىن» دېگەن⁽¹⁾ دەپ دۇئا قىلىشىغا سەۋەبچى قىلدۇ.

ئۇ سۆزىنى مۇنداق داۋام قىلدۇرسۇ: ئائىلە ئىلمى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئىز باسارلىرى تاكى بۈگۈنگە قەدەر تەربىيەلىشىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى چۈشىنىپ يېتەلمەيۋاتقانلىقى سەۋەبىدىن، بالىلار خالىغاننى قىلىشقا قويۇپ بېرىلۋاتىدۇ، ئۇلارنىڭ خالىغاننى قىلىشىغا يول قويىدۇ، ئاممىۋىي سۈرۈنلاردا بالىلارنىڭ ئەسلىدە ئەيىبلەك ۋە خاتا ھېسابلىنىدىغان ئىشلىرىنى، سۆزلىرىنى ماختايدۇ، بۇنىڭ بىلەن بالىنىڭ ئەسلىدە ئېسىل خۇلۇقلۇق، يازاملىق ئادەم بولۇش يولىنى ئۆز قولى بىلەن ئېتىدۇ. كاشكى ئۇلار ھەقىقىي توغرىلىقنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلسە ئىدى!

بۇرۇنقى تەجربىلەر ۋە كۆرۈلگەن نەتىجىلەر شۇنى ئىسپاتلايدۇكى نورمال بولغان كۆيۈنۈش ۋە مېھرىبانلىق ئالدىدا ئىزنى بىلەن يازاملىق مول مېۋە بېرىدۇ. مەسىلەن بىز ھەددىدىن ئارتۇق ئەركىنلىك ۋە مېھرىبانلىق قىلىشنى بىر ۋاقىتقا تاماققا ئوخشاش ساق ھەددىدىن ئارتۇق كۆپ يېيىلگەن تاماق سېمىزلىك، ھەزىم قىلىش ئاجىز بولۇش، نېرۋا ئەزالىرىنىڭ نورمال ئىشلىشىگە زىيانلىق بولۇشتەك يامان ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، دەل شۇنىڭدەك ھەددىدىن ئارتۇق ئەركىنلىك بالىنى ئەخلاق ۋە ئىستىقبال جەھەتتىن تۈگەشتۈرىدۇ. ئۇنداقتا كۆيۈنۈش ۋە مېھرىبانلىقتا نورمال بولۇشتىكى شەرتلەر نېمىلەردىن ئىبارەت بولىدۇ؟ بۇنىڭ تۆۋەندىكىدەك ئۈچ قائىدىسى باردۇر.

1 - ئۆزىڭىز ۋە بالىڭىز ھەققىدە ئالدىدا ئىكەنلىكى بىلەن ھۆكۈم قىلىشىڭىز

بىر بالىنى ياخشى كۆرۈشىڭىز مەلۇم چېكى باردۇر، شۇنىڭدەك يەنە ئىككى بالىنى سۆيۈشىڭىز چېكى باردۇر. ئەمما ئالدىدا ۋە ئۆزىڭىز پەيغەمبەرنى سۆيۈش بولسا ھەممە سۆيىشنىڭ ئالدىدا تۇرۇشى كېرەك. بۇنداق سۆيۈش ئاتا - ئانىلارنىڭ بالىلارغا بولغان سۆيۈشىنىڭ نورمال بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرىدۇ. مۆمىن بەندە ئالدىدا ۋە ئۆزىڭىز پەيغەمبەرنى سۆيۈشنى ئالدىدىكى ئورۇنغا قويغاندا ئالدىدا ۋە ئۆزىڭىز پەيغەمبەرنىڭ بۇيرۇقلىرىنى بىجا كەلتۈرۈش، ئۇنى ئەمەلىيەتتە ئىجرا قىلىش جەريانىدا بالىغا بولغان سۆيۈشىنىڭ نورمال ۋە ئالدىدا رازىلىقى ئۈچۈن بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرالايدۇ، شۇنداقلا بالىلارغا ئالدىدا ۋە ئۆزىڭىز پەيغەمبەرنى ياخشى كۆرۈش ۋە بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنۇشتا ياخشى ئۆرنەك بولالايدۇ.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە نەسەئى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «جىنىم ئۆزىڭىز ئىلكىدە بولغان زات ئالدىدا بىلەن قەسەمكى! مەن سىلەرگە سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ ئاتا - ئانىسى، بالىسى ۋە جىمى ئىنسانلاردىن سۆيۈملۈك بولمىغىچە، ھەممىسىدىن بەكرەك ياخشى كۆرمىگىچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ».

تىرمىزى سۇلايمان ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئەھۋاستىن رىۋايەت قىلدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئاتام ماڭا ئۆزىڭىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋىدا ھەجىدە ھازىر بولغانلىقىنى، شۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالدىدا ھەمدۇسانا ئېيتىپ زىكىر قىلغاندىن كېيىن: «ئاتا - بالا ئۈچۈن مېۋە توپلىمىسۇن، بالىمۇ ئاتا ئۈچۈن مېۋە توپلىمىسۇن» دەپ ۋەز ئېيتقانلىقىنى ئاڭلىغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى.

(1) سۇرە ئىسرا - 24 - ئايەت.

بۇرەيدە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ھەسەن ۋە ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما يۈرەتتى ۋە يىقىلىپ چۈشەتتى، دېگەن ھەدىسىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبەردە تۇرغاندا ھەسەن ۋە ھۈسەينلەردىن بىرى ئايىغى قېيىپ يىقىلىپ چۈشكەنلىكىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەرھال مۇنبەردىن چۈشۈپ ئۇنى كۆتۈرۈۋالغاندىن كېيىن ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿سەلەرنىڭ ماللىرىڭلار، بالىلىرىڭلار (سەلەرگە ئاللاھ تەرىپىدىن) بىر تۈرلۈك سىناقتۇر﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئوقۇغانلىقىنى بايان قىلغان.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلىنى ئاللاھ نىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنغان ھالدا بۇغۇزلىماقچى بولغانلىقى، ئوغلىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئاللاھ نىڭ بۇيرۇقىنى ئورۇندىشىغا ياردەملەشكەنلىكىدە ئىبرەت ئالغۇچىلار ئۈچۈن ئەلۋەتتە ئېسىل دەرس بار.

2 - سېخى، مېھماندوست، باتۇر ۋە ئىلىم سۆيەر بولۇش

ھاكىم ئەسۋەد ئىبنى خەلەپتىن ۋە تەبەرائى خەۋلە ئىبنى ھاكىمدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى قوچىغا ئېلىپ سۆيگەندىن كېيىن: «بالا بېخىللىق، قورقاقلىق، جاھىللىق ۋە غەمدۇر» دېگەن.

ئىمام ئەھمەد ۋە تىرمىزى خەۋلە بىننى ھەكەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىنىڭ ئىككى ئوغلىدىن بىرىنى قوچاغا ئېلىپ چىقىۋېتىپ: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى ھەقىقەتەن سەلەر (بالىلار) بېخىل بولۇسىلەر، قورقۇنچاق بولۇسىلەر ۋە جاھىل بولۇسىلەر، سەلەر چوقۇم ئاللاھ نىڭ پۇرىقىدىن پۇرايسىلەر» دېگەن ئىدى.

زەمەخشەرى «ئەلفائىق» دېگەن كىتابىنىڭ 185 - بېتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ھەدىسىنىڭ مەنىسى: بالا ئاتىسىنى ئۇنىڭغا مال - مۈلۈك قالدۇرۇمەن، دېگەن ۋەسۋەسىگە سېلىش ئارقىلىق بېخىل قىلىپ قويدۇ، بالىلار بىلەن ھەپلىشىش سەۋەبى بىلەن ئىلىم تەلەپ قىلىشقا ۋاقىت ئاجىرتالماي جاھىل قالدۇرۇلدى، بالىسىنىڭ يېتىم قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئۆلۈمدىن قورقىدىغان قورقاق بولۇپ قالدۇ، بالىنىڭ ئەھۋالىغا كۆڭۈل بۆلۈپ پۈتۈن ئىس - يادى بالىسىنىڭ غېمى بىلەن بولۇپ ئەندىشىدە قالدۇ، دېگەنلىكتۇر، ئەمما ئۇنىڭ: «سەلەر چوقۇم ئاللاھ نىڭ پۇرىقىدىن پۇرايسىلەر» دېگەن سۆزى بولسا، بالىلار ئاللاھ ئۇندۇرگەن جەننەتنىڭ پۇراقلىرىدۇر، دەپ يازغان.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەن ئاچ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئاياللىرىدىن بىرىنىڭ قېشىغا بېرىشقا ئەۋەتتى، ئۇ ئايالى: سېنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتكەن زات بىلەن قەسەمكى، مەندە سۇدىن باشقا نەرسە يوق ئىدى، دېدى. كېيىن ئۇ ئادەمنى باشقا بىر ئايالنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى، ئۇمۇ يۇقىرىقىدەك دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىم ئۇنى مېھمان قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلىدۇ» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەنساىرلاردىن ئەبۇ تەلھە دەپ ئاتىلىدىغان بىرى: ئى ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن مېھمان قىلاي، دېدى، ئاندىن ئۇ ئادەمنى ئېلىپ ئۆيىگە قاراپ ماڭدى، ئۇ ئۆيىگە كېلىپ ئايالدىن: يېڭىدەك بىر نەرسە بارمۇ؟ دېدى. ئايالى بالىلىرىمنىڭ تامىقىدىن باشقا يېڭىدەك نەرسە يوق، دېدى. ئەبۇ تەلھە: سەن ئۇلارنى بىر ئامال قىلىپ ئوخلاتقىن، مېھمان كەلگەندە خۇددى

(1) سۈرە تەغابۇن 15 - ئايەت.

بىزمۇ بىر نەرسە يېگەندەك قىلىپ كۆرسىكىن، ئۇ تاماققا قول ئۇزاتقاندا ئۇرنىڭدىن تۇرۇپ چىراقنى پەرلىگەن بولۇپ ئۇنى ئۇچىرىۋەتكىن دېدى. ئاندىن ئۇ ئايال ئېرىنىڭ دېگىنىدەك قىلدى، ئۇلار بىرلىكتە تاماققا ئولتۇردى، مېھمان تاماقنى يېدى، ئۇ ئىككىسى بولسا ئاچ ياتتى، ئەتسى ئەتگەندە ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا باردى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللە پالانى ۋە پالانى ئايالدىن ئەجەپلەندى ياكى كۈلدى» دېدى. ئاندىن اللە تائالا: «ئۇلار موھتاج تۇرۇقلۇق (مۇھاجىرلارنىڭ مەنپەئىتىنى ئۆزلىرىنىڭ مەنپەئىتى) دىن ئەلا بىلىدۇ»⁽¹⁾ دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى.

بالىلىرى تاماققا موھتاج تۇرسىمۇ مېھماننى مېھمان قىلىشتىكى بۇ ئەمەلنىڭ قانچىلىك گۈزەللىكى ۋە ئالىجاناپلىقىنى كۆردىڭىزمۇ، بۇ پەقەت اللە ۋە اللە نىڭ پەيغەمبىرىنى ياخشى كۆرگەن كىشىلەردىلا كۆرۈلىدىغان گۈزەل ئەخلاق ۋە مەرت تەبىئەتتۇر.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنى سەدىقە بېرىشكە بۇيرىدى، بۇ دەل مەندە مال بار بولغان ۋاقتتا توغرا كەلدى، ئاندىن مەن: مەن بىرەر ئىشتىمۇ ئەبۇ بەكرىدىن ئىلگىرى بولالمىدىم، بۈگۈن ئۇنىڭدىن ئىلگىرى بولۇمەن، (يەنى ئۇنىڭدىن جىق سەدىقە بېرىمەن) دەپ بار مېلىمنىڭ يېرىمىنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەندىن: «ئۆيىڭدىكىلەرگە نېمە ئېلىپ قويدۇڭ؟» دېدى. مەن: بۇنىڭ يېرىمىنى قويدۇم، دېدىم. ئەبۇ بەكرىمۇ سەدىقە قىلىدىغان مېلىنى ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «ئۆيىڭدىكىلەرگە نېمە ئېلىپ قويدۇڭ؟» دەپ سورىدى، ئەبۇ بەكرى: ئۇلارغا اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى قويۇپ قويدۇم، دېدى. ئاندىن مەن ئۇنىڭغا: مەن بۇنىڭدىن كېيىن ھېچبىر ئىشتا مۇسابىقىلەشمەيمەن، دېدىم. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

3 - بالىنىڭ كېسەل بولۇش ۋە ئۆلۈپ كېتىشىگە سەۋرى قىلىش ۋە اللە دىن ساۋاب ئۈمىد قىلىش

بالىنىڭ كېسەل بولۇپ قېلىشىغا سەۋر قىلىش:

تىرمىزى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆمىن ئەر ۋە مۆمىن ئايال تاكى اللە غا ئۇچۇرۇشۇپ خاتالىرى ئۇچۇرۇلمىگىچە ئۆزلىرىدە، نەپىسلىرىدە، بالىلىرى ۋە ماللىرىدا مۇسبەتلەر بىلەن سېنىلىدۇ» مالىكىنىڭ رىۋايىتىدە: «مۆمىن اللە غا ئۇچۇرۇشۇپ خاتاسى قالمىغانغا قەدەر بالىسى ۋە مال - مۈلكى، ئۇرۇغ - تۇغقانلىرىدا زەرەر كۆرىدۇ» دېگەن.

ئەبۇ داۋۇد مۇھەممەد ئىبنى خالىد ئەسسەلەمنىڭ (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ئاتىسىدىن، ئاتىسى بوۋىسىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: ئۇ سۆھبىتىدە مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بىر بەندە اللە تەرىپىدىن بۇرۇنلا بىر مەقامغا ئېرىشكەن بولسا، اللە تائالا ئۇنىڭ بەدىنى ياكى مېلى ياكى بالىسىدا مۇسبەت بەرمىگىچە مەقامغا لايىقلىشالمايدۇ» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم. باشقا بىر رىۋايەتتە: «ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىنى ئۇ مۇسبەتلەرگە تاكى اللە ئۇنىڭغا بۇرۇنلا تەقدىم قىلغان مەقامغا يەتكۈچە سەۋرى قىلىشقا تۇتۇپ تۇرالىسا» دېگەنلىكىنى زىيادە قىلدى.

(1) سۇرە ھەشەر 9 - ئايەت.

بالىنىڭ ئۆلۈمىگە سەۋرى قىلالغانلىقىنىڭ ساۋابى:

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۆلتۈرۈلگەن﴾ بالغا كەلسەك، ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى مۇمن ئىدى. (ئۇ ئەسلىدە كاپىر يارىتىلغانلىقتىن، چوڭ بولغاندا) ئۇنىڭ گۇمراھلىق بىلەن كۇفرىنى ئاتا - ئانىسىغا تېڭىشىدىن قورقتۇق. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز ئۇلارنىڭ پەرۋاردىگارىنىڭ ئۇلارغا ئۇ بالغا قارىغاندا پاك ۋە كۆيۈملۈك پەرزەنت ئاتا قىلىشىنى ئىرادە قىلدۇق. (1)

ئىبنى كەسىر تەپسىرىدە: ئاتا - ئانىنىڭ بالغا بولغان مۇھەببىتى كۇفرىغا ھەيدەيدۇ، دېدى. قەتادە: بالا تۇغۇلغاندا ئاتا - ئانىسى خۇشال بولدى، ئۆلگەندە خامۇش بولدى، ئەگەر ئۇ بالا ھايات قالسا ئىدى، ئاتا - ئانىسىنىڭ ھالاكتىگە سەۋەبچى بولاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار اللە نىڭ ھۆكۈمىگە رازى بولۇشى كېرەك، اللە نىڭ مۆئمىنىگە ئۇ يامان كۆرىدىغان نەرسىسى ئۈستىدە ھۆكۈم قىلىشىدىن ياخشى كۆرىدىغان نەرسىسىدە ھۆكۈم قىلىشى ياخشىدۇر، دېدى.

تىرمىزى ئۆزىنىڭ "ھەسەن ھەدىس" دەپ رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «بىرەر بەندىنىڭ بالىسى ئۆلگەندە اللە تائالا پەرىشتىلەردىن: بەندەمنىڭ بالىسىنىڭ جېنىنى ئالدىڭلارمۇ؟ دەيدۇ، پەرىشتىلەر: خوش، دەيدۇ، ئاندىن اللە: بەندەمنىڭ دىلىنىڭ مېۋىسىنى ئالدىڭلارمۇ؟ دەيدۇ، پەرىشتىلەر: خوش، دەيدۇ. اللە تائالا: بەندەم نېمە دېدى؟ دەيدۇ: پەرىشتىلەر: ئۇلار ساڭا شۇكۇر قىلدى ۋە بىز اللە نىڭ مۈلكى ۋە بىز ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز، دېدى، دەيدۇ. ئاندىن اللە تائالا: بەندەمگە جەننەتتە بىر ئۆي ھازىرلاڭلار! ۋە بۇ ئۆينى "شۇكۇر ئۆيى" دەپ ئاتاڭلار! دەيدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوغلى ئىبراھىمنىڭ قېشىغا كىردى، ئۇ بۇ ۋاقىتتا جان تالىشىۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزلىرىدىن ياش ئېقىشقا باشلىدى، ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋى: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى؟ سەنمۇ يىغلامسەن؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەۋىنىڭ ئوغلى! بۇ بولسا رەھمەتتۇر» دېگەندىن كېيىن ئارقىدىن: «كۆز يىغلايدۇ، كۆڭۈل يېرىم بولىدۇ، بىز پەرۋەردىگارىمىز رازى بولىدىغان سۆزدىن باشقىنى دېمەيمىز، ئى ئىبراھىم! بىز سەندىن ئايرىلىپ قېلىشىمىزغا ھەقىقەتەن غەمكىندۇرمىز» دېدى.

ھافىز ئىبنى ھەجەر بۇ ھەدىسنى تەپسىر قىلىپ مۇنداق دېدى: ئىبنى بەتتال ۋە باشقىلار بۇ ھەدىس ھەققىدە: بۇ ھەدىس يىغلاشنىڭ جايىزلىقى ۋە كۆڭۈلنىڭ غەمكىن بولۇشىنىڭ جايىز ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر، كۆزنىڭ ياش ئاققۇزۇشى ۋە كۆڭۈلنىڭ يېرىم بولۇشى اللە نىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدىغان ئىشلارنىڭ سىرتىدا دۇرۇستۇر. بۇ ھەدىستە ئاشكارا بولغان مەنە شۇنىڭدىن ئىبارەتتىكى، بالىنى سۆيۈش، ئۇنى پۇراش، ئېمىتىش، كىچىك بالىلارنى زىيارەت قىلىش، بالىلار سەكرات ۋاقتىدا ھازىر بولۇش، بالىلارغا رەھمەت تىلەش، قايغۇرغانلىقىنى بىلدۈرۈشنىڭ شەرىئەتكە مۇۋاپىق ئىشلاردىن ئىكەنلىكى، قايغۇسىنى ئىچىدە تۇتۇشنىڭ ئەۋزەللىكىنىڭ ھۆكۈمى باردۇر. يەنە بۇنىڭدا باشقا بىر ئادەمگە سۆز قىلغاندا باشقىلارنىمۇ

(1) سۈرە تاھا 80، 81 - ئايەتلەر.

مەقسەت قىلىپ سۆز قىلىشنىڭ جايىزلىقىنىڭ ھۆكۈمى باردۇر. چۈنكى بۇ يەردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالغا سۆز قىلىش ئارقىلىق شەرتىنىڭ بۇ جايىز ئەمەللىرىنى باشقىلارنىڭ بىلىۋېلىشىغا سەۋەبكار بولغان.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «بالاغەتكە يەتمىگەن ئۈچ بالىسى ئۆلۈپ كەتكەن بىر مۇسۇلمان يوقتۇركى، ئەگەر بار بولسا اللە تائالا ئۇ ئادەمنى ئۇلارغا قىلغان رەھمىتىنىڭ پەزىلىتى بىلەن جەننەتكە كىرگۈزىدۇ»

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم يەنە ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «مۇسۇلمانلاردىن بىر ئادەمنىڭ ئۇ بالىسى ئۆلۈپ كەتمەيدۇ، ناۋادا ئۆلۈپ كەتكەن بولسا ئۇنى پىلسىرات كۆۋرۈكىدىن باشقا يەردە دوزاخ ئوتى كۆيدۈرمەيدۇ».

مۇھەللەب: مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ جەننەتتە بولۇشى توغرىسىدىكى كۆز قاراشتا كۆپ ساندىكى ئالىملارنىڭ قارىشى ئورتاقتۇر. پەقەت ئازغىنە تاشپە بۇ ھەقتە بىرنېمە دېمىدى.

بەيھەقىي «ئەلئىبىئىتىقاد» دېگەن كىتابىدىكى بالىلار ئىسلام دىنى ئۈستىگە تۇغۇلىدۇ، دېگەن بابىدا مۇنداق دېدى:

اللە تائالا بەندىلىرى ئىچىدىكى مۆمىنلەرنىڭ بالىلىرىنى گەرچە ئۇلار مۆمىنلەرنىڭ ئەمەلىنى قىلمىسىمۇ ئۇلارنى جەننەتكە كىرگۈزۈش بىلەن ئىززەتلىدى، ئۇلارنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقى توغرىلۇق ھەدىسەلەر كەلدى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ بەختلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، بۇ ھەدىسلەر:

«ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: «ئۇلارنىڭ كىچىكلىرى جەننەتنىڭ بېلىقلىرىدۇر»».

ئەبۇ ھۇرەيرە دىن رىۋايەت قىلىنغان يەنە بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئۇلارنىڭ كىچىكلىرى جەننەتتىكى بىر تاغنىڭ ئۈستىدە ئىبراھىم ۋە سارە ئەلەيھىسسالاملارنىڭ ھامىلىقىدا بولىدۇ، قىيامەت بولغاندا ئاتا - ئانىلىرىغا تاپشۇرۇپ بېرىلىدۇ» دېگەن.

مۇئاۋىيە ئىبنى قۇررەنىڭ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىنغان بالىسى ئۆلۈپ كەتكەن ئادەمنىڭ قىسسىسى ھەققىدىكى ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىنغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىسى ئۆلۈپ كەتكەن ئادەمگە تەزىيە بىلدۈردى، ئاندىن: «ئى پالانى! ساڭا قايسىسى بەكرەك ياخشى؟ سېنىڭ ئۆزىڭ بىلەن ھاياتلىقتا بىللە لەزەت ئېلىشىمۇ ياكى كېلەچەكتە سەن جەننەتنىڭ قايسىسىلا بىر ئىشىكىنىڭ ئالدىغا كەلسەڭ ئۆزىڭ ساڭا ئىشىكىنى ئېچىپ كۈتۈپ تۇرۇشىمۇ؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئەلۋەتتە جەننەتنىڭ ئىشىكلىرىنىڭ بىرىگە مەندىن بۇرۇن بېرىپ تۇرۇشى ياخشى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مانا بۇ سېنىڭ ئۇچۇندۇر» دېدى. ئاندىن ئەنساپلاردىن بىر ئادەم ئورنىدىن تۇرۇپ: اللە مېنى ساڭا پىدا قىلسۇن! بۇ ئەھۋال پەقەت بۇ ئادەمگىلا خاسمۇ ياكى ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ بالىسى ئۆلۈپ كەتسە ئۇلارغىمۇ ئورتاقمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇسۇلمانلاردىن بالىسى ئۆلۈپ كەتكەنلەرنىڭ ھەممىسى ئۇچۇندۇر» دېدى.

ئىمام شافىئى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!): مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ جەننەتكە كىرىدىغانلىقى توغرىسىدا نۇرغۇنلىغان ھەدىسلەر كەلگەندۇر، دېدى.

ئۇمۇمۇ ھەببەدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىدا ئولتۇرغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ يېنىغا كىرىپ ئاندىن: «ھەرقانداق بىر مۇسۇلماننىڭ بالاغەتكە يەتمىگەن ئۈچ بالىسى ئۆلۈپ كەتسە، قىيامەت كۈنى ئۇلار جەننەتنىڭ ئىشىكى ئالدىدا تۇرغۇزۇلۇپ: جەننەتكە كىرىڭلار! دېيىلىدۇ، ئۇلار: ئاتا - ئانىمىز كىرمىگىچە كىرمەيمىز، دەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن: جەننەتكە سىلەر ۋە ئاتا - ئانىڭلار بىلەن بىرلىكتە كىرىڭلار! دېيىلىدۇ» دېگەن.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى، دوستى ۋە دوستىنىڭ ئوغلى ئۇسامە ئىبنى زەيد ھارسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئۇغلۇم سەكراتقا چۈشۈپ قالدى، كەلگەن بولسا، دەپ ئادەم ئەۋەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەلگۈچىگە: «قىزىمغا سالام دېگىن ۋە ئۇنىڭغا بەرگەنمۇ اللە نىڭ، ئالغانمۇ اللە نىڭ، اللە نىڭ نەزىرىدە ھەممە نەرسىنىڭ بىر ئەجلى باردۇر، سەۋرى قىلسۇن ۋە اللە دىن ئەجىر ئۈمىد قىلسۇن، دەيدۇ دېگىن» دېدى. قىزى ئۇنىڭغا يەنە چوقۇم كېلىشىگە قەسەم قىلىپ ئادەم ئەۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىد ئىبنى ئۇبادە، مۇئاز ئىبنى جەبەل ئۇبەي ئىبنى كەئەب، زەيد ئىبنى سابىت ۋە باشقا بىرنەچچە ساھابىلار بىلەن بىرلىكتە ئورنىدىن تۇرۇپ قىزىنىڭ ئۆيىگە باردى، ئۇلار ئۆيگە كىرگەندە بالا ئۇنىڭغا سۇنۇلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئولتۇردى، بالىنىڭ نەپىسى يېتىشمەيۋاتاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كۆزلىرىدىن ياشلار تۆكۈلدى، بۇنى كۆرۈپ سەئىد ئىبنى ئۇبادە: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بۇ نېمە ئىش؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ بىر رەھمەتتۇر، اللە ئۇنى بەندىلىرىنىڭ دىلىغا ئورناتقاندۇر» دېدى.

باشقا بىر رىۋايەتتە: «بەندىلىرىنىڭ ئىچىدە خالىغان بىرىنىڭ دىلىدا قىلىدۇ، اللە تائالا بەندىلىرىدىن شەپقەتلىك بولغانلارغا شەپقەت قىلىدۇ» دېدى، دېيىلگەن.

ئىمام مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بىر بالىسى بىلەن بىللە كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنىڭغا دۇئا قىلسىلا، مەن ئۈچ بالامنى دەپنە قىلدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىز دوزاختىن قاتتىق ھەزەر قىلىدىڭىز، جەننەتنىڭ بېلىقلىرىدىن بىرى ئۇلارنىڭ ئاتا ئانىلىرى بىلەن ئۇچرىشىدۇ، ئاندىن ئاتا - ئانىسىنىڭ پىشىدىن ئېسىلىپ تاكى ئاتىسى جەننەتكە كىرمىگىچە ئۇنى قويۇۋەتمەيدۇ» دېدى.

ئىمام مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرەدىن قىلغان يەنە بىر رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بىز سېنىڭ سورۇنلىرىڭغا ھازىر بولۇشقا قادىر بولالمايمىز، سەن بىزگە بىر كۈن بەلگىلەپ بەرگەن بولساڭ بىز ئۇ كۈندە سەندىن سورايدىغانلىرىمىزنى سوراپ بىلىۋالغان بولساق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئايالغا: «سىلەر بىلەن پالانىنىڭ ئۆيىدە ئۇچرىشىدىغانغا ۋەدىلىشەيلى» دېدى. ئاياللار بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا ئاشۇ ئۆيگە كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا سۆز قىلدى، قىلغان سۆزلىرىنىڭ ئىچىدە: «سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىن قايسىلا بىر ئايالنىڭ ئۈچ بالىسى ئۆلۈپ كەتسە، ئاندىن ئۇ ئايال ئۇنىڭغا سەۋرى قىلىپ بۇنىڭدىن ساۋاب ئۈمىد قىلسا ئۇ چوقۇم جەننەتكە كىرىدۇ» دېدى. ئاياللاردىن بىرى: ئىككى بالىسى ئۆلۈپ كەتسەچۇ؟ دەپ سورىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىككىسى ئۆلۈپ كەتسىمۇ» دېدى.

نەسەئى ئۇممۇ قەيس بىنتى مۇھسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مېنىڭ بىر ئوغۇلۇم ۋاپات تاپقان ئىدى، مەن بۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى بەك قايغۇردۇم، ئوغۇلۇمنى يۇيىدىغان ئادەمگە: بالامنى بەك سوغۇق سۇدا يۇيۇپ ئوغۇلۇمنى ئۆلتۈرۈپ قويما، دېدىم، شۇنىڭ بىلەن ئۇكاشە ئىبنى مۇھسەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ مېنىڭ دېگەن سۆزۈمنى ئۇنىڭغا دەپتۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبەسسۇم قىلىپ: «ئۇ ئايالنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن بولسۇن!» دەپتۇ. باشقىلار: ئۇ ئايال دەك ئۇزۇن ياشىغان بىر ئايالنى بىلمەيمىز، دېدى.

مالىك ئىبنى مۇسەيبىتتىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئەبۇ ھۇرەيرەنىڭ ئارقىدا ھېچ گۇناھى بولمىغان بىر كىچىك بالىنىڭ نامزىنى ئوقۇغان ئىدىم، مەن ئۇنىڭ: ئى اللھ ئۇنى قەبرى ئازابىدىن ساقلىغىن، دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم.

ئىمام بۇخارى ھەسەن ئىبنى ئەلى ئىبنى تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ: ئۆلگەن بالىنىڭ نامزىدا ئۇنىڭغا سۈرە فاتىھە ئوقۇلىدۇ ۋە: ئى اللھ! ئۇنى بىزنىڭ ئالدىقىمىز، بىز ئۈچۈن ئالدىن بېرىپ تۇرۇدىغان ساۋاب، بىزنىڭ كەلگۈسىمىز ئۈچۈن ساقلىنىدىغان بايلىق ۋە ئەجىر قىلغىن، دېيىلىدۇ دېگەن.

ئابدۇررازاك مۇسەنەددە مەكھۇلدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆئمىنلەرنىڭ بالىلىرى جەننەتنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر دەرىخنىڭ ئۈستىدە بولىدۇ، ئۇلارغا ئاتىمىز ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېپىل بولىدۇ».

يەنە ئۇ مۇھەممەد ئىبنى سىرىندىن رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «تۇغمايدىغان گۈزەللەرنى قويۇپ تۇغىدىغان قارىلار بىلەن نىكاھلىنىڭلار، مەن قىيامەت كۈنى ئۆممەتلەر ئالدىدا ئۆممىتىمنىڭ كۆپلىكى بىلەن پەخىرلىنىمەن، ھەتتا چۈشۈپ كەتكەن بالا جەننەتكە كىرمەي تۇرۇلغاندا ئۇنىڭغا: سەن ئاتا - ئاناڭ بىلەن جەننەتكە كىرگىن! دېيىلىدۇ».

يەنە ئۇ ئابدۇلمەلىك ئىبنى ئۆمەر ۋە ئاسىم ئىبنى بەھدەلە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مۇسۇلمان ئۆممەتلەرنىڭ بالىلىرىغا قىيامەت كۈنى جەننەتكە كىرىڭلار! دېيىلىدۇ، ئۇلار ئاتىلىرى ۋە ئانىلىرىنىڭ پېشىلىرىگە ئېسىلىپ: پەرۋەردىگارىمىز! ئاتىلىرىمىز، ئانىلىرىمىز! دەيدۇ. ئاندىن ئۇلارغا: جەننەتكە سىلەر ئاتا ۋە ئانىلىرىڭلار بىلەن بىللە كىرىڭلار، دېيىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن چۈشۈپ كەتكەن بالا كېلىدۇ، ئۇنىڭغا: (جەننەتكە) كىر! دېيىلىدۇ، ئۇ كەينىگە تارتىشىپ تۇرۇۋالىدۇ ۋە ئى پەرۋەردىگارم! ئاتام ۋە ئانام! دەيدۇ، ئاخىردا ئۇنىڭغا ئاتىسى ۋە ئانىسى قوشۇپ بېرىلىدۇ.

ئىمام ئەھمەد ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئوغۇلۇم ئىبراھىم ئۇ سۈت ئېمىۋاتقان يېشىدا ئۆلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ ئۈچۈن جەننەتتە ئېمىتىدىغان ئىككى سۈت ئانىسى بار» دېدى.

ساھابىلىرىدىن بەزىلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مۇنداق ئاڭلىغانلىقىنى رىۋايەت قىلغان: «قىيامەت كۈنى ئاتا - ئانىغا جەننەتكە كىرىڭلار! دېيىلىدۇ، ئاندىن ئۇلار: ئى پەرۋەردىگارمىز! بىزنىڭ ئاتىلىرىمىز ۋە ئانىلىرىمىز كىرمىگۈچە كىرمەيمىز، دەپ كىرگىلى ئۇنىمايدۇ، اللھ ئەزىزەۋجەللە: نېمە بولدى! مەن ئۇلارنى جەننەتكە كىرگىلى ئۇنىمايۋاتقان ھالدا كۆرىۋاتىمەنغۇ؟ جەننەتكە كىرىڭلار! دەيدۇ،

ئاندىن ئۇلار: ئى پەرۋەردىگارىمىز! ئاتلىرىمىز، ئانىلىرىمىز! دەيدۇ. ئاندىن ئۇلارغا: جەننەتكە سىلەر ۋە ئاتا - ئاناڭلار كىرىڭلار! دەيدۇ. [ئىمام ئەھمەد رىۋايىتى]

ياخشى ئايال بالىسىنىڭ ۋاپاتىغا سەۋرى قىلىشتا چىداملىق بولۇش رولىغا ئىگەدۇر. ئۇ ئۆزى سەۋرى قىلىپلا قالماي ئېرىنىمۇ سەۋرى قىلدۇرىدۇ. ئانىلىق تۇيغۇسىدىن ئۇنىڭ ئېرىنى خۇرسەن قىلىش ئىرادىسى غالىپ كېلىدۇ. بىز تۆۋەندە ياخشى تەقۋادار ئاياللارغا ئۆلگە بولىدىغان بىر ئۆلگىلىك ئايالنىڭ سەۋرى قىلىشىغا ئائىت بىر قىسسىسىنى بايان قىلىمىز.

ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئەبۇ تەلھەنىڭ بىر بالىسى ئۆلۈپ كەتتى، بۇ چاغدا ئەبۇ تەلھە ئۆيدە يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئايالى بالىسىنىڭ ئۆلگەنلىكىنى كۆرگەندە ئۇنى بىر ئاز ئوڭشاپ ئۆيىنىڭ بىر تەرىپىگە ئورۇن راسلاپ ياتقۇزۇپ قويدى، ئەبۇ تەلھە سىرتتىن قايتىپ كەلگەندە: بالا قانداقراق؟ دەپ سورىدى، ئايالى: ئۇ بۇرۇنقىدىن بىر ئاز شۈكەلەپ قالدى، دېدى. ئاندىن ئۇلار بىرگە يېتىپ قالدى، ئەتەگەندە ئورنىدىن تۇرۇپ يۇيۇنۇپ بولغاندا ئاندىن بالىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى يەتكۈزدى، ئەبۇ تەلھە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ناماز ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا بولغان ئىشنى خەۋەر قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ سىلەرنىڭ كېچەڭلەرگە بەرىكەت بەرگەي!» دېدى. ئەنساپلاردىن بىر ئادەمنىڭ دېيىشىچە: (شۇ كۈنى ئەبۇ تەلھەنىڭ ئايالى بىر بالىغا ھامىلدار بولغان بولۇپ) بۇ بالىدىن توققۇز ئوغۇل تۇغۇلغانلىقى، ھەممىسىنىڭ قۇرئان يادا ئالغانلىقى بايان قىلىنغان.

ئىمام ئەھمەد مۇسەددە تېخىمۇ گۈزەل ۋە تەپسىلىي قىلىپ مۇنداق رىۋايەت قىلغان: ئەبۇ تەلھەنىڭ ئوغلى ئۆلۈپ كەتكەندە ئەبۇ تەلھە سەپەرگە چىقىپ كەتكەن ئىدى. بالىنىڭ ئانىسى ئۆممۇ سۇلەيم: مەن خەۋەر بەرمىگىچە ھېچكىم ئەبۇ تەلھەگە خەۋەر بەرمىسۇن! دېدى. ئاندىن بالىنىڭ ئۈستىگە رەخت يېپىپ قويدى، ئەبۇ تەلھە سەپەردىن قايتىپ كەلگەندە ئۆممۇ سۇلەيم ئۇنىڭ ئالدىغا تاماق قويدى، ئۇ ئەبۇ تەلھە ئۈچۈن تېخىمۇ چىرايلىقراق ياسىنىپ خۇش پۇراقلارنى ئىشلەتتى، شۇ كېچىدە ئۇ ئىككىسى بىللە بولدى، ئۆممۇ سۇلەيم ئاندىن بالا توغرىسىدا گەپ ئېچىپ: بىر ئائىلە يەنە بىر ئائىلىدىن بىر نەرسە ئارىيەت ئالغان ئىكەن، كېيىن ئارىيەت بەرگەن ئائىلە ئۆزلىرىدىن ئارىيەت ئالغان ئائىلىگە ئەلچى ئەۋەتىپ نەرسىسىنى تەلەپ قىلسا، ئارىيەت ئالغان ئائىلە قايتۇرۇپ بەرگىلى ئۇنىماپتۇ، دېدى. ئەبۇ تەلھە: ئۇلارنىڭ ئۇنداق قىلىش ھەققى يوق، ئېلىنغان ئارىيەت ئىگىسىگە قايتۇرۇلۇشى كېرەك، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆممۇ سۇلەيم: ئوغلۇڭ اللھ دىن بىزگە بېرىلگەن ئارىيەت ئىدى، اللھ ئۇنى تاپشۇرۇپ ئالدى، دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ تەلھە: «ئىننا لىللاھى ۋە ئىننا ئىلەيھى راجىئۇن» دېدى ۋە بۇ ئەھۋاللارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەۋەر قىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئىككىسىنىڭ كېچىسىگە اللھ بەرىكەت ئاتا قىلسۇن!» دېدى. ئاندىن ئۆممۇ سۇلەيم ھامىلدار بولۇپ قالدى، دەپ ھەدىسىنىڭ داۋامىنى يۇقىرىقىدەك داۋام قىلغان.

ئىمام نەۋەۋىي (اللھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) بالىسىدىن ئايرىلىپ قالغان ئاتا - ئانىلارغا تەزىيە بىلدۈرۈش توغرىسىدا ئۆزىنىڭ «بوستانۇل ئارفىن» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر ھادىسىنى بايان قىلىدۇ:

ئىمام شافىئى (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) مۇنداق دېگەن ئىدى: ئەلى ئىبنى تالىپنىڭ ئوغلى ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بىر ئوغلى ئۆلۈپ كەتكەن ئىدى، ئۇنىڭدا ھېچقانداق بىر قايغۇرۇش ئالامىتى كۆرۈلمىدى، كىشىلەر ئۇنى بۇ سەۋەبتىن ئەيىبلەگەندە ئۇ: ئەھلى بەيت (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى) اللە دىن سورايمىز، اللە بىزگە بېرىدۇ، ناۋادا اللە بىزگە ئىرادە قىلسا بىز يامان كۆرگەن نەرسە بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭغا رازى بولۇمىز، دېدى.

ئۇ يەنە مۇنداق دېدى: بىر ئادەم تۇغقانلىرىنىڭ بىرىنىڭ ئوغلى ئۆلۈپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ تەزىيە بىلدۈرۈپ سالاملاردىن كېيىن: بالا ياشىغىنىدا ئاتا ئۈچۈن غەم ۋە پىتتە بولىدۇ. ئاتىدىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتسە ئاتىغا رەھمەت ۋە دۇئا بولىدۇ. ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالغىنىڭغا قايغۇرمىغىن، اللە تائالانىڭ ئۇنىڭ بەدىلىگە بەرگەن دۇئا ۋە رەھمەتنى يوقاتمىغىن، دەپ خەت يازغان.

يۇقىرىقى مەزمونلاردىن، بىر بالا ئاتا - ئانىدىن كېيىن قالسا ئۇلارغا دۇئا قىلىپ ئۇلارنىڭ دەرىجىسىنى كۈتەرگۈچى، ئاتا - ئانىسىدىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتسە ئۇلارنىڭ جەننەتكە كىرىشىگە سەۋەبچى بولغۇچى ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىبنى قەييۇم: بالا ئاتا - ئانىلاردىن كېيىن قالسىمۇ ياكى ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتسىمۇ ئوخشاشلا مۆئمىن ئۈچۈن پايدىلىق، دېدى.

ئالتىنچى بۆلۈم

جىسمانىي جەھەتتىن يېتىلدۈرۈش

مۇقەددىمە

جىسمانىي جەھەتتىن يېتىلدۈرۈشنىڭ ئاساسلىرى
بالىنىڭ سۇ ئۇزۇشنى، ئوق ئېتىشنى ۋە ئات مىنىشنى ئۆگەنەش ھەققى
بالىلار ئارىسىدا تەن - تەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈلۈشكە ئەھمىيەت بېرىش
چوڭلارنىڭ كىچىكلەر بىلەن ئوينىشى
بالىلارنىڭ بالىلار بىلەن ئوينىشى
خاتىمە: جىسمانىي جەھەتتىكى چىنقىشنىڭ بالىلارغا بولغان پايدىلىرى .
«بىز بالىلىرىمىزغا ئوق ئېتىشنى، قۇرئان ئوقۇشنى ئۆگەتكەن بۇيرۇلۇق»
خالىد ئىبنى ۋەلىد .

مۇقەددىمە

اللہ تائالا بالىنىڭ جىسمىنىڭ كۈچلۈك ۋە ھەرىكەتچان بولۇشى ئۈچۈن ئويۇن ئويناشنى بالىنىڭ تەبىئىيىتىدىكى بىر تەبىئىي خۇلۇق قىلدى. بالىلارنىڭ بالىلىق دەۋرى جانلىقلار دۇنياسىدىكى مەۋجۇداتلارغا سېلىشتۇرغاندا ئەڭ ئۇزۇندۇر. ئۇلارنىڭ جىسمانىي جەھەتتە يېتىلىشىمۇ مۇشۇ ئۇزۇن مۇدەتتە بولىدۇ. بۇ مەزگىلدىن كېيىنكى بەدەن تەرەققىياتى مەيلى ئىچكى ئەزانىڭ تەرەققىياتى بولسۇن ياكى تاشقى ئەزانىڭ تەرەققىياتى بولسۇن، ھەرگىزمۇ بالىلىق دەۋرىدىكى تەرەققىياتتەك بولماي ناھايىتى ئاستا ياكى ئاز بولىدۇ.

ئەھۋال شۇنداق ئىكەن ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ بالىنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى چېنىقىشى ۋە يېتىلىشىگە سەل قاراپ بالاغەتكە يەتكەن ياكى ئۈنىڭدىنمۇ چوڭ بولغان مەزگىلدە چىنىقتۇرۇۋالغۇن، يېتىلدۈرۋالغۇن، دېگەن نەزىرىيەسىنىڭ پۈت تىرەپ تۇرالمىدىغانلىقىنى ئېنىق جەزم قىلالايمىز. بالا بالىلىق مەزگىلدە چېنىقىش ۋە يېتىلىشتە زۆرۈر بولغان چېنىقىش ۋە تەربىيلىنىش ھوقۇقىغا تولۇق ئېرىشىش كېرەك. بۇ ھاللىق مەزگىلنى قولدىن بېرىپ قويسا كېيىن ئۇنىڭ ئورنىنى تولدارغىلى بولمايدۇ. ئۆتمۈش زاماندىكى ئالىملار بالىلارنىڭ ئوينىنىڭ ئۇلارنىڭ جىسمانىي جەھەتتىن يېتىلىشىگە پايدىلىق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن بولۇپ ئۇلاردىن ئىمام غەزالى مۇنداق دېگەن: بالا مەدرىسىدىكى قورئان دەرسى تامام بولغاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ چىرايلىق يوسۇندا ئوينىشىغا ئىجازەت بېرىلىشى لازىم. بۇ ئويۇن ئۇلارنىڭ مەدرىسىدىكى دەرس ئېلىشتىن كېلىپ چىققان ھارغىنلىقىنى ئۇنتۇلدۇرىدۇ. بالا ئويۇن ئوينىغاندا ھارمايدۇ، ئەگەر بالا ئويۇندىن مەنىنى قىلىنسا، داۋاملىق ئوقۇشقا زورلانسۇن ئۇنىڭ قەلبى ئۆلىدۇ - دە، زېھنى كۈچى ئىسراپ بولىدۇ، ھايات ئۇنىڭ ئۈچۈن قىيىن تۇيۇلىدۇ، ئاندىن ئۇ بۇنداق ئىشكەنچىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ھىيلە - مىكر ئىشلىتىشكە ئۆتىدۇ.

بالىنىڭ جىسمانىي جەھەتتە چېنىقتۇرۇلماسلىقى سەۋەبىدىن بالىنىڭ جىسمى كەلگۈسىدە نورمالسىز، كۆرۈمىسىز، تەبىئىيىتى بىنورمال ھالدا چوڭ بولىدۇ. ئەگەر بىز بالىنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى بۇ مۇھىم مەزگىلنى بوشقا ئۆتكۈزۈۋېتىپ قالغاندا بالىنىڭ پات ئارىدا بۇ بالىلىق مەزگىلى بىلەن خوشلىشىدىغانلىقى، ھاياتىدا يېڭى بىر باسقۇچقا قەدەم قويدىغانلىقى، ئۇ بالاغەتكە يەتكەن ھامان شەرىئەتنىڭ ئاساسىي رۇكۇنلىرىدىن تارتىپ ئەڭ ئاددىي بەلگىلىمىلەرگىچە ئۇنىڭ بويسۇنۇشى ياكى قارشىلىق قىلىشىدىن ھېساب ئېلىنىدىغانلىقى، ھەقىقىي بىر مۆتىمىگە خاس سالاھىيەت بىلەن ياشاش، دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئۈچۈن ئەمەل قىلىشتا كۈچلۈك ۋە ساغلام بولغان بىر جىسمىنىڭ لازىم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغىنىمىزدا، ئىسلامنىڭ بەش ئاساسىدىكى پەرز ئەمەللەردىن باشقا جىھادقا چىقىش، ئىلىم ئېلىشقا ئوخشاش پەرز ئەمەللەر ۋە ئۇنىڭدىن باشقا ۋاجىپ، سۈننەت، نەفلە ئەمەللەرنى ئورۇنلاش ئۈچۈن كۈچلۈك بەدەن بولۇشى كېرەكلىكىنى چۈشەنگىنىمىزدە بالىنى جىسمانىي جەھەتتىن تەربىيەلىشىنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى تونۇپ يېتىمىز.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى تەربىيەلىش يولىنىڭ جىسمانىي جەھەتتە تەربىيەلىشتە كۆرسەتكەن يولغا نەزەر سالىساق ئۇنىڭ مۇنداق تۆت قائىدىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقىنى بىلەلەيمىز.

بالىنىڭ سۇ ئۇزۇش، ئوق ئېتىش ۋە ئات سىنىشىنى ئۆگەتىش مەقسەتلىرى

ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ: بالىلىرىڭلارغا سۇ ئۇزۇشنى، ئوق ئېتىشنى ۋە ئات ئۈستىدە مۇستەھكەم تۇرۇشنى ئۆگەتىڭلار، دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان. بۇنىڭدىن بالىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زىكر قىلغان جىسمانىي جەھەتتىن چېنىقىدىغان تەنتەربىيە تۈرلىرىنى ئۆگەتىشى كېرەكلىكى ئېنىق بولىدۇ. بۇنىڭ بالىنىڭ ھازىرقى ۋە كەلگۈسىدىكى ھاياتىدا ئۆزىگە خاس رولىنىڭ بارلىقى، بۇنداق چېنىقىشنىڭ بالىنىڭ جىسمانىيىتىنى ساغلام يېتىلدۈرۈشكە پايدىسى بولۇپلا قالماي بەلكى بالىنىڭ ئۆز-ئۆزىگە بولغان ئىشەنچىسىنى تۇرغۇزۇشقا چوڭ رولى بارلىقى مەلۇمدۇر. ئەگەر بۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى چېنىقتۇرۇشقا دالەت قىلغان سۈننىتىگە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى بىلسەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇلارغا قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ كىچىكلىكىدە تاغلىرى بەنى نەججارنىڭ بوستانلىقىدا سۇ ئۇزگەن ۋە بالىلار بىلەن بىرلىكتە ئوينىغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنىڭ ئوق ئېتىشىنى تەۋسىيە قىلغانلىقىنىڭ مىسالى بولسا ئىبنى جەبرىنىڭ «ئەلئاسار» دېگەن كىتابىدا ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەئىدىتىن باشقىسىغا ئاتا - ئانىم پىدا بولسۇن، دېمىگەن ئىدى، ئەمما ئۇنىڭغا: «ئات، ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن ئى ھۆر بالا!» دېگەن.

ئەبى ئالىيەدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوق ئېتىۋاتقان بىر توپ بالىلارنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ: «ئېتىڭلار، ئى ئىسمائىلنىڭ ئوغۇللىرى، ئاتاڭلار ھەقىقىي مەرگەن ئىدى» دېگەن.

بالىلار ئارىسىدا تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈشكە ئەھمىيەت بېرىش

بۇ بالىنىڭ جىسمىنى چېنىقتۇرۇشنىڭ ئەڭ ئاساسلىق باسقۇچىدۇر، بۇ بالىلارنىڭ بەدىنىنى چېنىقتۇرۇش رولىغا ئىگە بولۇپلا قالماي بەلكى يەنە ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى خوش قىلىدىغان ئويۇن ۋە مەنئىيىتىنى روھلاندۇرىدىغان پائالىيەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغسىنىڭ ئوغۇللىرى بولغان بالىلار ئارىسىدا يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈپ يۈگۈرۈشتە ئۆتقانلارنى بىرىنچى ۋە ئىككىنچى تۈرگە ئايرىپ ئۇلارنى قۇچاڭلاپ قارشى ئالغان ئىدى.

ئىمام ئەھمەد ئابدۇللاھ ئىبنى ھارىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ، ئۆبەيدۇللاھ ۋە ئابباس ئوغۇللىرىدىن نۇرغۇننى سەپكە تىزغاندىن كېيىن: «كىم ئاۋۋال مەن تەرەپكە يۈگۈرۈپ كېلەلسە ئۇنىڭغا مۇنداق، مۇنداق مۇكاپات بېرىمەن» دەيتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە يۈگۈرەيتتى، ئۇلار يۈگۈرۈپ ئۆگىدىسىغا ۋە دۈمبىسىگە يىقىلاتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى سۆيۈپ ئۆز يېنىغا تارتاتتى.

بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ ئەمەلىي مىساللىرىغا نەزەر سالساق ئۇنىڭ پەقەت ئۇتقانلارنىلا ئەمەس، ھەتتە ئارقىدا قالغانلارنىمۇ ئوخشاشلا قارشى ئالغانلىقىنى، ئۇلارنى چەتكە قاقمىغانلىقى، بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھاسىل بولۇش ئېھتىمالى بولغان قىزغىنلىق، ھەسەت قىلىشتىن كېلىپ چىقىدىغان ئۆچمەنلىكنىڭ ئالدى ئېلىنغانلىقىنى ھېس قىلىمىز.

پوڭلارنىڭ كىيىملىرى بىلەن ئوينىش

بىز بۇ ئۆمەتنىڭ يولباشچىسى ئاللاھنىڭ بىزگە ئەۋەتكەن رەھىمىتى بولغان پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن بىللە ئوينىغانلىقى ھەققىدىكى بىر قانچە ھەدىسلەرنى بايان قىلىمىز. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇنداق قىلىشى ئاتا - ئانىلار ۋە بالىلارنىڭ تەربىيىچىلىرىنىڭ ئۆرنەك ئېلىپ شۇنداق قىلىشىنى ئەمەلىيەت ئارقىلىق تەۋسىيە قىلغانلىقىدۇر.

تەبەرائىي ئەبى ئەبىيۇب ئەنسارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىر كۈنى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرسەم ھەسەن ۋە ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالارنى قۇچىغىدا ئوينىتىپ ئولتۇرغان ئىكەن، مەن: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئۇ ئىككىسىنى ياخشى كۆرەمسەن؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن ئۇلارنى قانداقمۇ ياخشى كۆرمەي؟! ئۇلار مېنىڭ دۇنيادىكى پۇرايدىغان ئىككى گۈلۈم تۇرسا» دېدى.

بەزىلار سەئىد ئىبنى ۋەققاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرسەم ھەسەن بىلەن ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قورسىقى ئۈستىدە ئويناۋاتقان ئىكەن، مەن: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئۇلارنى ياخشى كۆرەمسەن؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قانداقمۇ ياخشى كۆرمەي؟! ئۇلار مېنىڭ دۇنيالىقتىكى ئىككى گۈلۈم» دېدى.

ئەبۇ يەئلا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ھەسەن بىلەن ھۈسەيننىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بوينىغا مىنۋالغىنىنى كۆرۈپ: سىلەر مېنىڭ ئاتا ئىكەن دېگەن ياخشى ئات - ھە؟ دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئىككىسى نېمە دېگەن ياخشى چەۋەنداز!» دېدى.

تەبەرائىي بەرا ئىبنى ئازىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ناماز ئوقۇۋاتقاندا ھەسەن بىلەن ھۈسەين ياكى ئۇ ئىككىسىدىن بىرى كېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۈمبىسىگە مىنۋالدى، ئۇ نامازدىن بېشىنى كۆتەرگەندە ئۇلارنى ياكى ئۇ ئىككىسىدىن بىرىنى تۇتۇپ: «مىنگىنىڭلار نېمە دېگەن ياخشى ئۇلاغ، سىلەر نېمە دېگەن ياخشى مىنگۈچى» دېدى.

يەنە ئۇنىڭدا جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: بىر كۈنى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىردىم، ئۇ دۈمبىسىگە ھەسەن ۋە ھۈسەيننى مىندۈرۈپ، تۆت

ئايانلىق بولۇپ مېڭىپ: «سىلەرنىڭ تۈگەڭلار نېمە دېگەن ياخشى تۈگە، سىلەر نېمە دېگەن ياخشى يۈك!» دەۋاتتى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن مەسجىدتە جەڭۋازلىق ئوينىنى ئويناۋاتقان ھەبەشلىكلەرنىڭ ئوينىنى تاكى ئۆزەم كۆرۈشتىن زېرىكەنگە قەدەر كۆرگىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا دالدا بولۇپ تۇرغان ئىدى. مېنىڭ يېشىمدىكى ياش قىزلارنىڭ ئويۇنغا قانچىلىك ھېرىسمەن ئىكەنلىكىنى مۆلچەرلەپ بېقىڭلار! (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قانچىلىك ئۇزاق سەۋر قىلغانلىقىنى دېمەكچى).

نەسەئىنىڭ ئۇنىڭدىن باشقا رىۋايىتىدە ئائىشە مۇنداق دېگەن: ھېيت كۈنى ئىككى قارا تەنلىك بالا مەسجىدكە كېلىپ چەڭۋازلىق ئوينىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئوينىغىلى تۇرغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى چاقىردى، مەن ئۇنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ ئۇنىڭ مۇرىسىنىڭ ئۈستىدىن تاكى كۆرۈپ زېرىكەنگە قەدەر كۆرگەن ئىدىم.

بىز يۇقىرىقى مىساللاردا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەسەن ۋە ھۈسەينلەر بىلەن بىرگە ھەر خىل شەكىلدە ئويۇن ئوينىغانلىقىنى، ئۇلار ئويناۋاتقاندا ئۇلارنى ماختاش سۆزىنى قىلغانلىقىنى بايان قىلدۇق، دېمەك بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار بىلەن قانداق ئويناش ۋە ئوينىغاندا بالىنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى چېنىقىشىغا ئەھمىيەت بېرىپ قالماي ئۇلارنىڭ روھىنىمۇ ئۇرغۇتۇش ئارقىلىق ئۇلارغا ھەم جىسمانىي ھەم روھىي ئۈزۈك بېرىشنى ئۈگەتكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

بالىلارنىڭ بالىلار بىلەن ئوينىشى

كۆپىنچە ئەھۋاللاردا ئاتا - ئانىلار ئالدىراش بولغاچقا بالىلار بىر تۇغقان قېرىنداشلىرى، قوشنا ياكى تۇغقانلىرىنىڭ بالىلىرى بىلەن ئوينايدۇ، ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنىڭ يامان بالىلار بىلەن ئويناپ ئۇلاردىن يامان خۇلۇق ۋە تىل ئۆگىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ياخشى ئەدەبلىك بالىلار بىلەن ئوينىشىنى، ئۇلاردىن ياخشى ئۆرنەك ئېلىشىنى خالايدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرقانچە قېتىم بالىلارنىڭ ئويناۋاتقان يېرىدىن ئۆتكەندە بۇ ھەقتە ئۇلارغا بىرنەرسە دېمىگەن ئىدى. تەبەرانى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بىر كۈنى بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئىدۇق، بىز بىر يەرگە تاماققا چاقىرىلدۇق، بۇ چاغدا ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بالىلار بىلەن ئويناۋاتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جامائەتنىڭ ئالدىدا يۈگۈرۈپ ھۈسەيننى قوغلىدى، ئۇ بولسا ئۇياق - بۇياققا قېچىشقا باشلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى قوغلاپ يۈرۈپ ئاخىرى ئۇنى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن بىر قولىنى ئۇنىڭ زاڭقىنىڭ ئاستىغا، يەنە بىر قولىنى قولقى بىلەن كالىسىنىڭ ئارىسىغا قويۇپ ئۇنى قۇچاڭلاپ سۈيدى، ئاندىن كېيىن: «ھۈسەين مەندىن، مەن ئۇنىڭدىن، ئۇ ئىككىسىنى سۆيگەن كىشىنى ئاللاھ ياخشى كۆرىدۇ، ھەسەن ۋە ھۈسەين نەۋرىلەردىن ئىككى نەۋرىدۇر» دېدى.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇنىڭ: مەن بالىلار بىلەن ئوينىۋاتاتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ مېنى بىر ئىش ئۈچۈن بىر يەرگە ئەۋەتتى... دېگەن ھەدىسنىمۇ يۇقىرىدا بايان قىلدۇق.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن بالىلار بىلەن ئوينىۋاتقان ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ قېشىمىزدىن ئۆتتى، مەن ئىشىكىنىڭ ئارقىسىغا مۇكىنىۋالدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى چاقىرىپ مۇرەمگە شاپىلاقداپ قويغاندىن كېيىن مېنى مۇئاۋىيەنىڭ قېشىغا ئەۋەتتى، مەن قايتىپ كېلىپ: مۇئاۋىيە تاماق يەۋىتىپتۇ، دەپ خەۋەر بەردىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلىق ۋاقتلىرىدا بالىلار بىلەن ئوينىيدىغان بولۇپ بىر كۈنى بالىلار بىلەن ئوينىۋاتقاندا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ ئۇنى تۇتۇپ ئۇنىڭ كۆكرىكىنى يارغان... [ئىمام ئەھمەد مۇسئەدىدە رىۋايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇھۇد ئۇرۇشىغا چىقىش ئالدىدا ئۇرۇشقا چىقىشنى تەلەپ قىلىپ كەلگەن ئىككى بالىدىن بىرىنى قوبۇل قىلىپ بىرىنى قوبۇل قىلمىدى، قوبۇل قىلىنمىغان بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن ئۇنى قوبۇل قىلىپ مېنى قوبۇل قىلمىدىڭمۇ؟ ئەگەر چېلىشىم مەن ئۇنى يېڭىۋالسىمەن، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئىككىسىنى چېلىشىشقا سالدى، دېگەندەك قوبۇل قىلىنمىغان بالا چېلىشىشتا يەڭدى، شۇنىڭ بىلەن ھەر ئىككىسىلا ئۇرۇشقا چىقىشقا قوبۇل قىلىندى.

ئەمما قىزلارنىڭ ئويۇنى ئوغۇللارنىڭ ئويۇنىغا ئوخشىمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلىمالار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسىگە ئاساسلىنىپ قىزلارنىڭ ئويۇنچۇق ئوينىشىغا رۇخسەت قىلغان. ئەبۇ داۋۇدنىڭ ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلغان تۆۋەندىكى رىۋايىتىدۇر.

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەبۇك ياكى ھۈنەين ئۇرۇشىدىن قايتىپ كەلگەندە ئۆيىنىڭ پەردىسى شامالنىڭ بىر ئۇچۇرىشى بىلەنلا ئېچىلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىكى ئائىشەنىڭ ئويۇنچۇقلىرىنى ئۇچۇق قويدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ ئويۇنچۇقلار ئارىسىدىن ياماق رەختىن تىكىلگەن قاناتلىق ئاتنى كۆرۈپ: بۇ نېمە؟ دېدى. ئائىشە: ئات، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتنىڭ ئۈستىدىكىسى نېمە؟» دېدى. ئائىشە: ئىككى قانات، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتنىڭمۇ قاننى بولامدۇ؟» دېدى. ئائىشە: سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ قاناتلىق ئېتى بارلىقىنى ئاڭلىمىغانمىدىك؟ دېدى. بۇنى ئاڭلاپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈلۈپ كەتتى، ئائىشە: ھەتتە مەن ئۇنىڭ كۈلكىدىن ئېغىز چىشلىرىنىڭمۇ كۆرۈنۈپ قالغانلىقىنى كۆردۈم، دېگەن.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا قىزلار بىلەن ئوينىۋاتاتتىم، دوستلىرىم كېلەتتى، ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرسە يوشۇرۇۋالدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى مېنىڭ قېشىغا كېرىشكە ئەۋەتتەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مەن بىلەن ئوينىۋاتتۇ.

يۇقىرىدا دېيىلگەن قىزلاردىن ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قونچاقلىرىنى بىرگە ئوينىيدىغان قىز دوستلىرى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇپ ئۇلار دائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا قونچاق ئوينىۋاتتۇ،

بەزىدە ئائىشەنىڭ دوستلىرى كەلسە ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندە ھايا قىلىپ ئۆزلىرىنى ئەپچاچاتتى .

باللارنىڭ ئوينىشى چەكلەنگەن ئويۇنلار:

● ھاياۋانلارنى قارىغا ئېلىش

سەئىد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان: مەن ئىبنى ئۆمەر ۋە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالار بىلەن بىللە مەدىنىكى بىر يول ئۈستىدە كېتىۋاتتۇق، يول ئۈستىدە بىر مۇنچە باللار بىر توخۇنى قارىغا ئېلىپ ئاتقىلى تۇرۇپتۇ، ئىبنى ئابباس بۇنى كۆرۈپ غەزەپلىنىپ: بۇنى كىم قىلدى؟ دېدى. ئىبنى ئۆمەر: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاياۋاننى قارىغا ئېلىپ ئوينىغان ئادەمگە لەنەت قىلغان، دېدى. [ئىمام ئەھمەد رىۋايەت قىلغان]

ئاگاھلاندىرۇش: باللار ناماز شام ۋاقتىدىن بۇرۇن ئويۇنلىرىدىن تارقىلىپ ئۆيلىرىگە قايتىشى لازىمدۇر. چۈنكى بۇ ھەقتە ھەدىسلەر كەلگەن.

ھاكىم جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كېچىنىڭ ئەۋۋىلى كېتىپ بولغۇچە باللارنى سولاققا تۇتۇڭلار، ئۇ ۋاقىت شەيتانلار يولدىن توغۇرسىغا ئۈتىدىغان ۋاقىتتۇر» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە نەسەئى جابىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: كېچىگە مايىل بولۇشقا باشلىغاندا يەنى كېچە كىرىشكە باشلىغاندا باللارنى يېغۇشلىڭلار، شەيتانلار بۇ سائەتتە تارقىلىدۇ، كېچىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئاندىن ئۇلارنى قويۇپ بېرىڭلار» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى. ئىمام بۇخارىنىڭ رىۋايىتىدە: خۇپتەندىن بىر سائەت ئۆتكەندە، دېيىلگەن.

خاتىمە: بىسمانىي بەبەتتىكى پېنىقىشنىڭ بالىلارغا بولغان پايدىلىرى

ئويۇن ئويناش ئەقىلگە يەتكەن بالىلار ئۈچۈن بوش ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈش ھېسابلا نىسمۇ كىچىك ياشتىكى بالىلار ئۈچۈن مۇھىم بىر ئەمەل ھېسابلىنىدۇ، بالىلار ئوينىغا بېرىلىش بىلەن ئۆزىنىڭ ئەقلى ۋە جىسمانىي ئىقتىدارىنى تەرەققىي قىلدۇرسۇن. ئويۇن ئۇلارنىڭ ئىنكاسىنىڭ تېز بولۇشى، تەپەككۈر ئىقتىدارىنىڭ، مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش يولىنى بىلىشنىڭ ئەقلىي يوللىرىنى بىلدۈرۈشكە ياردەمچى بولىدۇ. ئاتا - ئانىلارنىڭ يېتەكچىلىكىدە بۇ ئويۇنلار بالىنىڭ ھەر تەرەپتىن تەرەققىي قىلىشىدا مۇھىم روللارغا ئىگىدۇر.

مەكتەپ ۋە مەدرەسەلەردىكى دەسلەپكى باسقۇچ بالىنىڭ ئويۇن بىلەن ئەقلىي ئىقتىدارىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ ئەڭ مۇھىم بىر باسقۇچى بولۇپ بۇ باسقۇچتا بالا پەقەت ئويۇن ئارقىلىق قۇۋۋەتلىك كۈچكە ئېرىشىدۇ.

بۇندىن باشقا يەنە بالا ئويۇنلارنى تەكرار - تەكرار ئويناش ئارقىلىق تەجربىلەرنى يەكۈنلەيدۇ، ئويۇنلار ئىچىدە ئۆزىگە ماس كېلىدىغانلىرىنى ئۆزىنىڭ تۇرمىشىنىڭ بىر پارچىسى قىلىدۇ. شۇڭا بالىنى تەربىيەلىگۈچىلەر بالىنىڭ ئوينىغان ئوينىنى پەقەتلا بىر ئويۇندىن ئىبارەت دەپ قارىماستىن ئۇنىڭ مۇھىملىقىنى ئېتىبارغا ئالغان ئاساستا قاراش كېرەك. بالىلارنى ئۆيدە ئويناشتىن ياكى قوشنىلىرىنىڭ بالىلىرى بىلەن ئويناشتىن چەكلىگەن ئاتا - ئانىلار تەبىئىي ھالدا بالىنىڭ ئەقلى ئىقتىدارىنى تەرەققىي قىلىش پۇرسىتىدىن چەكلەپ قويغان بولىدۇ.

ئويۇنلارنىڭ تۆۋەندىكىدەك بىر قانچە تۈرلۈك پايدىلىرى ۋە قىممىتى باردۇر.

- 1 - جىسمانىي قىممىتى: ھەرىكەتلىك ئويۇن بالىنىڭ جىسمانىي قۇۋىتىنى تەرەققىي قىلدۇرىدۇ. بالا ئويۇن ئويناش ئارقىلىق بىر نەرسىلەرنى كەشىپ قىلىش ۋە تەسەۋۋۇر قىلىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرىدۇ.
- 2 - تەربىيەۋى قىممىتى: بالىنىڭ ئويۇنى ئۇنى ئوخشىمىغان نەرسىلەر بىلەن تونۇشۇش، ھەر خىل رەڭ ۋە شەكىل، ماددىلارنىڭ نام ۋە سۈپەتلىرى بىلەن تونۇشۇش پۇرسىتىگە ئىگە قىلىدۇ.
- 3 - ئىجتىمائىي قىممىتى: بالا ئويۇن ئارقىلىق باشقىلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىشى، ئۇلار بىلەن ئوڭۇشلۇق ئوسۇلدا ئارىلىشىشىنى ئۆگىنىدۇ، شۇنداقلا ئۆز - ئارا ياردەملىشىش، ھەمكارلىشىش، چوڭلار بىلەن ئالاقىلىشىش، ئىلىم - بېرىم قىلىشىنى ئۆگىنىدۇ. بەزى بىر شەيئەلەرنىڭ توغرا ۋە خاتالىقىنى پەرق قىلىشىنى ئۆگىنىدۇ.
- 4 - ئەخلاقىي قىممىتى بالىلار ئويۇن ئارقىلىق يەنە ئەخلاق دائىرىسىگە كىرىدىغان، تەمكىنلىك، ھەققانىيەتچى، ئادىل، ئامەنەتكار، سەۋرچان بولۇش ۋە پائالىيەتچان بولۇشتەك خۇلۇقلارنىڭ يۈزەكى مەنىسىنى ئۆگىنىدۇ.
- 5 - يېڭىلىق يارىتىش قىممىتى: بالا ئويۇن ئارقىلىق ئۆزىنىڭ يېڭىلىق پەيدا قىلىش ئىقتىدارىنى، تەبىر ۋە تەسەۋۋۇر كۈچىنى نامايەندە قىلىدۇ.
- 6 - ئۆزىنىڭ قىممىتى: بالا ئويۇن ئارقىلىق ئاغىنىلىرى بىلەن مۇئامىلە قىلىشى، ئۇلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىق ماھارەتلىرىنى تونۇيالايدۇ، ئىقتىدارى يېتىدىغان دائىرىدىكى يېڭىلىقلارنى يارىتىشقا جۈرئەتلىك بولىدۇ. يېڭىدىن دۇچار بولغان مەسىلىلەرگە تاقابىل تۇرۇشنى ئۆگىنىدۇ.
- 7 - ھەل قىلغۇچىلىق قىممىتى: بالا ئويۇن ئويناش ئارقىلىق دۇچ كەلگەن قىيىن نوقتىلارنى بىر تەرەپ قىلىش، ھۇدۇقۇش ۋە تەمتىرەشلەرنى بىر تەرەپ قىلىش قاتارلىق مەجەزگە ئائىت ئىشلارغا پىشىدۇ. ئائىلىدە چەكلىمىگە بەك ئۇچرايدىغان، بالىلارغا قاتتىق قول، تەلەپ قىلىدىغانلىرى كۆپ بولغان ئائىلىلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ باشقا بالىلارغا قارىغاندا تېخىمۇ قالاتقۇ ئويۇنلارنى ئوينىدىغانلىقىنى ھەمدە ئۇلارنىڭ ئويۇنى تېخىمۇ كۆپ ئوينىدىغانلىقىنى كۆرۈمىز. بالىلارنىڭ ئويۇنى ئۇلارنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنغان ئىچى يامانلىق، ھەسەت، چىدىيالىماسلىق قاتارلىق يامان خىسلەتلەرنى يوق قىلىشىنىڭمۇ ياخشى ۋاسىتىسىدۇر، شۇنداقلا بالىلارنىڭ خاراكتېرىنى ياخشىلاشنىڭ بىر ۋاسىتىسىدۇر.

يەتتىنچى بۆلۈم

ئىلمىي ۋە پىكرىي جەھەتتە يېتىلدۈرۈش

– بالىلىرىڭلارنى ئىلىم تەلەپ قىلىشقا بۇيرۇڭلار!

– ئەلى ئىبنى تالىپ

مۇقەددىمە

ئىلمىي نى ۋە پىكرىي جەھەتتە يېتىلدۈرۈشنىڭ ئاساسلىرى
بالىنىڭ ئىلىم ئېلىش ھەققى ۋە ئۇنىڭ ئىلىم، ئەدەب - ئەخلاقنى ئۆگىنىش ئىستىكىنى
ئاشۇرۇش

بالا نىيىتىنى خالىس قىلغان ھالدا قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىن بىرەر قىسىم بولسىمۇ يادا
ئېلىش

بالا ئۈچۈن ياخشى ۋە تەقۋادار ئۇستاز ياكى تەربىيىلىگۈچى تۇتۇپ بېرىش
ئەرەب تىلىنى ياخشى ئۆگىتىش

چەتئەل تىلىنى ياخشى ئۆگىنىشكە ئىلھاملاندۇرۇش

ئۆزى قىزىقىدىغان پەننى ئۆگىنىشكە پۇرسەت يارىتىپ بېرىش

ئۆيدە ياخشى بىر كىتابخاننىڭ بولۇشى ۋە ئۇنىڭ بالغا بولىدىغان تەسىرى

بالىلارغا تارىختىكى سالىھ ئالىملارنىڭ بالىلىق دەۋرىلىرىدىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشقا ئائىت
ئىش - ئىزلىرىنى سۆزلەپ بېرىش

﴿اللہ سىلەرنى ئاناڭلارنىڭ قارىندىن ھېچ نەرسىنى بىلمەيدىغان ھالىتىڭلار بىلەن چىقاردى، اللہ
سىلەرگە شۈكۈر قىلسۇن دەپ، قۇلاق، كۆز ۋە يۈرەكلەرنى ئاتا قىلدى﴾⁽¹⁾.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن:
«ئۆگىنىڭلار، ئاسانلاشتۇرۇڭلار، تەسلىشتۈرمەڭلار، خوش خەۋەر بېرىڭلار، نەپەرتلەندۈرمەڭلار،
سىلەردىن بىرىڭلار ئاچچىقلانسا جىم تۇرۇۋالسۇن!» [ئىمام ئەھمەد، بۇخارى، ئىبنى ئەدى، ئەلقازى ۋە
ئىبنى شاھىن رىۋايەت قىلغان]

(1) سۈرە نەھل 78 - ئايەت.

مۇقەددىمە

ئەۋلاد تەربىيەسىگە ئىسلام دىنىدەك ئېتىبار بەرگەن ۋە ئۇنىڭغا ھېرىسمەن بىر دىن يوقتۇر، تەلىم - تەربىيەگە ئىسلام دىنىدەك ئەھمىيەت بېرىپ قارايدىغان ئاڭغا ئىگە باشقا بىر دىن يوقتۇر، تارىخ تەرىپىدىن ئىسپاتلانغان شۇنداقلا دىن دۈشمەنلىرىمۇ ئىزچىل ئېتىراپ قىلىپ كېلىۋاتقان ھەقىقەتتۇر. ھامبۇرۇك ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى دوكتور ئەرسىر رابىرى بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ:

ئىسلام دىنى بارلىق ئىنسانىيەتنى ھەيران قالدۇرىدىغان تەسۋىرلەرگە ئىگە ۋە ئىنسانىيەت ئىسلام دىنىغا رەھمەت ئېيتىشى كېرەك. بىزدە ئىلىم - پەننىڭ ھەرقايسى تۈرلىرى، يەنى تىبابەت، ئەدەبىيات، سىياسەت ئىلىملىرىدە مۇسۇلمانلارنىڭ تەڭداشسىز تۆھپىلىرى توغرىسىدىكى نۇرغۇن كىتابلار بار. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى مۇسۇلمانلار بۇنداق يۇقىرى پەللىلەرگە ئۇلارنىڭ ئىلىمگە بولغان ھېرىسمەنلىكى ئارقىلىقلا يەتكەن، ئىلىمگە ھېرىسمەنلىك بولمىسا بۇنداق يۇقىرى سەۋىيىدىكى ئىلمىي تۆھپىلەرنى يارىتالمايتتى، ئىسلام مىللىتى ئۇزۇن يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا بىلىمگە بولغان ئاشۇ ھېرىسمەنلىكى بىلەن ئالاھىدىلىككە ئېرىشىپ كەلگەن. ئۇلاردىن مەيلى ئەزلەر ياكى ئاياللار بولسۇن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىلىم چىن دۆلىتىدە بولسىمۇ تەلەپ قىلىڭلار»⁽¹⁾ دېگەن بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىپ ئىلىم ئېلىشقا ئۈمۈمىيۈزلىك يۈرۈش قىلىپ ياشىغان.

بالىلاردا ئىلىمگە بولغان توغرا پىكىرنىڭ يېتىلىشى ئۈچۈن بىز ئاتا - ئانىلارنىڭ بۇنىڭغا باشلايدىغان ئۇسۇلنى بايان قىلىپ بېرىشنى ئۆز بۇرچىمىز دەپ بىلىدۇق، چۈنكى بۇ مەسىلە بالىنىڭ يېتىلىشىدە بولۇپمۇ ئىلىمنى سۆيىدىغان بولۇپ يېتىلىشىدە ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگىدۇر، بالىلارنى ئىلىمگە ھەۋەسكار قىلىپ يېتىلدۈرۈشتە ئەڭ ئەھمىيەت بېرىشكە تېگىشلىكى ئەقىلنى يېتىلدۈرۈشتۇر. ئەگەر ئەقىل ساغلام بولسا، ئۇ ئاتا - ئانىنىڭ سىڭدۈرگەن ئەجىرىگە چۈشلۈك ئۇلارغا ۋە ئۆزىگە ياخشىلىق ۋە ياخشى ئاقىۋەت ئېلىپ كېلىدۇ، ئەگەر ئەقىل ساغلام بولماي قالسا ئۆزىنىمۇ، ئاتا - ئانىسىنىمۇ بىر ئۆمۈرلۈك ئارماندا قويۇپلا قالماي ئاخىرەتلىك دۇنياسىنىمۇ يوق قىلىدۇ. اللە ھەممىمىزنى بۇ ئاقىۋەتتىن ساقلىسۇن.

بىز اللە نىڭ ياردىمى بىلەن بالىنىڭ ئىلمىي ئاساسىنى تۇرغۇزۇشتا كېرەكلىك بولغان ئاساسلار ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزۈمىز. ئۇ ئاساسلار؛ ئىلىم، ئىلىم ئۆگىنىش ۋە ئۆلىمالارنى ياخشى كۆرۈشتىن ئىبارەتتۇر. شۇنداقلا، ئاتا - ئانىلار بالىلىرىنىڭ ئەقلى ۋە قەلبى ئەينىكى بولغان ئۇستاز تاللاشقا ئەھمىيەت بېرىشنىڭ مۇھىملىقى. چۈنكى، ئەگەر ئۇستاز ياخشى بولسا، بالىمۇ ياخشى تەربىيىلىنىدۇ. تۆۋەندە بىز ئاتا - ئانىلار بىلىشكە تېگىشلىك بىرقانچە ئاساسلارنى ئوتتۇرىغا قويۇمىز.

(1) ئىبنى ھەببان بۇ ھەدىسنى ھېچقانداق ئاساسىي يوق باتىل ھەدىس دېگەن ۋە ئىبنى جەۋزىمۇ مەزۇئە (توقۇلما) ھەدىسلەر قاتارىدا سانغان.

بالىنىڭ ئىلىم ئېلىش بەھرىسى ۋە ئۇنىڭ ئىلىم، ئەدەب، ئەخلاقىنى ئۆگەندۈرۈش ئۇسۇلى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارنىڭ بالىلىق دەۋرىدە ئۆگىنىشى ۋە ئىلىم تەلەپ قىلىشى ئۈچۈن بىر قائىدىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ ئىسلام ئۆمىتى بۇنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا داۋام قىلدۇرۇپ كەلدى، ئاتا-ئانىلار شۇنىڭ بىلەن ئەۋلادلىرىنى ئىلىم تەلەپ قىلىش ۋە ئۇنى سۆيۈشكە رىغبەتلەندۈرۈپ كەلدى. ئىلىم تەلەپ قىلىش بولسا، چوڭ - كىچىك، ئەر - ئاياللاردىن ئىبارەت ھەر بىر مۇسۇلمانغا پەرزدۇر. ئىلىم تەلەپ قىلىش بەندىنىڭ پەرۋەردىگارىغا يېقىنلاشتۇرۇدىغان ئىبادەت ئەمەللىرىنىڭ ئەڭ ئەۋزەللىرىدۇر. شۇڭا بالىنى ئىلىمنى سۆيىدىغان، ئىلىم ئېلىشقا ھەۋەس قىلىدىغان قىلىپ يېتىلدۈرۈشنىڭ ئەڭ ياخشى باسقۇچى ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدۇر.

تەبەرائى ئەبۇ دەردائۇ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇرۇپ: «كىچىكلىكىدە ئۆگەنگەن ئىلىم تاشقا موھۇر باسقاندەك، چوڭ بولغاندا ئۆگەنگەن ئىلىم سۇ ئۈستىگە خەت يازغاندەك (بولدۇ)»

ئىبنى ئابدۇن ھاشىيەسىدە بۇ ھەدىسنى بايان قىلغاندىن كېيىن تۆۋەندىكى بېيىتىنى ئوقۇدى:

چوڭ بولۇپ ئۆگەنگىنىم ئېسىمدە قالمىدى ئەسلا،

كىچىكلىكتە ئۆگەنگىنىم ئۇنتۇلمىدى مېنىڭدىن ئەسلا،

كىچىكلىكتە ئۆگىنىش كۆپ ئەۋزەل ئەسلى،

تەپەككۈرنىڭ ۋاقتى كېلەر ياشلار چوڭايسا.

ئاجىزلايدۇ دىل، قۇلاق ۋە كۆز ياشانغانچە.

ئاسان ئەمەس ئىلىم ئېلىش چوڭ ياشقا ئەسلا.

ئەسسەخاۋى «مەقسەسدۇل ھەسەنە» دېگەن كىتابىدا بۇ مەنىنى تەكىتلەيدىغان بىر مۇنچە ھەدىسلەرنى كەلتۈرگەن بولۇپ بىز بۇ يەردە ئۇلاردىن بىرقانچىسىنى سىلەرگە سۈنمىز.

ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمكى ياش چېغىدا قۇرئان ئۆگەنسە قۇرئان ئۇنىڭ گۆشى ۋە قېنى بىلەن ئارىلىشىپ كېتىدۇ، چوڭلۇقىدا ئۆگەنسە قۇرئان ئۇنىڭدىن قېچىپ كېتىدۇ، ئۇ يەنىلا قۇرئاننى تاشلاپ قويمىسا ئۇنىڭغا ئىككى ساۋاب بار» [بەيھەقى، دەپلەمى ۋە ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما: كىمكى قۇرئاننى ئېھتىلام بولۇشتىن بۇرۇن ئوقۇسا ئۇ كىچىكىدىنلا ھېكمەت بېرىلگەن كىشىلەردىندۇر، دېگەن.

ساھابىلار، تابىئىنلار ۋە ھەدىس ئالىملىرى، كىچىكىدىن ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ بالىنىڭ ئىلىملىك بولۇپ يېتىشىپ چىقىشىدا ئىنتايىن چوڭ تەسىرى بارلىقىنى، ئۇنىڭ چوڭ بولغاندا ئوقۇغان ئىنسانغا نىسبەتەن

ئەستە قالدۇرۇش ئىقتىدارى تېخىمۇ كۈچلۈك ۋە تېخىمۇ بەكرەك مۇستەھكەم بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتكەن ئىدى.

خەتتە ئەلباغدادى سەلەپ سالمىلارنىڭ ھاياتى ۋە ئۇلارنىڭ بالىلارغا ئېھتىمام بەرگەنلىكى ھەققىدە بىر قىسىم رىۋايەتلەرنى كەلتۈردى، ھەسەن بەسەرى: بىزگە يېشى كىچىكلىرىڭلارنى كەلتۈرۈڭلار، ھەقىقەتەن ئۇلار قەلبلىرى بوش، ئاڭلىغانلىرىنى بەكرەك يادا ئالغۇچى بولىدۇ، دېگەن.

سەئىد ئىبنى رەھمە ئەلئەسبەھى مۇنداق دەيدۇ: مەن ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەكنىڭ كىچىكلىك مەجلىسىگە ھەممىدىن بۇرۇن بېرىپ بولاتتىم، مېنىڭ تەڭتۇشلۇرىمنىڭ ھەممىسى بۇ جەھەتتە مەن بىلەن تەڭ بولمايتتى، ئۇلار بولسا قېرىلار بىلەن بىللە كېلەتتى، ئۇنىڭغا: سىزنىڭ سورۇنىڭىزغا يېتىپ كېلىشتە ئاشۇ بالىلار بىزدىن ئىلگىرى بولۇپ كەتتى، دېيىلدى، ئاندىن ئۇ: مېنىڭ نەزىرىمدە ئۇلار سىلەردىن بەكرەك ياخشى، كىم بىلىدۇ، سىلەر قانچىلىك ياشايسىلەر؟ بىراق ئۇلارنى بەلكىم اللە ئالىم قىلغۇسى، سەئىد مۇنداق دەيدۇ: كېيىن ئۇنىڭ مەجلىسىدە بولغانلاردىن مەندىن باشقا بىرى قالمىدى.

ئىمام ئەئىمەش مۇنداق دەيدۇ: مەن ئىسمائىل ئىبنى رىجائىنىڭ كىچىك بالىلارنىڭ مەدرىسلىرىگە كېلىپ ئۇلارنىڭ ئۇنتۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن داۋاملىق ھەدىسلىرىنى تەكرار - تەكرار سۆزلەپ بېرەتتى!

يەھيا ئىبنى ھەمد ئەتتەۋىل ۋە ياكى باشقىسى مۇنداق دەيدۇ: بىز ھامماد ئىبنى سەلەمەنىڭ قېشىغا كەلدۇق، ئۇنىڭ ئالدىدا بىرمۇنچە بالىلار بولۇپ ئۇ ئۇلارغا ھەدىس بايان قىلىپ بېرىۋاتاتتى، ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپ بولغىچە بىز ئۇنىڭ قېشىدا تۇرۇپ تۇردۇق، ئاندىن ئۇنىڭغا: ھەي ئەبا سەلەمە! بىز بولساق سېنىڭ ئەھلىڭنىڭ چوڭلىرىمىز، بىز سېنىڭ قېشىڭغا كەلسەك، سەن بىزنى قويۇپ ئۇ كىچىك بالىلار بىلەن بولىدۇڭ، دېدۇق. ئۇ: مەن مۇنداق چۈش كۆرۈپتىمەن، مەن بىر دەريانىڭ قىرغىقىدا كىشىلەرگە سۇ بېرىش ئۈچۈن بىر چىلەكنى تۇتقان ھالەتتە تۇرۇپتىمىشەن. بىر چاغدا ئۇ مەندىن ئۇ چىلەكنى ئاشۇ بالىلار ئېلىپتۇ، دېدى. (يەنى مەندىن كېيىن ئاشۇ كىچىك بالىلار باشقىلارغا ئىلىم تارقىتىدۇ، دېمەكچى - ت) [بۇنى ئىبنى ئەبىدۇنيا «كىتابۇل ئىيال» دا بايان قىلغان]

يەھيا ئىبنى يەمان يېڭىدىن بۇرۇت چىقىشقا باشلىغان بالا ئالدىغا كەلسە ئالدى بىلەن ئۇنىڭغا "ئەئىراق سۇرىسى" نىڭ بېشىدىن يەتمىش ئايەت، يۇسۇف سۇرىسىدىن يەتمىش ئايەت ۋە بىر قىسىم ئانا ھەدىسلىرىنى ئوقۇتاتتى، بالا بۇلارنى ئوقۇيالىسا ئۇنىڭغا ھەدىس بايان قىلىپ بېرەتتى، ئوقۇيالىسا سۆزلەپ بەرمەيتتى.

ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما ئوغۇللىرى ۋە ھەمىشلىرىنىڭ ئوغۇللىرىغا: ئۆگىنىڭلار، بۈگۈن سىلەر مىللەتنىڭ كىچىكلىرى بولساڭلار، ئەتە ئۇلارنىڭ چوڭلىرى بولۇسىلەر، سىلەردىن كىمكى بىر نەرسىنى يادا ئېلىشقا ئاجىز كەلسە ئۇنى يېزىۋالسۇن! دەيتتى.

ئەتا ئىبنى ئەبى رەباھ بالىلارغا: يېزىۋېلىڭلار! يېزىشنى بىلىمگەنلەرگە بىز يېزىپ بېرەيلى، دەپتىرى بولمىغانلارغا بىز دەپتەر بېرەيلى، دەيتتى.

بەدىئۇز زامان ئەلھەمەزەنى ھەمىشسىنىڭ ئوغلىنى ئوقۇشقا رىغبەتلەندۈرۈپ يازغان خېتىدە مۇنداق دېگەن: مەشغۇلاتنىڭ ئىلىم، مەدرىسە ماكانىنىڭ، قەلەم ھەمراھىنىڭ، دەپتەر ياردەمچىگىلا بولىدىكەن، سەن

مېنىڭ ئوغلۇمىمەن. ئەگەر كەمچىلىك ئۆتكۈزسەڭ مەن سېنىڭ ئاناڭنىڭ بىر تۇغقىنى بولمايمەن، ئۇ چاغدا ئاناڭنىڭ بىر تۇغقىنى باشقا بىرى بولغان بولىدۇ، ۋەسسalam.

ئىبنى ئابدۇلبىر مۇنۇلارنى زىكر قىلغان:

لوقمان ئوغلغا: ئى ئوغلۇم! ھېكمەتتىن نېمىگە يەتتىڭ؟ دېدى. ئوغلى: ئۆزەمگە مۇناسىۋەتسىز نەرسىگە ئاۋارە بولمايمەن، دېدى. لوقمان: ئى ئوغلۇم! باشقا بىر نەرسە قېلىپ قاپتۇ، ئالىملار بىلەن بىرگە ئولتۇرغىن، ئۇلارغا ئىككى تېزىڭ بىلەن قىستىلىپ يېقىنلاشقىن، شۇبھىسىزكى اللە خۇددى ئۆلۈك زېمىننى ئاسمان سۇلىرى بىلەن تىرىلدۈرگەندەك، ئۆلۈك قەلبىلەرنى ھېكمەت بىلەن تىرىلدۈرىدۇ، ئى ئوغلۇم! ئىلىمنى مۇنداق ئۈچ ئىش ئۈچۈن ئۆگەنمە ۋە مۇنداق ئۈچ ئىش ئۈچۈن تەرك ئەتمە. يەنى ئىلىمنى كىبىرلىنىش، پەخىرلىنىش ۋە رىياكارلىق ئۈچۈن ئۆگەنمىگىنىكى پەقەت ئۇنى ھەم زاھىدلىق قىلىش، كىشىلەردىن ھايى قىلىش ۋە جاھىل قېلىشقا رازى بولۇش بىلەنمۇ تەرك ئەتمە. ئى ئوغلۇم! ئالىملار بىلەن جېدەل قىلمىغىن، ئۇلار سېنى خارلاپ قويدۇ ۋە سېنى رەد قىلىدۇ، ئەخمەقلەر بىلەن جېدەل قىلمىغىن، ئۇلار ساڭا جاھىللىق قىلىدۇ ۋە سېنى تىللايدۇ، سەن ئىلىمدە سەندىن ئۈستۈن بولغانلارغىمۇ، سەندىن تۆۋەن بولغانلارغىمۇ سەۋرى قىلغىن، ئالىملارغا سەۋر قىلالىغان، ئۇلار بىلەن بىللە بولغانلار ئېرىشەلەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئىلىمىگە مۇلايىملارلا ئېرىشەلەيدۇ. ئى ئوغلۇم! ھېكمەت مىسكىن كىشىلەرنى پادىشاھلارنىڭ مەجلىسلىرىدە ئولتۇرغۇزغان.

يەھيا ئىبنى خالىد ئوغلغا: ئىلىمنىڭ ھەرخىل تۈرلىرىدىن ئۆگىنىشنىڭ كېرەك. ئىلىمىزلىك ئىلىملىك ئىنساننىڭ دۈشمىنى، مەن سېنىڭ ئىلىملەردىن بىرەر ئىلىمنىڭ دۈشمىنى بولۇشىڭنى راۋا كۆرمەيمەن، دېدى. ئاندىن:

بول ئىلىملىك، ئىلىم ئال ئىلىم بىلەن ئالىدۇرسەن.

جاھىللىق دۈشمەندۇر ھەم، بىلگىنىڭدە ئامان قالۇرسەن.

دېگەن بېيىتنى ئوقۇدى.

ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان ئوغللىرىغا: ئى ئوغللىرىم! بىلىم ئېلىڭلار، ئەگەر سىلەر ئېسىلزاڭلار بولساڭلار بىر - بىرىڭلارنى ھىمايە قىلىسىلەر، ئەگەر ئادەتتىكى كىشىلەر بولساڭلار ياشايسىلەر، دېگەن.

تارىختا ئەدىبلەر، يازغۇچىلار، ھەكىملەر ۋە ئالىملارنىڭ ھەممىسى ئەۋلادلىرىغا بالىلىق چېغىدىن باشلاپلا ئىلىم - مەرىپەت ئىگەللەشكە نەسىھەت قىلىش ۋە ئۇلارغا يول كۆرسىتىشنى داۋام قىلىپ كەلدى. بىلىمنى سۆيۈش ۋە ئۇنى ئۆگىنىشكە ئىشتىياق باشلاش بالىنىڭ ۋۇجۇدىدا مۇستەھكەم ئورنىغاندا بالا ئىلىم ئېلىش يولىغا ئۆزلىكىدىن ئاتلىنىدۇ. ھەم بۇ يولدا تارتقان جەۋرى جاپالارغىمۇ بەرداشلىق بېرىدۇ، ئاتا - ئانىنىڭ ھەيدەكچىلىكىسىز كېچىلىرىنى ئىلىم ئېلىش يولىدا تۈنەپ تاڭ ئاتقۇزىدۇ.

بالىنىڭ نىيەتنى ئالسىز قىلغان پەقەت قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىن بىرەر بۆلۈم بولسىمۇ يادا ئېلىش

بىز يۇقىرىقى بايانلىرىمىزدا قۇرئان ۋە ھەدىسلەرنى يادا ئېلىشنىڭ بالىلارنىڭ ئەقلى ئىقتىدارىنى يېتىشتۈرۈشتە قانچىلىك مۇھىم رول ئوينايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان ئىدۇق. شۇبھىسىزكى ئۇ ئىككىسى ئىلىملىرىنىڭ نۇرى بولۇپ ئۇ ئەقىللەرنى يورسىتىدۇ ۋە ئەقلى ئىقتىدارىنى كۈچەيتىدۇ. شۇڭا بالا ئاز دېگەندە 30 پارە قۇرئاندىن ئەڭ ئاز بولغاندىمۇ 30 - پارە يەنى ئەمما پارىسىنى بولسىمۇ يادا ئېلىشى، ھەدىسلەردىن ئاز دېگەندىمۇ ئىمام نەۋەۋىينىڭ قىرىق ھەدىسىنى يادا قىلىشى لازىم. بىز مەزكۇر كىتابىمىزنىڭ ئاخىرىدا بالىلار ئۈچۈن قىرىق ھەدىس تەييارلىدۇق، ئۇنى يادا ئېلىشى پايدىلىقتۇر.

سەلەپ - سالىھلار بالىلىرىنى تەربىيەلەشتە ئالدى بىلەن ئۇلارغا قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىن دەرس بېرەتتى چۈنكى، بۇ ئىككىسى بالىنىڭ ئىلىمىنى يېتىلدۈرۈشتە ئىككى ئاساسىي رۇكۇندۇر.

ئىبنى سىنا ئۆزىنىڭ «سىياسەت» دېگەن كىتابىدا: ئەگەر بالا سۆزلەرنى تۇتۇۋالغاندا قەلبىيەتكە ئىگە بولغاندا ئۇنىڭغا قۇرئان ئۆگىتىش باشلىنىدۇ، ئۇنىڭغا ھىجى ھەرپلىرى چىقىرىلىپ بېرىلىدۇ ۋە دىن تەلىماتى بېرىلىشكە باشلىنىدۇ، دېگەن.

بىز تۆۋەندە بالىلارنىڭ ھەدىس يادلىغانلىقى، ھەدىس يادلاشنىڭ ئۇلارنىڭ ئۇنى يادلاشقا قانچىلىق كۆڭۈل بۆلگەنلىك ھەققىدىكى دائىرە مۇساۋىيەت بايان قىلىمىز.

ئىمام بۇخارى مۇنداق دېگەن: ماڭا قۇرئان كەرىم يادلاۋاتقان ۋاقتىمدا ھەدىس يادلاش ئىشتىياقى كىرگەن ئىدى. ئۇنىڭدىن: سەن ھەدىس يادلاشقا ئىشتىياق باغقاندا قانچە ياشتا ئىدىڭ؟ دەپ سورىغاندا، ئۇ: ئون ياكى ئوندىن سەل كىچىك ياشتا ئىدىم، دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەدرىستىن ئايرىلىدىم ئاندىن داخلى ۋە باشقا كىشىلەر بىلەن ھەدىس ھەققىدە بەس مۇنازىرە قىلىشقا باشلىدىم، بىر كۈنى سۇفىيان سەۋرى ئەبۇ زۇبەيردىن، ئۇ ئىبراھىمدىن رىۋايەت قىلدى، دېگەن ھەدىس توغرىسىدا توختالغاندا مەن: ئەبۇ زۇبەير ئىبراھىمدىن رىۋايەت قىلمىغان، دېدىم. ئۇ مېنى سىلكۈۋەتتى، مەن: ئەگەر سەندە ئەسلى بولسا سەن ئۇنىڭغا قايتقىن، دېدىم. ئۇ ئىچكىرىگە كىرىپ كېتىپ بىر قاراپ چىقىپ: ئۇ قانداق ئىدى، ئى بالا! دېدى. مەن: ئىبراھىمدىن رىۋايەت قىلغان كىشى ئەبۇ زۇبەير ئەمەس، ئىبنى ئەدىدۇر، دېدىم. ئاندىن ئۇ قەلەمنى ئېلىپ كىتابنى توغرىلىغاندىن كېيىن: توغرا ئېيتىڭ! دېدى.

ئۇ ۋاقىتلاردا ئىمام بۇخارى ئونبىر ياش ئەتراپىدا ئىدى، ئۇ ئون ئالتە ياشقا قەدەم قويغاندا ئىبنى مۇبارەك ۋە ۋەكىئىنىڭ كىتابىنى يادلىدى، ئىككى يىلدىن كېيىن "ساھابە ۋە تابتىلارنىڭ مەسىلىلىرى" دېگەن كىتابىنى يازدى، ئۇنىڭدىن كېيىن مەدىنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىنىڭ قېشىدا "ئەتتارىخ" دېگەن كىتابىنى يازدى.

ھاشىد ئىبنى ئىسمائىل مۇنداق دېگەن: ئىمام بۇخارى بالىلىق چېغىدا بىز بىلەن بىرگە بەسرە ماشايخلىرىغا بەس مۇنازىرە قىلاتتى. ئەمما ئۇنى يازمايتتى. ئۇ شۇ ھالەتتە بىرقانچە مەزگىلنى ئۆتكۈزدى، ئارىدىن ئون ئالتە كۈن ئۆتكەندە بىز ئۇنىڭغا كايىدۇق. ئۇ: ماڭا سىلەرنىڭ يازغىنىڭلارنى بېرىڭلار، دېدى. بىز يازغانلىرىمىزنى ئۇنىڭغا چىقىرىپ بەردۇق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئون بەشمىڭدىن

كۆپرەك ھەدىس ئىدى، ئاندىن ئۇ ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يادىسىغا ئوقۇدى، ھەتتا بىز يازغانلىرىمىزنى ئۇنىڭ لەۋزىدىن توغرىلاشقا باشلىدۇق.

بالا ئۈچۈن ياخشى ۋە تەقۋادار ئۇستاز ياكى تەربىيەلەشچى تۇتۇپ بېرىش

ساھابىلار ۋە سەلەپ - سالھىلار بالىلىرى ئۈچۈن ياخشى بىر ئۇستاز تۇتۇپ بېرىش ئىشىغا تولمۇ ئەھمىيەت بېرەتتى. چۈنكى ئۇستاز بولسا، بالىنىڭ تەلىم ئالدىغان مەنبەسىدۇر، ھەم شۇنداق بىر ئەينەكتۈركى ئۇنىڭ بارلىق ئەمەلىيىتى ۋە مەنەپىيىتى بالغا ئىنتايىن چوڭ تەسىر قالدۇرىدۇ. شۇڭا ئۇلار بالىلىرىغا ئىلىم ئېلىشتىن ئىلگىرى ئىلىم ئېلىشنىڭ ئەدەبلىرىنى ئۆگىنىشكە يېتەكلەيتتى، بۇنى ئەخلاق ھەققىدىكى تېمىمىزدا بالىلارنىڭ ئالىملارغا ئەدەبلىك مۇئامىلىدە بولۇش توغرىسىدا توختالغاندا بايان قىلىپ ئۆتتۇق. ئۇ زامانلاردا ياخشى بىر ئۇستازغا ئېرىشىش ئۇلارنى ئۇزاق سەپەرلەرنى بېسىشقا مەجبۇر قىلسا، ئۇلار بۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ يانمايتتى، بەلكى بۇنداق قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ياخشى كۆرۈلدىغان ئاسان ئەمەل بولۇپ بىلىنەتتى.

بالىلارنىڭ ئۆز يۇرتلىرىدىن باشقا يىراق يۇرتلارغا سەپەر قىلىشى ئەلۋەتتە ئاتا - ئانىلار ئۈچۈن مۇشەققەت كەلتۈرۈشى تەبىئىي ئەھۋال، لېكىن ئۇلار بالىلىرىنى ساغلام بىر شەكىلدە ئىلىمگە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن بۇ يولدا سەرىپ قىلىدىغان مال - مۈلۈك قىممەت باھالىق نەرسىلەر ئۈچۈن پەرۋا قىلمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىبنى سىنا ئۆزىنىڭ «سىياسەت» دېگەن كىتابىدىكى «ئاتلارنىڭ بالىسى ئۈچۈن قوللىنىدىغان تەدبىرى» دېگەن بابىدا مۇنداق دېگەن: بالا ئۈچۈن ئەقىللىق، دىيانەتلىك، ئەخلاقلىق، بالىلارنى ئوقۇتۇشتا ئىقتىدارلىق، تەمكىن، بىمەنىلىكتىن يىراق بولغان، بالىلارنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى قويۇپ بەرمەيدىغان، قوپال ۋە قاتتىق مۇئامىلىلەردىن خالىي بولغان، تىلى تاتلىق، تەقۋادار، پاكىزە ۋە ئىپپەتلىك بىر تەربىيەلەشچى بولۇشى لازىم.

مۇسۇلمانلارنىڭ ئەمىرلىرى ئەۋلادلىرىنى تەربىيەلەش ئۈچۈن ياخشى ئۇستازلارنى تاللاشتا مۇشۇ نوقتىلارنى تۇتقۇ قىلغان ئىدى.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ خىزمەتكارى ئەبۇ بەكرى ئىبنى جابىر مۇنداق دېگەن: مەن باغداتتا ئىدىم، بىز شام نامىزىنى ئەمدىلا ئوقۇپ بولۇپ تۇرۇشىمىزغا ئىشىك قېقىلدى، ئۇ ئىشىكنى ئىچىشىغا خىزمەتچى: ئەمىر ئەھمەد ئەلمۇۋەففەق ئىجازەت سورايدۇ، دېدى. ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىلدى. ئۇ كىرىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن ئەبۇ داۋۇد ئۇنىڭغا قاراپ ئەمىرىمىز بۇ ۋاقىتتا نېمە سەۋەب بىلەن كەلدىكىن؟ دەپ سورىدى. ئەمىر: مەن بۇ يەرگە ئۈچ ئىش بىلەن كەلدىم، دېدى. ئەبۇ داۋۇد: قايسى ئۈچ ئىش ئۇ؟ دېدى. سەن بەسىرگە يۆتكىلىپ ئۇ يەردە ماكانلاشقان بولساڭكەن چۈنكى، سەندىن ئىلىم ئېلىش ئۈچۈن دۇنيانىڭ ھەممە يەرلىرىدىن ئىنسانلار كەلدى، دېدى. ئەبۇ داۋۇد: بۇ بىر، ئىككىنچىسىچۇ؟ دېدى. ئەۋلادلىرىمغا ھەدىس كىتابلىرىنى رىۋايەت قىلسەن، دېدى. ئەبۇ داۋۇد: بۇنىڭمۇ ماقۇل، ئۈچىنچىسىچۇ؟ دېدى. ئۇلارغا ئايرىم رىۋايەت قىلسەن، چۈنكى خەلىپىلەرنىڭ پەرزەنتلىرى ئامما بىلەن بىر يەردە ئولتۇرمايدۇ،

دېدى. ئەبۇ داۋۇد: بۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ، ئىنسانلارنىڭ ئىچىدىكى ئېسىلزاڭلىرى بىلەن ئادەتتىكى كىشىلەر ئىلىم ئالدىدا باراۋەردۇر، دېدى.

جابر مۇنداق دەيدۇ، كېيىن ئەمىرنىڭ ئوغۇللىرى دەرسكە كېلىپ دەرس ئاڭلاشقا باشلىدى، ئۇلار بىلەن باشقا ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا پەردە تارتىلغان بولۇپ ئۇلار دەرسنى بىللە ئاڭلايتتى.

رىۋايەت قىلىنىشىچە ئۆتتە ئىبنى ئەبى سۇفيان ئوغلىنى تەربىيەلىگۈچىگە: ئى ئابدۇسسەمە! ئالدى بىلەن ئۆزەڭنى ئىسلاھ قىل! چۈنكى بالىلارنىڭ كۆزلىرى سېنىڭ كۆزلىرىڭگە باقىدۇ، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە سېنىڭ توغرا دەپ قارىغىنىڭ توغرىدۇر، سېنىڭ خاتا دەپ قارىغىنىڭ خاتادۇر، سەن ئۇلارغا اللەنىڭ كىتابىنى ئۆگەت، لېكىن ئۇلارنى ئۇنىڭغا زورلىمىغىن، بولمىسا ئۇلار ئۇنىڭدىن سوۋۇپ قالىدۇ، ئۇلارنى ئۇنى تەرك ئەتكۈزمىگىن، بولمىسا ئۇلار ئۇنى تاشلاپ قويدۇ، ئۇلارغا شېئىرلارنىڭ ئەڭ ھايالىقلىرىنى، ھەدىسنىڭ ئەڭ ئۇلۇغلىرىنى ئۆگەتكىن، ئۇلارغا ئۆگەتكەن بىر بىلىمنى تاكى ئۇلار ئۇنى مۇستەھكەم بىلىپ بولمىغىچە ئىككىنچى بىر ئىلىمنى ئۆگىتىشكە يۆتكەلمە، سۆزنىڭ يېقىمىزلىرى ئاڭنى بۇزۇدۇ، ئۇلارنى مېنىڭ تەھدىتىم ئارقىلىق قورقۇت، بىراق ئەدەبلەشنى مەنسىز ئېلىپ بار، ئۇلارغا نىسبەتەن گويىا كېسەلنى دىئاگنوز قويغاندىن كېيىن داۋالايدىغان تەدبىرلىك دوختۇردەك بولغىن، ئۇلارغا پادىشاھلارنىڭ ھاياتىدىن سۆزلەپ بەرگىن، ئۇلارنى ئاياللار بىلەن سۆزلىشىشتىن يىراق قىلغىن، مەندىن ئۇزۇر تىلەشكە تايانما، مەن ساڭا يەتكۈچە تەۋەككۈل قىلدىم، ئۇلارغا كۆپ ئىلىم بېرىش بىلەن مەندىن خالىغىنىڭنى تەلەپ قىل، مەن ساڭا خالىغىنىڭنى بېرىمەن، دېگەن.

ماۋەردى ئۇستاز تاللاشنىڭ مۇھىملىقى ۋە زۆرۈرلىكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېگەن: ئۇستازنى ۋە تەربىيەلىگۈچىنى ياخشى تاللاش سۈت ئانىسىنى تاللاشتىنمۇ بەكرەك مۇھىم، بالا تەربىيە قىلغۇچىسىدىن ئەخلاق، پەزىلەت، ئەدەب ۋە ئادەتنى ئاتا - ئانىسىدىن قوبۇل قىلغاندىن كۆپرەك قوبۇل قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار تەربىيەلىگۈچى ئۇستازلار بىلەن ئاتا - ئانىلار بىلەن بىرگە بولغاندىنمۇ كۆپرەك بىللە بولىدۇ، ئۇنىڭدىن دەرس ئالىدۇ، بالا ئۇنىڭغا تاپشۇرۇلۇشى بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنىڭغا ئەگىشىش ۋە ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىغا كەسكىن ئىتائەت قىلىشقا بۇيرۇلىدۇ، شۇڭا تەربىيەلىگۈچى ئۇستاز پەقەتلا تىل ئۆگەتكۈچى، قورئان ئۆگەتكۈچى... بولماسلىقى، بەلكى ئۇ ئىپپەتلىك، دىيانەتلىك، ئېسىل ئەخلاقلىق، ئەدەبلىك، خىيانەت قىلمايدىغان، پادىشاھلارنىڭ ئەدەب ۋە ئەخلاقلىرىدىن خەۋەردار، دىن ۋە فىقھى ئىلىمىدىن خەۋىرى بولغان، بىزنىڭ زىكىر قىلغانلىرىمىزغا تەرتىۋى بىلەن ئەمەل قىلىدىغان، ناۋادا يۇقىرىقى سۈپەتلەر بىرەرسى كەم بولغاندىمۇ، ئۇنىڭدىن تەقۋالىق، دىن ۋە فىقھى ئىلىمى كەم بولماسلىقى كېرەك.

ھېكمەت ئىگىلىرىدىن بىرى بولغان ئىمام تىرمىزى: بالىلار مەكتەپتە، بولماستىنمۇ تۇرمۇشلەردە، ئاياللار ئۆيلەردە تۇزۇلىدۇ، دېگەنكەن.

ئەمما ھازىرقى دەۋردە ئىسلام دىنىنىڭ دۈشمەنلىرى مۇسۇلمان بالىلىرىنى يولدىن چىقىرىش ئۈچۈن بارلىق ۋاسىتىلەرنى ئىشقا سالماقتا. ئۇ ۋاسىتىلەرنىڭ بىرى ئۇلارنىڭ مەكتەپلەردە ئۇستازلىق قىلغۇچىلارنى كاپىر، پاسىقلاردىن قىلىپ تەربىيەلىپ ياكى شۇنداقلارنى تاللاپ ئىشلەتمەكتە، شۇنداقلا بالىلارغا ئىسلام شەرىئىتىدىن ناھايىتى يىراق بولغان مەكتەپلەرنى تەسىس قىلماقتا. بۇ شەكسىز مۇسۇلمانلارنى دىندىن يىراقلاشتۇرۇشنىڭ سۈيىقەستىنىڭ ئەمەلىي دەلىلى. بىز ياشاۋاتقان ھازىرقى جەمئىيەتكە دىققەت قىلساق

بۇنىڭ ئەمەلىيەت ئىكەنلىكىگە ھەرگىز شەك قىلمايمىز. ئۇنىڭدىن باشقا مەنئىي تاجاۋۇزچىلارنىڭ بايانلىرىمۇ ئەڭ ياخشى دەلىل بولالايدۇ، ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ تونۇشىنىڭ تېخىمۇ ئايدىڭ بولۇشى ئۈچۈن دىن دۈشمەنلىرىنىڭ بەزى پىلانلىرىنى بايان قىلىپ ئۆتمەكچىمىز.

خرىستىئان پوپ سۇمىل زۇمىر ئۆزىنىڭ «ئىسلام بۆشۈكى» دېگەن كىتابىدا مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنى ئالدىغانلىقىنى ئىلان قىلىپ مۇنداق يازغان: مەكتەپ تەلىماتى ۋە غەرب ئەخلاق تەربىيەسى چوڭ نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى، بۇ بالىلار ۋە ياش ئۆسمۈرلەردە ئوخشاشلا ياخشى ئۇنۇم بەردى. مەن بىر كۈنى مۇسۇلمان بالىلىرىنى بىر يەرگە توپلاشقا قادىر بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا گۈلۈبۇس (يەرشارى توپى) نى قويۇپ ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈچلۈك نۇر بېرىپ بۇ ئارقىلىق رامزاندا روزا تۇتۇش بۇيرۇقىنىڭ ئالدىغا تەرىپىدىن كەلمىگەنلىكىنى، چۈنكى بۇ پەرز ئەمەلنى ئادا قىلىش بەزى جايلاردا تەسكە توختايدىغانلىقىنى سۆزلەپ ئۇلارنى قانائەتلىندۈردۈم.

بۇ پەسكەش دىن دۈشمىنى بۇنىڭ بىلەنلا توختاپ قالماي، قۇدۇسنىڭ جەبەلى زەيتۇن، دېگەن يېرىدە ئىسلام دىيارىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تارقالغان خرىستىئان دىنىنىڭ مۇرتلىرىغا يىغىن ئاچتى. (بۇ خىل ئادەملەردە تەربىيىلىنىش ئۈچۈن بالا ئەۋەتكەن ئاتا - ئانىلار تېخىمۇ چوڭ جىنايەت ئىشلىگەن بولىدۇ) ئۇلار ئۇ مۇرتلارنىڭ مۇسۇلمان يۇرتلىرىدا ئىسلام ئەقىدىسىگە قارشى ئېلىپ بارغان سۈيىقەستلىرىنىڭ ئاسانغا توختىمىغانلىقى ۋە بۇ يولدا ئۇچرىغان جاپا مۇشەققەتلىرىنى سۆزلىگەندىن كېيىن بۇ پەسكەش ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇلارغا: مۇسۇلمان پەرزەنتلىرىنى ئەقلى ۋە پىكىرى جەھەتتە ئازدۇرۇش نىشانلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ مۇنداق دەيدۇ:

سىلەر مۇسۇلمان دۆلەتلىرىدە ئۆزى بىلەن ئالدىنقى ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشىنى تونۇمايدىغان، ھەم تونۇشىنىمۇ خالىمايدىغان، نەسىل يېتىلدۈرۈڭلار! ۋە ئۇلارنى ئىسلام دىنىدىن چىقىرىڭلار! ئۇلارنى ھەم خرىستىئان دىنىغا كىرگۈزمەستىن تاجاۋۇزچى، زومىگەر مىللەتلەرنىڭ خالىغىنىدەك چوڭ ئىشلارغا ئەھمىيەت بەرمەيدىغان، راھەت - پاراغەتنى سۆيۈدىغان، ھورۇن، بېكار تەلەت، دۇنيالىقىدا پەقەت ھاۋايى ھەۋسى ئۈچۈن، يۇقىرى مەرتىۋىلىرىگە ئېرىشىشىنىمۇ شەھۋىتى ئۈچۈن، باي بولسىمۇ شەھۋىتى ئۈچۈن يەنى ھەر ئىشتا پەقەت شەھۋەت ئۈچۈنلا ئىشلەيدىغان مۇسۇلمان نەسلىنى ۋۇجۇتقا چىقىرىپ شەھۋەت يولىدا كۈرەش قىلىدىغان ئۇلۇغ مەركەزدىن بىرنى تەييارلاپ ئۇلارنىڭ بارلىق تىرىشچانلىقىنى ئۆز شەھۋەتلىرىگە يېتىش ئۈچۈن سەرپ قىلىدىغان قىلڭلار!

اللە پاناھ بەرسۇنكى بۇ خرىستىئاننىڭ بۇندىن شۇنچە يىل ئىلگىرى بايان قىلغانلىرى شۇنداق بولسا، ھازىر ئۇنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولۇپ كەتكەنلىكىنى تەسەۋۋۇرىڭىزغا سىغدۇرالايسىز؟

ئەمما قاھىرەدىكى «ئەرەب تىلى تەتقىقات مەركىزى» نىڭ ئەزاسى بولغان شەرقشۇناس ئوستاز جەيب، غەپلەت دۇنياسىغا چۈمۈلگەن ئىسلام دىيارىنىڭ ئەجەپلىنەرلىك ئىنسانلىرىنىڭ بىرىدۇر. ئۇ ئۆزىنىڭ «ئىسلام نەگە قاراپ مېڭىۋاتىدۇ؟» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: زامانىۋىي مەكتەپلەر ۋە نەشرىيات يولى بىلەن ئېلىپ بېرىلۋاتقان تەلىم - تەربىيە مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ نىشانى مۇسۇلمانلاردۇر، گەرچە ئۇلار ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى بىلمىگەن بولسىمۇ ئوتتۇرىدىكى ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى ئۇلارنىڭ كۆرۈنىشى خىلى دەرىجىدە ئاشكارا دىنسىز كۆرۈنىدۇ، بۇ بولسا غەربلىكلەرنىڭ

ئىسلام دۇنياسىنى ئۆزلىرىنىڭ مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىنىڭ مەھسۇلىدۇر.

ئەمەلىيەتتە ئىسلام بىر ئەقىدە ئېتىبارى بىلەن ئەھمىيىتى ۋە سەلتەنەتتىن ئازغىنە بىر نەرسىنى يوقاتقاندا قىلىشىمۇ لېكىن ئىسلام ئىجتىمائىي ھاياتتىكى كۈچ ئېتىبارى بىلەن ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئورنىنى مۇتلەق تۈردە يوقاتتى.

تۆۋەندىكىسى بولسا ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ كونا شەيخى ئەللاما مۇھەممەد خىزىرنىڭ ”مۇسۇلمانلارنىڭ پەرزەنتلىرى خىرىستىئانلاشتۇرغۇچىلارنىڭ مەكتەپلىرىدە“ دېگەن ماقالىسىدا ئىسلام ئۈمىتىنى ئاگاھلاندۇرىدۇ ۋە ئۇلارغا نەسىھەت قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئاتا - ئانىلارغا بۇ خىلدىكى مەكتەپلەرنىڭ خەتىرىنى بايان قىلىدۇ. مەن تۆۋەندە ئۇنىڭ ماقالىسىنىڭ ئاساسلىق مەزمونىنى سىزگە سۈنمەن، بۇ بەلكىم دىلى ۋە زېھنى بىلەن قۇلاق سالغۇچىلارغا بىر ئەسكەرتىش بولغۇسى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

كىمكى بالىسىغا ياخشى بىر مۇھىت ھازىرلاپ ئۇنى ياخشى بىر ئۆسۈملۈكتەك قىلىپ ئۆستۈرسە ئۇ بالا دىلى ساغلام، تىلى پاك، ئائىلىسىگە دوست ۋە مىللەتنىڭ شەنىنى كۆتۈرۈشكە ئىشلەيدىغان ئادەم بولۇپ چىقىدۇ. ئەمما كىمكى بالىسىغا شۇنداق نەسىھەتلەرنى قىلماستىن، شۇنداق قىلىشتىن ئالدىنقى شۈكۈر نېمەتلىرىنى قوبۇل قىلماستىن بەلكى پىتىرىتدە پاك تەبىئەت بىلەن تۇغۇلغان بالىسىنى بىلىپ تۇرۇپ نە بىر تۇغقاندارچىلىققا، نە ئەھدىگە رىئايە قىلمايدىغان، ئۇلارغا ھەمىشە ساختىكارلىق ئۆگىتىدىغان، كىشىنىڭ نەپسانىيىتىگە يامانلىقنىڭ ئۇرۇغىنى چاچىدىغان كىشىلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىدۇ، ھەممىزگە مەلۇمكى ناچار گىياھ ھوسۇل بەرمەيدۇ. بالىلىرىنى ئاشۇنداق مەكتەپلەرگە ئەۋەتىپ بېرىش بولسا بىر مۇسۇلماننىڭ ھىدايەت ئۈستىدە بولسا دىنى ۋە مىللىتىنىڭ سائىدىتى ئۈچۈن خوشال بولىدىغان، ئۇلار ئۈچۈن جان پىدا بولىدىغان ئاللاھنىڭ دىنىدىكى بىر بالىنى ئۆلۈم دىنغا ئۇرۇش ئاچىدىغان، مۇسۇلمانلىق تۇيغۇسى ۋە غۇرۇرىنى ئۆلتۈرىدىغان مەكتەپلەرگە تۇتۇپ بەرگەنلىكىدۇر. بۇنداق مەكتەپلەرنى بىزنىڭ دىيارىمىزدا ئېلىپ بېرىلىدىغان خىرىستىئانلاشتۇرۇش جەمئىيەتلىرى قۇرۇپ چىقىدۇ. بالىلىرىنى بۇنداق مەكتەپلەرنىڭ قوينىغا ئاتقان كىشىنىڭ مىسالى كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ بالىلىرىنى ئۆلتەرگەن كىشىلەرنىڭ مىسالىغا ئوخشاشتۇر. چۈنكى بۇنداق مەكتەپلەردە دەرس بېرىدىغان ئۇستازلار مۇسۇلمان بالىلىرىغا باشقا دىنلاردىن مەلۇمات ياكى دەرس بېرىدىغانلىقى، بالىلارنى ئۇ دىنلارنىڭ پائالىيەتلىرىنى قىلىشقا ئۈندەيدىغانلىقى، بالىلار ياكى بالىلارغا ئوخشاش دىن ھەقىقەتلەردىن مۇكەممەل خەۋىرى يوقلارغا ئىسلام دىنى ئۈستىدىن ئۇلارغا تەسىر كۆرسىتىرلىك ھالدا تەنە قىلىدىغانلىقى نۇرغۇن ئادەملەرگە ئاشكارا بولۇپ كەتكەن ئەمەلىيەتتۇر.

بالىسىنى بۇنداق مەكتەپلەرگە بەرگەن ئاتا - ئانىلارنىڭ گۇناھىنىڭ كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ بالىلىرىنى ئۆلتەرگەندىن ئېغىر بولۇشىدىكى سەۋەب شۇكى بالىسىنى ئۆلتەرگەنلەر پەقەت بىر بالىنى ئۆلتەرگەنلىك گۇناھىنى ئۈستىگە ئالسا، بالىسىنى بۇنداق مەكتەپلەرگە بەرگەنلەرنىڭ بالىلىرى شۇ مەكتەپلەرنىڭ قۇرغۇچىلىرىنىڭ ئارزۇسى بويىچە چوڭ بولۇپ ئۇلار ئۈچۈن تەشۋىق قىلىدىغانلارغا ئايلىنىپ پۈتكۈل مىللەتنى ئۆلتەرگەندەك گۇناھنىڭ ئېغىرىنى ئۈستىگە ئالىدىغان بولۇپ چىقىدىغانلىقىدۇر. ھەممىزگە مەلۇمكى مۇنداق مەكتەپلەرنى پۈتتۈرۈپ چىققانلار مۇسۇلمان مىللەتلىرىنىڭ ئۈستىدە

ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەندە ئۇلارنىڭ قوپال، مەككار ۋە شەرىئەتكە بەھۆرمەتلىك قىلىدىغان كىشىلەردىن بولۇپ كېتىدىغانلىقى ئېنىق كۆرۈنمەكتەدۇر.

بۇ مەكتەپلەرگە بېرىلگەن بالىلار ئەلۋەتتە بۇنداق مەكتەپلەردە مەلۇم دەرىجىدە ئىلىم ئىگىسى بولۇپ چىقىشى مۇمكىن، بىراق ئۇلارنىڭ دىنى ۋە ئېتىقادىدا تارتقان زىيىنى ئالدىدا بۇنچىلىك ئىلىم ھېچنېمىگە دالدا بولمايدۇ. ئۇ پەقەت ھاۋايى ھەۋەستىن ئىبارەت بىرنەرسە بولۇپ قالىدۇ، خالاس. ئاتا - ئانىلار پاك بالىلىرىنىڭ قولىنى تۇتۇپ دىننىڭ شەنىنى ئاياق ئاستى قىلىدىغان، مۇقەددەس دىنغا تەنە ۋە ھاقارەت بولىدىغان مەكتەپلەرگە ئاپىرىپ بېرىدۇ، ئاندىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا بالىدىكى ئۇ پاكلىق ناپاكلىققا، ياخشىلىق پاسكىنلىققا ئايلىنىدۇ، ئاقۋەتتە بۇ مەكتەپلەرنى قۇرغۇچىلارنىڭ مەقسىتىگە لايىق بولۇپ مەكتەپ پۈتتۈرىدۇ.

دەمەشىقتە بولغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھەربىي ئىشلار ئورنىدا يۇقىرى دەرىجىلىك بىر ئادەم بىلەن تونۇشۇپ قالغان ئىدىم، ئۇنىڭ دەپ بېرىشىچە ئۇ كىچىك بالىسىنى "ئىسلامىي تەربىيە" ئېلىپ بارىدىغانلىقى دېيىلگەن بىر مەكتەپكە بەرگەنلىكىنى، بۇ مەكتەپلەرنىڭ ئەسلىدە چەتئەل مەكتەپلىرىنىڭ بىرى بولۇپ بۇ مەكتەپ بالىنىڭ ئەقىدىسىنى يوقاتقانلىقىنى، ئاقۋەتتە ھەتتا ئۇنى ۋە ئانىسىنى خرىستىئان دىنىغا چاقىرىشتەك ھالەتكە يەتكەنلىكىنى ئېغىر قايغۇ ھەسرەت ئىچىدە سۆزلەپ، ئوغلنىڭ قايتىدىن ئىسلامغا قايتىش ئۈچۈن ئىسلامنىڭ ھەقىقىي گۈزەل ماھىيىتىنى ئۇنىڭغا بىلدۈرىدىغان ۋە چاقىرىدىغان بىر يولنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى.

يېقىنقى مەزگىلدىكى بىر رامزان ئېيىدا نەشىر قىلىنغان بىر گېزىت (ياكى ژورنال) دا مەكتەپلەرنىڭ بىرىدە خرىستىئان پوپىنىڭ مۇسۇلمان بالىلىرىنىڭ ئالدىدا ئۇلارنىڭ نە غۇرۇرى نە مۇسۇلمانلىقىنى ھۆرمەت قىلماستىن گۆرەنلىرىنى كۆپتۈرگەن ھالدا ئىسلامنى سۈككەنلىكىنى، دىننى ئىنكار قىلغانلىقىنى، ئاخىردا دىلدا ئىمانى كۈچلۈك يىلتىز تارتقان بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قارشى چىققانلىقىنى، ئۇنىڭ بۇنداق قىلغانلىقىنى ماختىغان بىر ماقالىنى ئوقۇغان ئىدۇق، بۇ بولسا مۇمىنلەر ئۈچۈن بىر ئىبەرەت ۋە ئىشارەتتۇر.

بىز خرىستىئان پوپىلىرىنى ياكى مەكتەپلەرنى ئىدارە قىلغان خرىستىئانلاشتۇرغۇچىلارنىلا ھە دەپ سۆكۈۋەرمەيمىز، ئۇلارمۇ ئۆز ئۈستىگە يۈكلەنگەن ۋەزىپىسىنى ئىجرا قىلىدۇ، خالاس. بىزنىڭ بۇ يەردە تەكىتلەيدىغىنىمىز بولسا بىز ئەۋلادلىرىمىزنى ساغلام ئەقىدىدە تەربىيەلەيدىغان مەكتەپلەرگە ئەۋەتىشكە، ساغلام ئەقىدىلىك ئۇستازلارغا تاپشۇرۇشقا تىرىشىشىمىز، مۇشۇنداق مۇھىتنى يارىتىشقا ھەر بىرىمىز قولمىزدىن كەلگىنى بىلەن ھەمكارلىشىشىمىز لازىمدۇر. ئاخىرەتنىڭ زۇلۇمى ئېغىر ۋە ئەبەدىي قالغۇچىدۇر، اللە بىزنى ۋە بارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى بۇنداق زۇلۇمغا قېلىشتىن ساقلىسۇن!

ئەرەب تىلىنى ياخشى تۇتىش

ئۆز ئانا تىلى پىششىق ئىگەللىگەندىن كېيىن ئەرەب تىلى ئۆگىنىش ناھايىتى مۇھىم. چۈنكى ئەرەب تىلى مۇقەددەس دىنىمىز بىلىملىرىنىڭ ئاچقۇچىدۇر. ھەممىمىزگە مەلۇم بولغىنىدەك ئەرەب تىلى قۇرئان

كەرىم ۋە ھەدىس شەرىپنىڭ تىلىدۇر. شۇڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەرەب تىلىنى ياخشى ئىگەللەشكە رىغبەتلەندۈرگەن ۋە بالىلارنىڭ ئۇنى ياخشى ئىگەللىشىگە كۆپ ئەھمىيەت بەرگەنلىكىدىن بەدىرىدە ئەسىرگە چۈشكەنلەردىن ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان بالىلىرىغا ئوقۇشنى ۋە يېزىشنى ئۆگىتىشنى ئۇلارنىڭ ئۆزىنى ئەسىرلىكتىن قۇتۇلدۇرۇشنىڭ بەدىلى بولۇشىنى تەلەپ قىلىپ، ئۇلاردىن ھەر بىرى ساھابىلارنىڭ بالىلىرىدىن ئون بالغا ئەرەب تىلىنى ياخشى ئۆگىتىش شەرت قىلىنغان.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بەدىر ئۇرۇشىدا ئەسىرگە چۈشكەنلەردىن بەزىلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى ئەسىرلىكتىن قۇتۇلدۇرۇشقا فىدىيە بەرگىدەك ھالى يوق ئىدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنىڭ فىدىيەسىنى ئەنساپلارنىڭ بالىلىرىغا ئوقۇش - يېزىشنى ئۆگىتىپ قويۇش قىلدى. بىر كۈنى ئەنساپلارنىڭ بالىلىرىدىن بىرى ئاتىسىنىڭ يېنىغا يىغلاپ كەلدى، ئاتىسى ئۇنىڭ نېمە بولغانلىقىنى سورىغاندا بالا: مۇئەللىم مېنى ئۇردى، دېدى. ئاتىسى: ھۇنجىس، ئۇنىڭدىن بەدىرىنىڭ فىدىيەسى تەلەپ قىلىنىدۇ، سەن ئەمدى ئۇنىڭغا قايتا بارما، دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

ئەينى زاماندا ئەرەب تىلىنى ئۆگىنىۋاتقان بالىلارنىڭ تىلدا خاتالىشىشى قاتتىق ئەيىبلەنەتتى. بىر كۈنى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوق ئېتىۋاتقان بالىلارنىڭ قېشىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا بالىلاردىن بىرى: ئى مۇمىنلەرنىڭ خەلىپىسى! بىز بىلىملىك بىر قەۋمىمىز، دېدى. ئۇ "بىلىملىك" دېگەن سۆزنىڭ لەۋزىدە خاتالاشتى. خەلىپە ئۆمەر بۇنىڭغا غەزەپلىنىپ: اللە بىلەن قەسەمكى! مېنىڭ نەزىرىمدە سىلەرنىڭ تىللىرىدا خاتالىشىۋاتقان ئاتقان ئوقۇڭلاردا خاتالىشىۋاتقانلار ياخشىدۇر، دېدى.

مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ ئەرەب تىلىدا خاتالىشىشى كۆپەيگەندە ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىب بۇنىڭدىن ئەندىشە قىلىپ ئەرەب تىلىغا ئەجەملەرنىڭ سۆزىنىڭ قېتىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئالىملارغا ئەرەب تىلى قائىدىلىرىنى بېكىتىش ۋە ئۇنى بالىلارغا ئۆگىتىشنى تاپىلغان ئىدى.

رىۋايەت قىلىنىشىچە ئەبى ئەلئەسۋەد ئەددۇنەللىنىڭ قىزى ئۇنىڭغا: ئاسمان نېمىدېگەن چىرايلىق - ھە؟! دېگەندە ئۇ: يۇلتۇزلىرىچۇ؟ دەيدۇ، قىزى: مەن ئۇنى دېمەكچى ئەمەسمەن، مەن ئاسماننىڭ ئىچىدىكىلىرىنى سورىماقچى ئەمەسمەن، بەلكى ئاسماننىڭ ئەزىمەتلىك ئىكەنلىكىگە ھەيران قالمەن، دېدى. بۇ قىز يۇقىرىقى سۆزىدە "ئە" ئوقۇلىدىغان يەردە "ئۇ" ئوقۇغان ھالدا سۆزلىگەن ئىدى. بۇ سۆھبەتتىن كېيىن ئەبۇئەسۋەد ئەللىنىڭ قېشىغا بارغاندىن كېيىن ئەلى ئۇنىڭغا قەغەز بېرىپ ئۇنىڭغا گرامماتىكا قائىدىلىرىنى بېكىتىشنى تەلەپ قىلغان ئىكەن.

سەلەپ - سالىھلار ئەرەب تىلىنىڭ باشقا بارلىق ئىلىملارنى ئىگەللەشنىڭ ئاچقۇچى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەچكە ئوقۇغۇچى بالىلارنى تىلغا ناھايىتى بەك ئەھمىيەت بېرىشكە دەۋەت قىلغان ئىدى.

ئىبنى ئابدۇلبەرر ئابدۇلمەلىك ئىبنى ئابدۇلئەزىز ئىبنى ئەبى سەلەمە ئەلمەجۇسنىڭ سۆزىنى رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: مەن تېخى كىچىك ۋاقتىم ئىدى، مۇنزر ئىبنى ئابدۇللاھ ئەلھۇزامى مېنىڭ قېشىمغا كەلدى، مەن ئۇنىڭغا گەپ قىلىۋاتقاندا باشقىلار ئورنىدا تۇرالماي قالدى، ئۇ بولسا سۆزلىرىمدىكى پاساھەتنى ئاڭلاش بىلەن ماڭا: سەن كىم؟ دېدى. مەن ئۇنىڭغا: مەن ئابدۇللاھ ئىبنى

ئابدۇل ئەزىز ئىبنى ئەبى سەلەمە، دېدىم. ئاندىن ئۇ: سەن ئوقۇپ قالغىن، ئايغىڭنى ۋە سۇدانلىقنى بىللە ئېلىپ كېلىپسەن، دېدى.

ئىمام شافىئى (الله ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ بالىلىق دەۋرى ئەرەب قەبىلىلىرىنىڭ ئارىسىغا بېرىش، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە ياشاپ ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن ئۆتكەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ پاساھەتلىك ئالىملارنىڭ ئىچىدە ئەرەب تىلىدا ئەڭ مۇكەممەلى ئىدى.

ئىبنى سىنا "سىياسەت" دېگەن كىتابىنىڭ "ئاتىنىڭ بالغا تەدبىرى" دېگەن بابىدا مۇنداق دەيدۇ: بالىلار ئالدى بىلەن قەسەدە، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەقىدە يادلىشى لازىم، چۈنكى قەسەدە يادا ئېلىشقا ۋە ئۇنى رىۋايەت قىلىشقا ئاسان دۇر. چۈنكى ئۇنىڭ مىسرالىرى قىسقا، ۋەزىنلىرى يەڭگىلدۇر. شېئىردا ئەدەب - ئەخلاقنىڭ پەزىلى، ئىلىمنىڭ مەدھى، جاھالەتنىڭ ناچارلىقى، ئاتا - ئانىغا ياخشىلىق قىلىش، توغرا يولغا قىزىقتۇرۇش ۋە مېھمانلارنى ھۆرمەتلەش توغرىسىدىكى مەزمونى بولغانلىرىنى تاللىشى لازىم. بالا قۇرئاننى يادلاپ تىل قاندىلىرىنى ياخشى بىلىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن بالىنىڭ تەبىئىيىتىگە ۋە ئىقتىدارىغا قارىتا ئىلىملەرنى ئۆگىنىشكە يوللاپ بېرىلىدۇ.

ئەمما ئەبۇلھەسەن ئەلماۋەردى بالىنىڭ ئەرەب تىلىنى ئۆگىنىشى ۋە ياخشى بىلىشىنىڭ مۇھىملىقىغا ئاگاھلاندۇرۇش بېرىپ مۇنداق دەيدۇ:

ئەدەب ۋە تەلىم ئېلىش يېشىغا يەتكەندە قۇرئان بىلەن ئەرەب تىلىنى ئۆگىتىشنى باشلاش كېرەك. چۈنكى ئەرەب تىلى ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ كىتابىنىڭ تىلىدۇر. ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ قانۇنلىرىنى ۋە پەرز ئەمەللەرنى بۇ تىلدا بايان قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرى بۇ تىلدا بايان قىلىنغان، دىنىي كىتابلار، ھېكمەتلىك مەزموندىكى كىتابلار ۋە ئۇنىڭدىن باشقا نۇرغۇن مەزموننى ئۆز ئىچىگە ئالغان كىتابلارنىڭ ھەممىسى بۇ تىلدا يېزىلغاندۇر. ئىلىمنىڭ ئىنسانلار ئۈچۈن يولغا قويغان نۇرغۇن بەلگىلىرىمۇ بۇ تىلدا ئەڭ راۋان ئۇسۇلدا بايان قىلىنىپ كېلىنمەكتە. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەب مىللىتىنىڭ ئۆزىنىڭ پەرزەنتلىرىغا ئەمەس بارلىق مۇسۇلمان مىللىتىنىڭ پەرزەنتلىرى بۇ تىلنى چوقۇم ئۆگىنىشى كېرەكتۇر، بولمىسا دىندا نادان قېلىش، ئىلىمى چولتا بولۇپ قېلىش ئاقىۋىتى كېلىپ چىقىدۇ. بۇ تىلدىكى پاساھەت، ئوچۇقلىق، قۇلاققا يېقىملىق ئاڭلىنىشى، گىرامماتىكىدىكى قاندىلەرنىڭ سېستىمىلاشقان ھالدا بولۇشى، ھەرپلەرنىڭ ئاز - كۆپلىك پەرقلىرى، سۆزلىرىنىڭ مەنىلەرگە بايلىقى ۋە بۇنىڭدىن باشقا ئالاھىدىلىكلىرى باشقا تىللاردا ئەسلا يوق ياكى مۇكەممەل ئەمەستۇر. ئەگەر بالىلارغا ئەرەب تىلى توغرا ۋە چىرايلىق ئۇسۇلدا ئۆگىتىلسە بۇ بالىلارنىڭ ئىلىم ئېلىشىدا چوڭ بىر بۆسۈش بولغان بولىدۇ. شۇنداق بولغاچقىمۇ ئەرەب بولمىغان باشقا مىللەتنىڭ پادىشاھلىرىمۇ بۇ تىلنى ئۆگىنەتتى ۋە ئۇنى ئۆز يىغىنلىرىدا، سورۇنلىرىدا زىننەت ئۈچۈن سۆزلەشكە قوللىناتتى.

ئەلماۋەردى ئىبنى سىنانىڭ تىلىدىن ئەڭ يېنىكىنى ئۆگىنىش توغرىسىدىكى پىكىرنى تەكىتلەپ مۇنداق دەيدۇ: تىل ئۆگىنىشتە ئالدى بىلەن تىلى يەڭگىل بولغان كىتابلارنى تاللاش لازىم. بالىلارنى باشتىن باشلاپلا تىلى ئېغىر، نەھۋى ۋە باشقا گىرامماتىكىلىق قاندىلىرى مۇرەككەپ بولغان كىتابلارنى ئوقۇشقا ياكى ئۆگىنىشكە يېتەكلىمەسلىكى لازىم. بالىلار بۇنداق مۇرەككەپ لەۋزىدىكى نەرسىلەرنى ئوقۇغاندا دىققىتى لەۋزىنى توغرا ئوقۇشقا قارىتىلىپ كېتىپ مەنىسىگە دىققەت قىلىپ بولالمايدۇ، ئەمما

نەھۋى ئوستازلار، مۇئەللىملەر ۋە تەربىيىلىگۈچىلەر ئۈچۈن بۇلار چەكلەنمىگەندۇر. تىل ئۆگىنىشتە ئەرەبلەرنىڭ شېئىرلىرى، قىسسىلىرىنى رىۋايەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، بۇنداق مەزموندىكى ژانىرلارنى ئوقۇشتا بالغا تىلى راۋان، مەزمونى ساغلام، دىنىي، ياخشىلىق، باتۇرلۇق، سېخى، مەرتلىككە ئۈندەيدىغان مەزموندىكى نەرسىلەرنى تەۋسىيە قىلىش لازىم، شۇنداق قىلغاندا بالا بىر تەرەپتىن ئەرەب تىلى پاساھىتىدە يېتىشىپ يەنە بىر تەرەپتىن ئۇ خىل مەزموندىكى ئېسىللىكنى قوبۇل قىلىپ مەنئىيىتىمۇ توغرىلىققا مايىل بولىدۇ ۋە ئوقۇغان نەرسىلەردىكى ئېسىل ئوبرازلارنى ئۆگىنىشنى خالايدىغان بولىدۇ.

چەتئەل تىلىنى ياخشى تۇتىشىشقا ئەھمىيەت بېرىش

بالا ئانا تىلىنى ياخشى تۇتىشىپ، قۇرئان - ھەدىستىن بىرەر بۆلەك يادا ئېلىپ بولغاندىن كېيىن چەتئەل تىلىنى ئۆگىنىشى ياخشىدۇر. چۈنكى چەتئەل تىلىنى بىلىش مۇسۇلمانلارنىڭ دۇشمەنلىرىنىڭ سۈيىقەستلىرىنى بىلىشكە، ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇشقا ياكى تاقابىل تۇرۇدىغان پائالىيەتلەرنى ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىشقا، ئۇلارنىڭ بۇزغۇنچىلىقى، ھىيلە - مكرىلىرىدىن ساقلىنىشقا، ئىلغار تېخنىكىلارنى قوللىنىپ مۇسۇلمانلار ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا پايدىسى باردۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ كەلگەندە تىل ئۆگىنىش يولىنى تۇتقان ئىدى.

ئەبۇ يەئلا ۋە ئىبنى ئەسكەر زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە مېنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىشىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بۇ بالا بەنى نەججار قەبىلىسىدىن، ئۇ اللە دىن سىزگە نازىل بولغان سۈرلەردىن ئون يەتتە سۈرە يادلىدى، دېدىلەر. ئاندىن مەن ئۆگەنگەن سۈرلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوقۇپ بەردىم، ئوقۇغانلىرىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياراپ كەتتى، ئۇ: «ئى زەيد! سەن مەن ئۈچۈن يەھۇدىيلارنىڭ تىلىنى ۋە يېزىقىنى ئۆگەنگەن، اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇلاردىن بىرىنىڭ مەن ئۈچۈن خەت يېزىپ بېرىشىگە ئىشەنچ قىلالمايدىكەنمەن» دېدى. ئاندىن مەن ئۇنى بىر يېرىم ئاي ئۆتمەيلا ياخشى تۇتىشىپ بولدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەت يازسا مەن يېزىپ بېرەتتىم، ئۇلار (يەھۇدىيلار) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەت يازسا مەن ئۇنى ئوقۇپ بېرەتتىم.

يۇقىرىقى ئىككى راۋىيى ۋە ئەبۇ داۋۇد زەيد ئىبنى سابىتنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «سەن سىرىيانىيە چە بىلەمسەن؟» دېدى. مەن: ياق! دېدىم. ئۇ: «ئۇنى ئۆگەنگەن» دېدى، مەن ئۇنى ئون يەتتە كۈندە ئۆگەندىم.

بۇنىڭغا ئاساسەن سەلەپ - سالىھلار بالىلىرىغا ئەرەب تىلىنى ئۆگىتىش بىلەن بىرگە باشقا چەتئەل تىلىنىمۇ ئۆگىتىشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن.

ھاكىم ئۆزىنىڭ مۇستەدرىكىدە ۋە ئەبۇ نەئىم "ئەلھۇلىيە" دېگەن كىتابىدا ئۆمەر ئىبنى قەيسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ:

ئىبنى زۇبەيرنىڭ قېشىدا يۈز نەپەر بالا بار ئىدى. ھەر بىر بالا ئايرىم بىر تىلدا سۆزلەيتتى، مەن ئۇنىڭ دۇنيالىق ئىشلىرىغا قاراپ: بۇ ئادەم ئاللاھنىڭ يولىنى ھېچ بىر تۇتماپتۇ، دەيتتىم، ئۇنىڭ ئاخىرەتلىك ئىشلىرى ئۈچۈن قىلمۇتاتقانلىرىغا قاراپ: بۇ ئادەم دۇنيالىق ئىشلىرىنى ھېچ بىر ئويلاشماپتۇ، دەيتتىم.

ئۆزى قىزىقىدىغان پەننى ئۆگىنىشكە پۇرسەت يارىتىپ بېرىش

بىز يۇقىرىدا زەيد ئىبنى سابىتنىڭ سۇرىيەنى ئۆگىنىشكە بۇيرۇلغاندىن كېيىن ئۇنى ناھايىتى تېزلا ئۆگەنگەنلىكىنى بايان قىلىپ ئۆتتۇق، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ساھابىلار تاللاپ كەلتۈرۈلگەن بۇ بالىنىڭ ئىقتىدارىغا قاراپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا تىل ئۆگىنىشنىڭ ئاسان توختايدىغانلىقىنى جەزىم قىلغاندىن كېيىن ئاندىن ئۇنى شۇنىڭغا بۇيرىغان. دېگەندەك ئۇ بۇ تىلنى ناھايىتى تېزلا ۋايىغا يەتكۈزۈپ پۇختا ئىگەللىگەن. بىرىنىڭ ئىلىم ئېلىشىنىڭ تېز ۋە ئاستىلىقى ئۇنىڭ قىزغىنلىقى ۋە ئۇنىڭ شۇ ئىلىمنى ئېلىشقا مۇۋاپىق بولۇشى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. شۇڭا سەلەپ ئالىملىرىمۇ بۇ يولنى تۇتقان ئىدى. (اللە ئۇلاردىن رازى بولسۇن!)

ئىبنى سىنا بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ھەر بىر پەن ۋە ئىلىم تۈرى ھەر بىر بالا ئۈچۈن ئوخشاشلا مۇۋاپىق كېلىۋەرمەيدۇ، شۇڭا بالىنى ئىلىم ئېلىشقا يېتەكلىگەندە بالىنىڭ رايى تارتقان ۋە شۇ ئىلىمنى ئۆگىنىش بالا ئۈچۈن مۇۋاپىق كېلىدىغان ئىلىملەرنى يېتەكلەش كېرەك.

رەۋايەت قىلىنىشىچە يۈنۈس ئىبنى ھەبىب، خەلىل ئىبنى ئەھمەد ئەلپەراھىدىنىڭ قېشىغا قاپىيە ۋە شېئىر ئۆگىنىش ئۈچۈن كىرەتتى، بۇلارنى ئۆگىنىش ئۇنىڭغا ئېغىر كەلدى، ئاندىن خەلىل ئىبنى ئەھمەد بىر كۈنى ئۇنىڭغا: شائىرنىڭ بىر نەرسىنى قىلىشقا كۈچۈك يەتمىسە ئۇنى تەرك ئەت، ئۇنىڭدىن ئۆتۈپ كۈچۈك يەتكەننى قىل! دېگەن سۆزى شېئىرنىڭ قايسى بابىدا؟ دېدى. يۈنۈس ھەبىب بۇنىڭغا جاۋاب بېرەلمىگەندىن كېيىن خەلىل ئىبنى ئەھمەد ئۇنىڭدىن بۇ جاۋابنىڭ ئورنىغا ئىككىنچى بۆلۈمى كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىلغان ئىدى.

ئىمام بۇخارىمۇ دەسلەپتە فېھقىنى ئۆگىنىشنى ۋە ئۇنىڭدا ئالىم بولۇشقا تىرىشقان ئىدى. ئاندىن ئۇنىڭغا مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن: سەن بېرىپ ھەدىس ئىلىمى بىلەن شوغۇللانغىن! دېدى. چۈنكى ئۇ بۇخارىنىڭ ھەدىس ئىلىمىنى ئۆگىنىشكە مۇناسىپ ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئىدى. ئىمام بۇخارى ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ھەدىس ئۆگىنىشكە چىقىپ كەتتى، نەتىجىدە ئۇ ھەدىس ئىلمىنىڭ ئىمام بولۇش مەرتىۋىسىگە ئېرىشتى.

ئۆيىدە ياتىش بىر كىتابنىڭ بولۇشى ۋە ئۇنىڭ بالغا بولغان تەسىرى

بالىنىڭ قۇرئان، ھەدىس ۋە تىل ئۆگىنىشى ئۈچۈن ئۆيىدە ئۇ قىزىقىدىغان ۋە پايدىلىنىدىغان ئىلمى ۋە ئىسلامىي كۈتۈپخانا ھېچ بولمىغاندا بىر كىتاب قويۇلدىغان ئۈستەل بولۇشى كېرەك.

ئابدۇللاھ ئىبنى سەلەمە ۋە ئۇ ئاتىسى سەلەمدىن رىۋايەت قىلىندۇكى، ئۇ مۇنداق دېگەن: ماڭا ئاتام بەدىل ئىبنى ۋەرقائۇ بىر پارچە خەت يېزىپ: ئى ئوغلۇم! بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خېتى، ئۇنىڭ بىلەن باشقىلارنى تەۋسىيە قىلىڭلار، بۇ خەت سىلەر بىلەن بىرگە بولغان مۇددەت ئىچىدە سىلەر ياخشىلىق ئۈستىدە بولۇسىلەر... دېدى. ئاندىن ھەدىسىنى زىكر قىلدى، بۇ خەت ئەسلىدە ئەلى ئىبنى تالىپنىڭ قولى بىلەن يېزىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى ئىدى.

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ نۇرغۇنلىغان ھەدىسلەرنىڭ ھەممىسىدىن بىر نۇسخىدىن - بىر نۇسخىدىن جەملەپ ئوغلى ئۈچۈن قالدۇرغان. ئوغلى ئۇنىڭدىن باشقىلارغا رىۋايەت قىلىپ بەرگەن. ئەسلىدە سەمۇرەنىڭ ئوغلىغا قالدۇرغىنى رسالە شەكلىدە يوللانغان ھەدىسلەر ئىدى، ئىبنى سىرىنىمۇ سەمۇرەنىڭ ئوغلىغا ئەۋەتكەن رسالىسىدە نۇرغۇنلىغان ئىلىملەر بار، دېگەن. دېمەك ئۆيدە بىر كۇتۇپخانا بولۇش ئەۋلادلار ئۈچۈن زۆرۈر ۋە پايدىلىقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن جاھىز مۇنداق دېگەن: ئەدەبىياتشۇناسلار قاچانكى تالانتلىق بولۇپ ئىلىم ۋە ئەدەب مەزمونىدىكى كىتابلارنى، توملارنى مىراس قالدۇرسا بالا ئۇنى ئوقۇشنى، ئۇنىڭدىن ئىلىم ئېلىشنى، ئىچىدىكى ئەدەب مەزمونلىرىدىن ئۆگىنىشنى، كۆرسىتىلگەن ھېكمەتلىك يولدا مېڭىشنى بەخت ھېس قىلسا، كىتابلاردىن ۋە ئۇنىڭ بىلىمىدىن يىراقلاشماستىن ئىلىمگە ھېرىسمەن بولسا ئاندىن يېتەرلىك ۋە پايدىلىق ئىلىمگە ئېرىشەلەيدۇ.

شېھىت ئىمام ئىبنى تەيمىيە ياكى ھەسەنۇبەننا كىتابىدا ئۆيلەردە كىتاب بولۇشنىڭ مۇھىملىقىنى ئۆزىنىڭ "ئۆسمۈرلەرنى ئىسلام تەربىيىسىدە خالىس تەربىيەلىشنىڭ ئەڭ جانلىق ۋە سىلىلىرى" دېگەن رسالىسىدە تەكىتلەپ مۇنداق دەيدۇ: ئۆيدە ئازراق بولسىمۇ كىتابلارنىڭ بولۇشىغا ئەھمىيەت بېرىش، ساقلىنىدىغان كىتابلار ئىسلام تارىخى، سەلەپ - سالىھلارنىڭ ھاياتى، ئەخلاق، ھېكمەت، ئىسلامىي چاقىرىقلار ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش مەسىلىلەر ھەققىدە يېزىلغان كىتابلارنى ئۆز ئىچىگە ئېلىشى كېرەك. ئۆيدە سالامەتلىك ئۈچۈن كىچىك بىر دورا ساندۇقى ساقلاش زۆرۈر بولغىنىدەك ئەقىللەرنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن ئۆيدە كىتابخاننىڭ بولۇشى ناھايىتى مۇھىمدۇر. ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ پايدىسى بولمىغان، تۇتۇقسىز كىتابلارنى ئوقۇشتىن بىۋاسىتە قارشى پوزىتسىيە بىلدۈرۈش ئارقىلىق چەكلىمەستىن بەلكى ئۇنىڭ ئورنىغا بالىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان پايدىلىق ۋە قىزىقارلىق كىتابلارنى سېتىپ ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق توسۇش ۋە بۇ كىتابلارنى ئوقۇشقا قىزىقتۇرۇش كېرەك.

بالىلارغا تارىختىن سالىھ ئالىملارنىڭ بالىلىق دەۋرلىرىدىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشقا ئاڭنى ئاش - ئۆزلىرىنى سۆزلەپ بېرىش

قىسسە ۋە ھېكايىلەر بالىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىدۇ، ئۇلارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغايدۇ، قىزىقارلىق ۋە يەڭگىل بىلىنىدۇ، قىسسە ۋە ھېكايە قىلىش بولسا، اللھ تائالانىڭ مۇقەددەس كىتابىدا قەيت قىلىنغان ھېكمەتلىك يولدىن بىر يولدۇر. شۇنداقلا بۇ يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلاد تەربىيەلىشتە قوللىنىش تەۋسىيە قىلغان يوللاردىن بىر يولدۇر. بالىلار بۇنداق يول ئارقىلىق تەربىيەلىنىشكە ئېرىشەلسە ئىنتايىن پايدىلىق بىر تەربىيەلىش ۋاسىتىسىدىن بىرىگە ئېرىشكەن بولىدۇ.

بىز يۇقىرىدا بالىلارنىڭ قۇرئان ۋە ھەدىس يادلىغان كىچىك بالىلارنىڭ ئاجايىباتلىرىنى بايان قىلدۇق، ئۇ بايانلارنىڭ ئىچىدە يەنە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ۋەقەسى ۋە ئۇنىڭ ئىلىم تەلەپ قىلىشقا ئائىت قىسسىسى بايان قىلىندى، تۆۋەندە بولسا يەنە بىرمۇنچە قىسسىلەرنى ھۇزۇڭلارغا سۇنىمىز.

1 - سۇفيان ئىبنى ئۇبەينىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشى

خەتتە ئەلباغدادىي ئەھمەد ئىبنى نەسىر ئەلھىلالىدىن ئۇ ھەقتە زىكىر قىلىپ مۇنداق دېدى: مەن ئاتامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلاپ سۇفيان ئىبنى ئۇبەينىڭ سورۇنىدا ئولتۇرغان ئىدىم، سورۇنغا بىر كىچىك بالا كىردى، ئۇ ھېلىقى كىچىك بالغا قارىدى، سورۇندىكىلەر ھېلىقى كىچىك بالىنى ياقتۇرمىغاندەك قىلاتتى. ئاندىن سۇفيان اللہ تائالانىڭ: ﴿ئىلگىرى سىلەر مۇ ئەنە شۇنداق (كاپىر) ئىدىڭلار، كېيىن اللہ سىلەرگە (ئىماننى) ئىلتىپات قىلدى﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئوقۇغاندىن كېيىن: ئىي نەزەر! ئەگەر مېنىڭ يېشىم يىگىرمە ياش، بويۇم بەش غىرىچ، يۈزۈم دىنارغا ئوخشاش، تېنىم دەرەخ شېخىدەك، كىيىم - كىچەكلىرىم قىسقا، پىشىم بىر غىرىچ، كەيگەن كەشىم چاچقان قۇلاقلىرىدەك بولسا، ئاندىن زۆھرى ۋە ئەمىر ئىبنى دىنارغا ئوخشاش شەھەر ئالىملىرىغا ئارىلىشىپ ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا مەختەك ئولتۇرسام، دۆۋىتىم ياڭاقتەك، قەلەمدانمىم بانانغا ئوخشاش ۋە قەلىمىم بەدەنگە ئوخشاش بولسىمۇ شۇ ھالەتتە سورۇندا ھازىر بولسام ئۇلار: كىچىك شەيخقە يول بېرىڭلار! دەيدۇ، دېدى.

خەتتە ئەلباغدادىي: ئۇنىڭدىن كېيىن ئىبنى ئۇبەينە تەبەسۇم قىلدى، دېدى. ئەھمەد بولسا: ئاندىن ئاتام تەبەسۇم قىلدى ۋە كۈلدى، دېدى.

2 - مالىك ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىلىق مەزگىلى

مۇتەرىپ مۇنداق دەيدۇ، مەن مالىكنىڭ: مەن ئانامغا، مەن بېرىپ دەرسىمنى يازايمۇ؟ دېدىم، ئانام: كەل، سەن ئاۋۋال دەرس كىيىمىڭنى كەيگەن، دېدى ۋە ماڭا قارا كىيىم كەيگۈزدى، بېشىمغا ئۇزۇن دوپا كەيدۈردى، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەللە يۈگىگەندىن كېيىن ئەمدى بېرىپ يازدىغىنىڭنى ياز! دېدى. ئانام دائىم: سەن تەربىيىلىگۈچىنىڭ يېنىغا بارغىن، سەن ئۇنىڭدىن دەرس ئېلىشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ئەخلاقىنى ئۆگەنگەن! دەيتتى.

ئىبنى ۋەھەب مۇنداق دەيدۇ: مالىك ئۆزى ھەققىدە سۆزلەپ بەرگەندە يەنە مۇنداق دېگەن: مېنىڭ يېشىم كىچىك ۋاقتىدا نەفى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئالدىغا كېلەتتىم، ئۇ ماڭا ھەدىس سۆزلەپ بېرەتتى، ئۇ بامدات نامىزىدىن كېيىن مەجلىس سورۇنى تۈزۈپ ئولتۇراتتى، ئۇ مەجلىستە مەندىن باشقا ئادەم قالمىغىچىلىك دەرس قىلاتتى.

3 - ئىمام شافىئى (اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ بالىلىق مەزگىلى ۋە ئىلىم تەلەپ قىلىشى

ئۇ مۇنداق دېگەن: مېنىڭ مال - مۈلكۈم يوق ئىدى، مەن ناھايىتى كىچىك يېشىمدىن باشلاپلا ئىلىم ئېلىشقا باشلىغان ئىدىم، (ئون ئۈچ ياش مەزگىلىرىمدە) دېۋانغا بېرىپ بىر تەرىپىگە خەت يېزىلىپ بولغان قەغەزەلەرنى سوراپ ئېلىپ ئۇنىڭ ئارقا تەرىپىگە يازاتتىم.

(1) سۈرە نىسا 94 - ئايەت.

بۇۋەيتى ئىمام شافىئىدىن مۇنۇلارنى ھېكايە قىلىدۇ: ئۇ بالىلىق چېغىدا مالىك ئىبنى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەجلىسىدە ئىدى، بىر ئادەم كېلىپ ئۇنىڭدىن، مەن: بۇ بۇلبۇل ئەتىگەندە جىمقىمىسا ئايالىم ئۈچ تالاق! دەپ قەسەم ئىچكەندىم، دېدى. مالىك ئۇنىڭغا پەتۋا بېرىپ: سەن قەسەمگىنى بۇزۇپسەن، دېدى. ئۇ ئادەم كېتىپ قالدى، ئۇندىن ئىمام شافىئى مالىكنىڭ سورۇنداشلىرىغا قاراپ: بۇ پەتۋا خاتا، دېدى. ئۇنىڭ سۆزى مالىكا يەتكۈزۈلدى، مالىك بولسا ناھايىتى سۈرلۈك ۋە ھەيۋەتلىك ئادەم بولۇپ ھېچكىم ئۇنىڭغا رەدىيە بېرىشكە جۈرئەت قىلالمايتتى، ھەتتا ساقچىلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئەگىشىپ يۈرەتتى، ئۇلار مالىككە: بۇ بالا بېرىلگەن پەتۋانى خاتا دەپ قارايدىكەن، دېدى. مالىك: سەن نېمىگە ئاساسلىنىپ شۇنداق دېدىڭ؟ دېدى. ئىمام شافىئى فاتىمە ئىبنى قەيس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىسسىسىدە ئۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئەبۇ جەھمى بىلەن مۇئاۋىيە مېنى ئۆزلىرى بىلەن نىكاھلىنىشقا تەلەپ قىلدى، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەبۇ جەھمى بولسا مۇرىسىدىن ھاسسى چۈشمەيدىغان ئادەم، ئەمما مۇئاۋىيە بولسا قولىدا ھېچقانداق مال - مۈلكى يوق بولغان يوقسۇل ئادەم» دېگەنلىكى ھەققىدىكى ھەدىسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سىز رىۋايەت قىلمىغانىدىڭىز؟ ئەبۇ جەھمىنىڭ ھاسسى ھەر زامان ئۇنىڭ مۇرىسىدىمۇ؟ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ سۆزىدىن پەقەت كۆپىنچە ئەھۋالدا شۇنداق ئىكەنلىكىنى نەزەردە تۇتقان، دېدى. شۇنىڭ بىلەن مالىك شافىئىنىڭ قەدرىنى توندى. شافىئى مۇنداق دەيدۇ: مەن مەدىنىدىن ئايرىلىشنىڭ ئالدىدا مالىكنىڭ ئالدىغا كەلدىم ۋە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتىم، بىز ئايرىلىش ئالدىدا ئەبۇ مالىك ماڭا: ئى بالىجان! اللە دىن قورق، اللە ساڭا بەرگىنىنى كۆرسىتىدىغانلىقىنىڭ دەلىلى اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نۇر ئاتا قىلمىسا، كىم بولمىسۇن، نۇرنى كۆرەلمەيدۇ﴾ (يەنى اللە ھىدايەت قىلمىغان ئادەم ھەرگىز ھىدايەت تاپمايدۇ) (1) دېگەن ئايىتىدۇر. يەنە بىر رىۋايەتتە بۇلبۇل يەنە باشقا بىر رىۋايەتتە كەپتەر، دېيىلگەن.

4 - ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل (اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ بالىلىق مەزگىلى:

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل ناھايىتى كىچىك يېشىدىن باشلاپلا قۇرئاننى يادلاپ ۋە ئوقۇش، يېزىشنى ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئۆگەنگەنلىرىنى تەھقىقلاشقا ئۆتكەن ئىدى. ئۇ ئۆزى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: مەن ناھايىتى كىچىك بالا چېغىمىدىن باشلاپلا مەدرىسەلەرگە كىرەتتىم، ئۇنىڭدىن كېيىن دىۋانغا باراتتىم، مېنىڭ دىۋانغا بارىدىغان ۋاقىتلىرىم بولسا ئون تۆت ياش ۋاقىتلىرىم ئىدى.

ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىرىدىلا ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسەتنىڭ ئۇچقۇنلىرى چاقنايتتى، ھەتتا بەزى ئەدەبشۇناسلار: مەن بالامنىڭ ئەدەبلىك بولۇشى ئۈچۈن پۇل خەجلىمەن ۋە ئۇلارغا ئەدەب ئۆگەتكۈچىلەرنى تېپىپ كېلىمەن، لېكىن ئۇلاردا ھېچبىر نەتىجە كۆرۈلمەيدۇ، ئەمما ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل بولسا بىر يېتىم بالا قاراڭلار! ئۇ بولسا قانداق؟! دېيىشەتتى. ئۇلار ئۇنىڭ ئەخلاقلىقىغا، تۇتقان يولىنىڭ دۇرۇسلىقىغا ھەيران قالاتتى.

5 - ئىمام ئەبۇ ھەنىفەنىڭ تالىپى ئىمام ئەبى يۇسۇفنىڭ بالىلىق مەزگىلى:

ئەبۇ يۇسۇف مۇنداق دەيدۇ: مەن ھەدىس ۋە فىقھى ئۆگىنەتتىم، قولۇمدا پولۇم ئاز ۋە ھالىم پەرىشان ئىدى، بىر كۈنى مەن ئەبۇ ھەنىفەنىڭ قېشىدا تۇرغىنىمدا ئاتام كەلدى، شۇنىڭ بىلەن مەن ئاتام بىلەن

(1) سۈرە نۇر 40 - ئايەت.

بىرلىكتە قايتتىم، ئاتام يولدا كېتىۋېتىپ: ئوغلۇم! ئەبۇ ھەنىفە بار يەردە پۈتگىنى ئۇزارتمىغىن، ئۇ بولسا نېنى تەييار ئادەم، سەن بولساڭ كىرىمگە موھتاج، دېدى. ئۇنىڭدىن كېيىن خېلى ئۇزۇن بىر زامانغىچە ئوقۇشتىن قېلىپ ئاتامغا ھەمكارلىشىشنى ئوقۇشتىن ئەلا بىلىپ قالدىم، ئەبۇ ھەنىفە مېنى سوراپ تۇردى، مەن ئۇنىڭ مەجلىسىگە كېلىشكە ۋەدە بەردىم، لېكىن بىر كۈن بارالمدىم، ئۇنىڭدىن كېيىنكى مەجلىسىگە بارغىنىمدا ئۇ: سېنىڭ بىزنىڭ سورۇنىمىزغا كېلىشىڭگە نېمە توسالغۇ بولدى؟ دېدى. تۇرمۇشىمىز ئۈچۈن تىرىكچىلىك قىلىش ۋە ئاتامغا بويسۇنۇش، دېدىم ۋە ئولتۇردۇم. مەجلىستىكى كىشىلەر قايتىپ كېتىشكەندىن كېيىن ئۇ ماڭا بىر تىللا بېرىپ: بۇنىڭدىن پايدىلان، دېدى. ئاندىن قارىسام ئۇ يۈز دەرھەم ئىكەن، سەن دەرسكە داۋاملىق قاتناشقىن، بۇ پۇل تۈگىگەندە ماڭا خەۋەر قىل! دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەن دەرسىدىن قېلىپ قالمايدىغان بولدۇم، ئارىدىن ئازغىنە مۇددەت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ يەنە يۈز دەرھەم بەردى، ئۇ مال بېرىپ بولۇپ مەندىن ۋەدە ئالاتتى، لېكىن مەن ئۇ پۇلنىڭ تۈگەپ كەتكەنلىكىنى چاندۇرمىساممۇ ۋە ئۇنىڭغا خەۋەر قىلمىساممۇ ئۇ خۇددى بىلگەندەكلا تۈگەپ قېلىشى ھامانلا ماڭا يەنە پۇل بېرەتتى.

ئىمام ئەبى يۇسۇفنىڭ ئۆسمۈرلىكىگە ئائىت يەنە بىر رىۋايەت بار: ئەلى ئىبنى جەئىد مۇنداق دېدى. ماڭا ئەبۇ يۇسۇف: ئاتام ئىبراھىم ئىبنى ھەبىب ۋاپات قىلدى، مەن ئانام بىلەن قالدىم، ئانام مېنى بىر مەرگەنگە ئاپىرىپ بەردى، مەن مەرگەنلىكىنى تەرك ئېتىپ ئەبۇ ھەنىفەنىڭ مەجلىسىدە ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ دەرسىنى ئاڭلايتتىم، ئانام بولسا كەينىمدىن كېلىپ مېنى مەجبۇرى ئاتقۇچىغا ئاپىرىپ بېرەتتى، ئەبۇ ھەنىفە مېنىڭ ئۆگىنىشكە بولغان ھېرىسمەنلىكىمدىن سۆيىنەتتى، ئانامنىڭ كۆپ قېتىم بۇ يەرگە كېلىپ مېنى ئېلىپ كېتىشى ۋە مېنىڭ ئۇنىڭدىن قېچىشىم كۆپەيگەندىن كېيىن ئانام ئەبۇ ھەنىفەگە: ئۇنى پەقەت سەنلا بۇزىۋاتىسەن، بۇ بالا ھېچنىمىسى يوق بىر يېتىم بالا، مەن ئۇنى پەقەت توقۇمچىلىقتىن تاپقان پۇلۇم بىلەنلا تاماق بېرىمەن، مەن ئۇنىڭ ھېچ بولمىغاندا بىر دانىق (يەنە بىر دەرھەمنىڭ ئالتىدىن بىرى) بولسىمۇ تېپىپ ئۆزىنى ئۆزى بېقىشىنى ئۈمىد قىلمەن، دېدى. ئەبۇ ھەنىفە ئۇنىڭغا: بولدى قىلغىنە ئەخمەق خوتۇن، ئۇ بولسا فىستىق يېغىدا ئېتىلگەن فالوزەج تامىقىنى يېيىشىنى ئۆگىنىۋاتىدۇ، دېدى. ئاندىن ئۇنىڭ ئانىسى قايتىپ كېتىۋېتىپ: سەن بولساڭ ئەقلىدىن ئاداشقان قېرى ئىكەنسەن، دېدى.

ئەبۇ يۇسۇف مۇنداق دەيدۇ: شۇنىڭدىن كېيىن مەن ئەبۇ ھەنىفەگە ھەمراھ بولدۇم، ئۇ ماڭا مال بىلەن ۋەدە قىلاتتى، ئۇ مېنىڭ ھېچبىر ھاجىتىمنى تەرك ئەتمىدى، اللە مېنى ئىلىم بىلەن مەنپەئەتلەندۈردى، ھەتتا مېنى قازىلىق مەرتىۋىسىگىچە كۆتۈردى، مەن ھارۇن رەشىد بىلەن ھەمداستىخان بولۇپ ئۇنىڭ تامىقىنى بىرگە يەيدىغان ئورۇنغىمۇ ئېرىشتىم. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھارۇن رەشىدكە فالوزەج تامىقى كەلتۈرۈلدى، ھارۇن ماڭا: ئى يەتقۇب! ئۇنىڭدىن يېگىن، بىزگە ھەركۈنى بۇنىڭ ئوخشىشى كەلتۈرۈلمەيدۇ، دېدى. مەن ئۇنىڭدىن: ئى مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى بۇ نېمە؟ دەپ سورىدۇم، ئۇ: فىستىق يېغىدا ئېتىلگەن فالوزەج، دېدى. مەن بۇنى ئاڭلاپ كۈلدۈم، ئۇ: نېمىشقا كۈلسەن، دېدى. مەن: اللە مۆمىنلەرنىڭ ئەمرىنى ياخشىلىقتا ساقلىغاي، دېدىم. ئۇ مېنىڭ كۈلۈشىمنىڭ سەۋەبىنى سوراپ چىڭ تۇرۇۋالدى، شۇنىڭ بىلەن مەن كىچىك ۋاقىتىمدىكى قىسسىنى باشتىن ئاياق سۆزلەپ بەردىم، ئۇ ھەيران قېلىپ: ھەقىقەتەن ئىلىم ئىنساننىڭ مەرتىۋىسىنى كۆتۈرىدۇ، دىن ۋە دۇنيالىقتا

مەنپەئەت بېرىدۇ، ئەبۇ ھەنىپەگە اللہ دىن رەھمەت تىلىگىن، ئۇ ھەقىقەتەن كۆزى كۆرەلمەيدىغان نەرسىلەرنى ئەقىل كۆزى بىلەن كۆرىدىغان ئىدى، دېدى.

6 - ئىمام مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن شەيبانىنىڭ بالىلىق چېغىدىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشى:

خەتتەب ئەلباغدادىي مەجاشى ئىبنى يۇسۇفنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن مەدىنىدە مالىكنىڭ قېشىدا ئىدىم، ئۇ كېشىلەرگە پەتمۇ بېرەتتى، ئۇنىڭ قېشىغا ئەبۇ ھەنىپەنىڭ تالىپى مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن كىردى، ئۇ چاغدا ئۇ تېخى كىچىك بالا بولۇپ ئۇ چاغلاردا ئۇ "مۇۋەتتا" نى ئاڭلاش ئۈچۈن ئۇنىڭغا كەلمىگەن ئىدى. مۇھەممەد: مەسجىدىن باشقا يەردە سۇ تاپالمىغان جۈنۇب توغرىسىدا نېمە دەيسىز؟ دېدى. مالىك: جۈنۇب مەسجىدكە كىرمەيدۇ، دېدى. مۇھەممەد: ناۋادا ناماز ۋاقتى كىرىپ قالغان، ئۇ سۇنى كۆرۈپ تۇرغان بولسا قانداق قىلىدۇ؟ دېدى. مالىك: جۈنۇب مەسجىدكە كىرمەيدۇ، دېگەن گېپىدە چىڭ تۇرىۋەردى، مۇھەممەد مۇ ئۆز سونالىدا چىڭ تۇرۇۋالغاندىن كېيىن مالىك: سەن بۇ سوئالغا قانداق قارايسەن؟ دېدى. ئۇ: ئالدى بىلەن تەيىبە مۇم قىلىدۇ، ئاندىن مەسجىدىن سۇ ئېلىپ چىقىپ يۇيۇندۇ، دېدى. مالىك: سەن نەدىن؟ دېدى. ئۇ يەرگە ئىشارەت قىلىپ مۇشۇنىڭ ئەھلىدىن، دېدى ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كەتتى. سورۇندىكىلەر: ئۇ مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن، ئەبۇ ھەنىپەنىڭ تالىپى، دېيىشتى. ئاندىن مالىك: مۇھەممەد ئىبنى ھەسەن قانداقمۇ يالغان سۆزلىسۇن؟ ئۇ ئۆزىنى مەدىنى ئەھلىدىن، دەپ زىكر قىلدى ئەمەسمۇ؟ دېدى. ئۇ يەردىكىلەر: ئۇ بۇنىڭ ئەھلىدىن، دەپ يەرنى ئىشارەت قىلدى، دېيىشتى. ئاندىن مالىك بۇ ماڭا ئاۋۋالقىسىدىنمۇ بەكرەك قاتتىق تۈيۈلدى، دېدى.

7 - ئىمام ئىبنى ئەلجەۋزى (اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ بالىلىقتىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشى:

ئىمام ئىبنى ئەلجەۋزى ئىلىم تەلەپ قىلىشقا باشلىغىنىدا ئۇنىڭغا يەتكەن قاتتىقچىلىقلار ۋە ئۇنىڭ بۇ قاتتىقچىلىقلارغا سەۋر قىلىشىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىنى بايان قىلىپ مۇنداق، دېگەن:

ئىلىم تەلەپ قىلىشقا بولغان ئىشتىياقنىڭ كۈچلۈكلىكىدىن بۇ يولدا تارتقان جاپا - مۇشەققەتلەر مەن ئۈچۈن لەززەتلىك بىلىنەتتى، بالىلىق چاغلىرىمدا ھەدىس ئوقۇش ئۈچۈن قورۇق ناننى ئېلىپ باغدادتىكى ئىسا دەرياسى بويىدا ئولتۇراتتىم، ئۇ ناننى سۇنىڭ بويىدا يېمىسەم يېپىلمەيتتىم، ئاندىن ھەر بىر چىشلەم يېگىنىمدا ئۈستىگە سۇ ئىچەتتىم، ئىلىم تەلەپ قىلىشنىڭ ئىشتىياقىدا بۇ ماڭا ھېچقانچە بىلىنمەيتتى، مەن بۇ ئىشتىياقنىڭ مېۋىسىنى كۆردۈم، مەن تىرىشىش ئارقىلىق پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىنى، ئۇنىڭ ئەھۋالى ۋە ئەدەب - ئەخلاقىنى، ساھابە ۋە تابدۇنلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلىۋالدىم.

ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەقەت بىر تۈرلۈك ئىلىمنى ئۆگىنىش بىلەنلا توختاپ قالمايمدىم، مەن يەنە فىقھى، ھەدىس ئاڭلايتتىم، تەقۋادارلارنىڭ ئەمەللىرىنى ئۆگىنىشكە تىرىشاتتىم، كېيىن يەنە تىل ئۆگەندىم، رىۋايەت قىلىدىغان، ۋەز ئوقۇيدىغان ھېچ بىر كىشىدىن دەرس ئېلىش پۇرسىتىنى ئۆتكۈزۈۋەتمىدىم. ياقا يۇرتلاردىن بىرەر كىشى كەلسلا ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇنىڭدىكى پەزىلەتلەر بىلەن تونۇشۇپ چىققاتتىم ۋە ئۇنىڭ ئەۋزەللىكلىرىنى قوبۇل قىلاتتىم. ھەدىس ئاڭلاش ئۈچۈن مەسجىدلەرنى ئايلىناتتىم، دەرسكە يېتىشەلمەي قالارمەنمۇ دەپ ئالدىراپ ھاسىراپ ھۈمۈدەپ چېپىپلا يۈرەتتىم. بەزى

كۈنلىرى تاكى كەچ بولۇپ كەتكىچە يەيدىغان بىر نەرسە تېپىلمايتتى، اللہ مېنى ھېچ بىر ئىنساننىڭ ئالدىدا رەزىل قىلمىدى، مەن يەنە ئۇ ۋاقىتلاردىكى ئەھۋالىمنى بايان قىلسام بۇ ھەقتىكى سۆز ئۇزۇراپ كېتىشى مۇمكىن.

8 - ئىمام ئىبنى سىناننىڭ بالىلىق مەزگىلىدىكى ئىلىم تەلەپ قىلىشى:

ئۇ ئون ياشقا كىرگىچە بولغان ئارىلىقتا قۇرئان ۋە ئەدەب دەرسلىرىنى بىلىپ بولغاندىن كېيىن، دىننىڭ ئاساسلىرى (ئۇسۇلدىن)، ھېساب، ئالگىبرا ۋە مۇقابىلە ئىلىمىگە ئوخشاش ئىلىم تۈرلىرىدە نۇرغۇن نەرسىلىرىنى يادا ئالغاندىن كېيىن مەنتىق، خېمىيە ۋە گىئومىتېرىك ئىلىملىرىنى ئەڭ ياخشى دەرىجىدە بىلىپ بولۇپ ئۇستازى ھەكىم ئەبا ئابدۇللاھ ناتەلدىن ھەسسىلەپ ئېشىپ كەتكەن، شۇنىڭ بىلەن بىرگە فىقھىدا ئىسمائىل ئەززاھىدىنىڭ يېنىغا باراتتى، ئۇ تەبىئىي ۋە ئىلاھى ئىلىملارنى ھاسىل قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغان، اللہ ئۇنىڭغا ئىلىملەرنىڭ دەرۋازىسىنى ئېچىۋەتكەن بولۇپ ئۇ شۇ ئىلىملارنى ئۆگەنگەندىن كېيىن تىب ئىلىمىگە قىزىقىپ تىپ توغرىسىدا يېزىلغان كىتابلارنى تەتقىق قىلغان، ئۇ ئىلىمنى ناھايىتى قىسقا مۇددەت ئىچىدە ئەخلاقى مۇكەممەل بىر ئەھلى تىپ قاتارىدا تاماملاپلا قالماي بۇ ئىلىم ساھاسىدە ئالدىنقىلار ۋە كېيىنكىلەرنى بېسىپ چۈشكەن يۇقىرى سەۋىيە بىلەن تەڭدىشى يوق بىر تىۋىپ بولۇپ يېتىشىپ چىققان، شۇنىڭ بىلەن تىب ئىلىمىنىڭ ئالىملىرى سانلىدىغان كىشىلەرمۇ ئۇنىۋانىلىرىنى، تەجىربە قىلىنغان دورىلىرىنى ۋە داۋالاش ئۇسۇللىرىنى ئۇنىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزىدىغان بولغان. بۇ ۋاقىتتا ئۇ ئەمدىلا ئون ئالتە ياشقا قەدەم قويغان مەزگىلى ئىدى. ئۇ ئوقۇش ۋە ئىشلەش جەريانىدا بىر كېچىمۇ قانغۇدەك ئۇخلاپ باقمىغان، بىر كۈن ۋاقىتىنىمۇ ئىسراپ قىلىپ باقمىغان، ئۇنىڭغا بىرەر مەسىلىنى ھەل قىلىش قىيىن كەلگەندە تاھارەت ئېلىپ مەسجىدكە كېلىپ ناماز ئوقۇپ اللہ تائالادىن مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ بىر يولىنى كۆرسىتىشىنى تىلەپ دۇئا قىلاتتى. ئۇ ئەمەلىدە، زېھنىدە يېزىش ئىقتىدارى جەھەتتە زامانىدىلا ئەمەس تارىختا ئاز ئۇچرايدىغان نادىر بىر ئىنسان ئىدى، ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ھەر خىل پەن تۈرلىرى بويىچە يۈزدىن ئارتۇق كىتاب يازغان. ئۇنىڭ بەزى ئىلىم تۈرلىرىدىكى بولۇپمۇ تىب ئىلىمىدىكى كىتابلىرى تاكى ھازىرقى زامانغىچە دۇنيانىڭ نۇرغۇن يەرلىرىدە دەرسلىك قىلىپ ئۆتىلىدىغان تۈرلەرگە كىرگۈزۈلگەن. اللہ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!

خاتىمە. ئىلىم، قۇرئان، جىھاد ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى جەم قىلغان ساھابىلارنىڭ بالىلىرىدىن بىر مىسال:

ھاكىم مۇستەدرەكىدە زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: بۇئاس ۋەقەسى يۈز بەرگەندە مەن ئالتە ياشتا ئىدى، بۇ ۋەقە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتىن بەش يىل بۇرۇن يۈز بەرگەن ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا بولسا، مەن ئون بىر ياشتا ئىدىم، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلىپ ئۇنىڭغا: بۇ بولسا خەزەجلىك بالا، ئۇ ساڭا اللہ نازىل قىلغان سۈرىلەردىن ئون ئالتە سۈرە يادلاپ بولدى، دېيىلدى، مەن بەدرى ۋە ئوھۇد ئۇرۇشىغا چىقىشقا ئىجازەت ئالالدىم، خەندەك ئۇرۇشىغا چىقىشقا رۇخسەت ئالالدىم.

ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: زەيد ئىبنى سابىت ئىبرانىيچە ۋە ئەرەبچىدىن ئىبارەت ئىككى خىل يېزىقتا خەت يازاتتى، ئۇنىڭ بىرىنچى قېتىم قاتناشقان ئۇرۇشى خەندەك ئۇرۇشى بولغان، بۇ چاغدا ئۇ ئون بەش ياشتا ئىدى، ئاشۇ كۈنى ئۇ توپا توشغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا ئىدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ نېمىدېگەن ياخشى بالا!» دېگەن ئىدى.

بىر كۈنى ئۇنىڭ ئۇيقۇسى كېلىپ ئۇخلاپ قالغاندا ئەممارە ئىبنى ھەزم كېلىپ ئۇنىڭ قورالىنى تۇيدۇرماستىن ئېلىۋالدى، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى ئۇيقۇ دادىسى! قورالنى يوقاتقىدەك ئۇخلىدىڭمۇ - ھە؟!» دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ بالىنىڭ قورالىنىڭ نەدىلىكىنى بىلگەن بىرى بارمۇ؟» دېدى. ئەممارە ئىبنى ھەزم: مەن، ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنى مەن ئالغان ئىدىم، دېدى ۋە ئۇنى قايتۇرۇپ بەردى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرنى مۆئمىنى قورقىتىش ئۈچۈن چاقچاقتىن ياكى راستىن بىرەر نەرسىنى ئېلىۋېلىشتىن چەكلىدى.

سەككىزىنچى بۆلۈم

جىسمانىي بەھەتتىن يېتىلدۈرۈش

مۇقەددىمە

بىرىنچى جىسمانىي جەھەتتىن يېتىلدۈرۈشنىڭ ئاساسلىرى
بالىنى سۇ ئۇزۇش، ئوق ئېتىش، ئات مېنىش، چېلىشىش ۋە يۈگۈرۈش مەشىقلىرىنى قىلىشقا
يېتەكلەش

مىسئال ئىشلىتىش سۈننىتىگە ئادەتلەندۈرۈش
بالىنىڭ تازىلىقىغا ۋە تىرىقلىرىنى ئېلىپ تۇرۇشقا كۆڭۈل بۆلۈش
يېمەك - ئىچمەكتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىگە ئەگىشىشكە يېتەكلەش
ئوڭ تەرەپنى بېسىپ ئوخلاشقا ئادەتلەندۈرۈش
تەبىئىي ئۇسۇلدا داۋالنىشىغا ئەھمىيەت بېرىش
خۇپتەن نامىزدىن كېيىنلا ئۇخلاپ بامدات نامىزغا بالدۇر تۇرۇشقا ئادەتلەندۈرۈش
يۇقۇملۇق كېسىلى بار بالىلاردىن يېراق تۇتۇشقا دىققەت قىلىش
بالىلارغا ھەسەتخورنىڭ كۆزى ۋە جىنىنىڭ زىيان كەشلىكىدىن ساقلىنىدىغان دۇئالارنى
ئوقۇش

ئىككىنچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ داۋالاش يوللىرى

- 1 - كېسەل بالىنى تېزدىن داۋالاش
- 2 - كېسەل بالىنى يوقلاش
- 3 - ئۇد ھېندى بىلەن داۋالاش
- 4 - قان ئالدۇرۇش ۋە سۈرگە ئىچۈرۈش ئارقىلىق داۋالاش
- 5 - دۇئا ۋە دەم سېلىش بىلەن داۋالاش
- 6 - كۆز تەككەنلىكىنى داۋالاش
- 7 - قۇرئان ۋە ھەدىستىن بولىمىغان نەرسىلەرنى بالىنىڭ بوينىغا ئېسىشنىڭ ھاراملىقى

مۇقەددىمە

شۇبھىسىزكى ئىسلام دىنى بارلىق ئىنسانلارنىڭ سالامەتلىكىگە ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەن ۋە ئۇنىڭ يوللىرىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بەرگەن دىندۇر. دىننىڭ نۇرغۇن بەلگىلىمىلىرى ۋە رۇكنىلىرى، بۇيرۇقلىرى ئاساسەن ئىنسان جىسمىنىڭ ساغلاملىقىنى كۆزدە تۇتقان ھالدا ئوتتۇرىغا قويۇلغاندۇر. ئىنساننىڭ بەدىنى ئىنسان ئۈچۈن بىر ئامانەت بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئاسراش ۋە ئۇنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىش ۋاجىپتۇر، ھەتتا ئۇنى داۋالاشنى يەنى ئىنسانغا تەقدىر قىلىپ بېكىتكەن كېسەلدىن ئىبارەت تەقدىرنى داۋالاش ئارقىلىق ساقايتىشقا تىرىشىشنى ئىنساندا دىن شىپالىق سوراش بىلەن بىرگە ئېلىپ بېرىشقا بۇيرىدى.

ئىمام مۇسلىم ۋە ئىمام ئەھمەد، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەر بىر كېسەلنىڭ بىر دورىسى باردۇر. ئەگەر دورا كېسەلگە مۇناسىپ كەلسە ئۇنىڭ ئىزى بىلەن شىپالىق تاپىدۇ».

ئىمام ئەھمەد ۋە ئەسەئى ئوسامە ئىبنى شەرىكتىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئىدىم، سەھرالىق ئەرەبلەر كېلىپ: ئىي ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى؟ داۋالانساق بولامدۇ؟ دەپ سورىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، ئىي ئاللاھ نىڭ بەندىلىرى! داۋالانسىڭلار! شۇبھىسىز ئاللاھ پەقەت بىر كېسەلدىن باشقا ھەرقانداق كېسەلنى ئۇنىڭ شىپاسىنى بەرمەستىن بەرگىنى يوق» دېدى. ئۇلار: ئۇ كېسەل قايسى؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قېرىلىق» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىمام ئەھمەد ۋە تىرمىزى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان، مەن: ئىي ئاللاھ نىڭ پەيغەمبىرى! بىز دەمدە قىلساق بولىدىغان بىر دەمدە، داۋالانسىڭا بولىدىغان بىر داۋا، قورقۇشىمىزغا بولىدىغان بىرەر قورقۇشنى كۆردىلمۇ؟ بىرەر نەرسە ئاللاھ نىڭ تەقدىرىنى ياندۇرامدۇ؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھ نىڭ تەقدىرىدىن» دېدى.

يۇقىرىقى ھەدىسلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇسۇلمان بەندىلەرنىڭ كېسەللىرى ۋە ئاھ-زارىغا قانچىلىك ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان ھەدىسلەردۇر. ھەدىستە يەنە مۇنداق دېيىلگەن: «كۈچلۈك مۆئمىن ئاجىز مۆئمىنگە قارىغاندا ئاللاھ غا سۆيۈملۈكرەك، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدە ياخشىلىق بار»

بالىلارنىڭ نۇرغۇن كېسەللىكەردىن ساقلىنىشى ئۈچۈن دىققەت قىلىدىغان نۇقتىلار قايسىلار ئىكەنلىكى بىلەن تونۇشۇپ چىقىش ئىنتايىن مۇھىمدۇر.

بىز ھەدىسلەرنىڭ مەزمونلىرى ئۈستىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزسەك بالىنىڭ سالامەتلىكىنى يېتىلدۈرۈشتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق سەككىز نۇقتىغا ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

بىرىنچى جىسمانىي بەھەتتىن يېتىلدۈرۈشنىڭ ئاساسلىرى

بالىنى سۇ ئۇزۇش، ئوق ئېتىش، ئات مېنىش، چېلىش ۋە يۈگۈرۈش مەشىقلىرىنى قىلىشقا يېتەكلەش

بىز بالىنىڭ جىسمانىي قۇۋۋىتىنى يېتىلدۈرۈش توغرىسىدا توختالغان بۆلۈمىمىزدە بالىلارنىڭ سۇ ئۇزۇشنى ۋە ئوق ئېتىشنى ئۆگىنىش ھەققى ۋە بىز ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ بالىنىڭ تەربىيەلىگۈچىلىرى ۋە ئاتا - ئانىلىرىغا بۇلارنى بالىلىرىغا ئۆگىتىشكە تەۋسىيە قىلغانلىقىنى، ھەم بۇنىڭغا يەنە ئات ئۈستىدە مۇستەھكەم تۇرۇشنىمۇ ئۆگىتىشنى قوشۇپ قويغانلىقىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنى رەتكە تېزىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى ئېلىپ بارغۇغانلىقى ۋە ئوھۇد ئۇرۇشىغا كىرىشتىن بۇرۇن ئىككى بالىنى چېلىشقا سېلىپ ئۇلارنىڭ كۈچىنى سىناپ كۆرگەنلىكى توغرىسىدىكى ئەھۋاللارنى بايان قىلغان ئىدۇق. بەدەننى چېنىقتۇرۇش بالىنىڭ جىسمىنىڭ ئىنتايىن كۈچلۈك بولۇشنىڭ ئاساسلىق سەۋەبلىرىدىن بىرىدۇركى بەدەن قۇۋۋىتى كۈچلۈك بولغان بالىنىڭ كېسەللىككە قارشى تۇرۇش كۈچىمۇ كۈچلۈك بولىدۇ. اللھ باشقا بىر سىناقنى ۋە باشقا بىر مۇسبەتنى ئىرادە قىلمىغانلا بولسا بالىنىڭ بەدەننى كېسەللىكىنى ئۆزلىكىدىن قوبۇل قىلمايدىغان ھالدا كۈچلۈك بولىدۇ.

بىز ئادەتتە قانداقلا بىر دوختۇرنىڭ ئالدىغا بارغىنىمىزدا ئۇنىڭ تەن ساغلاملىقىنى ساقلاشقا بەرگەن تەۋسىيىلىرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىزگە كۆرسەتكەن يوليورۇقلىرىنىڭ نەقەدەر توغرا ۋە ھېكمەتلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالايمىز. بىزنىڭ سۇ ئۇزۇش، ئوق ئېتىش، ئات مېنىش، يۈگۈرۈش ۋە چېلىشنىڭ چېنىقىش ۋە تەنتەربىيە پائالىيەتلىرىنىڭ بالىنىڭ مەنۋىيىتىنى بېيىتىپلا قالماي ئۇنىڭ تېنىنىڭ سالامەت بولۇشىغا پايدىلىق ئىكەنلىكىدە كۆپ توختىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى بۇ ھەممىگە ئومۇم بولغان ئۇقۇمدۇر.

مىسۋاك ئىشلىتىشكە ئادەتلەندۈرۈش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مىسۋاك ئىشلىتىشنى كۆپ قېتىم تەكىتلىگەنلىكى ھەممىمىزگە مەلۇمدۇر. ھەتتا ئۇ: «ئەگەر ئۈمىتىمگە تەس كېلىپ قالمىسۇن دېمىسەم ئۇلارنى ھەر نامازدا مىسۋاك ئىشلىتىشكە بۇيرىغان بولاتتىم» دېگەن. ئەگەر بالا چىشلىرىنى چوتكىلاشقا ئادەتلەنسە، ھەم ئۇنى داۋاملاشتۇرسا چىشلارنىڭ چۈرۈشى ۋە شالاڭ چىقىشىغا ئوخشىغان نۇرغۇنلىغان چىش ۋە ئېغىز كېسەللىكلىرىنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ، يېڭى تىبابەتچىلىك مىسۋاكنىڭ پايدىلىرىنى، ئۇنىڭ چىشلارنى تازىلاشتا ۋە چىش مىلىكلىرىنى كۈچلەندۈرۈشتە ئالاھىدە رولغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئەراك دەرىخىدىن ۋە باشقا مىسۋاك قىلىشقا يارايدىغان دەرەخلەردىن ئېلىنىدىغان مىسۋاك باھاسى ئەرزان بىر ماتېرىيال بولۇپ ئۇ ئەرەب دۆلەتلىرىدە كۆپتۇر. ئىمام نەۋەۋىي سەھىھ مۇسلىمنىڭ شەرھىسىدە چىشنى تازىلاش ئۈچۈن ئەراك دەرىخىدىن باشقا نەرسىلەرنى ئىشلىتىشنىڭمۇ جايىزلىقى، چىشنى تازىلايدىغان

ھېچنەمە تېپىلماي قالغاندا قولنىڭ بارماقلىرى ۋە ياكى قاتتىق رەختكە ئوخشاش نەرسىلەر بىلەن تازىلىنىشىمۇ بولىدىغانلىقىنى قەيىت قىلغان. مۇھىم بولغىنى بالا مىسۋاك ئىشلىتىشتىن ئىبارەت بۇ سۈننەتكە ئادەتلىنىشى ۋە مەيلى قايسى ئۇسۇلدا بولسۇن چىشىلىرىنى تازىلىشى كېرەكلىكىنى بىلىشى لازىم.

بالىنىڭ تازىلىقىغا ۋە تىرىقلىرىنى ئېلىپ تۇرۇشقا ئەھمىيەت بېرىش

تازىلىق ئىسلام ئەركانلىرىدىن بىر رۇكۇندۇر. ناماز ئوقۇماقچى بولغان بالا تاھارەت ئېلىشى، ناماز ئوقۇيدىغان يەرنىڭ پاك بولۇشىغا دىققەت قىلىشى ۋە كىيىملەرنىڭ پاك بولۇشىغا دىققەت قىلىشى لازىم. بۇلارنىڭ ھەممىسى بالا يەتتە ياشقا كىرگەندە قوبۇل قىلىنسا بۇيرۇلىدىغان، ئون ياشقا كىرگەنچىلىكىمۇ ئادا قىلىنسا ئۇرۇلىدىغان نامازنى ئادا قىلىش ئۈچۈن قىلىنىدىغان ھازىرلىقلاردۇر. تىرىقلىرىنى ئېلىشقا ئادەتلەندۈرۈش بولسا: «بەش ئىش پىتىرەتتىندۇر... ۋە تىرىق ئېلىپ...» دېگەن ھەدىستە بايان قىلىنغاندەك بەش پىتىرەتنىڭ بىرىدۇر. تىرىقلىرىنى ئېلىپ تۇرۇشقا ئادەتلەنگەن بالا ئاغزىغا قولىنى سېلىش سەۋەبى بىلەن نۇرغۇنلىغان كېسەللىكلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەبكار بولىدىغان تىرىق ئاستىدىكى كىرلەرنىڭ ئېغىزغا كېرىپ كېتىشىدىن ساقلىنالايدۇ.

يېمەك - ئىچمەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىگە ئەھمىيەت بېرىش

يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەن يېمەك - ئىچمەك ئەدەبى توغرىسىدا بايان قىلىنغان بايتا بالىنىڭ ئۆزىنىڭ ئالدىدىن يېيىشى، قوللىرىنى داستىخاننىڭ ھەممە تەرەپلىرىدە يۇگۇرتۇپ يۈرمەسلىكى توغرىسىدىكى ئەدەبىلىرى بايان قىلىنغان ئىدى. ئەگەر بالا تاماق يېگەن ۋاقىتتا توپىغان ھالدا تاماق يېمەسلىك سۈننىتىگە بويسۇنسا بەدىنى ۋە ئىچكى ئەزالىرىغا يېتىدىغان كېسەللىكلەردىن ساقلىنىشى ئۈچۈن كاتتا بىر ئۇتۇققا ئېرىشكەن بولىدۇ.

ئىمام ئەھمەد ۋە تىرمىزىنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە مۇنداق ئىبنى مەئۇدى يەكەب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ھېچبىر ئادەم قارىدىن تولدۇرۇشتىنمۇ يامان بىر قاچىنى تولدۇرمىدى، ئىنسان بالىسى ئۆزىگە يېتەرلىك مىقداردا لوقما يېيىشى كېرەك، ئەگەر قارىنى تولدۇرماقچى بولسا قارىنىڭ ئۈچتىن بىرىگە تاماق ۋە ئۈچتىن بىرىگە سۇ ئىستېمال قىلىشى، قالغان ئۈچتىن بىرىنى نەپەسلىنىش ئۈچۈن ئايرىشى لازىم» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم.

ئەمما ئىچمەك ئىچىشتە بولسا ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە تەدبىقلاش لازىم. ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە تىرمىزى ئەنەس ئىبنى ماللىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىچمەك ئىچكەندە ئۈچ قېتىم نەپەس ئالاتتى، بۇ مۇسلىمنىڭ رىۋايىتى بولۇپ تىرمىزىنىڭ رىۋايىتىدە: ئۇ ئەڭ راھەت، ئەڭ ساغلام ۋە ئەڭ خوش كەيپىلىك ھالەتتە ئىچەتتى، دېيىلگەن.

ئەنەس رىۋايىتىنىڭ داۋامىدا: مەنمۇ سۇ ئىچكەندە ئۈچ قېتىم نەپەس ئالمەن، دېگەن.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ رىۋايىتىدە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەر ئىچمىلىك ئىچسە ئىچىش جەريانىدا ئۈچ قېتىم نەپەس ئېلىپ: «بۇ ئەڭ راھەت، ئەڭ ساغلام ۋە ئەڭ خوش، ھالەتتۇر» دېگەن.

بالا مەيلى قانداقلا بىر ئىچمىلىك ئىچكەندە قاچىغا تىنىشى چەكلىنىشى لازىم. چۈنكى ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبى قەتادە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قاچىغا تىنىشتىن توسقانلىقى رىۋايەت قىلىندى.

تىرمىزىنىڭ رىۋايىتىدە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قاچىغا تىنىشتىن ياكى ئۇ قاچىغا پۈۋەلەشتىن توسقان، دېيىلگەن.

زەمەمدىن باشقا بارلىق ئىچمىلىكلەر ئولتۇرۇپ ئىچىلىدۇ، پەقەت زەمەمىلا ئۈرە تۇرغان ھالەتتە قىبلە تەرەپكە يۈزلىنىپ تۇرۇپ ئىچىش سۈننەتتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەردىن بىرىڭلار (ئىچمىلىك ئىچكەندە) ئۈرە تۇرۇپ ئىچمىسۇن، كىمكى ئۇنۇتقان بولسا قۇسۇۋەتسۇن» دېگەن.

بالىنى ئوڭ تەرەپنى بېسىپ ئولتۇرۇشقا ئادەتلەندۈرۈش

بۇنداق قىلىش مۇسۇلمانلارنىڭ ساغلاملىقى ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يولغا قويۇپ بەرگەن كۆرسەتمىسىدۇر. ئۇنىڭ سالامەتلىك ئۈچۈن ناھايىتى پايدىلىق تەرەپلىرى باردۇر.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىگە تەۋسىيە قىلىپ: «ياتماقچى بولغاندا تاھارەت ئال، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوڭ تەرىپىڭنى بېسىپ يات ۋە: ئى اللھ مەن ئۆزەمنى ساڭا تاپشۇردۇم، يۈزۈمنى سەن تەرەپكە قىلدىم، ئەھۋالىمنى ساڭا تاپشۇردۇم، ئارقامنى ساڭا سىغىندۇردۇم، قورقۇش ۋە ساڭا قىزىقىش پەقەت سەن تەرەپتىندۇر، سەندىن باشقا سىغىندىغان زات ۋە سەندىن باشقا قورقىدىغان زات يوقتۇر، سەن نازىل قىلغان كىتابقا ئىمان ئېيتتىم، سەن ئەۋەتكەن پەيغەمبەرگە ئىشەندىم، دېگەن ۋە بۇ سۆزلەرنى شۇ كۈندىكى ئەڭ ئاخىرقى سۆزلىرىڭ قىلغىن!» دېگەنلىكى بايان قىلىنغان.

بالىنىڭ تەبىئىي ئۇسۇلىدا داۋالىنىشىغا ئەھمىيەت بېرىش

بەدەندىكى ئەزالارنى ئۆزلاش ۋە مۇجۇش ئىنسان ھاياتىنىڭ ھەممىسى موھتاج بولىدىغان بىر ئەھۋالدۇر. بالا ئاتا - ئانىسى ياكى تەربىيىلىگۈچىسىنىڭ يېتەكلىشى بىلەن بەدەنلىرىنى مۇجۇپ تۇتۇشنى مەشىق قىلىپ كۆندۈرۈش شۇنىڭ بىلەن كەلگۈسىدە ئەسقاتىدىغان بۇنداق بىر ياخشى ماھارەتنى بالىلىقتىن باشلاپلا يېتىلدۈرگەن بولىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىلارغا بۇنى ئۆگەتكەن ۋە ئۆزىنىڭ مۇبارەك بەدىنىنى مۇجۇتۇش ئارقىلىق بالىلارنى مەشىق قىلدۇرغان ئىدى. تۆۋەندە بۇ ھەقتىكى بايانىمىزنى

ھەممىمىز تەڭ ئاڭلايلى: تەبەرائىي، بەززار، ئىبنى سۇنىي، ئەبۇ نەئىم ۋە سەئىد ئىبنى مەنسۇر، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن:

مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدىم، ئۇنىڭ ھەبەشىستانلىق كىچىك بالا ئۇنىڭ دۈمبىسىنى تۇتۇۋاتقان ئىكەن، مەن: ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ساڭا بىرەر يېرىڭ ئاغرامدۇ؟ دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «تۈنۈگۈن مېنىڭ تۈگەم مېنى قىيناپ قويغان ئىدى» دېدى.

خۇپتەن نامىزىدىن كېيىنلا ئۇخلاپ، باھات نامىزىغا بالدۇر تۇرۇشقا ئادەتلەندۈرۈش

بالا بامدات نامىزىنى ۋاقتىدا ئادا قىلىشقا ئادەتلەنشى لازىم. بالدۇر ئوخلىغاندىلا بالا ئاندىن ئەتىسى سەھەردە بامدات نامىزىغا تۇرالايدۇ، ئۇنىڭ ئىككىنچى كۈنى سەھەردە روھلۇق، جانلىق تۇرۇشى ئۈچۈن قانغۇدەك ئوخلىغان بولۇشى كېرەك، قانغۇدەك ئوخلىشى ئۈچۈن بۇرۇن يېتىشى لازىم. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ بۇنىڭغا رىئايە قىلغانلىقى ئۈچۈن خۇپتەن نامىزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە ئوقۇشقا كېلىشتىن بۇرۇن بالىلىرىنى ئۇخلىتىپ قوياتتى.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە نەسەئى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خۇپتەن نامىزىنى ئوقۇشنى كېچىكتۈردى، شۇنىڭ بىلەن ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمۇ چىقىپ: ناماز ئوقۇيلىمۇ؟ ئىي اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئاياللار ۋە بالىلار ئۇخلاپ قالدى، دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چاچلىرىدىن سۇ تامچىغان ھالدا چىقىپ: «ئەگەر ئۆمىتىمگە مۇشەققەت سېلىپ قويۇشنى دېمىگەن بولسام ئۇلارنى خۇپتەننى مۇشۇ ۋاقىتتا ئوقۇشقا بۇيرىغان بولاتتىم» دېدى.

مۇسۇلمان بالىلىرى دىننىڭ پەرزلىرىنى ئادا قىلىشقا ئادەتلەنشى ئۆز نۆۋىتىدە ئۇلارنى بەدەننى قۇۋۋەتلەيدىغان ئوكسىگېن بىلەن تەمىنلىنىش پۇرسىتىگىمۇ ئىگە قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ روھى نامازدا، جىسمى پاك ۋە پايدىلىق ھاۋادا قۇۋۋەتلەندۈرۈلۈپ چۈنكى سەھەر ۋاقتىدا ئوكسىگېن تەركىۋىدىكى زەرەتلەر تارقىلىدىغان بولۇپ بۇنىڭغا پەقەت سەھەر تۇرغان ئادەملەرلا ئېرىشەلەيدۇ. تىببىي ئىلىملەر بۇ پايدىلىق گازنىڭ پەقەت ۋە پەقەت سەھەر ۋاقتىدىلا تارقىلىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ بەدەندىكى ھۈجەيرىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى جانلاندۇرىدىغانلىقىنى، شۇنداقلا كۆپلىگەن كېسەللىك ئۈچۈن شىپالىق رولى بارلىقىنى ئىسپاتلىماقتا. دېمەك بۇ پايدىلىق زەرەت گاز سەھەر تۇرغان ھەر بىر جانلىق ئۈچۈن پايدىلىق بولغىنىدەك، بالىلاردەك ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان ياش ئوتلار ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىلىق بولغان قۇۋۋەتلەندۈرگۈچى كۈچتۈر.

ھاكىمدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كېچە تىمتاسلىققا چۆمگەندە سۆھبەت قىلىشتىن ساقلىنىڭلار، شۇبھىسىزكى سىلەر اللە نىڭ مەخلۇقاتلىرىدىن نېمىلەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى بىلمەيسىلەر» دېگەن.

يۇقىرىقى ئىلمىي بىلىملەردىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدىكى ئىسلام دىنى بىلەن پەننىي ئىلىملەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا دىننى يامان كۆرگۈچىلەر ۋالاقلىغاندەك ھېچقانداق بىر زىتلىق يوقلىقىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ،

كىمكى بالىسىنى دىنىي شەرىئەتلەر كۆرسەتكەن يول بىلەن تەربىيەلەشكە تۇتۇش قىلىدىكەن، دۇنيادىكى ئىلىملەردىن ئۇنىڭ بىلىشى كېرەك بولغانلىرى مۇلازىمەت ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆزلىكىدىن كېلىدۇ.

ئەتىگەندە ئورنىدىن تۇرۇشنىڭ يەنە بىر پايدىسى بولسا رىزىقنىڭ زىيادە بولۇشىدۇر. بۇنىڭ دەلىلى ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنۇ سۆزىدۇر. ئۇ ئوخلاۋاتقان ئوغلىنى ئويغىتىپ: ئورنىڭدىن تۇرغىن! رىزىقلار تەقسىم قىلىنىدىغان ۋاقىتتا (يەنى سەھەردە) ئوخلامسەن؟ دېگەن.

بەيھەقنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ يېنىغا كىرىپ ئۇنىڭ ئوخلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ۋە ئۇنى ئويغىتىپ: «قويقىن پەرۋەردىگارىڭنىڭ رىزىق بەرگەنلىكىگە شاھىد بولغىن» دېگەن.

يۇقۇملۇق كېسىل بار بالىلاردىن يىراق تۇتۇشقا نىقەت قىلىش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پۈتكۈل ئۈممەتنىڭ چوڭ - كىچىك، ئەر - ئايال ھەممىسىگە شۇنداق بىر قائىدىنى ئوتتۇرغا قويغان ئىدىكى ئۇ بولسىمۇ يۇقۇملۇق كېسەلگە گېرىپتار بولغان كىشىلەرنىڭ ئىنسانلار توپلىنىدىغان يەرلەرگە كەلمەسلىكى ۋە ئۇلارنى ھېچبىر كىشىنىڭ زىيارەت قىلماسلىقىدىن ئىبارەت قائىدىدۇر.

بالىلار كىچىك ۋاقىتتا ئۇلارغا بەزىدە يۇقۇملۇق كېسەل يۇقۇپ قالىدۇ، شۇنداق بولۇپ قالغان ئەھۋالدا ئاتا - ئانىلار ياكى بالىنىڭ كېسىلىنى باققۇچىلار بالىلارنى قوشنىلار ۋە خىش - ئەقىرباللىرىنىڭ، تونۇشلىرىنىڭ يېنىغا زىيارەت ئۈچۈن بارغاندا ئېلىپ بارماسلىقى لازىم. شۇنداقلا ئۇلارنىڭمۇ بالىنىڭ بۇ كېسىلىنى يوقلاپ كەلمەسلىكى لازىم. بۇنداق قىلىش چەكلىنىدۇ. بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېكىتكەن ئەڭ گۈزەل قائىدىلەر تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەتتۇر.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «يۇقۇملۇق كېسەل ساق ئادەمنىڭ قېشىغا كەلتۈرۈلمسۇن!» دېگەن ھەدىسىدۇر.

شۇنىڭدەك يەنە ئاتا - ئانا بولغۇچىلار يۇقۇملۇق كېسەل بولۇپ قالغان بالىسىنى باشقا بالىلىرىدىنمۇ ئايرىشى كېرەك. بۇنداق قىلغاندا بالىغا روھىي جەھەتتىن ئازاب بولماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇنداق قىلىشقا بۇيرىغانلىقى مۇسۇلمانلارنىڭ بالىلىرىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۆيىدىغانلىقى، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىدىغانلىقى توغرىسىدا نەسپەت قىلىشى كېرەك. بۇنداق قىلىش بالىنىڭ بۇنى قوبۇل قىلىشى ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىلىقتۇر.

بالىلارغا پەسەتخورنىڭ كۆزى ۋە بىنىنىڭ زىيان كەشلىكىدىن ساقلىنىدىغان نۇتالارنى ئوقۇش

بۇنداق دەمدە بىلەن داۋالاش ئۇسۇلىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەقەت بالىلار ئۈچۈن قوللانغان بولۇپ بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار سالامەتلىكى ۋە ساغلىقىنى ئاسراشتىكى ئاساسلارنىڭ

بىرىدۇر. ئۇسۇلنى قوللىنىپلا قالماي يەنە ئاتا - ئانىلارنىمۇ شۇنداق قىلىشقا بۇيرىغان. ئىمام نەۋەۋىي (ئالەم ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) ئۆزىنىڭ «ئەزكار» دېگەن كىتابىنىڭ «بالىلار ۋە باشقىلارنى مۇھافىزەت قىلىدىغان نەرسىلەر» دېگەن بابىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قىلىنغان تۆۋەندىكى رىۋايەتنى مۇنداق بايان قىلدۇ:

سەھىۋۇل بۇخارىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇننىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىنغان: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن ۋە ھۇسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالار ئۈچۈن ھۇرۇپ كۆز تېگىشتىن ۋە باشقا بىرەر زىيان كېلىشتىن پاناھ تىلەيتتى ۋە مۇنداق دەيتتى: «اللە نىڭ بارلىق سۆزلىرى بىلەن ئۇلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ شەرىدىن، كىشىلەرنىڭ كۆزلىرىدىن پاناھلىق تىلەيمەن» (ئوقۇلۇشى ئۇنىزىكۇما بىكەلماتىلاھت تاممەھ، مىنكۇللى شەيتاننى ۋە ھاممەھ ۋە مىنكۇللى ئەينىن لاممەھ) ۋە يەنە مۇنداق دەيتتى: «شۇبھىسىزكى ئاتىلىرىڭلار ئوغۇللىرى ئىسمائىل ۋە ئىسھاق ئۈچۈن شۇنداق پاناھلىق تىلىگەن (ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە اللە نىڭ سالاملىرى بولسۇن!)».

ئىمام نەۋەۋىي مۇنداق دەيدۇ: بۇ يەردە پاناھ تىلىگەن نەرسىلەردىن «ھاممە» دېگەنلىك، يېلان ۋە ئۇنىڭغا ئوخشىغان زەھەرلىك نەرسىلەردىن پاناھ تىلەش. «لاممە» دېگەن كىشىلەرنىڭ يامان كۆزلىرىدىن ساقلىنىش دېگەنلىكتۇر.

ئىمام تىرمىزى ئۆبەيد ئىبنى رەفائە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن ئەسما بىنتى ئۇمەيسىنىڭ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! جەئەرنىڭ بالىلىرى بەكلا كۆزلەرگە يېقىن (يەنى كىشىلەر ئۇلارغا بەك قارايدۇ) مەن ئۇلارغا دەمدە قىلىپ ھۇرۇپ قويسام بولامدۇ، دېگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، بىر نەرسە تەقدىر قىلىنغان ئىشتىن بۇرۇن يۈز بېرىدىغان ئىش بولسا كۆز تېگىش بولىدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

مىلىك مۇۋەتتادا ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە مۇنداق دېيىلگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇ سەلەمەنىڭ ئۆيىگە كىرگەندە بىر بالا يىغلاۋاتقان ئىكەن، ئۇلار بۇ بالغا كۆز تەگدى، دېيىشتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا كۆز تەگمەسلىكى ئۈچۈن رۇقىيە (دەمدە) قىلماسىلەر؟!» دېدى.

ئىمام ئەھمەد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن ئۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىردى، ئۇ بالىنىڭ يىغلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ: «بۇ بالا نېمە ئۈچۈن يىغلايدۇ؟ ئۇنىڭغا نېمە بولدى؟ ئۇنى كۆز تېگىشتىن يىراق قىلىش ئۈچۈن رۇقىيە (دەمدە) قىلماسىلەر؟!» دېدى.

ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇئەۋۋىزات («فەلەق» سۈرىسى بىلەن «ئاس» سۈرىسىنى يېزىپ كىچىكنىڭ ياستۇقىنىڭ ئاستىغا قويۇپ قوياتتى.

يۇقىرىقىلار كېسەللەردىن ساقلىنىشنىڭ بىر خىل ئۇسۇلىدۇركى ئۇنىڭغا ھەقىقىي ۋە راست مۇمىن بولغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تەلىم ئالغان مۇمىنلەردىن باشقىسى پايدىلىنىلمايدۇ.

ئىككىنچى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ داۋالاش يوللىرى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغرىپ قالغان بالىلارنى داۋالاشتىكى ئەڭ ئاساسلىق داۋالاش ئۇسۇللىرى قايسىلار؟ بۇ يەردە بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ داۋالاشقا ئائىت كۆرسەتمىلىرىدىن تۆۋەندىكىلەرنى بايان قىلىمىز.

1 - كېسەل بالىنى تېزدىن داۋالاش

بالا كېسەل بولغاندا ئۇنى تېزدىن دوختۇرغا كۆرسىتىش كېسەلنىڭ ئاغرىقىنى يەڭگىلىتىش ۋە ئېغىرلاپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا مۇھىم رول ئوينايدۇ، ھەتتا بۇ ئەڭ ھالقىلىق بىر باسقۇچ ھېسابلىنىدۇ. كۆپلىگەن كېسەللەرنىڭ ئېغىرلاپ كېتىشى ياكى يامان ئاقىۋەتكە يۈزلىنىشى كېسەل بالىنى دوختۇرغا ئېلىپ بېرىشتا كېچىككەنلىكتىن كېلىپ چىقىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە بالىنى داۋالاشقا ئالدىراشقا بۇيرۇيدۇ.

ئىبنى سەئىد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۇسامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كىچىك ۋاقتى ئىدى، ئۇ ئىشكىنىڭ بۇسۇغىسىنىڭ يېنىدا يېقىلىپ چۈشۈپ پىشانىسى يېرىلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئائىشە ئۇنىڭ قېنىنى ئېرتىڭ» دېدى. مېنىڭ ئۇنداق قىلىشقا رايىم بارمىغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېرىپ ئۇنىڭ قېنىنى سۈرتۈۋەتكەندىن كېيىن: «ئەگەر ئۇسامە قىز بولغان بولسا مەن ئۇنىڭغا كىيىم بەرگەن ۋە ئۇنى زىننەتلىگەن بولاتتىم» دېدى.

ۋاقتى ۋە ئىبنى ئەسكەرنىڭ ئەتا ئىبنى يەسار رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۇسامە ئىبنى زەيد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مەدىنىگە ئېلىپ كېلىشكەلا ئۇنىڭغا چېچەك چىققان ئىدى، ئۇ چاغدا ئۇ تېخى كېچىك بالا بولۇپ ئۇنىڭ ئاغزىدىن شالۋاق ئېقىپ تۇراتتى، شۇڭا ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئۇنى مەينەت كۆرۈپ ئۇنىڭ قېنىنى سۈرتۈشكە رايى بارمىدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ تېزدىن ئۇنىڭ قېنىنى يۇيۇۋەتكەندىن كېيىن ئۇنى سۆيىدى. شۇنىڭ بىلەن ئائىشە: اللە بىلەن قەسەمكى، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ يېراقلاشمايمەن، دېدى. قارىمامسىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىكى گۈزەل ئەخلاققا، ئۇ بالىنىڭ قېشىغا تېزدىن كېلىپ ئۇنىڭ قېنىنى يۇيۇپ ئۇنى سۆيۈپ مۇبارەك قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ داۋاسىنى قىلغىنىنى؟! ئۇنىڭدىن قاچماي باغرىغا باسقىنىنى!؟

2 - كېسەل بالىنى يوقلاش

كېسەل بولۇپ قالغان بالىنى يوقلاش بولسا بالا ئۈچۈن روھى جەھەتتىن داۋالاش رولىغا ئىگىدۇر. بالىنىڭ روھى كۆتۈرىلىدىغان بولغاچقا بۇنىڭ بىلەن بالىنىڭ كېسەلگە قارشى كۈچى ئاشىدۇ. بالا ئۆزىنى يوقلاپ كەلگۈچىلەر بىلەن سۆزلىشىشكە باشلايدۇ، ئەگەر بۇ يوقلاش بالغا دۇئا قىلىش بىلەن ھەمراھ بولىدىغان ئىش بولسا ياخشىلىق ئۈستىگە ياخشىلىق بولغان بولىدۇ. بىز ئالدىنقى بىر بۆلۈمدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاغرىپ قالغان بىر يەھۇدىي بالىنى يوقلاپ بېرىپ ئۇنى ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلغانلىقىنى شۇنىڭ بىلەن بالىنىڭ ئىمان ئېيتقانلىقىنى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئۇنى دوزاختىن قۇتۇلدۇرغان اللە غا شۈكۈرلەر بولسۇن!» دېگەنلىكىنى بايان قىلىپ ئۆتكەن ئىدۇق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا كېسەل بولغان بالا مەيلى مۇسۇلماننىڭ ياكى كافىرنىڭ بالىسى بولسۇن ھەممىسىنى يوقلايتتى. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلارنىڭ مەنۇئىيىتىنىڭ قۇۋۋەتلىنىشىگە قانچىلىك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىنىڭ دەلىلىدۇر.

3 - ئۇد ھېندى بىلەن داۋالاش

ئىمام ئەھمەد، بۇخارى، مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلار ئۇكاشەنىڭ ھەمىشە ئۆمۈم قەيس ئىبنى مۇھسىن رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تاماق يېمىگەن (سۈت ئېمىۋاتقان) بىر ئوغلۇمنى ئېلىپ كىردىم. شۇنىڭ بىلەن ئوغلۇم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قۇچىقىغا سىيىپ قويدى. ئاندىن ئۇ سۇ ئەلەلدۈرۈپ ئۇنىڭ ئۈستىگە سەپتى. مەن بالانىڭ بوغۇزىنىڭ ئېتىلىپ قالغانلىقىدىن شىكايەت قىلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر نېمىشقا بالىلارنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ بوغۇزغا قولۇڭلارنى تىقىپ داۋالاش ئۇسۇلىدا داۋالاشلار؟ (يەنى بۇنداق ئۇسۇلدا داۋالاشنى قىلماڭلار!) سەلەر ئۇد ھېندىنى ئىشلىتىڭلار، ئۇنىڭدا يەتتە خىل كېسەلگە شىپا باردۇر. ئۇلاردىن بىرى سىل كېسىلىدۇر، ئۇد ھېندى بوغاز ئىششىقىنى پەسەيتىدۇ، ئۇ ئېغزىنىڭ بىر تەرىپىدىن ئاستا - ئاستا تۆكلىدۇ» دېدى.

جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېگەن: بىر ئايال بالىسىنى ئېلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: ئۇنىڭ كانىيىغا چىققان چىقتى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر بۇنداق كېسەل بولۇپ قالغان بالىلارنىڭ كانىيىنى كۆيدۈرمەڭلار، سەن ئۇد ھېندى قورسقى ۋە ۋەرەسنى (ھېندىستاندا ئۆسدىغان ئىككى خىل گىياھ) سىقىپ ئىچىرۈڭىن» دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: مۇئىنلەرنىڭ ئانىسى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىدا بىر بالا بولۇپ ئۇنىڭ بۇرنى قاناۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېرىپ: «ئۇ بالغا نېمە بولدى؟» دېدى. ئائىشە: ئۇنىڭ يارىسى بار ئىكەن، دېۋىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەلەر ئاياللار جامائىتىنىڭ ھالىغا ۋاي! سەلەر پەرزەنتلارنى ئۆلتۈرمەڭلار، قايسى بىر ئايالغا كېسەللىك يۈزلەنسە ئۇ ھېندىستان قۇستىنى ئىشلەتسۇن!» دېدى. جابر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشەنى بۇيرىدى، ئائىشە شۇنداق قىلىۋېدى بالا ساقايدى، دېدى.

ئىمام ئەھمەدنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھېندى قوستىنى سۇدا ئېرىتىپ ئىچۈرسۇن!» دېگەن.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ گىياھ سىقىپ داۋالغانلىقى بايان قىلغان.

4 - قان ئېلىش ۋە سۈرگە ئىچۈرۈش ئارقىلىق داۋالاش

ئىمام تىرمىزىدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئىكرىمە مۇنداق دەيدۇ: ئىبنى ئابباسنىڭ قان ئېلىش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئۈچ ئوغلى بولۇپ ئۇنىڭ ئىككىسى بۇكەسىسى بىلەن ئائىلىسىگە كىرىم قىلاتتى، بىرى بولسا ئۇنىڭدىن ۋە ئائىلىسىدىكىلەردىن قان ئالاتتى، ئىبنى ئابباسنىڭ دېيىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قان ئالغۇچى

بەندە نېمىدېگەن ياخشى بەندە، ئۇ قاننى كەتكۈزىدۇ، قاتتىقلىقنى يەڭگىلىتىدۇ ۋە كۆزنى روشەن قىلىدۇ... قان ئېلىشنىڭ ئەڭ ياخشى كۈنلىرى (ئاينىڭ) ئون يەتتىنچى، ئون توققۇزىنچى ۋە يىگىرمە بىرىنچى كۈنلىرىدۇر. داۋالاشتىكى ئەڭ ياخشى داۋا بۇرۇن قىلىنغان داۋا، داۋانى ئېغىزنىڭ بىر تەرىپىدىن سىقىش، قان ئېلىش ۋە ئىچ سۈرگۈ دارىسى» دېگەن. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۆزىدىن قان ئالدۇرۇشقا ئىزنى سورىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبا تىبەنى ئۇنىڭدىن قان ئېلىشقا بۇيرىغان. رىۋايەت قىلغۇچى ئۇنىڭ ئائىشەنىڭ ئېمىلداش تۇغقىنى ياكى بالاغەتكە يەتمىگەن بولمىدى دەپ گۇمان قىلدىم، دېدى. [ھاكىم رىۋايىتى]

5 - دۇئا ۋە دەم سېلىش بىلەن داۋالاش

ئىمام مالىك مۇۋەتتادا ھەمد ئىبنى قەيس ئەلمەككى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا جەننەت ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ئىككى ئوغلى كىرگۈزۈلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى باقىدىغان ئانىغا قاراپ: «ئۇلار نېمە ئۈچۈن يىغلايدۇ؟» دېدى. باققۇچى ئانا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇلارغا بەكلا ئاسان كۆز تېگىدۇ، بىز ئۇلارغا دەمدە قىلساق بولىدىغان ياكى بولمايدىغانلىقىغا سەندىن سورىمىغىچە ئۇلارغا دەمدە قىلىشنى توغرا تاپمىدۇق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇلارغا دەمدە قىلىڭلار، ئەگەر تەقدىردىن ئىلگىرى بىرنەرسە يېتىدىغان بولسا كۆز تېگىش يېتىدۇ» دېدى.

ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرانى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن قىلغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دەيدۇ: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بىر بالىسىنى ئېلىپ كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ئۇنىڭ تۇتقاقلق كېسىلى بار، ئۇنىڭ كېسىلى ھەر تاماق ۋاقتىدا تۇتۇپ بىزنىڭ تاماقلرىمىزنى بۇزىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بالىنىڭ مەيدىسىنى سېلىدى ۋە دۇئا قىلدى، شۇنىڭ بىلەن بالا قۇستى، ئاغزىدىن قارا تاشقا ئوخشايدىغان نەرسە چىقتى، شۇنىڭ بىلەن بۇ بالا ساقايدى.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە تىرمىزى سائىب ئىبنى يەزىد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مېنى ئانامنىڭ ھەمشىرىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! ھەمشىرىمنىڭ ئوغلى ئاغرىپ قالدى، دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بېشىمنى سىلاپ ماڭا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلدى.

جەننەت مۇنداق دەيدۇ، مەن سائىب ئىبنى يەزىدنى 94 يېشىدا كۆرگەن ئىدىم، ئۇنىڭ تىرىسى سىلىق ۋە قورۇقسىز ئىدى، ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى بىلەن كۆزۈم، قۇلۇقىم ھازىرغىچە سالامەت تۇرۇۋاتىدۇ، دېدى.

تەبەرانى ئۇمۇ ئاببان بىننى ۋازىئىدىن، ئۇ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىشىچە ئۇنىڭ بوۋىسى ۋازىئە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ھەمشىرىسىنىڭ ئەقلىدىن ئېزىپ قالغان بىر بالىسىنى ئېلىپ باردى، بوۋام دەيدۇكى: بىز مەدىنىگە كېلىپ، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندىن كېيىن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ بۇ ئوغلىم (ياكى ھەمشىرىمنىڭ ئوغلى) ساراڭلىق كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالدى، شۇ سەۋەبتىن ئۇنى سېنىڭ قېشىڭغا ئېلىپ كەلدىم، ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە غا دۇئا قىلغان بولساڭ!

دېدىم. ئۇ: «ئۇ بالىنى ئېلىپ كەلگىن!» دېدى. ئۇ كارۋانلار بىلەن قالغان ئىدى، مەن ئۇنىڭ ئۈستىدىكى سەپەر كىيىمىنى سالدۇرۇپتىن چىرايلىق كېيىم كەيگۈزدۈم، ئاندىن ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىنى ماڭا يېقىن ئېلىپ كېلىپ دۈمبىسىنى مەن تەرەپكە قىلغىن» دېدى. مەن شۇنداق قىلغاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ كىيىمىنىڭ ئۈستى ۋە ئاستى تەرىپىدىن تۇتۇپ: «چىق! ئىيى اللە نىڭ دۈشمىنى، چىق ئىيى اللە نىڭ دۈشمىنى!» دەپ ئۇنىڭ دۈمبىسىگە ئۇرغىلى باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دۈمبىسىگە ئۇرۇتقاندا قولىنىڭ كۆتۈرۈلگەنلىكتىن مەن ئۇنىڭ قولىنىڭ ئېقىنىمۇ كۆردۈم. بىر ئازدىن كېيىنلا ئۇ بالىدىكى غەلتە قاراشتەك ئادىتىمۇ يۆتكىلىپ دۇرۇس بىر شەكىلدە قاراشقا باشلىدى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئالدىغا ئولتۇرغۇزۇپ ئۇنىڭ ئۈچۈن اللە غا دۇئا قىلدى، كېيىن ئۇ ئەلچى گۇرۇھلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ ئېسىل ئادەم بولۇپ قالدى.

بىز بۇ تېمىمىزنىڭ ئاخىرىدا تۇرمۇشتا تەتبىقلاشقا بولىدىغان بەزى رۇقىيە (دەم سېلىش) لارنى تەقدىم قىلىمىز ۋە كىشىلەرنىڭ ئۆز مۇسەبەتلىرىدە ئۇنى ئۆز لايىقىدە تەتبىقلىشىنى ئۈمۈد قىلىمىز.

تىرمىزى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارغا قىزىتما ۋە باشقا ھەرقانداق كېسەل ئۈچۈن: «بۈيۈك اللە نىڭ ئىسمى بىلەن ۋە كاتتا اللە بىلەن قىزىتمىسى ئۆرلەپ كەتكەن ھەر تومۇردىن ۋە دوزاخنىڭ قىزىقلىدىن، يامانلىقىدىن پاناھ تىلەيمەن» (ئوقۇلۇشى: بىسىمىللاھىل كەبىر، ئەنئەنىۋىيەللاھىل ئەزىم، مىنكۈللى ئىرقىن نەئىار، ۋەمىن شەرىرى ھەرىرىن نار) دېگەن دۇئالار بىلەن رۇقىيە (دەمدە) قىلىشنى ئۈگەتتى.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: بىرەر كىشى بىرەر نەرسىدىن يەنى يارا، جاراھەت قاتارلىق كېسەللىكلەردىن شىكايەت قىلسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: كۆرسەتكۈچ بارمىقىنى يەرگە شۇنداق قويۇپ ئاندىن ئۇنى كۆتۈرۈپ: «اللە نىڭ ئىسمى بىلەن بىزنىڭ زېمىنىمىزنىڭ توپىسى، بىزنىڭ تەرىمىزنىڭ بىر پارچىسى، ئۇنىڭ بىلەن كېسەللىرىمىزگە رەببىمىزنىڭ ئىزنى بىلەن شىپا بېرىدۇ» (ئوقۇلۇشى: بىسىمىللاھى تۇرىبەتۇ ئەرزىنا، بىرىقەتتى بەئزىنا، يەشقىيى بېھى سەقىمۇنا، بىئىزنى رەببىنا) دەيتتى.

تىرمىزى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدىكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنگەن كېسەل كىشىگە: «ئى ئىنسانلارنىڭ پەرۋەردىگارى! مۇسەبىتىمىزنى كەتكۈز، سەن شىپا بەرگۈچىدۇرسەن، سېنىڭ بەرگەن شىپالىقىڭدىن باشقا شىپالىق يوق، بىزگە شۇنداق بىر شىپالىق بەرگىنىكى پۈتۈن كېسەللىرىمىزنى چىقىرىۋەتسۇن!» (ئوقۇلۇشى: ئەزھەبەلبەئىس، رەببەنناس، ئىشقى ئەنتەششاقىي، لاشىفائە ئىللا شىفائۇك، شىفائەن لايۇغادىرۇ سەقەمەن) دەيتتى.

ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، مالىك، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بىرەر كېسەللىك يەتسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇئەۋۋەزەتەين (سۈرە فەلق بىلەن سۈرە ناس) نى ئوقۇپ ئۆزىگە ھۈرەتتى، كېسەللىك ئېغىرلاشقاندا مەن ئۇنىڭغا ئوقۇپ بەرىكىتىنى ئۈمىد قىلىپ ئۇنىڭ ئوڭ قولىغا ھۈرۈپ ئۆزىگە سۈرەتەتتىم.

بىز دەم سېلىش توغرىسىدىكى ھەدىسلىرىمىزنى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەمدە قىلغانلىقىنى بايان قىلىش بىلەن تاماملايمىز. ئىمام مۇسلىم ۋە تىرمىزى ئەبى سەئىد خۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئى مۇھەممەد! ئاغرىپ قالدۇڭمۇ؟ دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە! ئاغرىپ قالدۇم» دېدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام: «اللە نىڭ ئىسمى بىلەن ساڭا ئەزىيەت بەرگەن ھەرقانداق دەرتتىن، ھەرقانداق كىشى ۋە كۆزنىڭ شەرىدىن، (قۇتۇلۇشۇڭ ئۈچۈن) دەمدە قىلمەن، اللە شىپا بەرگۈچىدۇر. (ئوقۇلۇشى: بىسىمىلاھى، ئۇرۇقىيە مەن كۈللى دائىن، يۇئىرىيە ۋە مىنشەرى كۈللى نەفسىن ۋە ئەينىن بىسىمىلاھى ئۇرۇقىيە ئاللاھۇ يەشىقىيە) دېدى.

شۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۈرە فەلەق ۋە سۈرە ناسنى ئوقۇشنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېگەن: تۇغۇلغان ھەرقانداق ئادەم بالىسىنىڭ قەلبىدە ۋەسۋەسە بولىدۇ، اللە نى زىكىر قىلىش بۇ ۋەسۋەسەنى يوقىتىدۇ، ئىنسان غاپىل بولسا ۋەسۋەسە قىلىنىدۇ، ئۇ بولسىمۇ اللە تائالانىڭ: ﴿تۈگۈنلەرگە دەم سالغۇچى سېپەرگەرلەرنىڭ شەرىدىن (اللە غا سىغىنمەن)﴾ دېگەن ئايەتتىكى ۋەسۋەسىدىن ئىبارەتتۇر. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

6 - كۆز تەككەنلىكى داۋالاش:

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: كۆز تەككۈزگەن ئادەم تاھارەت ئېلىشقا بۇيرۇلاتتى، ئاندىن كۆز تېگىلگەن ئادەم شۇ سۇ بىلەن يۇيىلاتتى. [ئەبۇ داۋۇد رىۋايەت قىلغان]

ئىمام مالىك مۇۋەتتادا ئەبى ئۇسامە ئىبنى سەھلى ئىبنى ھۇنەيفەدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئامىر ئىبنى رەبىئە سەھلى ئىبنى ھۇنەي يۇيىنىۋاتقاندا ئۇنى كۆرۈپ قېلىپ: بۈگۈنگە ئوخشىغان كۈندە يوشۇرۇنغان بۇنداق چىرايلىق تېرىنى كۆرۈپ باقمىغان ئىدىم، دېدى. شۇنىڭ بىلەن سەھلى شۇ يەردىلا يىقىلدى، ئاندىن ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كەلتۈرۈلدى ۋە: ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى! سەھلىگە بىر ئامال قىلاملا، ئۇ بېشىنى ھېچ كۆتەرمەيۋاتىدۇ، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇ ئىشنى بىرەر ئادەمنىڭ سەۋەبى بىلەن بولدى، دەپ قارامسىلەر؟» دېدى. ئۇلار: بىز ئامىر ئىبنى رەبىئەنىڭ سەۋەبىدىن بولدى، دەپ قارايمىز، چۈنكى ئۇنىڭ سەھلىنىڭ تېرىسىگە كۆزى چۈشكەن ئىدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار نېمە ئۈچۈن قېرىندىشىنى ئۆلتۈرىدۇ، ئەكسىچە ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلىمەمسەن؟ سەن قېرىندىشىڭ ئۈچۈن يۇيۇن!» دېدى. ئاندىن ئامىر ئىبنى رەبىئە يۈزىنى، قوللىرىنى، ئوشۇقىدىن تارتىپ پۇتلىرىنىڭ ئەتراپلىرىنى ۋە ئىشتىنىنىڭ ئىچىنى بىر قانچىغا يۇدى، كېيىن ئۇنىڭغا (يەنى سەھلىگە) تۆكۈلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ خۇددى ھېچ بىر ئىش بولمىغاندەك ئوڭشىلىپ كىشىلەر بىلەن بىرگە يۈرۈپ كەتتى.

ئىمام مالىكنىڭ باشقا بىر رىۋايىتىدە: «سىلەرنىڭ بىرىڭلار نېمە دەپ قېرىندىشىنى ئۆلتۈرىدۇ؟ بەرىكەت تىلىسەڭ بولماسمىدى؟ كۆز تېگىش شۇبھىسىز ھەقتۇر، ئۇنىڭ ئۈچۈن تاھارەت ئال!» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئامىر ئۇنىڭ ئۈچۈن تاھارەت ئالدى، تاھارەت سۈيى سەھلىگە تۆكۈلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئوڭشىلىپ ھېچ بىر ئىش بولمىغاندەك يۈرۈپ كەتتى.

7- بالىنىڭ ئۈستىگە قۇرئان ياكى ھەدىستىن بولمىغان ھەرقانداق بىر نەرسىنى ئېسىشنىڭ ھاراملىقى:

بۇ بۆلۈمنىڭ ئاخىرىدا كۆز تېگىشتىن ساقلايدۇ، دەپ قاراپ كۆز مۇنچاق قاتارلىق ھەرقانداق نەرسىلەرنى ئاسقان كىشىلەرنى، ئۇ كىشىلەر ناۋادا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چەكلىگەنلىكىنى بىلىپ ئاسقان بولسا ئۇلارنىڭ بۇ ئەمەلنىڭ شېرىك ئەمەلگە كىرىدىغانلىقىنى ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ.

ئەمىر ئىبنى ھارىس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى بەكرىنىڭ ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىشىچە ئۇنىڭ ئانىسى بەكرىنىڭ قېرىندىشى يۈزى يېرىلىپ كەتكەندە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىدا بولغانلىقى، ئائىشەنىڭ بالىلارغا چىققان جاراھەتكە ئوخشاش كېسەللەرگە داۋا قىلىدىغانلىقىنى، بەكرىنىڭ ئىنىسىمۇ داۋالاپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ پۇتىغا ئېسىپ ”قويغان كۆز تېگىشتىن ساقلايدۇ“ دەپ قارالغان ئىككى تال خالخالنى كۆرگەندىن كېيىن: سىلەر اللە ئۇنىڭ تەقدىرىگە يازغان نەرسىنى بۇ ئىككى خالخال ساقلاپ قالدۇ، دەپ ئويلايمسىلەر؟ ئەگەر بۇنى بۇرۇنراق كۆرگىنىمدە ئۇنى قېشىمدا داۋالاشقا يول قويىمىغان بولاتتىم، ھاياتىم شاھىدىكى، كۈمۈشتىن بولغان خالخال بۇنىڭدىن ياخشىدۇر، دېدى. [ھاكىم رىۋايەت قىلغان]

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھايات ۋاقتىدا بالىلارغا بىرەر مۇسەبەتنىڭ يېتىشىدىن قورقۇپ ئۇنىڭغا بىرەر نەرسىنى ئېسىپ: بۇ ئۇنى ساقلايدۇ، دەپ قارايدىغان، بالىلارنىڭ يۈرىكىدە ئەنسىزلىك پەيدا قىلىدىغان بۇنداق ئىشنى قىلىشتىن چەكلىگەن.

ئابدۇررازاك مۇسەننىپىدە ئەبى قىلابەنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر بالىنىڭ (يەنى فەزىل ئىبنى ئابباس) نىڭ بوينىدىكى كۆز تېگىشتىن ساقلايدۇ، دەپ ئېسىپ قويغان نەرسىنى ئۇزۇن تەكەن.

توققۇزىنچى بۆلۈم

بالىنىڭ جىنسىي كۆزقارىشىنى توغرىلاش

مۇقەددىمە

بالىنىڭ جىنسىي كۆزقارىشىنى توغرىلاشنىڭ ئاساسلىرى

بالىنىڭ كىرىش ئۈچۈن ئىجازەت سورىشى

نامەھرەمگە قارىماسلىققا ۋە ئەۋرىتىنى ساقلاشقا تەربىيە قىلىش

بالىلارنىڭ ياتاقلىرىنى ئايرىش

ئوڭ يېنىنى بېسىپ يېتىشقا ئادەتلەندۈرۈش

باشقا جىنسىلقلار بىلەن ئارىلىشىش ۋە شەھۋىتىنى قوزغايدىغان ئىشلاردىن يىراق قىلىش

ئەقىلغا يەتكەن بالغا غۇسلىنىڭ پەرز ۋە سۈننەتلىرىنى ئۆگىتىش

ئەقىلغا يەتكەن بالغا نۇر سۈرىسىنىڭ باش تەرىپىنى يادلاتقۇزۇش ۋە ئۇنىڭ مەنىسىنى

چۈشەندۈرۈش

ئەقىلغا يەتكەن بالغا جىنسىي مەسىلىلەرنى بىلدۈرۈش ۋە ئۇلارنى پاهىشە قىلىش يولىغا

كىرىپ قىلىشتىن چەكلەش

بالدۇر ئۆيلەپ قويۇش

خاتىمە: بالاغەتكە يېتىشنىڭ ئالامەتلىرى

مۇقەددىمە

ئىسلام دىنى ئىنساننىڭ ئاللاھ ياراتقان تەبىئىيىتىگە ۋە خاراكتېر خۇسۇسىيەتلىرىگە ئۇيغۇندۇر. ئۇ ئىنسان بالىلىرىنىڭ ھەرقايسى جەھەتتە تەڭ ۋە ئەتراپلىق يېتىلىشىگە، ھەرقانداق ئىشتا ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتمەي نورمال بولۇشقا، ئۇيغۇن بولغىنىدىن تۆۋەن بولۇپ قالماسلىققا ئېتىبار بېرىدىغان دىندۇر.

ئاللاھ تائالا مەخلۇقاتلارنىڭ نەسىلىنىپ داۋام قىلىشى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تەبىئىيىتىدە جىنسىي ئىستەك تۇيغۇسىنى ياراتقاندا. ئاللاھ ئۇنىڭ ئىنسان بەدىنىدە يېتىلىشى، بالا تۇرۇلۇشقا سەۋەبچى بولۇشى ئۈچۈن ئىنساننىڭ جىنسىي شەھۋىتىنىڭ يېتىلىشىنى مەلۇم بىر مەزگىلگە ئايرىدى. بۈيۈك ئىسلام دىنى بۇ مەزگىل ئۈچۈن مەخسۇس بىر نىزام بېكىتتى، ئىنسان ئاشۇ بەلگىلىمە بويىچە ھېساب بېرىدىغان يېشىغا يەتكەندە بۇ ھەقتىكى ئەمەللىرىدىن ھېساب بېرىدىغان مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالىدۇ.

ئىسلام دىنى بالىنىڭ ئىنسان تەبىئىيىتىدىكى بۇ تەبىئىي فىترەتكە توغرا مۇئامىلە قىلالايدىغان، ئۇنىڭ بەلگىلەنگەن چەك - چېگرالىرىدىن ئۆتۈپ كەتمەيدىغان، ئۇنى ئاللاھنىڭ بۇيرىغىغا لايىق ياخشى ھەل قىلالايدىغان بولۇشى ئۈچۈن ناھايىتى گۈزەل ۋە كىشىنىڭ تەبىئىيىتىگە ماس قانداق - قانۇنلارنى ئوتتۇرىغا قويدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ بۇيرۇقلىرى ۋە تەۋسىيەلىرىدە بۇ نوقتىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ بالىلارنىڭ بۇ ھەقتە ساغلام ئاڭ ۋە توغرا بىر تەرەپ قىلالايدىغان ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈشكە كۆرسەتمىلەرنى بەرگەن. بىز بۇلارنى تۆۋەندە بايان قىلىمىز.

بەرقانداق يەرگە كىرىش ئۈچۈن ئىجازەت سوراش

بالا كۆپلىگەن ۋاقتىنى ئۆيدە ئۆتكۈزىدۇ، ئۇ ھوجرىدىن بۇ ھوجرىغا چېپىپ يۈرۈپتۇ، شۇڭا ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر ھوجرىغا كىرىشكە ئىجازەت سوراش ئېغىر كېلىدىغان ئىشتۇر. شۇڭا بىز قۇرئان كەرىمنى ئالغان ھوجرىغا كىرىشتە ئىزنى سوراشنى باسقۇچلارغا بۆلۈپ تەلىم بېرىش ئۈچۈن كىچىك ياشتىكى بالىلارغا ئالدى بىلەن بامدات نامىزىدىن بۇرۇن، چۈشلۈك ئۇيقۇ ۋاقتى ۋە خۇفتەن نامىزىنىڭ ۋاقتىدىن كېيىن ئىزنى سوراپ كىرىشكە بۇيرىغان.

مۇلاھىزە يۈرگۈزگىنىمىزدە دەل بۇ ۋاقتلارنىڭ ئاتا - ئانىلارنىڭ ئۆز ھوجرىغا كېرىپ يېتىپ ئارام ئېلىۋاتقان ۋاقتلىرى ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. ھەتتا بالا بالاغەت يېشىغا يېقىنلاشقاندا ئۇلارنىڭ ئاتا - ئانىلىرىنىڭ ھوجرىلىرىنىڭ ئىشىكلىرى يېپىقلىق بولغان ھەرقانداق ئەھۋالدا ئىزىنىسىز كىرمەسلىكىگە بۇيرۇيدۇ. ئاللاھ قۇرئان كەرىمدە: ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەرنىڭ قۇللىرىڭلار، چۆرىلىرىڭلار ۋە ئىچكىڭلاردىكى بالاغەتكە يەتمىگەن بالىلار ناماز بامداتتىن بۇرۇن، چۈشتە (ئۇخلاش ئۈچۈن) كىيىمىڭلارنى سالغان چېغىڭلاردا ۋە خۇپتەندىن كېيىن (مۇشۇنداق) ئۈچ ۋاقتتا (يېنىڭلارغا كىرسە) سىلەردىن ئىجازەت سورىسۇن، (بۇ) ئۈچ ۋاقت سىلەرنىڭ ئەۋرىتىڭلار (ئېچىلىپ قالىدىغان ۋاقتتۇر)، بۇ ئۈچ ۋاقتتىن باشقا ۋاقتلاردا (ئۇلار سىلەرگە كىرسە) سىلەرگىمۇ، ئۇلارغىمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، سىلەر بىر - بىرىڭلار

بىلەن بېرىش - كېلىش قىلىپ تۇرىسىلەر، اللہ سىلەرگە ئايەتلەرنى (يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى) ئەنە شۇنداق بايان قىلىدۇ، اللہ ھەممىنى بىلگۈچىدۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽¹⁾.

بۇ ئۈچ ۋاقىتنىڭ ھەممىسى خىزمەتچىلەر، ئەقىل كىرىپ قالغان بالىلارنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ئەۋرەت ئەزالىرىنى كۆرۈپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئىزنىسىز كىرىش چەكلەنگەن ۋاقىتلاردۇر. كۆپلىگەن ئىنسانلار ئائىلىدىكى ھاياتىدا خىزمەتچىلەر ۋە كىچىك بالىلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئەۋرەتلىرىنى كۆرۈپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىشقا سەل قارايدۇ، ئەمەلىيەتتە بۇ ئەخلاق نوقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ناھايىتى بىر ناچار قىلىقتۇر.

يەنە كۆپلىگەن كىشىلەر: كىچىك بالىلار بۇ نەرسىلەرنى بىلمەيدۇ، بىلىشمۇ دىققەت قىلمايدۇ، دەپ سەل قارايدۇ، ئەمەلىيەتتە پىسخولوگىيە ئالىملىرى ئۆزلىرىنىڭ ئۇزۇن مەزگىلىك تەتقىقاتىدىن كېيىن بالىلارنىڭ كىچىك ۋاقىتدا كۆزى چۈشۈپ قالغان بەزى مەنزىرەلەرنى ھاياتىنىڭ ئاخىرغىچە ئۇنتۇپ قالماي كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلەيدىغانلىقىنى، ھەتتا ئۇلارنى داۋالاش مۇمكىن بولمايدىغان ئەسەبىي تەلۋە بىر روھىي كېسەللىككە مۇبتىلا قىلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇشماقتا. شۇنىسى ئېنىقكى ھەرقانداق ئاتا - ئانا بولغۇچى پەرزەنتلىرىنىڭ كېسەل بولۇشىنى بولۇپمۇ مەنئىيەتتىكى ئۇ خىل يامان كېسەل بولۇشىنى ھەرگىزمۇ خالىمايدۇ - ئەلۋەتتە. چۈنكى كېسەللىرنىڭ ئەڭ تەس داۋالىنىدىغان كېسەللىرى روھىي كېسەللىكىدۇر.

ئىنسانلارنىڭ يول باشچىسى بولغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شۇ سەۋەبلەردىن ئۈمىتىگە پايدىلىق بولغان يوللارنى ئالدىن كۆرسەتكەن. ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئەنەس مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمەتچىسى ئىدىم، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھوجرىسىغا ئىجازەت سورىماستىن كىرىۋېرەتتىم، بىر كۈنى كىرەي، دەپ تۇرغاندا: «ئورنىڭدا تۇر ئوغلۇم، بۇنىڭدىن كېيىن ئىزنىسىز كىرىشىڭنى چەكلەيدىغان بۇيرۇق كەلدى» دېدى.

بىزنىڭ ئاتا - ئانىلارغا قىلىدىغان تەۋسىيەمىز شۇكى ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ ئىپتىدائىي تىلىك بولۇشى، يامان ئاقىۋەتلەرنىڭ كېلىپ چىقماستىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنغان بولۇشىلىرى ئۈچۈن ئەۋلادلىرى ئالدىدا ھەر زامان ئەۋرەتلىرىنى ئۇلاردىن ئوراپ يۈرۈشى لازىمدۇر. بۇنى ئەقلىي ئىقتىدارىمىز مەيلى قوبۇل قىلسۇن ياكى قىلمىسۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇيرۇقىدا چوقۇم ھېكمەت باردۇر.

ئەقىلغا يەتمىگەن بالىنىڭ ھۆكۈمى: ئاياللارنىڭ سەت - چىرايلىقىنى پەرق ئېتەلمەيدىغان بالىلار شۇنداقلا بالاغەتكە يەتمىگەن قىز ئۈچۈن خاس ھۆكۈم بار بولۇپ بۇنى اللہ نىڭ تۆۋەندىكى ئايەتلىرى مۇنداق بايان قىلىدۇ: ﴿مۆمىنلەرگە ئېيتقىنىكى، نا مەھرەملەرگە تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى ياپسۇن، تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا زىننەتلىرىنى ئاشكارىلىمىسۇن، لېچەكلىرى بىلەن كۆكرەكلىرىنى ياپسۇن، (تاشقى زىننەتلىرىدىن باشقا) زىننەتلىرىنى ئەرلىرىدىن، ئاتىلىرىدىن، يا قېيىن ئاتىلىرىدىن، يا ئوغۇللىرىدىن، يا ئەرلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا ئۆز قېرىنداشلىرىدىن، يا قېرىنداشلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا ھەمىشەلىرىنىڭ ئوغۇللىرىدىن، يا دىنداش ئاياللاردىن، يا قول ئاستىدىكى چۆرىلەردىن، يا خوتۇنلارغا ئېھتىياجى يوق خىزمەتچىلەر (يەنى قېرى، دەلدۈش بولغانلىقتىن جىنسىي

(1) سۈرە نۇر 58 - ئايەت.

شەھۋىتى يوقلار) دىن، يا ئاياللارنىڭ ئۇياتلىق جايلىرىنى ئوقمايدىغان (يەنى بالاغەتكە يەتمىگەن) بالىلاردىن باشقا كىشىلەرگە كۆرسەتمىسۇن، زىننەتلىرىنى كىشىلەرگە بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئاياغلىرىنى يەرگە ئۆرمىسۇن، ئى مۆمىنلەر! بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن ھەممىڭلار الله غا تەۋبە قىلىڭلار⁽¹⁾.

بۇ يەردە ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھاغا ئائىت مىسال بولۇپ كىچىك بالىلار كېلىپ ئۇنىڭ كىيىملىرىنى كۆرىدىغان ئىدى. ئەتاد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن ئۆيەينە ئىبنى ئومەر بىلەن بىللە ئائىشەنىڭ يېنىغا كەلگەن ئىدىم، ئۇ چاغدا ئائىشە ئاق رەڭلىك كىيىم كىيىۋالغان ئىكەن، ئۇنىڭدىن: ئائىشە نەدە، قانداق ھالەتتە تۇرۇۋاتقان ئىكەن، دەپ سورىلىۋىدى، ئۇ: تۈرۈك گۈمبىزى شەكىلىدىكى بىر گۈمبەزلىك ئۆيىنىڭ ئىچىدە بولۇپ بىز بىلەن ئۇنىڭ ئارىلىقىدا پەردە بار ئىدى، لېكىن مەن ئۇنىڭ ئۆچىسىدا ناشپۇر بىلەن بۇيالىغان بىر كىيىمنىڭ بارلىقىنى كۆردۈم، ئۇ چاغدا مەن تېخى كىچىك ئىدىم، دەيدى.

بالىنى نامەھرەمكە قارىماسلىققا ۋە ئەۋرىتىش ساقلانغان ئايەتلەرنى ئۇرۇش

كۆز بولسا ئىنساننىڭ تاشقى دۇنيانى كۆرىدىغان ئەينىكىدۇر. بالىلارنىڭ كۆرگەنلىرى ئۇلارنىڭ ئۇنىڭ زېھنىگە، نەپسىگە ۋە خاتىرىسىگە تېزلىكتە تەسىر قىلىدۇ، ئەگەر بالا خۇددى تەقۋادار بالا ئابدۇللاھ تەستەرى ئوخلاشتىن ئىلگىرى: الله مېنى كۆرۈپ تۇرىدۇ، الله ماڭا قاراپ تۇرىدۇ، الله مەن بىلەن بىللە! دېگىنىدەك دەيدىغان بالا بولسا، الله نىڭ ئۇنى كۆرۈپ تۇرىدىغانلىقىنى ھەر زامان ئېسىدە ساقلاپ قارىماسلىققا تېگىشلىك نەرسىلەردىن كۆزنى يىغالايدىغان ئادەتنى يېتىلدۈرسە، ئىماننىڭ ھەقىقىتىنىڭ لەززىتىنى تېتىيالايدۇ.

بالا بەزىدە ئۇنتۇپ قالغانلىقتىن بەزىدە پەرۋاسىزلىقتىن ۋە بەزىدە ھەۋەسلەنگەنلىكتىن قىزلار تەرەپكە قاراپ قالىدۇ، بۇنداق ئەھۋالغا قارىتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قانداق يوليورۇق بەرگەن؟

ئىمام بۇخارى، ترمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەزىل ئىبنى ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ ئىدى، خەسەمەلىك بىر ئايال ئۇنىڭدىن پەتۋا سورايدۇ ئۈچۈن كەلدى، شۇنىڭ بىلەن پەزىل ئۇ ئايالغا قاراشقا باشلىدى، ئۇ ئايال پەزىلگە قاراشقا باشلىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەزىلنىڭ يۈزىنى باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى.

ئىمام ئەھمەد پەزىل ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن تاش توپلاپ بولۇپ مىناغا بېرىش يولىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغىنىڭ ئارقىسىغا مىنۋالغان ئىدىم، ئۇ كېتىۋاتقاندا بىر سەھرالىق ئەرەب ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتى، ئۇ ئارقىسىغا چىرايلىق بىر قىزنى مىنگۈشتۈرۋالغان ئىدى، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تەڭ ماڭدى، مەن ئۇنىڭ قىزىغا قاراشقا باشلىدىم، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا قاراپ يۈزۈمنى قولى بىلەن باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى، كېيىن مەن يەنە قارىدىم، ئۇ يەنە بۇرۇدى، بۇ ئىش ئۈچ قېتىم تەكرارلاندى، مەن قاراشتىن توختاپ قالمىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاكى شەيتانغا تاش ئېتىشىنى داۋاملاشتۇرغانغا قەدەر تەلپىيە ئېيتىشىنى داۋاملاشتۇردى.

(1) سۈرە نۇر 31 - ئايەت.

زەنجۇ ۋە يەھى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەزىل ئىبنى ئابباس (يەنى قېرىندىشىم) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغغا مىنگىشىۋالغان ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ يۈزىنى بۇراپ: «ئى قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى! بۇ كۈندە كۆزىنى نامەھرەمدىن يۇمغان، پەرجىنى (جىنسى ئەزاسىنى) ساقلىغان ۋە تىلىنى ساقلىغان كىشىگە مەغپىرەت قىلىندۇ» دېدى.

ئىبنى جەرىرىنىڭ «تەھزىبۇل ئەسار» دېگەن كىتابىدىكى رىۋايەتتە ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما تاغلىنىڭ ئوغلىنىڭ يۈزىنى چۆرىگەنلىكىنى كۆردۈمغۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياش بىر قىزنى ۋە ياش بىر ئوغۇلنى كۆردۈم، ئاندىن ئۇلارنىڭ ئارىسىغا شەيتان كىرىپ قېلىشىدىن قورقتۇم» دېدى.

ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەزىل ئىبنى ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلۇغغا مىنگىشىۋالغان ئىدى، ئۇنىڭغا خەسەنەم دېگەن يەردىن بىر ئايال پەتۋا سوراش ئۈچۈن كەلدى، ئاندىن ئۇ پەزىلگە، پەزىل ئۇنىڭغا قاراشقا باشلىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەزىلنىڭ يۈزىنى باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى، ئۇ ئايال: ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! اللھ نىڭ ھەج قىلىشىنى پەرز قىلغان ئايىتى ئاتام ناھايىتى بەك ياشىنىپ قالغاندا نازىل بولۇپ قالغاچقا ئاتام ھەج قىلىشقا قادىر بولالمايدۇ، ئۇ ئۇلاغ ئۈستۈدىمۇ ئولتۇرالمايدۇ، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەج قىلسام بولامدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە!» دېدى. [بۇخارى ۋە مۇسلىمۇ رىۋايەت قىلغان]

بالىلارنىڭ جىنسى ھەۋسىسىنىڭ نورمالدىن بۇرۇن يېتىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن بالىلارنى ھەر زامان نامەھرەملەردىن كۆز يىغىشقا ئادەتلەندۈرۈش كېرەك. شەيخ ئابدۇل ھەمىد كىشىك (اللھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) خۇتبىلىرىنىڭ بىرىدە گىرمانىيىلىك ئالىملارنىڭ بىرىنىڭ كۆزى نامەھرەملەردىن ساقلاشنىڭ مۇھىملىقى، ئۇنىڭ جىنسى كېسەللىكىنى داۋالاشنىڭ بىردىن - بىر ئۇسۇلى ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى مۇنۇ بايانلىرىنى دەپ ئۆتكەن ئىدى. ئۇ ئالىم مۇنداق دېگەن: مەن جىنسى مۇناسىۋەت ۋە جىنسى ئەزانى كۈچلەندۈرىدىغان دورىلار ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ باردىم، ئەمما مەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلىنغان كىتابتىكى: ﴿مۆمىن ئەرلەرگە ئېيتقىنىكى، (نا مەھرەملەرگە) تىكىلىپ قارىمىسۇن، ئەۋرەتلىرىنى (زىنادىن) ساقلىمىسۇن، مۇنداق قىلىش ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ ياخشىدۇر، اللھ ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىدىن تولۇق خەۋەردار﴾⁽¹⁾ دېگەن سۆزىدىن بەكرەك ياخشى ۋە ئۈنۈملۈك داۋا تاپالمىدىم.

ئەمما ئەۋرەتنى يېپىشنى بولسا بالا ناماز ئوقۇشنى باشلاش بىلەن ئۈگىنىدۇ، چۈنكى بالا ناماز ئوقۇشقا باشلىغاندا ئەۋرەتلىرىنى تولۇق يېپىپ ئوقۇش تەلەپ قىلىنىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قىز ياكى ئوغۇل كىچىكىدىن باشلاپلا ئەۋرەتنى يېپىشقا ئادەتلەندۈرۈلۈپ بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن بالا ئەۋرەتلىرىنى قوغدىغان ھالدا چوڭ بولىدۇ.

(1) سۈرە نۇر 30 - ئايەت.

باللارنىڭ ياتاقلىرىنى ئايرىش

بۇنداق قىلىش بولسا بالىنىڭ جىنسى ئايرىمىسى كۆز قارىشىنى تىكلەش، ئۇنىڭ باشقا بىر يامان شەكىلدە تەرەققىي قىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن يولغا قويۇلغان مۇھىم ئامىلدۇر. دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر ئىلغار قانۇنلارمۇ ئۇنىڭدەك ئەھمىيەتلىك ۋە ئۈنۈملۈك ئەمەستۇر. بۇنى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئۇتتۇرغا قويغاندۇر. ئەبۇ داۋۇدتىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەۋلادىڭلارنى يەتتە ياشقا كىرگەندە ناماز ئوقۇشقا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگەندە ئوقۇمسا ئۇرۇڭلار ۋە ياتاقلىرىنى ئايرىۋېتىڭلار، دېگەن.

دېمەك ئۇلارنىڭ ياتاقلىرىنىڭ ئارىسى ئون ياشقا كىرگەندە ئايرىلىدۇ، چۈنكى بۇ ياشلاردىن باشلاپ ئۇلاردا جىنسىي ھەۋەس تەدرىجىي شەكىللىنىشكە باشلايدۇ، ئۇنداقتا ئۇلارنىڭ ئايرىلىشى قايسى شەكىلدە بولىدۇ؟ جاۋاب: ئۇلارنىڭ ئايرىلىشى بىر كارۋاتتا بىر يوتقاندا يېتىشتىن بىر كارۋاتتا ئايرىم، ئايرىم ئىككى يوتقاندا يېتىش ياكى ئايرىم كارۋات ئايرىم يوتقاندا يېتىشتەك ئۇسۇل بىلەن ئايرىلىدۇ. ئۇ ئۇلارنىڭ ياتقان يېرى قانچە يىراق بولسا شۇنچە ياخشىدۇر.

ئەللامە شاھ ۋەلىيۇللاھ ئەدەھلەۋى مۇنداق دەيدۇ: «ياتاقلار ئايرىلىدۇ، چۈنكى بۇ ياشتىكى بالىلاردا جىنسىي ھەۋەس ئۇقۇمى شەكىللىنىشكە باشلايدۇ، ئۇلارنىڭ بىر تۆشەكتە يېتىشى ئۇلاردا بىنورمال ھەۋەسلەرنى ئويغىتىپ قويۇشى مۇمكىن، شۇڭا بۇنداق بۇزۇلۇشنىڭ ئالدىنى ئېلىش زۆرۈردۇر.

دېمەك بىر ئورۇندا يېتىش بالىلارنى بىنورمال جىنسىي ھەۋەسكە، ئۇنىڭدىن تەرەققىي قىلىپ يامان يولدىن ئېزىشقا، جىنسىي ھەۋەسنى نورمالسىز ئۇسۇلدا قاندۇرۇشنى ئىزلەش يولىغا قاراپ تەرەققىي قىلىشقا ئېلىپ بارىدۇ. بۇنداق ئەھۋاللارنى بەلكى ئاتا - ئانىلار تازا دېگەندەك ھېس قىلىپ بولالمايدۇ، شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يۇقىرىقى بۇيرۇقىنىڭ ھېكمىتىنى چۈشەنمىگەنلىكىنىڭ ياكى بۇيرۇققا سۇس قارىغانلىقىنىڭ ئېغىر ئاقىۋىتىگە قالدۇ. چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھېچقانداق بىر سۆزنى ئۆز خاھىشى بويىچە سۆزلىمەيدىغان بولۇپ بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿ئۇ ئۆز نەپسى خاھىشى بويىچە سۆزلىمەيدۇ، پەقەت ئۇنىڭغا نازىل قىلىنغان ۋەھىنلە سۆزلەيدۇ﴾⁽¹⁾ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە «ياتاقنى ئايرىڭلار» دەپ بۇيرۇق چۈشەرگەن ئىكەن بىز بۇ بۇيرۇققا چوقۇم بويسۇنۇشىمىز لازىم، غەرب ۋە شەرق شۇناسلارنىڭ بالىلارنى تەربىيەلەش دەستۇرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۆرسەتكەندەك بىر مۇكەممەل يول بارمۇ؟!

بالىنى ئوڭ يېنىنى بېسىپ يېتىشقا ئادەتلەندۈرۈش

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە ئەگىشىپ ئوڭ يېنىنى بېسىپ يېتىش ياخشى ئادەتلەندۈرۈش. ناۋادا ئىنسان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «دۈم يېتىش (يەنى قورسىقىنى يەرگە

(1) سۈرە نەجم 3، 4 - ئايەتلەر.

چاپلاپ يېتىش) شەيتاننىڭ يېتىشىدۇر» دېگىنىدەك چەكلىمىسىدىن توسالماي، دۇم ياتسا جىنسىي ئەزاسىنىڭ چىڭقىلىشى ۋە شەھۋىتىنىڭ ئولغىيىشىغا سەۋەبكار بولىدۇ، شۇڭا بالىلار يېنىچە ياتماي دۇم ياتقاندا ئاتا - ئانىلار بالىلارغا بۇنداق شەكىلدە يېتىشتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ توسقانلىقىنى، دۇم يېتىشىنىڭ نۇرغۇنلىغان كېسەللىكلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەبچى بولىدىغانلىقىنى، بارلىق دوختۇرلارمۇ بۇنداق يېتىشنىڭ زىيانلىق ئىكەنلىكىنى سۆزلەيدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈش كېرەك.

باشقا جىنسىلەر بىلەن ئارىلىشىش ۋە شەھۋىتىنى قوزغاپ، بىلەن ئىشلارنى يىراق قىلىش

نەرسىلەر ئۇنىڭ زىتى بىلەن پەرقلىنىدۇ، دېگەن قانۇنىيەت بويىچە ياۋرۇپا ياكى دىنسىزلىقنى تەرغىپ قىلىدىغان ئاسىيا ۋە باشقا قىتئەلەردىكى ئوغۇل - قىزلارنىڭ بىر - بىرىگە ئارىلىشىشى ۋە بۇنىڭغا كىشىنىڭ كۆڭلى ئاينىغىدەك دەرىجىدە يامان ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقىنى سىزگە ئازراق بايان قىلماقچىمىز.

شەيخ ۋەھبى سۇلايمان ئەلغاۋجى غەربنىڭ بۇ ئاچچىق تەجىربىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى، بىز ئۇنى بۇ يەردە ئاتا - ئانىلارنىڭ ئىبىرەت ئېلىشى ئۈچۈن بايان قىلماقچىمىز. چۈنكى ھازىرقى زاماندىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىمانى سۇسراق تۇر، كۆپ ساندىكى مۇسۇلمانلار مەسجىدلەردىكى خۇتبىلەرگە قۇلاق سېلىشنىڭ ئورنىغا ياۋرۇپانىڭ «زامانىۋىي» چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇشنى ئەلا بىلىدۇ. ھەم بالىلارنىڭ ياۋرۇپانىڭ تەربىيە سېستىمىسىدە تەربىيلىنىشىنى زامانىڭ تەلپى دەپلا چۈشىنىدۇ. ئۇ شەيخنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە بىر نەچچە يىل ئىلگىرى ئۇ بىلگىيەدىكى بىر نەچچە مەكتەپتە ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغاندا بىر باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭلا قىز ئوقۇغۇچىلاردىن تەركىب تاپقانلىقىنى كۆرگەن ۋە مەكتەپ مۇدىرىدىن: ھەجەب سىلەر قىز - ئوغۇللارنى ئارىلاشتۇرۇپ ئوقۇتمايسىلەرغۇ؟ دېگەندە مۇدىرە ئايال: بىز قىز - ئوغۇللارنى ئارىلاشتۇرۇپ ئوقۇتۇشنىڭ ھەتتا باشلانغۇچ مەكتەپتىمۇ كۆپ زىيانلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇق، دەپ جاۋاب بەرگەن.

بۇ ھەقتە مۇنداق سانلىق مەلۇماتلار باردۇر. قازى لەندۇسى «يېڭى نەسىلنىڭ ئىسيانى» دېگەن كىتابىدا ئامېرىكىدا بالىلار بالاغەتكە يېتىش ۋاقتىدىن بۇرۇن بالاغەتكە يېتىپ قالغانلىقى ۋە كېچىكىنە تۇرۇپلا جىنسىي ھەۋەسكە بېرىلگەنلىكىنى ئەسلىتىدۇ. ئۇ 312 نەپەر قىز بالىنى مىسال قىلىپ بۇنىڭ ئىچىدىكى قىزلاردىن 255 نەپىرى يېشى ئون بىر ياكى ئون ئۈچ ياشلار ئارىسىدا بالاغەتكە يەتكەن بولۇپ ئۇلاردا خۇددى ئون سەككىز ياشلاردىكى قىزلاردا بولىدىغان كۈچلۈك جىنسىي ھەۋەس ئوتتۇرىغا چىققان.

دوكتور ئەدەت ھەرىكى كىشىلىك جەمئىيەتتە يەتتە - سەككىز ياشلاردىكى قىزلارنىڭ ئوغۇللاردىن ئاشنا تۇتۇشى ۋە ئۇلار بىلەن زىنا قىلىش ئانچۇلا ھەيران قالدۇرۇش ئىش ئەمەستۇر، دېگەن.

جەمئىيەتتە ناھايىتى يۇقىرى ئىززەت ئابرويغا ئىگە بىر ئېسىل ئائىلىنىڭ يەتتە ياشلىق قىزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئوغۇل قېرىندىشى ۋە بىرقانچە ئوغۇل دوستلىرى بىلەن زىنا قىلغانلىقى ئاشكارلاندى. بۇندىن باشقا ئىككى قىز ۋە ئۈچ بالىدىن تەركىپ تاپقان يەنە بىر گۇرۇپپا بالا بىر - بىرى بىلەن جىنسىي ئالاقە

قىلىۋاتقان ھالدا ئۇچرىتىلغان. ئۇ بالىلارنىڭ ئۆيلىرى ئەسلىدە بىر - بىرىگە يېقىن بولۇپ ئۇلار ئۆزلىرى بۇ ئىشنى قىلىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي باشقا بالىلارنى مۇشۇنداق قىلىشقا چاقىرىغان. بۇ بالىلارنىڭ ئەڭ چوڭىنىڭ يېشى ئونبىر ياش بولۇپ بۇنىڭ ئىچىدە يېشى توققۇز ياش ئەتراپىدىكى بىر قىز گەرچە قاتتىق تەقىپ ئاستىدا بولسىمۇ ئۆزىنىڭ بىرقانچە ئاشىنىسى بولغانلىقىدىن خوشال بولىدىغانلىقىنى ئاشكارلىغان.

تېمۇر شەھىرىدىن بولغان بىر دوختۇرنىڭ دوكلاتىدا مۇنداق دېيىلگەن: شۇ شەھەرنىڭ سوت مەھكىمىلىرىدە ھەر يىلى مىڭدىن ئارتۇق دەۋا ئېچىلىدىغان بولۇپ، بۇ دەۋالارنىڭ ھەممىسى ئون ئىككى ياشتىن كىچىك بالىلارنىڭ جىنسىي مۇناسىۋەت ئۆتكۈزگەنلىكىگە ئائىت ئىكەن.

ئامېرىكىلىق سوتچى لەندۇسى باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپتىكى قىزلارنىڭ يۈزدە قىرىق بەشى مەكتەپلەرنى پۈتتۈرۈپ بولغىچە ئىپتىتىنى يوقىتىدىغانلىقىنى تەخمىن قىلىپ: ئوتتۇرا مەكتەپلەردە ئوغۇل بالىلارغا قارىغاندا قىز بالىلارنىڭ جىنسىي ھەۋسى كۈچلۈك بولىدىغانلىقى سەۋەبىدىن ئۇلار ئوغۇللارنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىدىكەن - دە، ئوغۇللارغا بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ئۇلارنىڭ دېگىنىگە كۆندۈرىدىكەن.

ئەپسۇسكى كۆپلىگەن ئىسلام دۆلەتلەر مائارىپ تۈزۈلمىسىدە مۇشۇ يولنى تۇتۇپ ئوغۇل - قىزلارنى بىرلىكتە ئوقۇيدىغان قىلدى، ئېنىقكى بۇ جەمئىيەتنى بۇزۇش ۋە كەلگۈسىدىكى ئەۋلادلارنىڭ ئۆزگىچىلىكىنى يوق قىلىشتۇر.

ئەقىلغا يەتكەن بالىغا غۇسلىنىڭ پەرز ۋە سۈننەتلىرىنى ئۆگەتتىش

بالا بالاغەتكە يېتىشقا ئاز قالغاندا ئاتا - ئانا بالىغا غۇسۇل قىلىشنىڭ شەرتلىرى ۋە ئۇسۇللىرىنى ئۆگەتتىشى، ھەم ئۇلارغا ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈنلىكىنى چۈشەندۈرۈشى، ئېھتىلام بولغاندا ئېھتىلام سۈيىنىڭ رەڭگى ۋە ئالامەتلىرىنى، ھېيىز ۋە ئۇنىڭ رەڭ ئالامەتلىرىنى ئوغۇل - قىزلارغا ئۇلار چۈشەنەلەيدىغان ئۇسۇلدا چۈشەندۈرۈش كېرەك. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دائىم: جاھالىيەتنى كۆرمەي ئىسلام ئۈستىدە چوڭ بولغان بالىلارغا ئىسلامنىڭ تۇتقىملىرى بىر - بىرلەپ تۇتقۇزۇلدى، دەيتتى.

ئاتا بولغۇچى ئوغلىغا، ئانا بولغۇچى قىزىغا بالاغەتكە يەتكەندە بولىدىغان ئالامەتلەرنىڭ، بۇ ئالامەتلەرنىڭ شەرتى ھۆكۈملىرىنىڭ، شۇنىڭدىن كېيىن قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار ۋە ئۈستىگە ئالىدىغان مەجبۇرىيەتلەرنىڭ نېمىلىكىنى فىقھى كىتابى بويىچە چۈشەندۈرۈشى لازىمدۇر ياكى ئوقۇپ بەرسىمۇ بولىدۇ.

ئۇلارغا يەنە بالاغەتكە يەتكەن بالا بىر مۇكەممەل ئىنسان سۈپىتى بىلەن اللە تائالانىڭ بەندىلىرىنىڭ قىلىشىنى بۇيرىغان ۋە چەكلىگەن ئىشلىرىنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن سوزىلىدىغانلىقى، بالاغەتكە يەتكەن ھامان ئىككى پەرىشتە خاسلا ئۇنىڭ ئۈچۈن بېكىتىلىپ ئۇنىڭ بارلىق ئىش - ئەمەللىرىنى يېزىشقا باشلايدىغانلىقى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسان ياخشى ئەمەللىك ئىنسان بولۇشقا تىرىشىش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرۈش لازىم.

ئەقىلغا يەتكەن بالغا نۇر سۇرىسىنىڭ باش تەرىپىنى يانلاتقۇزۇش ۋە ئۇنىڭ مەنىسىنى چۈشەندۈرۈش

بالا ئون ياشقا كىرگەندە ئۇ باشقا قېرىنداشلىرىدىن ئايرىلىپ ياتىدۇ، بۇ دەل بالىنىڭ جىنسىي ئالامەتلىرىنىڭ ئاشكارلىنىۋاتقان ۋاقتىدۇر. بۇ چاغدا ئاتا - ئانىلار ئۇلارنىڭ تەبىئىيىتىگە ئىسلامنىڭ تەلىپى بويىچە يامان يولدىن يېراق قىلىدىغان شەرتى ھۆكۈملەرنى، ئايەت ھەدىسلەرنى سېڭدۈرۈش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ئېڭىغا يامان خىيالارنىڭ كىرىپ قېلىشىدىن ساقلاش كېرەك.

سەلەپ - سالىھلار پەرزەنتلىرىنى يامان يولدىن توساش ئۈچۈن بالىلىرىغا نۇر سۇرىسىنىڭ باش تەرىپىنى شەرھىلەپ چۈشەندۈرەتتى ۋە ئوغۇل - قىزلارنىڭ بالاغەت يېشىدىكى ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشقا يېقىندىن ھەمدەمدە بولاتتى.

مۇجاھىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئۇنىڭ: «ئەرلىرىڭلارغا مائىدە سۇرىسىنى ۋە ئاياللىرىڭلارغا نۇر سۇرىسىنى ئۆگىتىڭلار» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدى.

جاھىز: مۇئەللىملەر قىزلارغا نۇر سۇرىسىنى ئۆگىتىشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلەتتى، دېدى.

مۆمىنلەرنىڭ خەلىپىسى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پۈتۈن ئەتراپقا: كېسەل بولمىغان مۇسۇلمان ئايال ھامامغا كىرمىسۇن، ئاياللىرىڭلارغا نۇر سۇرىسىنى ئۆگىتىڭلار! دەپ جاكارلايتتى.

ئەقىلغا يەتكەن بالغا بىنسى مەسىلىلەرنى بىلدۈرۈش ۋە ئۇلارنى پايەش قىلىش يولىغا كىرىپ قىلىشتىن پەكەش

بىز يۇقىرىدا بالىلار ئۈچۈن ئۆگىتىلىشى زۆرۈر بولغان مەسىلىلەرنى ئۆگىتىش بىلەن بىرگە نۇر سۇرىسىنى شەرھىلەپ بېرىش كېرەكلىكىنى، غۇسلىنىڭ پەرز ۋە سۈننەت ھەم شەرتلىرىنى ئۆگىتىش كېرەكلىكىنى بايان قىلدۇق. ئەمدى بىز بۇ خىلدىكى تەربىيەلەرمىزنىڭ ئۈنۈملىك ئېلىپ بېرىلىشى ئۈچۈن بالا ياشاۋاتقان ئائىلە مۇھىتى ۋە جەمئىيەت، دۆلەت مۇھىتىغا قارىشىمىز لازىم. مەسىلەن ئەخلاققا ئەھمىيەت بەرمەيدىغان بىر يەردە ياشىغان بالغا تەربىيە قىلماقچى بولغاندا چوقۇم ئۇنى زىنداندىن يېراقلاشتۇردىغان ۋە زىنداننىڭ زىيىنىنى ئېنىق چۈشىنىشلىك قىلىپ تەربىيە قىلىشى لازىم. بالغا زىنداننىڭ ماھىيىتىنى چۈشەندۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا: مەن زىنداننىڭ كەيپىياتىنىڭ نېمىلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىنى بىلمەيمەن، دېيىش لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆۋەندىكى ھەدىسى دەلىل قىلىپ كەلتۈرۈلدى.

ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرائى ئەبى ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: قۇرەيشلىك ياشلاردىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ زىنا قىلىشىمغا ئىجازەت بەرسىلە، دېدى. ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەر: تەۋبە! تەۋبە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «يېقىنلاش!» دېدى. ئۇ ياش يېقىن كەلگەندىن كېيىن: «ئۇنى ئاناڭغا راۋا كۆرەمسەن!» دېدى، ئۇ ياش: ياق! ئاتا - ئانا ساڭا پىدا بولسۇن ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! دېدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئانىلىرىغا شۇنداق يامان كۆرىدۇ» دېدى ۋە: «سەن ئۇنى قىزىڭغا راۋا كۆرەمسەن؟» دېدى، ئۇ يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانلارمۇ قىزلىرىغا ئۇنى راۋا كۆرمەيدۇ» دېدى. ئاندىن: «سەن ئۇنى ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن!» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ: «ئىنسانلارمۇ ھەمىشە ئۇنى راۋا كۆرمەيدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ئاناڭنىڭ ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن؟» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانلارمۇ ئۇنى ئانىسىنىڭ ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرمەيدۇ» دېدى. ئاندىن: «سەن ئۇنى ئاتاڭنىڭ ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن؟» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مۆرىسىگە قولىنى قويۇپ: «ئى اللّٰه! ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۈر! قەلبىنى پاكلا! پەرىجىنى (يەنى جىنسىي ئەزاسىنى) ساقلا!» دەپ دۇئا قىلدى، ئەبۇ ئۇمامە كېيىن ھېچنېمىگە قارىمايدىغان ئىپپەتلىك ئىنسان بولۇپ ياشىدى.

ئاتا - ئانا يەنە بالغا زىنا قىلغۇچىلارغا بېرىلىدىغان ھەد جازاسىنى بالىلارغا بىلدۈرىدۇ. ئىمام بۇخارىنىڭ رىۋايىتىدە ئەبۇ ھۇرەيرە ۋە زەيد ئىبنى ئەلجۇھەنى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملاردىن رىۋايەت قىلدۇكى ئۇ ئىككىسى مۇنداق دېگەن: سەھرالىق ئىككى كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتا بولغۇچى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: مېنىڭ ئوغلۇم بۇ ئادەمنىڭ ئۆيىدە ئىشلەيتتى، ئۇ ئۇنىڭ ئايالى بىلەن زىنا قىلىپتۇ، مەن ئوغلۇمنى يۈز قوي ۋە بىر چۆرىنىڭ بەدىلىگە تىلىۋالدىم، ئاندىن مەن بۇ ھەقتە ئىلىم ئەھلىدىن سورۇدۇم، ئۇلار ئوغلۇمغا يۈز قامچە ئۇرۇلۇپ بىر يىل پالاش جازاسى كېلىدىغانلىقىنى، ئۇ ئايالغا بولسا چالما - كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرۈلۈش جازاسى كېلىدىغانلىقىنى دېيىشتى، دېدى. ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «جېنىم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات اللّٰه نىڭ نامى بىلەن قەسەمكى، مەن سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا پەقەت اللّٰه نىڭ كىتابى بىلەن ھۆكۈم قىلىمەن، چۆرە ۋە قوي ساڭا قايتۇرۇلىدۇ، ئوغلۇڭغا يۈز قامچە ئۇرۇلۇپ بىر يىل پاللىنىدۇ، ئى ئەنئىس! (ئۇ ئەسلىم قەبىلىسىدىن بولغان ئادەم) سەن ئۇ كىشىنىڭ ئايالىغا بار، ئۇ ئايال ئۆزىنى زىنا قىلغانلىقىنى ئېتىراپ قىلسا، ئۇنى چالما - كېسەك ھۆكۈمى بىلەن بىر تەرەپ قىل!» دېدى.

بەك چوڭ بولۇپ كېتىشتىن بۇرۇن ئۆيلەش

ھازىرقى زاماندا چوڭ بولۇپ نىكاھلىنىشنىڭ ياخشىلىقى توغرىسىدا قانداق نەزىرىيەلەر ئوتتۇرىغا قويۇلشتىن قەتئىينەزەر چوڭ بولۇپ نىكاھلىنىشنىڭ يامان تەرەپلىرى ئۇنىڭ ئارتۇقچىلىقىدىن ئۈستۈن كېلىدۇ. ناۋادا بۇرۇن نىكاھ قىلىشقا ئاتا - ئانىلارنىڭ ياردىمى ۋە نىكاھلانماقچى بولغان ئۆز كەسپى بىلەن شوغىللىنىشى ھەمراھ بولسا بۇ چاغدىكى بالدۇر نىكاھ ناھايىتى ياخشى بولىدۇ. نىكاھلىنىش يېشىغا يەتكەن ياشلارنىڭ ۋاقتىدا نىكاھلانماي يېشىنىڭ چوڭىيىپ كېتىشى بولسا ئىجتىمائىي ھاياتتىكى بىر يامان ئىللەتتۇر. بىز بۇ ھەقتىكى تەنقىدىي نەزەرىيەمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇشنىڭ ئورنىغا ھىجرىيەنىڭ 211 - يىلى ۋاپات بولغان راۋى ئىمام ئابدۇرازاق ئۆز كىتابىنىڭ ئالتىنچى جىلىدى 162 - بېتىدىكى "ئىككى كىچىكنىڭ نىكاھلىنىشنىڭ بابى" دېگەن تېمىسىدا سەلەپ - سالىھلارنىڭ نىكاھقا ئائىت كەلتۈرگەن بىر قانچە مىسالنى بۇ يەردە كەلتۈرمىز:

ئۇرۇۋە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى: ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئائىشە (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) غا ئۇ ئالتە ياش ۋاقتىدا نىكاھلاندى، توققۇز ياشقا كىرگەندە ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا ئەۋەتىپ بېرىلدى، ئائىشە ئون سەككىز ياشقا كىرگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولدى.

ئەبى جەئەەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەلى ئىبنى تالىپنىڭ قىزىنى ئۆزىگە تەلەپ قىلدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: ئۇ تېخى كىچىك، دېدى. باشقىلار ئۆمەرگە: ئەلى شۇنداق دەپ ئۇنى سەندىن مەنى قىلماقچى، دېدى. ئەلى بىلەن ئۆمەر يۈزتۇرانە سۆزلەشتى، ئەلى: مەن ساڭا قىزىمنى ئەۋەتەي، ئەگەر ئۇ رازى بولسا، سېنىڭ ئايالىڭ بولسۇن! دېدى. كېيىن قىزىنى ئۆمەرگە ئەۋەتتى، ئۆمەر قىزىنىڭ پاچىقىنى ئاچماقچى بولغاندا ئۇ قىز: قويمۇت! ئەگەر سەن مۆمىنلەرنىڭ ئەمرى بولمىغىنىڭدا بوينۇڭنى ئالغان بولاتتىم، دېدى. ئۆمەر ئەلنىڭ قىزى كىچىك بولسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن نىكاھلىنىشنىڭ ھەقىقىتىنى ئوچۇقلىغان ئىدى.

ئىكرەمەدىن قىلىنغان رىۋايەتتە ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئەلنىڭ قىزى ئۆمۇمۇ كۈلسۈمنى ئالماقچى بولۇپ ئەلچى كىرگۈزۈپ ئۇنىڭ بىلەن نىكاھلاندى، ئۇ چاغلاردا ئۆمۇمۇ كۈلسۈم كىچىك قىزچاقلار بىلەن ئويناپ يۈرىدىغان كىچىك قىز ئىدى، ئۆمەر كىشىلەرنىڭ ئالدىغا چىققاندا ئۇلار ئۇنى مۇبارەكلەشتى، ئۆمەر: مەن ئۇ قىزچاق بىلەن باشقا بىر مەقسەت ئۈچۈن نىكاھلانمىدىم، چۈنكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قىيامەت كۈنى مېنىڭ سەۋەبىم ۋە نەسەبىمدىن باشقا سەۋەب ۋە نەسەپلەرنىڭ ھەممىسى ئۈزۈلگۈچىدۇر» دېگەنلىكى ئۈچۈن مەن ئۆزۈمنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن سەۋەب ۋە نەسەپتە بىرگە بولۇشنى خالاپ شۇنداق قىلدىم، دېدى.

ئىبنى تاۋۇستىن ۋە ئۇ ئاتىسىدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ: ئەگەر ئىككى كىچىك بالىنى ئاتىلىرى بىر - بىرىگە باغلاپ قويغان بولسا چوڭ بولغاندا نىكاھلىنىشتا ئۇلار ئىختىيارلىققا ئىگە، دېگەن.

زۆھرىدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئۇرۇۋە ئىبنى زۇبەير كىچىك ئوغلىنى مۇسئەبىنىڭ كىچىك قىزىغا نىكاھ ئوقۇپ قويغان.

ھىشام ئىبنى ئۇرۇۋەدىن رىۋايەت قىلىندۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: ئاتام ئوغلىنى بۇ بەش ياش بۇ ئالتە ياش چېغىدا نىكاھلاپ قويغان، ئۇ ئۆلگەندە تۆتىمىڭ ياكى شۇ ئەتراپىدا دىنارنى مىراس قىلىپ قالدۇرۇپ قويغان.

فەيھىغا ئائىت سوئال: قىزنىڭ ئەڭ كىچىك بولغاندا نىكاھلىنىشقا بولىدىغان يېشى قانچە ياش بولىدۇ؟

جاۋاب: بۇنىڭغا مالىكى، شافىئى ۋە ئەبۇ ھەنىفىەنىڭ ئۈچىلىسى: قىز بالا جىما قىلىشقا قادىر بولۇشى، بۇ ئۇلارنىڭ ئوخشىماسلىقى بىلەن ئۆزگىرىدۇ، مۇئەييەن بىر ياش بىلەن چەكلەنمەيدۇ، دېدى. بۇ بىر توغرا قاراشتۇر. ئائىشە (رەزىيەللاھۇ ئەنھا) دىن قىلىنغان ھەدىستىمۇ ياش چەكلىمىسى يوقتۇر. ئەگەر قىز بالا توققۇز ياشتىن ئىلگىرىمۇ جىما قىلىشقا قادىر بولالسا ئۇنىڭ نىكاھ قىلىنىشى مەنى قىلىنمايدۇ، ناۋادا بۇ ياشتا قادىر بولالمىسا ئۇنىڭ نىكاھلىنىشىغا ئىجازەت بېرىلمەيدۇ.

ئاتىم، بالاغەتكە يېتىشنىڭ ئالامەتلىرى

بالىنىڭ بالاغەتكە يېتىشنىڭ مۇنداق ئىككى خىل ئالامىتى بولىدۇ، بۇنىڭ بىرسى ئېھتىلام بولۇش يەنە بىرسى كىندىك ئاستىغا تۈك ئۇنۇش.

ئېھتىلام بولۇش:

بۇ توغرىسىدا ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىچىك بالىلىرىڭلار بالاغەتكە يەتكەندە، ئۇلار ئىلگىرىكىلەر (يەنى چوڭلار كىرىشتە) ئىجازەت سورىغاندەك، (ئۆيگە كىرىشتە ھەممە ۋاقىت) ئىجازەت سورىسۇن﴾⁽¹⁾

ئەبۇ داۋۇد ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان رىۋايىتىدە ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن «ئېھتىلام بولغاندىن كېيىن يېتىم ھېسابلانمايدۇ، كۈندۈزنىڭ ئۇيقۇسى كېچىگە داۋام قىلىنمايدۇ» دېگەن سۆزنى يادىمدا تۇتۇۋالغان ئىدىم. كىندىك ئاستىغا تۈك ئۇنۇش.

ئەتىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: بىز قۇرەيزە كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كۆرسىتىلدۇق، ئۇ كۈنى ئەسىرگە ئېلىنغانلاردىن كىندىكى ئاستىغا تۈك ئۇنۇش نەزەر ئۆلتۈرۈلەتتى، تۈك ئۇنۇشقا قۇيۇپ بېرىلەتتى، مەن تۈك ئۇنۇشقا قۇيۇپ بېرىلگەن ئىدىم، شۇڭا مەنمۇ قۇيۇپ بېرىلگەن ئىدىم. [بۇ ھەدىسنى تىرمىزىدىن باشقا بەش راۋىي رىۋايەت قىلغان بولۇپ تىرمىزى سەھىپلىگەن.]

باشقا بىر لەۋزىدە ئېھتىلام بولغان ياكى كىندىك ئاستىغا تۈك چىققانلار ئۆلتۈرۈلگەن، بولمىغانلار قۇيۇپ بېرىلگەن، دېيىلگەن. [ئىمام ئەھمەد ۋە نەسەئى رىۋايىتى]

سەمۇرە ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلىنغان رىۋايەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مۇشۇلارنىڭ چوڭ ئەركىشلىرىنى ئۆلتۈرۈڭلار، كىندىك ئاستىغا تۈك ئۇنۇشقا قۇيۇپ بېرىڭلار» دېگەن. [تىرمىزى رىۋايىتى]

«بالا ئون بەش ياشقا كىرگەندە ئۇنىڭغا ھەد ئىجرا قىلىنىدۇ» بۇنى بەيھەقى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىلارغا قىلغان خىتابى

ئى ئاتا - ئانىلار جامائىتى! مانا بۇ يۇقىرىقىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىلەرگە كۆرسەتكەن يوللىرى ۋە قىلغان نەسىھەت ۋە تەۋسىيەلىرى، ئاللاھنىڭ بەرگەن نېمەتلىرىگە مىڭلاچە شۈكۈرلەر بولسۇنكى ئۇنىڭ ھىممىتى بىلەن بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىرىق ھەدىسىنى ئىسلاھ يولىدا

(1) سۈرە نۇر 59 - ئايەت.

مېڭىشقا ياردىمى بولسۇن ئۈچۈن توپلىدۇق، بۇ ھەدىسلەر بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتا - ئانىلارغا يۇقىرىدا كۆرسەتكەن يولنىڭ خۇلاسىسىدۇر.

بۇ كەلگۈسى ياراملىق، اللە نىڭ رازىلىقىنى ئىزدىگۈچى ئىزباسارلارنى تەربىيەلىگۈچى ئاتا - ئانىلارغا، بالا تەربىيەلىگۈچىلەرگە قىلىنغان سەممىي يول كۆرسىتىش ۋە ئۇلارنىڭ بالىلىرى ئۈچۈن نەمۇنىلىك ئىنسانلاردىن بولۇشقا قىلىنغان تەۋسىيەدۇر. اللە دىن شۇنى ئۈمىد قىلىمىزكى ھەر بىر ئاتا - ئانا ۋە تەربىيەلىگۈچىلەر پەرزەنتلىرىنى اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى كۆرسەتكەن، تەۋسىيە قىلغان يول ئارقىلىق ياراملىق ئىسلام ئۆمىتىنى ئۆزى ئۈچۈن، ئاتا - ئانىسى ۋە ئەجدادى ۋە ئەۋلادى ئۈچۈن ياخشى ئۆرنەك بولىدىغان، مۇسۇلمانلارغا مەنپەئەتلىك بالىلارنى تەربىيەلەپ چىققۇسى. ئامىن!!!

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتىلار ئۈچۈن قىرىق بەھدىسى

1 - ئىبنى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانلىقىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سەلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچى، سەلەر ھەممىڭلار ئۆز پادىلىرىڭلاردىن سوراق قىلىنسىلەر. پادىشاھىمۇ پادىچى ئۇ ئۆز پۇقرالىرىدىن سورىلىدۇ. ئايال كىشىمۇ پادىچى، ئۇ ئېرىنىڭ ئۆيى ۋە بالا - چاقىلىرىدىن سورىلىدۇ. خىزمەتچىمۇ پادىچى، ئۇ خوجايىنىڭ مال - مۈلكىدىن سوراق قىلىنىدۇ. سەلەرنىڭ ھەممىڭلار پادىچى ئۆز پاداڭلاردىن سوراق قىلىنسىلەر» [بىرلىككە كەلگەن ھەدىس].

2 - ئىمام بۇخارى، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەرقانداق بىر بالا اللە نى بىر دەپ بىلىش ئەقىدىسى ئۈستىدە تۇغۇلىدۇ، ئاتا - ئانىسى يا ئۆزى يەھۇدىي قىلىدۇ يا خرىستىئان قىلىدۇ ياكى مەجۇسسى قىلىدۇ، بۇ خۇددى ھەرقانداق ھايۋاننىڭ بالىسىنى مۇكەممەل شەكىلدە تۇغۇقىغا ئوخشاشتۇر، سەلەر ئۇنىڭدا بىر كەمتۈكلىكنىڭ بارلىقىنى سەزدىڭلارمۇ؟» ئەبۇ ھۇرەيرە مۇنداق دەيدۇ: خالىساڭلار اللە تائالانىڭ: ﴿اللە نىڭ دىنىغا (ئەگەشكىنى) اللە ئىنسانلارنى شۇ دىن بىلەن ياراتقان، اللە نىڭ ياراتقىنىدا ئۆزگىرىش بولمايدۇ، بۇ توغرا دىندۇر، لېكىن ئىنسانلارنىڭ تولىسى بىلمەيدۇ﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىنى ئوقۇڭلار.

3 - تىرمىزى ئەبۇ مۇسا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىرەر بەندىنىڭ بالىسى ئۆلگەندە اللە تائالا پەرىشتىلەردىن: بەندەمنىڭ بالىسىنىڭ جېنىنى ئالدىڭلارمۇ؟ دەيدۇ، پەرىشتىلەر: خوش، دەيدۇ، ئاندىن اللە: بەندەمنىڭ دىلىنىڭ مېۋىسىنى ئالدىڭلارمۇ؟ دەيدۇ، پەرىشتىلەر: خوش، دەيدۇ. اللە تائالا: بەندەم نېمە دەيدى؟ دەيدۇ: پەرىشتىلەر: ئۇلار ساڭا شۇكۇر قىلدى ۋە بىز اللە نىڭ مۈلكى ۋە بىز ئۇنىڭ دەرگاھىغا قايتقۇچىلارمىز، دەيدۇ. ئاندىن اللە تائالا: بەندەمگە جەننەتتە بىر ئۆي ھازىرلاڭلار! ۋە بۇ ئۆينى “شۇكۇر ئۆيى” دەپ ئاتاڭلار! دەيدۇ»

(1) سۈرە رۇم 30 - ئايەت

4 - ئىمام ئەھمەد مىقدام ئىبنى مەئدىي كەربىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئۆزۈڭنىڭ يېگىنى، بالاڭغا، ئايالىڭغا ۋە خىزمەتچىڭگە بەرگەن تاماقمۇ سەدىقتۇر».

5 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇكى، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئى ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! قايسى گۇناھ ئەڭ چوڭ؟ دەپ سورىۋېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنى ياراتقان پەرۋەردىگارىڭغا شېرىك كەلتۈرگەنلىكىڭ» دېدى. مەن: ئۇنىڭدىن قالسىچۇ؟ دېسەم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالاڭنىڭ سەن بىلەن تاماق يېشىدىن قورقۇپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىڭ» دېدى. مەن يەنە: ئۇنىڭدىن قالسىچۇ؟ دېسەم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «خوشناڭنىڭ ئايالى بىلەن زىنا قىلىشىڭ» دېدى.

6 - ئىمام بۇخارى ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام: مەن بۇ كېچە يۈز ئايال بىلەن ياكى 99 ئايال بىلەن بىر تۈشەكتە بولمەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى اللە يولىدا جىھاد قىلىدىغان بىردىن ئوغۇل تۇغۇپ بېرىدۇ، دېدى. ئۇنىڭ ھەمراھى: اللە خالىسا دېگىن! دېدى. سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ئۇنداق دېمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاياللاردىن پەقەت بىرىلا مېيىپ بالىدىن بىرنى تۇغدى. مېنىڭ جېنىم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات بىلەن قەسەمكى، ناۋادا ئۇ اللە خالىسا دېگەن بولسا ئىدى ھەممە ئاياللىرى بىردىن مۇجاھىد تۇغقان بولاتتى.»

7 - تەبەرانىي، ئەبى ھەفسە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سىلەردىن ھېچكىم بالا تەلەپ قىلىشنى تاشلىۋەتمىسۇن، بالىسى يوق ئادەم ئۆلۈپ كەتسە ئۇنىڭ نەسەبى ئۈزىلىدۇ.»

8 - ئىمام ئەھمەد ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا مۇنداق دېگەن «ئى ئائىشە! رەھىمدىل بولغىن، ھەقىقەتەن ئاللاھ بىر ئائىلىگە رەھمەت قىلماقچى بولسا ئۇلارنى رەھىمدىللىككە باشلايدۇ» يەنە بىر رىۋايەتتە: «ئەگەر ئاللاھ بىر ئائىلىگە رەھمەت قىلماقچى بولسا ئۇلارنىڭ قەلبىگە رەھىمدىللىكنى سالىدۇ» دېدى دېيىلگەن.

9 - بەزى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەر بىر دەرەخنىڭ مېۋىسى بولغىنىدەك قەلبىڭمۇ مېۋىسى بار. قەلبىڭنىڭ مېۋىسى بولسا پەرزەنتتۇر. اللە ھەقىقەتەن بالىسىغا مېھرى - شەپقەتلىك بولمىغان كىشىگە شەپقەت قىلمايدۇ. اللە بىلەن قەسەمكى، مېھرى - شەپقەتلىك بولمىغان كىشى جەننەتكە كىرمەيدۇ» دېدى. بىز: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بىز ھەممىز مېھرى - شەپقەت يەتكۈزۈمىز، دېدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ دوستىغا يەتكۈزگەن مېھرى - شەپقىتى، شەپقەت ھېسابلانمايدۇ بەلكى پۈتكۈل ئىنسانلارغا مېھرى - شەپقەت يەتكۈزۈش، ھەقىقىي شەپقەت يەتكۈزۈشتۇر» دېدى.

10 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئوقبە ئىبنى ئەمرىيەدىن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: پالانى نامازنى بەك ئۇزارتۇشتىدىغان بولغاچقا مەن بامداتقا كېلەلمەيمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇنى ئاڭلاپ:

«ئى ئىنسانلار! ھەقىقەتەن سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا كىشىلەرنى قاچۇرۇپ قويدىغانلار بار، كىمكى كىشىلەرگە ئىمام بولسا نامازنى قىسقا قىلسۇن، چۈنكى ئۇلارنىڭ كەينىدە كىچىك بالىلار، قېرىلار ۋە ھاجەت ئىگىلىرى بار» دېدى، مەن ھېچقاچان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ تەرىزدە ئاچچىغلاپ سۆزلىگىنىنى كۆرمىگەن ئىدىم.

11 - ئىمام بۇخارىنىڭ ئەبۇ ھۇرەيرىدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىنسان ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ساۋابى ئۇزۇلۇپ قالمايدىغان سەدىقىسى، ئۆزىگە دۇئا قىلىپ تۇرىدىغان ياخشى بالىسى، باشقىلارغا پايدا يەتكۈزۈپ تۇرىدىغان ئىلىمدىن باشقا ئەمەللىرى ئۇزۇلۇپ قالىدۇ.»

12 - مۇئاۋىيە ئىبنى قۇررە دادىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بالىسىنى ئېلىپ كەلگەندى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئۇنى ياخشى كۆرەمسەن؟» دېدى. ئۇ ئادەم: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرگىنىمدەك ئاللاھ سېنىمۇ ماڭا ياخشى كۆرسەتسۇن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرى ئارىسىغا كۆز يۈگۈرتىپ: «پالانى قېنى؟» دېدى. ئۇلار: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! ئۇ ئادەم ۋاپات بولدى، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ دادىسىغا: «جەننەتنىڭ ئىشىكلىرىنىڭ قايسىدىن كىرسەڭ ئۇ سېنى ئىشىك ئالدىدا ساقلاۋاتقان ھالدا تېپىشنى خالىمىسەن» دېدى. بىر كىشى: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! بۇ ئۇنىڭغا خاسمۇ ياكى ھەممىمىزگە ئورتاقمۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەلكى «ھەممىڭلارغا» دېدى.

13 - ھافىز ئەبۇ يەئلا ئەلموسلى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللھ تائالا بىر بەندىگە ئائىلە، مال ياكى پەرزەنت قاتارلىق نېمەتلىرىدىن ئاتاق قىلسا، ئۇ بەندە: ماشا ئاللاھ لا قۇۋەتتە ئىللا بىللاھ، دېسە ئۇ ھاياتىدا ئۆلۈمدىن باشقا ئاپەت كۆرمەيدۇ» قىلغان.

14 - ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ھەرقانداق بىر بالا توغۇلسا، ئوڭ قولىغا ئەزان، سول قولىغا تەكبىر ئوقۇلسا بوۋاقتىڭ ئانىسىدىن گۇناھلار كۆتۈرىلىدۇ.»

15 - بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مېنىڭ ئوغلۇم تۇغۇلغاندا مەن ئۇنى كۆتۈرۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا «ئىبراھىم» دەپ ئىسىم قويدى، ئاندىن ئۇنى بىر تال خورما بىلەن ئېغىزلىنىدۇردى. بۇخارى ئۆزىنىڭ بۇ رىۋايىتىدە: ئۇنىڭغا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلدى ۋە ئۇنى ماڭا بەردى، دېگەن.

16 - سۇنەن ئەھلىلىرى سەمۇرە اللھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىشىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەر بىر بالا ئەقىقىسىگە گۆرگە قويۇلغاندۇر، مال يەتتىنچى كۈنى بۇغۇزلىنىدۇ، ئىسمى قويۇلىدۇ ۋە چېچى چۈشۈرىلىدۇ» دېگەن.

17 - ھاكىم ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارنى "ئەللاھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر" دېگەن سۆز ئۈستىگە ئېغىز ئاچتۇرۇڭلار، ئۆلۈش ئالدىدا "ئەللاھ دىن باشقا ئىلاھ يوقتۇر" سۆزىنى دېگۈزۈڭلار!».

18 - تەبەرانىي ۋە ئىبنى نەججار ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرزەنتىڭلارنى پەيغەمبەرنى، ئۇنىڭ ئائىلىسىنى سۆيۈش ۋە قۇرئان ئوقۇشتىن ئىبارەت ئۈچ خىسلەت ئۈستىگە ئەدەبلەڭلار! شۈبھىسىزكى، قۇرئان يادلىغان كىشى ئەللاھنىڭ سايىسىدىن باشقا سايە يوق كۈندە ئەللاھنىڭ پەيغەمبەرلىرى ۋە تاللىغان يېقىن بەندىلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئەرشى ئاستىدا سايىدايدۇ» دېگەن.

19 - ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم، ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭلارنى يەتتە ياشتا نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگىچىلىكىمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۈنمىسا ئۇلارنى نامازغا مەجبۇرلاپ ئۇرۇڭلار ۋە ياتاقلىرىنى ئايرىڭلار! دېگەن.

20 - ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىندۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بالا توغۇلۇپ يەتتە كۈن بولغاندا ئەقىقە قىلىپ ئىسمى قويۇلسۇن ۋە پاكىزلىنىدۇ، ئالتە ياشقا كىرگەندە تەربىيە قىلىنىدۇ، توققۇز ياشقا كىرگەندە ياتاقلىرى ئايرىلىدۇ، ئون ئۈچ ياشقا كىرگەندە نامازغا ھەيدىلىپ ۋە روزا تۇتۇشقا بۇيرۇلىدۇ. ئون ئالتە ياشقا كىرگەندە ئۆيلەپ قويۇپ، ئاتىسى ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ: مەن سېنى تەربىيەلىدىم، ئىلىم ئۆگەتتىم، ئۆيلەپ قويدۇم، ئاللاھتىن دۇنيادىكى پىتىئەڭدىن ۋە قىيامەتتىكى ئازابىڭدىن پاناھ تىلەيمەن» دەيدۇ.

21 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، رۇبەيئە بنتى مۇئەۋۋەز رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشۇرا كۈنىنىڭ ئەتىگىنى ئەنساپلارنىڭ يېزىلىرىغا: «كىمكى روزا تۇتۇپ ئەتىگەن قىلغان بولسا روزىسىنى تاماملىسۇن، كىمكى روزا تۇتماي ئەتىگەنلىگەن بولسا روزىسىنى باشقا كۈندە تۇتۇۋالسۇن!» دەپ ئۇقتۇرۇشقا ئادەم ئەۋەتتى، بىز شۇنىڭدىن كېيىن روزا تۇتىدىغان بولۇپ كىچىك بالىلىرىمىزنىمۇ روزا تۇتقۇزىدىغان بولدۇق. مەسچىتلەرگە باراتتۇق، روزا تۇتقان بالىلىرىمىز ئىفتار ۋاقتى بولغىچە يىغىلسا ئۇلارغا ئويۇنچۇقلارنى ئېلىپ بېرەتتۇق.

22 - ئىمام مۇسلىم، مالىك، ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى قاتارلىقلار ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمادىن مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنە مۇنەۋۋەرگە يېقىن رەۋھائى دېگەن بىر جايدا بىر توپ ئادەملەر بىلەن ئۇچراشتى ۋە ئۇلاردىن: «سەلەر كىم بولىسىلەر؟» دەپ سورىدى، ئۇلار: بىز مۇسۇلمانلار بولىمىز، سەن كىم بولىسەن؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەللاھنىڭ پەيغەمبىرى!» دېدى. ئۇ كىشىلەر ئارىسىدىن بىر ئايال بىر بالىنى كۆتۈرۈپ: بۇنىڭغا ھەج بارمۇ؟ (يەنى ئۇ ھەج قىلسا بولامدۇ؟) دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە! ساڭمۇ ساۋابى بولدۇ» دېدى.

23 - ئەبۇ داۋۇد ئەمرى ئىبنى شۇئەيبىنىڭ ئاتىسىدىن ۋە ئۇ ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ ئاتىسىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۇ ئايالنىڭ قېشىدا بىر قىز بار

ئىدى، قىزىنىڭ بىلىكىدە توم ئىككى ئالتۇن بىلەيزۇك بار ئىدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭ زاكىتىنى بېرەمسىز؟» دېدى. ئۇ ئايال: ياق! دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇ ئىككىسىنىڭ سەۋەبى بىلەن ئاللا تائالا قىيامەت كۈنى ئوتتىن ئىككى بىلەيزۇك كەيدۈرۈشنى ياخشى كۆرەمسىز؟» دېدى. ئۇ ئايال ئۇ ئىككى بىلەيزۇكنى چىقىرىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويدى ۋە: ئاللا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبەرى ئۈچۈن! دېدى.

24 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، مالىك نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فىتىر - زاكاتنى قۇل، ھۆر ۋە چوڭ - كىچىك ھەممىسىگە خورمىدىن ياكى ئارپىدىن بىر سا (2.176 كىلوگرام) پەرز قىلىپ بېكىتكەندى.

25 - نەسەئى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەنسارىلارنىڭ بالىلىرىنى زىيارەت قىلاتتى، ئۇلارنىڭ بالىلىرىنى كۆرسىلا سالام بېرەتتى، بېشىنى سىلايتتى ۋە ئۇلارغا دۇئا قىلاتتى.

26 - تىرمىزى جابىر ئىبنى سەمۇرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر ئادەمنىڭ بالىسىغا ئەدەپ ئۆگەتكەنلىكى بىر سا سەدىقە بەرگەندىن ياخشىدۇر.»

27 - ئىبنى ماجە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بالىلىرىڭلارنى ھۆرمەتلەڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەخلاقىنى ياخشىلاڭلار!» ۋە ئىبنى ئەبى دۇنيانىڭ رىۋايىتىدە: «بالىلىرىڭلارنى سۆيۈڭلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەدەبىنى ھۆرمەت قىلىڭلار!» دېگەن.

28 - ئىمام ئەھمەد تەبەرائى ئۇبادە ئىبنى سامىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «چوڭلىرىمىزنى ھۆرمەت قىلمىغان، كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت قىلمىغان ۋە ئۆلىمالىرىمىزنىڭ ھەققىنى تونۇمىغانلارغا مېنىڭ ئۈمىتىمدىن ئەمەس.»

29 - ئىمام ئەھمەد ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەگەر بىرى كىچىك بالىغا، بۇياققا كەل ساڭا بىر نەرسە بېرىمەن، دەپ قويۇپ ئۇنىڭغا بەرمىسە بىر يالغان ئېيتقانلىقىنىڭ گۇناھى يېزىلىدۇ.»

30 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمى سۆيگەن ئىدى، ئەقرە ئىبنى ھابىس: مېنىڭ ئون بالام بار، لېكىن مەن ئۇلارنىڭ بىرىنىمۇ سۆيۈپ باقمىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمكى رەھىم قىلمايدىكەن، رەھىم قىلىنمايدۇ» دېدى.

31 - دەيلەمى ۋە ئىبنى ئەسكەر ئەبى سۇفياننىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن مۇئاۋىيەنىڭ قېشىغا كىرگەن ئىدىم، ئۇ چاغدا ئۇ ئوڭدۇسىغا ياتقان بولۇپ، مەيدىسى ئۈستىدە بىر بالا

ياكى بىر قىز بالا مېنىڭ ئىكەن، ئۇ بالا بولسا ئۇنى نوقۇشتۇرۇۋاتاتتى. مەن: ئى مۇمىنلەرنىڭ ئەمىرى! ئۇنى ئۇستىڭدىن چۈشۈرگەن! دېدىم. ئۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمىنىڭ بالىسى بولسا ئۇ بالىسىغا بالىلارچە مۇئامىلە قىلسۇن!» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم، دېدى.

32 - ئىمام بۇخارىنىڭ سەھلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن يېتىمىنىڭ ئىشلىرىغا كېپىل بولغۇچى بىلەن جەننەتتە مۇشۇنداق (تۇرمەن)» دەپ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئوتتۇرا بارماقلىرىنى بىر - بىرىگە جۈپلەپ كۆرسەتكەنلىكى ئاندىن كېيىن ئۇ ئىككى بارمىقىنى ئايرىغانلىقىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

33 - تىرمىزى ئەمىر ئىبنى شۇئەيبىدىن ئۇ ئاتىسىدىن، ئاتىسى ئۆزىنىڭ بوۋىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىشىلەرگە خىتاب قىلىپ: «كىمكى ماللىق يېتىمگە ۋەسىي بولسا، ئۇ مال بىلەن تىجارەت قىلسۇن، ئۇ مالنى تاكى سەدىقە يەپ تۈگەتكىچە تاشلاپ قويمىسۇن!» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

34 - ئەبۇ داۋۇد ۋە ئەبۇ يەئلا ئەۋى ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن ئېرى ئۆلۈپ كېتىپ جەۋرى - جاپادىن ئىككى مەڭزى قارىداپ كەتكەن ۋە بالىسىغا (قاراش ئۈچۈن ياتلىق بولماي) سەۋرى قىلغان ئايال بىلەن جەننەتتە مۇشۇ ئىككىگە ئوخشاش» دەپ بارماقلىرىنى كۆرسەتكەن.

35 - ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزى ئەبى سەئىد ئەلخۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمىنىڭكى ئۈچ قىزى ياكى ئۈچ ھەمىشەسى، ياكى ئىككى قىزى ياكى ئىككى ھەمىشەسى بولۇپ ئۇ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلسا ۋە ئۇلار ھەققىدە اللە دىن قورقسا ئۇ جەننەتكە كىرىشكە ھەقلىق بولىدۇ» دېگەن.

ئەبۇ داۋۇدنىڭ رىۋايىتىدە: «كىمىنىڭكى ئۈچ قىزى ياكى ئۈچ ھەمىشەسى، ئىككى قىزى ياكى ئىككى ھەمىشەسى بولۇپ ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلەدە بولسا ۋە ئۇلانى ياتلىق قىلسا ئۇنىڭغا جەننەت ھەقلىق بولىدۇ» دېيىلگەن.

36 - ئەبۇ داۋۇد ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمىنىڭكى قىز بالىسى بولۇپ ئۇ ئۇ قىزنى توپىغا تىرىك كۆممىسى، ئۇنى ئاجىز قىلمىسا ۋە ئەركەكنى ئۇنىڭدىن ئارتۇق كۆرمىسە اللە ئۇنى جەننەتكە كىرگۈزىدۇ».

37 - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە نەسەئى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «جېنىم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات اللە بىلەن قەسەمكى! مەن سىلەرگە سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ ئاتا - ئانىسى، بالىسى ۋە جىمى ئىنسانلاردىن سۆيۈملۈك بولمىغىچە، ھەممىسىدىن بەكرەك ياخشى كۆرۈلمىگىچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ».

38 - ھاكىم ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «باشقىلارنىڭ ئاياللىرىنى ئېپپەتلەڭلار، سىلەرنىڭ ئاياللىرىڭلار ئىپپەتلىك بولىدۇ، ئاتا - ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار، ئوغۇللىرىڭلار سىلەرگە ياخشىلىق قىلىدۇ».

39 - ئىبنى ئەسكەر واسلە ئىبنى ئەسقە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان ئىبنى مەزۇننىڭ قېشىغا كەلدى، ئۇنىڭ يېنىدا بىر كىچىك بالا بولۇپ ئۇ بالىنى سۆيۈۋاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «بۇ سېنىڭ بالاڭمۇ؟» دېدى. ئۇ: شۇنداق، ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇنى ياخشى كۆرۈمسەن» دېۋىدى ئۇ: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى مەن ئۇنى ياخشى كۆرمىەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا بولغان مۇھەببىتىڭنى تېخىمۇ ئاشۇرمايمۇ؟» دېدى. ئۇ: ئەلۋەتتە، ساڭا ئاتا - ئانا بىر بولسۇن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەر قانداق بىر كىشى ئۆز نەسلىدىن بولغان بىر ئارىسىدىن ھەتتاكى ئۇ رازى بولغانغا قەدەر رازى قىلسا، ئاللاھ ئۇ كىشىنى ھەتتا ئۇ ئادەم رازى بولغىچە رازى قىلدۇ».

40 - ئىمام بۇخارى «ئەدەبۇل مۇفرەد» دېگەن كىتابىدا ۋە ئىمام ئەھمەد بىلەن ئىبنى ماجەلەر ئۆز كىتابلىرىدا مۇناز رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ئون كەلىمىنى ۋەسىيەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

- 1 - ئۆلتۈرۈلدىغان ياكى كۆيدۈرۈلدىغان ئەھۋالغا دۇچ كەلسەڭمۇ ئاللاھ غا شېرىك كەلتۈرمە!
- 2 - ئائىلەڭدىن ۋە مال - دۇنيادىن ئايرىلىشقا بۇيرۇغان تەقدىردىمۇ ئاتا - ئاناڭنى نارازى قىلما!
- 3 - پەرز نامازنى قەستەنلىك بىلەن تەرك ئەتمە! پەرز نامازنى قەستەن تەرك ئەتكەن ئادەمنى ئاللاھ ئۆز كاپالىتىگە ئالمايدۇ.
- 4 - ھاراق ئىچمە! ئۇ پۈتۈن گۇناھلارنىڭ بېشى.
- 5 - ھەرگىز گۇناھ ئىشلىمە! گۇناھ قىلغان ئادەم ئاللاھ نىڭ غەزىپىگە ئۇچرايدۇ.
- 6 - بارلىق ئىنسانلار ھالاك بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇرۇش مەيدانىدىن قېچىشتىن ھەزەر ئەيلىگىن!
- 7 - سەن كىشىلەر بىلەن بىرگە تۇرغاندا ئۇلارغا ئۆلۈم كەلسە سەنمۇ ئۇلار بىلەن بىرگە مۇستەھكەم تۇرغىن!
- 8 - مېلىڭدىن ئائىلەڭگە سەرپ قىل!
- 9 - ئەدەبلەيدىغان ھاساڭنى ئائىلەڭ ئۈستىدىن كۆتۈرمە!
- 10 - ئائىلەڭدىكىلەرنى ئاللاھ دىن قورقۇتقىن.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىلار ئۈچۈن قىرىق بەھەسسى

1 - تەبەرائىي ۋە ئىبنى ئەججەر ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پەرزەنتىڭلارنى پەيغەمبەرنى، ئۇنىڭ ئائىلىسىنى سۆيۈش ۋە قۇرئان ئوقۇشتىن ئىبارەت ئۈچ خىسلەت ئۈستىگە ئەدەبلەڭلار! شۇبھىسىزكى، قۇرئان يادلىغان كىشى ئاللاھ نىڭ سايىسىدىن باشقا

ساياھ يوق كۈندە اللہ نىڭ پەيغەمبەرلىرى ۋە تاللىغان يېقىن بەندىلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئەرشى ئاستىدا سايدايدۇ» دېگەن.

2 - ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە مۇسلىم ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: قىيامەت قاچان بولىدۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن: «سەن قىيامەت ئۈچۈن نېمىلەرنى تەييارلىدىڭ؟» دەپ سورىدى، ئۇ ئادەم: ھېچنېمە، لېكىن مەن اللہ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىنى ياخشى كۆرۈمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ياخشى كۆرگىنىڭ بىلەن بىللە بولسەن» دېدى.

3 - ئىمام بۇخارى ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھاجىتىنى راۋا قىلىش ئۈچۈن ھاجەتخانىغا كىردى، مەن ئۇنىڭغا تاھارەت سۈيىنى تەييارلاپ بەردىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بۇنى كىم قويدى؟» دېدى. ئۇنىڭغا مېنىڭ قويغانلىقىم خەۋەر قىلىنغاندا: «ئى اللہ ئۇنى دىنىڭدا ئالىم قىل!» دېدى.

4 - تىرمىزى رەبىئە ئىبنى شەيباندىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن ھەسەن ئىبنى ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن: سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن نېمىنى يادا قىلدىڭ؟ دېدىم، ئۇ: مەن ئۇنىڭدىن: «سېنى شەكلىنىدۇرگەننى قويۇپ، شەكلىنىدۇرمىگەننى قويۇپ قىل! راستچىلىق خاتىرجەملىكتۇر، يالغان بولسا شەكتۇر» دېگەننى ياد قىلىۋالغان ئىدىم، دېدى.

5 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ رىۋايىتىدە سەمۇرە ئىبنى جۇندۇپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىسىدا بىر كىچىك بالا بولۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ھەدىسەلەرنى يادا ئالاتتىم، مېنىڭ سۆز قىلىشىمدىن يېشى مەندىن چوڭ بولغان كىشىلەردىن باشقىلىرى توسۇيالمىتى.

6 - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، تىرمىزى، نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد بۇخارىنىڭ لەۋزى بىلەن قىلغان رىۋايىتىدە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە كىيىم تىكىدىغان بىر بالىنىڭ قېشىغا كىردىم، ئۇ بالا ئۇنىڭغا تاۋىدا گۆش سۈيى بىلەن نەملىنىپ قىزارتىلغان سەي كاۋىسىنى ئېلىپ كەلدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاماقتىكى سەي كاۋىلىرىنى ئىزلەشكە باشلىدى، مەن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۇنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا قويۇشقا باشلىدىم، شۇنىڭدىن كېيىن مەن سەي كاۋىسىدىن قىلىنغان تاماقنى ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ قالدىم.

7 - ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندۇ: بىر كۈنى مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆلىغىغا مىنگىشىۋالغان ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغۇل! مەن ساڭا بىر نەچچە سۆزنى ئۆگىتىپ قوياي: اللہ نى ياد ئېتىپ تۇرغىن، اللہ مۇ سېنى ياد ئېتىدۇ. اللہ نى ياد ئەتكىن، اللہ نى ئالدىڭدىلا تاپسەن. قاچانكى بىر نەرسە سورىماقچى بولساڭ اللہ دىنلا سورىغىن ۋە قاچانكى ياردەم سورىساڭ اللہ دىنلا سورىغىن. بىلگىنىكى ئەگەر پۈتۈن كىشىلەر ساڭا بىرەر نەرسە بىلەن پايدا يەتكۈزۈشكە يىغىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇلار اللہ نىڭ ساڭا پۈتۈن تەكەن نەرسىسىدىن باشقىنى يەتكۈزەلمەيدۇ. ئەگەر ئۇلار ساڭا بىرەر نەرسە بىلەن زىيان يەتكۈزۈشكە يىغىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇلار اللہ

نىڭ ساڭا پۈتۈۋەتكەن نەرسىسىدىن باشقا زىياننى يەتكۈزەلمەيدۇ. قەلەملەر كۆتۈرۈلدى، بەتلەر قۇرىدى» دېدى. [تىرمىزى رىۋايىتى]

تىرمىزىدىن قىلىنغان باشقا بىر رىۋايەتتە: «اللہ نى ياد ئەتكەن، اللہ نى ئالدىڭىزدا تاپسەن. باياشات ۋاقتلاردا اللہ نى تونىغىن، اللہ تائالامۇ سېنى قاتتىقچىلىق ۋاقتلاردا تونۇيدۇ. بىلگىنىكى، ساڭا تېگىشلىك بولمىغان مۇسبەت ساڭا يەتمەيدۇ ۋە ساڭا تېگىشلىك بولغان مۇسبەت ساڭا يەتمەي قالمايدۇ. بىلگىنىكى، غەلبە ھەقىقەتەن سەۋر قىلىش ئارقىلىق كېلىدۇ، ھەر بىر قىيىنچىلىقتىن كېيىن چىقىش يولى بولىدۇ. ھەر بىر مۇشكۈللۈك بىلەن بىر ئاسانلىق بار» دېيىلگەن.

8 - ئىمام مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇد ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئەسلىم قەبىلىسىدىن بىر ياش كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مەن غازاتقا قاتناشماقچى، مېنىڭ غازاتقا تەييارلىقىم يوق، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «پالانچىنىڭ يېنىغا بارغىن، ئۇ غازاتقا تەييارلىق قىلغان ھازىر ئاغرىپ قالدى» دېدى. ئۇ ياش ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سالام ئېيتتى ۋە سېنىڭ غازاتقا قىلغان تەييارلىقلىرىڭنى ماڭا بېرىشىڭنى بۇيرۇدى، دېدى. ئۇ كىشى: ئايالىنى چاقىرىپ مەن تەييارلىغان نەرسىلەردىن بىرەر نەرسىنى ئېلىپ قالماي بۇ يىگىتكە بەرگىن. قەسەم ئاللاھ بىلەنكى ئەگەر سەن ئۇلاردىن ھېچنەرسىنى ئېلىپ قالمىساڭ اللہ بىزگە ئۇ نەرسىلەر ھەققىدە بەرىكەت ئاتا قىلىدۇ، دېدى.

9 - تەبەرائىنى ئەبۇ ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەرقانداق بىر كىشى ئۆسمۈرلۈكىدىن تارتىپ ئۆلگۈچىلىك اللہ نىڭ ئىبادىتىدە ياشىسا، ئۇنىڭغا اللہ 99 سىدىقنىڭ نەجرىنى بېرىدۇ» دېگەن.

10 - ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزى ۋە ئەسەئى قاتارلىقلار ھەسەن ئىبنى ئەلى ئىبنى ئەبى تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا ۋىتىردا "ئى اللہ مېنى سەن ھىدايەت قىلغان كىشىلەر قاتارىدا ھىدايەتكە باشلا! ئەپۇ قىلغان كىشىلىرىڭ قاتارىدا ئەپۇ قىل! سەن ئۆزۈڭ ئىگە بولغان كىشىلىرىڭنىڭ قاتارىدا ماڭا ئىگە بول! ماڭا ئاتا قىلغان نەرسەڭدە بەرىكەت بەر! تەقدىر قىلغان نەرسىنىڭ شەرىدىن مېنى ساقلا! ھەقىقەتەن سەن ھەقىقىي تەقدىر قىلغۇچىسەن، ساڭا تەقدىر قىلىنمايدۇ، شۇبھىسىزكى سەن ئىگە بولغان كىشى خار بولمايدۇ، رەببىمىز! سەن مۇبارەكتۇرسەن! ئۈستۈندۇرسەن!" دېگەن دۇئانى ئوقۇشنى ئۆگەتكەندى.

11 - تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلۇم! نامازدا ھەرگىز باشقا ياققا قارىما، نامازدا قاراش خاتادۇر، چوقۇم قارىماقچى بولساڭ، نەفلە نامازدا قارىغىن، پەرز نامازدا قارىمىغىن!» دېگەن.

12 - ئەبۇ داۋۇد ۋە ھاكىم ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرى ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بالىلىرىڭلارنى يەتتە ياشتا نامازغا بۇيرۇڭلار، ئون ياشقا كىرگىچىلىكمۇ ناماز ئوقۇشقا ئۈنمىسا ئۇلارنى نامازغا مەجبۇرلاپ ئۇرۇڭلار ۋە باتاقلارنى ئايرىڭلار! دېگەن.

13 - ئىبنى سۇننى ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر بالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا كېلىپ: مەن ھەج قىلىشنى خالايمەن، دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ بىلەن ماڭدى ۋە ئۇنىڭغا: «ئى بالا! اللہ ساڭا تەقۋالىقنى زىيادە قىلسۇن! سېنى ياخشىلىقا يۈزلەندۈرسۇن ۋە سېنى غەمدىن خالاس قىلسۇن!» دېدى. بالا ھەجىدىن قايتقان چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «ئى بالا! اللہ ھەجىڭنى قوبۇل قىلسۇن! گۇناھىڭنى مەغپىرەت قىلسۇن، سېنى ياخشىلىققا يۈزلەندۈرسۇن ۋە سېنى غەمدىن ساقلىسۇن!» دېدى.

14 - ئىمام ئەھمەد، بۇخارى ۋە مۇسلىم سابىت ئەلبىنان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئەنەستىن قىلغان تۆۋەندىكى ھەدىسنىڭ رىۋايىتىنى بايان قىلغان بولۇپ ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: مەن بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ بولۇپ بەلكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چۈشلۈك ئۇيقۇسىنى ئوخلايدىغۇ، دېگەن ئۆي بىلەن ئويناۋاتقان بالىلارنىڭ قېشىغا چىقىپ ئۇلارنىڭ ئوينىغا قاراپ تۇردۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېلىپ ئويناۋاتقان بالىلارغا سالام بەرگەندىن كېيىن مېنى چاقىرىپ ئۆزىنىڭ بىر ئىشى ئۈچۈن بۇيرۇپ ئۆزى سايدا ئولتۇردى، مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىشىنى قىلمەن، دەپ بېرىپ ئانام ئەۋەتكەن ئىشىنى قىلىشقا كېچىكىپ قالدىم، مەن ئانامنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئانام: نېمىشقا كېچىكىپ قالدىڭ؟ دەپ سورىدى، مەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى بىر ئىشقا بۇيرىغان ئىدى، دېدىم. ئانام: نېمە ئىش ئىدى ئۇ؟ دېدى. مەن: بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىرى، دېدىم، ئانام: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سىرىنى ساقلا، دېدى. سابىت مۇنداق دەيدۇكى، ئەنەس ماڭا: ئەگەر ئۇنى ئىنسانلارنىڭ بىرىگە سۆزلىگەن بولسام ئەلۋەتتە ساڭا سۆزلەپ بەرگەن بولاتتىم، دېگەن ئىدى.

15 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ماللىك نەسەئى ۋە ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمانىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فىتىر - زاكاتنى قۇل، ھۆر ۋە چوڭ - كىچىك ھەممىسىگە خورمىدىن ياكى ئارىپىدىن بىر سا (2.176 كىلوگرام) پەرز قىلىپ بېكىتكەندى.

16 - تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئوغلۇم! ئۆيىڭگە كىرسەڭ سالام قىل! ئۆيىڭدىكىلەرگە بەرىكەت بولىدۇ» دېگەن.

17 - مۇسلىم ۋە ئىبنى خۇزەيمە ئىبنەتۇل ھارسە ئىبنى نوئمان رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ: مەن «قان» سۈرىسىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەرجۈمەدە ئوقۇغانلىقىدىن يادا ئېلىۋالغان ئىدىم، دېدى.

18 - ئىمام بۇخارى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىزمەت قىلىدىغان بىر يەھۇدىي بالا بار ئىدى. ئۇ ئاغرىپ قالغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنى يوقلاپ باردى ۋە ئۇنىڭ باش تەرىپىدە ئولتۇرۇپ: «مۇسۇلمان بولغىن» دېدى. ئۇ بالا يېنىدا ئولتۇرغان ئاتىسىغا قارىدى. ئاتىسى: ئەبا قاسىمغا ئىتائەت قىل! دېدى. بالىسى ماقۇل بولۇپ مۇسۇلمان بولدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ قېشىدىن قايتىپ چىقىۋېتىپ: «ئۇنى دوزاختىن قۇتۇلدۇرغان اللہ غا ھەمدىلەر بولسۇن!» دېدى.

19 - ئەبۇ يەئلا ۋە تەبەرانى ئەمرى ئىبنى ھۇرەيس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر كۈنى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ سېتىقچىلىق قىلىۋاتقان يېرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋىتىپ: «ئى اللھ ئۇنىڭ سېتىشىدا ياكى تىجارىتىدە بەرىكەت بەرگىن!» دېدى.

20 - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ترمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد قاتارلىقلار ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئەخلاقلىق كىشىسى ئىدى. مېنىڭ ئەبۇ ئۆمەير ئىسىملىك بىر ئىنىم بار ئىدى، ئۇ تېخى ئەمدىلا سۈتتىن ئايرىلغان ئىدى، ئۇ بىزنىڭ يېنىمىزغا كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئەبۇ ئۆمەير! ئۇ قۇش نېمە قىلدى؟» دەيتتى. بەزىدە ئۇ بىزنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە ناماز ۋاقتى بولۇپ قالسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەرگە سېلىنغان بورىنى سۇپۇرۇشكە بۇيرۇيتتى، ئاندىن ئۇنى پۈۋدىگەندىن كېيىن قىيامدا تۇراتتى، بىز ئۇنىڭ كەينىدە تۇراتتۇق، ئۇ بىزگە ئىمام بولۇپ ناماز ئوقۇيتتى.

21 - ترمىزى سەئىد ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاتا - ئانا بالغا ياخشى ئەدەب ئۆگىتىشتىن ئەۋزەل بىر نەرسىنى سوۋغات قىلمىدى» دېدى.

22 - ئىبنى سۇنننىڭ كىتابىدا ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئادەمنى ئۇنىڭ بالىسى بىلەن كۆرۈپ ئۇ بالىدىن: «بۇ كىم؟» دەپ سورىدى. بۇ بالا: ئاتا، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ بالغا: «ئۇنىڭ ئالدىدا ماگما ۋە ئۇنىڭ تىللىنىشىغا سەۋەبچى بولما، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ئولتۇرۇۋالما ۋە ئۇنى ئىسمى بىلەن چاقىرما» دېگەن.

23 - تەبەرانى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاتا - ئانىسىغا ياخشىلىق قىلغان ئادەم ئۇنىڭغا ئاچچىقى بىلەن يان كۆزدە قارىمايدۇ».

24 - تەبەرانى يەنە ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئاتا - ئانا بالىسىغا ئۇنىڭدىن سۆيۈنگەنلىك نەزىرىدە قارىسا، بالغا بىر قۇل ئازاد قىلىش ۋاجىپ بولىدۇ» ئى اللھ نىڭ پەيغەمبىرى! ئەگەر ئۈچ يۈز ئاتىمىش كۈن شۇنداق قارىسىچۇ؟ دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللھ ھۇ ئەكبەر!» دەپ جاۋاب بەردى.

25 - ئىمام ئەھمەد تەبەرانى ئۇبادە ئىبنى سامت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «چوڭلىرىمىزنى ھۆرمەت قىلمىغان، كىچىكلىرىمىزگە شەپقەت قىلمىغان ۋە ئۆلىمالىرىمىزنىڭ ھەققىنى تونۇمىغانلارغا مېنىڭ ئۈمىتىمدىن ئەمەس».

26 - ئىمام مۇسلىم ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى قېرىندىشىغا تىغ تەڭلەيدىكەن، ئۇ تاكى قولدىكى تىغنى تاشلىۋەتمىگىچە ئۇنىڭغا لەنەت قىلىندۇ، ئۇ قېرىندىشى ئاتا - بىر ياكى ئانا بىر قېرىنداش بولسىمۇ، شۇنداق».

27 - ئىمام ئەھمەد، ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى بەسىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىرەرنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىغا كېلىپ كىرىشكە ئىجازەت سورىغاندا ئۇ ئىشىكىنىڭ ئۇدۇلىدا تۇرماي بەلكى ئوڭ ياكى سول تەرىپىدە تۇراتتى. ئۇنىڭغا ئىجازەت بېرىلسە كىرەتتى، بېرىلمىسە قايتىپ كېتەتتى.

28 - ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئۆمەر ئىبنى ئەبۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا يۈرىدىغان كىچىك بىر بالا ئىدىم، تاماق ۋاقتىدا مېنىڭ قولۇم داستىخاننىڭ ھەممە يېرىدە يۈگۈرەپ يۈرەتتى، بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئوغلۇم! تاماقتىن بۇرۇن بىسىملاھ دېگەن، ئوڭ قولۇڭ بىلەن ئالدى تەرەپىڭدىن يېگىن!» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ تاماق يېيىشىم ھەمىشە شۇ ئۇسۇلدا بولۇپ كەلدى.

29 - ئەبۇ داۋۇد ئابدۇللاھ ئىبنى داۋۇد ئىبنى ئامىر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىر كۈنى ئانام مېنى چاقىردى. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزنىڭ ئۆيىمىزدە ئولتۇرغان ئىدى، ئانام ماڭا: كەل! ساڭا بىرنەرسە بېرىمەن، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ئۇنىڭغا نېمە بېرىسەن؟» دېدى. ئانام: ئۇنىڭغا خورما بەرمەكچىدىم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئەگەر سەن ئۇنىڭغا بىرنەرسە بەرمىسەڭ ساڭا بىر يالغان ئېيتقانلىقنىڭ گۇناھى يېزىلغان بولاتتى» دېدى.

30 - ئىمام تىرمىزى ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا مۇنداق دېگەن ئىدى: «ئى ئوغلۇم! ئەتگەن ۋە ئاخشامنى ھېچكىمگە ئۆچ - ئاداۋەت پەيدا قىلماسلىققا قادىر بولالساڭ شۇنداق قىلغىن! ئى ئوغلۇم! بۇ مېنىڭ سۈننىتىمدۇر. كىمكى مېنىڭ سۈننىتىمنى ياشارتسا مېنى ياشارتقان بولىدۇ. مېنى ياشارتقان كىشى جەننەتتە مېنىڭ بىلەن بىرگە بولىدۇ.»

31 - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئەبۇ داۋۇد ۋە ئەھمەد ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئەخلاقلىقلىرى ئىدى، ئۇ بىر كۈنى مېنى بىر ئىشنى بىجىرىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. مېنىڭ كۆڭلۈمدە بارغۇم بولسىمۇ لېكىن قەستەن: مەن بارمايمەن، دېدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇيرىغاندىن كېيىن مەن چىقىپ بازاردا ئويناۋاتقان بالىلاردىن ئۆتۈپ ئۇلارغا قاراپ تۇرۇپ قالدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئارقامدىن كېلىپ ماڭا قاراپ تۇرۇپتۇ، مەن بۇرۇلۇپ ئۇنىڭغا قارىدىم، ئۇ ماڭا قاراپ كۈلۋاتاتتى، ئاندىن ئۇ: «ئى ئەنەس! بۇيرىغان يەرگە باردىڭمۇ؟» دېدى. مەن: بارمەن ئى اللە نىڭ پەيغەمبەرى، دېدىم. ئەنەس بۇ رىۋايەتتە مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا توققۇز يىلدىن ئارتۇق خىزمەت قىلدىم، ئۇنىڭ بىرەر قېتىمىمۇ ماڭا «ئۇنى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىمىدىم، ياكى نېمىشقا ئۇنداق قىلدىڭ! ياكى مۇنداق - مۇنداق قىلىمىدىڭ؟ دەپ باقمىدى.

ئىمام ئەھمەدنىڭ رىۋايەتتە ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئون يىل خىزمەت قىلدىم، ئۇ مېنىڭ بىرەر ئىشنى خاتا قىلغانلىقىم ياكى ياخشى ئادا قىلمىغانلىقىم ئۈچۈن مېنى ئەيىبلەپ باقمىدى. ئەگەر ئۆيىدىكىلەردىن بىرەرسى ماڭا بۇ ھەقتە مالا مەت

قىلسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنىڭغا ملامەت قىلماڭلار، ئۇ قىلىشقا قادىر بولالغان بولسا شۇنداق قىلغان بولاتتى» دەيتتى.

32 - ئەبۇ داۋاۋد ۋە ترمىزى، ئەبى سەئىد ئەلخۇدرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدۇكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كىمىڭكى ئۈچ قىزى ياكى ئۈچ ھەمشىرىسى، ياكى ئىككى قىزى ياكى ئىككى ھەمشىرىسى بولۇپ ئۇ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلسا، ئۇلارنىڭ ئېغىرچىلىقلىرىغا سەۋر قىلسا ۋە ئۇلار ھەققىدە اللە دىن قورقسا ئۇ جەننەتكە كىرىشكە ھەقىقەت بولىدۇ» دېگەن.

33 - ئىمام مۇسلىم، ئەبى ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: مېۋىلەرنىڭ ئالدى بىلەن پىشقانلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتىلەتتى، ئاندىن ئۇ: «ئى اللە! بىزگە، شەھەرلىرىمىزدە، مېۋىلىرىمىزدە، ئۆلچەك ۋە تارازلىرىمىزدا بەرىكەت ئۈستىگە بەرىكەت بولسۇن!» دەپ دۇئا قىلاتتى. ئاندىن كېيىن ئۇ مېۋىلەرنى شۇ جايدا بار بولغانلارنىڭ ئەڭ كىچىكلىرىدىن باشلاپ بېرىشكە باشلايتتى.

34 - ئىمام بۇخارىنىڭ سەھل رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن قىلغان رىۋايىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «مەن يېتىمىڭ ئىشلىرىغا كېپىل بولغۇچى بىلەن جەننەتتە مۇشۇنداق (تۇرمەن)» دەپ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئوتتۇرا بارماقلىرىنى بىر - بىرىگە جۈپلەپ كۆرسەتكەنلىكى ئاندىن كېيىن ئۇ ئىككى بارماقنى ئايرىغانلىقىنى رىۋايەت قىلدۇ.

35 - ئىمام بۇخارى، مۇسلىم ۋە نەسەئى، ئەنەس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «جېنىم ئۇنىڭ ئىلكىدە بولغان زات اللە بىلەن قەسەمكى! مەن سىلەرگە سىلەرنىڭ بىرىڭلارنىڭ ئاتا - ئانىسى، بالىسى ۋە جىمى ئىنسانلاردىن سۆيۈملۈك بولمىغىچە، ھەممىسىدىن بەكرەك ياخشى كۆرۈلمىگىچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ» دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

36 - ئەبۇ يەئلا ۋە ئىبنى ئەساکر زەيد ئىبنى سابىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كەلگەندە مېنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىشىپ: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! بۇ بالا بەنى نەججار قەبىلىسىدىن، ئۇ اللە دىن ساڭا نازىل بولغان سۈرىلەردىن ئون يەتتە سۈرە يادلىدى، دېدى. ئاندىن مەن ئۆگەنگەن سۈرىلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئوقۇپ بەردىم، ئوقۇغانلىرىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياراپ كەتتى، ئۇ: «ئى زەيد! سەن مەن ئۈچۈن يەھۇدىيلارنىڭ تىلىنى ۋە يېزىقىنى ئۆگەنگەن، اللە بىلەن قەسەمكى، مەن ئۇلاردىن بىرىنىڭ مەن ئۈچۈن خەت يېزىپ بېرىشىگە ئىشەنچ قىلالمايدىكەنمەن، دېدى. ئاندىن مەن ئۇنى بىر يېرىم ئاي ئۆتمەيلا ياخشى ئۆگىنىپ بولدۇم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەت يازسا مەن يېزىپ بېرەتتىم، ئۇلار (يەھۇدىيلار) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خەت يازسا مەن ئۇنى ئوقۇپ بېرەتتىم.

37 - بىز سەھىھۇل بۇخارىدا ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمدىن رىۋايەت قىلىنغان ھەدىستە ئۇ مۇنداق دېگەن: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەسەن ۋە ھوسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالار ئۈچۈن ھۇرۇپ كۈز تېگىشتىن ۋە باشقا بىرەر زىيان كېلىشتىن پاناھ تىلەيتتى ۋە مۇنداق دەيتتى: «اللە نىڭ بارلىق سۆزلىرى بىلەن ئۇلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ شەرىدىن، كىشىلەرنىڭ كۆزلىرىدىن پاناھلىق تىلەيمەن» ۋە يەنە مۇنداق

دەيتتى: «شۈبھىسىزكى ئاتىلىرىڭلار ئوغۇللىرى ئىسمائىل ۋە ئىسھاق ئۈچۈن شۇنداق پاناھلىق تىلىگەن (ئۇلارنىڭ ھەممىسىگە ئاللاھنىڭ سالاملىرى بولسۇن!)».

38 - ئىمام ئەھمەد، ئابدۇللاھ ئىبنى ھارس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئابدۇللاھ، ئۇبەيدۇللاھ ۋە ئابباس ئوغۇللىرىدىن نۇرغۇننى سەپكە تېزغاندىن كېيىن: «كىم ئاۋۋال مەن تەرەپكە يۈگۈرۈپ كېلەلسە ئۇنىڭغا مۇنداق، مۇنداق مۇكاپات بېرىمەن» دەيتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرەپكە يۈگرەيتتى، ئۇلار يۈگۈرۈپ ئوڭدىسىغا ۋە دۈمدۈسىگە يىقىلاتتى، ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى سۆيۈپ ئۆز يېنىغا تارتاتتى.

39 - ئىمام بۇخارى، ترمىزى ۋە ئەبۇ داۋۇد، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: پەزىل ئىبنى ئابباس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەمراھ ئىدى، خەسەمەلىك بىر ئايال ئۇنىڭدىن پەتۋا سورايدۇ، شۇنىڭ بىلەن پەزىل ئۇ ئايالغا قاراشقا باشلىدى، ئۇ ئايالمۇ پەزىلگە قاراشقا باشلىغاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پەزىلنىڭ يۈزىنى باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى.

40 - ئىمام ئەھمەد ۋە تەبەرانى، ئەبى ئۇمامە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلدۇكى ئۇ مۇنداق دېگەن: قۇرەيشلىك ياشلاردىن بىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ زىنا قىلىشىمغا ئىجازەت بەرگىن، دېدى. ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەر: تەۋبە! تەۋبە! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا: «يېقىنلاش!» دېدى. ئۇ ياش يېقىن كەلگەندىن كېيىن: «ئۇنى ئاناڭغا راۋا كۆرەمسەن!» دېدى، ئۇ ياش: ياق! ئاتا - ئانىم ساڭا پىدا بولسۇن ئى ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى! دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانلارمۇ ئۇنى شۇنداق يامان كۆرىدۇ» دېدى. ۋە: «سەن ئۇنى قىزىڭغا راۋا كۆرەمسەن؟» دېدى، ئۇ يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىنسانلارمۇ قىزلىرىغا ئۇنى راۋا كۆرمەيدۇ» دېدى. ئاندىن: «سەن ئۇنى ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن!» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ: «ئىنسانلارمۇ ھەمىشە ئۇنى راۋا كۆرمەيدۇ» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنى ئاناڭنىڭ ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن؟» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. ئاندىن: «سەن ئۇنى ئاتاڭنىڭ ھەمىشە گەگە ياخشى كۆرەمسەن؟» دېدى. ئۇ ياش يەنە يۇقىرىقىدەك دېدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ مۇرىسىگە قولىنى قويۇپ: «ئى ئاللاھ! ئۇنىڭ گۇناھىنى كەچۈر! قەلبىنى پاكلا! پەرىجىنى (يەنى جىنسىي ئەزاسىنى) ساقلا!» دەپ دۇئا قىلدى، ئەبۇ ئۇمامە كېيىن ھېچنېمىگە قارىمايدىغان ئىپپەتلىك ئىنسان بولۇپ ياشىدى.

ئۇلۇغ ۋە يۈكسەك ئاللاھقا چەكسىز ھەمدۈلەر بولسۇنكى بۇ مۇبارەك كىتابنى تاماملىدۇق. ئاللاھ ھەممىمىزگە بۇنىڭ مەنپەئىتىدىن دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك مەنپەئەتلىنىشىمىزگە نېسىپ قىلسۇن، ئامىن!

